Holy Bible

Aionian Edition®

ܦܫܝܛܬܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܦܫܝܛܬܐ

Aramaic Peshitta New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2023
Source text: Unbound.Biola.edu
Source version: 2/7/2021
Source copyright: Public Domain
British and Foreign Bible Society courtesy of John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 4.13.11 (Pro) on 3/18/2023
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܪܓܡܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... ܡܬܝ
30 ..... ܡܪܩܘܣ
42 ..... ܠܘܩܐ
62 ..... ܝܘܚܢܢ
78 ..... ܡܥܒܕܝܢ
99 ..... ܡܬܬܝܐܘܣ
107 ..... ܩܕܡܝܐ-ܐ
115..... ܩܕܡܝܐ-ܒ
121 ..... ܪܘܡܝܐ
124 ..... ܩܘܪܢܬܝܐ
127 ..... ܓܠܛܝܐ
129 ..... ܐܦܣܘܣܝܐ
131 ..... ܦܝܠܦܝܐ-ܐ
133 ..... ܦܝܠܦܝܐ-ܒ
134 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܐ
137 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܒ
139 ..... ܬܝܡܬܐ
140 ..... ܛܝܛܘܣ
141 ..... ܦܝܠܝܡܘܢ
147 ..... ܥܒܪܝܐ
150 ..... ܝܥܩܘܒ-ܐ
153 ..... ܝܥܩܘܒ-ܒ
155 ..... ܦܛܪܘܣ-ܐ
157 ..... ܦܛܪܘܣ-ܒ
158 ..... ܦܛܪܘܣ-ܓ
159 ..... ܝܗܘܕܐ
160 ..... ܝܘܚܢ

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

𐤀𐤁𐤄𐤉𐤌 𐤌𐤄𐤌 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤔𐤋𐤇 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌

𐤊𐤄𐤋 𐤋𐤄𐤌𐤋𐤊

23:34 𐤊𐤄𐤋𐤀

אחר

1 אחרי מות אדם ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ
ויצא איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו
2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון
וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדה מואב ויהיו שם
3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה
4 ויקחו להם נשים מואביות שם ערפה ושם האחת רות
וישבו שם כעשר שנים 5 וגם שניהם מחלון וכליון
ותשאר האשה משני בניה ומאישה 6 ותקם היא וכלותיה
ותשבנה מן שדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה
את עמו לתת להם לחם 7 ותצא מן המקום אשר היתה שם
היא ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה
8 ותאמר נעמי לשתי כלותיה לכנה שבנה איש אמו
יעשה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי
9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה איש בית אישה ותשק להן
ותשאנה קולן ותבכינה 10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב
לעמך ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים
במעי והיו לכם לאנשים 11 שובנה בנתי לכנה כי זקנתי
מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש
וגם ילדתי בנים 12 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו
הלהן תעגנה לבלתי היות לאנשים אל נא בנתי כי מר לי
מאדמי כי יצא בי יד יהוה 13 ותשאנה קולן ותבכינה עוד
ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה 14 ותאמר הנה שבה
יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך 15 ותאמר
רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחרי כי אל אשר תלכי
אלך ובאשר תלוני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי 16 באשר
תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף
כי המות יפריד בינו ובינך 17 ותרא כי מתאמצת היא
ללכת אתה ותחדל לדבר אליה ותלכנה שתיהן עד בואן
בית לחם ויהי כבואן בית לחם ותהם כל העיר עליהן
ותאמרנה הזאת נעמי 18 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי
קראנה לי מרא כי המר שדי לי מאד 19 אני מלאה הלכתי
וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה
ענה בי ושדי הרע לי 20 ותשב נעמי ורות המואביה
כלתה עמה השבה משדי מואב ובאה בית לחם בתחלת
קציר שערים 21 אנכי הלכתי מלאה ריקם השיבני יהוה
למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי
22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה השבה משדי מואב
ובאה בית לחם בתחלת קציר שערים

2 ולנעמי מודע מאיש גבור חיל ממשפחת אלימלך
ושמו בעז 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה
ואלקטה שבלים אחרי אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי
בתי 3 ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ומקרה
חלקת השדה אשר לבעז אשר מן משפחת אלימלך
4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר אל הקצרים יהוה עמכם
ויאמרו לו יברכך יהוה 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקצרים
למי הנערה הזאת 6 ויען הנער הנצב על הקצרים ויאמר
נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב 7 ותאמר
אלי לקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקצרים ותבא
ותעמד מן הבקר עד עתה זה שבתה הבית מעט 8 ובעז אמר
אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר
ולא תעברי מזה כה תדבקין עם נערתי 9עיניך בשדה אשר
יקצרון והלכת אחריהן הלא צויתי את הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל כלי הקלים ושתית מאשר יגאלון
הנערים 10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו
מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה 11 ויען
בעז ויאמר אליה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך
אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך
ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשם 12 יגמל יהוה
מעשיך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות תחת כנפיו 13 ותאמר אמצא חן בעיניך
אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה
כאחת שפחותיך 14 ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם
ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים
ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותותר 15 ותקם ללקט
ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ואל
תכלמוה 16 וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם
ולקטה ולא תגערו בה 17 ותלקט בשדה עד הערב
ותחבט את אשר לקטה ויהי כאפה שעורים 18 ותשא
ותבא העיר ותראה חמותה את אשר לקטה ותוצא
ותתן לה את אשר הותרה משבעה 19 ותאמר לה חמותה
איפה לקטת היום ואנה עשית יברך הכר אשר הכיר
אתך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש
אשר עשיתי עמו היום בעז 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך
הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים
ותאמר לה נעמי קרוב האיש לנו מגאלינו הוא 21 ותאמר
רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקון
עד אם כלו את כל הקציר אשר לי 22 ותאמר נעמי אל רות
כלתה טוב בתי כי תצאי עם נעריו ולא יפגעו בך בשדה
אחר 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר
השערים וקציר החטים ותשב את חמותה

3 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש מנוחה לך
אשר ייטב לך 2 ועתה הלא בעז מודעתנו אשר היית
את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה
3 ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדת הגרן
אל תודעו האיש עד כלתו לאכל ולשתות 4 והיה בשכבו
וידעת את המקום אשר יישכב שם ובאת גלית מרגלתיו
ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין 5 ותאמר אליה כל
אשר תאמרי אעשה 6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה
חמותה 7 ויאכל בעז וישת וייטב לבו ובא לשכב בקצה
הערמה ותבא בלאט וגלת מרגלתיו ותשכב 8 והיה בחצי
הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו
9 ויאמר מי את ותאמר אני רות אמתך ופרשת כנפיך על
אמתך כי גאל אתה 10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי
היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי
בחורים אם דל ואם עשיר 11 ועתה בתי אל תיראי כל
אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל
את 12 ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל
קרוב ממני 13 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך
יגאל טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי
חי יהוה שכבי עד הבקר 14 ותשכב מרגלתיו עד הבקר
ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי
באה האשה הגרן 15 ויאמר הבי המטפחת אשר עליך
ואחזי בה ותחזק בה ותמד שש שערים ותשת עליה
ותבא העיר 16 ותבא אל חמותה ותאמר מי את בתי
ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש 17 ותאמר שש
השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם
אל חמותך 18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעי איך יפל
דבר כי לא שקט האיש כי אם כלה היום הדבר

4 ובעז עלה השערה וישב שם והנה עבר הגאל אשר
דבר בעז ויאמר סורה שבה אלמני פלני ויסר וישב
2 ובעז לקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה
ויישבו 3 ויאמר אל הגאל חלקת השדה אשר לאחינו
לאלימלך מכרה נעמי השבה משדי מואב 4 ואני אמרתי
אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי
אם תגאל גאל הגיד לי ואדעה כי אין זולתך לגאל
ואני אחריך ויאמר אני אגאל 5 ויאמר בעז ביום קנות
השדה מיד נעמי ומרות המואביה אשת המת אני קניתי
לקים שם המת על נחלתו 6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאל
לי פן אשחית את נחלתי גאל לך את גאלתי כי לא אוכל
לגאל 7 וזאת לפנים בישראל על הגאלה והתמורה
לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת תעודה
בישראל 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו
9 ויאמר בעז אל הזקנים ואל כל העם עדים אתם היום
כי קניתי את כל אשר לאלימלך וכל אשר לכליון ומחלון
מיד נעמי 10 וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי
לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת
מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום 11 ויאמרו כל
העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה
אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתי אלה את בית ישראל
ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם 12 ויהי ביתך
כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן
יהוה לך מן הנערה הזאת 13 ויקח בעז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן
14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית
לך גאל היום ויקרא שמו בישראל 15 והיה לך לשיב
נפש וכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך מן שבעה בנים 16 ותקח נעמי את
הילד ותשיתהו בחיקה ותהי לו לאומנת 17 ותקראנה
לו השכנות שם לאמר יולד בן לנעמי ותקרא שמו עובד
הוא אבי ישי אבי דוד 18 ואלה תולדות פרץ פרץ
הוליד את חצרון 19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד
את עמינדב 20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון
הוליד את שלמון 21 ושלמון הוליד את בעז ובעז
הוליד את עובד 22 ועובד הוליד את ישי וישי הוליד
את דוד

הנה, 9 מלאכי אלוה אשר בא אל
אדם ויגע בי ויעמדני על כרעי
רעד: 10 ויאמר אלי אל תירא דניאל
כי מן היום הראשון אשר נתת
את לבך להבין ולהתענות לפני
אלוהיך נשמעו דבריך ואני בא
בדבריך: 11 ושר מלכות פרס עמד
לי עשרים ואחד יום ומיכאל
אחד השרים הראשונים בא לעזרני
ואני נותר שם אצל מלכי פרס:
12 ויאמר אלי אל תירא דניאל
כי מן היום הראשון אשר נתת
את לבך להבין ולהתענות לפני
אלוהיך נשמעו דבריך ואני בא
בדבריך: 13 ושר מלכות פרס עמד
לי עשרים ואחד יום ומיכאל
אחד השרים הראשונים בא לעזרני
ואני נותר שם אצל מלכי פרס:
14 ועתה
באתי להודיעך את אשר יקרה
לעמך באחרית הימים כי עוד
חזון לימים הרבה: 15 בדברו
אתי את הדברים האלה נתתי
פני אל הארץ ואחרש: 16 והנה
כדמות בני אדם נגע על שפתי
ואפתח פי ואדבר אל העומד
לפני אדוני, מרוב הצרות
אחזו בי ולא נותר בי כוח:
17 איך יוכל עבד לדבר
אל אדוני הלא אדוני
אין בי כוח ואף נשמת לא
נותרה בי: 18 ואז נגע בי
אדם כמראה ויחזקני
ויאמר, אל תירא איש יקר
ערכים שלום לך חזק
וחזק, ובדברו אתי חזקתי
ואמרתי, יבר אדוני כי
חזקתני: 19 ויאמר
הלא ידעת
מדוע באתי אליך
ועתה אשוב
ולחם
עם שר פרס
ואני
20 ויאמר
הנני יוצא
ובאו שר יון
21 אולם
אגיד לך
מה כתוב
בספר אמת
ואין
אתמך
בכל
אלה
אלא
מיכאל
שרכם

אל תירא, 22 ויאמר
אתי הנני
לעזרך
ובמלחמתי
אל מול
שר פרס
ואני
אלך
ושר יון
23 (Geenna g1067) ויאמר
אמת
אגיד
לך
אין
אתמך
בכל
אלה
אלא
מיכאל
שרכם

5 בשנה
הראשונה
לדריוש
בן
אחשורוש
מן
הזרע
המדי
אשר
מלך
על
ממלכת
כשדים,
2 בימים
ההם
אני
דניאל
הייתי
מתאבל
שלושה
שבועות
ימים:
3 לחם
חמדות
לא
אכלתי
ובשר
ויין
לא
בא
אל
פי
ולא
סכתי
בשמן
עד
מלאת
שלושת
השבועות
הללו:
4 וביום
עשרים
וארבעה
לחודש
הראשון
בהיותי
על
גדת
הנהר
הגדול
חידקל
5 נשאתי
עיני
וראיתי
ואין
איש
לבוש
בד
ומתניו
חגורות
בזהב
מופז:
6 וגופו
כתרשיש
ופניו
כמראה
ברק
ועיניו
כלפידי
אש
וזרועותיו
ורגליו
כעין
נחושת
מבריקה
ומראה
דבריו
כקול
המון
רב:
7 ואני
דניאל
לבדי
ראיתי
את
המראה
ואנשי
אשר
היו
אתי
לא
ראו
את
המראה
אולם
חרדה
גדולה
נפלה
עליהם
ונמלטו
לברוח
אל
המדבר
8 ואני
נשארתי
לבדי
ואראה
את
המראה
הגדולה
הזאת
ולא
נותר
בי
כוח
ופני
נהפכו
לחיוורון
ולא
עמד
בי
כוח:
9 ואז
שמעתי
את
קול
דבריו
ובשמעי
את
קול
דבריו
נפלתי
לתרדמת
פנים
ארצה
ופני
אל
הקרקע:
10 והנה
יד
נגעה
בי
והקימה
אותי
על
ברכי
ועל
כפות
ידי:
11 ויאמר
אלי
דניאל
איש
חמדות
הבן
עמוד
על
עמדך
כי
עתה
שלחתי
אליך
ובדברו
אלי
הדבר
הזה
עמדתי
רועד:
12 ויאמר
אלי
אל
תירא
דניאל
כי
מן
היום
הראשון
אשר
נתת
את
לבך
להבין
ולהתענות
לפני
אלוהיך
נשמעו
דבריך
ואני
בא
בדבריך:
13 ושר
מלכות
פרס
עמד
לי
עשרים
ואחד
יום
ומיכאל
אחד
השרים
הראשונים
בא
לעזרני
ואני
נותר
שם
אצל
מלכי
פרס:
14 ועתה
באתי
להודיעך
את
אשר
יקרה
לעמך
באחרית
הימים
כי
עוד
חזון
לימים
הרבה:
15 בדברו
אתי
את
הדברים
האלה
נתתי
פני
אל
הארץ
ואחרש:
16 והנה
כדמות
בני
אדם
נגע
על
שפתי
ואפתח
פי
ואדבר
אל
העומד
לפני
אדוני,
מרוב
הצרות
אחזו
בי
ולא
נותר
בי
כוח:
17 איך
יוכל
עבד
לדבר
אל
אדוני
הלא
אדוני
אין
בי
כוח
ואף
נשמת
לא
נותרה
בי:
18 ואז
נגע
בי
אדם
כמראה
ויחזקני
ויאמר,
אל
תירא
איש
יקר
ערכים
שלום
לך
חזק
וחזק,
ובדברו
אתי
חזקתי
ואמרתי,
יבר
אדוני
כי
חזקתני:
19 ויאמר
הלא
ידעת
מדוע
באתי
אליך
ועתה
אשוב
ולחם
עם
שר
פרס
ואני
20 ויאמר
הנני
יוצא
ובאו
שר
יון
21 אולם
אגיד
לך
מה
כתוב
בספר
אמת
ואין
אתמך
בכל
אלה
אלא
מיכאל
שרכם

אמרו אל אחיו ואל אחותו התודו נא לאדניכם
כי אל אדני מצרים אתם באתם אל נא תכבד
עינכם ואל תחס עינכם כי כל כבודי במצרים
ומה אשר ראיתם ומהרתם והורדתם אבי הנה
ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין
בכה על צוארו ואחרי כן נשקו אחיו ויתודו
אחיו אליו ואחרי כן דברו אחיו אתו ונודע
הקול בית פרעה לאמר בא יוסף אחי אדוני
מצרים וטוב בעיני פרעה ובעיני עבדיו
ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעירכם ולכו בו ארצה כנען
ומארצכם אל ארץ מצרים אל תדאגו כי
לכם נתן אדם עגלות לקחת מטף לבנכם
ולנשיכם ונשאתם את אבי ובאתם אל
ארץ מצרים ועינכם אל תחס על כל
כלי מצרים לכם הוא ויעשו כן בני
ישראל ויתן יוסף עגלות על פי פרעה
ויתן להם צידה לדרך ויתן לכל איש
מחלפות בגדים ולבנימין נתן שלש
מאות כסף וחמש מחלפות בגדים
ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים
מטוב מצרים ועשרת אתנות נשאות
בר ומזון לאביו בדרך וישלח את אחיו
ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך ויעלו
מצרים ויבאו אל יעקב אביהם ויגידו
לו לאמר עוד יוסף חי וגם הוא משל
בכל ארץ מצרים ויתרפה לבו כי לא
האמין בהם ויראו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם ויראו את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם ויאמר רב אמר ישראל
בני עוד יוסף בני אלך ואראנו
בטרם אמות

6 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
באר שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו
יצחק בלילות המראה אל ישראל
ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני
ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא
מרדה מצרים כי לגוי גדול אשם
אם אל מצרים ואנכי אעלך גם עלה
ויוסף ידו על עיניך ויסף אל
יעקב מבאר שבע ויקומו בני ישראל
את אביהם ואת טפם ואת נשיהם
בעגלות אשר שלח פרעה לשאת
אתו ויקחו את מקנהם ואת
רכושם אשר רכשו בארץ כנען
ויבאו יעקב וכל זרעו אתו
מצרים בניו ובני בניו אתו
בנותיו ובנות בניו וכל זרעו
הביא אתו מצרים אלה שמות
בני ישראל הבאים מצרים
יעקב ובניו בכור יעקב
ראובן בני ראובן חנוך
ופלוא וחצרון וכרמי
ובני שמעון ימואל
וימין ואוהד
ויכין וצוחר
ושאול בן
הכנענית
ובני לוי
גרשון
קהת
ומרארי
ובני יהודה
ער
ואונן
ושלה
ופרץ
וזרח
ובני פרץ
חצרון
וחמול
ובני יששכר
תולע
ופוה
ויוב
ושמרון
ובני זבולון
סרד
ואלון
וישלאל
אלה בני
לאה אשר
ילדה ליעקב
בפדן ארם
ואת דינה
בתו כל
נפש בניו
ובנותיו
שלשים
ושלשה
ובני גד
צפיון
וחגי
שוני
ואצבון
ערי
וארודי
ואלי
אלה בני
זלפה אשר
נתן לבן
לרחל בתו
ותלד את
אלה ליעקב
שבע עשרה
נפש
ובני רחל
אשת יעקב
יוסף
ובנימין
ויולד
ליוסף
בארץ
מצרים
אשר
ילדה לו
אסנת
בת פוטי
פרע כהן
און
ובני
בנימין
בלע
ובכר
ואשבל
גרא
ונעמן
אחי
ורוש
ומפים
וחופים
וארד
אלה
בני
רחל
אשר
ילד
ליעקב
כל
נפש
ארבע
עשרה
ובני
דן
חושים
ובני
נפתלי
יחצאל
וגוני
ויצר
ושלם
אלה
בני
בלהה
אשר
נתן לבן
לרחל
בתו
ותלד
את אלה
ליעקב
כל
נפש
שבע
ויבא
יעקב
מצרים
יהודה
שלח
לפניו
אל יוסף
להורות
לפניו
גשן
ויבאו
ארצה
גשן
ויאסר
יוסף
מרכבתו
ויעל
לקראת
ישראל
אביו
גשנה
ויראה
אליו
ויפל
על צוארו
ויבך
עוד
ויאמר
ישראל
אל יוסף
אמותה
הפעם
אחרי
ראותי
את פניך
כי עודך
חי
ויאמר
יוסף
אל אחיו
ואל בית
אביו
אעלה
והגדתי
לפרעה
ואמרה
אליו
אחי
ואבי
אשר
בארץ
כנען
באו
אלי
והאנשים
רעי צאן
כי
אנשי
מקנה
היו
ועתה
יקרא
לכם
פרעה
ואמר
מה
מעשיכם
ואמרתם
מקנה
עבדיך
מנעורינו
ועד
עתה
גם
אנחנו
גם
אבתינו
בעבור
תשבו
בארץ
גשן
כי
תועבת
מצרים
כל
רעה צאן
ויבא
יוסף
ויגד
לפרעה
לאמר
אבי
ואחי
וצאנם
ובקרם
וכל
אשר
להם
באו
מארץ
כנען
והנם
בארץ
גשן
ומקצה
אחיו
לקח
וגם
הנה
עבדיך
אנשים
חמשה
ויקח
מקצה
אחיו
ויאמר
אל פרעה
לאמר
רעה צאן
עבדיך
גם
אנחנו
גם
אבותינו
ויאמרו
אל פרעה
לגור
בארץ
באנו
כי
אין
מרעה
לצאן
אשר
לעבדיך
כי
כבד
הרעב
בארץ
כנען
ועתה
ישבו
נא
עבדיך
בארץ
גשן
ויאמר
פרעה
אל יוסף
לאמר
אביך
ואחיך
באו
אליך
ארץ
מצרים
לפניך
הארץ
מצרים
הוא
הושב
אביך
ואחיך
ישבו
בארץ
גשן
וגם
ידעת
אם
יש
בם
אנשי
חיל
ושמתם
אותם
שרי
מקנה
על
אשר
לי
ויבא
יוסף
את
יעקב
אביו
ויעמידהו
לפני
פרעה
ויברך
יעקב
את
פרעה
ויאמר
פרעה
אל יעקב
כמה
ימי
שני
חייך
ויאמר
יעקב
אל פרעה
ימי
שני
מגורי
מאה
ושלשים
שנה
מעט
היו
ורעים
לא
הגיעו
לימי
שני
חיי
אבתי
בימי
מגוריהם
ויברך
יעקב
את
פרעה
ויצא
מלפני
פרעה
ויושב
יוסף
אביו
ואחיו
ויתן
להם
אחוזה
בארץ
מצרים
במיטב
הארץ
במקום
רעמסס
כאשר
צוה
פרעה
וכל
אחיו
ויכלכל
יוסף
אביו
ואת
אחיו
ואת
כל
בית
אביו
לחם
לפי
הטף
ולחם
לכל
הארץ
כי
כבד
הרעב
מאד
ותכל
ארץ
מצרים
וארץ
כנען
מפני
הרעב
ויכסף
יוסף
את
כל
הכסף
הנמצא
בארץ
מצרים
ובארץ
כנען
בשבר
אשר
הם
שברים
ויבא
יוסף
את
הכסף
בית
פרעה
ויתם
הכסף
מארץ
כנען
ומארץ
מצרים
ויבאו
כל
מצרים
אל יוסף
לאמר
הבה
לנו
לחם
ולמה
נמות
נגדך
כי
אפס
כסף
ויאמר
יוסף
הבו
מקניכם
ואתנה
לכם
במקנכם
אם
אפס
כסף
ויביאו
את
מקנם
אל יוסף
ויתן
יוסף
להם
לחם
בתמורת
הסוסים
ובתמורת
צאן
ובתמורת
בקר
ובתמורת
חמרים
ויכלכלם
בלחם
בתמורת
כל
מקנם
בשנה
ההוא
ותתם
השנה
ההיא
ויבאו
אליו
בשנה
השנית
ויאמרו
לו
לא
נכחד
מאדני
כי
אם
תם
הכסף
וקנין
הבהמה
אדני
לא
נותר
לפני
אדני
אם
לא
גויתינו
ואדמתנו
קחה
אותנו
ואת
אדמתנו
בלחם
ונהיה
אנחנו
ואדמתנו
עבדים
לפרעה
ותן
זרע
ונחיה
ולא
נמות
והאדמה
לא
תשם
ויקן
יוסף
את
כל
אדמת
מצרים
לפרעה
כי
מכרו
מצרים
איש
שדהו
כי
חזק
עליהם
הרעב
והארץ
היתה
לפרעה
והעם
אשר
העבירם
לערים
מקצה
גבול
מצרים
ועד
קצהו
רק
אדמת
הכהנים
לבדם
לא
קנה
כי
חק
לכהנים
מאת
פרעה
ואכלו
את
חקם
אשר
נתן
להם
פרעה
על
כן
לא
מכרו
את
אדמתם
ויאמר
יוסף
אל
העם
הן
קניתי
אתכם
היום
ואת
אדמתכם
לפרעה
הנה
לכם
זרע
וזרעתם
את
האדמה
והיה
בתבואת
ונתתם
חמשית
לפרעה
ומן
הארבע
יהיו
לכם
לזרע
השדה
ולאכלכם
ולאשר
בבתיכם
ולאכל
לטפכם
ויאמרו
חיתנו
נמצא
חן
בעיני
אדני
והיינו
עבדים
לפרעה
ויהי
אם
לחק
עד
היום
הזה
לחמשית
פרעה
חוץ
לשדה
לבדם
לא
היתה
לכהנים
לבדם
לא
היתה
ישראל
בארץ
מצרים
בארץ
גשן
ויאחזו
בה
ויפרו
וירבו
מאד
ויחי
יעקב
בארץ
מצרים
שבע
עשרה
שנה
ויהי
ימי
יעקב
שני
חייו
מאת
שנה
ושבע
שנים
ושלשים
שנה
ויקרבו
ימי
ישראל
למות
ויקרא
לבנו
ליוסף
ויאמר
לו
אם
נא
מצאתי
חן
בעיניך
שים
נא
ידך
תחת
ירכי
ועשית
עמדי
חסד
ואמת
אל
נא
תקברני
במצרים
ושכבתי
עם
אבתי
ונשאתני
ממצרים
וקברתני
בקברתם
ויאמר
אנכי
אעשה
כדברך
ויאמר
השבעה
לי
ישבע
לו
ויתחוה
ישראל
על
ראש
המטה
ויהי
אחרי
הדברים
האלה
ויאמר
ליוסף
הנה
אביך
חלה
ויקח
את
שני
בניו
עמו
את
מנשה
ואת
אפרים
ויגד
ליעקב
לאמר
הנה
בנך
יוסף
בא
אליך
ויתחזק
ישראל
וישב
על
המטה
ויאמר
יעקב
אל יוסף
אל
שדי
נראה
אלי
בלוז
בארץ
כנען
ויברך
אתי
ויאמר
אלי
הנני
מפרך
והרבתיך
ונתתיך
לקהל
עמים
ונתתי
את
הארץ
הזאת
לזרעך
אחריך
אחזת
עולם
ועתה
שני
בניך
הנולדים
לך
בארץ
מצרים
עד
בואי
אליך
מצרים
לי
הם
אפרים
ומנשה
כראובן
וכשמעון
יהיו
לי
ומולדתך
אשר
הולדת
אחרי
אתם
לך
יקראו
על
שם
אחיהם
בנחלתם
ואני
בבאי
מפדן
מתה
עלי
רחל
בארץ
כנען
בדרך
בעוד
כברת
הארץ
לבא
אפרתה
ואקברם
שם
בדרך
אפרת
הוא
בית
לחם
ויראו
בני
ישראל
את
יוסף
ויאמר
הלא
אלה
בני
אשר
נתן
לי
אלהים
בזה
ויאמר
קחם
נא
אלי
ואברכם
ועיני
ישראל
כבדו
מזקן
לא
יוכל
לראות
ויגש
אתם
אליו
ויישק
להם
ויחבק
להם
ויאמר
ישראל
אל יוסף
ראה
פניך
לא
פללתי
והנה
הראה
אתי
אלהים
גם
את
זרעך
ויוצא
יוסף
אתם
מברכיו
ויפל
אפים
ארצה
ויקח
יוסף
אתם
שניהם
אפרים
בימינו
מנגד
לשמאל
ישראל
ומנשה
בשמאלו
מנגד
לימין
ישראל
ויגש
אתם
אליו
ויושט
ישראל
את
ימינו
וישת
על
ראש
אפרים
והוא
הצעיר
ושמאלו
על
ראש
מנשה
שכל
את
ידיו
כי
מנשה
הבכור
ויברך
את
יוסף
ויאמר
האלהים
אשר
התהלכו
אבתי
לפניו
אברהם
ויצחק
האלהים
הרעה
אתי
מעודי
עד
היום
הזה
המלאך
הגואל
אתי
מכל
רע
יברך
את
הנערים
ויקרא
בהם
שמי
ושם
אבתי
אברהם
ויצחק
וידגו
לרב
בקרב
הארץ
ויראה
יוסף
כי
ישית
אביו
יד
ימינו
על
ראש
אפרים
וירע
בעיניו
ויתמך
יד
אביו
להסיר
את
יד
אפרים
מעל
ראש
מנשה
ויאמר
יוסף
אל
אביו
לא
כן
אבי
כי
זה
הבכר
שים
ימינך
על
ראשו
ויבא
אביו
ויאמר
ידעתי
בני
ידעתי
גם
הוא
יהיה
עם
והגדל
גם
הוא
ורבה
זרעו
יהיה
מלא
הגוים
וברכם
ביום
ההוא
לאמר
בך
יברך
ישראל
לאמר
ישמך
אלהים
כאפרים
וכמנשה
וישם
את
אפרים
לפני
מנשה
ויאמר
ישראל
אל יוסף
הנה
אנכי
מת
והיה
אלהים
עמכם
והשיב
אתכם
אל
ארץ
אבתיכם
ואני
נתתי
לך
שכם
אחד
על
אחיך
אשר
לקחתי
מיד
האמרי
בחרבי
ובקשתי
ויקרא
יעקב
אל בניו
ויאמר
האספו
ואגידה
לכם
את
אשר
יקרא
אתכם
באחרית
הימים
הקבצו
ושמעו
בני
יעקב
ושמעו
אל
ישראל
אביכם
ראובן
בכרי
אתה
כחי
וראשית
אוני
יתר
שאת
ויתר
עז
פחז
כמים
אל
תותר
כי
עלית
משכבי
אז
חללת
יצועי
עלה
שמעון
ולוי
אחים
כלי
חמס
מכרתיהם
בסודם
אל
תבא
נפשי
בקהלם
אל
תחד
כבדי
כי
באפם
הרגו
איש
וברצנם
עקרו
שור
ארור
אפם
כי
עז
וברתם
כי
קשה
אחלקם
ביעקב
ואפיצם
בישראל
יהודה
אתה
יודוך
אחיך
ידך
בערף
אויביך
ישתחוו
לך
בני
אביך
גור
אריה
יהודה
מטרף
בני
עלית
כרע
רבץ
כאריה
וכלביא
מי
יקימנו
לא
יסור
שבט
מיהודה
ומחוקק
מבין
רגליו
עד
כי
יבא
שילה
ולו
יקהת
עמים
אסרי
לגפן
עירה
ולשרקה
בני
אתנו
כבס
בין
לבשו
ובדם
סותה
חכלילי
עינים
מיין
ולבן
שנים
מחלב
זבולון
לחוף
ימים
יכון
ואל
חוף
אניות
ויגע
צידון
יששכר
חמר
גרם
רבץ
בין
המשפתים
וירא
מנוחה
כי
טובה
ואת
הארץ
כי
נעמה
ויט
שכמו
לסבל
ויהי
עבד
מס
דן
ידין
עמו
כאחד
שבטי
ישראל
יהי
דן
נחש
עלי
דרך
שפיפן
עלי
ארח
הנשך
עקבי
סוס
ויפל
רכבו
אחור
לישועתך
קויתי
יהוה
גד
גדוד
יגודנו
והוא
יגוד
עקב
אשר
שמנה
לחמו
והוא
יתן
מעדני
מלך
נפתלי
אילה
שלוחה
הנתן
אמרי
שפר
פרת
בן
עלי
עין
בנות
צעדה
עלי
שור
מרדוהו
וירבו
ורבו
חצי
קשתו
אמיץ
ידיו
מידי
אביר
יעקב
משם
רעה
אבן
ישראל
מאל
אביך
ויעזרך
ואת
שדי
ויברכך
ברכת
שמים
מעל
ברכת
תהום
רבצת
תחת
ברכת
שדים
ורחם
ברכת
אביך
גברו
ברכתי
על
ברכת
הרי
עד
תאוה
גבעת
עולם
תהיין
לראש
יוסף
ולקדקד
נזיר
אחיו
בנימין
בבקר
יאכל
עד
לעת
ערב
יחלק
שלל
כל
אלה
שבטי
ישראל
שנים
עשר
ואת
זאת
אשר
דבר
להם
אביהם
ויברך
אתם
איש
אשר
כברכתו
ברך
אתם
ויצו
אתם
ויאמר
אלהם
אני
נאסף
אל
עמי
קברו
אתי
אל
אבתי
אל
המערה
אשר
בשדה
עפרון
החתי
אל
המערה
אשר
בשדה
המכפלה
אשר
על
פני
ממרא
בארץ
כנען
אשר
קנה
אברהם
את
השדה
מעם
עפרון
החתי
לאחזת
קבר
שמה
קברו
אברהם
ושרה
אשתו
שמה
קברו
יצחק
ורבקה
אשתו
ושמה
קברתי
אתי
את
לאה
מקנה
השדה
והמערה
אשר
בו
מאת
בני
חת
ויכל
יעקב
מצות
אל
בניו
ויאסף
רגליו
אל
המטה
ויגוע
ויאסף
אל
עמיו
ויפל
יוסף
על
פני
אביו
ויבך
עליו
ויישק
אתו
ויצו
יוסף
את
עבדיו
את
הרפאים
לחנט
את
אביו
ויחנטו
הרופאים
את
ישראל
ויכלו
לו
ארבעים
יום
כי
כן
ימלאו
ימי
החנוטים
ויבכו
אתו
מצרים
שבעים
יום
ויעברו
ימי
בכיו
וידבר
יוסף
אל
בית
פרעה
לאמר
אם
נא
מצאתי
חן
בעיניכם
דברו
נא
באזני
פרעה
לאמר
אבי
השבעני
לאמר
הנה
אנכי
מת
בקברי
אשר
כריתי
לי
בארץ
כנען
שמה
תקברני
ועתה
אעלה
נא
ואקברה
את
אבי
ואשובה
ויאמר
פרעה
על
אשר
השבעך
אביך
ויעל
יוסף
לקבר
אביו
ויעלו
אתו
כל
עבדי
פרעה
זקני
ביתו
וכל
זקני
ארץ
מצרים
וכל
בית
יוסף
ואחיו
ובית
אביו
רק
טפם
וצאנם
ובקרם
עזבו
בארץ
גשן
ויעל
עמו
גם
רכב
ויהי
המחנה
כבד
מאד
ויבאו
עד
גרן
האטד
אשר
בעבר
הירדן
ויספדו
שם
מספד
גדול
וכבד
מאד
ויעש
לאביו
אבל
שבעת
ימים
ויראו
יושבי
הארץ
הכנעני
את
האבל
בגרן
האטד
ויאמרו
אבל
כבד
זה
למצרים
על
כן
קרא
שמו
אבל
מצרים
אשר
בעבר
הירדן
ויעשו
בניו
לו
כן
אשר
צוה
אתם
ויישאו
בניו
אתו
ארצה
כנען
ויקברו
אתו
במערת
שדה
המכפלה
אשר
קנה
אברהם
את
השדה
לאחזת
קבר
מאת
עפרון
החתי
לפני
ממרא
וישב
יוסף
מצרים
הוא
ואחיו
וכל
העלים
אתו
לקבר
אביו
אחרי
קבר
אביו
ויראו
אחי
יוסף
כי
מת
אביהם
ויאמרו
לו
אולי
ישטמנו
יוסף
והשב
ישיב
לנו
את
כל
הרעה
אשר
גמלנו
אתו
ועתה
צו
אביך
לאמר
כה
תאמרו
ליוסף
אנא
שא
נא
פשע
אחיך
וחטאתם
כי
רעה
גמלוך
ועתה
שא
נא
לפשע
עבדי
אלהי
אביך
ויבך
יוסף
בדברם
אתו
וגם
אחיו
הלכו
ויפלו
לפניו
ויאמרו
הננו
לך
לעבדים
ויאמר
אלהם
יוסף
אל
תיראו
כי
התחת
אלהים
אני
ואתם
חשבתם
עלי
רעה
אלהים
חשבה
לטובה
למען
עשה
כיום
הזה
להחיות
עם
רב
ועתה
אל
תיראו
אנכי
אכלכל
אתכם
ואת
טפכם
וינחם
אתם
וידבר
על
לבם
ויישב
יוסף
בארץ
הזאת
הוא
ואחי
אביו
ויחי
יוסף
מאה
ועשר
שנים
וירא
יוסף
לאפרים
בני
שלשים
גם
בני
מכיר
בן
מנשה
הולדו
על
ברכי
יוסף
ויאמר
יוסף
אל
אחיו
אנכי
מת
ואלהים
פקד
יפקד
אתכם
והעלה
אתכם
מן
הארץ
הזאת
אל
הארץ
אשר
נשבע
לאברהם
ליצחק
וליעקב
וישבע
יוסף
את
בני
ישראל
לאמר
פקד
יפקד
אלהים
אתכם
והעלתם
את
עצמתי
מזה
ויחי
יוסף
בן
מאת
שנה
ויראו
אפרים
בן
שלשים
גם
בני
מכיר
בן
מנשה
ילדו
על
ברכי
יוסף
ויאמר
יוסף
אל
אחיו
אנכי
מת
ואלהים
פקד
יפקד
אתכם
והעלה
אתכם
מן
הארץ
הזאת
אל
הארץ
אשר
נשבע
לאברהם
ליצחק
וליעקב
ויאמר
יוסף
לאמר
פקד
יפקד
אלהים
אתכם
והעלתם
את
עצמתי
מזה
ויחי
יוסף
בן
מאת
שנה
ויחנטו
אתו
ויישם
אתו
ארון
במצרים

אל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר 2 דברו אל בני ישראל
ואמרת אליהם אל תטמאו לנפש בעמיו 3 כי אם לשארו
הקרוב אליו אל אמו ואל אביו ואל בנו ואל אחיו
4 ואל אחותו הבתולה הקרובה אליו לא יטמא בעל
בעמיו לחלל לו 5 לא יקרחו קרחה בראשם ופאת
זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת 6 קדשים
יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי
יהוה לחם אלהיהם הם מקריבים וקדש יהיו 7 אשה
זונה וחללה לא יקחו וגרושה מאישה לא יקחו כי
קדש הוא לאלהיו 8 וקדשתו כל הקרב לחם
אלהיך קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם
9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא
באש תשרף 10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק
על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש
את הבגדים פרע לא יפרע את ראשו ובגדיו לא
יפרם 11 ואל כל נפשות מת לא יבא אל אביו
ואל אמו לא יטמא 12 ומן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת
אלהיו עליו אני יהוה 13 ואשה בבתולתה יקח
את אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא
יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה 14 וחללו
לא יקח אל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו
15 ולא יחל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו
16 ויהי דבר יהוה אל משה לאמר 17 דבר
אל אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר
יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו
18 כי כל אשר בו מום לא יקרב איש עור
או פסח או חרם או שרוע 19 או איש אשר
יהיה בו שבר רגל או שבר יד 20 או גבן
או דק או תבלל או לבן עין או גרב או
יבלת או מרוח אשך 21 כל אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגש לקרב אשי
יהוה מום בו לחם אלהיו לא יגש לקרב
22 לחם אלהיו מקדשי ומקדשים יאכל
אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא
יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי
כי אני יהוה מקדשם 23 וידבר משה
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
24 ויאמר אל אהרן ואל בניו ואל כל
בני ישראל לאמר 25 אדם אדם מזרע
אהרן הכהן וגר בתוך בני ישראל אשר
יקריבו ליהוה קרבנם לכל נדריהם
ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה
26 לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים
ובעזים 27 שור או כשב או עז כי יולד
והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני
והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה 28 ואם
בפר או איל אתו לא תשחטו ביום אחד
29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם
30 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד
בקר אני יהוה 31 ושמרתם מצותי ועשיתם
אתם אני יהוה 32 ואת שם קדשי לא
תחללו ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
יהוה מקדשכם 33 המוציא אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה
34 ויאמר יהוה אל משה לאמר 1 דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם אל
מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי
קדש אלה הם מועדי 2 ששת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי שבת
שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא
תעשו שבת היא ליהוה בכל מושבתיכם
3 אלה מועדי יהוה מקראי קדש
אשר תקראו אתם במועדם 4 בחדש
הראשון בארבעה עשר לחדש בין
הערבים פסח ליהוה 5 ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג המצות ליהוה
שבעת ימים מצות תאכלו 6 ביום
הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו 7 שבעת
ימים תקריבו אשה ליהוה ביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו 8 ולא
יראה שאר בכל גבולתיכם שבעת
ימים מצות תאכלו 9 ויאמר יהוה
אל משה לאמר 10 דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל
הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם
את קצירה והבאתם את עמר ראשית
קצירכם אל הכהן 11 והניף את
העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת
השבת יניפנו הכהן 12 ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים
בן שנתו לעולה ליהוה 13 ומנחתו
שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה
ליהוה ריח ניחוח ונסכו יין רביעית
ההין 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו
עד עצמו היום הזה עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם 15 וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר
התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה
16 עד מחרת השבת השביעית תספרו
חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
ליהוה 17 מושבתיכם תביאו לחם
תנופה שתים שני עשרנים יהיו סלת
תאפינה חמץ בכורים ליהוה 18 והקרבתם
על הלחם שבעת כבשים תמימים בני
שנה אחת ופר בן בקר אחד ואילם
שנים יהיו עולה ליהוה ומנחתם ונסכיהם
אשה ריח ניחוח ליהוה 19 ועשיתם
שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים
בני שנה לזבח שלמים 20 והניף
הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה
לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו
לכהן 21 וקראתם בעצם היום הזה
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם
לדרתיכם 22 וכקצרכם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב
אתם אני יהוה אלהיכם 23 וידבר
יהוה אל משה לאמר 24 דבר אל בני
ישראל לאמר בחדש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש 25 כל מלאכת עבדה לא
תעשו והקרבתם אשה ליהוה 26 ויאמר
יהוה אל משה לאמר 27 אך בעשור
לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את
נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה
28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום
הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם
לפני יהוה אלהיכם 29 כי כל הנפש
אשר לא תעצב בעצם היום הזה ונכרתה
מעמיה 30 וכל הנפש אשר תעשה כל
מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי
את הנפש ההוא מקרב עמה 31 כל
מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם 32 שבת שבתון היא
לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה
לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו
שבתכם 1 7 ויאמר יהוה אל משה לאמר
2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד
3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד
יערך אהרן מערב עד בקר לפני יהוה
תמיד חק עולם לדרתיכם 4 על המנרה
הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה
תמיד 5 ולקחת סלת ואפית אתם
עשרה חלות שתים עשרון החלה
האחת 6 ושמת אתם שתים מערכות
שש החלות על השלחן הטהר לפני
יהוה 7 ונתת על המערכת לבונה
זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה
ליהוה 8 ביום השבת יערכנו לפני
יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית
עולם 9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלו
אתו במקום קדש כי קדש קדשים
הוא לו מאשי יהוה חק עולם
10 ויצא בן אשה ישראלית ובן איש
מצרי בתוך בני ישראל ויינצו בן
האשה הישראלית ואיש הישראלי
11 ויקב בן האשה הישראלית את
השם ויקלל ויביאו אל משה ושם
אמו שלומית בת דברי למטה דן
12 וינחו אתו במשמר לפרש להם
על פי יהוה 13 ויאמר יהוה אל
משה לאמר 14 הוצא את המקלל
אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל
העדה 15 ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי יקלל אלהיו
ונשא חטאו 16 ונקב שם יהוה מות
יומת רגום ירגמו אתו כל העדה
כגר כאזרח בנקבו שם יומת
17 ואיש כי יכה כל נפש אדם
מות יומת 18 ומכה נפש בהמה
ישלמנה נפש תחת נפש 19 ואדם
כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה
כן יעשה לו 20 שבר תחת שבר
עין תחת עין שן תחת שן כאשר
יתן מום באדם כן יתן בו
21 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם
יומת 22 משפט אחד יהיה לכם
כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה
אלהיכם 23 וידבר משה אל בני
ישראל ויוציאו את המקלל אל
מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים
ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
את משה 1 8 ויאמר יהוה אל משה
בהר סיני לאמר 2 דבר אל בני
ישראל וקחת מאתם מטה מטה
לבית אבתם נשיא אחד מטה לבית
אבתם תכתב את שמו על המטה
3 ואת שם אהרן תכתב על מטה
לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם
4 והנחת אתם באהל מועד לפני
העדת אשר אועד אתכם שמה
5 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
יפרח ושכתי מעלי את תלנות
בני ישראל אשר הם מלינים עלי
6 וידבר משה אל בני ישראל
ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה
נשיא אחד לנשיא אחד לפי
נשיאתם שנים עשר מטות
ומטה אהרן בתוך מטותם
7 ויניח משה את המטות לפני
יהוה באהל העדת 8 ויהי ממחרת
ויבא משה אל אהל העדת
והנה פרח מטה אהרן לבית לוי
ויצא פרח והציץ ציץ ונשא
שקדים 9 ויצא משה את כל
המטות מלפני יהוה אל כל
בני ישראל וירא ויקחו איש
מטהו 10 ויאמר יהוה אל משה
השב את מטה אהרן לפני העדת
לשמר לאות לבני מרי
ותכל תלנותם מעלי ולא
תמותון 11 ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו כן עשה
12 ויאמרו בני ישראל אל משה
לאמר הן גוענו אבדנו כלנו
אבדנו 13 כל הקרב הקרב
אל משכן יהוה יתו לא
נגוע אנחנו תמנו

אחיו, ויאמרו אל איש רעהו מה־בצע כי נהרג
את־אחינו וכסינו את־דמו׃ 27 לכו ונמכרנו
לישמעאלים וידינו אל־תהי־בו כי־אחינו בשרנו
הוא וישמעו אחיו׃ 28 ויעברו אנשים מדינים
סחרים וימשכו וירימו את־יוסף מן־הבור
ויתנו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף
וילכו את־יוסף מצרים׃ 29 וישב ראובן אל־
הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃
30 וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני
אנה אני בא׃ 31 ויקחו את־כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת
בדם׃ 32 וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו
אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא
הכתנת־בנך היא או לא׃ 33 ויכרהו ויאמר
כתנת־בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו
ויתאבל על־בנו ימים רבים׃ 35 ויקומו כל־
בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאמר כי־ארד אל־
בני שאולה אבל ויבך אתו אביו׃ 36 והמדנים
מכרו אותו אל־מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים׃

9 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃ 2 וירא־שם
יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויקחהו
ויבא אליה׃ 3 ותהר ותלד בן ויקרא שמו
ער׃ 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו
אונן׃ 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו
שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ 6 ויהודה לקח
אשה לער בכרו ושמה תמר׃ 7 ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה׃
8 ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך
ויבם אתה וקים זרע לאחיך׃ 9 וידע אונן
כי לו לא יהיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת
אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן־זרע לאחיו׃
10 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־
אתו׃ 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי
אלמנה בית אביך עד־יגדל שלה בני כי אמר
פן־ימות גם־הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
בית אביה׃ 12 וירבו הימים ותמת בת־שוע
אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על־גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה
לגז צאנו׃ 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה
ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על־דרך תמנתה כי־ראתה כי־גדל שלה
והיא לא נתנה לו לאשה׃ 15 וירא יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ 16 ויט אליה
אל־הדרך ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא
ידע כי כלתו הוא ותאמר מה־תתן לי כי
תבוא אלי׃ 17 ויאמר אנכי אשלח גדי־עזים
מן־הצאן ותאמר אם־תתן ערבון עד שלחך׃
18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן־לה
ויבא אליה ותהר לו׃ 19 ותקם ותלך ותסר
צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃
20 ויהודה שלח ביד רעהו העדלמי לקחת
עבבון מיד האשה ולא מצאה׃ 21 וישאל
את־אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא
בעינים אל־דרך הצפה ויאמרו לא היתה
בזה קדשה׃ 22 וישב אל־יהודה ויאמר לא
מצאתי וגם אנשי המקום אמרו לא היתה
בזה קדשה׃ 23 ויאמר יהודה תקח־לה פן
נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה
לא מצאתה׃ 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד
ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃
25 היא מוצאת והיא שלחה אל־חמיה
לאמר לאיש אשר אלה־אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר־נא למי החתמת והפתיל והמטה
האלה׃ 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני
כי־על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסף
עוד לדעתה׃ 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים
בבטנה׃ 28 והיה בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה׃ 29 והיה כמשיב ידו והנה יצא
אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ׃ 30 ואחר יצא אחיו אשר על־ידו
השני ויקרא שמו זרח׃

10 ויוסף הורד מצרימה וקנה אתו
פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורדו שמה׃
2 ויהי יהוה את־יוסף ויהי איש מצליח
והיה בבית אדניו המצרי׃ 3 וירא אדניו
כי־יהוה אתו וכל־אשר־הוא עשה יהוה
מצליח בידו׃ 4 וימצא יוסף חן בעיניו
ושרתו ופקדהו על־ביתו ואת כל־אשר־יש־לו
נתן בידו׃ 5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו
ועל כל־אשר־לו ברכת יהוה ליוסף בגלל
יוסף ויהי ברכת יהוה בכל־אשר־לו בבית
ובשדה׃ 6 ויעזב כל־אשר־לו ביד־יוסף
ולא־ידע אתו מאומה זולתי הלחם אשר־הוא
אכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה׃
7 ויהי אחרי הדברים האלה ותשא אשת
אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה
עמי׃ 8 וימאן ויאמר אל־אשת אדניו הן
אדני לא־ידע אתי מה־בבית ואת כל־אשר־
לו נתן בידי׃ 9 אין גדול בבית הזה ממני
ולא־חשך ממני מאומה כי־אם־אתך באשר
את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת
וחטאתי לאלהים׃ 10 והיה כדברה אל־יוסף
יום ויום ולא שמע אליה לשכב אצלה
להיות עמה׃ 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית
שם בבית׃ 12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה
עמי ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה׃
13 ויהי כראות כי־עזב בגדו בידה ויברח
החוצה׃ 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר
אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי
לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול
גדול׃ 15 ויהי כשמעו כי־הרימותי קולי
ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃

ܗܘܝܠܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܒܗ ܒܫܘܠܐ ܕܝܘܡܐ ܗܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܢ ܪܫܝܬܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܟܠ ܡܠܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܐܪܥܐ ܘܒܫܡܝܐ ܡܬܟܢܫܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܚܝ ܕܐܠܗ

אלעזר לבחור בבנות פלשתים ויעל אל שמשון
ויאמר אל אביו ואל אמו לאמר אשה לקחתי
בתמנתה גם ראיתי אשה בבנות פלשתים
4 ואביו ואמו אמרו אליו הלא אין בבנות אחיך
ובכל עמי כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים
הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קחה
5 כי היא ישרה בעיני ואביו ואמו לא ידעו
כי מאת יהוה היא כי מבקש תאנה לפלשתים
6 ובעת ההיא פלשתים משלו בישראל
7 וירד שמשון תמנתה הוא ונערו עד כרמי
תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו
8 ותצלח עליו רוח יהוה ויטרפהו כגדי עזים
ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו
9 וירד וידבר לאשה הוא וישר בעיני שמשון
10 ואביו ירד אל אשה ויעש שם שמשון
משתה כי כן יעשו הבחורים ויהי כראות אתו
11 ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו
12 ויאמר אליהם שמשון אחידה נא לכם חידה
אם הגיד תגידו לי שבעת ימי המשתה
ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים
חלפי בגדים 13 ואם לא תוכלו להגיד לי
ונתתם אתה שלשים סדינים ושלשים חלפי
בגדים ויאמרו אליו חידתך ונשמעה 14 ויאמר אליהם
מאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק
ולא יכלו לגיד את החידה בשלשת הימים
15 ויהי ביום הרביעי ויאמרו אל אשת שמשון
פתי נא את אישך ויגד לנו את החידה
16 ותבך אשת שמשון אליו ותאמר רק שנאתני
ואין אהבתני אך את חידה חידתה לבני עמי
ואת לא הגדת לי ויאמר אליה הנה לאבי ולאמי
לא הגדתי ולך אגיד 17 ותבך אליו שבעת
הימים אשר היה להם המשתה כי היה מציקתו
18 ויהי ביום השביעי בא העיר אנשי
המקום אל שמשון לפני בוא השמש מה
ערב מן דבש ומה עז מן אריה ויאמר אליהם
19 אם לא חרשתם בעגלתי לא מצאתם
חידתי ותרד רוח יהוה עליו וירד אשקלון
ויך מהם שלשים איש ויקח את עדיים
ויתן חלפות הבגדים לאשר הגיד את החידה
ויחר אפו ויעל בית אביו 20 ואשת שמשון
היתה לרעהו אשר רעה אתו
21 ויהי מקץ ימים בקציר חטים ויפקד שמשון
את אשתו בגדי עזים ויאמר אבי לא נתנה
לבוא אל חדרה ויאמר אביה אמר אמרתי
כי שנוא שנאת אתה ונתתיה לרעך הלא
אחתה הקטנה הטובה ממנה תהי נא לך
תחתיה 22 ויאמר אליהם שמשון הפעם
אני נקי מפלשתים כי אעשה עמהם רעה
23 וילך שמשון ויתפשו שלש מאות שועלים
ויקח לפידים ויפן זנב אל זנב ושם לפיד
בתוך שני הזנבות 24 והציתם באש ויצא בערות
בקמות פלשתים ואכל גם הגדיש גם הכרם
25 ויעל פלשתים ויצתו באש את אשת
שמשון ואת אביה ויאמר אליהם שמשון
אם תעשו את זאת אם לא אחדל בכם
26 ויכם שוק על ירך מכה גדולה
ויעל וישב בחגוי סלע עיטם 27 ויעל פלשתים
ויחנו ביהודה ויפרצו בלחי 28 ויאמר איש יהודה
אל שלשת אלפים איש מן יהודה הלוא
ידעתם כי משלים פלשתים בנו ומה זאת
עשיתה לנו ויאמר אליהם כאשר עשו לי כן
עשיתי להם 29 ויאמרו אליו לאסרך ירדנו
לתת אותך ביד פלשתים ויאמר אליהם שמשון
שבעו לי פן תפגעו בי אתם ולא אמות
30 ויעלו אלף איש מיהודה אל חלקת
הסלע עיטם ויאמרו אל שמשון הלוא
ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת
עשית לנו ויאמר אליהם כאשר עשו לי כן
עשיתי להם 31 ויאמרו אליו לאסרך ירדנו
לתת אותך ביד פלשתים ויאמר אליהם
שמשון שבעו לי פן תפגעו בי אתם
32 ויעלו אל אלף איש מיהודה אל חלקת
הסלע ויאמרו אל שמשון לאסרך ירדנו
ונתנך ביד פלשתים ויאמר אליהם שמשון
אל תפגעו בי אתם ואם לא תרגו בי
ונתתי אתכם ביד פלשתים ואם אמתי
אל תהרגו אתי 33 ויעלו אתו בשני עבתים
ויעלו מן הסלע (aiōn g165) 34 ויבא עד מחנה
פלשתים ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח
עליו רוח יהוה ותהיינה העבתים אשר
בזרועתיו כפשתים אשר נשרפו באש
ונמסו האסרים מעל ידיו 35 ויאסף
לחי עצם חמור אשר מצא ויך בו אלף
איש 36 ויאמר שמשון
בלחי החמור
הערמתי ערמתים
37 ויהי אחרי
הדברים האלה
ויקרא לו שמשון
מים מן הלחי
ותבקע המכתש
אשר בלחי
ותעל מים
ויתחזק
ויחי
38 ויאמר לו
אלהים
מכתש
אשר בלחי
עד היום
39 ויהי
בעת ההיא
ויהי
ויאמר
40 ויהי
אחרי
ויעל
41 ויהי
42 ויהי
43 ויהי
44 ויהי
45 ויהי
46 ויהי
47 ויהי
48 ויהי
49 ויהי
50 ויעל
אחרי כמה ימים ויאמר אל אביו ואל אמו לאמר,

13 כמה ימים ויהי בעת קציר חטים ויפקד שמשון
2 ויאמר אל אביו אל אבי אל אמו אל אבי
3 ויאמר אביו ואמו אליו הלא אין בבנות אחיך
ובכל עמי כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים
הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קחה
4 כי היא ישרה בעיני ואביו ואמו לא ידעו
כי מאת יהוה היא כי מבקש תאנה לפלשתים
5 ושמשון ירד תמנתה הוא ונערו
6 ויהי כבואם תמנתה ויבא
7 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
8 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
9 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
10 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
11 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
12 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
13 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
14 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
15 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
16 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
17 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
18 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
19 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
20 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
21 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
22 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
23 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
24 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
25 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
26 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
27 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
28 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
29 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
30 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
31 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
32 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
33 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
34 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
35 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
36 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
37 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
38 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
39 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
40 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
41 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
42 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
43 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
44 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
45 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
46 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
47 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
48 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
49 ויבא ויאמר אל אביו ואל אמו
50 ויעל
אחרי כמה ימים ויאמר אל אביו ואל אמו לאמר,

מלכים, ויאמר אליו הנער אל תבא אל
39 הנער, ויאמר אליו אל תירא כי לא
אתך יד אדם אשר אתה מבקש אותו
ותשב אתו אל הבית ויעל אל הבית
ויפל לפניו ויאמר אליו הנה נא ידעתי
כי אלהים אתה ועתה אל נא תמאן
27 מעמדי אבי ואמי, ומדברי אשר
28 דברתי לך הלך אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
29 ויאמר אליו אל תירא אל נא כי
אנכי תחתיך ואתה אל תחת אל
אבי ואל אמי ואל תירא מה אמר
אל אבי ואל אמי ואל תירא מה
אמר אל אבי ואל אמי ואל תירא
30 אלה אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מדבר אבי אל אבי ואל אמי
אבי ואל אמי ואל תירא מה אמר
אל אבי ואל אמי ואל תירא מה
אמר אל אבי ואל אמי ואל תירא
31 ויאמר לו, אל אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
32 ומה אמר אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
33 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
34 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
35 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
36 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
37 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
38 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
39 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
15 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
16 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
17 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
18 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
19 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
20 ומה אמר אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
21 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
22 ומה אמר אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
23 ומה אמר אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
24 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
25 ומה אמר אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
26 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
27 ומה אמר אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
28 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
29 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
30 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
31 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
32 ומה אמר אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
ואל תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
33 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
34 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
35 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
36 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
37 ומה אמר אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
38 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
39 ויאמר אל אל אבי ואל אמי ואל
תירא מה אמר אל אבי ואל אמי
40 (aiōn g165) ויאמר אל אל אבי ואל אמי
41 (aiōn g165) ומה אמר אל אבי ואל אמי
42 ויאמר אל אל אבי ואל אמי
43 ומה אמר אל אבי ואל אמי
44 ויאמר אל אל אבי ואל אמי
45 ומה אמר אל אבי ואל אמי
46 ויאמר אל אל אבי ואל אמי
47 ומה אמר אל אבי ואל אמי
48 ויאמר אל אל אבי ואל אמי
49 ויאמר אל אל אבי ואל אמי
50 (aiōn g165) ויאמר אל אל אבי ואל אמי
51 ויאמר אל אל אבי ואל אמי
52 ומה אמר אל אבי ואל אמי
53 ויאמר אל אל אבי ואל אמי
54 ומה אמר אל אבי ואל אמי
55 ויאמר אל אל אבי ואל אמי
56 ומה אמר אל אבי ואל אמי
57 ומה אמר אל אבי ואל אמי
58 ויאמר אל אל אבי ואל אמי

14

ומה אמר אל אבי ואל אמי, ומדברי
2 ומה אמר אל אבי ואל אמי
3 ומה אמר אל אבי ואל אמי
4 ומה אמר אל אבי ואל אמי
5 ומה אמר אל אבי ואל אמי
6 ומה אמר אל אבי ואל אמי
7 ומה אמר אל אבי ואל אמי
8 ומה אמר אל אבי ואל אמי
9 ומה אמר אל אבי ואל אמי
10 ומה אמר אל אבי ואל אמי
11 ומה אמר אל אבי ואל אמי
12 ומה אמר אל אבי ואל אמי
13 ומה אמר אל אבי ואל אמי

מלכים ראשון

ומלכותו בידך ולא יעמד אתך עתה ובקש לו איש
כלבבו׃ 14 ועתה אדני שמע נא הדבר אשר דברת
אל עבדך ויהי אם אדני בא אל עבדו׃ 15 ועבדך
אמר אל אדני יחיה נא אדני המלך לעולם ועבדך
מה כי אם אדני בא אל עבדו׃ 16 ויבא המלך
אל בית אביו ויבא אל בית אביו לאמר הנה נא
אדני המלך אל בית אביו׃ 17 ויאמר לו אדני
אתה ראית אל אדני אלהי ישראל לאמר שלמה
בנך יבא אחרי ויישב על כסאי׃ 18 ועתה הנה
אדני המלך אדני לא ידע אתה׃ 19 ויזבח
בקר ומריא ושה לרב ויקרא לכל בני המלך
ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ואת שלמה
עבדך לא קרא׃ 20 ואתה אדני המלך עליך
עיני כל ישראל לגד להם את אשר ישב אדני
המלך אחרי אדני המלך׃ 21 והיה כשכב אדני
המלך עם אבתיו והיה אני ובני שלמה חטאים׃
22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן
הנביא בא׃ 23 ויגידו לאמר הנה נתן הנביא
ויבא לפני המלך ויתרפס אל המלך על אפיו
ארצה׃ 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדני המלך אתה יעלה אחרי׃ 25 כי הוא ירד
היום ויזבח בקר ומריא ושה לרב ויקרא לכל
בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם
אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך שלמה׃
26 ואותי עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן
יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא׃ 27 אם
מאת אדני המלך נהיתה הדבר הזה ולא הודעת
לעבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחרי
אדני המלך׃ 28 ויען המלך דוד ויאמר קראו
לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני
המלך׃ 29 ושבע המלך ויאמר חי יהוה אשר
פדה את נפשי מכל צר׃ 30 כי אם כאשר נשבעתי
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך
יבא אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן
אעשה היום הזה׃ 31 ותקד בת שבע אפים
ארצה ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך
דוד לעלם׃ 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק
הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו
לפני המלך׃ 33 ויאמר אליהם המלך קחו
אתכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה
בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו גיחון׃
34 ומשחו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך
שלמה׃ 35 ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי
והוא יבא תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על
ישראל ועל יהודה׃ 36 ויען בניהו בן יהוידע
את המלך ויאמר אמן כה יאמר יהוה אלהי
אדני המלך׃ 37 כאשר היה יהוה עם אדני
המלך כן יהיה עם שלמה ויגדל את כסאו
מכסא אדני המלך דוד׃ 38 וירד צדוק הכהן
ונתן הנביא וביהוידע בן יהוידע והכרתי
ופלתי וירכיבו את שלמה על פרדת המלך דוד
ויוליכו אתו גיחון׃ 39 ולקח צדוק הכהן
קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו
בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה׃
40 ועלו כל העם אחריו והעם מחללים בחלילים
ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם
מן הקול׃ 41 ושמע אדניה וכל הקרואים
אתו לאכל ויבא אל המלך׃ 42 ויהי עודנו
מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר
אדניה אליו בא כי איש חיל אתה ובשורה
טובה׃ 43 ויען יונתן ויאמר אל אדניה אמנם
אדנינו המלך דוד המליך את שלמה׃ 44 ושלח
המלך אתו את צדוק הכהן ואת נתן הנביא
ואת בניהו בן יהוידע והכרתי ופלתי וירכיבו
אתו על פרדת המלך׃ 45 וימשחו צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך בגיחון ויעלו משם בשמחה
ותרעש העיר זה הקול אשר שמעתם׃ 46 וגם
שבת המלכות ישב שלמה על כסא המלכות׃
47 וגם עבדי המלך בא לברך את אדנינו
המלך דוד לאמר יטב אלהיך את שם שלמה
מן שמך וגדל את כסאו מכסאך וישתחו
המלך על המטה׃ 48 וגם כה אמר המלך
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום
מושב על כסאי ועיני רואות׃ 49 ויחרדו
וקמו כל הקרואים אשר אתו ויאיש דרכו
הלכו׃ 50 ואדניה יירא מפני שלמה ויקם
וילך ויחזק בקרנות המזבח׃ 51 ויגד לשלמה
לאמר הנה אדניה יירא את המלך שלמה
והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי
המלך שלמה היום אם יהרג עבדו בחרב׃
52 ויאמר שלמה אם יהיה לאיש חיל וגם
לא יפל מן שערתו׃ 53 וישלח המלך שלמה
ויורידו אתו מן המזבח ויבא ויתרפס לפני
המלך שלמה ויאמר שלמה אליו לך לביתך׃

15

ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו
לאמר׃ 2 אני הולך בדרך כל הארץ וחזקת
והיית לאיש׃ 3 ושמרת את משמרת יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקיו מצותיו
ומשפטיו ועדותיו כאשר כתוב בתורת משה
למען תשכיל את כל אשר תעשה ובכל אשר
תפנה׃ 4 למען יקים יהוה את דברו אשר
דבר עלי לאמר אם יהיו בניך דרכם לשמר
לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ 5 וגם
אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה
אשר עשה לשני צבאות ישראל לאבנר בן
נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה
בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרו אשר במתניו
ובנעליו אשר ברגליו׃ 6 ועשית כחכמתך
ולא תורד שיבתו בשלום שאול׃ 7 ולבני
ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו מאכלי
שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלם
אחיך׃ 8 והנה עמך שמעי בן גרא בן הימני
מבחרים ואנכי נשבעתי לו ביהוה לאמר
אם אמיתך בחרב׃ 9 ועתה אל תנקהו כי איש
חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת
את שיבתו בדם שאול׃ 10 ויישן דוד עם
אבתיו ויקבר בעיר דוד׃ 11 והימים אשר
מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנים׃ 12 וישב שלמה על כסא דוד אביו
וכונן מלכותו מאד׃ 13 ואדניה בן חגית
בא אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום
בואך ויאמר שלום׃ 14 ויאמר דבר לי אליך
ותאמר דבר׃ 15 ויאמר אתה ידעת כי לי
היה המלוכה ואותי שם כל ישראל פני
המלוכה׃ 16 ועתה אחת שאלה אנכי שואל
מאתך אל תשיבני את פני׃ 17 ותאמר אליו
דבר נא אל שלמה המלך כי לא יגיד את פניך
ותן לי את אבישג השונמית לאשה׃ 18 ויאמר
בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך׃
19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר אתו
אל אדניה ויקם המלך לקראתה וישתחו לה
וישב על כסאו והכסא שם לאם המלך וישבה
לימינו׃ 20 ותאמר שאלה קטנה אנכי שואלת
מאתך אל תשיבני את פני ותאמר המלך
אל אם אל תשב׃ 21 ותאמר יבא אבישג
השונמית לאדניה אחיך לאשה׃ 22 ויען
המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת
אבישג השונמית לאדניה הלוא שאלי לו את
הממלכה כי אחי הוא כי לו ולאביתר הכהן
וליואב בן צרויה׃ 23 ותשבע המלך שלמה
לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא
אדניה דבר את הדבר הזה בנפשו׃ 24 ועתה
חי יהוה אשר הכין אותי וישב על כסא אבי
ואשר עשה בית לי כאשר דבר ואדניה יומת
היום׃ 25 ויחלץ יד המלך שלמה ביהוידע בן
יהוידע ויפגע בו ויומת׃ 26 ולאביתר הכהן
אמר המלך לך הענתה אל שדותיך כי איש
מות אתה ובעת הזאת לא אמיתך כי נשאת
את ארון אדני יהוה לפני דוד אביך וכי
התענית בכל אשר התענה אביך׃ 27 ויגרש
שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא
את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלו׃
28 והשמועה באה אל יואב כי נטה יואב
אחרי אדניה ואחרי אבשלם לא נטה אחרי
אדוניה׃ 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב
אל אהל יהוה והנהו אצל המזבח וישלח
שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע
בו׃ 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר לו
כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות
אמר בניהו לאמר כדבר אשר דבר יואב אלי
לאמר׃ 31 ויאמר אליו המלך עשה כדבר
אשר דבר והכית ופתה ותקברתו ויסר דם
חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי׃
32 ויהוה ישיב דמו בראשו אשר פגע בשני
אנשים צדיקים וטובים ממנו והרגם בחרב
ואבי דוד לא ידע אל אבנר בן נר שר צבא
ישראל ואל עמשא בן יתר שר צבא יהודה׃
33 ושבו דמם בראש יואב ובראש זרעו עד
עולם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהי
שלום עד יהוה׃ 34 ויעל יהוידע בן יהוידע
ויפגע בו וימתהו ונקבר בביתו במדבר׃
35 ויתן המלך את יהוידע תחתיו על הצבא
וצדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר׃
36 ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו בנה לך
בית בירושלם ושבת שם ולא תצא משם
אנה ואנה׃ 37 והיה ביום צאתך והעברת
את נחל קדרון דע תדע כי מות תמות דמך
בראשך׃ 38 ויאמר שמעי אל המלך הדבר
טוב כאשר אדני המלך כן יעשה עבדך
ויגר שמעי בירושלם ימים רבים׃ 39 והי
מקצת שנים וברחו שני עבדים לשמעי אל
אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר
הנה עבדיך בגת׃ 40 ויקם שמעי וחבש את
חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו
וילך שמעי ויבא עבדיו מגת׃ 41 ויגד לשלמה
כי הלך שמעי מירושלם גתה ושב׃ 42 וישלח
המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלא השבעתיך
ביהוה והעדתי בך לאמר דע תדע יום צאתך
והלכת אנה ואנה׃ 43 ולמה לא שמרת שבועת
יהוה ואת המצוה אשר צויתיך׃ 44 ויאמר
המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר
ידעה לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה
את רעתך בראשך׃ 45 והמלך שלמה ברוך
וכסא דוד יכון לפני יהוה עד עולם׃
46 ויצו המלך ביד בניהו בן יהוידע ויצא
הוא ויפגע בו ויומת׃

39 ויקרא שמו בית אל ואמו שם אביה מבת
יפתח הגלעדי ויקרא אחיו הלוצי ואחיו
אליפלט ומלכים ב׳ א׳ ב׳ ויקרא אחיו
אליפלט ומלכים ב׳ א׳ ב׳ ויקרא אחיו

16 ויקרא אחיו אליפלט ומלכים ב׳ א׳ ב׳

אין מי שיכיר אותי, אני מסתיר את פני.
אל תזכור עוונות ראשונים נגדנו, יקדמו
רחמיך מהרה, כי דלונו מאד. 9 עזרנו
אלהי ישעינו, על כבוד שמך; והצילנו
וכפר על חטאתינו, למען שמך. 10 למה
יאמרו הגוים, איה נא אלהיהם; יודע
בגוים לעיני נקמת דם עבדיך השפוך.
11 תבוא לפניך אנקת אסיר; כגדול
זרועך הותר בני תמותה. 12 והשב
לשכנינו אל חיקם שבעתים חרפתם
אשר חרפוך אדני. 13 ואנחנו עמך
וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור
ודור נספר תהלתך.

18 למנצח, מזמור לדוד. 2 אמר נבל
בלבו אין אלהים. השחיתו והתעיבו
עולה אין עושה טוב. 3 יהוה משמים
השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דורש את אלהים. 4 הכל סר יחדו נאלחו
אין עושה טוב אין גם אחד. 5 הלא
יודעו כל פעלי און אוכלי עמי אכלו
לחם יהוה לא קראו. 6 שם פחדו פחד
כי אלהים בדור צדיק. 7 עצת עני
תבישו כי יהוה מחסיו. 8 מי יתן מציון
ישועות ישראל בשוב יהוה שבות עמו
יגיל יעקב ישמח ישראל.

19 למנצח, מזמור לדוד. 2 השמים
מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
הרקיע. 3 יום ליום יביע אומר ולילה
ללילה יחוה דעת. 4 אין אמר ואין דברים
בלי נשמע קולם. 5 בכל הארץ יצא
קום וקצותם לתבל מלים לשמש שם
אהל בהם. 6 והוא כחתן יצא מחופתו
ישיש כגבור לרוץ ארח. 7 מקצה
השמים מוצאו ותקופתו על קצותם
ואין נסתר מחמתו. 8 תורת יהוה
תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה
מחכימת פתי. 9 פקודי יהוה ישרים
משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת
עינים. 10 יראת יהוה טהורה עומדת
לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו.
11 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
מדבש ונפת צופים. 12 גם עבדך
נזהר בהם בשמרם עקב רב. 13 שגיאות
מי יבין מנסתרות נקני. 14 גם מזדים
חשך עבדך אל ימשלו בי אז אתם
ונקיתי מפשע רב. 15 יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגאלי.

20 למנצח, מזמור לדוד. 2 יענך יהוה
ביום צרה יסגבך שם אלהי יעקב.
3 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך.
4 יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשן סלה.
5 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא.
6 נרנה בישועתך ובשם אלהינו נדגל
ימלא יהוה כל משאלותיך. 7 עתה
הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו
בגבורות ישע ימינו. 8 אלה ברכב ואלה
בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו
נזכיר. 9 הם כרעו ונפלו ואנחנו קמנו
ונתעודד. 10 יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו.

21 למנצח, מזמור לדוד. 2 יהוה בעזך
ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד.
3 תאות לבו נתת לו וארמת שפתיו
לא מנעת סלה. 4 כי תקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו עטרת פז. 5 חיים
שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם
ועד. 6 גדול כבודו בישועתך הוד והדר
תשיא עליו. 7 כי תשיתהו ברכות לעד
תחדהו בשמחה את פניך. 8 כי המלך
בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט.
9 תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא
לשנאיך. 10 תשיתם כתנור אש לעת
פניך יהוה באפו ותאכלם אש. 11 פרים
מארץ תאבד וזרעם מבני אדם. 12 כי
נטו עליך רע חשבו מזמה בל יוכלו.
13 כי תשיתמו שכם במיתרך תכין
על פניהם. 14 רוממה יהוה בעזך
נשירה ונזמרה גבורתך.

22 למנצח, על אילת השחר מזמור לדוד.
2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי
דברי שאגתי. 3 אלהי אקרא יומם ולא
תענה ולילה ולא דומיה לי. 4 ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל. 5 בך בטחו
אבתינו בטחו ותפלטמו. 6 אליך זעקו
ונמלטו בך בטחו ולא בושו. 7 ואנכי
תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם.
8 כל רואי ילעגו לי יפטירו בשפה
יניעו ראש. 9 גל אל יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו. 10 כי אתה גחני
מבטן מבטיחי על שדי אמי. 11 עלי
הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה.
12 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי
אין עוזר. 13 סבוני פרים רבים אבירי
בשן כתרוני. 14 פערו עלי פיהם אריה
טרף ושאג. 15 כמים נשפכתי ונתפרדו
כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך
מעי. 16 יבש כחרש כחי ולשוני תדבק
מלקוחי ולעפר מות תשיתני. 17 כי
סבבוני כלבים עדת מרעים היקפוני
כארי ידי ורגלי. 18 אספר כל עצמותי
המה יביטו ויראו בי. 19 יחלקו בגדי
להם ועל לבושי יפילו גורל. 20 ואתה
יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חישה.
21 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי.
22 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים
עניתני. 23 אספרה שמך לאחי בתוך
קהל אהלך. 24 יראי יהוה הללוהו כל
זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע
ישראל. 25 כי לא בזה ולא שקץ עני
ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו
שמע. 26 מאתך תהלתי בקהל רב
נדרי אשלם נגד יראיו. 27 יאכלו ענוים
וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבם
לעד. 28 יזכרו וישבו אל יהוה כל
אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות
גוים. 29 כי ליהוה המלוכה ומושל
בגוים. 30 אכלו וישתחוו כל דשני
ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר
ונפשו לא חיה. 31 זרע יעבדנו יסופר
לאדני לדור יבוא וגידו צדקתו לעם
נולד כי עשה.

23 מזמור לדוד. יהוה רעי לא אחסר.
2 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות
ינהלני. 3 נפשי ישובב ינחני במעגלי
צדק למען שמו. 4 גם כי אלך בגיא
צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי
שבטך ומשענתך המה ינחמוני.
5 תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רויה. 6 אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי
בבית יהוה לאורך ימים.

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה
תבל וישבי בה. 2 כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננה. 3 מי יעלה בהר
יהוה ומי יקום במקום קדשו. 4 נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא
נפשי ולא נשבע למרמה. 5 ישא ברכה
מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו.
6 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב
סלה. 7 שאו שערים ראשיכם והנשאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. 8 מי זה
מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה
גבור מלחמה. 9 שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד.
10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות
הוא מלך הכבוד סלה.

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא.
2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל
יעלצו אויבי לי. 3 גם כל קויך לא
יבושו יבשו הבוגדים ריקם. 4 דרכיך
יהוה הודיעני נתיבותיך למדני.
5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה
אלהי ישעי אותך קויתי כל היום.
6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם
הם. 7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר
כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה.
8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
בדרך. 9 ידרך ענוים במשפט וילמד
ענוים דרכו. 10 כל ארחות יהוה חסד
ואמת לנצרי בריתו ועדותיו. 11 למען
שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא.
12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו דרך
יבחר. 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש
ארץ. 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו
להודיעם. 15 עיני תמיד אל יהוה כי
הוא יוציא מרשת רגלי. 16 פנה אלי
וחנני כי יחיד ועני אני. 17 צרות
לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני.
18 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי.
19 ראה אויבי כי רבו המה ושנאת
חמס שנאוני. 20 שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך. 21 תם וישר
יצרוני כי קויתיך. 22 פדה אלהים
את ישראל מכל צרותיו.

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי
וביהוה בטחתי לא אמעד. 2 בחנני
יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי.
3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי
באמתך. 4 לא ישבתי עם מתי שוא
ועם נעלמים לא אבוא. 5 שנאתי
קהל מרעים ועם רשעים לא אשב.
6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את
מזבחך יהוה. 7 לשמיע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך. 8 יהוה אהבתי
מעון ביתך ומקום משכן כבודך.
9 אל תאסף עם חטאים נפשי ואנשי
דמים חייי. 10 אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד. 11 ואני בתמי
אלך פדני וחנני. 12 רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יהוה.

27 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא
יהוה מעוז חיי ממי אפחד. 2 בקרב
עלי מרעים לאכל את בשרי צרי
ואויבי לי הם כשלו ונפלו. 3 אם
תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם
תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח.
4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה
אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי
לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו.
5 כי יצפנני בסוכה ביום רעה יסתירני
בסתר אהלו בצור ירוממני. 6 ועתה
ירום ראשי על אויבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
ואזמרה ליהוה. 7 שמע יהוה קולי
אקרא וחנני וענני. 8 לך אמר לבי
בקשו פני את פניך יהוה אבקש.
9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף
עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי. 10 כי אבי ואמי עזבוני
ויהוה יאספני. 11 הורני יהוה דרכך
ונחני בארח מישור למען שוררי.
12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי
עדי שקר ויפח חמס. 13 לולא האמנתי
לראות בטוב יהוה בארץ חיים.
14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך
וקוה אל יהוה.

28 לדוד אליך יהוה אקרא צורי
אל תחרש ממני פן תחשה ממני
ונמשלתי עם יורדי בור. 2 שמע
קול תחנוני בשועי אליך בנשאי
ידי אל דביר קדשך. 3 אל תמשכני
עם רשעים ועם פעלי און דברי
שלום עם רעיהם והרעה בלבבם.
4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם
להם. 5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה
ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם.
6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני.
7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ועזר
ואעלזה ומשירי אודנו. 8 יהוה עז
למו ומעוז ישועות משיחו הוא.
9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם.

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועז. 2 הבו ליהוה
כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת
קדש. 3 קול יהוה על המים אל הכבוד
הרעים יהוה על מים רבים. 4 קול
יהוה בכח קול יהוה בהדר. 5 קול
יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את
ארזי הלבנון. 6 וירקידם כמו עגל
לבנון ושריון כמו בן רמים. 7 קול
יהוה חצב להבות אש. 8 קול יהוה
יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש.
9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כולו אומר כבוד. 10 יהוה
למבול ישב ויבן יהוה מלך לעולם.
11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את
עמו בשלום.

30 מזמור שיר חנכת הבית לדוד.
2 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת
אויבי לי. 3 יהוה אלהי שועתי אליך
ותרפאני. 4 יהוה העלית מן שאול
נפשי חיתני מיורדי בור. 5 זמרו
ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו.
6 כי רגע באפו חיים ברצונו ערב
בכי ולבקר רנה. 7 ואני אמרתי בשלוי
בל אמוט לעולם. 8 יהוה ברצונך
העמדת להרי עוז הסתרת פניך
הייתי נבהל. 9 אליך יהוה אקרא
ואל אדני אתחנן. 10 מה בצע בדמי
ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד
אמתך. 11 שמע יהוה וחנני יהוה
היה עוזר לי. 12 הפכת מספדי למחול
לי פתחת שקי ותאזרני שמחה.
13 למען יזמרך כבוד ולא יידם יהוה
אלהי לעולם אודך.

31 למנצח שיר מזמור לדוד. 2 ביהוה
חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך
פלטני. 3 הטה אלי אזנך מהרה
הצילני היה לי לצור מעוז לבית
מצודות להושיעני. 4 כי סלעי ומצודתי
אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני.
5 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה
מעוזי. 6 בידך אפקיד רוחי פדיתה
אותי יהוה אל אמת. 7 שנאתי
המשמרים הבלי שוא ואני אל יהוה
בטחתי. 8 אגילה ואשמחה בחסדך
אשר ראית את עניי ידעת בצרות
נפשי. 9 ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי. 10 חנני יהוה
כי צר לי עשש בכעס עיני נפשי
ובטני. 11 כי כלו ביגון חיי ושנותי
באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי
עששו. 12 מכל צוררי הייתי חרפה
ולשכני מאד ופחד לידעי אי חוצות
נדדו ממני. 13 נשכחתי כמת מלב
הייתי כאבד נבל. 14 כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו
עלי לקחת נפשי זמו. 15 ואני עליך
בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה.
16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי
ומרדפי. 17 האר פניך אל עבדך
הושיעני בחסדך. 18 יהוה אל אבוש
כי קראתיך יבושו רשעים ידמו לשאול
שפתי שקר הדברות על צדיק בגאון
ובוז. 19 מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני
אדם. 20 תסתירם סתר פניך מרגזי
איש תצפנם בסוכה מריב לשונות.
21 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי
בעיר מצור. 22 ואני אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול
תחנוני בשועי אליך. 23 אהבו את
יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה
ומשלם על יתר עושה גאוה. 24 חזקו
ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה.

32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע
כסוי חטאה. 2 אשרי אדם לא יחשב
יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה.
3 כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי
כל היום. 4 כי יומם ולילה תכבד
עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ
סלה. 5 חטאתי אודיעך וחטאתי לא
כסיתי אמרתי אודה על פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חטאתי סלה.
6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך
לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו
לא יגיעו. 7 אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט תסובבני סלה. 8 אשכילך
ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך
עיני. 9 אל תהיו כסוס כפרד אין
הבן בחגם ורסן עדיו בל קרב אליך.
10 רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביהוה חסד יסובבנו. 11 שמחו ביהוה
וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב.

33 רנו צדיקים ביהוה לישרים נאוה
תהלה. 2 הודו ליהוה בכנור בנבל
עשור זמרו לו. 3 שירו לו שיר חדש
היטיבו נגן בתרועה. 4 כי ישר דבר
יהוה וכל מעשיו באמונה. 5 אהב
צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ.
6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו
כל צבאם. 7 כנס כנד מי הים נתן
באצרות תהומות. 8 יירא את יהוה כל
הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל.
9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד.
10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים. 11 עצת יהוה לעולם תעמוד
מחשבות לבו לדור ודור. 12 אשרי
הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר
לנחלה לו. 13 יהוה משמים השקיף
ראה את כל בני אדם. 14 מן מכון
שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ.
15 היוצר יחד לבם המבין אל כל
מעשיהם. 16 אין המלך נושע ברב
חיל גבור לא ינצל ברב כח. 17 שקר
הסוס לתשועה ובשלל חילו לא
ימלט. 18 הנה עין יהוה אל יראיו
למיחלים לחסדו. 19 להציל ממות
נפשם ולחיותם ברעב. 20 נפשנו
חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא.
21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
בטחנו. 22 יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך.

34 לדוד בשנותו את טעמו לפני
אבימלך ויגרשהו וילך. 2 אברכה
את יהוה בכל עת תמיד תהלתו
בפי. 3 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו
ענוים וישמחו. 4 גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו יחדו. 5 דרשתי את
יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני.
6 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל
יחפרו. 7 זה עני קרא ויהוה שמע
ומכל צרותיו הושיעו. 8 חנה מלאך
יהוה סביב ליראיו ויחלצם. 9 טעמו
וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה
בו. 10 יראו את יהוה קדושיו כי אין
מחסור ליראיו. 11 כפירים רשו
ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב.
12 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה
אלמדכם. 13 מי האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב. 14 נצר לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה. 15 סור
מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו.
16 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל
שועתם. 17 פני יהוה בעשי רע
להכרית מארץ זכרם. 18 צעקו
וצדיקים ויהוה שמע ומכל צרותם
הצילם. 19 קרוב יהוה לנשברי לב
ואת דכאי רוח יושיע. 20 רבות
רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה.
21 שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא
נשברו. 22 תמותת רשע רעה ושנאי
צדיק יאשמו. 23 פדה יהוה נפש
עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו.

35 לדוד ריב את ריבי יהוה את
לחמי אלחם. 2 החזק מגן וצנה וקומה
בעזרתי. 3 והרק חנית וסגר לקראת
רדפי אמר לנפשי ישעתך אני. 4 יבשו
ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור
וחפרו חשבי רעתי. 5 יהיו כמץ לפני
רוח ומלאך יהוה דוחה. 6 יהי דרכם
חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רודפם.
7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם
כרו לנפשי. 8 תבואהו שואה לא
ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה
יפל בה. 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש
בישועתו. 10 כל עצמותי תאמרנה
יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו
ועני ואביון מגזלו. 11 קמי עדות
יענוני אשר לא ידעתי ישאלוני.
12 משיבים רע תחת טוב שכלת לנפשי.
13 ואני בחלתם לבשי שק עניתי
בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב.
14 כרע אבל אמי. 15 ובצלעי שמחו
ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי
קרעו ולא דמו. 16 כחנפי לעג מעוג
חרק שניו אלי. 17 אדני כמה תראה
השיבה נפשי משאיהם מכפירים
יחידתי. 18 אודך בקהל רב בעם
עצום אהללך. 19 אל ישמחו לי אויבי
שקר שנאי חנם יקרצו עין. 20 כי לא
שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי
מרמות יחשבו. 21 ויפערו עלי פיהם
אמרו האח האח ראתה עינינו.
22 ראית יהוה אל תחרש אדני אל
תרחק ממני. 23 הקיצה ועורה לדיני
אלהי ואדני לריבי. 24 שפטני כצדקך
יהוה אלהי אל ישמחו לי. 25 אל
יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו
בלעיו. 26 יבשו וחפרו יחדו שמחי
רעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים
עלי. 27 יריעו וישמחו חפצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום
עבדו. 28 ולשוני תהגה צדקתך
תהלתך כל היום.

36 למנצח לעבד יהוה לדוד. 2 נאום
פשע לרשע בקרב לבי אין פחד
אלהים נגד עיניו. 3 כי חלק אליו
בעיניו לבלתי מצא עונו לשנא.
4 דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל
להיטיב. 5 און יחשב על משכבו
יתיצב על דרך לא טוב רע לא מאס.
6 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד
שחקים. 7 צדקתך כהרי אל משפטיך
תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה.
8 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם
בצל כנפיך יחסיון. 9 ידשון מדשן
ביתך ונחל עדניך תשקם. 10 כי עמך
מקור חיים באורך נראה אור.
11 משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי
לב. 12 אל תבא רגל גאוה ויד רשעים
אל תנידני. 13 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום.

37 לדוד אל תתחר במרעים אל
תקנא בעושי עולה. 2 כי כחציר
מהרה ימולון וכירק דשא יבולון.
3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ
ורעה אמונה. 4 והתענג על יהוה
ויתן לך משאלות לבך. 5 גול על
יהוה דרכך בטח עליו והוא יעשה.
6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים.
7 דום ליהוה והתחיל לו אל תתחר
במצליח דרכו באיש עשה מזמות.
8 חדל מאף ועזב חמה אל תתחר
אך להרע. 9 כי מרעים יכרתון
וקוי יהוה הם יירשו ארץ. 10 ועוד
מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו
ואיננו. 11 ועניים יירשו ארץ
והתענגו על רב שלום. 12 זומם רשע
לצדיק וחרק עליו שניו. 13 אדני
יצחק לו כי רואה כי יום בא שנו.
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשת
להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך.
15 חרבם תבא בלבם וקשתותם תשברנה.
16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים
רבים. 17 כי זרועות רשעים תשברנה
ותמך צדיקים יהוה. 18 יודע יהוה
ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה.
19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעב
ישבעו. 20 כי רשעים יאבדו ואיבי
יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו.
21 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן
ונותן. 22 כי מברכיו ירשו ארץ
ומקללו יכרתו. 23 מיהוה מצעדי גבר
כוננו ודרכו יחפץ. 24 כי יפול לא
יוטל כי יהוה סומך ידו. 25 נער
הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק
נעזב וזרעו מבקש לחם. 26 כל היום
חונן ומלוה וזרעו לברכה. 27 סור
מרע ועשה טוב ושכן לעולם עד.
28 כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב
את חסידיו לעולם נשמרו ואת זרע
רשעים נכרת. 29 צדיקים יירשו ארץ
ושכנו לעד עליה. 30 פי צדיק יהגה
חכמה ולשונו תדבר משפט. 31 תורת
אלהיו בלבו אין משרי אשריו.
32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו.
33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו
בהשפטו. 34 קוה אל יהוה ושמר דרכו
וירממך לרשת ארץ בהכרת רשעים
תראה. 35 רשע בעתתן ומתרענן
כאזרח רענן. 36 ועבר והנה איננו
ואבקשהו ולא נמצא. 37 שמר תם
וראה ישר כי אחרית לאיש שלום.
38 ופשעים יחדו נשמדו אחרית
רשעים נכרתה. 39 ותשועת צדיקים
מיהוה מעוזם בעת צרה. 40 ועזרם
יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו.

38 מזמור לדוד להזכיר. 2 יהוה
אל בחמתך תוכיחני ואל באפך
תיסרני. 3 כי חציך נחתו בי ותנחת
עלי ידך. 4 אין מתם בבשרי מפני
זעמך אין שלום בעצמותי מפני
חטאתי. 5 כי עונותי עברו ראשי
כעול כבד יכבדו ממני. 6 הבאישו
נמקו חבורותי מפני אולתי. 7 נעויתי
שחתי עד מאד כל היום קודר הלכתי.
8 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם
בבשרי. 9 נפוג ונדכה עד מאד שאגתי
מנהמת לבי. 10 אדני נגדך כל
תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה.
11 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור
עיני גם הם אין אתי. 12 אהבי ורעי
מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק
עמדו. 13 ונקשו מבקשי נפשי ודרשי
רעתי דברו הוות וכל מרמות יהגו
כל היום. 14 ואני כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח פיו. 15 ואהי כאדם
אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות.
16 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה
אדני אלהי. 17 כי אמרתי פן ישמחו
לי בנוע רגלי עלי הגדילו. 18 כי
אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד.
19 כי אגיד עוני אדאג מחטאתי.
20 ואויבי חיים עצמו רבו שונאי
שקר לרעה. 21 המשלמים רע תחת
טוב ישטנוני תחת רדפי טוב. 22 אל
תעזבני יהוה אל תרחק ממני.
23 חישה לעזרתי אדני תשועתי.

39 למנצח לידותון מזמור לדוד.
2 אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מסור בהיות רשע נגדי.
3 נאלמתי דומיה אחשה מטוב וכאבי
נעכר. 4 חם היה לבי בקרבי בהגיגי
תבער אש דברתי בלשוני. 5 הודיעני
יהוה קצי ומדת ימי מה הוא אדעה
חדל אני. 6 הנה טפחות נתת ימי
וחלדי כאין נגדך אך כל אדם נצב
סלה. 7 אך בצלם יתהלך איש אך
הבל יהמיון צבר ולא ידע מי אספם.
8 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי
מעליך הוא. 9 מכל פשעי הצילני
חרפת נבל אל תשיתני. 10 נאלמתי
לא אפתח פי כי אתה עשיתי.
11 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני
כלה. 12 בתוכחות על עון יסרת
כעש חמדתו נמס אך הבל כל אדם
סלה. 13 שמעה תפלתי יהוה ושועתי
האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר
אנכי אתך תושב כל אבותי. 14 שעה
מני ואבליגה בטרם אלך ואינני.

40 לדוד מזמור קוה קויתי יהוה
ויט אלי ושמע שועתי. 2 ויעלני
מבור שאון מטיט היון ויצג על סלע
כונן צעדי. 3 ויכן בפי שיר חדש
תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו
ויבטחו ביהוה. 4 אשרי הגבר אשר
שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים
ושטי כזב. 5 רבת עשית אתה יהוה
אלהי נפלאותיך ומחשבתיך אלינו
אין ערוך אגידה ואדברה עצמו
מספר. 6 זבח ומנחה לא חפצת אזנים
כרית לי עולה וחטאה לא שאלת.
7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר
כתוב עלי. 8 להעשות רצונך אלהי
חפצתי ותורתך בתוך מעי. 9 בשרתי
צדק בקהל רב הן שפתי לא אכלא
יהוה אתה ידעת. 10 צדקתך לא כסיתי
בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי
לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב.
11 אל תכלא רחמיך ממני יהוה
חסדך ואמתך תמיד יצרוני. 12 כי
אפפו עלי רעות עד אין מספר
הישיגוני עוני ולא יכלתי לראות
עצמו מספר מראשי ולבי עזבני.
13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי
חישה. 14 יבשו וחפרו יחדו מבקשי
נפשי לספתה יסגו אחור וכלמו
חפצי רעתי. 15 יתמו על עקב בשתם
האמרים לי האח האח. 16 ישישו
וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד
יגדל יהוה אהבי תשועתך. 17 ואני
עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי
ומפלטי אתה אלהי אל תאחר.

41 למנצח מזמור לדוד. 2 אשרי
משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו
יהוה. 3 יהוה ישמרהו ויחיהו
אשרי בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו.
4 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל
משכבו הפכת בחליו. 5 אני אמרתי
יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך.
6 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות
ואבד שמו. 7 ואם בא לראות שוא
דבר לבו יקבץ און לו יצא החוצה
ידבר. 8 יחדו עלי יתלחשו כל שנאי
עלי יחשבו רע לי. 9 דבר בליעל
יצק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום.
10 גם איש שלומי אשר בטחתי בו
אכל לחמי הגדיל עלי עקב. 11 ואתה
יהוה חנני והקימני ואשלמה להם.
12 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא
ירוע אויבי עלי. 13 ואני בתמי
תמכת בי והצבתני לפניך לעולם.
14 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם
ועד העולם אמן ואמן.

42 למנצח משכיל לבני קרח. 2 כאיל
תערג על אפיקי מים כן תערג נפשי
אליך אלהים. 3 צמאה נפשי לאלהים
לאל חי מתי אבוא וארא פני אלהים.
4 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום איה אלהיך.
5 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי
כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חוגג. 6 מה
תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו.
7 אלהי נפשי עלי תתהלך על כן
אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
מצער. 8 תהום אל תהום קורא לקול
צנוריך כל משברך וגליך עלי עברו.
9 יומם יצוה יהוה חסדו ולילה שירה
עמי תפלה לאל חיי. 10 אומרה לאל
סלעי למה שכחתני למה קודר אלך
בלחץ אויב. 11 ברצח עצמותי חרפו
צרי אויבי באמר אלי כל היום איה
אלהיך. 12 מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי בי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי.

43 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי
לא חסיד מאדם רמיה ועול תפלטני.
2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני
למה קודר אלך בלחץ אויב. 3 שלח
אורך ואמתך הנה ינחוני יביאוני
אל הר קדשך ואל משכנותיך.
4 ואבוא אל מזבח אלהים אל אלהי
שמחת גילי ואודך בכנור אלהים
אלהי. 5 מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי בי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי.

44 למנצח לבני קרח משכיל.
2 אלהים באזנינו שמענו אבותינו
ספרו לנו פעל פעלת בימיהם
בימי קדם. 3 אתה ידך גוים הורשת
ותטעם רע לאומים ותפרצם.
4 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם
לא הושיעה כי אם ימינך וזרועך
ואור פניך כי רצית בם. 5 אתה
הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב.
6 בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו.
7 כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא
תושיעני. 8 כי הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישת. 9 באלהים כל
היום הללנו ושמך לעולם נודה סלה.
10 אך זנחת ותכלימנו ולא תצא
בצבאותינו. 11 תשיבנו אחור מצר
ומשנאינו שסו למו. 12 תתנם כצאן
מאכל ובגוים זרית. 13 תמכר עמך
בלא הון ולא רבית בם. 14 תשיתנו
חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו.
15 תשיתנו משל בגוים מנוד ראש
בלאומים. 16 כל היום כלמתי נגדי
ובשת פני כסתתני. 17 מקול חרף
ומגדף מפני אויב ומתנקם. 18 כל
זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך. 19 לא נסג אחור לבנו
ותט אשרינו מן הדרך. 20 כי דכיתנו
במקום תנים וכסיתנו בצלמות.
21 אם שכחנו שם אלהינו ונפרשנו
כפינו לאל נכר. 22 הלא אלהים
יחקר זאת כי הוא יודע תעלות
לבב. 23 כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה. 24 עורה למה
תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח.
25 למה פניך תסתיר תשכח עניינו
ולחצנו. 26 כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטננו. 27 קומה עזרתה
לנו ופדנו למען חסדך.

45 למנצח על שושנים לבני קרח
משכיל שיר יד

מלכים ב׳ 20 ויאמר אליו חזקיה מה אות כי ירפא יהוה לי
וכי אעלה ביום השלישי בית יהוה׳ 9 ויאמר ישעיה זה לך האות
מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר׳ 10 ויאמר חזקיה
נכון הוא לנטות הצל עשר מעלות הן לא׳ 11 ויקרא ישעיה הנביא
אל יהוה ויט את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחור
עשר מעלות׳ 12 בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ושי אל חזקיה כי שמע כי חלה חזקיה׳ 13 ויאמר
אליהם חזקיה׳ מה ראו אנשי בית הכלא׳ ויאמר חזקיה׳ הכל
אשר בביתי ראו׳ לא היה דבר אשר לא הראיתים׳ 14 אז בא ישעיה
הנביא אל המלך חזקיה׳ ויאמר לו׳ מה אמרו האנשים׳ ומאין
באו אליך׳ ויאמר חזקיה׳ מארץ רחוקה באו׳ מבבל׳ 15 ויאמר׳ מה
ראו בביתך׳ ויאמר חזקיה׳ את כל אשר בביתי ראו׳ לא היה דבר
אשר לא הראיתים׳ 16 ויאמר ישעיה אל חזקיה׳ שמע דבר יהוה׳
17 הנה ימים באים׳ ונשא כל אשר בביתך׳ ואשר אצרו אבתיך׳
עד היום הזה׳ בבלה׳ לא יותר דבר׳ אמר יהוה׳ 18 ומבניך אשר
יצאו ממך׳ אשר תולד׳ יקחו׳ והיו סרסים׳ בהיכל מלך בבל׳
19 ויאמר חזקיה׳ אל ישעיה׳ טוב דבר יהוה אשר דברת׳ ויאמר׳
הלא אם שלום ואמת׳ יהי בימי׳ 20 יתר דברי חזקיה׳ וכל גבורתו׳
אשר עשה׳ והבריכה׳ והתעלה׳ והביא המים העיר׳ הלא הם כתובים
על דברי הימים למלכי יהודה׳ 21 וישכב חזקיה עם אבתיו׳
וימלך מנשה בנו תחתיו׳

20

בימיו חלה חזקיה למות׳ ויבא אליו ישעיה בן אמוץ הנביא׳
ויאמר אליו׳ כה אמר יהוה׳ צו לביתך׳ כי מת אתה׳ ולא תחיה׳
2 ויסב חזקיה פניו אל הקיר׳ ויתפלל׳ אל יהוה׳ לאמר׳ 3 אנה
יהוה׳ זכר נא׳ אשר התהלכתי לפניך׳ באמת׳ ובלבב שלם׳
והטוב בעיניך עשיתי׳ ויבך חזקיה בכי גדול׳ 4 ויהי ישעיה׳
לא יצא׳ העיר התיכונה׳ ודבר יהוה׳ אליו׳ לאמר׳ 5 שוב
ואמרת אל חזקיה׳ נגיד יהוה׳ אלהי דויד אביך׳ שמעתי את
תפלתך׳ ראיתי את דמעתיך׳ הנני רפא לך׳ ביום השלישי תעלה
בית יהוה׳ 6 והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה׳ ומן כף מלך
אשור׳ אציל אתך׳ ואת העיר הזאת׳ וגנותי׳ העיר הזאת׳ למען
דוד עבדי׳ 7 ויאמר לקחו דבלת תאנים׳ ויקחו׳ וישמו׳ על
השחין׳ ויחי׳ 8 ויאמר חזקיה׳ אל ישעיה׳ מה אות׳ כי ירפא
יהוה׳ לי׳ והעליתי׳ ביום׳ השלישי׳ בית יהוה׳ 9 ויאמר ישעיה׳
זה לך האות׳ מאת יהוה׳ כי יעשה יהוה׳ את הדבר׳ אשר דבר׳
הלך הצל׳ עשר מעלות׳ אם׳ לשוב׳ עשר מעלות׳ 10 ויאמר חזקיה׳
נקל הוא לצל׳ לנטות׳ עשר מעלות׳ לא׳ כי אם׳ לשוב׳ אחור
עשר מעלות׳ 11 ויקרא ישעיה הנביא׳ אל יהוה׳ וישב את הצל׳
במעלות׳ אשר ירדה׳ במעלות׳ אחז׳ אחור׳ עשר מעלות׳
12 בעת ההיא׳ שלח מרודך בלאדן׳ בן בלאדן׳ מלך בבל׳
ספרים׳ ומנחה׳ אל חזקיה׳ כי שמע׳ כי חלה׳ חזקיה׳
13 ויאמר אליהם׳ חזקיה׳ אל תאמרו׳ מה ראו אנשים׳ אלה׳
ויבא אליהם׳ חזקיה׳ אל בית נכתו׳ את הכסף׳ ואת הזהב׳
ואת הבשמים׳ ואת השמן׳ הטוב׳ ובית כלי נכתו׳ ואת כל
אשר נמצא׳ באוצרותיו׳ לא היה דבר׳ אשר לא הראם חזקיה׳
בביתו׳ ובכל׳ ממשלתו׳ 14 ויבא׳ ישעיה׳ הנביא׳ אל המלך
חזקיה׳ ויאמר׳ אליו׳ מה׳ אמרו׳ האלה׳ ומאין׳ באו׳ אליך׳
ויאמר חזקיה׳ מארץ׳ רחוקה׳ באו׳ מבבל׳ 15 ויאמר׳ מה׳
ראו׳ בביתך׳ ויאמר׳ חזקיה׳ את כל׳ אשר בביתי׳ ראו׳ לא היה
דבר׳ אשר לא הראיתים׳ 16 ויאמר׳ ישעיה׳ אל חזקיה׳ שמע
דבר יהוה׳ צבאות׳ 17 הנה׳ ימים׳ באים׳ ונשא׳ כל אשר בביתך׳
ואשר אצרו אבתיך׳ עד היום הזה׳ בבלה׳ לא יותר דבר׳ אמר יהוה׳
18 וממך׳ בניך׳ אשר יצאו׳ אשר תולד׳ יקחו׳ והיו סרסים׳
בהיכל מלך בבל׳ 19 ויאמר חזקיה׳ אל ישעיה׳ טוב דבר יהוה׳
אשר דברת׳ ויאמר׳ הלא אם שלום ואמת׳ יהי בימי׳ 20 יתר דברי
חזקיה׳ וכל גבורתו׳ אשר עשה׳ והבריכה׳ והתעלה׳ והביא המים
העיר׳ הלא הם כתובים׳ על דברי הימים למלכי יהודה׳ 21 וישכב
חזקיה׳ עם אבתיו׳ וימלך מנשה בנו תחתיו׳

13 ܗܘܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܥܒܪܘܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܕܥܠܡ ܗܘ ܕܢܬܩܪܒ ܠܬܪܥܐ ܗܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܥܒܪܘܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ

לא תלבשו כל מלאכה אתכם ביום הזה ביום הזה
יום תרועה יהיה לכם: 25 ועשיתם אשה לה'
ולא תעשו כל מלאכת עבדה ביום הזה ביום הזה
יום תרועה יהיה לכם: 26 ויהי ביום הזה יום
הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
את נפשתיכם אשה לה': 27 וכל מלאכה לא
תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם לפני ה' אלהיכם: 28 כי כל הנפש
אשר לא תתענה בעצם היום הזה ונכרתה
מעמיה: 29 וזאת תהיה לכם לחקת עולם
בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם
וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר
בתוככם: 30 כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:
31 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם: 32 וכפר הכהן אשר ימשח
אתו ואשר יקדש את ידו לכהן תחת אביו
ולבש בגדי הבד בגדי הקדש: 33 וכפר
את מקדש הקדש וכפר את אהל מועד
ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל
עם הקהל יכפר: 34 והיתה זאת לכם לחקת
עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם
אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:
35 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 36 דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה
מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם:
37 מן הבקר אם עולה קרבנו זכר תמים
יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני
יהוה: 38 וסמך ידו על ראש העלה
ונרצה לו לכפר עליו: 39 והקריב הכהן
המזבחה אשה ריח ניחוח כל חלב ליהוה:
40 וחלב האיל הפדרב הלזה
המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: 41 וכל
הדם לא תאכלו לא תזרקו על המזבח
סביב אשר יזרק את הדם: 42 ועור
בהמה ופרשו אל מחוץ למחנה כי חטאת
הוא: 43 ואת הבשר ואת העור ואת הפרש
תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: 44 ויקרא
אל משה לאמר, דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש כי יקריב מכם
קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם: 45 אם עולה קרבנו
מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל
מועד לרצנו לפני יהוה: 46 וסמך ידו על ראש
העלה ושחט אתו לפני אהל מועד והזו בני
אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב
אשר פתח אהל מועד: 47 והפשיט את העלה
וניתח אתה לנתחיה: 48 ונתנו בני אהרן
הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש
אשר על המזבח: 49 וערכו בני אהרן הכהנים
את הנתחים את הראש ואת הפדר
ויקטר הכהן את הכל המזבחה עלה
לריח ניחוח אשה ליהוה: 50 וקרבו מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן מן הבכרות
ומן הבכורות ומן הבכרות ומן הבכורות
ומן הבכרות ומן הבכורות ומ

24 מעשה אבות בנים הם לדורות הראשון
לבריאת העולם אברהם בן מאה שנה
ויצחק בן שנתים בן מאה שנה בהולדת
יצחק אל אברהם בן מאה שנה בהולדת
יעקב ויעקב בן שלשים ושלש שנה
בהולדת יוסף ויוסף בן שבע עשרה
שנה בהולדת יעקב ויעקב בן שבע
עשרה שנה בהולדת יוסף ויוסף בן
שבע עשרה שנה בהולדת יעקב ויעקב
בן מאה ושלשים ושבע שנה בהולדת
יוסף ויוסף בן מאה ועשרים ושבע
שנה בהולדת יעקב ויעקב בן מאה
ושבעים ושבע שנה בהולדת יוסף
ויוסף בן מאה ומאתים ושבע שנה
בהולדת יעקב ויעקב בן מאה ומאתים
ושבע שנה בהולדת יוסף ויוסף בן
מאה ומאתים ושבע שנה בהולדת
יעקב ויעקב בן מאה ומאתים ושבע
שנה בהולדת יוסף ויוסף בן מאה
ומאתים ושבע שנה בהולדת יעקב
ויעקב בן מאה ומאתים ושבע שנה
בהולדת יוסף ויוסף בן מאה ומאתים
ושבע שנה בהולדת יעקב ויעקב בן
מאה ומאתים ושבע שנה בהולדת
יוסף ויוסף בן מאה ומאתים ושבע
שנה בהולדת יעקב ויעקב בן מאה
ומאת

16 אל־יבא אליו מעם אלהים ואל־יגש אל־
הקדשים כי מום בו ולא יחלל את־מקדשי
17 כי־אני יהוה מקדשם׃ ויען יהוה אל־
18 משה לאמר׃ דבר אל־אהרן לאמר אישׁ
אישׁ מזרע אהרן הכהן אשר־יהיה בו מום
19 לא יקרב להקריב לחם אלהיו׃ כי אם־
אישׁ אשר־יהיה בו מום לא יקרב כי־מום
בו לחם אלהיו׃ 20 גבן־שבר או חרם
או־דק׃ 21 ואישׁ כי־יהיה בו מום מזרע
אהרן הכהן לא יגש לקרב אשה יהוה
מומים בו לא יקרב לחם אלהיו׃ 22 לחם
אלהיו מקדשי־קדשים ומן־הקדשים יאכל׃
23 אך אל־הפרכת לא יבא ואל־המזבח לא
יגש כי־מום בו ולא יחלל את־מקדשי
24 כי־אני יהוה מקדשם׃ וידבר משה אל
אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל׃ 25 ויאמר
יהוה אל־משה לאמר׃ 26 אמר אל־אהרן
ואל־בניו לאמר אישׁ אישׁ מזרע אהרן
אשר־יקרבו אל־הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל לי׃ 27 אמר אליהם לדרתיכם כל־
אישׁ אשר־יקרב אל־כל־הקדשים אשר
יקריבו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו
נכרתה הנפש מלפני אני יהוה׃ 28 ואשה
כי תהיה זר לא־יאכל בתרומת הקדשים
עד אם־יטהר׃ 29 ואשה אשר־תגע בכל־
טמא־נפש או־איש אשר־יצא ממנו שכבת
זרע׃ 30 ואשה אשר־יגע בכל־שרץ אשר
יטמא־לו או באדם אשר יטמא־לו לכל
טמאתו׃ 31 שמר את־משמרתי ולא
תשאו חטא עליו ומתו בו כי־יחללוהו
אני יהוה מקדשם׃ 32 ולא תחללו את־
שם־קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם׃ 33 המוציא אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה׃ 34 דבר אל־בני ישראל ואמרת
אליהם מועדי יהוה אשר־תקראו אתם
מקרא־קדש אלה הם מועדי׃ 35 ששת
ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון מקרא־קדש כל־מלאכה
לא תעשו שבת היא ליהוה בכל־מושבתיכם׃
36 אלה מועדי יהוה מקראי־קדש
אשר־תקראו אתם במועדם׃ 37 בחדש
הראשון בארבעה עשר לחדש בין
הערבים פסח ליהוה׃ 38 וחמשה עשר
יום לחדש הזה חג המצות ליהוה
שבעת ימים מצות תאכלו׃ 39 ביום
הראשון מקרא־קדש יהיה לכם כל־
מלאכת עבדה לא תעשו׃ 40 ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת
תמרים וענף עץ־עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים׃ 41 וחגתם אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש
השביעי תחגו׃ 42 בסכות תשבו שבעת
ימים כל־האזרח בישראל ישבו בסכות
43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי
את־בני ישראל בהוציאי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 44 וידבר משה
את־מועדי יהוה אל־בני ישראל׃

45 ויהי בנשא משה את־המשכן וימשח
אותו ויקדש אתו ואת־כל־כליו ואת־
המזבח ואת־כל־כליו וימשחם ויקדש
אתם׃ 46 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי
בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים
על־הפקדים׃ 47 ויביאו את־קרבנם לפני
יהוה שש־עגלות צב ושנים־עשר בקר
עגלה על־שני הנשיאים ושור לאחד
ויקריבם לפני המשכן׃ 48 ויאמר יהוה
אל־משה לאמר׃ 49 יום ליום תקריב
את־קרבנו׃ ויהי המקריב ביום הראשון
את־קרבנו׃ 50 ביום השני הקריב נתנאל
בן־צוער נשיא יששכר׃ 51 הקרבנו
קרבנו׃ קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 52 כף־זהב אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 53 פר בן־בקר אחד
איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
54 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 55 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נחשון בן־עמינדב׃ 56 ביום
השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן־
חלון׃ 57 קרבנו׃ קערת־כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק־כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן׃ 58 כף־זהב אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ 59 פר בן־בקר
אחד איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
60 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 61 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן־חלון׃ 62 ביום הרביעי
נשיא לבני־ראובן אלישור בן־שדיאור׃
63 קרבנו׃ קערת־כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק־כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן׃ 64 כף־זהב אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ 65 פר בן־בקר
אחד איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
66 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 67 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישור בן־שדיאור׃ 68 ביום
החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל
בן־צורישדי׃ 69 קרבנו׃ קערת־כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
70 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 71 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ 72 שעיר־עזים
אחד לחטאת׃ 73 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן שלומיאל
בן־צורישדי׃ 74 ביום הששי נשיא לבני
גד אליסף בן־דעואל׃ 75 קרבנו׃ קערת־
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
76 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 77 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ 78 שעיר־עזים
אחד לחטאת׃ 79 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אליסף
בן־דעואל׃ 80 ביום השביעי נשיא לבני
אפרים אלישמע בן־עמיהוד׃ 81 קרבנו׃
קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק־כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 82 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 83 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
84 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 85 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן־עמיהוד׃ 86 ביום
השמיני נשיא לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי׃ 87 קרבנו׃ קערת־כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
88 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 89 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ 90 שעיר־עזים
אחד לחטאת׃ 91 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
בן־עמישדי׃ 92 ביום העשירי נשיא
לבני אשר פגעיאל בן־עכרן׃ 93 קרבנו׃
קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק־כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 94 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 95 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
96 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 97 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן פגעיאל בן־עכרן׃ 98 ביום
האחד עשר נשיא לבני נפתלי אחירע
בן־עינן׃ 99 קרבנו׃ קערת־כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
100 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 101 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ 102 שעיר־עזים
אחד לחטאת׃ 103 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחירע
בן־עינן׃ 104 זאת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיאי ישראל כף־
כסף שלשים ומאה מזרק־כסף שבעים
שקל כף־זהב שתים עשרה׃ 105 כפות
הזהב מלאות הקטרת עשרה עשרה
הכף בשקל הקדש כל־הזהב הכפות
מאתים׃ 106 כל־בקר לעלה שנים־עשר
פרים איל שנים־עשר כבשים בני־שנה
שנים־עשר ומנחתם׃ 107 ושעירי־עזים
לחטאת שנים־עשר׃ 108 וכל־בקר זבח
השלמים עשרים ואלף׃ 109 אלה
חנכת המזבח אחרי משחו׃ 110 ביום
הראשון הקריב נחשון בן־עמינדב
מטה יהודה׃ 111 וקרבנו׃ אחת כף־
כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 112 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 113 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
114 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 115 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נחשון בן־עמינדב׃ 116 ביום
השני הקריב נתנאל בן־צוער נשיא
יששכר׃ 117 קרבנו׃ אחת כף־כסף
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
118 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 119 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ 120 שעיר־עזים
אחד לחטאת׃ 121 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל
בן־צוער׃ 122 ביום השלישי נשיא לבני
זבולן אליאב בן־חלון׃ 123 קרבנו׃
אחת כף־כסף שלשים ומאה משקלה
מזרק־כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 124 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 125 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
126 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 127 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן־חלון׃ 128 ביום
הרביעי נשיא לבני־ראובן אלישור
בן־שדיאור׃ 129 קרבנו׃ אחת כף־כסף
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
130 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 131 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ 132 שעיר־עזים
אחד לחטאת׃ 133 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אלישור
בן־שדיאור׃ 134 ביום החמישי נשיא
לבני שמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
135 קרבנו׃ אחת כף־כסף שלשים
ומאה משקלה מזרק־כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה בלולה בשמן׃ 136 כף־זהב
אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
137 פר בן־בקר אחד איל אחד כבש־אחד
בן־שנתו לעלה׃ 138 שעיר־עזים אחד
לחטאת׃ 139 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן שלומיאל
בן־צורישדי׃ 140 ביום הששי נשיא
לבני גד אליסף בן־דעואל׃ 141 קרבנו׃
אחת כף־כסף שלשים ומאה משקלה
מזרק־כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 142 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 143 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
144 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 145 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן־דעואל׃ 146 ביום
השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן־עמיהוד׃ 147 קרבנו׃ אחת כף־כסף
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
148 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 149 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ 150 שעיר־עזים
אחד לחטאת׃ 151 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע
בן־עמיהוד׃ 152 ביום השמיני נשיא
לבני דן אחיעזר בן־עמישדי׃
153 קרבנו׃ אחת כף־כסף שלשים
ומאה משקלה מזרק־כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה בלולה בשמן׃ 154 כף־זהב
אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
155 פר בן־בקר אחד איל אחד כבש־אחד
בן־שנתו לעלה׃ 156 שעיר־עזים אחד
לחטאת׃ 157 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
בן־עמישדי׃ 158 ביום התשיעי נשיא
לבני אשר פגעיאל בן־עכרן׃
159 קרבנו׃ אחת כף־כסף שלשים
ומאה משקלה מזרק־כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה בלולה בשמן׃
160 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 161 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
162 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 163 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן פגעיאל בן־עכרן׃ 164 ביום
העשירי נשיא לבני נפתלי אחירע
בן־עינן׃ 165 קרבנו׃ אחת כף־כסף
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
166 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 167 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
168 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 169 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחירע בן־עינן׃ 170 זאת
חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל׃ 171 ויהי בהקריב
נחשון בן־עמינדב׃ ראשון׃ ויקרב
קרבנו׃ כף־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן׃ 172 כף־זהב
אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
173 פר בן־בקר אחד איל אחד כבש־אחד
בן־שנתו לעלה׃ 174 שעיר־עזים אחד
לחטאת׃ 175 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן־עמינדב׃ 176 ביום השני הקריב
נתנאל בן־צוער נשיא יששכר׃
177 הקריב קרבנו׃ אחת כף־כסף
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
178 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 179 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
180 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 181 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן־צוער׃ 182 ביום
השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
בן־חלון׃ 183 הקריב קרבנו׃ אחת כף־
כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 184 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 185 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
186 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 187 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן־חלון׃ 188 ביום
הרביעי נשיא לבני־ראובן אלישור
בן־שדיאור׃ 189 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 190 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 191 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
192 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 193 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישור בן־שדיאור׃ 194 ביום
החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל
בן־צורישדי׃ 195 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 196 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 197 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
198 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 199 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן שלומיאל בן־צורישדי׃
200 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף
בן־דעואל׃ 201 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 202 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 203 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
204 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 205 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן־דעואל׃ 206 ביום
השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן־עמיהוד׃ 207 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 208 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 209 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
210 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 211 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן־עמיהוד׃ 212 ביום
השמיני נשיא לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי׃ 213 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 214 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 215 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
216 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 217 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן־עמישדי׃
218 ביום התשיעי נשיא לבני אשר
פגעיאל בן־עכרן׃ 219 הקריב קרבנו׃
אחת כף־כסף שלשים ומאה משקלה
מזרק־כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 220 כף־זהב אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ 221 פר
בן־בקר אחד איל אחד כבש־אחד
בן־שנתו לעלה׃ 222 שעיר־עזים אחד
לחטאת׃ 223 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל
בן־עכרן׃ 224 ביום העשירי נשיא
לבני נפתלי אחירע בן־עינן׃
225 הקריב קרבנו׃ אחת כף־כסף
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
226 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 227 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ 228 שעיר־עזים
אחד לחטאת׃ 229 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחירע
בן־עינן׃ 230 זאת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיאי ישראל׃
231 ויהי בהקריב נחשון בן־עמינדב׃
ראשון׃ ויקרב קרבנו׃ כף־כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
232 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 233 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
234 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 235 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נחשון בן־עמינדב׃ 236 ביום
השני הקריב נתנאל בן־צוער נשיא
יששכר׃ 237 הקריב קרבנו׃ אחת כף־
כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 238 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 239 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
240 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 241 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן־צוער׃ 242 ביום
השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
בן־חלון׃ 243 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 244 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 245 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
246 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 247 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן־חלון׃ 248 ביום
הרביעי נשיא לבני־ראובן אלישור
בן־שדיאור׃ 249 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 250 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 251 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
252 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 253 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישור בן־שדיאור׃ 254 ביום
החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל
בן־צורישדי׃ 255 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 256 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 257 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
258 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 259 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן שלומיאל בן־צורישדי׃
260 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף
בן־דעואל׃ 261 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 262 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 263 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
264 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 265 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן־דעואל׃ 266 ביום
השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן־עמיהוד׃ 267 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 268 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 269 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
270 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 271 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן־עמיהוד׃ 272 ביום
השמיני נשיא לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי׃ 273 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 274 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 275 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
276 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 277 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן־עמישדי׃
278 ביום התשיעי נשיא לבני אשר
פגעיאל בן־עכרן׃ 279 הקריב קרבנו׃
אחת כף־כסף שלשים ומאה משקלה
מזרק־כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 280 כף־זהב אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ 281 פר
בן־בקר אחד איל אחד כבש־אחד
בן־שנתו לעלה׃ 282 שעיר־עזים אחד
לחטאת׃ 283 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל
בן־עכרן׃ 284 ביום העשירי נשיא
לבני נפתלי אחירע בן־עינן׃
285 הקריב קרבנו׃ אחת כף־כסף
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
286 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 287 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
288 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 289 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחירע בן־עינן׃ 290 זאת
חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל׃ 291 ויהי בהקריב
נחשון בן־עמינדב׃ ראשון׃ ויקרב
קרבנו׃ כף־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן׃ 292 כף־זהב
אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
293 פר בן־בקר אחד איל אחד כבש־אחד
בן־שנתו לעלה׃ 294 שעיר־עזים אחד
לחטאת׃ 295 ולזבח השלמים בקר
שנים־עשר אלים עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן־עמינדב׃ 296 ביום השני הקריב
נתנאל בן־צוער נשיא יששכר׃
297 הקריב קרבנו׃ אחת כף־כסף
שלשים ומאה משקלה מזרק־כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן׃
298 כף־זהב אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 299 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
300 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 301 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן־צוער׃ 302 ביום
השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
בן־חלון׃ 303 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 304 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 305 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
306 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 307 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן־חלון׃ 308 ביום
הרביעי נשיא לבני־ראובן אלישור
בן־שדיאור׃ 309 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 310 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 311 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
312 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 313 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישור בן־שדיאור׃ 314 ביום
החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל
בן־צורישדי׃ 315 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 316 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 317 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
318 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 319 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן שלומיאל בן־צורישדי׃
320 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף
בן־דעואל׃ 321 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 322 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 323 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
324 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 325 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן־דעואל׃ 326 ביום
השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן־עמיהוד׃ 327 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 328 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 329 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
330 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 331 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן־עמיהוד׃ 332 ביום
השמיני נשיא לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי׃ 333 הקריב קרבנו׃ אחת
כף־כסף שלשים ומאה משקלה מזרק־
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן׃ 334 כף־זהב אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 335 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃
336 שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 337 ולזבח
השלמים בקר שנים־עשר אלים עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן־עמישדי׃
338 ביום התשיעי נשיא לבני אשר
פגעיא

מעבד אתנה לחמי ולבנה כי כמשה לנגד לבנתה אשר לא אמרתי
אליך 32 הן יהוה הגיד לבן הארמי לאמר לא דברתי עמך
דברים הרעים מטוב ועד רע 33 ויאמר לבן אליהם אל נא
אדני אל יחר בעיני אדני כי לא קמתי מפניך כי הדרך אשר
אנכי הולך עמי אתי 34 ויחפש לבן בכל האהל ולא מצא
בכלי האהל ויאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל
לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים
35 ויאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום
מפניך כי דרך נשים לי ויחפש לא מצא את התרפים
36 ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר אל לבן
מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי 37 כי מששת את כל
כלי מה מצאת מכל כלי בית אביך שים כה נגד אחי
ואחיך ויוכיחו בין שנינו 38 זה עשרים שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי 39 טרפה לא
הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי
לילה היה אכלני חרב וקרח יומם ונדד שנתי מעיני
40 ככה היה לי בימי אכלני יום וקרח לילה ונדד שנתי
מעיני 41 אלה לי עשרים שנה בבית שתיך ארבע עשרה
בשתי בנותיך ובצאן שש מאות ותחלף את משכרתי עשרת
מנים 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני את עני וגיעי ראה אלהים
ויוכח אמש 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי
והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא
ולבנתי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו
44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
ובינו ובינך 45 ויקח יעקב אבן וירימהו מצבה
לעיני יעקב אל אחיו לקטו אבנים ויקחו אבן ויעשו
גל ויאכלו שם על הגל 46 ויקרא לו לבן יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד 47 ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל
הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך היום
על כן קרא שמו גלעד 48 וגם המצפה אשר אמר
לבן הגל הזה עד בינו ובינך היום על כן קרא שמו
גלעד 49 והמצפה אשר אמר יהוה יצפה בינו ובינך
כי נסתר איש מרעהו 50 אם תענה את בנתי ואם תקח
נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד בינו
ובינך 51 ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה
המצבה אשר יריתי ביני וביניך 52 עד הגל הזה ועד
המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם
אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואם לרעה 53 אלהי
אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע
יעקב בפחד אביו יצחק 54 ויזבח יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר
55 ולבן השכים בבקר וינשק לבניו ולבנותיו
ויברך את בניו ולבן הלך וישב למקומו
56 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים
57 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים 58 ויעקב שלח
מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום
59 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה
60 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני לעשו למצא חן בעיניך
ויאמרו המלאכים אל יעקב לאמר

לחכמה ולא נמצא בארץ החיים 16 אבדון ומות אמרו באזנינו שמעה
בא אלהים דרכה והוא ידע את מקומה 17 כי הוא לקצות הארץ יראה
תחת כל השמים לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה 18 בעשתו
לגשם חוק ודרך לרעם ברקים מזל 19 אז ראה ויספר הכינה וגם חקרה
אמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה 20 ולאדם אמר
כי אם לא תדע חכמה מי יודע בינה 21 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע אל תדע 22 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 23 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 24 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 25 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 26 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 27 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 28 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 29 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 30 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 31 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 32 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 33 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 34 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 35 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 36 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 37 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 38 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 39 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 40 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 41 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 42 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 43 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 44 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 45 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 46 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 47 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 48 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 49 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 50 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 51 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 52 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 53 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 54 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 55 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 56 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 57 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 58 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 59 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 60 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 61 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 62 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 63 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 64 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 65 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע 66 אם אמרת אין אדע אל
אבד אבד אל תדע אל תדע, אם אמרת אין אדע אל

28

כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב אשר יזקקו 2 ברזל יקח מעפר
ואבן יצוק נחושת 3 קץ שם לחשך וכל תכלית הוא חוקר אבן
אפלה וצלמות 4 נחל פרץ מעם גרים נשכחו מנתיב רגל דלו
מאדם נעו 5 ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפכה כאש 6 מקום
ספיר אבניו ועפר זהב לו 7 נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין
שחל 8 לא דרכוה בני שחץ לא עברה עליה שחל 9 בחלמיש
שלח ידו חפך הרים מן שרש 10 בצרים יבקע יאר ואת כל יקר
חזתה עינו 11 מנבכי נהרות חבש ותעלומה יוציא לאור 12 ואי
חכמה תמצא ואי זה מקום בינה 13 לא ידע אנוש ערכה ולא
תמצא בארץ החיים 14 תהום אמרה לא בי הוא וים אמר אין
עמדי 15 לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה 16 לא
תסלא בכתם אופיר בשהם יקר וספיר 17 לא ערכוה זהב וזכוכית
ותמורתה כלי פז 18 רם ופנינים אל תזכר ומשך חכמה מפנינים
19 לא יערכנה פטדת כוש בכתם טהור לא תסלא 20 ומחכמה
מאין תבוא ואי זה מקום בינה 21 נעלמה מעין כל חי ומעוף
השמים כסתה 22 אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה
אלהים דרכה והוא ידע את מקומה 23 כי הוא לקצות הארץ יראה
תחת כל השמים 24 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה
25 בעשתו לגשם חוק ודרך לרעם ברקים מזל 26 אז ראה
ויספר הכינה וגם חקרה 27 ולאדם אמר הן יראת אדני היא
חכמה וסור מרע בינה

29

ויסף איוב שאת משלו ויאמר 2 מי יתנני כירחי קדם כימי
אלוה שמרני 3 בהלו נרו עלי אפלו אור מחשך 4 כאשר הייתי
בימי חרפי כאשר סוד אלוה על אהלי 5 בעוד שדי עמדי סבוני
נערי 6 בהרחיץ חמאה בצורי יצק עמדי פלגי שמן 7 בצאתי
שער אל רחוב אכין מושבי רחוב 8 ראו נערים ונחבאו וישישים
קמו עמדו 9 שרים עצרו מלל ויד שמו על פיהם 10 קול נגידים
נחבא ולשונם לחכם דבקה 11 כי אזן שמעה ותאשרני ועין
ראתה ותעידני 12 כי אמלט עני ויתום ולא עזר לו 13 ברכת
אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנין 14 צדק לבשתי ויכסני כמעיל
ומצנפת משפטי 15 עין לעור הייתי ורגל לפסח אני 16 אב
אני לאביונים וריב לא ידעתי אחקרהו 17 ואשברה מלעות
עולה ומשניו אפיל טרף 18 ואמרתי עם קני אגוע וכחול
ארבה ימים 19 שרשי פתוח אל מים וטל ילין בקצרי 20 כבודי
חדש עמדי וקשתי בידי תחליף 21 לי שמעו ויחילו וידמו
לעצתי 22 אחרי דברי לא ישנו ומלתי תרד עליהם 23 וחכו
כמטר לרבים ופיהם פערו כמלקוש 24 אם אשחק אליהם לא
יאמינו ואור פני לא יפילו 25 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכן
כמלך בגדוד כאשר אבלים מנחם

30

ועתה שחקו עלי מצעירים מאתי אשר מאסתי לשית אבותם
עם כלבי צאני 2 גם כח ידיהם מה לי אף אבד עליהם כל
איתן 3 חסר ומרעב גלמים יגרסו ציה ומשואה 4 הקטפים
מלוח עשבים ושרש רתמים לחמם 5 מגו יגרשו יצעקו עליהם
כגנב 6 בערצי נחלים לשכן חרי אדמה וכפים 7 בין שיחים
ינהקו תחת חרולים יסכפו 8 בני נבל וגם בני בלי שם נכאו
מן הארץ 9 ועתה נגינתם הייתי ואהי להם לנצב 10 תעבוני
רחקו מני ומפני לא חשכו רק 11 כי יתרו ועני פרעו אף
מלפני רסן שלחו 12 על ימין נבכי יקומו רגלי ויסלו דרכי
אידם 13 נתצו נתיבתי לאידי יעזרו לו אין עוזר 14 כפרץ
רחב יבואו תחת שאה התגלגלו 15 פחדים נהפכו לי רדפו כרוח
נדיבתי ואחר ישע עברה כעב 16 ועתה על נפשי אתך יצקה
ימים עני אחזוני 17 לילה עצמותי נקרו מעלי ועורקי לא
ישכבו 18 ברב כח אלוה יחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני
19 הורני אל חמר ואדמה ואשל כאפר ודמה 20 אזעק אליך
ולא תענה אעמד ותשגיח בי 21 תהפך לאכזר לי בעצם
ידך תרדפני 22 תשאני אל רוח תגרה ותמסני תשא 23 כי
ידעתי כי מות תשיבני ובית מועד לכל חי 24 אך לא
בעי יד ואם בפידו שועה 25 הלא בכיתי לקשה יום עגמה
נפשי לאביון 26 כי טוב קויתי ויבא רע חכיתי ואפלה
27 מעי רתחו ולא דמו קדמוני ימי עני 28 קודר הלכתי
בלא חמה קמתי בקהל אזעק 29 אחי תנים הייתי ורעה
בנות יענה 30 עורי נקף מני וחרי עצם מחם 31 ונהי
לאבל כנורי וקולי לבכים

31

ברית כרתי לעיני ומה אתבונן בבתולה 2 ומה חלק אלוה
מעל ונחלת שדי מרומים 3 הלא נכר לעול ונוכרי לפעלה
4 הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספר 5 אם הלכתי עם שוא
ואם חשה רגלי למרמה 6 יתקלני באזני צדק ויודע תם
אלוה 7 אם נטתה אשרי מן הדרך ואחר עיני לבי ובכפי
דבק מום 8 אזרעה ואחר אחר ותעקרו כל נטעי 9 אם נפתה
לב אל אשה ועל פתח רעי ארבתי 10 תטחן לאחר אשתי
ועליה יכרעו אחרים 11 כי זמה הוא ועון פלילים 12 כי
אש היא עד אבדון תאכל ובכל תלושי תשרש 13 אם אמאס
משפט עבדי ואמתי בריבם עמי 14 ומה אעשה כי יקום אל
ובפקדו מה אשיבנו 15 הלא עשני בבטן עשהו ויכננו
רחם אחד 16 אם אמנע דל מחפצו ועיני אלמנה אכלה
לבדי 17 ולא אכל פתי יתום כי מנעורי גדלתיו כאב
ומבטן אמי אנחה 18 אם אראה אבד מבלי לבש ואין כסות
לאביון 19 אם לא ברכוני חלציו ומגז כבשי יתחם 20 אם
הניף ידי על יתום כי אעזרתי בשער 21 כתפי מפרק
ידי תשבר 22 כי איד אלוה עלי ומגאונו לא אוכל 23
אם שמתי חרדי זהב ולכתם אמרתי מבטחי 24 אם שמחתי
כי רב חילי וכי מצאה ידי הון 25 אם ראיתי אור כי יהל
וירח יקר הלך 26 ויפתה בסתר לבבי ותשק ידי לפי 27
גם הוא עון פלילים כי כחשתי לאל מעל 28 אם שמחתי
באיד שנאי ואתעלה כי מצאו רע 29 אך לא נתתי לחוטא
לאלה נפשו בשאלה 30 אם לא אמרו אנשי אהלי מי יתן
מבשרו לא נשבע 31 בחוץ לא לן גר דלתי לדרך אפתח
32 אם כסיתי כאדם פשעי לטמן בחבי עוני 33 כי יערתי
המון רב וחתת משפחות אבוז ואדם לא יצא פתח 34 מי
יתן לי שומע לי הן תוי שדי יענני ואת ספר אשר כתב
ריבי 35 אם לא אשאנו על שכמי אקשרנו כעטרת לי
36 אגיד מספר צעדי כנשיא אקרבנו 37 אם על אדמתי
תזעק ועמה יחד תבכינה 38 אם כסף אכלתי בלא מחיר
ונפש בעליה הפחתי 39 אם תחת חטה יצא חוח ותחת
שעורה באש תבלה דברי איוב 40 אם אמרתי לאל אל
אמר לי אל תרשיע אותי הודיעני מדוע תריבני

32

ויחדלו שלשת האנשים לענות איוב כי צדיק הוא בעיניו
2 ויחר אף אליהו בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב
חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים 3 ועל שלשת רעיו חרה
אפו על אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב 4 ואליהו
חכה איוב בדברים כי זקנים הם ממנו לימים 5 וירא אליהו
כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפו 6 ויען אליהו
בן ברכאל הבוזי ויאמר צעיר אנכי לימים ואתם ישישים
על כן זחלתי ואירא מחוה דעתי אתכם 7 אמרתי ימים
ידברו ורב שנים יודיעו חכמה 8 אך רוח היא באנוש
ונשמת שדי תבינם 9 לא רבים יחכמו ולא זקנים יבינו
משפט 10 לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעתי גם אני 11 הן
חכיתי לדבריכם אזין לתבונותיכם עד תחקרון מלין
12 ועד אליכם אשית ולא היה לאיוב מוכיח ולא עונה
מדבריו 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו אדם לא
אליו 14 ולא ערך מלין אלי ולא אשיבנו כדבריכם
15 חתו לא יענו עוד העתיקו מהם מלה 16 אם חכיתי
כי לא ידברו כי עמדו לא יענו עוד 17 אף אני אחלק
חלקי אענה גם אני חוה דעתי 18 כי מלאתי מלין
רוח בטני תכאבני 19 הן בטני כיין לא פתוח כאובות
חדשות תבקע 20 אדברה ואנפשה שפתי ואענה 21 אל
נא אשא פני איש ואל אכנה אדם 22 כי לא יכלתי
כנכבד אם לא כמעט יעשני עשהו

הנשמה הקטנה בתר הנבואתה 12 הרמוז בזה לו הנשמה
הנה הקטנה 13 הנה אל המלאכים ואחז ראה הקשה הנשמה הלבנה
הנה הנה בה הנלה, מהבנה אחת הנה, המלאכים הנה 14 שם
הנשמה שם הנבואה מזה הזה מזה הנבואתה הנה 15 המלאכים הנה לה מלאכים הנלה הנה בה הנה המלאכים 15 שם הנה הנה הנה הנה הנה שם
הנלה הנמנה המלאכים הנה הנלאה הנה הנה הקשה הנשמה
יאמרו הנה הנבואה 16 הנמצאים הנה הנבואה הנמנים הנה הנה
ואחז הנה בה 17 הנשמה המלאכים הנה הנבואה הנה הנלאה הנלאה
הנה 18 הנה הנלאתה הנה המלאכים לה הנבואה, הנמנים
הנלאה הנה לה המלאכים הנה הנה המלאכים הנה הנשמה הנה
הנלאה הנה לה המלאכים הנה הנה הנה הנה הנה

1 משא דבר יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו
ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו שמה ואת־נחלתו לתנות מדבר׃
4 כי־תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא
להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול
ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את־אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות
אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה
גאלנוך בדמכם השלחן יהוה הוא׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה אין טוב
הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו
מידכם היתה זאת הרצה אם־ישא מפניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ואל־תאירו
מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו
גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃
12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא מגאל וניבו אכלתו׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה
ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה מידכם אמר יהוה׃
14 וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי
נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה׃ 3 הנני גוער לכם את־הזרע וזרתי פרש על־פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה
צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃
6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והלך אתי ונכוחה רבים השיב מעון׃
7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך
הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל
העם כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד
בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה
מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בכי ואנקה
מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד בינך ובין
אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת־חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה
האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד׃ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הגעתיו בהאמרכם
כל־מרע טוב הוא בעיניו ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

ἐστὶν ἡμῖν ἵνα καὶ ἡμεῖς γινώσκομεν τὸν
ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ
υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτος ἐστὶν ὁ
ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. 21 Παιδία,
φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμήν.

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ
Χριστὸς ἐκ θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ
ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν
γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. 2 ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν
θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ποιῶμεν. 3 αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ,
ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ
ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. 4 ὅτι πᾶν
τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον·
καὶ αὕτη ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον,
ἡ πίστις ἡμῶν. 5 τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον
εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ; 6 οὗτος ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι᾽ ὕδατος καὶ
αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι
μόνον, ἀλλὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι.
καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ
πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. 7 ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ
μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ πατήρ, καὶ
ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· καὶ οὗτοι
οἱ τρεῖς ἕν εἰσιν. 8 καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ
μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ· τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ
ἕν εἰσιν. 9 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων
λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων
ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ,
ἣν μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
10 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει
τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων
τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ
πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν
ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 11 καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός,
καὶ ἡ ζωὴ αὕτη ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.
12 ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. 13 Ταῦτα
ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον,
οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. 14 καὶ
αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν,
ὅτι ἐὰν αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ,
ἀκούει ἡμῶν. 15 καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει
ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ
αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ᾽ αὐτοῦ. 16 Ἐάν τις
ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν
μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ
ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον.
ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης
λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. 17 πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία
ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.
18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ᾽ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ
θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται
αὐτοῦ. 19 οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν,
καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.
20 καὶ οἴδαμεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει,
καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκομεν
τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ,
ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτος
ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.
21 Παιδία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.
ἀμήν.

3 Ἰδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ
πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο
οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὁ κόσμος, ὅτι οὐκ ἔγνω
αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν,
καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσμεθα· οἴδαμεν
δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσμεθα,
ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστιν. 3 καὶ πᾶς
ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ᾽ αὐτῷ
ἁγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστιν.
4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν
ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.
5 καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος φανερωθῇ ἵνα τὰς
ἁμαρτίας ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
6 πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς
ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν
αὐτόν. 7 Παιδία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ
ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς
ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· 8 ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν
ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ὁ διάβολος
ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
9 πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ
ἁμαρτάνει· ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει·
καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ
γεγέννηται. 10 ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα
τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ
μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ,
καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
11 Ὅτι οὗτος ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε
ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· 12 οὐ
καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν
αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, καὶ τὰ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. 13 Μὴ θαυμάζετε,
ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. 14 ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι μετεβήμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. ὁ μὴ
ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. 15 πᾶς ὁ μισῶν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν·
καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει
ζωὴν αἰώνιον μένουσαν ἐν αὐτῷ. 16 ἐν τούτῳ
γινώσκομεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ
ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς
ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς
θεῖναι. 17 ὃς δ᾽ ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου
καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα,
καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ,
πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
18 Παιδία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ
γλώσσῃ, ἀλλὰ ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. 19 καὶ
ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας
ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς
καρδίας ἡμῶν ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν
ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς
καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα.
20 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ
καταγινώσκῃ, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν
θεόν· 21 καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν
παρ᾽ αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν
καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.
22 καὶ ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωμεν τῷ
ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν
ἐντολὴν ἡμῖν. 23 καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ.
καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν,
ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

4 Ἀγαπητοί, μὴ πάντι πνεύματι πιστεύετε,
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται
ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 ἐν τούτῳ
γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα
ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐλθεῖν
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· 3 καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ λύει
τὸν Ἰησοῦν οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ· καὶ τοῦτο
ἐστὶν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε
ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.
4 Ὑμεῖς, τεκνία, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε καὶ
νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν
ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. 5 αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου
εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν,
καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 ἡμεῖς ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει
ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει
ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.
7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ
ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν
γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. 8 ὁ μὴ
ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν· ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη
ἐστίν. 9 ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ
θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ
ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα
ζήσωμεν δι᾽ αὐτοῦ. 10 ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ
ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν,
ἀλλ᾽ ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν. 11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν
ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους
ἀγαπᾶν. 12 θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεωρεῖται·
ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν
μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη
ἐν ἡμῖν ἐστιν. 13 ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι
ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι
ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.
14 καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν
ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν σωτῆρα
τοῦ κόσμου. 15 ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει
καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. 16 καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς
ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων
ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς
ἐν αὐτῷ μένει. 17 ἐν τούτῳ τετελείωται
ἡ ἀγάπη μεθ᾽ ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν
ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνος
ἐστὶν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.
18 φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλὰ ἡ
τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι
ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ
τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 19 ἡμεῖς ἀγαπῶμεν
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.
20 ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν·
ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν
ἑώρακεν, τὸν θεὸν ὃν οὐκ ἑώρακεν πῶς
δύναται ἀγαπᾶν; 21 καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν
ἔχομεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν
ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ
Χριστὸς ἐκ θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ
ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν
γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. 2 ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν
θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ποιῶμεν. 3 αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ,
ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ
ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. 4 ὅτι πᾶν
τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον·
καὶ αὕτη ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον,
ἡ πίστις ἡμῶν. 5 τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον
εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ; 6 οὗτος ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι᾽ ὕδατος καὶ
αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι
μόνον, ἀλλὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι.
καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ
πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. 7 ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ
μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ πατήρ, καὶ
ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· καὶ οὗτοι
οἱ τρεῖς ἕν εἰσιν. 8 καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ
μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ· τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ
ἕν εἰσιν. 9 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων
λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων
ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ,
ἣν μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
10 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει
τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων
τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ
πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν
ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 11 καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός,
καὶ ἡ ζωὴ αὕτη ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.
12 ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.
13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε
αἰώνιον, οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ.
14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς
αὐτόν, ὅτι ἐὰν αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ,
ἀκούει ἡμῶν. 15 καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει
ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ
αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ᾽ αὐτοῦ. 16 Ἐάν τις
ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν
μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ
ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον.
ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης
λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. 17 πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία
ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.
18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ᾽ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ
θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται
αὐτοῦ. 19 οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν,
καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.
20 καὶ οἴδαμεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει,
καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκομεν
τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ,
ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτος
ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.
21 Παιδία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.
ἀμήν.

ראלה אל אשר ראיתי אני רק אלי אמרו ראה אני
שלח מלאכי אשר בחרתי בו לבל יראו בו ואל
ידברו אתו דברים 18 ויען אלי ויאמר אל תירא
אל תחת אל תפחד כי הנה אנכי מביא אל־
אדמתם ויהי אחרי־כן 19 אלה הדברים אשר
אמר אל־כל־ישראל אל־אנשי יהודה ואל־יושבי
ירושלם לאמר כה אמר יהוה צבאות אל־נא
תירא אל־נא תחת אל־נא תפחד (aiōn G165) 20 ויאמר
אלי אלה הם אשר־אמר אלה אל־אנשי
יהודה אל־אנשי ירושלם אל־נא תירא אל־
אמר אתם אל־אנשי יהודה אל־אנשי
ירושלם אל־נא תירא אל־נא תחת אל־נא
תפחד אמר

39 ולא יהיה לו בן ובת כי אם לאדני
הארץ לבדו ולא יבוא אל בית אביו
40 ויבא אל בית אביו ואל אחיו ואל
אביו ואל אדמתו ויבא אל בית אביו
ואל אחיו ויאמרו אביו אליו מה
41 ויאמר אליו אדני הלא אמרת אלי
לקח תקח אשה לבני מבנות הכנעני
42 ואם לא תלך אל בית אבי ואל
משפחתי ולקחת אשה לבני מבנות
43 ועתה אם יש נא חסד ואמת עם
אדני הגידה נא לי ואם לא הגיד לי
ופנה אל הימין ואם אל השמאל
44 הנה אנכי עמד על עין המים
ויהי העלמה היצא לשאב מים
ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים
45 מכדך
ותאמר אלי גם אתה שתה וגם לגמליך
אשאב אף היא שתה וגם גמליה
אשקה
46 ותרד מעל הגמל
ותאמר אלי אל אל אביו
47 ואשאל אותה ותאמר בת מי את
ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה
48 לו מלכה
ואקד אף אל אל אפי
ואברך אל אל אדני אברהם אשר
הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי
אדני לבני
49 ועתה אם יש חסד ואמת
אתם אדני הגידו לי ואם לא הגיד לי
ואפנה אל הימין או אל השמאל
50 ויען לבן ובתואל
ויאמרו מאת אדני יצא הדבר לא
נוכל דבר אליך רע או טוב
51 הנה רבקה לפניך קח ולך
ותהי אשת אדניך כאשר דבר אדני
52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם
את דבריהם
ישתחו ארצה לאדני
53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים
ויתן לרבקה
ומגדנות נתן לאחיה ולאמה
54 ויאכלו
וישתו הוא והאנשים אשר עמו
וילינו
ויקומו בבקר
ויאמר שלחוני
אל אדני
55 ויאמר אחיה ואמה
תשב הנערה אתנו
ימים או עשור
אחר תלך
56 ויאמר אליהם
אל תאחרו אתי
והיא נמהרת
57 ויאמרו נקרא לנערה
ונשאלה את פיה
58 ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה
התלכי עם האיש הזה
ותאמר אלך
59 וישלחו את רבקה אחתם
ואת מנקתה
ואת עבד אברהם
ואנשיו
60 ויברכו את רבקה
ויאמרו אליה
אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך
את שער שנאיו
61 ותקם רבקה
ונערותיה
ותרכבנה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש
ויקח העבד
את רבקה
וילך לדרכו
62 ויצחק
בא מבוא באר לחי ראי
והוא יושב
בארץ הנגב
63 ויצא יצחק
לשוח בשדה
לפנות ערב
וישא עיניו
ויראה
והנה גמלים באים
64 ותשא רבקה
את עיניה
ותרא את יצחק
ותפל
מעל הגמל
65 ותאמר
אל העבד
מי האיש הזה
הולך בשדה
לקראתנו
ויאמר העבד
הוא אדני
ותקח הצעיף
ותתכס
66 ויספר העבד
ליצחק
את כל הדברים
אשר עשה
67 ויביאה יצחק
האהלה שרה אמו
ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה
ויאהבה
ויתנחם יצחק
אחר אמו

6

1 ואברהם
זקן בא בימים
ויהוה ברך
את אברהם
בכל
2 ויאמר אברהם
אל עבדו
זקן ביתו
המושל בכל אשר לו
שים נא ידך
תחת ירכי
3 ואשביעך
בה׳ אלהי השמים
ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו
4 כי אם אל ארצי ואל מולדתי
תלך
ולקחת אשה לבני
ליצחק
5 ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי
הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך
אל הארץ אשר יצאת משם
6 ויאמר אליו אברהם
השמר לך פן תשיב את בני
שמה
7 יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי
ומארץ מולדתי
אשר דבר לי
ואשר נשבע לי
לאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת
הוא
ישלח מלאכו
לפניך
ולקחת אשה לבני
8 ואם לא תאבה
האשה
ללכת אחרי
הארץ הזאת
ונקית
מאלה אתה
רק את בני
לא תשב שמה
9 וישם העבד
את ידו
תחת ירך אברהם אדניו
וישבע לו
על הדבר הזה
10 ויקח העבד
עשרה גמלים מגמלי אדניו
וילך
וכל טוב אדניו
בידו
ויקם
וילך
אל ארם נהרים
אל עיר נחור
11 ויברך את הגמלים
מחוץ לעיר
אל באר המים
לעת ערב
לעת
צאת השאבות
12 ויאמר
יהוה אלהי אדני אברהם
הקרה נא לפני היום
ועשה חסד
עם אדני אברהם
13 הנה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר
יצאות לשאב מים
14 והיה הנערה
אשר אמר אליה
הטי נא כדך
ואשתה
ואמרה שתה
וגם גמליך
אשקה
אותה הכיחת
לעבדך
ליצחק
ובה אדע
כי עשית חסד
עם אדני
15 והיה
טרם כלה לדבר
והנה רבקה
יצאת
אשר ילדה
לבתואל
בן מלכה
אשת אחי אברהם
ואדו על שכמה
16 והנערה
טובת מראה מאד
בתולה
ואיש לא ידעה
ותרד העינה
ותמלא כדה
ותעל
17 וירץ
העבד לקראתה
ויאמר
הגמיאי נא מעט מים
מכדך
18 ותאמר
שתה אדני
ותמהר
ותורד כדה על ידה
ותשקהו
19 עד כלתה
להשקות
ותאמר גם לגמליך
אשאב
עד אם כלו לשתות
20 ותמהר
ותער כדה
אל השקת
ותרץ עוד אל הבאר
לשאב
ותשאב לכל גמליו
21 והאיש משתאה לה
מחרש לדעת
הצליח יהוה דרכו
אם לא
22 והיה
כאשר כלו הגמלים לשתות
ויקח האיש
נזם זהב
בקע משקלו
ושתי צמידים
על ידיה
עשרה זהב משקלם

ראשון 52 אז יבנה שלמה את בית יהוה
ובית המלך ואת כל אשר חשק שלמה
לבנות בירושלים ובלבנון ובכל ארץ
53 ממשלתו: 54 אז עלה שלמה מן
המזבח לפני יהוה מכרע על ברכיו
ופרשיו כפיו השמים: 55 ויעמד ויברך
את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר:
56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל בכל אשר דבר לא נפל דבר אחד
מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה
עבדו: 57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
58 להט אלינו לבבנו לכלת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבתינו: 59 והיו דברי אלה
אשר התחנתי לפני יהוה קרבים אל
יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
ביומו: 60 למען דעת כל עמי הארץ
כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
61 והי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה:
62 והמלך וכל ישראל עמו זבחו זבח
לפני יהוה: 63 ויזבח שלמה זבחי
השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
ושתים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
וחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
ישראל: 64 ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה
כי עשה שם את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת
אשר לפני יהוה היה קטן מהכיל
את העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים: 65 ויעשה שלמה בעת
ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל
גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת ימים
ושבעת ימים שני עשר יום: 66 ביום
השמיני שלח את העם ויברכו את
המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטוב אשר עשה יהוה
לדוד עבדו ולישראל עמו:

7

1 והי כאשר כלה שלמה לבנות
את בית יהוה ואת בית המלך וכל
אשר חפץ שלמה לעשות: 2 וירא
יהוה אל שלמה כאשר נראה אל
גבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת
לפני שמתי את בית הזה אשר בנית
לשום שמי שם עד עולם והיו עיני
ולבבי שם כל הימים: 4 ואתה אם
תלך לפני כאשר הלך דוד אביך
בתם לבב ובישר לשמר כל אשר
צויתיך חקי ומשפטי תשמר: 5 אז
אקים את כסא ממלכתך על ישראל
עולם כאשר דברתי לדוד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל:
6 אם שוב תשובון אתם ובניכם
מאחרי ולא תשמרו מצותי וחקתי
אשר נתתי לפניכם ותלכו ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם:
7 וכרתי אתם מעל פני האדמה
אשר נתתי להם ואת הבית אשר
הקדשתי לשמי אשיל מעל פני
ויהי הבית הזה לנל ולמשל בכל
העמים: 8 והבית הזה עליון היה
לכל עבר עליו ישם ואמר על מה
עשה יהוה כזאת לארץ הזאת ולבית
הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את
יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם
מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים
ישתחוו להם ויעבדם על כן הביא
יהוה עליהם את כל הרעה הזאת:
10 ויהי מקץ שני עשרים שנה אשר
בנה שלמה את שני הבתים את בית
יהוה ואת בית המלך: 11 חירם
מלך צר נשא לשלמה בעצים וברותים
וזהב לכל חפצו אז נתן המלך שלמה
לחירם עשרים ערים בארץ הגלילה:
12 ויצא חירם מצור לראות את
הערים אשר נתן לו שלמה ולא יפו
בעיניו: 13 ויאמר מה הערים האלה
אשר נתת לי אחי ויקרא להם ארץ
כבול עד היום הזה: 14 וחירם שלח
אל המלך מאה ועשרים ככר זהב:
15 וזה דבר המס אשר העלה המלך
שלמה לבנות את בית יהוה ואת
בית המלך ואת המלו ואת חומת
ירושלים ואת חצור ואת מגדו ואת
גזר: 16 פרעה מלך מצרים עלה
ויתלחם בגזר ויצרפה באש והרג
הכנעני יושב העיר ונתן שלחנה
לבת פרעה אשת שלמה: 17 ויבן את
גזר ואת בית חורון התחתון:
18 ואת בעלת ואת תדמר במדבר
בארץ: 19 וכל ערי המסכנות אשר
היו לשלמה וערי הרכב וערי הפרשים
ואת כל חשק שלמה לבנות בירושלים
בלבנון ובכל ארץ ממשלתו: 20 כל
העם הנותר מן האמרי והחתי
והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא
מבני ישראל הם: 21 בניהם אשר
נותרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו
בני ישראל החרים אותם ויעל שלמה
מס עבד עד היום הזה: 22 ומבני
ישראל לא נתן שלמה עבדים במלאכתו
כי המה אנשי מלחמה ועבדיו ושריו
ופרשיו ורכבו: 23 אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה חמשים וחמשה
מאות הרודים בעם העבדים העשים
במלאכה: 24 ואולם בת פרעה עלתה
מעיר דוד אל בית אשתו אשר בנה לה
אז בנה את המלו: 25 ושלש פעמים
בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים
על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר
אשר לפני יהוה אחר כלה הבית:
26 ועצי אניות עשה המלך שלמה
בעציון גבר אשר אצל אילת על שפת
ים סוף בארץ אדום: 27 ושלח חירם
בעבדיו אניות יודעי הים עבדים
עם עבדי שלמה בים: 28 ויבאו
אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות
וחמשים ככר ויביאו אל המלך שלמה:

8

1 אז יקהל שלמה את זקני ישראל
ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך שלמה בירושלים
להעלות את ארון ברית יהוה מעיר
דוד הוא ציון: 2 ויקהלו אל המלך
שלמה כל איש ישראל בחג בירח
האתנים הוא החדש השביעי:
3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים
את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה
ואת אהל מועד וכל כלי הקדש
אשר באהל הביאו הכהנים והלוים:
5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים אליו לפני הארון זבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יתמו
מרב: 6 ויביאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים:
7 כי הכרובים פרשים כנפים אל
מקום הארון וסכו הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמעלה: 8 ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הקדש על
פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו
שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק
שני לחות האבן אשר הניח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים: 10 והי בצאת
הכהנים מן הקדש והענן מלא את
בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר
שלמה יהוה אמר לשכן בערפל:
13 בנה בנה בית זבל לך מכון לשבתך
עולמים: 14 ויסב המלך את פניו
ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד
אבי ובידו מלא לאמר: 16 מיום
הוציאי את עמי ישראל ממצרים לא
בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדוד
להיות על עמי ישראל: 17 ויהי על
לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל
דוד אבי יען היות עם לבבך לבנות
בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך:
19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם
בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית
לשמי: 20 ויקם יהוה את דברו אשר
דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה
את בית יהוה לשם יהוה אלהי
ישראל: 21 ואשים שם את המקום
אשר כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה
לפני מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו השמים:
23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
אלהים כמוך בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך
ההלכים לפניך בכל לבבם: 24 אשר
שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו אבי ותדבר בפיך ובידך מלאתה
כיום הזה: 25 ועתה יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני
ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו
בניך דרכם ללכת לפני כאשר הלכת
לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן
נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי:
27 הכי אמנם ישב אלהים על הארץ
הן שמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בנית:
28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך
היום: 29 להיות עינך פתחה אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר
אמרת יהי שמי שם לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה:
30 ושמעת אל תחנת עבדך ואל עמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ושמעת אל מקום שבתך אל השמים
ושמעת וסלחת: 31 אם יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא
אלה לפני מזבחך בבית הזה:
32 ואתה תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע רשע
לתת דרכו בראשו ולצדק צדיק
לתת לו כצדקתו: 33 בהנגף עמך
ישראל לפני אויב כי יחטאו לך
ושבו והודו את שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה:
34 אז תשמע השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל האדמה
אשר נתת לאבתם: 35 בעצר שמים
ולא יהי מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה והודו
את שמך ומחטאתם ישובון כי
תענם: 36 אתה תשמע בשמים
וסלחת חטאת עבדיך ועמך ישראל
כי תורם את הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתת מטר על ארצך
אשר נתת לעמך לנחלה:
37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי
יהיה שדפון ירקון ארבה וחסיל
כי יצר אויבו בארץ שעריו כל
נגע כל מחלה: 38 כל תפלה
כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
לכל עמך ישראל אשר ידעון איש
נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית
הזה: 39 אתה תשמע השמים
מכון שבתך וסלחת ועשית
ותתן לאיש כדרכיו אשר תדע
לבבו כי אתה לבדך ידע את
לבבות בני האדם: 40 למען
יראוך כל הימים אשר הם חיים
על פני האדמה אשר נתת לאבתינו:
41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך: 42 כי ישמעו את שמך
הגדול ואת ידך החזקה ואת זרעך
הנטויה ובא והתפלל אל הבית
הזה: 43 אתה תשמע בשמים
מכון שבתך ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנכרי למען ידעון
כל עמי הארץ את שמך ליראה
אותך כעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא על הבית הזה אשר
בנית: 44 כי יצא עמך למלחמה
דרך אויביו אשר תשלחם והתפללו
אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת
בה והבית אשר בניתי לשמך:
45 ושמעת בשמים את תפלתם
ואת תחנתם ועשית משפטם:
46 כי יחטאו לך כי אין אדם
אשר לא יחטא ואפתה בם ונתנם
לפני אויב ושבום שבים אל ארץ
אויב רחוקה או קרובה: 47 והשיבו
אל לבבם בארץ אשר שבו שם
והתחננו אליך בארץ שבים לאמר
חטאנו העוינו הרשענו: 48 ושבו
אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
אויביהם אשר שבום והתפללו
אליך דרך ארצם אשר נתת לאבתם
העיר אשר בחרת בה והבית אשר
בניתי לשמך: 49 ושמעת בשמים
מכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם:
50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך
ואת כל פשעיהם אשר פשעו בך
ונתתם לרחמים לפני שבים
ורחמום: 51 כי עמך ונחלתך הם
אשר הוצאת מארץ מצרים מתוך
כור הברזל: 52 להיות עיניך
פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת
עמך ישראל לשמע אליהם בכל
אשר יקרא אליך: 53 כי אתה
הבדלתם לך לנחלה מכל עמי
הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך
בהוציא אבתינו מארץ מצרים
אדני יהוה: 54 והי כאשר כלה
שלמה להתפלל אל יהוה את כל
התפלה והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על ברכיו
ופרשיו כפיו השמים: 55 ויעמד
ויברך את כל קהל ישראל בקול
גדול לאמר: 56 ברוך יהוה אשר
נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר
דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו:
57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל
יטשנו: 58 להט אלינו לבבנו לכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבתינו:
59 והיו דברי אלה אשר התחננתי
לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
ביומו: 60 למען דעת כל עמי הארץ
כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
61 והי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה:
62 והמלך וכל ישראל עמו זבחו זבח
לפני יהוה: 63 ויזבח שלמה זבחי
השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
ושתים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
וחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
ישראל: 64 ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה
כי עשה שם את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת
אשר לפני יהוה היה קטן מהכיל
את העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים: 65 ויעשה שלמה בעת
ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל
גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת ימים
ושבעת ימים שני עשר יום: 66 ביום
השמיני שלח את העם ויברכו את
המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטוב אשר עשה יהוה
לדוד עבדו ולישראל עמו:

7

1 והי כאשר כלה שלמה לבנות
את בית יהוה ואת בית המלך וכל
אשר חפץ שלמה לעשות: 2 וירא
יהוה אל שלמה כאשר נראה אל
גבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת
לפני שמתי את בית הזה אשר בנית
לשום שמי שם עד עולם והיו עיני
ולבבי שם כל הימים: 4 ואתה אם
תלך לפני כאשר הלך דוד אביך
בתם לבב ובישר לשמר כל אשר
צויתיך חקי ומשפטי תשמר: 5 אז
אקים את כסא ממלכתך על ישראל
עולם כאשר דברתי לדוד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל:
6 אם שוב תשובון אתם ובניכם
מאחרי ולא תשמרו מצותי וחקתי
אשר נתתי לפניכם ותלכו ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם:
7 וכרתי אתם מעל פני האדמה
אשר נתתי להם ואת הבית אשר
הקדשתי לשמי אשיל מעל פני
ויהי הבית הזה לנל ולמשל בכל
העמים: 8 והבית הזה עליון היה
לכל עבר עליו ישם ואמר על מה
עשה יהוה כזאת לארץ הזאת ולבית
הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את
יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם
מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים
ישתחוו להם ויעבדם על כן הביא
יהוה עליהם את כל הרעה הזאת:
10 ויהי מקץ שני עשרים שנה אשר
בנה שלמה את שני הבתים את בית
יהוה ואת בית המלך: 11 חירם
מלך צר נשא לשלמה בעצים וברותים
וזהב לכל חפצו אז נתן המלך שלמה
לחירם עשרים ערים בארץ הגלילה:
12 ויצא חירם מצור לראות את
הערים אשר נתן לו שלמה ולא יפו
בעיניו: 13 ויאמר מה הערים האלה
אשר נתת לי אחי ויקרא להם ארץ
כבול עד היום הזה: 14 וחירם שלח
אל המלך מאה ועשרים ככר זהב:
15 וזה דבר המס אשר העלה המלך
שלמה לבנות את בית יהוה ואת
בית המלך ואת המלו ואת חומת
ירושלים ואת חצור ואת מגדו ואת
גזר: 16 פרעה מלך מצרים עלה
ויתלחם בגזר ויצרפה באש והרג
הכנעני יושב העיר ונתן שלחנה
לבת פרעה אשת שלמה: 17 ויבן את
גזר ואת בית חורון התחתון:
18 ואת בעלת ואת תדמר במדבר
בארץ: 19 וכל ערי המסכנות אשר
היו לשלמה וערי הרכב וערי הפרשים
ואת כל חשק שלמה לבנות בירושלים
בלבנון ובכל ארץ ממשלתו: 20 כל
העם הנותר מן האמרי והחתי
והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא
מבני ישראל הם: 21 בניהם אשר
נותרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו
בני ישראל החרים אותם ויעל שלמה
מס עבד עד היום הזה: 22 ומבני
ישראל לא נתן שלמה עבדים במלאכתו
כי המה אנשי מלחמה ועבדיו ושריו
ופרשיו ורכבו: 23 אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה חמשים וחמשה
מאות הרודים בעם העבדים העשים
במלאכה: 24 ואולם בת פרעה עלתה
מעיר דוד אל בית אשתו אשר בנה לה
אז בנה את המלו: 25 ושלש פעמים
בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים
על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר
אשר לפני יהוה אחר כלה הבית:
26 ועצי אניות עשה המלך שלמה
בעציון גבר אשר אצל אילת על שפת
ים סוף בארץ אדום: 27 ושלח חירם
בעבדיו אניות יודעי הים עבדים
עם עבדי שלמה בים: 28 ויבאו
אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות
וחמשים ככר ויביאו אל המלך שלמה:

8

1 אז יקהל שלמה את זקני ישראל
ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך שלמה בירושלים
להעלות את ארון ברית יהוה מעיר
דוד הוא ציון: 2 ויקהלו אל המלך
שלמה כל איש ישראל בחג בירח
האתנים הוא החדש השביעי:
3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים
את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה
ואת אהל מועד וכל כלי הקדש
אשר באהל הביאו הכהנים והלוים:
5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים אליו לפני הארון זבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יתמו
מרב: 6 ויביאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים:
7 כי הכרובים פרשים כנפים אל
מקום הארון וסכו הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמעלה: 8 ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הקדש על
פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו
שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק
שני לחות האבן אשר הניח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים: 10 והי בצאת
הכהנים מן הקדש והענן מלא את
בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר
שלמה יהוה אמר לשכן בערפל:
13 בנה בנה בית זבל לך מכון לשבתך
עולמים: 14 ויסב המלך את פניו
ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד
אבי ובידו מלא לאמר: 16 מיום
הוציאי את עמי ישראל ממצרים לא
בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדוד
להיות על עמי ישראל: 17 ויהי על
לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל
דוד אבי יען היות עם לבבך לבנות
בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך:
19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם
בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית
לשמי: 20 ויקם יהוה את דברו אשר
דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה
את בית יהוה לשם יהוה אלהי
ישראל: 21 ואשים שם את המקום
אשר כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה
לפני מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו השמים:
23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
אלהים כמוך בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך
ההלכים לפניך בכל לבבם: 24 אשר
שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו אבי ותדבר בפיך ובידך מלאתה
כיום הזה: 25 ועתה יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני
ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו
בניך דרכם ללכת לפני כאשר הלכת
לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן
נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי:
27 הכי אמנם ישב אלהים על הארץ
הן שמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בנית:
28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך
היום: 29 להיות עינך פתחה אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר
אמרת יהי שמי שם לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה:
30 ושמעת אל תחנת עבדך ואל עמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ושמעת אל מקום שבתך אל השמים
ושמעת וסלחת: 31 אם יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא
אלה לפני מזבחך בבית הזה:
32 ואתה תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע רשע
לתת דרכו בראשו ולצדק צדיק
לתת לו כצדקתו: 33 בהנגף עמך
ישראל לפני אויב כי יחטאו לך
ושבו והודו את שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה:
34 אז תשמע השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל האדמה
אשר נתת לאבתם: 35 בעצר שמים
ולא יהי מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה והודו
את שמך ומחטאתם ישובון כי
תענם: 36 אתה תשמע בשמים
וסלחת חטאת עבדיך ועמך ישראל
כי תורם את הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתת מטר על ארצך
אשר נתת לעמך לנחלה:
37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי
יהיה שדפון ירקון ארבה וחסיל
כי יצר אויבו בארץ שעריו כל
נגע כל מחלה: 38 כל תפלה
כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
לכל עמך ישראל אשר ידעון איש
נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית
הזה: 39 אתה תשמע השמים
מכון שבתך וסלחת ועשית
ותתן לאיש כדרכיו אשר תדע
לבבו כי אתה לבדך ידע את
לבבות בני האדם: 40 למען
יראוך כל הימים אשר הם חיים
על פני האדמה אשר נתת לאבתינו:
41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך: 42 כי ישמעו את שמך
הגדול ואת ידך החזקה ואת זרעך
הנטויה ובא והתפלל אל הבית
הזה: 43 אתה תשמע בשמים
מכון שבתך ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנכרי למען ידעון
כל עמי הארץ את שמך ליראה
אותך כעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא על הבית הזה אשר
בנית: 44 כי יצא עמך למלחמה
דרך אויביו אשר תשלחם והתפללו
אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת
בה והבית אשר בניתי לשמך:
45 ושמעת בשמים את תפלתם
ואת תחנתם ועשית משפטם:
46 כי יחטאו לך כי אין אדם
אשר לא יחטא ואפתה בם ונתנם
לפני אויב ושבום שבים אל ארץ
אויב רחוקה או קרובה: 47 והשיבו
אל לבבם בארץ אשר שבו שם
והתחננו אליך בארץ שבים לאמר
חטאנו העוינו הרשענו: 48 ושבו
אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
אויביהם אשר שבום והתפללו
אליך דרך ארצם אשר נתת לאבתם
העיר אשר בחרת בה והבית אשר
בניתי לשמך: 49 ושמעת בשמים
מכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם:
50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך
ואת כל פשעיהם אשר פשעו בך
ונתתם לרחמים לפני שבים
ורחמום: 51 כי עמך ונחלתך הם
אשר הוצאת מארץ מצרים מתוך
כור הברזל: 52 להיות עיניך
פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת
עמך ישראל לשמע אליהם בכל
אשר יקרא אליך: 53 כי אתה
הבדלתם לך לנחלה מכל עמי
הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך
בהוציא אבתינו מארץ מצרים
אדני יהוה: 54 והי כאשר כלה
שלמה להתפלל אל יהוה את כל
התפלה והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על ברכיו
ופרשיו כפיו השמים: 55 ויעמד
ויברך את כל קהל ישראל בקול
גדול לאמר: 56 ברוך יהוה אשר
נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר
דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו:
57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל
יטשנו: 58 להט אלינו לבבנו לכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבתינו:
59 והיו דברי אלה אשר התחננתי
לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
ביומו: 60 למען דעת כל עמי הארץ
כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
61 והי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה:
62 והמלך וכל ישראל עמו זבחו זבח
לפני יהוה: 63 ויזבח שלמה זבחי
השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
ושתים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
וחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
ישראל: 64 ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה
כי עשה שם את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת
אשר לפני יהוה היה קטן מהכיל
את העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים: 65 ויעשה שלמה בעת
ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל
גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת ימים
ושבעת ימים שני עשר יום: 66 ביום
השמיני שלח את העם ויברכו את
המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטוב אשר עשה יהוה
לדוד עבדו ולישראל עמו:

מלכים ראשון 18 ויהי מן הימים הרבים ודבר יהוה
אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה׃ 19 וילך
אליהו להראות אל אחאב ורעב חזק בשמרון׃
20 ויקרא אחאב אל עובדיה אשר על הבית
ועובדיה היה ירא את יהוה מאד׃ 21 והיה
בהכרת איזבל את נביאי יהוה ויקח עובדיה
מאה נביאים וחבא אתם חמשים איש במערה
ויכלכלם לחם ומים׃ 22 ויאמר אליו אחאב לך
שוט בארץ אל כל מעינות המים ואל כל
הנחלים אולי נמצא חציר וחיות את הסוס
והפרדים ולא נכרת מן הבהמה׃ 23 ויחלקו
להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך דרך
אחת לבדו ועובדיה הלך דרך אחת לבדו׃
24 ויראו עובדיה את אליהו ויפל על פניו
ויאמר הלוא אדני אליהו זה׃ 25 ויאמר אליו
לך אמר לאדניך אליהו הנה׃ 26 ויאמר מה
חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב
להמיתני׃ 27 חי יהוה אלהיך אם יש גוי
וממלכה אשר לא שלח אדני שמה לבקשך
ואמרו אין הוא והשבע את הממלכה והגוי
כי לא מצאך׃ 28 ועתה אתה אמר לך לך
אמר לאדניך אליהו הנה׃ 29 והיה כאשר
הלך עובדיה לקראת אליהו ויהי כראותו
אתו ויאמר אליו האתה זה אדני אליהו׃
30 ויאמר אליו אני לך אמר לאדניך אליהו
הנה׃ 31 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן
את עבדך ביד אחאב להמיתני׃ 32 חי יהוה
אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח
אדני שמה לבקשך ואמרו אין הוא והשבע
את הממלכה והגוי כי לא מצאך׃ 33 ועתה
אתה אמר לך לך אמר לאדניך אליהו הנה׃
34 והיה כאשר אבד עבדך את נפשי לבקש
את אליהו ויבא אחרי אמר אל אדני אליהו
לאמר׃ 35 ויהי כי בא אליהו אלי לאמר
לך אמר לאדניך אליהו הנה׃ 36 ויהי כי
אבד עבדך את נפשי לבקש את אליהו
ויבא אחרי אמר אל אדני אליהו לאמר׃
37 לך אמר לאדניך אליהו הנה׃ 38 ויאמר
אליהו אל עובדיה לך אמר לאדניך אליהו
הנה׃ 39 ויהי כאשר ראה אחאב את אליהו
ויאמר אליו אחאב אתה זה עכר ישראל׃
40 ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם
אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה
ותלך אחרי הבעלים׃ 41 ועתה שלח קבץ
אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת
נביאי הבעל חמשים ומאתים ונביאי
האשרה אלף אשר אכלים על שלחן איזבל׃
42 ויקבץ אחאב אל כל בני ישראל ואל
הנביאים אל הר הכרמל׃ 43 ויעל אליהו
אל ראש הכרמל ויגרע ארצה וישם פניו
בין ברכיו׃ 44 ויאמר אל נערו עלה נא
הבט דרך הים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים׃ 45 והיה בפעם
השביעית ויאמר הנה עב קטן כיד אדם עלה
מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר רד
ואל יעצרך הגשם׃ 46 והיה עד כה וכה
השמים שחרו בעב וברוח ויהי גשם גדול
ויבכו אחאב ויבא יזרעאלה׃

9

ואחאב הגיד לאיזבל את כל אשר עשה
אליהו וגם את אשר הרג את כל הנביאים
בחרב׃ 2 ותשלח איזבל אל אליהו מלאך
לאמר כה יעשון אלהים וכה יוסיפון כי
כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד
מהם׃ 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא
באר שבע אשר ליהודה ויעזב נערו
שם׃ 4 והוא הלך במדבר דרך יום ויבא
וישב תחת רתם אחד ויתאו את נפשו למות
ויאמר רב עתה יהוה קח נא את נפשי כי
לא טוב אנכי מאבתי׃ 5 ויהי כי שכב ויישן
תחת הרתם והנה זה מלאך נגע בו ויאמר
אליו קום אכל׃ 6 ויביט והנה מראשתיו
עגת רצפים וכד מים ויאכל וישת וישב
לשכבו׃ 7 ושב מלאך יהוה שנית ויגע בו
ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך׃
8 ויקם ויאכל וישת וילך בכח האכלה ההוא
ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים
חורבה׃ 9 ויבא שם אל המערה וילן שם
והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה פה
אליהו׃ 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את
מזבחתיך הרסו וגם את נביאיך הרגו בחרב
ואותר לבדי ובקשו את נפשי לקחתה׃
11 ויאמר צא והתיצבת בהר לפני יהוה
והנה יהוה עבר וגדול וחזק מפרק הרים
ומשברים לפני יהוה לא ביהוה הרוח
ואחרי הרוח רעש לא ברעש יהוה׃
12 ואחרי הרעש אש לא ביהוה ואחרי האש
קול דממה דקה׃ 13 והיה כשמע אליהו
ויעט פניו במעטפתו ויצא ויעמד פתח
המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה
אליהו׃ 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את
מזבחתיך הרסו וגם את נביאיך הרגו בחרב
ואותר לבדי ובקשו את נפשי לקחתה׃
15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך
מדבר דמשק ובאת וחזית את חזאל
למלך ארם׃ 16 ואת יהוא בן נמשי תמשח
למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט
מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך׃
17 והיה המנצל מחרב חזאל ימית יהוא
והנצל מחרב יהוא ימית אלישע׃
18 והשארתי לי שבעת אלפים בישראל
כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה
אשר לא נשק לו׃ 19 וילך משם וימצא את
אלישע בן שפט והוא חרש שדה בבקר
ושנים עשר צמדים לפניו ואני בשנים
עשר׃ 20 ויעזב אליהו את הבקר וירץ
אחרי אליהו ויאמר אנשקה נא לאבי ולאמי
ואלכה אחרי׃ 21 ויאמר לו לך שוב כי
מה עשיתי לך׃ 22 ויסר מאחריו וילך
אל אליהו ויהי לך׃

10

ואחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב
ספרים וישלח שרי העיר אל אליהו
ואל זקני ואל אמנים לאדני לאמר׃
2 ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר
אדניכם עמכם ואתם יש אתכם הרכב
וסוסים וערי מבצר ונשק׃ 3 הראו את
הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם
אותו על כסא אביו ולחמתם לבית
אדניכם׃ 4 ויראו מאד מאד לאמר
הנה לא עמדו לפניו שני המלכים
איך נעמד אנחנו׃ 5 ויאמר אשר על הבית
ואשר על העיר גם הזקנים ואל אליהו
שלחו לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר
תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש
אל תעש הטוב בעיניך׃ 6 וכתב שנית
אליהם לאמר אם לי אתם ואם לקולי
תשמעו קחו את ראשי אנשי מתיכם
ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה׃
7 והמלך שבעים אנשים אתו אצל
גדולי העיר המגדלים אותם׃
8 והיה כבוא הספר אליהם ויקחו את
המלך שבעים איש ויטבחו אותם
ויניחו את ראשיהם בדודים וישלחו
אליו יזרעאלה׃ 9 והיה בבוא המלאך
אליו ויגד לו לקחו ראשי המלך
ויאמר שמו אותם לערמות פתח
השער עד הבקר׃ 10 והיה בבקר
ויצא ויעמד אל כל העם ויאמר אליהם
צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני
ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃
11 וידע כי לא יפל מדבר יהוה
ארצה אשר דבר יהוה אל בית אחאב
ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו׃
12 ויקם ויבא ויסע שמרונה הוא בית
אקד הרעים בדרך׃ 13 ומצא אליהו
אחיו אחזיה מלך יהודה ויאמר מי
אתם ויאמרו אחיו אחזיה אנחנו
ונרד לשלום גבירה ולשלום גבירת
הגבירה׃ 14 ויאמר תפשו חיים
אותם ויתפשו חיים אותם ויטבחו
אותם אל בור בית אקד ארבעים
ושנים איש לא הותר מהם איש׃
15 וילך משם ומצא את יהונדב בן רכב
לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר
לבבך כאשר לבבי אם יש אמונה
אתי׃ ויאמר יהונדב יש׃ אם יש
תן ידך׃ ויתן ידו ויעלהו אליו
המרכבה׃ 16 ויאמר לך אתי וראה
בקנאתי ליהוה׃ ויסיעהו ברכבתו׃
17 ויבא שמרונה ויך את כל הנותר
לאחאב בשמרון עד אבדו אותו
כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃
18 ואחאב קבץ את כל העם
ויאמר אליהם אחאב עבד הבעל מעט
אני אעבדנו׃ 19 ועתה כל נביאי הבעל
כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש
אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל
אשר יפקד לא יחיה׃ ואיזבל עקבה
לשמדם׃ 20 ויאמר אחאב קדשו עצרת
לבעל ויקראו׃ 21 ושלח אחאב בכל
ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נותר
איש אשר לא בא ויבאו אל בית הבעל
ויתמלא בית הבעל מפה אל פה׃
22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא
מלבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם
את המלבושים׃ 23 ויבא אחאב ויהונדב
בן רכב אל בית הבעל ויאמר אל עבדי
הבעל חפשו ובקרו פן יש פה מעמכם
כי אם עבדי הבעל לבדם׃ 24 ויבאו
לעשות זבחים ועלות ואחאב שמנים
לו שמנים חוצה אשר אם יפלט איש
מן האנשים אשר הביא אל ידיכם
נפש תחת נפשו׃ 25 והיה כאשר כלה
העלות ויאמר אחאב לרצים ולשלשים
בא הכום אל תצא איש׃ ויכום לפי חרב
ויטלו הרצים והשלשים אל חוץ ויאמר
אל עיר בית הבעל׃ 26 ויוצאו את
מצבות בית הבעל וישרפו׃ 27 ויתצו
את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל
ויעשהו מחראות עד היום הזה׃
28 וישמד יהוא את הבעל מישראל׃
29 אך חטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם
עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃
30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר היטבת
לעשות הישר בעיני את אשר כל אשר
היה בלבבי לעשות לבית אחאב בני
רבעים ישבו לך׃ 31 ויהוא לא שמר
לבלכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל
לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר
החטיא את ישראל׃ 32 בימים ההם
החל יהוה לקצץ בישראל ויכם חזאל
בכל גבולי ישראל׃ 33 מן הירדן
מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני
והמנשי מערער אשר על נחל ארנון
הגלעד והבשן׃ 34 ויתר דברי יהוא
וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו
בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃
36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל
בשמרון עשרים ושמנה שנה׃

11

ועתליה אם אחזיה ראתה כי מת בנה
ותקם את כל זרע המלוכה׃ 2 ותקח
יהושבעת בת המלך יורם אחות אחזיה
את יואש בן אחזיה ותגנבהו מתוך
בני המלך המומתים אתו ואת מינקתו
בחדר המטות׃ 3 ויסתר אתו בבית יהוה
שש שנים והמלכה עתליה מלכת על הארץ׃
4 ובשנה השביעית שלח יהוידע הכהן
ויקח את שרי מאות הכרי והרצים
ויביאם אליו הביתה ויכרת אתם ברית
וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן
המלך׃ 5 ויצו אתם לאמר זאת הדבר
אשר תעשון שלישית מבאיכם בשבת
ושמרתם משמרת בית המלך׃
6 ושלישית בשער יסוד והשלישית
בשער אחר הרצים ושמרתם משמרת
הבית לבלתי הות׃ 7 ושתי כתפות
כל יצאי בשבת ושמרו משמרת בית
יהוה אל המלך׃ 8 וסבבתם את המלך
איש וכליו בידו והקרב אל המערכות
יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו׃
9 ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה
יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו
הבאים בשבת עם יצאי השבת ויבאו
אל יהוידע הכהן׃ 10 ויתן הכהן לשרי
המאות חניתות ומגנים אשר היו למלך
דויד אשר בבית יהוה׃ 11 ועמדו
הרצים איש כליו בידו מן הכתף הימנית
לכתף השמאלית לבית לעמת המזבח
והמזבח׃ 12 ויוצא את בן המלך
ויתן עליו את הנזר ואת העדות
ויתנהו למלך וימשחו וימחאו כף
ויאמרו יחי המלך׃ 13 ותשמע עתליה
את קול הרצים העם הרץ ותבא אל
העם אל בית יהוה׃ 14 והנה המלך
עמד על העמוד כמשפט והשרים
והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ
שמח ותקע בחצצרות ותתקרע עתליה
בגדיה ותקרא קשר קשר׃
15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות
פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה
מבית לשורות׃ והמבאיה אחרי חרב
המיתוה בבית המלך׃ 16 וישמו לה
ידים ותבא דרך מבוא הסוסים בית
המלך׃ 17 ויכרת יהוידע את הברית
בינו ובין יהוה ובין המלך ובין העם
להיות לעם ליהוה׃ ובין המלך ובין
העם׃ 18 ויבאו כל עם הארץ בית
הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת
צלמיו כתתו היטב ואת מתן הרגו
לפני המזבחות׃ ויפקד הכהן משמרות
בית יהוה׃ 19 ויקח את שרי המאות
והכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו
את המלך מבית יהוה דרך שער הרצים
בית המלך׃ ויבא מושב המלכים׃
20 וישב כל עם הארץ׃ והעיר שקטה
ואת עתליה המיתו בחרב׃
21 בן שבע שנים יואש בהמלכו׃

לו, המחל לי אדם מה לי המחל לי אדם מה לי 38 מן יהוה נאום, אל תשמח
ישראל אל גיל עם ורעים רבים בגדו בי, כי הנה אנכי נטה אליך כנהר שלום
וכזרם שוטף כבוד גויים, ויניקתם תראו ותשמחו, ועצמותיכם כדשא יפרחו,
39 ונודעה יד יהוה אל עבדיו, ועבר אויביו. 40 כה אמר יהוה, אם שמים
למעלה ומוסדות ארץ למטה, גם אני אמרתי לא אמרתי, אם אמרתי אני
אמרתי לא אמרתי. 41 אל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו. 42 הן
אדם אל אל אל

45 ܡܢ ܗܘܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܡܫܡܥܝܢ
ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܡܨܛܪܦܝܢ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗܘܢ ܡܠܬܐ ܕܢܒܝܐ
ܐܫܥܝܐ ܡܬܡܠܝܐ ܥܠܝܗܘܢ ܕܡܪܝܐ ܩܪܐ ܠܗ ܕܫܡܥܐ ܘܫܡܥܘ ܘܠܐ
ܬܬܒܘܢܢܘܢ ܘܚܙܘ ܘܚܙܝܢ ܘܠܐ ܬܚܙܘܢ 46 ܡܛܠ ܕܫܡܝܢ ܠܒܐ ܕܥܡܐ
ܗܕܐ ܘܒܐܕܢܘܗܝ ܟܒܝܕܐ ܘܥܝܢܘܗܝ ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܚܙܘ ܥܝܢܝܗܘܢ
ܘܒܐܕܢܘܗܝ ܢܫܡܥܘ ܘܠܒܗܘܢ ܢܦܩ ܘܢܬܦܢܝ ܘܐܬܦܝܣ ܠܗ ܠܐ
ܡܬܪܦܐ ܠܗ 47 ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܡܬܬܚܙܝ ܠܟܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܗܘ ܕܝ ܐܬܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܘܬܗ ܠܐ
ܢܗܘܐ ܠܥܠܡ 48 ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܟܝ ܐܬܝܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܗܝ ܘܡܢ ܟܠ ܕܡܬܚܙܝ ܠܗ ܠܐ ܢܬܚܙܝ ܠܗ ܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ 49
ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܨܛܪܦ ܠܗ ܠܐ ܢܬܦܢܝ ܠܗ ܠܐ ܢܬܦܣ ܠܗ ܠܐ ܢܬܩܛܠ
ܠܗ ܠܐ ܢܬܩܛܠ ܠܗ ܠܐ ܢܬܩܛܠ ܠܗ ܠܐ ܢܬܩܛܠ ܠܗ ܠܐ ܢܬܩܛܠ ܠܗ

אחר מן הנשים לו, ויולד לו בנים
ובנות. 16 והנשים אשר ילדו לו
שמה חנה ואשה אחרת שמה
אנה׳ה׳ ויהי בן מאה שנה ותשע
שנים ויולד את יעקב׳ 17 ויהי
כל נפשות בית יעקב הבאות מצרים
שבעים׳ 18 ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף להורות גשנה
ויבאו ארצה גשן׳ 19 ויאסר יוסף
מרכבתו ויעל לקראת ישראל
אביו גשנה׳ ויראה אליו, ויפל
על צוארו, ויבך על צוארו עוד׳ 20
ויאמר ישראל אל יוסף, אמותה
הפעם אחרי ראותי את פניך, כי
עודך חי׳ 21 ויאמר יוסף אל
אחיו ואל בית אביו, אעלה נא
ואגידה לפרעה׳ ואמרה אליו
אחי ובית אבי, אשר בארץ כנען
באו אלי׳ 22 והאנשים רעי צאן
כי אנשי מקנה היו, וצאנם
ובקרם הביאו׳ 23 והנה, אם יקרא
לכם פרעה׳ ואמר מה מעשיכם׳
אמרתם׳ אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד עתה גם אנחנו
גם אבתינו׳ בעבור תשבו בארץ
גשן׳ כי תועבת מצרים כל רעה צאן׳
24 ויאמר יוסף אל אחיו, אל
אביו׳ ויאמר אליהם׳ אני מת
אחיכם׳ ואתם׳ אל תיראו׳ כי
אם אל אלהים אני׳ 25 ויאמר אליהם׳
אל תיראו׳ הלכלכל אתכם׳ ואת
טפכם׳ ויכלכל אתם׳ ויתנחם
אל לבם׳ כי דבר אל לבם׳ ויאמר
אליהם׳ אל תיראו׳ 26 ויגד ליוסף
לאמר׳ עלה אביך׳ ויחי׳ ויגד
לו׳ לאמר׳ עוד יוסף חי׳ וכי הוא
מושל בכל ארץ מצרים׳ ויפג
לבו׳ כי לא האמין׳ אליהם׳ 27 ויגידו
אליו את כל דברי יוסף׳ אשר
דבר אליהם׳ וירא את העגלות׳
אשר שלח יוסף׳ לשאת אתו׳
ותחי רוח יעקב אביהם׳ 28 ויאמר ישראל׳
רב אלי׳ עוד יוסף בני׳ אלכה
אליו׳ אראנו׳ בטרם אמות׳ 29 ויאסר
יוסף מרכבתו׳ ויעל לקראת
ישראל אביו׳ גשן׳ ויראה אליו׳
ויפל על צוארו׳ ויבך׳ על צוארו
עוד׳ 30 ויאמר ישראל׳ אל יוסף׳
אמותה הפעם׳ אחרי׳ ראותי את
פניך׳ כי עודך חי׳ 31 ויאמר יוסף׳
אל אחיו׳ ואל בית אביו׳ אעלה
נא׳ אגידה לפרעה׳ ואמרה אליו׳
אחי׳ ובית אבי׳ אשר בארץ כנען׳
באו אלי׳ 32 והאנשים רעי צאן׳
כי אנשי מקנה היו׳ וצאנם
ובקרם׳ הביאו׳ את אשר להם׳
ועתה׳ אם יאמר לכם פרעה׳
ואמר מה מעשיכם׳ 33 והיה׳ כי יקרא לכם׳
אדם׳ ואמרתם׳ אנשי מקנה היו׳
עבדיך׳ מנעורינו׳ ועד עתה׳ גם אנחנו׳
גם אבתינו׳ בעבור תשבו׳ בארץ
גשן׳ כי תועבת מצרים׳ כל רעה צאן׳
34 ויאמר פרעה׳ אל יוסף׳ לאמר׳ אל אביך
ואל אחיך׳ באו אליך׳ הארץ מצרים
לפניך׳ הוא׳ הארץ׳ הוא׳ הטב׳ הוא׳
אל אביך׳ ואל אחיך׳ אל תשב׳ בארץ
גשן׳ ואם ידעתם׳ ויש בם׳ אנשי חיל׳
ושמתם׳ אותם׳ שרי מקנה׳ על אשר לי׳
35 ויאמר יוסף׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳
לכלכל׳ אתכם׳ כי אם׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳
אל תיראו׳ 36 ויאמר יוסף׳ אל אביו׳
ואל אחיו׳ ואל בית אביו׳ אל אחיו׳
אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳
אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳
אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳
37 ואם אמר אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
38 ואם אמר אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
39 ואם אמר אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
40 ואם אמר אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
41 ואם אמר אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
42 ואם אמר אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
43 ואם אמר אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳
ואל אחיו׳ אל אביו׳ ואל אחיו׳ אל אביו׳

27 ומנה נצו נצו ונה, ונבנה לבנים, ונבנה לבנים, כי
נשמדו מאד, 28 ויהי נצו נצו ויהי כי ראו
הנה מלאה הארץ אותם ויאמר אליהם פרו ורבו
ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל בהמה הרמשת על הארץ
29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב
זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ
אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה
30 ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל
רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק
עשב לאכלה ויהי כן 31 וירא אלהים את כל
אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר
יום הששי 32 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
33 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
34 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים
35 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב
השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה
36 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני
האדמה 37 וייצר יהוה אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה 38 ויטע יהוה אלהים
גן בעדן מקדם ושם שם את האדם
אשר יצר 39 וצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע
40 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
41 שם האחד פישון הוא הסבב את כל
ארץ החוילה אשר שם הזהב
42 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח
ואבן השהם 43 ושם הנהר השני גיחון
הוא הסבב את כל ארץ כושה
44 והנהר השלישי חדקל הוא הולך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת
45 ויקח יהוה אלהים את האדם
ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה
46 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל 47 ומעץ הדעת
טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות, 48 ויאמר יהוה אלהים
לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו
עזר כנגדו 49 ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה ואת כל עוף
השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו
50 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו 51 ויפל יהוה אלהים תרדמה על
האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה 52 ויבן יהוה אלהים
את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה
ויביאה אל האדם 53 ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת
54 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד
55 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו
ולא יתבשׁשו

14

1 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות נולדו להם 2 ויראו בני האלהים את בנות
האדם כי טבות הנה ויקחו להם נשים מכל
אשר בחרו 3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם
לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה
עשרים שנה 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים
אל בנות האדם וילדו להם הם הגבורים
אשר מעולם אנשי השם 5 וירא יהוה כי רבה
רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת
מחשבתו רק רע כל היום 6 וינחם יהוה
כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל
לבו 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי
כי עשיתם 8 ונח מצא חן בעיני יהוה
9 אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים
היה בדרתיו את האלהים התהלך נח
10 וילד נח שלשה בנים את שם את חם
ואת יפת 11 ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס 12 וירא אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר
את דרכו על הארץ 13 ויאמר אלהים לנח
קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ
חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ
14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
בכפר 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה
ושלשים אמה קומתה 16 צהר תעשה לתבה
ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה
אתה 17 ואני הנני מביא את המבול מים
על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים
מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע
18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך
אתך 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל
תביא אל התבה להחיות אתך זכר
ונקבה יהיו 20 מהעוף למינהו ומן
הבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות
21 וקח לך מכל מאכל אשר יאכל
ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה
22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים
כן עשה

15

1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך
אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה 2 מכל הבהמה הטהורה תקח
לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן
הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים
איש ואשתו 3 גם מעוף השמים שבעה
שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני
כל הארץ 4 כי לימים עוד שבעת
אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה 5 ויעש נח
ככל אשר צוהו יהוה 6 ונח בן שש
מאות שנה והמבול היה מים על הארץ
7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו
אתו אל התבה מפני מי המבול
8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה
אשר איננה טהורה ומן העוף וכל
אשר רמש על האדמה 9 שנים שנים
באו אל נח אל התבה זכר ונקבה
כאשר צוה אלהים את נח 10 ויהי
לשבעת הימים ומי המבול היו על
הארץ 11 בשנת שש מאות שנה לחיי
נח בחדש השני בשבעה עשר יום
בחדש הזה נבקעו כל מעינות תהום
רבה וארבת השמים נפתחו, 12 והי
הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה 13 בעצם היום הזה בא נח
ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח
ושלשת נשי בניו אתם אל התבה
14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ
למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל
כנף 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים
16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים וסגר יהוה
בעדו 17 והי המבול ארבעים יום על
הארץ ורבו המים וישאו את התבה
ותרם מעל הארץ 18 ויגברו המים
וירבו מאד על הארץ והתבה הלכה
על פני המים 19 והמים גברו מאד מאד
על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים 20 חמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים ויכסו
ההרים 21 ויגוע כל בשר הרמש על
הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על הארץ וכל האדם 22 כל אשר
נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר
בחרבה מתו 23 וימח את כל היקום
אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה
עד רמש ועד עוף השמים ויימחו מן
הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה
24 ויגברו המים על הארץ חמשה
עשר יום ויזכר אלהים את נח
וכל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו
בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים 25 ונסכרו מעינות תהום
וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים
26 ויסגו המים מגבעות על הארץ
חמשים יום ומאתים יום 27 ויזכר
אלהים את נח וכל החיה וכל הבהמה
אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
הארץ וישכו המים 28 ותכלאנה מעינות
תהום וארבת השמים ויכלא הגשם
מן השמים 29 ויסגו המים מקצה
חמשים יום ומאתים יום ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום
לחדש על הרי אררט 30 והמים היו
הלוך וחסר עד החדש העשירי בעשירי
בחדש נראו ראשי ההרים 31 והי מקץ
ארבעים יום ויפתח נח את חלון
התבה אשר עשה 32 וישלח את הערב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים
מעל הארץ 33 וישלח את היונה מאתו
לראות הקלו המים מעל פני האדמה
34 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה
ותשב אליו אל התבה כי מים על פני
הארץ ויישלח ידו ויקחה ויבא אתה
אליו אל התבה 35 ויחל עוד שבעת
הימים אחרים ויוסף שלח את היונה
מן התבה 36 ותבא אליו היונה לעת
ערב והנה עלה זית טרף בפיה
ויידע נח כי קלו המים מעל הארץ
37 ויחל עוד שבעת הימים אחרים
ולא יסף שוב אליו עוד ויהי בחדש
הראשון באחד לחדש חרבו המים
מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה
ויראה והנה חרבו פני האדמה
38 ויאמר אלהים אל נח לאמר
צא מן התבה אתה ואשתך ובניך
ונשי בניך אתך 39 כל החיה אשר
עמך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל
הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ
40 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו
אתו 41 כל החיה למינה כל הבהמה
למינה כל הרמש הרמש על האדמה
למינהו כל העוף לפי כנפיו יצאו
מן התבה 42 ויבן נח מזבח לאלהים
ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל
העוף הטהור ויעל עלות במזבח
43 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר
יהוה אל לבו לא אוסיף עוד לקלל
את האדמה בעבור האדם כי יצר לב
האדם רע מנעריו ולא אוסיף עוד
להכות את כל חי כאשר עשיתי
44 עד כל ימי הארץ זרע וקציר
וקר וחם וקיץ וחרף לא ישבתו
45 ויברך אלהים את נח ואת בניו
ויאמר אליהם פרו ורבו ומלאו את
הארץ 46 ומוראכם וחתכם יהיה
על כל חית הארץ ועל כל עוף
השמים בכל אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים בידכם נתנו
47 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה
לאכלה כירק עשב נתתי לכם את
הכל 48 אך בשר בנפשו דמו לא
תאכלו 49 וגם את דמכם לנפשתיכם
אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד
האדם איש אחיו אדרש את נפש
האדם 50 שפך דם האדם באדם דמו
יישפך כי בצלם אלהים עשה את
האדם 51 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
ורבו בה

הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 6 והשיב
לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם 7 כי
שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא 8 ואתם
סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות 9 גם
אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם
כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם
פנים בתורה 10 הלא אב אחד לכלנו הלא
אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו 11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי
חלל יהוה קדש אשר אהב ובעל בת אל
נכר 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה
ער ועונה מאהלי יעקב והמגיש מנחה
ליהוה צבאות 13 וזאת שנית תכסו
דמעות את מזבח יהוה בבכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת
רצון מידכם 14 ואמרתם על מה על
אשר יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדת בה ואת חברתך
ואשת בריתך 15 הלא אחד עשה
ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע
אלהים ושמרתם ברוחכם ואיש אל
תבגד בשר נעוריו 16 כי שנא שלח
אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס
על לבושו אמר יהוה צבאות ושמרתם
ברוחכם ולא תבגדו 17 הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע טוב הוא
בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה
אלהי המשפט 18 הנני שלח מלאכי
ופנה דרך לפני והאדון אשר אתם
מבקשים פתאם יבוא אל היכלו
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות 19 ומי
מכיל את יום בואו ומי העמד
בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית
מכבסים 20 וישב צורף וטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב
וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה
בצדקה 21 וערבה ליהוה מנחת
יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים
קדמוניות 22 וקרבתי אליכם למשפט
והיה מהר עד מגיד בבגדים בעצם
יום יהוה הגדול והנורא 23 הנה
אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא
24 והשיב לב אבות על בנים ולב
בנים על אבותם פן אבוא והכיתי
את הארץ חרם 25 הנה אנכי
מביא אליכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא
26 אשר יעלה לב אב אל בנו ולב
בן אל אביו פן אבוא והכיתי את
הארץ חרם 27 ויהי דבר יהוה
אלי לאמר 28 בן אדם אל בני עמך
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
בבחרי בם לבלתי מות רשע כי אם
בשוב רשע מדרכו וחיה בגלל
שבתו אשר עשה 29 ואתה בן אדם
אמר לבית ישראל כה אמרתם לאמר
פשעינו וחטאתינו אנחנו נמקים
ואיך נחיה 30 אמר אליהם חי אני
נאם אדני יהוה אם אחפץ במות
הרשע כי אם בשוב הרשע מדרכו
ושב ולמה תמותו בית ישראל
31 ואתה בן אדם אמר אל בית
ישראל כה אמרתם לאמר פשעינו
וחטאתינו אנחנו נמקים ואיך
נחיה 32 הגידו אליהם
חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ
במות המת כי אם בשוב הרשע
מדרכו ושב וחיה שובו שובו
מדרכיכם הרעים ולמה תמותו
בית ישראל

15

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שא פניך אל הרי אדום
והנבא עליהם ואמרת אליהם
אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני אליך הר שעיר ונטיתי
ידי עליך ונתתיך שמה
ומדבר 2 ערי אשר
לכדתי תהיינה חרבה
ואתם תדעו כי אני יהוה
3 הן אמר אדני יהוה
יען אמר אדום
אהה לי על
4 לכן
כה אמר אדני יהוה
הנני נתן אתכם
לקדמת בני עמך
ונחלתם אתכם
ולא תהיו לי
5 לכן
כה אמר אדני יהוה
אם לא בקנאתי
דברתי אם לא
בחמתי דברתי
על יתר הגוים
אדום כל
6 לכן
הנבא בני אדם
ואמרת אליהם
אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה
אל הרים
ואל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
הנני אני
7 לכן
כה אמר אדני יהוה
הנני מביא
עליכם חרב
ואבדתי
מעליכם
8 הנה
אני אמר
אל הרים
ואל גבעות
ואל אפיקים
ואל גאיות
הנני אני
9 הן
אם לא
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
10 הנה
אני אמר
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
11 הנה
אני אמר
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
12 הן
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
13 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
14 הן
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
15 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
16 הן
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
17 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
18 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
19 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
20 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
21 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
22 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
23 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
24 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
25 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
26 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
27 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
28 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
29 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
30 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
31 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
32 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
33 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
34 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
35 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
36 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
37 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
38 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
39 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
40 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות
41 הנה
אל הרים
אל גבעות
אל אפיקים
ואל גאיות

42 And immediately the spirit driveth him into the wilderness. 43 And he was
there in the wilderness forty days, tempted of Satan; and was with the wild
beasts; and the angels ministered unto him. 44 Now after that John was
delivered up, Jesus came into Galilee, preaching the gospel of the kingdom
of God, 45 And saying, The time is fulfilled, and the kingdom of God is at
hand: repent ye, and believe the gospel. 46 Now as he walked by the sea of
Galilee, he saw Simon and Andrew his brother casting a net into the sea:
for they were fishers. 47 And he said unto them, Come ye after me, and I will
make you to become fishers of men. 48 And straightway they forsook their
nets, and followed him. 49 And when he had gone a little thence, he saw
James the son of Zebedee, and John his brother, even they were in a ship
mending their nets. 50 And straightway he called them: and they left their
father Zebedee in the ship with the hired servants, and went after him.

16

1 And when the sabbath was past, Mary Magdalene, and Mary the mother
of James, and Salome, had bought sweet spices, that they might come and
anoint him. 2 And very early in the morning the first day of the week, they
came unto the sepulchre at the rising of the sun. 3 And they said among
themselves, Who shall roll away the stone from the door of the sepulchre?
4 And when they looked, they saw that the stone was rolled away: for it was
very great. 5 And entering into the sepulchre, they saw a young man
sitting on the right side, clothed in a long white garment; and they were
affrighted. 6 And he saith unto them, Be not affrighted: Ye seek Jesus of
Nazareth, which was crucified: he is risen; he is not here: behold the place
where they laid him. 7 But go your way, tell his disciples and Peter that he
goeth before you into Galilee: there shall ye see him, as he said unto you.
8 And they went out quickly, and fled from the sepulchre; for they trembled
and were amazed: neither spake they any thing to any man; for they were
afraid. 9 Now when Jesus was risen early the first day of the week, he
appeared first to Mary Magdalene, out of whom he had cast seven
devils. 10 And she went and told them that had been with him, as they
mourned and wept. 11 And they, when they had heard that he was alive,
and had been seen of her, believed not. 12 After that he appeared in
another form unto two of them, as they walked, and went into the country.
13 And they went and told it unto the residue: neither believed they them
also. 14 Afterward he appeared unto the eleven as they sat at meat, and
upbraided them with their unbelief and hardness of heart, because they
believed not them which had seen him after he was risen. 15 And he said
unto them, Go ye into all the world, and preach the gospel to every
creature. 16 He that believeth and is baptized shall be saved; but he that
believeth not shall be damned. 17 And these signs shall follow them that
believe; In my name shall they cast out devils; they shall speak with
new tongues; 18 They shall take up serpents; and if they drink any
deadly thing, it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick,
and they shall recover. 19 So then after the Lord had spoken unto them,
he was received up into heaven, and sat on the right hand of God.
20 And they went forth, and preached everywhere, the Lord working
with them, and confirming the word with signs following. Amen.

1

ܡܠܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܠܡܕܥܬܐ ܘܠܡܣܪܬܐ ܠܡܠܠܐ ܡܠܝܠܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܘܠܡܫܪܝܬܐ ܕܡܠܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܘܕܬܪܝܨܘܬܐ ܕܫܘܡܠܐ ܕܥܡܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܒܪܝܫ ܫܢܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܫܠܝܡܘܢ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܒܫܢܬܐ ܪܒܝܥܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܝܪܒܥܡ ܒܪܗ ܕܢܒܛ ܕܥܒܕ ܚܛܝܐ ܕܝܫܪܝܠ ܠܡܚܛܝܬܐ ܕܥܠ ܓܒܥܘܢ ܕܫܡܪܘܢ ܘܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܢܝ ܒܢܝܡܝܢ ܘܡܛܠ ܕܡܠܟܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܥܐ ܠܡܒܢܝܬܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܡܛܠ ܕܡܠܟܐ

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 69 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܝܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܩܐܡ ܒܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 70 ܡܬܬܟܢܝܢ ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܝܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܩܐܡ ܒܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 71 ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ (aiōn g165) ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܩܐܡ ܒܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 72 ܘܐܡܪ ܫܡܥ ܟܠ ܡܢܐ ܕܡܫܬܡܥ ܠܡܠܬܝ ܕܐܠܗܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ 73 ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 74 ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 75 ܘܠܡܠܬ ܕܐܠܗܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ 76 ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 77 ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 78 ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 79 ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 80 ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ

2

ܘܐܬܝܐܬ ܠ ܩܕܡ ܩܪܝܬܐ ܕܦܪܥܘܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܬܐ ܕܡܝܐ ܕܚܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 2 ܡܬܬܟܢܝܢ ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܝܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܩܐܡ ܒܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 3 ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܬܬܟܢܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܪܚܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ 4 ܒܠܡ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ

3 בשנת שבע עשרה לדריוש המלך היה דבר
אל־דניאל שנקרא שמו בלטשאצר ונאמן הרבה
וראה בחזון ראשו ואני בשושן הבירה היה
אל־דניאל בחזון וראיתי ואני היה בעילם
על־יד אולי׳ 2 וראיתי בחזון ואני היה בשושן
הבירה אשר בעילם ואראה בחזון ואני היה
על־יד אולי׳ 3 ואשא עיני וארא והנה־איל
עמד לפני האולי׳ והוא בעל קרנים 4 ראיתי
את־האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה לא־עמדו
חיות לפניו ואין־מציל מידו ויעש כרצונו
והגדיל׳ 5 ואני הבינתי והנה־צפיר העזים
בא מן־המערב על־פני כל־הארץ ולא נגע
בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו׳ 6 ויבא
עד־האיל בעל הקרנים אשר־ראיתי עמד לפני
האולי׳ וירץ אליו בכח עברתו׳ 7 וראיתיו
מגיע אל־האיל ויתמר אליו ויכהו את־איל
וישברהו שתי הקרנים ולא־היה כח לאיל
לעמד לפניו והשליכהו ארצה ויתרמסהו
ולא־היה מציל לאיל מידו׳ 8 והצפיר העזים
הגדיל עד־מאד וכגדלו נשברה הקרן הגדולה
ותעלינה תחתיה ארבע קרנות חזות אל
ארבעת רוחות השמים׳ 9 ומן־אחת מהם
יצא קרן־אחת מצעירה ותגדל־יתר אל
דרום ואל־המזרח ואל־הארץ׳ 10 ותגדל
עד־צבא השמים ותפל מן־הצבא ומן־הכוכבים
ארצה ותרמסם׳ 11 ועד שר־הצבא הגדיל
ומאתו הוסר התמיד והושלך מכון מקדשו׳
12 וצבא נתן על־התמיד בפשע והשליכה
אמת ארצה והצליחה׳ 13 ואשמע איש־קדוש
אחד מדבר ואמר אל־אחד הדבר־חזון
התמיד ופשע שמם נתון לרמס צבא
14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים
שלשים אז יצדק קדש׳ 15 ויהי בהיות
אני דניאל את־המראה והבקשתי בינה
ועמד לנגדי כמראה גבר׳ 16 ואשמע
קול־אדם בין אולי׳ וקרא ויאמר גבריאל
הבן את־המראה׳ 17 ויבא אל־עמדי
ובבאו נבהלתי ואפל על־פני׳ ויאמר
אלי הבן בן־אדם כי לעת־קץ המראה׳
18 בהדברו עמי נרדמתי על־פני ארצה
ויגע בי והעמדני על־עמדי׳ 19 ויאמר
הנני מודיעך את־אשר יהיה באחרית
הזעם כי למועד קץ׳ 20 האיל אשר
ראיתה בעל הקרנים מלכי מדי ופרס׳
21 והעתוד הצפיר מלך יון׳ והקרן הגדלה
אשר בין עיניו הוא המלך הראשון׳
22 והנשברת אשר עמדה תחתיה ארבע
עמדו ארבע ממלכות מגוי יעמדו׳
23 ובאחרית מלכותם בפשע הזדים יעמיד
מלך עז פנים ומבין חידות׳ 24 ועצמו
יגבר אך לא בכחו ומדהים יעשה ושחת
ועשה והצליח׳ 25 והשכיל בתרמיתו
ורמיה בידו ורם לבבו׳ ובשלוה ישחית
רבים ועל־שר־שרים יעמוד׳ 26 וחזון
הערב והבקר אשר־נאמר אמת הוא׳
27 ואני דניאל נלאיתי׳ וקם ועשה
במלאכת המלך׳ ואתמה׳ אין מבין׳

4 נבוכדנצר המלך אל־כל־העמים
האומות והלשונות הדרים בכל־הארץ
שלום יתרבה לכם׳ 2 אותות ומופתים
אשר־עשה עמדי אלוה עליון׳ טוב לי׳
3 אותותיו מה־גדלו ומפתיו מה־עצמו
מלכותו מלכות עולם׳ ומלכותו עם־דור
ודור׳ 4 אני נבוכדנצר שלו בביתי
ורענן בארמנותי׳ 5 חלום חלמתי
ואבהלני׳ ורעיונותי על־משכבי
וחזיון־ראשי יבהלוני׳ 6 ומני שם
הוצא־לי לחכמי בבל׳ למען יודיעו
אתי פתרון החלום׳ 7 אז עלו חרטמים
אשפים כשדים וגזרים׳ ואמר־חלום
לפניהם׳ ופתרון לא־הודעוני׳ 8 ועד
אחרונה עלה דניאל׳ אשר־שמו בלטשאצר
כשם אלהי׳ ורוח אלהי קדשים בו׳
ואמר־חלום לפניו׳ 9 בלטשאצר
חרטם׳ אשר־אני־ידעתי כי־רוח אלהי
קדשים בך׳ וכל־רז לא־עצבוך חזי
חלמי אשר־חזיתי ופתרונה׳ 10 וחזון
ראשי על־משכבי חזיתי והנה־אילן
בגו־ארעא׳ ורומה׳ שגיא׳ 11 רבה
האילן׳ ותקיף׳ ומרומה׳ עד־שמיא׳
ומחזה׳ לסוף כל־ארעא׳ 12 עלוהי
שפיר׳ ופרי׳ יסגי׳ ומזון לכל׳
תחותוהי׳ תרוח חיות ברה׳ ובענפוהי
יתכנון׳ עופי שמיא׳ ומנה׳ יתזון כל
בשרא׳ 13 חזה הוה בחזוי רישי
על־משכבי׳ והא עיר וקדיש׳ מן־שמיא
נחת׳ 14 קרא בחיל׳ ואמר כן׳ גדעו
אילנא׳ וחבלו ענפוהי׳ נדו עלוהי׳
ופזרו פרי׳ מן־תחות׳ טוריו׳ ונדו
חיות׳ מן־תחות׳ ענפוהי׳ 15 בר׳
שבקו׳ עקר׳ שרשוהי׳ בארעא׳ ובכבלא
דברזל׳ ונחשא׳ בדיתא׳ דבר׳ ובטל
מן־עשבא׳ דארעא׳ ויתרטב׳ בטל
שמיא׳ עם־חיות׳ חולתא׳ דארעא׳
עד־די׳ יעדון׳ עדנין׳ שבעה׳ 16 שנין
יחלף׳ עליה׳ ולבבה׳ אנוש׳ יהי׳
ולבב׳ בהמה׳ יתרשם׳ ושבעה׳
עדנין׳ יחלפון׳ עליה׳ 17 בגזרת
עירין׳ פתגמא׳ ומאמר׳ קדישין׳
שאלתא׳ די׳ יחיון׳ בני־אנשא׳
עד־די׳ יהון׳ מלכות׳ אנוש׳ ולמן
די׳ יצבא׳ יתן׳ ומן־שפלי׳ אנשין׳
יקים׳ עליה׳ 18 דנה׳ חלמא׳ אנה׳
נבוכדנצר׳ המלך׳ חזיתי׳ ואנתה׳
בלטשאצר׳ פתר׳ די׳ כל־חכמי׳
מלכותי׳ לא־יכלין׳ למודעני׳ פשר׳
ואנתה׳ יכל׳ כי׳ רוח אלהין׳ קדישין׳
בי׳ 19 אדין׳ דניאל׳ די׳ שמה׳ בלטשאצר׳
אתבהל׳ חד׳ שעה׳ ומחשבותוהי׳
בהלונה׳ מלכא׳ ענה׳ ואמר׳ בלטשאצר׳
חלמא׳ ופשרה׳ אל־יבהלך׳ מלכא׳
ענה׳ בלטשאצר׳ ואמר׳ רבי׳ חלמא׳
לשנאיך׳ ופשרה׳ לבעליך׳ 20 אילנא׳
די׳ חזית׳ דנה׳ ורבה׳ ותקיף׳
ורומה׳ עד־שמיא׳ ומחזה׳ לכל־ארעא׳
21 ועלוהי׳ שפיר׳ ופרי׳ יסגי׳
ומזון לכל׳ בה׳ תחות׳ ענפוהי׳
יתכנון׳ עופי שמיא׳ ומנה׳ יתזון
כל־בשרא׳ 22 אנתה׳ הוא׳ מלכא׳
דנה׳ די׳ רבית׳ ותקפת׳ ורבות׳
עד־די׳ מטת׳ לשמיא׳ ושלטנך׳
לסוף ארעא׳ 23 ודי׳ חזה מלכא׳
עיר׳ וקדיש׳ נחת׳ מן־שמיא׳
ואמר׳ קצבו׳ אילנא׳ והחבלו׳
ברם׳ עקר׳ שרשוהי׳ בארעא׳
בכבלא׳ דברזל׳ ונחשא׳ בדיתא׳
דבר׳ ובטל׳ מן־עשבא׳ דארעא׳
ויתרטב׳ בטל׳ שמיא׳ עם־חיות׳
בר׳ עד־די׳ יעדון׳ עדנין׳ שבעה׳
עליה׳ 24 דנה׳ פשר׳ מלכא׳ ודנה׳
גזרת׳ עליון׳ די׳ מטת׳ על־מרי׳
מלכא׳ 25 די׳ מן־אנשא׳ יגרשון׳
ועם־חיות׳ ברה׳ יהון׳ מדורך׳
ועשבא׳ כתורין׳ יטעמון׳ ומן־טל
שמיא׳ יתרטבון׳ ושבעה׳ עדנין׳
יחלפון׳ עליך׳ עד־די׳ תנדע׳
די׳ שליט׳ עליון׳ במלכות׳
אנוש׳ ולמן די׳ צבא׳ יתן׳
ומן־שפלי׳ אנשין׳ יקים׳ עליה׳
26 ודי׳ אמרין׳ לקיים׳ שרשי׳
אילנא׳ מלכותך׳ קיימה׳ לך׳
מן־די׳ תנדע׳ די׳ שלטן׳ שמיא׳
27 עליך׳ מלכא׳ עצתי׳ תהי׳
שפירה׳ עליך׳ חטאיך׳ בצדקה׳
ועונתיך׳ בחנינת׳ עניין׳ הן־יהי׳
ארכא׳ לשלותך׳

אשר אמר אליהם אל תגעו במשיחי ובנביאי
אל תרעו׃ 23 ויקרא רעב בארץ ויאמר יהוה
אל אליהו לך הראה אל אחאב ואתנה מטר
על פני האדמה׃ 24 וילך אליהו להראות
אל אחאב והרעב חזק בשמרון׃ 25 ויקרא
אחאב אל עבדיה אשר על הבית והוא
ירא את יהוה מאד׃ 26 ויהי בהכרת איזבל
את נביאי יהוה ויקח עבדיה מאה נביאים
ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם
ומים׃ 27 ויאמר אחאב אל עבדיה לך
נלכה בארץ אל כל מעינות המים ואל כל
הנחלים אולי נמצא חציר וחיות ונכרתה
מן הבהמה׃ 28 ויחלקו להם את הארץ
לעבר בה אחאב הלך דרך אחת לבדו
ועבדיה הלך דרך אחת לבדו׃ 29 ויהי
בעבדיה בהיותו בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ויאמר הלוא אתה זה
אדני אליהו׃ 30 ויאמר אליו אני הוא
לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ 31 ויהי
כאשר הלך עבדיה אל אחאב ויגד לו
ואליהו הנה׃ 32 ויבא אחאב לקראת
אליהו ויהי כראות אחאב את אליהו
ויאמר אליו אחאב אתה זה עכר ישראל׃
33 ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם
אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה
ותלך אחרי הבעלים׃ 34 ועתה שלח
קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל
ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים
ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן
איזבל׃ 35 ויקבץ אחאב את כל בני
ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל׃
36 ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד
מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם
יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל
לכו אחריו ולא השיבו העם אתו דבר׃
37 ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי
נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע
מאות וחמשים איש׃ 38 ותנו לנו שני
פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחוהו
וישימו על העצים ואש לא שמו והפר
האחר אעשה ונתתי על העצים ואש לא
אשים׃ 39 וקראתם בשם אלהיכם והאש
אשר תענה הוא האלהים ויענו כל העם
ויאמרו טוב הדבר׃ 40 ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד
ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראתם
בשם אלהיכם ואש לא תשימו׃ 41 ויקרא
אליהו אל אחאב לך עלה אכל ושתה כי
קול המון הגשם׃ 42 ויעל אחאב לאכל
ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכיו׃
43 ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך
הים ויעל הנער ויבט ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים׃ 44 ויהי בפעם
השביעית ויאמר הנה עב קטן כיד אדם
עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב
אסור ורד פן יעצרך הגשם׃ 45 ויהי
עד כה וכה השמים קדרו עב ורוח
ויהי גשם גדול ויבך אחאב ויסע
יזרעאלה׃ 46 ויד יהוה היתה אל אליהו
ויחגר מתניו וירץ לפני אחאב עד בוא
יזרעאלה׃

5

1 ואחאב הגיד לאיזבל את כל אשר
עשה אליהו וגם את כל אשר הרג את
הנביאים בחרב׃ 2 ותשלח איזבל אל
אליהו מלאך לאמר כה יעשון אלהים
וכה יוסיפון אם לא כעת מחר אשים
את נפשך כנפש אחד מהם׃ 3 וירא כי
קם ויברח אל נפשו ויבא באר שבע
אשר ליהודה ויניח את נערו׃ 4 והוא
הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת
רתם אחד ויתאו לנפשו למות ויאמר
רב עתה יהוה קח נא את נפשי כי לא
טוב אנכי מאבתי׃ 5 ויהי כשכב ויישן
תחת הרתם והנה זה מלאך נגע בו
ויאמר אליו קום אכל׃ 6 ויבט והנה
מראשותיו עגת רצפים וצפחת מים
ויאכל וישת ויפן וישכב׃ 7 ויבא מלאך
יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל
כי רב ממך הדרך׃ 8 ויקם ויאכל וישת
וילך בכח האכלה ההוא ארבעים יום
וארבעים לילה עד הר האלהים חרבה׃
9 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה
דבר יהוה אליו ויאמר לו מה פה אליהו
10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה צבאות כי
עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך
הרסו וגם את נביאיך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ובקשו את נפשי לקחתה
׃ 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה
והנה יהוה עבר וגדול וחזק מפרק הרים
ומשברים לפני יהוה לא ביהוה הרוח
ואחרי הרוח רעש לא ביהוה׃ 12 ואחרי
הרעש אש לא ביהוה ואחרי האש קול
דממה דקה׃ 13 והיה כשמע אליהו
ויעט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח
המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה
אליהו׃ 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את
מזבחתיך הרסו וגם את נביאיך הרגו
בחרב ואותר אני לבדי ובקשו את נפשי
לקחתה׃ 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב
לדרכך מדבר דמשק ובאת וחזית את
חזאל למלך על ארם׃ 16 ואת יהוא בן
נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע
בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא
תחתיך׃ 17 והיה המנצל מחרב חזאל
ימית יהוא והנצל מחרב יהוא ימית
אלישע׃ 18 והשארתי לי שבעת אלפים
איש כל הברכים אשר לא כרעו לבעל
וכל הפה אשר לא נשק לו׃ 19 וילך
משם וימצא את אלישע בן שפט והוא
חרש שדה בבקר ושנים עשר צמדים
לפניו ואני בשנים עם השנים׃ 20 ויעזב
אליהו את הבקר וירץ אחרי אליהו
ויאמר אנשקה נא לאבי ולאמי ואלכה
אחרי׃ 21 וישב מאחריו ויקח צמד
הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר ויבשלם
ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי
אליהו וישרתהו׃

6

1 ובן הדד מלך ארם קבץ את כל
חילו ושלשים ושתים מלכים עמו
וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון
וילחם בה׃ 2 וישלח מלאכים אל אחאב
מלך ישראל העיר׃ 3 ויאמר אליו כה
אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא
ונשיך ובניך הטובים לי הם׃ 4 ויענו
מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך
לך אני וכל אשר לי׃ 5 ויענו המלאכים
שנית ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר
כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך
ונשיך ובניך תתן לי׃ 6 כי אם כעת
מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את
ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל חמד
עיניך ישימו בידם ולקחו׃ 7 ויקרא
מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר
דעו נא וראו כי רע הוא זה מבקש
לנו׃ 8 ויאמר אליו כל הזקנים ואל כל
העם אל תשמע ואל תאבה׃ 9 ויאמר אל
בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר
שלחת אל עבדך בראשונה אעשה הדבר
הזה ולא אוכל לשוב׃ 10 ויענו בן הדד
ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוסיפון
אם יספיק עפר שמרון לקמצים לכל
העם אשר ברגלי׃ 11 ויענו מלך ישראל
ויאמר דברו אל יתהלל חגר כפרק׃
12 ויהי כשמע הדבר הזה וישתה הוא
ומלכים בסכות ויצו אל עבדיו׃
13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך
ישראל לאמר כה אמר יהוה הראיתה את
כל המון הגדול הזה הנה אנכי נתנם
בידך היום וידעת כי אני יהוה׃
14 ויאמר אחאב בנערי שרי המדינות
אמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה׃
15 ויפקד את נערי שרי המדינות
ומאתים שנים ואחר אחרי כן פקד את
כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים׃
16 ויצאו בצהרים והבן הדד שתה
שכר בסכות הוא והמלכים עמו שלשים
ושתים מלכים׃ 17 ונערי שרי המדינות
יצאו בראשונה ובן הדד שלח ויגידו
לו לאמר אנשים יצאו מן שמרון׃
18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשו אותם
חיים ואם למלחמה יצאו תפשו אותם
חיים׃ 19 ואלה נערי שרי המדינות
יצאו מן העיר והחיל אשר אחריהם׃
20 והכו איש איש מכהו וינסו ארם
וירדפם ישראל ומלך ארם בן הדד נמלט
על סוס ופרשים׃ 21 ויצא מלך ישראל
ויך את הסוסים והרכב ויך מכה רבה
בארם׃ 22 ויגש הנביא אל מלך ישראל
ויאמר אליו לך חזק וידע ושמר את
אשר תעשה כי לתשובת השנה עלה
עליך מלך ארם׃ 23 ועבדי מלך ארם
אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן
חזקו מאתנו ואם נלחם אתם במישר
אם לא נחזק מאתם׃ 24 וזה הדבר
אשר עשה אל המלכים איש מן המקומות
והסר את המלכים תחתם סגנים׃
25 ואתה התכן לך חיל כחיל אשר נפל
מאתך וסוס כסוס אשר עלה מאתך
ונלחמנו את ארם במישר אם לא נחזק
מאתם׃ 26 ויהי לתשובת השנה ויפקד
בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחם
עם ישראל׃ 27 ובני ישראל נפקדו
וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם
כשני חלאי עזים ארם מלאו את הארץ׃
28 ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך
ישראל כה אמר יהוה יען אמר ארם
אלהי עמקות יהוה הוא ולא אלהי
עמקים׃ 29 ויחנו אלה נגד אלה שבעת
ימים ויהי ביום השביעי ותגש המלחמה
ויכו בני ישראל מארם מאה אלף רגלי
ביום אחד׃ 30 ויתר הנסים אפקה אל
העיר ויפל חומת העיר על עשרים
ושנים אלף איש הנותרים ובן הדד נס
ויבא העיר בחדר בחדר׃ 31 ועבדיו
אמרו אליו הנה נא שמענו כי מלכי
בית ישראל מלכי חסד הם נשים נא
שקים במתנינו וחבלים בראשינו ונצא
אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך׃
32 ויחגרו שקים במתנינם וחבלים
בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו
לו עבדך בן הדד אמר נא תחי נפשי
ויאמר עודנו חי הוא אחי׃
33 והאנשים נחשו ומהרו לקחתו מאתו
ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר לכו הביאו
אותו׃ 34 ויצא אליו בן הדד ויעלהו
אל המרכבה׃

אם ונמשיך בחטא, שהחסד יתרבה
יותר? חלילה! אנחנו, שמתנו
כבר מת לחטא, איך נוכל עוד
לחיות בו? 3 הלא ידעתם, כל
אלה שנטבלו לחיים חדשים
בישוע המשיח, שנטבלו
לתמותו הם נטבלו. 4 כי
בטבילה הם נקברו יחד
עמו לתוך המוות, כדי
שגם אנחנו נוכל לחיות
חיים חדשים, כפי שהקיץ
אבינו מן המתים. 5 אם
אנחנו מאוחדים עמו
בתמותו, הרי נאחד
עמו גם בתחיה. 6 אנו
יודעים שאדם הישן
שלנו נצלב יחד עמו
כדי שגופנו החוטא
לא יוכל עוד לשלוט
בנו, ולא נהיה עבדים
לחטא. 7 כי מי
שמת כבר אינו
חייב לחטא. 8 ואם
מתנו יחד עם
המשיח, אנו בטוחים
שנחיה יחד עמו
לנצח. 9 כי אנו
יודעים, שמאז
שהקיץ אבינו
מן המתים, לא
יוכל עוד לשלוט
בו המוות. 10 כי
בהיותו
בחיים, הוא
חי לאלוהים
לנצח. 11 וגם
אתם עליכם
לראות עצמכם
כמתים לחטא
ולחיות
לאלוהים
בישוע המשיח.
12 לכן אל
תניחו לחטא
לשלוט בגופכם
המתים, ואל
תשמעו לו
בתאוותיו.
13 אל
תביאו
איברי
גופכם
לשרת
את החטא
כמכשירי
עוולה,
אלא
הקדישו
עצמכם
לאלוהים
כמי
שהיו
מתים
ועתה
חיים
לנצח,
ותנו
לו
את
איברי
גופכם
לשרת
את
הצדק.
14 כי
החטא
לא
יוכל
לשלוט
בכם,
מפני
שאינכם
נתונים
תחת
הדת
הישנה
אלא
תחת
חסד
אלוהים.
15 מה
אם
נחטא,
מפני
שאנו
נתונים
לא
תחת
הדת
הישנה
אלא
תחת
חסד
אלוהים?
חלילה!
16 הלא
ידעתם
כי
אם
תתנו
את
עצמכם
לעבד
לשמוע
בקולו
ולעשות
כרצונו,
אתם
עבדיו
של
מי
שאתם
מקשיבים
לו,
בין
אם
לחטא
המביא
למוות
ובין
אם
לאמונה
המביאה
לצדק.
17 ואולם
הודות
לאלוהים
היה
עליכם
לשרת
את
החטא
בעבר,
אך
עתה
אתם
מקשיבים
לתורה
הקדושה
שנמסרה
לכם
מתוך
אמונה
ומתוך
אהבה.
18 ועתה
שוחררתם
מן
החטא
ונעשיתם
עבדים
לצדק.
19 אני
מדבר
אליכם
בדרך
הנהוגה
בחיי
היום
יומם,
מפני
חולשת
בשרכם.
אם
בעבר
הקדשתם
את
איברי
גופכם
לשרת
את
הטומאה
ולעשות
עוולות
רבות,
הרי
עתה
עליכם
לשרת
את
הצדק
ולהקדיש
לאלוהים
את
חייכם.
20 כאשר
הייתם
עבדים
לחטא,
לא
הרגשתם
כי
אתם
חייבים
לצדק.
21 ומה
הייתה
תועלת
מן
המעשים
אשר
אתם
מתביישים
בהם
עתה?
הלא
אלה
הביאו
אתכם
אל
המוות.
22 אולם
עתה
אתם
חופשיים
מן
החטא
ומשרתים
את
אלוהים,
ותועלת
זו
מביאה
אתכם
לקדושה
ולחיים
לנצח.
23 שכר
החטא
הוא
מוות,
אולם
מתנת
אלוהים
היא
חיים
לנצח
בישוע
המשיח
אדוננו.

7

אחי
יקרים,
אתם
יודעים
כי
אדם
אינו
חייב
לציית
לחוק
אלא
כל
עוד
הוא
חי.
2 כך
אישה
נשואה
חייבת
לבעלה
כל
עוד
הוא
חי,
אולם
אם
בעלה
מת
היא
אינה
חייבת
עוד
לבעלה
לפי
החוק
הזה.
3 אם
תלך
אל
אדם
אחר
בעוד
בעלה
חי,
תיחשב
לנואפת.
אולם
אם
בעלה
מת
היא
חופשיה
מן
החוק
הזה
ואם
תלך
אל
אדם
אחר
לא
תיחשב
לנואפת.
4 כך
גם
אתם,
אחי
יקרים,
מתתם
לחוק
הישן
בגופו
של
המשיח
ונעשיתם
שייכים
לאדם
אחר,
לאדון
שהקיץ
מן
המתים
כדי
שנוכל
לשרת
את
אלוהים
בפירות
הראויים
לו.
5 כאשר
חיינו
לפי
הבשר
אם
מילאו
אותנו
רגשות
חטאים
שהיו
מעוררים
בגופנו
לעשות
מעשים
רעים
שהביאו
אותנו
אל
המוות.
6 אולם
עתה
אנו
חופשיים
מן
החוק
הישן
שלנו
נצלב
יחד
עם
המשיח
ואנו
משרתים
את
אלוהים
לא
לפי
הדת
הישנה
אלא
לפי
רוח
חדשה.
7 מה
אם
נאמר
שהדת
הישנה
מקורה
בחטא?
חלילה!
אמנם
לולא
הדת
לא
הייתי
יודע
מה
זה
חטא
אם
לא
אמרה
התורה
לא
תחמוד.
8 אולם
מצוה
זו
הביאה
אותי
לרצות
לחמוד
בכל
מה
שאסור
לחמוד.
אם
לא
הייתה
התורה
הייתי
מת
לחטא
ולא
הייתי
יודע
מה
זה
חטא.
9 אם
לא
הייתה
הדת
הייתי
חי
לפני
שהגיעה
אליי
מצוה
זו
אולם
כאשר
הגיעה
אליי
מצוה
זו
הרגשתי
כי
אני
חייב
לה
ומיד
מתתי
לחטא
ולא
הייתי
חי
עוד.
10 אולם
מצוה
זו
שנועדה
להביא
אותי
לחיים
הביאה
אותי
אל
המוות.
11 מפני
שהחטא
ניצל
הזדמנות
זו
ופיתה
אותי
לעשות
רע
ואל
מות
אותי
בגלל
מצוה
זו
שנועדה
לגרום
לי
לחיות
לנצח.
12 אם
כן
הדת
הישנה
אינה
חוטאת
ומצוה
זו
אינה
חוטאת
אלא
קדושה
וצודקת
וטובה.
13 אם
כן
מצוה
זו
הביאה
אותי
אל
המוות
מפני
שהיא
טובה
אינה
חוטאת
אלא
הראתה
לי
כי
אני
חוטא
ומביאה
אותי
אל
המוות
מפני
שהחטא
ניצל
הזדמנות
זו
ופיתה
אותי
לעשות
רע
ואל
מות
אותי
בגלל
מצוה
זו
שנועדה
לגרום
לי
לחיות
לנצח.
14 ואנו
יודעים
שהדת
הישנה
מקורה
בחוק
אלוהים
אולם
אני
חייב
לחטא
ולא
יכול
לעשות
מה
שהדת
הישנה
מצווה
לי
לעשות.
15 אני
אינני
מבין
מדוע
אני
עושה
דברים
שאינם
מתאימים
לדת
הישנה
ומדוע
אני
עושה
דברים
שאני
שונא
לעשות.
16 אם
אני
עושה
דברים
שאינם
מתאימים
לדת
הישנה
אני
מודה
שהדת
הישנה
צודקת
ונכונה.
17 אולם
אם
אני
עושה
דברים
שאינם
מתאימים
לדת
הישנה
אינני
אחראי
לדברים
אלה
אלא
לחטא
שנמצא
בגופי
ומביא
אותי
לעשות
דברים
אלה.
18 אני
יודע
שאין
בגופי
דבר
טוב
אם
אני
חוטא
אם
לא
אני
רוצה
לעשות
מה
שהדת
הישנה
מצווה
לי
לעשות
אינני
יכול
לעשות
מה
שהדת
הישנה
מצווה
לי
לעשות.
19 אם
אני
עושה
דברים
שאינם
מתאימים
לדת
הישנה
אינני
אחראי
לדברים
אלה
אלא
לחטא
שנמצא
בגופי
ומביא
אותי
לעשות
דברים
אלה.
20 אם
אני
עושה
דברים
שאינם
מתאימים
לדת
הישנה
אינני
אחראי
לדברים
אלה
אלא
לחטא
שנמצא
בגופי
ומביא
אותי
לעשות
דברים
אלה.
21 ומה
הוא
הדבר
שאני
מבין
מתוך
ניסיוני
הרב
שאם
אני
רוצה
לעשות
מה
שהדת
הישנה
מצווה
לי
לעשות
אני
חוטא
ומביא
אותי
אל
המוות.
22 אולם
אני
רואה
בעין
יפה
את
הדת
הישנה
ומתענג
לעשות
מה
שהדת
הישנה
מצווה
לי
לעשות.
23 אולם
אני
רואה
כי
אם
אני
עושה
דברים
אלה
אני
חוטא
ומביא
אותי
אל
המוות
מפני
שהחטא
ניצל
הזדמנות
זו
ופיתה
אותי
לעשות
רע
ואל
מות
אותי
בגלל
מצוה
זו
שנועדה
לגרום
לי
לחיות
לנצח.
24 כמה
אני
מצטער
מפני
שאני
חוטא
ומביא
אותי
אל
המוות.
מי
יוכל
לעזור
לי
לשחרר
אותי
מן
החטא
הזה
ומן
המוות
הזה?
25 אני
מודה
לאלוהים
שהוא
יעזור
לי
לשחרר
אותי
מן
החטא
הזה
ומן
המוות
הזה
בישוע
המשיח
אדוננו.
אם
כן
אני
בעצמי
מתנגד
לדת
הישנה
בשכלי
ומשרת
אותה
בגופי
ומביא
אותי
לעשות
דברים
אלה
אלא
לחטא
שנמצא
בגופי
ומביא
אותי
לעשות
דברים
אלה.

אמר לו אל תקרא לי אבי כי אם אדוני
7 ועבדך אני ועתה אם אמצא חן בעיניך
הגד נא לי איה תרעה איה תרביץ איה
תנוח כי למה אהיה כעוטה על עדרי
חבריך 8 ויאמר אליו הנער כי נסעו
מזה כי שמעתי אותם אומרים נלכה
דתן ויבא יוסף אחרי אחיו וימצאם
בדתן 9 וירא אותו מרחק ובטרם
יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו
10 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
החלמות הזה בא עתה לכו ונהרגהו
ונשליכהו באחד הבורות ואמרנו חיה
רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו
11 ויאל ראובן ויצל אותו מידם
ויאמר לא נכנו נפש 12 ויהי אחיו
לרעות את צאן אביהם בשכם 13 ויאמר
ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר אליו הנני
14 ויאמר אליו לך נא ראה את שלום
אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר
וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה
15 ומצאהו איש והנה תועה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מה תבקש
16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה
נא לי איפה הם רועים 17 ויאמר האנשים
נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה
דתן וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם
בדתן 18 וירא אותו מרחק ובטרם
יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו
19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
החלמות הזה בא 20 ועתה לכו ונהרגהו
ונשליכהו באחד הבורות ואמרנו חיה
רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו
21 וישמע ראובן ויצלהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש 22 ויאמר אליהם
ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו
אל הבור הזה אשר במדבר וידו אל
תשלחו בו למען הצילו מידם לשוב
אביו אל אביו 23 ויהי כאשר בא יוסף
אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו 24 ויקחהו
ויטלהו אל הבור והבור ריק אין בו
מים 25 וישבו לאכל לחם ישאו עיניהם
וירא והנה ארחת ישמעאלים באה
מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי
ולט הולכים להורידם מצרים 26 ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את
אחינו וכסינו את דמו 27 לכו ונמכרנו
לישמעאלים וידינו אל תהי בו כי אחינו
בשרנו הוא וישמעו אחיו 28 ויעברו
אנשים מדינים סחרים וימשכו וירימו
את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף והביאו את
יוסף מצרים 29 וישב ראובן אל הבור
והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו
30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו
ואני אנה אני בא 31 ויקחו את כתנת
יוסף וישחטו שעיר עזים וטבלו את
הכתנת בדם 32 ושלחו את כתנת הפסים
ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא 33 ויכרה
בה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה
טרף יוסף 34 ויקרע יעקב שמלתיו
ויתן שק במתניו ויתאבל על בנו
ימים רבים 35 ויקומו כל בניו וכל
בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר
כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך
אתו אביו 36 והמדנים מכרו אתו
אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים 37 ויהי בעת ההיא וירד
יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי
ושמו חירה 38 וירא שם יהודה בת
איש כנעני ושמו שוע ויקחהו ויבא
אליה 39 והיא הרה ותלד בן ויקרא
שמו ער 40 ותהר עוד ותלד בן
ותקרא את שמו אונן 41 ותסף עוד
ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה
בכזיב בלדתה אותו 42 ויהודה לקח
לער בכורו אשה ושמה תמר 43 ויהי
ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
וימיתהו יהוה 44 ויאמר יהודה לאונן
בא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם
זרע לאחיך 45 וידע אונן כי לו לא
יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו
46 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת
גם אתו 47 ותאמר יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית אביך עד שלה בני
כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה 48 ויהי
בימים הרבים וימת בת שוע אשת
יהודה ויתנחם יהודה אל גזזי צאנו
הוא וחירה רעהו העדלמי 49 ויגד
ליהודה לאמר הנה חמיך עלה גזזת
צאנך 50 ויאמר יהודה לכלתו אלמנה
שבי בית אביך עד אם יגדל שלה בני
כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה

8 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת
אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה
ויראה שם יהודה בת איש כנעני
ושמו שוע ויקחה ויבא אליה 2 והאשה
הרה ותלד בן וקרא את שמו ער
3 והרה עוד ותלד בן ותקרא שמו
אונן 4 ותסף עוד ותלד בן ותקרא
שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אותו
5 ויאמר יהודה לאונן בנו בא אל אשת
אחיך ויבם אותה והקם זרע לאחיך
6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה
תמר 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני
יהוה וימיתהו יהוה 8 ויאמר יהודה
לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אותה
והקם זרע לאחיך 9 וידע אונן כי לו
לא יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת
אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע
לאחיו 10 והרע בעיני יהוה אשר עשה
וימת גם אתו 11 ויאמר יהודה לתמר
כלתו אלמנה שבי בית אביך עד יגדל
שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא
כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה
12 ורבו הימים ותמת בת שוע אשת
יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו 14 ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס בצעיף
ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על
דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה
ולא נתנה אותו לו לאשה 15 ויראהו
יהודה לזונה כי כסתה פניה
16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה
נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
היא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי
17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן
הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד
שלחך 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן
לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר
בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו
19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
ותלבש בגדי אלמנותה 20 וישלח
יהודה את גדי העזים ביד רעהו
העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
ולא מצאה 21 וישאל את אנשי מקומה
לאמר איה הקדשה הזאת הנגיע בדרך
אל עין אם היא הזונה אשר היא
מן הדרך 22 ותשב אל יהודה ותאמר
לא מצאתי גם אנשי המקום אמרו
לא היתה בזה קדשה 23 ויאמר יהודה
תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי
הגדי הזה ואתה לא מצאתה 24 ויהי
כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר
זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנות
ויאמר יהודה הוצאוה ותשרף
25 היא הוצאה ותשלח אל חמיה
לאמר מאיש אשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר נא למי החתם והפתילים
והמטה האלה 26 ויכר יהודה ויאמר
צדקה ממני כי על כן לא נתתיה
לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה
27 והיה בעת לדתה והנה תאומים
בבטנה 28 והיה בלדתה ויתן יד
ותקח המילדת ותקשר על ידו שני
לאמר זה יצא ראשונה 29 והיה כמשיב
ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת
עליך פרץ ויקרא שמו פרץ
30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו
ויקרא שמו זרח

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעומר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃
2 עשו מלחמות את ברע מלך סדם וברשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע׃ 3 הם חברו אל עמק השדים הוא ים
המלח׃ 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעומר
ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 5 ובשנת ארבע עשרה
בא כדרלעומר ואת המלכים אשר אתו ויכו את
רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת
האמים בשוה קריתים׃ 6 ואת החרי בהר שעיר
עד אלון פארן אשר על המדבר׃ 7 ויפנו וילכו
אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצון תמר׃
8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו
אתם מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעומר
מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואמרפל מלך
שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה׃ 10 ועמק השדים באר באר בלת
ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים
הנסו ההרה׃ 11 ויקחו את כל רכוש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ 12 ויקחו
את לוט ואת רכושו בן אחי אברם ויהי
יושב בסדם׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם
העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי
אחי אשכול ואחי ענר והם בעלי ברית
אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו
ויריק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר
ושלש מאות וירדף עד דן׃ 15 ויחלק עליהם
לילה הוא והעבדיו ויכם וירדפם עד חובה
אשר משמאל לדמשק׃ 16 וישב את כל
הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב
וגם את הנשים והעם׃ 17 ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעומר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא
עמק המלך׃ 18 ומלכי צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃
19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון
אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃
21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך׃ 22 ויאמר אברם אל מלך
סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך
נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר
אני העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר
הלכו אתי ענר אשכול וממרא יקחו חלקם׃
25 ויהי אחרי הדברים האלה היה דבר
יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
26 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא
דמשק אליעזר׃ 27 ויאמר אברם הן לי לא
נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי׃
28 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך
זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
29 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 30 והאמן
ביהוה והחשבהו לו צדקה׃ 31 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃
32 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה
ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז
משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃
33 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם
בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת הציפר לא בתר׃ 34 וירד העיט על
הפגרים ויגרש אברם אתם׃ 35 ויהי
השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
36 ויאמר אל אברם ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה׃ 37 וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול׃ 38 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 39 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד הנה׃ 40 ויהי השמש באה והיתה
אפלה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים׃ 41 ביום ההוא
כרת יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃
42 את הקיני את הקדמני את הרפאים
את האמרי את הכנעני את הגרגשי
את היבוסי׃ 43 ויהי הבל אברם ויבקע
אתם בתוך ויבתר את הבתרים לקראת
רעהו׃ 44 והעיט לא בתר׃ 45 ויהי
הפגרים ירד על אברם ויפל תרדמה
ויהי אימה חשכה גדלה׃ 46 ויהי
השמש בא ועלטה היתה והנה תנור
עשן ולפיד אש׃ 47 ביום ההוא כרת
יהוה את אברם לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדול נהר פרת׃ 48 את הקיני
ואת הקנזי ואת הקדמני׃ 49 ואת
החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃
50 ואת האמרי ואת הכנעני ואת
הגרגשי ואת היבוסי׃ 51 ויהי
כבוא השמש ותרדמה כבדה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה
גדלה נפלת עליו׃ 52 ויאמר
אל אברם ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃
53 וגם את הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול׃ 54 ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה׃
55 ודור רביעי ישובו הנה כי
לא שלם עון האמרי עד הנה׃
56 ויהי השמש באה ואפלה היתה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר
עבר בין הגזרים׃ 57 ביום ההוא
כרת יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃
58 את הקיני ואת הקנזי ואת
הקדמני׃ 59 ואת החתי ואת הפרזי
ואת הרפאים׃ 60 ואת האמרי
ואת הכנעני ואת הגרגשי
ואת היבוסי׃ 61 ויקח אברם
את הגר שפחת אשתו לבנה
מקץ עשר שנים לשבת אברם
בארץ כנען׃ 62 ויבא אברם
אל הגר ותהר׃ 63 ותרא
כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה׃ 64 ויאמר אברם
אל שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הטוב
בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה׃
65 ומצאה מלאך יהוה
על עין המים במדבר
על העין בדרך שור׃
66 ויאמר הגר שפחת
שרי אי מזה באת
ואי מזה תלכי
ותאמר מפני שרי
גברתי אנכי בורחת׃
67 ויאמר לה מלאך
יהוה שובי אל
גברתך והתעני
תחת ידיה׃
68 ויאמר לה מלאך
יהוה הרבה
ארבה את זרעך
ולא יספר
מרב׃ 69 ויאמר
לה מלאך יהוה
הנך הרה
וילדת בן
וקרא שמו
ישמעאל
כי שמע
יהוה אל
עניך׃
70 והוא
יהיה
פרא אדם
ידו בכל
ויד כל
בו ועל
פני כל
אחיו
ישכן׃
71 ותקרא
שם יהוה
הדבר אליה
אתה אל
ראי כי
אמרה
הגם
הלם
ראיתי
אחרי
ראי׃
72 על
כן קרא
לבאר
ההיא
באר
לחי
ראי
הנה
בין
קדש
ובין
ברד׃
73 ויולד
אברם
בן
ויקרא
אברם
שם
בנו
אשר
ילד
הגר
ישמעאל׃
74 ואברם
בן שמנים
שנה
ושש שנה
בהולדת
הגר
ישמעאל
לאברם׃
75 ויהי
אברם
בן
תשע
שנים
ותשע
שנה
ויראה
יהוה
אל
אברם
ויאמר
אליו
אני
אל
שדי
התהלך
לפני
והיה
תמים׃
76 ואתנה
בריתי
ביני
וביניך
וארבה
אתך
מאד
מאד׃
77 ויפל
אברם
על
פניו
ויאמר
אליו
אלהים
אני
הנה
בריתי
אתך
והיית
לאב
המון
גוים׃
78 ולא
יקרא
עוד
את
שמך
אברם
והיה
שמך
אברהם
כי
אב
המון
גוים
נתתיך׃
79 והפרתי
אתך
מאד
מאד
ונתתיך
לגוים
ומלכים
מך
יצאו׃
80 והקימתי
את
בריתי
ביני
וביניך
ובין
זרעך
אחרי
לדרתם
לברית
עולם
להיות
לאלהים
לך
ולזרעך
אחרי׃
81 ונתתי
לך
ולזרעך
אחרי
את
ארץ
מגריך
את
כל
ארץ
כנען
לאחזת
עולם
והיתי
להם
לאלהים׃
82 ויאמר
אלהים
אל
אברהם
ואתה
את
בריתי
תשמר
אתה
וזרעך
אחרי
לדרתם׃
83 זאת
בריתי
אשר
תשמרו
ביני
וביניכם
וזרעך
אחרי
המול
לכם
כל
זכר׃
84 ונמלתם
את
בשר
ערלתכם
והיה
לאות
ברית
ביני
וביניכם׃
85 בן
שמנת
ימים
יימול
לכם
כל
זכר
לדרתיכם
יליד
בית
וכסף
מקנת
כל
בן
נכר
אשר
לא
מזרעך
הוא׃
86 המול
יימל
יליד
ביתך
וקנת
כספך
והיתה
בריתי
בבשרכם
לברית
עולם׃
87 וערל
זכר
אשר
לא
יומל
את
בשר
ערלתו
ונכרתה
הנפש
ההוא
מעמיה
את
בריתי
הפר׃
88 ויאמר
אלהים
אל
אברהם
שרי
אשתך
לא
תקרא
את
שמה
שרי
כי
שרה
שמה׃
89 וברכתי
אתה
וגם
נתתי
ממנה
לך
בן
וברכתיה
והיתה
לגוים
מלכי
עמים
יהיו
ממנה׃
90 ויפל
אברהם
על
פניו
ויצחק
ויאמר
בלבו
הלבן
מאה
שנה
יולד
ואם
שרה
בת
תשעים
שנה
תלד׃
91 ויאמר
אברהם
אל
האלהים
לו
ישמעאל
יחיה
לפניך׃
92 ויאמר
אלהים
אבל
שרה
אשתך
ילדת
לך
בן
וקרא
את
שמו
יצחק
והקימתי
את
בריתי
אתו
לברית
עולם
לזרעו
אחרי׃
93 ולישמעאל
שמעתיך
הנה
ברכתי
אתו
והפרתי
אתו
והרביתי
אתו
מאד
מאד
שנים
עשר
נשיאים
יולד
והיתי
אתו
לגוי
גדול׃
94 ואת
בריתי
אקים
את
יצחק
אשר
תלד
לך
שרה
למועד
הזה
בשנה
האחרת׃
95 וכלה
לדבר
אתו
ויעל
אלהים
מעל
אברהם׃
96 ויקח
אברהם
את
ישמעאל
בנו
וכל
ילידי
ביתו
וכל
מקנת
כספו
כל
זכר
באנשי
בית
אברהם
וימל
את
בשר
ערלתם
בעצם
היום
הזה
כאשר
דבר
אתו
אלהים׃
97 ואברהם
בן
תשע
שנים
ותשעים
שנה
בהמלו
את
בשר
ערלתו׃
98 וישמעאל
בנו
בן
שלש
עשרה
שנה
בהמלו
את
בשר
ערלתו׃
99 בעצם
היום
הזה
נמול
אברהם
וישמעאל
בנו׃
100 וכל
אנשי
ביתו
ילידי
בית
ומקנת
כסף
מאת
בן
נכר
נמלו
אתו׃

אל תבעו מאתם מעט מדמה ומעט מכסף, 55 כי הוא אדני
ואתם ידעתם כי בכל כחי עבדתי את אביכם. 56 ועתה הנה
ראיתי את פניו כי הוא עמדי ורצון אדני אשר שלחני
אליו לבלתי אמר אליו דבר רע. 57 ויאמר יוסף אל אחיו
אל נא תגשו אלי ויגשו אליו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אותי מצרימה. 58 ועתה אל תעצבו ואל יחר
לבבכם כי מכרתם אותי הנה כי לחיות שלחני אלהים
לפניכם. 59 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש
שנים אשר אין חרישה וקציר. 60 ויאמר אלהים לשלח
לפניכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה.
61 ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי אם האלהים
וישיתני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל
ארץ מצרים. 62 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו
כה אמר בנך יוסף אלהים שמני אדון לכל מצרים
רד אלי אל תעמד. 63 ושבת בארץ גשן והיית קרוב
אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר
לך. 64 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב
פן תרד אתה וביתך וכל אשר לך. 65 והנה עיניכם
רואות ועין אחי בנימין כי פי המדבר אליכם. 66 והגדתם
לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם
ומהרתם והורדתם את אבי הנה. 67 ויפל על צוארי
בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צוארו. 68 ויתר
אחיו ויתר אתו אחרי כן דברו אחיו אתו. 69 ובית
פרעה נשמע לאמר בא אחי יוסף ויטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו. 70 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את בעירכם ולכו בו ארצה כנען.
71 וקחו אל אביכם ואל בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם
את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו. 72 ואתה
צויתה זאת עשו טענו מארץ מצרים לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם. 73 ועינכם אל תחס על
כל אשר לכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא.
74 ויעשו כן בני ישראל ויתן יוסף עגלות על פי
פרעה ויתן להם צידה לדרך. 75 לכל אחיו נתן
לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף
וחמש חלפות שמלות. 76 ולאביו שלח כזאת אמר
עשרת חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרת אתנות
נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך. 77 וישלח
אחיו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך. 78 ויעלו
מצרים ויבאו אל ארץ כנען אל יעקב אביהם.
79 ויגד לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל
ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם. 80 ויראו
אתם את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם ויראה
את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם. 81 ויאמר ישראל רב אם עוד יוסף
בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות. 82 ויסע ישראל
מבאר שבע ויבאו בני ישראל את יעקב אביהם
ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה
לשאת אתו. 83 ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר
רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ואת כל זרעו עמו
מצרים. 84 בניו ובני בניו אתו בתיו ובנותיו
ובנות בניו כל זרעו הביא אתו מצרים. 85 אלה
שמות בני ישראל הבאים מצרים יעקב ובניו בכור
יעקב ראובן. 86 ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון
וכרמי. 87 ובני שמעון ימואל וימין ואוד יכין
וצוחר ושאול בן הכנענית. 88 ובני לוי גרשון
קהת ומרארי. 89 ובני יהודה ער ואונן ושלה
ופרץ וזרח וכל אחיו מתו בארץ כנען. 90 ובני
פרץ חצרון וחמול. 91 ובני יששכר תולע ופוה
ויוב ושמרון. 92 ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל.
93 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם
ודינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלשה.
94 ובני בלהה שפחת לאה אשר ילדה ליעקב גרשם
ואליעזר. 95 ובני בלהה שפחת רחל אשר ילדה
ליעקב דן ונפתלי. 96 ובני בלהה שפחת רחל אשר
ילדה ליעקב יוסף ובנימין. 97 ובני יוסף אשר
נולדו לו בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
פוטי פרע כהן און שנים עשר. 98 ובני בנימין
בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים
וחופים וארד. 99 ובני בלע אדר ונעמן אחי ורא
ורפא ואבירד ומגרא ואבי ונעמן ואחי ורש.
100 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי
ורש ומפים וחופים וארד. 101 ובני אדר בלע
ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים
וארד. 102 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא
ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד. 103 ובני
אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש
ומפים וחופים וארד. 104 ובני אדר בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד.
105 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי
ורש ומפים וחופים וארד. 106 ובני אדר בלע
ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים
וארד. 107 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא
ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד. 108 ובני
אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש
ומפים וחופים וארד. 109 ובני אדר בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד.
110 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי
ורש ומפים וחופים וארד. 111 ובני אדר בלע
ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים
וארד. 112 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא
ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד. 113 ובני
אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש
ומפים וחופים וארד. 114 ובני אדר בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד.
115 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי
ורש ומפים וחופים וארד. 116 ובני אדר בלע
ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים
וארד. 117 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא
ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד. 118 ובני
אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש
ומפים וחופים וארד. 119 ובני אדר בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד.
120 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי
ורש ומפים וחופים וארד. 121 ובני אדר בלע
ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים
וארד. 122 ובני אדר בלע ובכר ואשבל גרא
ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד. 123 ובני
אדר בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש
ומפים וחופים וארד. 124 כי אם אל כל אשר
לבבך בלבך אל תגע בו כי אם אל כל אשר
לבבך בלבך אל תגע בו כי אם אל כל אשר
לבבך בלבך אל תגע בו

ܕܐܬܐ ܠܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܢܬܟܠܝܢ ܠܡܫܡܥ ܡܢ ܐܚܪܢܐ ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܝܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܗܢܐ ܡܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩ ܩܕܡܝ ܠܡܫܕܪܘܬܟ ܠܐ ܢܫܪܐ ܚܕ ܡܢ ܐܢܫܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢ

לשמור את ברית אלהיך אשר כרת עמך
לאמר לא תכרת ברית לשבת הארץ
הזאת אשר תבואו עליה פן תהיה
למוקש בקרבך 33 כי את מזבחתם תתצון
את מצבתם תשברון את אשרים תכרתון
34 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא 35 פן תכרת
ברית לשבת הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו
36 ולקחת מבנתיו לבניך ובנותיו
הזנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך
אחרי אלהיהם 37 אלהי מסכה לא תעשה
לך 38 את חג המצות תשמר שבעת
הימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת
חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
ממצרים 39 כל פטר רחם לי כל בכורך
בבקרך תזכר זכר פטר שור ושה
40 ובשור ובצאן אם לא תפדה וערפתו
כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני
ריקם 41 ששת ימים תעבד וביום
השביעי תשבת בחרישׁ ובקצר תשבת
42 וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקופת השנה
43 שלשׁ פעמים בשנה יראה כל
זכורך אל פני האדון יהוה אלהי
ישראל 44 כי אורישׁ גוים מפניך
והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש
את ארצך בעלתך לעלות לראות את
פני יהוה אלהיך שלשׁ פעמים בשנה
45 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא
ילין לבקר זבח חג הפסח 46 ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו 47 ויאמר
יהוה אל משה כתב לך את הדברים
האלה כי על פי הדברים האלה כרתי
אתך ברית ואת ישראל 48 ויהי עמ
משה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכל ומים לא שתה ויכתב על
הלחת את דברי הברית עשרת הדברות
49 ויהי משה מרד מן הר סיני
ושני לוחת העדת בידו משה לא ידע
כי קרן עור פניו בדברו אתו
50 וירא אהרן וכל בני ישראל את
משה והנה קרן עור פניו וירא אהרן
ויראו מגשת אליו 51 ויקרא אליהם
משה ויפנו אהרן וכל הנשאים בעדה
אליו וידבר משה אליהם 52 ואחרי
כן נגשו כל בני ישראל וצוה אתם
את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני
53 ויכל משה מדבר אתם ויתן על
פניו מסוה 54 ובבא משה לפני יהוה
לדבר אתו יסר המסוה עד צאתו
ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר
יצוה 55 וראו בני ישראל את פני
משה כי קרן עור פני משה והשיב
משה את המסוה על פניו עד בואו
לדבר אתו

12 ויקרא אליו משה וישב אהרן
אליו וכל הנשאים בעדה וידבר משה
אל אהרן לאמר 2 שא את ראש כל
עדת בני ישראל לפקדיהם בספר
שמות כל זכר לגלגלתם 3 מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה
ואהרן 4 ואתכם יהיו לאיש מטה
לבית אבתם הם ראשי אלפי ישראל
אשר תמנו אתם אהרן ומשה לאמר
5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
אתכם לראובן אליצור בן שדיאור
6 לשמעון שלומיאל בן צורישדי
7 ליהודה נחשון בן עמינדב
ליששכר נתנאל בן צוער
8 לזבולן אליאב בן חלון
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד
לבני מנשה גמליאל בן פדהצור
9 לבנימן אבידן בן גדעני
לדן אחיעזר בן עמישדי
10 לאשר פגעיאל בן עכרן
לנפתלי אחירע בן עינן
11 אלה פקודי מחנות בני ישראל
לצבאתם ויהי ביום כלות משה
להקים את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח
ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם
12 ויקריבו הנשאים ראשי בית
אבתם הם נשאי המטות הם עמדו
על הפקדים 13 ויקריבו את קרבנם
לפני יהוה שש עגלת צב ושנים
עשר בקר עגלה לשני הנשאים
ושור לאחד ויקריבם לפני המשכן
14 ויאמר יהוה אל משה לאמר
15 קח מאתם והיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתת אתם אל הלוים
איש כפי עבדתו 16 ויקח משה
את העגלות ואת הבקר ויתן אתם
אל הלוים 17 את שתי העגלות
ואת ארבע הבקר נתן לבני גרשון
כפי עבדתם 18 ואת ארבע
העגלות ואת שמנה הבקר נתן לבני
מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן
אהרן הכהן 19 ולבני קהת לא נתן
כי עבודת הקדש עליהם בכתף
יסבלו 20 ויקרבו הנשאים
חנכת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני
המזבח 21 ויאמר יהוה אל משה
יום נשיא אחד נשיא אחד יקריבו
את קרבנם לחנכת המזבח 22 ויהי
המקריב ביום הראשון את קרבנו
נחשון בן עמינדב למטה יהודה
23 ומנחתו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
24 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 25 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
26 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן נחשון בן
עמינדב 27 ביום השני הקריב
נתנאל בן צוער נשיא יששכר
28 הקריב את קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
29 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 30 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
31 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן
צוער 32 ביום השלישי נשיא
בני זבולן אליאב בן חלון
33 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
34 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 35 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
36 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן
חלון 37 ביום הרביעי נשיא
בני ראובן אלישור בן שדיאור
38 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
39 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 40 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
41 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אלישור בן
שדיאור 42 ביום החמישי נשיא
בני שמעון שלומיאל בן צורישדי
43 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
44 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 45 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
46 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן שלומיאל בן
צורישדי 47 ביום הששי נשיא
בני גד אליסף בן דעואל
48 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
49 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 50 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
51 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליסף בן
דעואל 52 ביום השביעי נשיא
בני אפרים אלישמע בן עמיהוד
53 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
54 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 55 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
56 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
עמיהוד 57 ביום השמיני נשיא
בני מנשה גמליאל בן פדהצור
58 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
59 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 60 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
61 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן
פדהצור 62 ביום התשיעי נשיא
בני בנימן אבידן בן גדעני
63 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
64 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 65 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
66 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אבידן בן
גדעני 67 ביום העשירי נשיא
בני דן אחיעזר בן עמישדי
68 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
69 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 70 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
71 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן
עמישדי 72 ביום האחד עשר נשיא
בני אשר פגעיאל בן עכרן
73 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
74 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 75 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
76 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן
עכרן 77 ביום השני עשר נשיא
בני נפתלי אחירע בן עינן
78 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בשמן
79 כף זהב עשרה זהב מלאה
קטרת 80 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
81 שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח שלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אחירע בן
עינן 82 זאת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיאי ישראל
קערת כסף שתים עשרה מזרקי כסף
שתים עשרה כפות זהב שתים עשרה
83 מלאת הקערת כסף שלשים
ומאה המזרק אחד כף זהב
מלאה קטרת עשרה זהב שקל
בשקל הקדש כל זהב הכפות
84 שתים עשרה מלאת הקטרת
נשיאים שנים עשר איש איש
85 ובבא משה אל אהל מועד
לדבר אתו וישמע את הקול מעל
הכפרת אשר על ארון העדת מבין
שני הכרבים וידבר אליו
86 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח סביב
אשר יבא אל פתח אהל מועד
לכפר על בני ישראל כי
לא יהיה נגף בגשת בני ישראל
אל אהל מועד לראות בבלע
את הקדש ואהרן ובניו
יכהנו בכל עבדת המזבח
ומבית לפרכת ובעבדתם
87 ויקרבו אל פני אהל מועד
ויכפר בעדם ויזה הדם
אל מול פני המזבח
88 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
89 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
90 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
91 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
92 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
93 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
94 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
95 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
96 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
97 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
98 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
99 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
100 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
101 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
102 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
103 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
104 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
105 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
106 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
107 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
108 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
109 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
110 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
111 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
112 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
113 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
114 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
115 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
116 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
117 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
118 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
119 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
120 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
121 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
122 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
123 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
124 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
125 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
126 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
127 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
128 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
129 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
130 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
131 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח
132 ויהי בעלות אהרן אל
המזבח ויצק את הדם ויזה
אל מול פני המזבח

לא ידעתם כי בבית אבי אמור אני
לכם: אלך אל־מקום־אשר־אני־הולך
אל־מקום־אשר־אני־הולך אל־אבי
אל־אבי אל־אבי אל־אבי אל־אבי
אל־אבי אל־אבי אל־אבי אל־אבי
אל־אבי אל־אבי אל־אבי

13 כמה זמן יהוה יסתיר פניו מאד תבער כאש חמתך
2 זכר אני מה חלדי הלא לשוא כל בני אדם
3 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול
4 אדני איה חסדיך הראשנים אשר נשבעת לדוד באמונתך
5 זכר חרפת עבדיך אשר נשאתי בחיקי מרבים כל עמים רבים
6 אשר חרפו אויבי יהוה אשר חרפו עקבות משיחך
7 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

14 למנצח מזמור לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
2 השחיתו התעיבו עולה אין עשה טוב
3 יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
4 דרש את אלהים כולם סר יחדו נאלחו אין עשה טוב
5 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
6 יהוה לא קראו שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק
7 עצת עני תבישו כי יהוה מחסיו מי יתן מציון ישועות ישראל
בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

אמר אליו אל תגע בי כי לא עלה אל
אבי אל אחי ולך אמר אל אמר אליהם
עלה אל אבי ואל אביכם ואמרתם אליו
כה אמר בנך יוסף אל תרדה אל מצרים
עמדה אלי אל תעמד אל אבל אל תבכה
אל תתאבל אל תתגודד אל תתקרח אל
תגלח אל תתקרע אל תתפרע אל תתגלח
אל תתגרד אל תתגרע אל תתגרר אל
תתגרש אל תתגרת אל תתגרת אל תתגרת
אל תתגרת אל תתגרת אל תתגרת אל
תתגרת

לא אבדתי מן אשר נתת לי׃ 10 (aiōnios g166) ועתה אל־אבי אני בא
ואלה בעולם׃ אבי קדוש שמר אותם בשמך אשר נתת לי למען יהיו
אחד כאנחנו׃ 11 בהיותי עמם שמרתים בשמך אשר נתת לי׃ שמרתי
אותם ולא־אבד מהם איש׃ 12 ועתה אל־אבי אני בא׳ ואלה בעולם
ואני אליך׃ אבי קדוש שמר אותם בשמך אשר נתת לי למען יהיו
אחד כאנחנו׃ 13 בהיותי עמם שמרתים בשמך אשר נתת לי׃ שמרתי
אותם ולא־אבד מהם איש׃ 14 ועתה אל־אבי אני בא׳ ואלה בעולם
ואני אליך׃ אבי קדוש שמר אותם בשמך אשר נתת לי למען יהיו
אחד כאנחנו׃ 15 בהיותי עמם שמרתים בשמך אשר נתת לי׃ שמרתי
אותם ולא־אבד מהם איש׃ 16 ועתה אל־אבי אני בא׳ ואלה בעולם
ואני אליך׃ אבי קדוש שמר אותם בשמך אשר נתת לי למען יהיו
אחד כאנחנו׃ 17 בהיותי עמם שמרתים בשמך אשר נתת לי׃ שמרתי
אותם ולא־אבד מהם איש׃ 18 כל־אשר אמר אלי אבי׃ אל־תדאגו
אל־תדאגו׃ אל־תדאגו׃ אל־תדאגו׃ אל־תדאגו׃ אל־תדאגו׃ אל־תדאגו׃

מלכות הארץ ויאמר אליהם אל תגזלו איש
את אחיו ואת אביו ירא אלהיך כי אני יהוה
36 ואם תגור אתך ונמכרת אתו לא תעבד
בו עבדת עבד 37 כספך לא תתן לו בנשך
ובמרבית לא תתן מאכלך 38 אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים
39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא
תעבד בו עבדת עבד 40 כשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך
41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל
משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב 42 כי
עבדי הם אשר הוצאתים מארץ מצרים לא
יתמכרו מכרת עבד 43 לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך 44 ועבדך ואמתך אשר
יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם
מהם תקנו עבד ואמה 45 וגם מבני
התושבים הגרים עמכם מהם תקנו
וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו
בארצכם והיו לכם לאחזה 46 והתנחלתם
אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזת עולם
בהם לעבדים ואת אחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך
47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך
אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך
48 אחרי נמכר היתה גאלה תהיה לו
אחד מאחיו יגאלנו 49 או דודו או בן
דודו יגאלנו או משאת בשרו מבית
משפחתו יגאל אותו או השיגה יד
והתעשר 50 ונתב עם קנהו מן שנת
המכר עד שנת היובל והיה כסף מכרו
במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו
51 אם עוד רבות בשנים לפיהן מן
הכסף גאולתו יתן מקנה עבדו
52 ואם מעט נותר בשנים עד שנת
היובל וחשב לו כפי שנותיו יתן
גאולתו 53 כשכיר שנה בשנה יהיה
עמו לא ירדנו בפרך לעיניך 54 ואם
לא יגאל באלה ויצא בשנת היובל
הוא ובניו עמו 55 כי לי בני ישראל
עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

19

1 ויאמר יהוה אל משה בהר סיני לאמר
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת ליהוה 3 שש שנים
תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה 4 ובשנה השביעית
שבת שבתון לארץ שבת ליהוה שדך
לא תזרע וכרמך לא תזמר 5 את ספיח
קצירך לא תקצר ואת בציר נזירך
לא תבצר שנת שבתון תהיה לארץ
6 ושבת הארץ תהיה לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך 7 ולבהמתך ולחיה אשר
בארצך תהיה כל תבואתה לאכל
8 וספרת לך שבע שבתת השנים
שבע פעמים שבע השנים והיו לך
ימי שבע השבתת השנים תשע
ושבעים שנה 9 והעברת שופר תרועה
בחדש השביעי בעשור לחדש ביום
הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם
10 וקדשתם את שנת החמשים שנה
וקראתם דרור בארץ לכל יושביה
יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש
אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו
11 יובל השנה הוא שנת תהיה לכם
לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה
ולא תבצרו את נזיריה 12 כי יובל
הוא קדש יהיה לכם מן השדה תאכלו
את תבואתה 13 בשנת היובל הזאת
תשבו איש אל אחזתו 14 וכי תמכרו
ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו 15 לפי מספר
שנים אחר היובל תקנה מעמיתך
לפי מספר שנים תבואות הוא
16 לפי רב השנים תרבה מקנתו
ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו
כי מספר תבואות הוא מכר לך
17 ולא תונו איש את עמיתו וייראת
מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם
18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אותם וישבתם
לבטח על הארץ 19 ותתן הארץ
פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה 20 וכי תאמרו מה
נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע
ולא נאסף את תבואתנו 21 וצויתי
את ברכתי לכם בשנה השישית
והעשתה את התבואה לשלש
השנים 22 ושנת השמינית זרעתם
את הזרע וישנתם מן התבואה
הישן עד שנת התשיעית עד בוא
תבואתו תאכלו ישן 23 והארץ
לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ
כי גרים ותושבים אתם עמדי
24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
לארץ 25 כי ימוך אחיך עמך
ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב
אליו וגאל את מכר אחיו 26
ואיש כי אין לו גואל והשיגה ידו
ומצא די גאולתו 27 וחשב את שני
מכרו והשיב את העודף לאיש
אשר מכר לו ושב לאחזתו 28 ואם
לא מצאה ידו די השיב לו ויהיה
מכרו בידו עד שנת היובל ויצא
ביובל ושב לאחזתו 29 ואיש כי
ימכר בית מושב עיר חומה ויהי
גאלתו עד תם שנת ימי מכרו
תהיה גאלתו 30 ואם לא נגאל
עד מלאת לו שנה תמימה וקם
הבית אשר בעיר חומה לצמיתות
לקנה לדרתיו לא יצא ביובל
(aiōn g165, aiōnios g166)
31 ובתי החצרים אשר אין להם
חומה סביב על שדה הארץ יחשבו
גאלה היא ויצא ביובל 32 וערי
הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם
ללוים 33 וגאלת הלוים ויצא
מבית ומעיר אחזתו ביובל כי בתי
ערי הלוים הם אחזתם בתוך בני
ישראל 34 ושדה מגרש עריהם
לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם
35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך
והחזקת בו גר ותושב וחי עמך
36 אל תקח מאתו נשך ותרבית
ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך
37 את כספך לא תתן לו בנשך
ובמרבית לא תתן אכלך 38 אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים לתת לכם את ארץ
כנען להיות לכם לאלהים
39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך
לא תעבד בו עבדת עבד 40 כשכיר
כתושב יהיה עמך עד שנת היובל
יעבד עמך 41 ויצא מעמך הוא
ובניו עמו ושב אל משפחתו
ואל אחזת אבתיו ישוב 42 כי
עבדי הם אשר הוצאתים מארץ מצרים
לא יתמכרו מכרת עבד 43 לא
תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך
44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך
מאת הגוים אשר סביבתיכם
מהם תקנו עבד ואמה 45 וגם
מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו וממשפחתם אשר
עמכם אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה 46 והתנחלתם
אתם לבניכם אחריכם לרשת
אחזת עולם בהם לעבדים ואת
אחיכם בני ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך
47 וכי תשיג יד גר ותושב
עמך והמך אחיך עמו
ונמכר לגר תושב עמך
48 אחרי נמכר היתה גאלה
תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו
49 או דודו או בן דודו
יגאלנו או משאת בשרו
מבית משפחתו יגאל אותו
או השיגה יד והתעשר
50 ונתב עם קנהו מן שנת
המכר עד שנת היובל והיה כסף
מכרו במספר שנים כימי שכיר
יהיה עמו 51 אם עוד רבות
בשנים לפיהן מן הכסף
גאולתו יתן מקנה עבדו
52 ואם מעט נותר בשנים עד
שנת היובל וחשב לו כפי
שנותיו יתן גאולתו
53 כשכיר שנה בשנה יהיה
עמו לא ירדנו בפרך לעיניך
54 ואם לא יגאל באלה ויצא
בשנת היובל הוא ובניו עמו
55 כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אותם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

16 אל אחיו אם לא יבא אל אביו ונתן אתו אל
17 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 18 אם־אמר
יאמר אלי אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו
19 אם־לא אמר אמר אחי אביו ואם־לא
אמר אמר אחי אביו ואם־לא אמר אמר
20 אחיו אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו
ואל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו אם־לא
אמר אמר אחי אביו ואם־לא אמר אמר
21 אחיו אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו
אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו אם־לא
אמר אמר אחי אביו ואם־לא אמר אמר
22 אחיו אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו
אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו אם־לא
אמר אמר אחי אביו ואם־לא אמר אמר
23 אחיו אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו
אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו אם־לא
24 ויאמר יהוה אל־משה לאמר,
אמר אל־בני אהרן הכהן לאמר, לא
יטמא איש בעמיו, 2 כי אם־לשארו הקרב
אליו אל־אמו ואל־אביו ואל־בנו ואל־בתו
ואל־אחיו 3 ואל־אחתו הבתולה הקרובה
אליו אשר לא־היתה לאיש לה יטמא
4 בעל בעמיו חלל לא יטמא לחלל
בעמיו׃ 5 לא יקרחו קרחה בראשם
ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא
ישרטו שרטת׃ 6 קדשים יהיו לאלהיהם
ולא יחללו שם אלהיהם כי את־אשי יהוה
לחם אלהיהם הם מקריבים וקדש יהיו׃
7 אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה
מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו׃
8 וקדשתו כל־הקרב לחם אלהיך
קדש יהיה לך כי־קדוש אני יהוה מקדשכם
9 ובת איש כהן כי תחל לזנות
את־אביה היא מחללת באש תשרף׃
10 והכהן הגדול מאחיו אשר־יוצק
על־ראשו שמן המשחה ומלא את־ידו
ללבש את־הבגדים פרעו לא יפרע
ובגדיו לא יפרם׃ 11 ואל־כל־נפשות
מת לא יבא אל־אביו ואל־אמו לא
יטמא׃ 12 ומן־המקדש לא יצא
ולא יחלל את־מקדש אלהיו כי נזר
שמן־משחת אלהיו עליו אני יהוה׃
13 ואשה בבתולתו יקח
לו׃ 14 אלמנה וגרושה וחללה
זונה את־אלה לא יקח כי אם־בתולה
מעמיו יקח אשה׃ 15 ולא־יחלל
זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃
16 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃
17 אמר אל־אהרן לאמר איש
אשר־יהיה בו־מום לא יקרב
לחם אלהיו׃ 18 כי כל־אשר־בו מום
לא יקרב אדם עור או־פסח או־חרם
או־שרוע׃ 19 או־אשר־יהיה־בו שבר־רגל
או־שבר יד׃ 20 או־גבן או־דק
או־תבלל או־יבלת או־מרוח
אבן או־מעך׃ 21 כל־אשר־בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגש לקרב
אשה יהוה מומו בו לחם אלהיו לא
יגש׃ 22 לחם אלהיו מקדשי
מקדשים ומן־הקדשים יאכל׃
23 אך אל־הפרכת לא יבא ואל־המזבח
לא יגש כי־מום בו ולא יחלל את־
מקדשי כי אני יהוה מקדשם׃
24 וידבר משה אל־אהרן ואל־בניו
ואל־כל־בני ישראל׃ 25 ויאמר יהוה
אל־משה לאמר׃ 26 אמר אל־אהרן
ואל־בניו לאמר זאת תורת
העלה הוא העלה על־מוקדה
על־המזבח כל־הלילה עד־הבקר
ואש המזבח תוקד בו׃ 27 וזאת
תורת המנחה הקרב בני אהרן
לפני יהוה אל־פני המזבח׃
28 והרים ממנו מלא קמצו מסלת
המנחה ולבונתה והקטיר המזבח
לריח ניחח אזכרתה ליהוה׃
29 והנותר ממנה יאכלו אהרן
ובניו בלי־חמץ תאכל במקום
קדש כי קדש קדשים הוא׃
30 כחטאת וכאשם כל־זכר בבני
אהרן יאכלנה חק־עולם לדרתיכם
מאשי יהוה כל־הנגע בהם יקדש׃
31 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃
32 דבר אל־בני ישראל ואמרת
אליהם איש איש מזרע אהרן
והוא צרוע או זב לא יאכל
בקדשים עד אשר יטהר ואת
אשר יגע בנפש מת או אדם
אשר־תצא ממנו שכבת זרע׃
33 ואשה אשר תגע בכל־שרץ
אשר יטמא־לו ובנפש אשר
יטמא־לו׃ 34 הנפש אשר תגע־בו
יטבול מים ולא יאכל מן־הקדשים
כי אם־רחץ בשרו במים׃
35 ובא השמש וטהר ואחר יאכל
מן־הקדשים כי־לחמו הוא׃
36 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה־בה
אני יהוה׃ 37 וכי־ימות מאליו לא
יאכל הוא טמא־הוא לך׃
38 ונפש כי־תקריב מנחה חדשה
ליהוה אביב קלי יהיה לאכל
גרש כרמך לא תזרע כלאים׃
39 ואם־עולה זבחו מן־הבקר
אם־זכר תמים יקריבנו פתח
אהל מועד לרצנו׃ 40 והקריב
אהרן ובניו את־הדם וזרקו את־
הדם על־המזבח סביב אשר־
פתח אהל מועד׃ 41 והפשיט
את־העלה ונתח אתה לנתחיה׃
42 ובני אהרן הכהן יתנו אש
על־המזבח ונתנו עצים על־האש
אשר על־המזבח׃ 43 ונתחיה
את־ראשו ואת־הפדר וערך
הנתחים על־האש אשר על־המזבח
אשה היא׃ 44 ורחצו מים את־
כרעיו ואת־הכל הקטיר המזבח
עלה הוא אשה׃ 45 ריח
ניחח ליהוה׃ 46 ונפש כי־תקריב
מנחה חדשה ליהוה אביב קלי
יהיה׃ 47 ונתן עליה שמן ושם
עליה לבונה מנחה הוא׃
48 והקריב בני אהרן את־דמה
וזרקו את־דמו על־המזבח סביב
אשר־פתח אהל מועד׃ 49 והקריב
מן־הנדבה אשה ליהוה עולת
בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן־שנתו תמים׃ 50 ומנחתם
וניסכם אשה ריח ניחח ליהוה׃
51 ונסך יין רביעית ההין׃
52 ועשית פר בן־בקר לחטאת
ואיל אחד לעולה׃ 53 והקרבת
אתם לפני יהוה ונתן הכהנים
עליהם מלח׃ 54 והקרבת
אתם לפני יהוה ונתן הכהנים
עליהם מלח׃ 55 ואת־בני ישראל
תדבר לאמר׃ 56 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 57 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 58 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 59 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 60 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
61 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 62 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 63 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
64 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
65 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 66 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 67 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 68 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 69 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 70 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
71 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 72 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 73 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
74 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
75 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 76 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 77 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 78 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 79 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 80 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
81 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 82 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 83 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
84 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
85 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 86 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 87 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 88 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 89 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 90 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
91 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 92 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 93 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
94 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
95 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 96 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 97 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 98 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 99 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 100 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
101 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 102 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 103 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
104 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
105 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 106 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 107 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 108 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 109 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 110 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
111 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 112 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 113 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
114 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
115 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 116 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 117 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 118 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 119 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 120 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
121 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 122 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 123 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
124 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
125 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 126 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 127 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 128 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 129 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 130 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
131 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 132 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 133 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
134 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
135 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 136 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 137 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 138 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 139 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 140 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
141 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 142 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 143 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
144 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
145 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 146 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 147 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 148 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 149 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 150 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
151 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 152 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 153 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
154 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
155 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 156 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 157 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 158 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 159 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 160 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
161 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 162 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 163 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
164 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
165 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 166 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 167 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 168 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 169 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 170 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
171 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 172 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 173 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
174 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
175 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 176 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 177 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 178 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 179 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 180 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
181 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 182 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 183 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
184 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
185 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 186 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 187 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 188 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 189 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 190 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
191 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 192 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 193 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
194 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
195 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 196 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 197 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 198 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 199 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 200 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
201 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 202 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 203 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
204 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
205 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 206 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 207 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 208 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 209 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 210 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
211 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 212 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 213 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
214 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
215 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 216 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 217 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 218 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 219 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 220 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
221 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 222 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 223 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
224 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
225 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 226 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 227 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 228 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 229 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 230 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
231 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 232 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 233 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
234 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
235 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 236 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 237 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 238 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 239 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 240 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
241 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 242 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 243 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
244 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
245 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 246 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 247 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 248 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 249 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 250 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
251 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 252 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 253 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
254 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
255 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 256 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 257 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 258 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 259 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 260 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
261 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 262 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 263 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
264 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
265 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 266 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 267 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 268 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 269 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 270 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
271 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 272 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 273 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
274 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
275 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 276 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 277 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 278 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 279 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 280 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
281 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 282 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 283 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
284 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
285 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 286 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 287 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 288 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 289 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 290 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
291 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 292 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 293 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
294 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
295 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 296 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 297 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 298 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 299 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 300 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
301 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 302 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 303 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
304 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
305 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 306 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 307 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 308 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 309 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 310 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
311 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 312 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 313 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
314 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
315 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 316 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 317 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 318 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 319 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 320 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
321 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 322 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 323 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
324 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
325 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 326 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 327 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 328 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 329 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 330 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
331 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 332 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 333 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
334 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
335 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 336 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 337 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 338 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 339 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 340 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
341 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 342 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 343 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
344 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
345 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 346 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 347 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 348 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 349 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 350 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
351 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 352 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 353 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
354 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
355 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 356 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 357 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 358 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 359 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 360 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
361 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 362 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 363 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
364 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
365 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 366 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 367 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 368 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 369 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 370 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
371 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 372 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 373 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
374 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
375 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 376 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 377 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 378 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 379 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 380 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
381 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 382 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 383 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
384 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
385 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 386 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 387 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 388 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 389 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 390 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
391 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 392 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 393 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
394 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
395 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 396 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 397 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 398 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 399 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 400 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
401 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 402 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 403 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
404 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
405 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 406 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 407 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 408 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 409 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 410 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
411 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 412 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 413 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
414 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
415 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 416 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 417 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 418 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 419 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 420 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
421 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 422 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו ונתן
על־קרן המזבח׃ 423 ואת־
בשרו יקטיר המזבחה׃
424 ואת־בני אהרן הכהן יקחו
מדמו ונתן על־קרן המזבח׃
425 ואת־בני ישראל תדבר
לאמר׃ 426 ונתן הכהן
מדמו ביד־אצבעו על־קרנות
המזבח׃ 427 ואת־כל־דמו יצק
אל־יסוד המזבח׃ 428 ואת־חלבו
יקטיר המזבחה׃ 429 ואת־הכליות
ואת־יותרת הכבד על־הכליות
יסירנה׃ 430 ואת־בני אהרן
יקטירו אתו המזבחה׃
431 ואת־הבשר ואת־עורו ואת־
פרשו יקטיר באש מחוץ
למחנה׃ 432 ואת־בני אהרן
הכהן יקחו מדמו

ܕܢܦܠܘܢ ܠܒܝܬ ܡܠܟܐ ܘܠܒܝܬ ܩܘܪܒܢܐ ܘܠܒܝܬ ܡܕܒܚܐ
ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܚܪܒܐ ܕܦܓܪܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠܘܢ
ܠܟܠܗܘܢ ܒܚܪܒܐ ܕܦܓܪܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠܘܢ ܐܦܠܘ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܚܪܒܐ ܕܦܓܪܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠܘܢ
ܐܦܠܘ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܚܪܒܐ ܕܦܓܪܐ ܗܠܝܢ
ܕܠܐ ܢܬܩܛܠܘܢ ܐܦܠܘ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܚܪܒܐ
ܕܦܓܪܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠܘܢ ܐܦܠܘ ܠܟܠܗܘܢ ܕ

אשר לא יכלו לקום לפני אויביהם בכל אשר
פנו יד יהוה היתה בם לרעה ויהוה הניח
את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר
ולא נתנם ביד יהושע׃ 12 ואלה הגוים
אשר הניח יהוה לנסות בם את כל אשר
לא ידעו את כל מלחמות כנען׃ 13 רק
לדעת דור בני ישראל ללמדם מלחמה
אך אשר לפנים לא ידעום׃ 14 חמשת
סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני
והחוי יושבי הר הלבנון מהר בעל חרמון
עד לבוא חמת׃ 15 ויהי בהיותם בדרך
אשר עבר יהוה בם לרעה כאשר דבר יהוה
ואשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד׃
16 ויקם יהוה להם שפטים ויושיעום מיד
שודדיהם׃ 17 וגם אל שפטיהם לא שמעו
כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם
מהר סרו מדרך אשר הלכו אבתם לשמע
מצות יהוה לא עשו כן׃ 18 וכי הקים
יהוה להם שפטים ויהי יהוה עם השפט
והושיעם מיד אויביהם כל ימי השפט
כי נחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם
ורעיהם׃ 19 והיה במות השפט ישובו
ושחתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו מעלליהם
ומדרכם הקשה׃ 20 ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי
אשר צויתי את אבתם ולא שמעו לקולי
גם אני לא אוסיף להורישם מפניהם מן
הגוים אשר עזב יהושע וימת׃ 21 למען
נסות בם את ישראל הישמרים הם דרך יהוה
ללכת בה כאבתם אם לא׃ 22 ויעזב יהוה
את הגוים האלה בלתי הורישם מהר ולא
נתנם ביד יהושע׃ 23 ואלה הגוים אשר
הניח יהוה לנסות בם את כל אשר לא
ידעו את כל מלחמות כנען׃ 24 רק דור
בני ישראל לדעת להם מלחמה אך
אשר לפנים לא ידעום׃ 25 חמש סרני
פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי
יושבי הר הלבנון מבעל חרמון עד לבוא
חמת׃ 26 ויהי בם לנסות את ישראל
המה אשר שמעו מצות יהוה אשר צוה
את אבתם ביד משה׃ 27 ובני ישראל
ישבו בתוך הכנעני החתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי׃ 28 ויקחו
את בנתיהם לנשים ואת בנתיהם
נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם׃
29 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני
יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם׃
30 ויתקצף אף יהוה בישראל ויתנם
ביד כושן רשעתים׃ 31 ויעבדו בני
ישראל את כושן רשעתים שמנה
שנים׃ 32 ויזעקו בני ישראל אל יהוה
ויקם יהוה לבני ישראל מושיע
ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו׃ 33 ותהי עליו רוח יהוה
וישפט את ישראל ויצא למלחמה
ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים
מלך ארם׃ 34 ותכן ידו על כושן
רשעתים׃ 35 ותנח הארץ ארבעים
שנה׃ 36 ואחר היה אהוד בן גרא
איש ימני׳ וגם הוא אסור שתי ידותיו
ויגישו בני ישראל בידו מנחה׃
37 ואהוד הלך עד המנחה׃ 38 ומלך
מואב אל אהוד אמר לו דבר סתר
לי אליך המלך׃ 39 ויצא אליו אהוד
ואנכי דבר אלהים לי אליך׃ 40 ויקם
מכסא אשר היה לבדו בעלית המקרר
ויאמר אהוד אל המלך׃ 41 ויגש אליו
אהוד ואנכי עליה׃ 42 ויאמר אהוד
אל המלך יש לי דבר אלהים אליך׃
ויקם מן הכסא׃ 43 ויאמר אהוד הנה
דבר אלהים אליך׃ 44 ויצא אהוד
המסדרון׃ 45 ואהוד יצא אל המסדרון
ויסגר דלתות העליה בעדו׃ 46 והוא
יצא׃ 47 ועבדיו באו׃ 48 ויחילו עד
בוש׃ 49 והנה אין אדוני מורה את
רגליו׃ 50 ויחילו עד בוש׃ 51 ואהוד
נמלט׃ 52 ויעבר אל המסעדות׃
53 ויגיעם אל אבן הגלעל׃ 54 ואהוד
נמלט׃ 55 ויבא אל אבן הגלעל׃
56 ויבא אל אבן הגלעל׃ 57 ויבא
אל אבן הגלעל׃ 58 ויתקע בשופר
בהר אפרים׃ 59 ויבא אל אבן הגלעל
ויבא אל אבן הגלעל׃ 60 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 61 ויבא אל אבן הגלעל
ויבא אל אבן הגלעל׃ 62 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 63 ויבא אל אבן הגלעל
ויבא אל אבן הגלעל׃ 64 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 65 ויבא אל אבן הגלעל
ויבא אל אבן הגלעל׃ 66 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 67 ויבא אל אבן הגלעל
ויבא אל אבן הגלעל׃ 68 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 69 ויבא אל אבן הגלעל
ויבא אל אבן הגלעל׃ 70 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 71 ויבא אל אבן הגלעל
ויבא אל אבן הגלעל׃

23 ומלך מואב ויבא אל אבן הגלעל׃ 2
ויבא אל אבן הגלעל׃ 3 ויבא אל אבן
הגלעל׃ 4 ויבא אל אבן הגלעל׃
5 ויבא אל אבן הגלעל׃ 6 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 7 ויבא אל אבן הגלעל׃
8 ויבא אל אבן הגלעל׃ 9 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 10 ויבא אל אבן הגלעל׃
11 ויבא אל אבן הגלעל׃ 12 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 13 ויבא אל אבן הגלעל׃
14 ויבא אל אבן הגלעל׃ 15 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 16 ויבא אל אבן הגלעל׃
17 ויבא אל אבן הגלעל׃ 18 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 19 ויבא אל אבן הגלעל׃
20 ויבא אל אבן הגלעל׃ 21 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 22 ויבא אל אבן הגלעל׃
23 ויבא אל אבן הגלעל׃ 24 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 25 ויבא אל אבן הגלעל׃
26 ויבא אל אבן הגלעל׃ 27 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 28 ויבא אל אבן הגלעל׃
29 ויבא אל אבן הגלעל׃ 30 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 31 ויבא אל אבן הגלעל׃
32 ויבא אל אבן הגלעל׃ 33 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 34 ויבא אל אבן הגלעל׃
35 ויבא אל אבן הגלעל׃ 36 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 37 ויבא אל אבן הגלעל׃
38 ויבא אל אבן הגלעל׃ 39 ויבא אל
אבן הגלעל׃ 40 ויבא אל אבן הגלעל׃
41 ויבא אל אבן הגלעל׃ 42 ויבא אל
אבן הגלעל׃

בן־אדם הנבא אל־הרועים הנבא ואמרת
אל־הרועים כה אמר אדני יהוה אל־הרועים
אשר־לי הצאן אשר־לא־לקחו הצאן
ולא־חבשתם את־הנכה לא־חבשתם
ואת־הנדחת לא־הדיתם ואת־האבדת
לא־בקשתם ואת־החזקה רדיתם בפרך
ותתפרצנה מאין רועה ותהיינה לאכלה
לכל חית השדה ותתפרנה׃ 6 תשגה צאני
בכל־הרים ועל כל־גבעה רמה ועל־פני
כל־הארץ נפוצה צאני ואין־דרש ואין
מבקש׃ 7 לכן הרועים שמעו דבר־יהוה׃
8 חי־אני נאם־אדני יהוה אם־יען היות
צאני לבז וצאני לאכלה לכל חית השדה
מאין רועה ולא־דרשו רועי את־צאני
ורעו הרועים אתם ואת־צאני לא רעו׃
9 לכן הרועים שמעו דבר־יהוה׃ 10 כה
אמר אדני יהוה הנני אל־הרועים ודרשתי
את־צאני מידם והשבתים מרעות הצאן
ולא־ירעו עוד הרועים את־עצמם והצלתי
את־צאני מפיהם ולא־תהיינה לאכלה׃
11 כי־כה אמר אדני יהוה הנני אני־אני
אדרש את־צאני ובקרתים׃ 12 כאשר יבקר
רועה עדרו ביום היותו בתוך צאנו
הנפרצות כן אבקר את־צאני והצלתים
מכל המקומות אשר נפוצו שם ביום
ענן וערפל׃ 13 והוצאתים מן־העמים
וקבצתים מן־הארצות והבאתים אל־אדמתם
והרעיתים על־הרי ישראל בפלגים
ובכל־מושבות הארץ׃ 14 בנאות דשא
ארעם ובנהרי־רם תנוה שם תרבצם
בנאות חלב׃ 15 כה אמר אדני יהוה
אני אדרש את־צאני ואני ארביצם׃
16 את־האבדת אבקש ואת־הנדחת אשיב
ואת־הנכה אחבש ואת־החולה אחזק
ואת־השמנה והחזקה אשמיד ארעם
במשפט׃ 17 ואתן אתכם צאני כה אמר
אדני יהוה הנני שופט בין־שה לשה
אילים ועתודים׃ 18 המעט מן־הרעות
אשר־רעיתם ליתר את־המרעה הטוב
תרמסו ברגליכם ומים עמקים תשתו
ואת־המים הרגלותם תרפשו׃ 19 ואצאני
מרמס רגלי־אדם רעות ומרמס רגליכם
יאכלו ומרפש רגליכם ישתו׃ 20 לכן
כה אמר אדני יהוה אלהים אני הנני
שופט בין־שה לשה׃ 21 יען אשר
בצד ובכתף תדחפו וכל־הנכאות
בקרנותיכם תנגחו עד אשר־הפיצותם
אותן החוצה׃ 22 ואושיעה לצאני
והיו עוד לבז והשפטתי בין־שה לשה׃
23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעם
את־צאני עבדי דוד הוא ירעם והוא
יהיה להם לרועה׃ 24 ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם
אני יהוה דברתי׃ 25 וכרתי להם
ברית שלום והשבתי חיה רעה מן־הארץ
ולבטח ישבו במדבר ושכבו בערי
היער׃ 26 ונתתי אותם וסביבות
גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו
גשמי ברכה יהיו׃ 27 ונתן עץ־השדה
פריו והארץ תתן יבולה והיו על־
אדמתם לבטח וידעו כי־אני יהוה
בשברי את־מטות עלם והצלתים מיד
העבדים בהם׃ 28 ולא־יהיו עוד
לבז גוים וחית הארץ לא תאכלם
ושכנו לבטח ואין מחריד׃ 29 והקמתי
להם מטע לשם ולא יהיו עוד נספים
ברעב בארץ ולא־ישאו עוד כלמת
הגוים׃ 30 וידעו כי־אני יהוה אלהיהם
אתם׃ 31 ואתם צאני צאן מרעיתי
אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני
יהוה׃ 32 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
33 בן־אדם הנבא אל־אדום ואמרת
אליו כה אמר אדני יהוה׃ 34 הן־
אדום ואל־כל־גבולה ונתתי אותה
לשמה׃ 35 כה אמר אדני יהוה בעבור
אמרם אתם את־שתי הגוים ואת־שתי
הארצות לי תהיינה ונירשנו׃ 36 לכן
חי־אני נאם אדני יהוה כאפך ובקנאתך
אעשה עמם׃ 37 ונודעתי בהם בשפטי
אתם׃ 38 הנה כל־אדם הנה אל־
אדמת ישראל׃ 39 ואתה בן־אדם
הנבא אל־הרים אל־אדמת ישראל
ואמרת הרים ישראל שמעו דבר־יהוה׃
40 כה אמר אדני יהוה אל־הרים
ואל־הגבעות אל־אפיקים ואל־הגאיות
הנני אני ובאתי עליכם׃ 41 ונתתי
בכם אדם ישראל כל־אדם׃ 42 ונבנו
הערים ונחרבות תבנינה׃ 43 והרביתי
עליכם אדם וכל־בית ישראל כלו
אמר־נא׃ 44 ונבנו הערים ונחרבות
תבנינה׃ 45 והרביתי עליכם אדם
ובהמה׃ 46 ופרו ורבו׃ 47 והושבתי
אתכם כימיכם וטובתיכם אעשה מאשר
בראשונה׃ 48 וידעתם כי־אני יהוה׃
49 כה אמר אדני יהוה׃ 50 ונתתי
אתכם בגוים ותזרו בארצות׃ 51 ואני
אדם אתכם׃ 52 ונודעתי בקדשי׃
53 כה אמר אדני יהוה׃ 54 ואני אדם
אתכם׃ 55 ואני אדם׃ 56 ויהי דבר־יהוה
אלי לאמר׃

24 בן־אדם הנבא אל־פרעה מלך־מצרים
ואמרת אליו כה אמר אדני יהוה׃
2 בן־אדם אמר אל־פרעה מלך־מצרים
ואל־המונו׃ 3 דבר ואמרת כה אמר
אדני יהוה׃ 4 ונתתי חחים בלחייך
והדגתי דגת־יאריך בקשקשתיך
ועלתיך מתוך יאריך׃ 5 ונטשתיך
המדבר׃ 6 על־פני השדה תפל לא
תאסף ולא תקבץ׃ 7 והיה בכבותך
אכלך׃ 8 לכן כה אמר אדני יהוה
הנני אליך ועליך מצרים׃ 9 והיתה
ארץ־מצרים לשמה ולמדבר׃ 10 לכן
הנני אליך ואל־יאריך׃ 11 לא־תעבר
רגל־אדם בה ורגל בהמה לא־תעבר בה
ולא־תשב׃ 12 ונתתי את־ארץ־מצרים
שממה בתוך ארצות נשמות ועריה
בתוך ערים נחרבות תהיינה׃ 13 כי־כה
אמר אדני יהוה׃ 14 לבלתי־אשר
בכל־עצי המים לא־יגבהו בגבהם
לבלתי־תת־מים אל־עבותם כל־שתי
המים׃ 15 כי־אם־אל־מות נתנו אל־
ארץ תחתית בתוך בני־אדם אל־יורדי
בור׃ 16 בגאונו׃ 17 ובמלאת הימים
ארבעים שנה׃ 18 בגבהו׃ 19 כל־
עצי עדן אשר בגן־אלהים׃ 20 ויאמר
אליו אדני יהוה׃ 21 ואני אביא
עליך חרב׃ 22 ואם־לא תדבר לזהר
את־דרכי רשע לחיותו׃ 23 ויהי
בשנת־עשרים ואחת בחדש הראשון
היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ 24 בן־אדם
זרוע זרועות פרעה מלך־מצרים שברתי
והנה לא־תחבש לתת־רפאות לשום
חתול לחבשו בבד לחזק לתת־לו
לתפשו בחרב׃ 25 לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל־פרעה מלך־מצרים
ונפלתי זרועותיו החזקות והשברות
ואת־החרב אל־פיו׃ 26 והפצתי
אתם בגוים וזרתי אותם בארצות
וידעו כי־אני יהוה׃

25 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
2 בן־אדם שים פניך אל־בני עמון
והנבא אליהם׃ 3 ואמרת לבני עמון
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני
יהוה יען אמרך האח לאדמת־קדש
ולבית־יהודה׃ 4 לכן הנני נתן אתך
לבני־קדם למורשה׃ 5 והיה רבת
לגמלים ובני־עמון לרבץ־צאן׃
6 כי־כה אמר אדני יהוה׃ 7 לכן
הנני נטה־ידי עליך׃ 8 יען אמר
מואב ושעיר׃ 9 לכן חי־אני׃
10 לבני קדם׃ 11 ובמואב׃
12 כה אמר אדני יהוה׃ 13 ונטיתי
ידי׃ 14 ונתתי׃ 15 כה אמר אדני
יהוה׃ 16 ואבדתי׃ 17 ונתתי
נקמתי׃

11 ראשונה, אם יהודה מלך ירושלים ומרדכי מאיר
בן אליעזר, שמעון בן יוחאי מלך ישראל בחודש
12 אייר בשנת מאה ועשרים לחורבן בית המקדש
הראשון כלומר בזמן שבית המקדש היה קיים ראה
13 אותו אדם מלאך ה' בא אל אליעזר בן יוסף פרקי
14 מקור מאמינים אלעזר בן מקור פרקי חכמה מתחת
15 כנפי השכינה ומלאכי השרת אמרו לו אליעזר
בן יוסף אמר אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
16 אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
מלאך אמר לו אליעזר בן יוסף אמר לו אם אתה
17 מאמין בי אמר לו אליעזר בן יוסף אמר לו
מלאך אמר לו אליעזר בן יוסף אמר לו אם אתה
18 מאמין בי אמר לו אליעזר בן יוסף אמר לו
אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר בן יוסף אמר
לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר בן יוסף
19 אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
20 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
21 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
22 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
23 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
24 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
25 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
26 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
27 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
28 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
29 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
30 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
31 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
32 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
33 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
34 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
35 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
36 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
37 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
38 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
39 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
40 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר
41 בן יוסף אמר לו אם אתה מאמין בי אמר לו אליעזר

1 כובד ישראל אמר אלהים אם, מאמיר אמר אלהים אם, מאמיר אמר
2 אלהים אם אם, מאמיר אמרו אמרו אמר אל אם
אם מגיבים אל 3 אמרו אל אמר כובד אם, מאמיר מאם
אם אמר מגם מם 4 אמרו: בוגד אמר אמרו אלהים,
אבותיכם אומרו אמר 5 אמרתם: אומרו אמרו מאמיר אמרו
לי אלהיצבאות: אמרו כובד אם 6 מכובד אל אבותיכם אומרו
אל בזמנומם אמרתם לשמרו אמרו אמר 7 מגיבו מכבד אמרו
אמרו אומרו אם אם אל 8 מגיבים אמרתם בוגדו אומרו
אוביר: אומרו כבד אם, מאמיר 9 אומרו אל בזמנומם
אמרתם אם אמרתם 10 אמרתם לאמרו אמרו בוגדו אומרו
אל מגיבו אמר מגיבו 11 מכבד אל אמרתם אם מגיבים
אמרו: אמרתם אמר אם, מאמרתם כי מגיבו אל, 12 מאמרתם
לי אם מגיבו 13 מכבד מגיבים: אמרתם מגיבו אל אמרו:
אוביר: אמר לי אם אל אם אל אם אל אמר
אל אם אם אובד אמרתם 14 ומגיבו אמרו אל אמר
אמרו אמר כבד אמרו: מגיבו אמרתם מגיבו מגיבו לי אם
אם כבד אמרו אמרו, מאמרתם מגיבו 15 אמרתם אמרתם
אם כבד: אמרו אל כבד מה אל אמר, ובגדו מגיבים: אם
אמרתם אמר אמרתם אמרתם אמר אל מגיבו מגיבו מה 16 אם,
אמרתם כי אובד מגיבים אמרתם כבד אמרתם אמרו 17 אמרתם
מגיבים מגיבו אמר מגיבו אל אמרו 18 אמרתם אמרתם מגיבו
כבד אמרתם אם, מאמרתם אמרתם, מאמרתם אם אמרו אמרתם
לי אובדים מגיבו אובד לי מגיבו: מגיבים, מ: אמרתם 19
אמרתם 20 מגיבו לי מגיבו, מגיבו אמרתם אמרתם מגיבו אמרתם
מגיבו, 21 אמרתם אמר אמר מגיבו, אמרתם ובגדו אמרתם
מגיבו אמרתם אמרתם, מגיבו אל מגיבו מגיבו אמר אמרתם
אמרתם מגיבו מגיבו אמר מגיבו מגיבו אל 22 אל
אובדים אמרתם מגיבו אמר אמרתם מגיבו מגיבו אמרתם
אובדים מגיבו אמר מגיבו 23 אמרתם אל מגיבו מגיבו אמרתם
אמרתם מגיבו אמרתם אובדים מגיבו אמרתם אמרתם
מגיבו אמרתם, 24 אמרתם מגיבו אל אובדים אמרתם מגיבו
מגיבו אל מגיבו אל מגיבו אמר מגיבו אמרתם מגיבו
אמרתם מגיבו אמרתם 26 אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
מגיבו אמרתם מגיבו אל אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אל אמרתם אמרתם, ובגדו אמרתם מגיבו אל אמרתם 27 אל
מגיבו אמרתם אל
אמרתם, 28 מגיבו אמרתם אובדים אמרתם אמרתם אל אמרתם מגיבו אמרתם
אמרתם מגיבו אמרתם מגיבו אובדים אמרתם, מגיבו אמרתם מגיבו אמרתם
מגיבו אמרתם מגיבו מגיבו אמרתם אמרתם 29 מגיבו
אמרתם מגיבו אמרתם מגיבו אמרתם אמרתם מגיבו אמרתם 30 אמרתם
אל אמרתם אובדים אמרתם, מגיבו אמרתם אמרתם מגיבו אמרתם
אל אמרתם מגיבו אל אמרתם 31 אמרתם מגיבו אל אמרתם מגיבו
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם מגיבו אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם 32 מגיבו אמרתם מגיבו אמרתם
אמרתם אמרתם מגיבו אמרתם מגיבו אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אל אמרתם 33 אמרתם, מגיבו אמרתם אמרתם אמרתם אל
אמרתם אמרתם לי אמרתם אם אמרתם מגיבו אמרתם אמרתם אל אמרתם אל
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם

מתרעה אם תרשיעו אותי, 12 הלוא אם אינם לכם אבותיכם, ואמותיכם
ואחיותיכם, ואם אינם לכם אחים, ואם אינם לכם אחיות, 13 מפני
מה אתם מלעיגים, ומה אתם מרבים לדבר, 14 אבל אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 15 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 16 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 17 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 18 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 19 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 20 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 21 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 22 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 23 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 24 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה, 25 הלא אם אמרתם
אנחנו חכמים ונבונים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עשירים ומבוסרים, ואין לנו צורך בדבר הזה, הלא אם אמרתם
אנחנו עניים ומבוזים, ואין לנו צורך בדבר הזה,

ἐκεῖνον ἐκβαλοῦσιν καὶ ἀποκτενοῦσιν καὶ τὸν
9 ἀμπελῶνα ἄλλοις δώσει. ἀκούσαντες δὲ
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐζήτουν
αὐτὸν κρατῆσαι καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν,
ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
10 εἶπεν. καὶ ἀπελθόντες παρέστησαν τινὰς
τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν ἵνα
αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόντες
λέγουσιν αὐτῷ, διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι
ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός,
οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων,
ἀλλὰ ἐπ᾽ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
διδάσκεις. ἔξεστιν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι
ἢ οὔ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; 11 ὁ δὲ εἰδὼς
αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς, τί
με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα
ἴδω. οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς,
τίνος ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ
εἶπαν αὐτῷ, Καίσαρος. 12 καὶ ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἀπόδοτε οὖν τὰ
Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.
καὶ ἐθαύμασαν ἐπ᾽ αὐτῷ. 13 καὶ ἔρχονται
πρὸς αὐτὸν Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες
μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες, 14 διδάσκαλε, Μωϋσῆς
ἔγραψεν ἡμῖν ἐὰν τινὸς ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῇ τέκνον,
ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ. 15 ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἐτελεύτησεν
μὴ ἀφεὶς σπέρμα, καὶ ὁ δεύτερος καὶ
ὁ τρίτος ὡσαύτως· καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν
σπέρμα. ἔσχατον πάντων καὶ ἡ γυνὴ
ἀπέθανεν. 16 ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει ὅταν
ἀναστῶσιν, τοῦ τινος αὐτῶν γυνὴ ἔσται;
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
17 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς,
οὐχὶ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, ἀγνοοῦντες
τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ;
18 ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν,
οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται,
ἀλλ᾽ εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται,
οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως
ἐπὶ τοῦ βάτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς
λέγων, ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς
Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ; 19 οὐκ ἔστιν
θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πολὺ πλανᾶσθε.
20 καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων
ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων καὶ
εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη,
ἐπηρώτησεν αὐτὸν ἁμαρτωλὸς ἀνὴρ
ἐστὶν ἐν τῇ ἐντολῇ τῇ μεγάλῃ τῶν
ἐντολῶν; 21 καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ὅτι
πρώτη πάντων τῶν ἐντολῶν ἐστιν·
ἄκουε, Ἰσραήλ· κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
κύριος εἷς ἐστιν· καὶ ἀγαπήσεις κύριον
τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης
τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος σου· 22 αὕτη ἡ ἐντολὴ πρώτη.
καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων
τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. 23 καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς, καλῶς,
διδάσκαλε, ἐπ᾽ ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς
ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
24 καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος καὶ τὸν πλησίον
ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν πάντων
τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.
25 καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ὅτι νουνεχῶς
ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, οὐ μακρὰν εἶ
τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς
οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
26 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, πῶς λέγουσιν
οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς
Δαυίδ ἐστιν; 27 αὐτὸς Δαυὶδ εἶπεν ἐν
πνεύματι ἁγίῳ· εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ
μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν
σου. αὐτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον,
καὶ πόθεν αὐτοῦ ἐστιν υἱός; καὶ ὁ πολὺς
ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. 28 καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ,
βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν
θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας
ἐν τοῖς δείπνοις, 29 οἱ κατεσθίοντες
τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει
μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται
περισσότερον κρίμα. 30 καὶ καθίσας
ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν
εἰς τὸν γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ
πλούσιοι ἔβαλλον πολύ. 31 καὶ ἐλθοῦσα
μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο,
ὅ ἐστιν κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς,
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ
πτωχὴ πλείονα πάντων βέβληκεν εἰς
τὸν γαζοφυλάκιον· 32 πάντες γὰρ ἐκ
τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς
τὰ δῶρα· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως
αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον
τὸν βίον αὐτῆς. 33 καὶ ἐκπορευομένου
αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἷς
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, διδάσκαλε, ἴδε
ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.
34 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ,
βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς;
οὐ μὴ καταλυθῇ λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ
μὴ καταλυθήσεται. 35 καὶ καθημένου
αὐτοῦ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τοῦ ὄρους
τῶν Ἐλαιῶν ἐπηρώτα κατ᾽ ἰδίαν αὐτὸν
Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάνης καὶ
Ἀνδρέας, 36 εἰπόν ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα. 37 ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς, βλέπετε
μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. 38 πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες
ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.
39 ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ
ἀκοὰς πολέμων, μὴ θορυβεῖσθε· δεῖ
γὰρ γενέσθαι, ἀλλ᾽ οὔπω τὸ τέλος.
40 ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· ἔσται σεισμοὶ
κατὰ τόπους, ἔσται λιμοί· ἀρχαὶ ὠδίνων
ταῦτα. 41 βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς·
παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια,
καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ
ἐπὶ ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς σταθήσεσθε
ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
42 καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ
κηρυχθῆναι τὸν λόγον. καὶ ὅταν ἀγάγωσιν
παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί
λαλήσετε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ᾽ ὃ ἐὰν
δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο
λαλεῖτε· οὐ γὰρ ἐστε οἱ λαλοῦντες
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. 43 παραδώσει
δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ
πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται
τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν
αὐτούς. 44 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ
ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.
45 ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως ἑστηκότα ὅπου οὐ δεῖ,
ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·
46 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω
εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθάτω τι
ἆραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· 47 καὶ ὁ
ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ
ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ
δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ
ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις. 48 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ
γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος· ἔσται
γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις οἵα οὐ
γέγονεν τοιαύτη ἀπὸ κτίσεως ἣν ἔκτισεν
ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται.
49 καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν κύριος τὰς
ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ·
ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο
ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. 50 καὶ τότε
ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός,
ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· 51 ἐγερθήσονται
γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται
καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς
τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς. 52 ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ
προεῖπον ὑμῖν πάντα. 53 Ἀλλ᾽ ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην
ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη
οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες
ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες καὶ
αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
σαλευθήσονται. 54 καὶ τότε ὄψονται
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ
δόξης. 55 καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ᾽
ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.
56 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολή·
ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται
καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· 57 οὕτως καὶ
ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
58 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ παρελεύσεται
ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα
γένηται. 59 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται,
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ παρελεύσονται.
60 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ
τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι
οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
61 βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἴδατε γὰρ
πότε ὁ καιρός ἐστιν. 62 ὡς ἄνθρωπος
ἀπὸδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ
δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν,
ἑκάστῳ τὸν ἴδιον ἔργον, καὶ τῷ θυρωρῷ
ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. 63 γρηγορεῖτε
οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς
οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὀψὲ ἢ μεσονύκτιον
ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωΐ· 64 μὴ ἐλθὼν
ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.
65 ὃ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε.

5

1 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ
δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ
κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν· 2 ἔλεγον
γὰρ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται
θόρυβος τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ
ἐν Βηθανίᾳ κατακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα
ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς
πολυτίμου· συντρίψασα τὸν ἀλάβαστρον
κατέχεεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. 4 ἦσαν
δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς
καὶ λέγοντες, εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη
τοῦ μύρου γέγονεν; 5 ἠδύνατο γὰρ
οὗτος πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων
τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.
καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν, ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους
παρέχετε; καλὸν ἔργον ἠργάσατο εἰς
ἐμέ. 7 πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς
μεθ᾽ ἑαυτῶν ἔχετε, καὶ ὅταν θέλητε
δύνασθε αὐτοῖς καλῶς ποιῆσαι· ἐμὲ
δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 8 ὃ ἔσχεν ἐποίησεν·
προέλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμα μου εἰς
τὸν ἐνταφιασμόν. 9 ἀμὴν δὲ λέγω
ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ ὃ ἐποίησεν
αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον
αὐτῆς. 10 Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριὼθ ὁ εἷς
τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς ἵνα παραδοῖ αὐτὸν αὐτοῖς.
11 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ
ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.
καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως παραδοῖ
αὐτόν. 12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν
ἀζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ποῦ
θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα
φάγῃς τὸ πάσχα; 13 καὶ ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει
αὐτοῖς, ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν καὶ
ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεραμίον
ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ
καὶ ὅπου ἐὰν εἰσπορεύεται, εἴπατε
τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι ὁ διδάσκαλος
λέγει, ποῦ ἐστιν τὸ κατάλυμά μου
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
μου φάγω; 14 καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον·
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν. 15 καὶ ἐξῆλθον
οἱ μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν
καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ
ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 16 καὶ ὀψίας
γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.
17 καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων
μετ᾽ ἐμοῦ. 18 ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ
λέγειν αὐτῷ εἷς κατὰ μόνος, μήτι
ἐγώ; καὶ ἄλλος, μήτι ἐγώ; 19 ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι εἷς τῶν δώδεκα,
ὁ ἐμβαπτόμενος μετ᾽ ἐμοῦ εἰς τὸν
τρύβλιον. 20 ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι᾽ οὗ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται·
καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος. 21 καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν
λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν, λάβετε·
τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου. 22 καὶ
λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν
αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.
23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τοῦτο ἐστιν τὸ
αἷμά μου τὸ τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυνόμενον
ὑπὲρ πολλῶν. 24 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος
τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ. 25 καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον
εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 26 καὶ λέγει
αὐτοῖς ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅτι γέγραπται·
πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται
τὰ πρόβατα. 27 ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί
με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
28 ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ, εἰ καὶ πάντες
σκανδαλισθήσονται, ἀλλ᾽ οὐκ ἐγώ.
29 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἀμὴν σὺ
σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἢ δὶς
ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
30 ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἔλεγεν, ἐὰν δέῃ με
συναποθανεῖν σοι οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι.
ὁμοίως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.
31 καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα
Γεθσημανί· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι.
32 καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ
τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάνην μετ᾽
αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν. 33 καὶ λέγει αὐτοῖς, περίλυπος
ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε
ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. 34 καὶ προελθὼν
μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο
ἵνα εἰ δυνατὸν παρέλθῃ ἀπ᾽ αὐτοῦ
ἡ ὥρα· 35 καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ,
πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον
τοῦτο ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἀλλὰ οὐ τί ἐγὼ θέλω
ἀλλὰ τί σύ. 36 καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας
καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Σίμων, καθεύδεις;
οὐκ ἰσχύσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;
37 γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα
μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 38 καὶ
πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐτὸν
λόγον εἰπών. 39 καὶ ὑποστρέψας
εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βαρυνόμενοι καὶ
οὐκ ἤδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσιν.
40 καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει
αὐτοῖς, καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ
ἀναπαύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα·
ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.
41 ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς
με ἤγγικεν. 42 καὶ εὐθὺς ἔτι λαλοῦντος
παραγίνεται Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα,
καὶ μετὰ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων.
43 δεδωκὼς δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
σημεῖον αὐτοῖς λέγων, ὃν ἂν φιλήσω
αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτὸν καὶ
ἀπάγετε ἀσφαλῶς. 44 καὶ ἐλθὼν εὐθὺς
προσελθὼν αὐτῷ λέγει, ῥαββί, ῥαββί·
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 45 οἱ δὲ
ἐπέβαλον αὐτῷ τὰς χεῖρας καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν. 46 εἷς δέ τις τῶν
παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν
ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ
ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. 47 καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς,
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· 48 καθ᾽ ἡμέραν
ἤμην πρὸς ὑμᾶς διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλὰ ἵνα
πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. 49 τότε οἱ
μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.
50 καὶ ἦν νεανίσκος συνακολουθῶν
αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ
γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
51 ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς
ἀπέδρα ἀπ᾽ αὐτῶν. 52 καὶ ἀπῆγον τὸν
Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ
συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.
53 καὶ ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν
αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ ἦν συνκαθήμενος μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς
τὸ φῶς. 54 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν
τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτὸν καὶ
οὐχ ηὕρισκον. 55 πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν
κατ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι
οὐκ ἦσαν. 56 καὶ τινες ἀναστάντες
ἐψευδομαρτύρουν κατ᾽ αὐτοῦ λέγοντες
ὅτι ἡμεῖς ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λέγοντος
ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τὸν χειροποίητον
καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομήσω
ἄχειροποίητον. 57 καὶ οὐδὲ οὕτως
ἴσαι ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. 58 καὶ
ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον
ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων, οὐκ
ἀποκρίνῃ τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
59 ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο
οὐδέν. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα
αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ Χριστὸς
ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; 60 ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἔφη, ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον
τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ
τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 61 ὁ δὲ
διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει,
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;
62 ἀκηκόατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν
φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν
αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου. 63 καὶ
ἤρξαντο τινὲς ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ
περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ
κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ,
προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν
αὐτὸν ἔλαβον. 64 Καὶ ὁ Πέτρος ἦν
ἐν τῇ αὐλῇ κάτω· καὶ ἔρχεται μία
τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, 65 καὶ
ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον
ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, καὶ σὺ μετὰ
τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ.
66 ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων, οὐκ οἶδα
οὐδὲ ἐπίστασαι τί σὺ λέγεις. καὶ
ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸν προάυλιον καὶ
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 67 καὶ ἡ παιδίσκη
ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν
τοῖς παρεστῶσιν ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν
ἐστιν. 68 καὶ ἀρνεῖται πάλιν. καὶ
μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες
ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, ἀληθῶς σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ καὶ ἡ λαλιά
σου ὁμοιάζει. 69 ἡ δὲ παιδίσκη πάλιν
ἰδοῦσα ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστῶσιν
ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν. 70 καὶ
ἀρνεῖται πάλιν. καὶ μετὰ μικρὸν
πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ,
ἀληθῶς σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ
Γαλιλαῖος εἶ καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.
71 ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ
ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον ὃν λέγετε. 72 καὶ ἐκ δευτέρου
ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. καὶ ἀνεμνήσθη
ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος ὡς εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι
δὶς τρίς με ἀπαρνήσῃ. καὶ ἐπιβαλὼν
ἔκλαιεν.

64

13 ומה הוא אל אשר יבקש אל
אלוהים אם לא אם אמרתו לבד
אמרתו אמרתו לא כבשה לא אם
אמר אל אמרתו אל אמרתו אל
14 ואם אמרתו אל אמרתו אל
אמרתו אל אמרתו אל אמרתו אל
אמרתו אל אמרתו אל אמרתו אל
אמרתו אל אמרתו אל אמרתו אל
15 אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
16 אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
17 אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
18 אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
19 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
20 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
21 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
22 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
23 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
24 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
25 (aiōnios g166) אל אמרתו אל
אמרתו אל אמרתו אל אמרתו אל
אמרתו אל אמרתו אל אמרתו אל
אמרתו אל אמרתו אל אמרתו אל
26 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
27 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
28 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
29 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
30 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
31 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
32 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
33 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
34 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
35 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
36 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
37 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
38 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
39 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
40 (aiōnios g166) אל אמרתו אל
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
41 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
42 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
43 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
44 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
45 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
46 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
47 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו

6

1 ואם אל אל אשר אל אמרתו אל
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
2 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
3 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
4 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
5 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
6 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
7 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
8 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
9 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
10 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
11 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
12 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
13 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
14 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
15 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
16 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
17 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
18 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
19 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
20 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
21 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
22 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
23 אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו
אל אמרתו אל אמרתו אל אמרתו

בי אשר לא יעמד יום בואו ומי התיצב
בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי
24 כסף ומטהר ובא את בני לוי וזקק
אותם כזהב וכבכסף והיו ליהוה מגישי
25 מנחה בצדקה ועדבה יהוה מנחת
יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים
26 קדמנות ונגש אליכם למשפט והייתי
מהר עד בעלי כשפים ועד מנאפים
ועד נשבעים לשקר ועד עושקי שכר
אלמנה ויתום והטי גר ולא יראו אותי
27 אמר יהוה צבאות אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא כלתם מימי אבתיכם
28 (aiōnios g166) סרתם מחקי ושמרתם
לא שבו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה
29 צבאות ואמרתם במה נשוב הלא יקבע
אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם
30 במה קבענוך המעשר והתרומה ארורים
אתם הגוי כלו קבעים אותי הביאו את
המעשר אל בית האצר ויהי טרף בביתי
31 ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות
אם לא אפתח לכם את ארבות השמים
32 והריקתי לכם ברכה עד בלי די
ונגערתי בעדכם ולא תשחת לכם את
פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה
33 אמר יהוה צבאות והיו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות
34 חזקו דברי עלי אמרתם מה דברנו
עליך אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע
כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנות
35 מפני יהוה צבאות אז נדברו יראי
יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע
ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
36 ולחשבי שמו והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אשר אני עשה segullah ואמלתם
37 אותם כאשר יחמל איש על בנו העבד
אשר עבדו ושבתם וראיתם בין צדיק
38 לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו
39 (aiōnios g166) כי הנה היום בא בער
כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשעה
קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף
40 (aiōnios g166) ואתם יראי שמי
תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק
41 (aiōnios g166) ורמסתם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה צבאות
42 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי
אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים
43 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא
44 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבתם פן אבא והכיתי את הארץ
45 חרם (aiōnios g166) ראשית חכמה
יראת יהוה ושכל קדושים בינה
46 ראשית דעת יראת יהוה מאס לא
אבין כי אם אמר יהוה צבאות
47 ואתם בני יעקב לא כלתם אל
תירא כי אתך אני אל תשתע כי אני
אלהיך אאמצך אף עזרתיך אף תמכתיך
48 (aiōnios g166) בימין צדקי הנה
יבשו ויכלמו כל הנלעבים בך יהיו
49 כאין ואבדו אנשי ריבך תבקשם
לא תמצא אנשי מלחמתך יהיו כאין
ואנשי צבאך כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר אליך אל תירא
51 אני עזרתיך הנה אנכי שלח לכם
אליהו הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא לשוב לב אבות על
בנים ולב בנים על אבתם פן אבא
והכיתי את הארץ חרם (aiōn
52 g165) כי כל הגוים יראו את שם
יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך
53 כי בנה יהוה ציון ונראה בכבודו
פנה אל תפלת הערערי ולא בזה
תפלתם
54 הכתב זאת לדור אחרון והעם
הנברא יהלל יה כי הביט ממרום קדשו
55 (aiōnios g166) יהוה מן שמים אל
הארץ הביט לשמע אנקת אסיר לפתח
בני תמותה לספר בציון שם יהוה
56 ותהלתו בירושלם בהקהל עמים
יחדו וממלכות לעבד את יהוה
57 הענה בדרך כחו אמר מי ימים
ומי שדי אמר מי שם דרכו ומי אמר
לו פעלת עולה
58 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא
תצא אלהים בצבאותינו
59 (aiōn g165) הבט מן השמים
וראה מזבח אלהים אשר נטע ימינך
60 ועל בן אמצתה לך אמרת בחזון
לחסידיך עזרתי גבור רוממתי בחור
מעם
61 ואמר אל אחיך אמרו לי אמר
אדני אל תירא כי אתך אני אל תשתע
62 כי אני אלהיך אאמצך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי הנה יבשו
63 ויכלמו כל הנלעבים בך יהיו כאין
ואבדו אנשי ריבך תבקשם לא תמצא
64 אנשי מלחמתך יהיו כאין ואנשי
מלחמתך כי אני יהוה אלהיך מחזיק
ימינך האמר אליך אל תירא כי אני
65 עזרתיך אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל לבזה נפש לתעב גוי לעבד
מושלים מלכים יראו וקמו שרים
66 והשתחוו בגלל יהוה אשר נאמן
קדוש ישראל ויבחרך
67 ואמר אל אחיך אמרו לי אמר
אדני אל תירא כי אתך אני אל תשתע
68 הנה עבדי אדעה אבחר בו
69 (aiōnios g166) אשר חפצה נפשי
נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא
70 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ
קולו קנה רצוץ לא ישבר ופתיל כהה
לא יכבה לאמת יוציא משפט
71 לא יכהה ולא ירוץ עד שימו
בארץ משפט ולתורתו איים רבים
7 הנה עבדי אשר אסמך בו בחירי
רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט
לגוים יוציא
2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ
קולו קנה רצוץ לא ישבר ופתיל כהה
לא יכבה לאמת יוציא משפט
3 לא יכהה ולא ירוץ עד שימו
בארץ משפט ולתורתו איים רבים
4 לא ישבר ולא יכהה עד שימו
בארץ משפט ולתורתו איים רבים
5 כה אמר אל יהוה בורא השמים
ונטיהם רקע הארץ ומצאיה נתן נשמה
לעם עליה ורוח להלכים בה
6 אני יהוה קראתיך בצדק והחזקתי
בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור
גוים
7 לפקח עינים עורות להוציא מאסר
אסיר מבית כלא יושבי חשך
8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לא
אתן לאחר ותהלתי לפסילים
9 הראשונות הנה באו ואני מגיד
חדשות בטרם תצמחנה אשמיעם
10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
מקצה הארץ יורדי הים ומלואו
11 איים ואישיהם יישאו קול חצרים
יתנו כבוד יהוה
12 אי יעלו מדבר ועריו
יתנו חצרים יושבי סלע

אשר לא אמם בחיים אשרעה אם לבד בחיים בני אמרתי 12
אמם, מלחמה אמם בחלל מחנה שלשתם 13 לא הי אוצ לא אמרה לאמרה
אדבר אלהים אל אליה הי הי 14 הנה הי אמרתם אלהים אל
אמרתם אמם בחיים 15 אמם אחר אחרה לשחתם אחר אמר
אמר נאם אדני אלהים הנה אני מביא מים אדר לא אלף 16 אנה נאם
אמר אמם בחיים אמרה אמר אמר אמר

ומן מלא לשון רעיון מלך, ומאחר כמו שלא ראיתם
מלך רעיון ומן ראוי מלך מלא כיעור ומן הדבר
לא מלא כיעור ומן מלא מלך מלא כיעור ומן
מלא מלך מלא כיעור ומן מלא מלך מלא כיעור

לא אתה ראה ואת אמרת כי אדם לא יוכל אתם אשר
אמרתי אליכם ואלה אמרתי אליכם בעוד אני עמכם
אמרתי אליכם כי אם אני אלך אל אבי ואל אביכם
17 אמרו אליו תלמידיו הנה עתה אתה מדבר בגלוי
ולא אמר לנו משל 18 אמרו אם כן מה הוא אשר אמר
לנו מעט ולא נדע מה הוא אשר אמר לנו כי אל אבי
אנכי הולך 19 ויודע ישוע כי רצו לשאלו ויאמר
אליהם הלא אל אודות זה אמרתי ביניכם מעט
מעט ואינכם רואים אותי 20 אמן אמן אמרתי לכם
כי תבכו ותספדו אתם ואילו העולם ישמח אתם
תעצבו אך עצבונכם יהפך לשמחה 21 האשה בעת
לידתה תעצב כי באה שעתה אך אחר שילדה את
הילד לא תזכר עוד לצרתה מרוב שמחתה כי נולד
אדם בעולם 22 גם אתם עתה אמנם תעצבו אך
אראה אותכם ולבבכם ישמח ואת שמחתכם אין
איש לוקח מאתכם 23 ובאותו היום לא תשאלו
אותי דבר אמן אמן אמרתי לכם אם תבקשו מן
האב בשם אשר אמרתי אתכם אז יתן לכם
24 עד עתה לא שאלתם דבר בשם אשר אמרתי
אתכם בקשו ותקבלו ושמחתכם תהיה מלאה
25 אמרתי לכם את הדברים האלה בדרך משל
אך בא היום אשר לא אדבר אליכם בדרך משל
אך אגיד לכם בגלוי אודות אבי 26 ביום ההוא
תבקשו בשם אשר אמרתי אתכם ולא אומר לכם
אני אבקש מן האב בעדכם 27 כי אבי אוהב אתכם
אל אמת אוהב אתכם כי אתם אהבתם אותי
ואמנתם כי יצאתי מן האב 28 יצאתי מן האב
ובא אל העולם ואני עוזב את העולם ואלך אל
האב 29 אמרו תלמידיו הנה עתה אתה מדבר
בגלוי ולא אמר משל 30 ועתה אנו יודעים
כי אתה יודע הכל ואין לך צורך שיבקשו
אותך אדם לכן אנו מאמינים כי אל אלוהים
יצאת 31 ענה אותם ישוע הלא עתה אתם
מאמינים 32 הנה תבוא שעה ואף עתה בא
כי תפוצו איש לדרכו ואותי תעזבו לבדי
ואינני לבדי כי אבי עמי 33 אמרתי לכם
את אלה לשלום בי תהיה לכם שמחה
בעולם הזה תסבלו צרות אך חזקו ואמצו
כי אני הבסתי את העולם

10

1 אמר ישוע אל תלמידיו הנה
בא היום אשר אבי יגאל
אותי ואני אלך אל אבי
2 אם אינכם מאמינים
אמרתי לכם כי אלך
אל אבי ואל אביכם
3 אמרתי לכם אלה
אמרתי לכם לשלום
בי תהיה לכם שמחה
בעולם הזה תסבלו
צרות אך חזקו ואמצו
כי אני הבסתי את
העולם

ומלך יחיד ומלך 35 ומלך ומלכי מדינה מדינה
ומלכי מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
36 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
37 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
38 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
39 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
40 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
41 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
42 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה

11

ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
2 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
3 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
4 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
5 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
6 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
7 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
8 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
9 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
10 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
11 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
12 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
13 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
14 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
15 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
16 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
17 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
18 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
19 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
20 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
21 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
22 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
23 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
24 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
25 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה

26 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
27 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
28 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
29 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
30 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
31 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
32 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
33 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
34 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
35 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
36 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
37 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
38 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
39 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
40 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
41 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
42 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
43 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
44 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
45 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
46 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
47 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
48 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
49 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
50 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
51 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
52 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
53 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
54 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה
55 ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה ומלך מלך מדינה

אמרו לו אל תבכה הנה כבש האריה אשר
מטה יהודה שרש דוד לקחת את הספר
ולפתח את שבעת חותמתיו׃ 6 ואראה
והנה בתוך הכסא והחיות ובתוך הזקנים
עמד כבש עומד כמו שחוט שבעת קרנות
לו ושבעת עינות אשר הנם שבעת רוחות
אלהים שלוחות אל כל הארץ׃ 7 ויבא
ויקח הספר מן הימין הישב על הכסא׃
8 וכקחתו את הספר ארבע החיות ועשרים
הזקנים נפלו לפני הכבש איש כנור ונבל
זהב ומלאות קטרת הנם תפלות הקדושים׃
9 וישירו שיר חדש לאמר לקחת הספר
ולפתח את חותמיו כי שחטת ותגאל לאלהים
בדמך מכל שבט ולשון ועם וגוי׃ 10 ותעשם
לאלהינו ממלכה וכהנים וימלכו על הארץ׃
11 ואראה ואשמע קול מלאכים רבים
סביב לכסא והחיות והזקנים ומספרם
רבבות רבבות ואלפי אלפים׃ 12 האמרים
בקול גדול הכבש אשר נשחט לקחת הכח
והעשר והחכמה והגבורה והכבוד והברכה׃
13 ואת כל הנברא אשר בשמים ועל הארץ
ותחת הארץ ועל הים וכל אשר בהם שמעתי
אמרים לישב על הכסא ולכבש הברכה
והכבוד והגבורה לעולם ועד׃ 14 והחיות
אמרו אמן והזקנים נפלו ויעבדו׃ 15 ואראה
כי יפתח הכבש אחת מן השבעה חותמות
ואשמע אחת מן החיות כקול רעם לך
וראה׃ 16 ואראה והנה סוס לבן ורכבו עליו
קשת ונתן לו עטרה ויצא נצח ולנצח׃
17 וכפתחו את החותם השני שמעתי את
החיה השנית אמרת לך וראה׃ 18 ואראה
והנה סוס אדם אדם רכב עליו ולו חרב
חדה ונתן לו עטרה ויצא נצח ולנצח׃
19 וכפתחו את החותם השלישי שמעתי
את החיה השלישית אמרת לך וראה׃
20 ואראה והנה סוס שחר וישב עליו
אחז מאזני׳ בידו׃ 21 ואשמע כקול מתוך
ארבע החיות אמרים חבית חטים בדינר
ושלשת חבתי שעורים בדינר ולשמן
ויין אל תחבל׃ 22 ואראה כפתחו את
החותם הרביעי אשר שמעתי אמרת לך
וראה׃ 23 ואראה והנה סוס חור ורכבו
עליו שמו המות ושאול אחריו׃ 24 ונתן
להם רשות על ארבעת רבעי הארץ
לחרב ולרעב ולמות ולחיות הארץ׃
25 וכפתחו את החותם הרביעי שמעתי
את קול החיה הרביעית אמרת לך וראה׃
26 ואראה והנה אדמה גדולה ושמש
נעשה שק שער וירח כולו היה כדם׃
27 וכוכבי השמים נפלו אל הארץ כתאנה
מפלת מתאנתיה בהנדף מרוח גדולה׃
28 והשמים נסגו כספר מגלה ומלא
ואיש מן ההרים והאיים לא נעתקו׃
29 ומלכי הארץ ושרי הצבא ועשירי
ואמצי׳ ואיש כל עבד ואיש כל בן חפשי
הסתרו בחרי׳ ובסלעי׳ ההרים׃ 30 ויאמרו
אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו
וסתרונו מפני׳ הישב על הכסא ומפני
חרון אפו׃ 31 כי בא יום הגדול לחרון
אפם ומי יוכל לעמד׃ 32 ואחרי אשר
הלכו ראיתי ואשמע מלאך אחד מרבע
הרוחות אשר אחז בידו חותם אלהים
חי ויקרא בקול גדול לאמר׃ 33
לאמר לרבע הרוחות אל תפגעו בארץ
ובים ובעצים עד אשר נחתם חותם
אלהינו על מצחותיהם׃ 34 ואשמע
את מספר החתומים מאה וארבעים
וארבעת אלפים חתומים מכל שבטי בני
ישראל׃ 35 מיהודה שנים עשר אלף
חתומים מטה ראובן שנים עשר אלף
מטה גד שנים עשר אלף׃ 36 מטה אשר
שנים עשר אלף מטה נפתלי שנים עשר
אלף מטה מנשה שנים עשר אלף׃
37 מטה שמעון שנים עשר אלף מטה
לוי שנים עשר אלף מטה ישכר שנים
עשר אלף׃ 38 מטה זבולון שנים עשר
אלף מטה יוסף שנים עשר אלף מטה
בנימין שנים עשר אלף׃ 39 אחרי אלה
ראיתי והנה המון רב אשר לא יוכל
איש לספרו מכל גוי ומשפחות ועמים
ולשונות עמדים לפני הכסא ולפני הכבש
מתלבשים בלבנים ותמרים בידם׃
40 ויצעקו בקול גדול לאמר הישועה
לאלהינו הישב על הכסא ולכבש׃
41 ומלאכים עמדים סביב לכסא
ולזקנים ולחיות ויפלו לפני הכסא על
פניהם׃ 42 ויאמרו אמן הברכה והכבוד
והחכמה והתודה והכבוד והגבורה
והכח לאלהינו לעולם ועד אמן׃
43 ויען אחד מן הזקנים לאמר אלי
אמר לי אלה המתלבשים בלבנים
מי הם ומאין באו׃ 44 ואמר אדני אתה
ידעתה ויאמר אלי אלה הם אשר באו
מן הצרה הגדולה ויכבסו את בגדיהם
וילבנו בדם הכבש׃ 45 על כן הם לפני
כסא אלהים ויעבדהו יומם ולילה
בהיכלו והיושב על הכסא יסוך עליהם׃
46 לא ירעבו עוד ולא יצמאו עוד ולא
יפל עליהם השמש ולא כל חם׃
47 כי הכבש אשר בתוך הכסא ירעם
ונהלם אל מקורות מים חיים ומחה
אלהים כל דמעה מעיניהם׃

12 ואות גדולה נראתה בשמים אשה
מלבשת השמש והירח תחת רגליה
ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים׃
2 והרה בבטן ותצעק בחבלים ובמכאבים
לילד׃ 3 ונראתה עוד אות בשמים והנה
דרקון אדם גדול אדם אדום בעל שבעה
ראשים ועשרת קרנים ובראשיו שבעה
נזרים׃ 4 וזנבו יסחב שלישית הכוכבים
מן השמים ויטלם אל הארץ׃ 5 והאשה
ילדה בן זכר אשר עתיד לרעות את כל
הגוים בשבט ברזל׃ 6 ותברח האשה
המדבר׳ אל מקום אשר הכין לה אלהים
לכלכלה שם ימים אלפים ומאתים׃
7 ויהי מלחמה בשמים מיכאל וגדודיו
נלחמים עם הדרקון׃ 8 ולא יכל ולא
נמצא עוד מקומם בשמים׃ 9 ויטרד
הדרקון הגדול הנחש הקדמוני אשר יקרא
לו השטן ומסיתו תבל כל יטרד אל הארץ
ומלאכיו אתו׃ 10 ואשמע קול גדול
בשמים לאמר עתה היתה הישועה והגבורה
והמלכות אלהינו ורשות משיחו כי הושלך
קטיגור אחינו אשר קטגר אותם לפני
אלהינו יומם ולילה׃ 11 והם נצחוהו
בדם הכבש ובדבר עדותם אשר לא אהבו
את נפשם עד המות׃ 12 על כן שמחו
השמים ותושבי׳ בם הוי הארץ והים כי
ירד אליכם השטן בחמה גדולה יודע כי
מעט עתים לו׃ 13 ויראה הדרקון כי
הושלך אל הארץ וירדף את האשה
אשר ילדה את הזכר׃ 14 ותעף האשה
שתי כנפי הנשר הגדול למען תעף אל
המדבר׳ אל מקומה אשר הכין לה שם
לכלכלה שם עת ועתים וחצי עת׃
15 וישלח הנחש מפיו אחרי האשה
מים כנהר לשטפה בנהר׃ 16 ותעזר
הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה
ותבלע את הנהר אשר שלח הדרקון
מפיו׃ 17 ויתעבר הדרקון על האשה
וילך לעשות מלחמה עם יתר זרעה
השמרים מצות אלהים והחזיקים בעדות
ישוע׃ 18 ואעמד על חול הים׃

13 ואראה חיה עולה מן הים בעל
שבעה ראשים ועשרת קרנים ובקרניו
עשרה כתרים ועל ראשיו שם גדופים׃
2 והחיה אשר ראיתי דמתה לנמר
ורגליו כרגלי דב ופיו כפי אריה
ויתן לו הדרקון את כחו וכסאו
ורשות גדולה׃ 3 ואחת מראשיו כמו
חללה למות ומכת מותו נרפאה
וכל הארץ תמה אחרי החיה׃
4 וישתחוו לדרקון אשר נתן רשות
לחיה וישתחוו לחיה לאמר מי כמו
החיה ומי יוכל להלחם עמה׃
5 ותדבר גדולות וגדופים ותן לה
רשות לעשות ארבעים ושנים חדשים׃
6 ותפתח את פיה לגדופים אל
אלהים לגדף שמו ומשכנו ואת
השכנים בשמים׃ 7 ותן לה לעשות
מלחמה עם הקדושים ולנצחם ותן לה
רשות על כל משפחות ועמים ולשונות
וגוים׃ 8 וכל יושבי הארץ ישתחוו לה
כל אשר לא כתובים שמותם בספר
החיים לכבש אשר נשחט מיסוד עולם׃
9 אם אזן לו ישמע׃ 10 אם לשבי
יהלך בשבי אם בחרב יהרג בחרב
יהיה׃ 11 ואראה חיה אחרת עולה
מן הארץ׃ ולה שתי קרנים כקרני כבש
ודברה כדרקון׃ 12 ועבודת כל הרשות
הראשונה עשתה לפניו׃ ותשב הארץ
והיושבים בה לעבד את החיה הראשונה
אשר נרפאה מכת מותה׃ 13 ועשה
אותות גדולות עד אשר גם אש ירד
מן השמים׃ 14 ויתעה את יושבי הארץ
בגלל האותות אשר נתן לו לעשות
לפני החיה׃ 15 ויאמר לעשות צלם
לחיה אשר לה מכת חרב ותחי׃
16 ויתן לו לתת רוח לצלם החיה
ולדבר׳ וגם יגרה׳ כל אשר לא
ישתחוו לצלם החיה׃ 17 ויכלכל
לתת לכל אשר לא יקבל את הסימן
מן הימין׃ 18 ומן הגדול׃ 19 ומן
הקטן׃ 20 ומן העשיר׃ 21 ומן
הפקיד׃ 22 ומן העבד׃ 23 ומן
הבן׃ 24 ומן הבת׃ 25 ומן
הנולד׃ 26 ומן הנקבה׃ 27 ומן
הזכר׃ 28 ומן הנולד׃ 29 ומן
הבן׃ 30 ומן הנולד׃ 31 ומן
הבן׃ 32 ומן הנולד׃ 33
ומן הבן׃ 34 ומן הנולד׃ 35
(aiōn g165) ומן הבן׃ 36 ומן הנולד׃
37 ומן הבן׃ 38 ומן הנולד׃ 39
ומן הבן׃ 40 ומן הנולד׃ 41
ומן הבן׃ 42 ומן הנולד׃ 43
ומן הבן׃ 44 ומן הנולד׃ 45
ומן הבן׃ 46 ומן הנולד׃ 47
ומן הבן׃ 48 ומן הנולד׃ 49
ומן הבן׃ 50 ומן הנולד׃
ומן הבן׃ 51 ומן הנולד׃ 52
ומן הבן׃ 53 ומן הנולד׃ 54
ומן הבן׃ 55 ומן הנולד׃ 56
ומן הבן׃ 57 ומן הנולד׃
ומן הבן׃ 58 ומן הנולד׃ 59
ומן הבן׃ 60 ומן הנולד׃ 61
ומן הבן׃ 62 ומן הנולד׃ 63
ומן הבן׃ 64 ומן הנולד׃ 65
ומן הבן׃ 66 ומן הנולד׃ 67
ומן הבן׃ 68 ומן הנולד׃ 69
ומן הבן׃

6 בה׳ הוא אלהי עולם בורא קצות הארץ לא יעיף ולא יגיע אין חקר תבונתו׃ 7 הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה יַרְבֶּה׃ 8 גם נערים יעיפו ויגעו ובחורים כשול יכשלו׃ 9 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו יהלכו ולא ייעפו׃ 10 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה׃ 11 כי אעבר במים אתך ונהרות לא יצופוך כי אעבר בדליקת מים לא תכולך׃ 12 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך׃ 13 יען היותך יקר בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך לאמים׃ 14 אל תירא כי אתך אני מן מזרח אביא זרעך ומן מערב אקבצך׃ 15 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הבי בנים מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃ 16 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃ 17 הוציא עור עם עין אלמת ואזנים חרשות׃ 18 אל תזכרו ראשנות וקדמוניות אל תתבוננו׃ 19 הנני עושה חדשה עתה תצמח הלא תדעוה אף אשים במדבר דרך נהרות בישימון׃ 20 תכבדני חיה שדי תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות לשקות עמי בחירי׃ 21 עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃ 22 ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל׃ 23 לא הבאת לי את שה עולותיך ולזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה׃ 24 לא קנית לי בכסף קנה ובחלב זבחיך לא הרויתני אך הועבדתני בחטאותיך הלאיתני בעונותיך׃ 25 אני אני הוא מחה פשעיך למעני ואת חטאתיך לא אזכר׃ 26 הזכירני נשפטה יחדו ספר אתה למען תצדק׃ 27 אבך הראשון חטאו ומליציך פשעו בי׃ 28 וחללו שרי קדש ואחרים לחרם יתן יעקב וישראל לגדופים׃

14 1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל אשר בחרתי בו׃ 2 כה אמר עשיך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון אשר בחרתי בו׃ 3 כי אצק מים על צמא וזלגות על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך׃ 4 וצמחו בין חציר כערבים על יבלות מים׃ 5 זה יאמר ליהוה אני ובשם יעקב יקרא וזה יכתב ידו ליהוה ולשם ישראל יכנה׃ 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׃ 7 ומי כמוני יקרא ויגידה וערכה לי מאז עולם ואתיות אשר תבאנה ויגידו להם׃ 8 אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי׃ 9 יצרי פסל כולם לא יועילו וחמדתיהם בלתי הציל עדיהם הם לא יראו ולא ידעו למען יבשו׃ 10 מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל׃ 11 הן כל חבריו יבשו וחרשים מאדם הם יתיצבו יאספו יחדו יפחדו יבשו יחדו׃ 12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחים ובזרועות כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים ויעף׃ 13 חרש עץ נטה קו יתארהו בשרד יעגלהו בפרזל ויתארהו בסרגל ויעשהו כתבנית איש כיפי אדם לשבת בית׃ 14 לכרת לו ארזים ולקח תור ואלון אשר אמץ לו בעצי היער נטע ארז והגשם׃ 15 והיה לאדם לבער ולקח מהם ויחם אף אף יסג אל׃ 16 חציו שרף באש על חציו יאכל בשר יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר אה חמתי ראיתי אור׃ 17 ויתרו עשה לאל פסלו יצרו לו ויסגד אליו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה׃ 18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל׃ 19 ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי ואף אפיתי לחם אצלי בשר אצלתי ואכל ויתר לתועבה אעשה לעץ אסגוד׃ 20 רועה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני׃ 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני׃ 22 מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך׃ 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עצו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר׃ 24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ׃ 25 מי אתי׃ מפר אתות בדים ומקסמים יאוילים׃ 26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו יפר׃ האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה והחרבותיה אקים׃ 27 האמר לצולה חרבי ויבשו מאורותיך׃ 28 האמר לכורש רעי הוא וכל חפצי ישלם׃ 29 האמר לירושלם תבנה ולהיכל יוסד׃

15 1 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אעיר מלכים מחרב׃ 2 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 3 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 4 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 5 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 6 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 7 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 8 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 9 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 10 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 11 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 12 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 13 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 14 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 15 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 16 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 17 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 18 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 19 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 20 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 21 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 22 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 23 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 24 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 25 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 26 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 27 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 28 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 29 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 30 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 31 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 32 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 33 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 34 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 35 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 36 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 37 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃ 38 ויגיעו אל ארמנות ירושלם ובמלכים ובשרים אשר בה׃

לא יקח אדם את אחותו בת אביו או בת אמו
וראה את ערותה וגם היא תראה את ערותו
חרפה היא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו
גלה ערותו עונו יישא 21 ואיש כי יקח את
אשת אחיו נדה היא ערות אחיו גלה ערותו
ערירים יהיו 22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם אותם ולא תקיא הארץ אשר
אני מביא אתכם שמה לשבת בה 23 ולא תלכו
בחקות הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את
כל אלה עשו ואקצ אותם 24 ואמר אליכם
אתם תירשו את אדמתם ואני אתן אותה לכם
לרשת אותה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים 25
והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין
העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשתיכם
בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר
הבדלתי לכם לטמא 26 והיו לי קדשים כי
קדוש אני יהוה ואבדיל אתכם מן העמים
להיות לי 27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב
או ידעוני מות יומתו אבן יסקלו אותם דמיהם
בם

16

ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן אחיך
ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת
אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי
בענן אראה על הכפרת 3 בזאת יבא אהרן
אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה
3 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על
בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף
בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם
5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי
עזים לחטאת ואיל אחד לעלה 6 והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו 7 ולקח את שני השעירים והעמד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד 8 ונתן
אהרן על שני השעירים גרלות גרל אחד
ליהוה וגרל אחד לעזאזל 9 והקריב אהרן
את השעיר אשר עלה עליו הגרל ליהוה
10 ואת השעיר אשר עלה עליו הגרל לעזאזל
יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה 11 והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו
12 ולקח מחתת מלא גחלי אש מעל המזבח
לפני יהוה ומלא חפניו קטרת סם דקה
והביא מבית לפרכת 13 ונתן את הקטרת
על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת
את הכפרת אשר על העדת ולא ימות 14 ולקח
מדם הפר ונתן באצבעו על הכפרת מקדמת
ולפני הכפרת שבע פעמים מן הדם באצבעו
15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא
את דמו מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר
עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני
הכפרת 16 וכפר על הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה
לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם
17 ואדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר
בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו
ובעד כל קהל ישראל 18 ויצא אל המזבח
אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב
19 והזה מן הדם עליו באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל 20 וכלה
מכפר את הקדש ואת אהל מועד והקרב
השעיר החי 21 וסמך אהרן את שתי ידיו על
ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת
בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
ונתן אותם על ראש השעיר והשלח ביד איש
עתי המדבר 22 ונשא השעיר עליו את כל
עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
במדבר

24 בדבר אלישע לאמר אל תירא כי את מרבית אשר
אתם עמי אתם אלה עמדים אתי כי אני אלהים
25 ולא יכלו לעמד לפני חיל ארם ויברחו מלפניו
ויהי אם אנשי ארם ברחו בדרך ויבא אלישע
עד שמרון 26 ויהי כבוא המלך בשמרון ויאמר
אלישע פקח נא עיני המלך וראה מי אתם
27 ויפקח יהוה את עיני המלך וירא והנה
בתוך שמרון 28 ויאמר המלך אל אלישע
הראיתי אבי אבי ישראל הלך אל אבי
29 ויאמר אליו אל תירא כי הלא אשר
אתה מכה אותם בחרבך ובקשתך תכה
30 ויאמר אליו אל תירא כי הלא אשר
אתה מכה אותם בחרבך ובקשתך תכה
31 ויאמר אליו אל תירא כי הלא אשר
אתה מכה אותם בחרבך ובקשתך תכה
32 ואלישע יושב בביתו והזקנים
ישבים אתו ויאמר אל אנשי הזקנים
הראיתם כי בן המרצח שלח לקחת
את ראשי הנה המלאך בא אל אל
33 ויאמר אליו עוד הנה הרעה
מאת יהוה אל אחכה ליהוה

17

ויהי אחרי הדברים האלה ויחי בן הדד מלך
ארם ויצר אל שמרון 2 ויהי בעבור אל אלישע
לאמר לך ורדת אל אל אל

אשר יבא אל־המלך ואל־בית המלך ואל־כל־
אשר־ידע מרדכי עשה׃ 21 ומרדכי כתב את־
הדברים האלה וישלח ספרים אל־כל־היהודים
אשר בכל־מדינות המלך אחשורוש הקרובים
והרחקים׃ 22 לקים על־אלה להיות עשים את־
ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר כתב
מרדכי היהודי אליהם וכאשר קיים על־
נפשם ועל־זרעם דברי הצומות וזעקתם׃
23 והיום אשר־נוחו היהודים לעשות כאשר
החל לעשות ואת אשר־כתב מרדכי אליהם׃
24 כי המן בן־המדתא הצרר לכל־היהודים
חשב על־היהודים לאבדם והפיל פור הוא
הגורל להמם ולאבדם׃ 25 ובבואה לפני
המלך אמר בספרים ישוב מחשבתו הרעה
אשר־חשב על־היהודים על־ראשו ותלו אתו
ואת־בניו על־העץ׃ 26 על־כן קראו לימים
האלה פורים על־שם הפור על־כן על־כל־
דברי האגרת הזאת וגם אשר־ראו על־זאת
ואשר הגיע אליהם׃ 27 קיימו היהודים
וקבלו עליהם ועל־זרעם ועל־כל־הנלוים
עליהם לבלתי עבור את־שני הימים האלה
כאשר כתבם וכזמנם בכל־שנה ושנה׃
28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל־דור
ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים
וזכרם לא יסוף מזרעם׃ 29 ותכתב אסתר
המלכה בת־אביחיל והיהודי המרדכי את־כל־
תקף לקים את־אגרת הפורים הזאת׃
30 וישלח ספרים אל־כל־היהודים אל־מאה
ושבע ועשרים מדינה מלכות אחשורוש
דברי שלום ואמת׃ 31 לקים את־ימי הפורים
האלה בזמניהם כאשר קיים עליהם מרדכי
היהודי ואסתר המלכה וכאשר קיימו על־
נפשם ועל־זרעם דברי הצומות וזעקתם׃
32 ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה
וכתב בספר׃

19 ומס׳ המלך אחשורוש על־הארץ
ואיים׳ים׳׳ 2 ומעשי תקפו וגבורתו
וביאר גדלת מרדכי אשר גדלו המלך׳
הלא־הם כתובים׳ על־ספר דברי הימים
למלכי מדי ופרס׃ 3 כי מרדכי היהודי
משנה׳ למלך אחשורוש׳ וגדול׳ ליהודים
ורצוי׳ לרוב אחיו דרש טוב לעמו
ודבר שלום לכל זרעו׃ 4 ויאמר המלך
אל־אסתר המלכה׳ גם־את׳ ואת־בית אבי
המלך׳ הרגו׳ היהודים׳ ואבדן׳ לא־
יהיה׳ לנו׳ גם־כסף׳ גם־זהב׳ לא־
יחסך׳ לי׳ ולעמי׳ ולשאלתי׳ ולבקשתי׳
בעבור׳ אשר־נמכרנו׳ אני׳ ועמי׳
להשמיד׳ להרג׳ ולאבד׳ ואלו׳ לעבדים׳
ולשפחות׳ נמכרנו׳ החרשתי׳ כי׳ אין׳
הצר׳ שוה׳ בנזק׳ המלך׳׃ 5 ויאמר׳ המלך
אחשורוש׳ ויאמר׳ לאסתר׳ המלכה׳ מי׳
הוא׳ זה׳ ואי׳ זה׳ הוא׳ אשר׳ מלאו׳
לבו׳ לעשות׳ כן׳׃ 6 ותאמר׳ אסתר׳
איש׳ צר׳ ואויב׳ המן׳ הרע׳ הזה׳
ותבעת׳ המן׳ נבעת׳ מלפני׳ המלך׳
והמלכה׳׃ 7 והמלך׳ קם׳ מחמת׳ חמתו׳
מן־משתה׳ היין׳ אל־גנת׳ הבירן׳
והמן׳ עמד׳ לבקש׳ את־נפשו׳ מאסתר׳
המלכה׳ כי׳ ראה׳ כי׳ כלתה׳ אליו׳
הרעה׳׃ 8 והמלך׳ שב׳ מגנת׳ הבירן׳
אל־מקום׳ משתה׳ היין׳ והמן׳ נפל׳
על־המטה׳ אשר׳ אסתר׳ המלכה׳ עליה׳
ויאמר׳ המלך׳ הגם׳ לכבוש׳ את־המלכה׳
עמי׳ בבית׳ דבר׳ יצא׳ מפי׳ המלך׳
ופני׳ המן׳ חפו׳׃ 9 ואמר׳ חרבונה׳
אחד׳ מן־הסריסים׳ לפני׳ המלך׳
גם׳ הנה׳ העץ׳ אשר׳ עשה׳ המן׳
למردכי׳ אשר׳ דבר׳ טוב׳ על־המלך׳
עמד׳ בבית׳ המן׳ גבה׳ חמשים׳
אמה׳ ויאמר׳ המלך׳ תלו׳ אותו׳
עליו׳׃ 10 ותלו׳ את־המן׳ על־העץ׳
אשר׳ כן׳ הכין׳ למרדכי׳ וחמת׳
המלך׳ שככה׳׃ 11 ביום׳ ההוא׳ נתן
המלך׳ אחשורוש׳ לאסתר׳ המלכה׳
את־בית׳ המן׳ צר׳ היהודים׳ ומרדכי׳
בא׳ לפני׳ המלך׳ כי׳ הגידה׳ אסתר׳
מה׳ הוא׳ לה׳׃ 12 ויסר׳ המלך׳
את־טבעתו׳ אשר׳ העביר׳ מאת׳ המן׳
ונתנה׳ למרדכי׳ ומרדכי׳ שם׳ אסתר׳
על־בית׳ המן׳׃ 13 ותאמר׳ אסתר׳
המלך׳ אם׳ על־המלך׳ טוב׳ יכתב׳
להשמיד׳ את־היהודים׳ אשר׳ בכל־
מדינות׳ המלך׳ כי׳ נמכר׳ הם׳ אני׳
ועמי׳ להרג׳ ולאבד׳ ולשמד׳ אם׳
לעבדים׳ ולשפחות׳ נמכרנו׳ החרשתי׳
אבל׳ אין׳ הצר׳ שוה׳ בנזק׳ המלך׳׃
14 ויאמר׳ המלך׳ אחשורוש׳ לאסתר׳
המלכה׳ מי׳ הוא׳ זה׳ ואי׳ זה׳ הוא׳
אשר׳ אמר׳ לעשות׳ כן׳׃ 15 ואסתר׳
אמרה׳ איש׳ צר׳ ואויב׳ המן׳ הרע׳
הזה׳ ובגתן׳ ותרש׳ סריסי׳ המלך׳
אשר׳ שמרו׳ פתח׳׃ 16 ומרדכי׳
יודע׳ כל־אשר׳ נעשה׳ על־פני׳ כל־
היהודים׳ ויזעק׳ מר׳ גדול׳ ומר׳
עד׳ מאד׳׃ 17 ובמדינה׳ ומדינה׳
ומקום׳ אשר׳ דבר׳ המלך׳ ודתו׳
מגיעים׳ שמחה׳ וששון׳ ליהודים׳
משתה׳ ויום׳ טוב׳ ורבים׳ מעמי׳
הארץ׳ מתיהדים׳ כי׳ נפל׳ פחד׳
היהודים׳ עליהם׳׃ 18 ובשושן׳
הבירה׳ היהודים׳ אשר׳ בה׳ נקהלו׳
גם׳ בי׳ום׳ השלשה׳ עשר׳ לחדש׳
אדר׳ והרגו׳ בשלשת׳ אלפים׳ איש׳
ובבזה׳ לא׳ שלחו׳ את־יד׳׃
19 היהודים׳ הפרזים׳ הישבים׳ בערי׳
הפרזות׳ עשים׳ את־יום׳ ארבעה׳
עשר׳ לחדש׳ אדר׳ שמחה׳ ומשתה׳
ויום׳ טוב׳ ומשלח׳ מנות׳ איש׳
לרעהו׳׃ 20 וכתב׳ מרדכי׳ את־
הדברים׳ האלה׳ וישלח׳ ספרים׳
אל־כל־היהודים׳ אשר׳ במדינות׳
אחשורוש׳ הקרובים׳ והרחקים׳׃
21 לקים׳ עליהם׳ היות׳ עשים׳ את־
יום׳ ארבעה׳ עשר׳ לחדש׳ אדר׳
ואת־יום׳ חמשה׳ עשר׳ לחדש׳
אדר׳ בכל־שנה׳ ושנה׳׃ 22 כי׳
הם׳ ימי׳ נוחו׳ היהודים׳ מאויביהם׳
וחדש׳ אשר׳ נהפך׳ להם׳ מיגון׳
לשמחה׳ ומאבל׳ ליום׳ טוב׳ לעשות׳
אותם׳ ימי׳ משתה׳ ושמחה׳ ומשלח׳
מנות׳ איש׳ לרעהו׳ ומתנות׳
לאביונים׳׃ 23 והיהודים׳ קבלו׳
את׳ אשר׳ החלו׳ לעשות׳ ואת׳
אשר׳ כתב׳ מרדכי׳ אליהם׳׃
24 כי׳ המן׳ בן־המדתא׳ צר׳ כל־
היהודים׳ חשב׳ על־היהודים׳ להאבידם׳
והפיל׳ פור׳ הוא׳ הגורל׳ להמם׳
ולאבדם׳׃ 25 ובבואה׳ לפני׳
המלך׳ אמר׳ בספרים׳ ישוב׳ מחשבתו׳
הרעה׳ אשר׳ חשב׳ על־היהודים׳
ועל־ראשו׳ תלו׳ אתו׳ ואת־בניו׳
על־העץ׳׃ 26 על־כן׳ קראו׳ לימים׳
האלה׳ פורים׳ על־שם׳ הפור׳ על־כן׳
על־כל־דברי׳ האגרת׳ הזאת׳ וגם׳
אשר׳ ראו׳ על־זאת׳ ואשר׳ הגיע׳
אליהם׳׃ 27 קיימו׳ היהודים׳
וקבלו׳ עליהם׳ ועל־זרעם׳ ועל׳
כל־הנלוים׳ עליהם׳ ולא׳ יעבור׳
להיות׳ עשים׳ את־שני׳ הימים׳
האלה׳ ככתבם׳ וכזמנם׳ בכל׳
שנה׳ ושנה׳׃ 28 והימים׳ האלה׳
נזכרים׳ ונעשים׳ בכל׳ דור׳
ודור׳ משפחה׳ ומשפחה׳ מדינה׳
ומדינה׳ וימי׳ הפורים׳ האלה׳
לא׳ יעברו׳ מתוך׳ היהודים׳
וזכרם׳ לא׳ יסוף׳ מזרעם׳׃
29 ותכתב׳ אסתר׳ המלכה׳ בת׳־
אביחיל׳ והיהודי׳ מרדכי׳ את׳־כל׳
תקף׳ לקים׳ את׳־אגרת׳ הפורים׳
הזאת׳׃ 30 וישלח׳ ספרים׳ אל׳־כל׳
היהודים׳ אל׳־מאה׳ ושבע׳ ועשרים׳
מדינה׳ מלכות׳ אחשורוש׳ דברי׳
שלום׳ ואמת׳׃ 31 לקים׳ את׳־ימי׳
הפורים׳ האלה׳ בזמניהם׳ כאשר׳
קיים׳ עליהם׳ מרדכי׳ היהודי׳
ואסתר׳ המלכה׳ וכאשר׳ קיימו׳
על־נפשם׳ ועל־זרעם׳ דברי׳
הצומות׳ וזעקתם׳׃ 32 ומאמר׳
אסתר׳ קים׳ דברי׳ הפורים׳ האלה׳
וכתב׳ בספר׳׃

ומעבר לו אין אלהים, מי יצור סלע לא ידעתי
16 כל יצרי פסל כולם תהו וחמדתיהם בלתי
יועיל ועדיהם הם לא יראו ולא ידעו למען
יבשו 17 מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל
18 הן כל חבריו יבשו וחרשים מאדם הם
יתיצבו יקבצו יחדו יפחדו יבשו יחדו 19 חרש
עצה חקק אל ומסכה יצר לבלתי הועיל גם
אני אמרתי אמרי שקר הלא אין עוד אלהים
20 רעה רועה עצב ומרי לבו הוא יתעהו ולא
יכל נפשו להציל ולא יאמר הלא שקר בימיני
21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך
עבד אתה לי ישראל לא תנשני 22 מחיתי כעב
פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך
23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות
ארץ פצחו רנה הרים יער וכל עצו כי גאל
יהוה יעקב ובישראל יתפאר 24 כה אמר יהוה
גאלך ויצר מבטן אני יהוה עשה כל נטה שמים
לבדי רקע ארץ מי אתי 25 מפר אתות בדים
ומקסמים יהולל ישיב חכמים אחור ודעתם
יסכל 26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו יצהיל
האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה
ואת חרבותיה אקים 27 האמר לצולה חרבי
יבשי ואת נהרותיך אחריב 28 האמר לכורש
רעי וכל חפצי ישלם לאמר לירושלם תבנה
ולהיכל יוסד חרבך 29 כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי בימינו לרדת לפניו גוים
ומתני מלכים אפתח לפתח דלתים ושערים לא
יסגרו 30 אני לפניך אלך והדרים אישר אגדע
דלתות נחשת ובריחי ברזל אגדע 31 ונתתי לך
אוצרות חשך ומטמנות מסתרים למען תדע
כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל
32 למען עבדי יעקב וישראל בחירי קראתי לך
אכנך ולא ידעתני 33 אני יהוה ואין עוד
מלבדי אין אלהים יצרתי אור ובורא חשך
עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה
34 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק
תפתח הארץ ותרבה ישע ויצמיח יחד צדקה
אני יהוה בראתיו 35 הוי יורב את יצרו חרשי
חרס אדמה האמר חרשי מה תעשה ופעלך
אין ידים לו 36 הוי אומר לאב מה תולד
ולאשה מה תחילין אמר אל אביו מה תולד
ואל אשה אי זה חלתי אתם 37 כה אמר
יהוה קדוש ישראל ויצרו אתי שאלוני
אודות בני ועל פעל ידי צוו אתי 38 אנכי
עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו
שמים וכל צבאם צויתי 39 מי העיר מזרח
צדק יקרא לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים
ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו
40 ירדפם יעבר שלום בנתיב אשר לא בא
ברגליו מי פעל ועשה קורא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא
41 חרשו אי אלים כל עצר ורוח אין בפיהם
תועבה הם בחרו בם 42 הלא אני יהוה
ואין עוד אלהים צדיק ומושיע אין זולתי
43 פנו אלי והושעתם כל אפסי ארץ כי אני
אל ואין עוד

20

42 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל
ומן מי יהודה יצאו המשבעים בשם יהוה
ומזכירים באלהי ישראל לא באמת ולא
בצדקה 2 כי מן העיר הקדש נקראו ועל אלהי
ישראל הם נשענים יהוה צבאות שמו
3 הראשונות מאז הגדתי ומפי יצאו אשמיעם
פתאם עשיתי ויבאו 4 יען ידעתי בגדו בגד
ופשע מבטן נקרא לך 5 אגיד מראש בטרם
תהיה אשמיעך פן תאמר עצבי עשם
ופסלי ונסכי צוום 6 שמעת חזה כל אלה
הלוא תגידו הן השמעתיך חדשות מעתה
ונצורות ולא ידעתם 7 עתה נבראו ולא מאז
ולפני יום לא שמעתם פן תאמר הנה ידעתי
אותם 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם לא
נפתח אזנך מאז כי בגד תבגד ופשע מרחם
קרא לך 9 למען שמי אאריך אפי ותהלתי
אחטם לך לבלתי הכרתך 10 הנה צרפתיך
לא בכסף בחרתיך בכור עני 11 למעני למעני
אעשה כי איך יחל ואת כבודי לאחר לא
אתן 12 שמע אלי יעקב וישראל קורא בו
אני הוא אני ראשון גם אני אני ידי יסדה
ארץ וימיני טפחה שמים אני קורא אליהם
יעמדו יחדו 13 הקבצו כולכם ושמעו מי
בהם הגיד את אלה אהבו יהוה יעשה חפצו
בבבל ולכשדים 14 הגידו זאת השמיעו זאת
הוציאה אותו יהוה אהבו אמר יהוה בחפצו
לעשות את דינו בכשדים 15 אני אני דברתי
גם קראתיו הביאתיו והצליח דרכו 16 קרבו
אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי
מעת היותה שם אני ואדני יהוה שלחני
וברוחו 17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל
אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך
בדרך תלך לו הקשבת למצותי היתה כנהר
שלומך וצדקתך כגלי הים 18 היתה כחולו
זרעך וצאצאי מעיך כמעי הים לא יכרת
ולא יאבד שמו מלפני 19 ובטן אמו מלאתי
אמר אמר אל אמי מה תחילין אני מרבה
אמרתי לא יגעתי לריק כחי ותהו כליתי
אמרתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי אל
אלהי 20 ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד
לו לשובב יעקב אליו ולא יאסף ישראל
ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי
21 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את
שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב הנתיתי
לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ
22 כה אמר יהוה גואל ישראל קדושו לבזה
נפש לתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו
וקמו שרים והשתחוו למען יהוה אשר נאמן
קדוש ישראל ויבחרך 23 כה אמר יהוה בעת
רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך
ואתנך לברית עם לקים ארץ להנחיל נחלות
שוממות 24 לאמר לאסורים צאו לחשך
הגלו ועל דרכים ירעו רעיתם בכל שפים
יעמדו ובכל רום יגזרו מרעיתם 25 לא
ירעבו ולא יצמאו ולא יכה שרב ושמש
כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם
26 ושמתי כל הרי לדרך ומסלותי ירומו
הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון
ומים ואלה מארץ סינים 27 רנו שמים
ותגל ארץ ופצחו הרים רנה כי נחם יהוה
עמו ועניו ירחם 28 ואמר ציון עזבני יהוה
ואדני שכחני 29 הן אם תשכח אשה עולה
מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא
אשכחך 30 הן על כפים חקתיך חומתיך
לנגדי תמיד 31 מהרו בניך יהרסיך ומחרביך
ממך יצאו 32 שאי סביב עיניך וראי כלם
נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כעדי
תלבשי כולם ותקשרי כמו כלה 33 כי חרבותיך
ושממותיך וארץ חרבנך עתה תצרי מיושב
ורחקו בלעיך 34 עוד יאמרו באזניך בני
שכולך אין אני מקום לי גורו ואשבה לשבת
35 ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני
שכולה וגלמודה גלה ואלה מי גדל הן אני
נשארתי מה אלה איה היו לבדי 36 כה אמר
אדני יהוה הן אשא אל גוים ידי ואל עמים
ארים נסי והביאו בנים בחיקך ובנותיך
על כתף תנשאנה 37 והיו מלכים אמניך
ושרותיהם יניקותיך אפים ארצה ישתחוו
ועפר רגלך ילחכו וידעת כי אני יהוה
אשר לא יבשו קוי 38 הגזל מגבור יקח
ואם שבי צדיק ימלט 39 כי כה אמר יהוה
גם כי שבי גבור יקח וחרת עריץ ימלט
ואת ריב אתך אני אריב ואת בניך אושיע
40 והאכלתי את מוציאיך את בשרם ודמם
כעסיס ישכרו וידעו כל בשר כי אני יהוה
מושיעך וגאלך אביר יעקב 41 כה אמר יהוה
איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי אותה
או מי מנשי אשר מכרתי לו הן בעונתיכם
נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם 42 מדוע
באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצר
קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל
הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר
תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא 43 אלבש
שמים קדרות ושק אשים כסותם 44 אדני
יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן
לשמע כלמודים 45 אדני יהוה פתח לי אזן
ואנכי לא מריתי לא סגתי אחור 46 גויתי
למכים ולחיי לרטים פני לא הסתרתי מכלמות
ורק 47 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא
נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע
כי לא אבוש 48 קרוב מצדיקי המריבני
אתי מי יעמד בדין אתי נעמדה יחדו מי
בעל משפטי יגש אלי 49 הן אדני יהוה
יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד
יבלו עש אכלם 50 מי בכם ירא יהוה שמע
בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו
יבטח בשם יהוה וישען באלהיו 51 הן כלכם
קדחי אש מזיקי זיקות בעיר אשר הלכתם
בזיקות אשר הציתם מידי היתה זאת לכם
למעצבה תשכבון 52 שמעו אלי רדפי צדק
מבקשי יהוה הביטו אל צור חוצבתם ואל
מקבת בור נקרתם 53 הביטו אל אברהם
אביכם ואל שרה תחילכם כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו 54 כי נחם יהוה ציון
נחם כל חרבותיה ויעש מדברה כעדן וערבתה
כגן יהוה שש ושמחה תמצא בה תודה וקול
זמרה 55 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי
תאזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור
עמים ארגיע 56 קרוב צדקי יצא ישעי
וזרועותי עמים ישפטו אי לי יקוו וזרועי
אל תבטחו 57 שאו מרום עיניכם וראו מי
ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם
יקרא מרב אונים ואמץ כח איש לא נעדר
58 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נעלם
דרכי מיהוה ומאת אלהי משפטי עבר
59 הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה
בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין
חקר תבונתו 60 נותן ליעף כח ולאין אונים
עצמה מרבה 61 ונערים ייעפו ויגעו ובחורים
כשל יכשלו 62 ואם יקוי יהוה יחליפו כח
יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו יהלכו
ולא ייעפו 63 הן אי מי הגיד מראש ונצדק
ונאמר אמרו אמרי אמת אין מגיד אין
משמיע אין שומע אמרי אמרי אמת אין
64 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר
אתן 65 ואראה ואין אין מיעץ ואשאלם
ויענו דבר 66 הן כלם אין אונם מעשיהם
תהו ורוחם נסכי צלמיהם 67 אל מי תדמיון
אל ומה דמות תערכו לו 68 הן אל יעיר
ידו ויגרע אל ידו בחיקו ויתן 69 אל
מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו
70 הלא תדעו אם לא שמעתם אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ לא יעיף ולא יגע
אין חקר תבונתו 71 נותן ליעף כח ולאין
אונים עצמה מרבה 72 ונערים יעיפו ויגעו
ובחורים כשל יכשלו 73 ואם יקוי יהוה
יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא
יגעו יהלכו ולא יעיפו

21

74 חרשו אי אלים אלי אחד נגשו אז
ידברו יחדו למשפט נקרבה 75 מי העיר
מזרח צדק יקרא לרגלו יתן לפניו גוים
ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף
קשתו 76 ירדפם יעבר שלום בנתיב אשר
לא בא ברגליו 77 מי פעל ועשה קורא
הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת
אחרנים אני הוא 78 ראו איים ויראו
וקצות הארץ יחרדו קרבו ויגשו אז
79 איש אל רעהו יעזר ולאחיו יאמר חזק
80 ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את
הולם פעם לדבק הוא אומר טוב הוא
81 ויחזקהו במסמרות בל יפוט הוא אומר
לדבק הוא 82 ואתה ישראל עבדי יעקב
אשר בחרתי בו זרע אברהם אהבי
83 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאצילותיה
קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא
מאסתיך 84 אל תירא כי אתך אני אל
תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי 85 הן יבשו
ויכלמו כל הנאבים בך יהיו כאין ויאבדו
אנשי ריבך 86 תבקשם ולא תמצאם אנשי
מלחמתך יהיו כאין וכלי אין אנשי צבאך
87 כי אני יהוה אלהיך המחזיק בימינך
האמר אליך אל תירא אני עזרתיך
88 אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל
אעזרך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל
89 הנה שמתיך לחרוץ חדש בעל פיות
ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ תשים
90 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם
ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל
91 העניים והאביונים מבקשים מים
ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 92 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
93 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
94 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 95 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 96 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
97 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 98 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 99 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
100 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 101 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 102 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 103 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 104 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 105 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 106 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 107 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
108 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
109 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 110 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 111 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
112 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 113 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 114 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
115 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 116 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 117 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 118 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 119 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 120 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 121 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 122 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
123 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
124 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 125 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 126 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
127 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 128 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 129 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
130 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 131 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 132 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 133 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 134 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 135 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 136 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 137 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
138 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
139 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 140 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 141 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
142 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 143 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 144 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
145 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 146 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 147 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 148 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 149 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 150 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 151 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 152 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
153 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
154 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 155 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 156 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
157 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 158 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 159 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
160 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 161 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 162 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 163 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 164 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 165 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 166 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 167 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
168 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
169 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 170 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 171 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
172 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 173 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 174 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
175 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 176 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 177 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 178 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 179 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 180 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 181 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 182 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
183 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
184 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 185 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 186 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
187 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 188 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 189 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
190 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 191 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 192 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 193 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 194 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 195 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 196 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 197 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
198 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
199 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 200 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 201 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
202 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 203 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 204 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
205 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 206 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 207 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 208 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 209 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 210 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 211 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 212 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
213 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
214 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 215 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 216 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
217 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 218 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 219 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
220 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 221 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 222 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 223 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 224 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 225 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 226 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 227 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
228 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
229 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 230 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 231 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
232 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 233 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 234 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
235 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 236 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 237 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 238 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 239 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 240 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 241 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 242 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
243 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
244 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 245 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 246 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
247 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 248 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 249 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
250 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 251 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 252 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 253 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 254 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 255 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 256 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 257 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
258 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
259 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 260 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 261 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
262 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף יחדו ונשתומם
ונרא יחדו 263 הן אתם מאין ופעלתם
מאפס תועבה בחר בכם 264 אל תירא כי
אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי
265 הן יבשו ויכלמו כל הנאבים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך 266 תבקשם ולא
תמצאם אנשי מלחמתך יהיו כאין וכלי אין
אנשי צבאך 267 כי אני יהוה אלהיך
המחזיק בימינך האמר אליך אל תירא
אני עזרתיך 268 אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אעזרך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל 269 הנה שמתיך לחרוץ חדש
בעל פיות ודשת הרים ותגעם גבעות כמץ
תשים 270 תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל 271 העניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא יבשה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם 272 אפתח
לנהרות שפי ובתוך בקעות מעין אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
273 אתן במדבר ארז שטה הדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו
274 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה 275 הגישו ריבכם אמר יהוה
הגישו עצותיכם אמר מלך יעקב 276 יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה אל ראשונות
הגידו שמנו לבנו ונדעה אחרית ותדעון
277 הגידו אחרות מאז ונדעה כי אלהים
אתם אף היטיבו ותרעו אף

ויבא המלך המן אל המלך לבד אין לך עם המלך
בכל מדינות מלכותיך כי דת כל העם ואין עשים
כדת המלך אסתר ולא יאות המלך לסבל אותם
10 ויאמר המלך לאסתר המגלת הכתב אשר כתב
אחשורוש המלך לאבד אותם ואם יטב המלך על
המלך יכתב להשיב את המכתבים המחשבים המן
בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים
11 אשר בכל מדינות המלך ואיך אוכל לראות
ברעה אשר יבוא אל עמי ואיך אוכל לראות
באבדן מולדתי ויאמר המלך אל אסתר המלכה
והיהודי הנה נתתי לבית אסתר ואותו תלו
על העץ אשר שלח ידו אל היהודים 12 ואתם כתבו
על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו
בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך לא ישוב 13 ויהי בעת
ההיא נכתב ספר כדת לכל אשר צוה המן
אל אחשורוש המלך אל אחשדרפני המלך
ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה כמכתבה
ואל עם ומדינה כלשונו נכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך 14 אגרות נשלחו ביד
הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג
ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף
ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז
15 הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת
נתנה בשושן הבירה והמלך והמן שבו לשתות
ועיר שושן נבוכה 16 ומרדכי ידע את כל
אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו ויתלבש
שק ואפר ויצא בתוך העיר וזעק זעקה גדולה
ומרה נמרצת 17 ובא עד לפני שער המלך
כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק
ובכל מדינה ומדינה מקום אשר הגיע דבר
המלך ודתו היה אבל גדול ליהודים צום
ומספד ושק ואפר הרבו לרבים 18 ואסתר
הנערות ובריסיה באו ויגידו לה ותתחל המלכה
מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי
ולהסיר שקו מעליו ולא קבל 19 אז
קרא אסתר להתך מן סריסי המלך אשר
העמיד לפניה ותצום אתו לך אל מרדכי
לדעת מה זאת ועל מה זאת 20 ויצא
התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני
שער המלך 21 ויגד מרדכי לו את כל אשר
קרה אתו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן
לשקול על גנזי המלך בעד היהודים 22 וגם את
פתשגן הדת אשר נתן בשושן לאבדם
נתן לו לראות לה ולהגיד לאסתר ולצוות
עליה לבוא אל המלך לבקש מלפניו
ולהתחנן לפניו על עמה 23 ויבא
התך ויגד את דברי מרדכי 24 ויאמר אסתר
לתך ואמר אליו לך שוב אל מרדכי
אל כל עבדי המלך אשר יודעים אשר כל
איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר
הפנימית אשר לא יקרא דתו להמיתו
כי אם אשר יושיט המלך לו את שרביט
הזהב וחיה 25 ואני זה שלשים
יום לא נקראתי לבוא אל המלך

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕܐ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕܐ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕܐ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܀ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕܐ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ ܐܘܠܕܐ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕܐ ܠܐܪܡ ܀ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕܐ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕܐ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕܐ ܠܣܠܡܘܢ ܀ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕܐ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕܐ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕܐ ܠܝܫܝ ܀ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕܐ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕܐ ܠܫܠܡܘܗܝ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܘܪܝܐ ܀ 7 ܘܫܠܡܘܗܝ ܐܘܠܕܐ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕܐ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕܐ ܠܐܣܐ ܀ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕܐ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕܐ ܠܝܗܘܪܡ ܘܝܗܘܪܡ ܐܘܠܕܐ ܠܥܘܙܝܐ ܀ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕܐ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕܐ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕܐ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕܐ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕܐ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕܐ ܠܝܫܝܐ ܀ 11 ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕܐ ܠܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܐܘܠܕܐ ܠܫܠܬܝܐ ܘܫܠܬܝܐ ܐܘܠܕܐ ܠܒܒܠ ܀ 12 ܘܒܒܠ ܐܘܠܕܐ ܠܙܪܒܒܠ ܘܙܪܒܒܠ ܐܘܠܕܐ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕܐ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕܐ ܠܥܙܘܪ ܀ 13 ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕܐ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕܐ ܠܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕܐ ܠܐܠܝܘܕ ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕܐ ܠܐܠܥܙܪ ܀ 14 ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕܐ ܠܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕܐ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕܐ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 15 ܘܡܫܝܚܐ ܐܘܠܕܐ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕܐ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕܐ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕܐ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕܐ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕܐ ܠܝܫܝ ܀ 16 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕܐ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕܐ ܠܫܠܡܘܗܝ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܘܪܝܐ ܀ 17 ܟܠܗ ܕܝܢ ܕܪܘܡܐ ܕܐܒܪܗܡ ܥܕ ܕܘܝܕ ܬܪܬܝܣܪ ܘܬܪܬܝܣܪ ܥܕ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܪܬܝܣܪ ܘܬܪܬܝܣܪ ܥܕ ܡܫܝܚܐ ܀ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܟܪܙܐ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܠܡܬܚܕܝܢ ܬܪܝܗܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܕܗܘܬ ܒܟܪܣܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܠܓܘܬܗ ܒܥܐ ܠܫܕܪܘܬܗ ܀ 20 ܘܗܘܐ ܗܢܘܢ ܕܥܠ ܠܡܚܫܒ ܗܢܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܗ ܠܡܪ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐܬܝܠܕ ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܠܡܩܒܠ ܠܝܫܘܥ

ܡܬܝܠܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܫܬܠܡ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܡܛܠ ܗܢ

הארץ׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל
שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ
ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־
הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃ 7 וייצר יהוה
אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה
אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם
אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־
עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך
הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן
להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את־כל־
ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם
הנהר השני גיחון הוא הסבב את־כל־ארץ
כושׁ׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא
הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃
15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן
עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים
על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃
17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי
ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה
אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו
עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה
כל־חיתו השדה ואת כל־עוף השמים ויבא
אל־האדם לראות מה יקרא־לו וכל אשר יקרא
לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם
שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חיתו
השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל
יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ולקח אחת
מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה
אלהים את הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה
ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש
את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו
ולא יתבשׁשו׃ 26 והנחש היה ערום מכל
חיתו השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר
אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו
מכל עץ הגן׃ 27 ותאמר האשה אל־הנחש
מפרי עץ־הגן נאכל׃ 28 ומפרי העץ אשר
בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו
ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 29 ויאמר הנחש
אל־האשה לא־מות תמתון׃ 30 כי יודע אלהים
כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים יודעי טוב ורע׃ 31 ותרא האשה כי־טוב
העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד
העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־
לאישה עמה ויאכל׃ 32 ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ 33 ויקולו את־קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃
34 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו
איכה׃ 35 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא
כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 36 ויאמר מי הגיד
לך כי עירם אתה ההמן העץ אשר צויתיך
לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 37 ויאמר האדם
האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ
ואכל׃ 38 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃

5

1 ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה
בראם ויברך אתם ויקרא את־שמם אדם
ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם שלשים ומאת
שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו
שת׃ 4 וימי אדם אחרי הולידו את־שת
שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
5 ויהי כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה ומת׃ 6 וחי שת חמש
שנים ומאת שנה ויולד את־אנוש׃ 7 ויחי
שת אחרי הולידו את־אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
8 ויהי כל־ימי שת שתים עשרה שנה
ותשע מאות שנה וימת׃ 9 וחי אנוש תשעים
שנה ומאת שנה ויולד את־קינן׃ 10 ויחי
אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה
שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
11 ויהי כל־ימי אנוש חמש שנים ותשעים
שנה ומאת שנה וימת׃ 12 וחי קינן שבעים
שנה ומאת שנה והוליד את־מהללאל׃
13 ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 14 ויהי כל־ימי קינן עשר שנים
ותשע מאות שנה וימת׃ 15 וחי מהללאל
חמשה ושׁשים שנה ומאת שנה והוליד את־
ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד
שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 17 ויהי כל־ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃
18 וחי ירד שתים ושׁשים שנה ומאת שנה
ויולד את־חנוך׃ 19 ויחי ירד אחרי הולידו
את־חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 20 ויהי כל־ימי ירד שתים ושׁשים
שנה ומאת שנה וימת׃ 21 וחי חנוך חמש
וששים שנה ומאת שנה והוליד את־מתושלח׃
22 והתהלך חנוך את־האלהים אחרי
הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 23 ויהי כל־ימי חנוך
חמש וששים שנה ומאת שנה׃ 24 ויתהלך
חנוך את־האלהים ואיננו כי־לקח אתו
אלהים׃ 25 וחי מתושלח שבע שנים ומאת
שנה והוליד את־למך׃ 26 ויחי מתושלח
אחרי הולידו את־למך שתים ושׁמנים שנה
ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל־
ימי מתושלח תשע ועשרים שנה ותשע מאות
שנה וימת׃ 28 וחי למך שתים ושׁמנים
שנה ומאת שנה ויולד בן׃ 29 ויקרא את־שמו
נח לאמר זה ינחמנו מן־המעשה ומעצבון
ידינו מן־האדמה אשר אררה יהוה׃
30 ויחי למך אחרי הולידו את־נח חמש
וחמשים שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃
31 ויהי כל־ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה וימת׃ 32 ויהי נח בן־
חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם
ואת־יפת׃

ולא יוכל אדם לעבוד שני אדונים, כי יתעב
האחד ויאהב את השני, או יכבד את האחד
ויבזה את השני. לא תוכלו לעבוד אלוהים
ומאלהי הון. 25 לכן אני אומר לכם, אל תדאגו
לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו, ולא לגופכם
במה תלבשו. הלא הנפש יותר מן המאכל
והגוף יותר מן הלבוש. 26 הביטו בעופות
השמים, כי לא זורעים ולא קוצרים ולא
אוספים אל אסמות, ואביכם שבשמים מפרנס
אותם. הלא אתם יותר מהם? 27 ומי מכם
יוסיף לאריכות ימיו אמה אחת, אם ידאג
לה? 28 ולבגד מה תדאגו? הביטו נא בפרחי
השדה, איך הם גדלים: לא יגעו ולא יטווו.
29 ואולם אני אומר לכם, אפילו שלמה
בכל כבודו לא היה לבוש כאחד מאלה.
30 ואם עשב השדה, אשר היום יש ומחר
יטולו אל תנור, אלוהים ילבשנו כך, הלא
מאמין אתם בו? 31 אל תדאגו אפוא לאמר
מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש. 32 כי
אלה כולם מבקשים הגויים, ואביכם שבשמים
יודע כי אתם זקוקים לכל אלה. 33 אך
בקשו תחילה את מלכות אלוהים וצדקתו,
ואלה כולם יוספו לכם. 34 אל תדאגו
לעתיד, כי מחר ידאג לעצמו. לכל יום
ויומו די בצרתו.

7 1 אל תשפטו, פן תישפטו. 2 כי
במידה שאתם מודדים בה, ימדדו לכם.
3 ומדוע אתה רואה את הקש בעין אחיך,
ואת הקורה בעינך אתה לא מרגיש? 4 איך
תוכל לומר לאחיך, אחי, אני אוציא את הקש
מעינך, והנה הקורה בעינך? 5 הו, צבוע,
הוצא תחילה את הקורה מעינך, ואז תראה
היטב כיצד להוציא את הקש מעין אחיך.
6 אל תתנו לכלבים את הקודש, ואל תשליכו
לחזירים את הפנינים, פן יתרסו אותם
ברגליהם ויפנו אליכם לנגוח אתכם.
7 בקשו ותינתן לכם, דרשו ותמצאו, דפקו
ויפתח לכם. 8 כי כל המבקש – מקבל, ומי
שדורש – מוצא, ולדופק – יפתחו. 9 ומי
מכם אדם אשר בנו שאל אותו לחם,
ויתן לו אבן? 10 ואם דג שאל ממנו,
ויתן לו נחש? 11 ואם אתם, בהיותכם
רעים, יודעים לתת לבניכם מתנות טובות,
אביכם שבשמים – כל שכן יתן לשואלים
אותו. 12 לכן כל אשר תחפצו שיעשו
לכם בני אדם, – עשו אתם כן לבניהם.
13 בואו דרך הצר, כי רחב הוא השער
והנרחב הוא הדרך המובילים אל האבדון,
ורבים הם הבאים בו. 14 אך צר הוא השער
והקשה הוא הדרך המובילים אל החיים,
ומעטים הם אלה שמוצאים אותו. 15 הזהרו
מן הנביאים הכזבים, אלה הבאים אליכם
בלבושי כבשים, ואולם בפנים הם זאבים
רעבים. 16 לפי מעשיהם תכירו אותם.
האם אפשר לקטוף ענבים מן הקוצים,
ותאנים מן הדרדר? 17 כך כל עץ טוב
נושא פרי טוב, ורע – פרי רע. 18 עץ טוב
לא יוכל לשאת פרי רע, ורע – לא יוכל
לשאת פרי טוב. 19 עץ אשר לא יביא פרי
כרות הוא ונשלך אל האש. 20 לפי מעשיהם
תכירו אותם. 21 לא כל האומר אלי אדוני
אדוני יבוא לתוך מלכות אלוהים, אלא
מי שעושה את רצון אבי שבשמים. 22 ביום
ההוא רבים יאמרו אלי, אדוני אדוני,
הלא בשמך נבאנו, ובשמך הוצאנו שדים,
ובשמך עשינו מעשים רבים? 23 אז אגיד
להם: לא הכרתי אתכם מעולם, לכו מאתי
פעלי הרשע. 24 לכן כל אשר שומע את
דברי אלה ועושה בהם, אדמה לו לאדם
חכם אשר בנה בית על הסלע. 25 וירד
הגשם, ובאו הנחלים, ונשבו הרוחות
ופגעו בבית ההוא, ולא נפל, כי יסודו
הונח על הסלע. 26 ואולם כל אשר שומע
את דברי אלה ואינו עושה בהם, אדמה לו
לאדם כסיל אשר בנה בית על החול.
27 וירד הגשם, ובאו הנחלים, ונשבו
הרוחות ופגעו בבית ההוא, ונפל, ותהי
נפילתו גדולה. 28 ויהי כאשר כילה ישוע
את דבריו אלה, נדהמו העם מתורתו.
29 כי דבר אליהם כרשות, ולא כסופרים
ופרושים.

8 1 וכאשר ירד מן ההר, הלכו אחריו
המון רב. 2 והנה בא אל עבר ישוע מצורע
ויכרע לפניו לאמר: אדוני, אם תרצה
אתה – אתה יכול לטהרני. 3 ויושט ישוע
את ידו ונגע בו לאמר: רצוני – טהר!
ומיד נטהר מצרעתו. 4 ויאמר אליו ישוע:
הזהר, אל תגיד לאיש, אך לך הראה את
עצמך לכוהן, והקרב את הקרבן אשר
צוה משה, לעדות אליהם. 5 ובבוא ישוע
אל כפר נחום, ניגש אליו שר מאה לבקש
מאתו לאמר: 6 אדוני, עבדי שוכב בביתי
חולה מאד, ומתייסר בכאבים. 7 ויאמר
אליו ישוע: אבוא אני וארפא אותו.
8 ויען שר המאה ויאמר: אדוני, לא
אכפת לי שתבוא אל תחת קורתי, אך
אמור דבר ויבראו נערי. 9 כי גם אני
אדם נתון לרשות אחרים, ויש לי חיילים
תחת ידי, ואומר לזה לך – והלך, ולזה
בוא – ויבוא, ולעבדי עשה זאת – ויעשה.
10 ושמע ישוע ותמה, ויאמר אל הבאים
אחריו: אמן אומר אני לכם, לא מצאתי
אמונה כזאת אפילו בישראל. 11 ואומר
לכם, רבים יבואו מן המזרח ומן המערב,
ויסבו אל שולחן אברהם ויצחק ויעקב
בארמון השמים. 12 ואולם בני הארמון
יגורשו אל החשך החיצון, שם יבכו
ויחרקו שן. 13 ויאמר ישוע אל שר המאה:
לך לדרכך, ולמען אמונתך יעשה לך.
ומיד נרפא עבדו. 14 ובבוא ישוע אל בית
אביו, ראה את חמותו שוכבת חולה
בקדחת. 15 ויגע בידה, ותעזב אותה
הקדחת, ותקם ותשרת אותו. 16 ובערב
ההוא הביאו אליו רבים שרוחות רעות
בתוכם, ויגרש את הרוחות בדבר אחד,
וכל חולי הנגע הבריא. 17 למען יקיים
דבר אלוהים אשר נאמר בפי הנביא
ישעיהו לאמר: הוא נשא את חולאינו
וסבל את מכאוביו.

18 וכאשר ראה ישוע את המון
העם סביבו, צוה לנסוע אל עבר
הים. 19 ויבא אל ישוב אחד לספר
לאיש אחד מן הסופרים: רבי, אלך
אחריך אל כל אשר תלך. 20 ויאמר
אליו ישוע: לשועלים יש מחילות
ולעוף השמים יש קן, ואולם לבן האדם
אין מקום לנוח בו. 21 ויאמר אליו
אחר מתלמידיו: אדוני, אל נא תניחני
לקבור תחילה את אבי. 22 ויאמר אליו
ישוע: לך אחרי, ואל תדאג לעתיד
המתים לקבור את מתיהם. 23 ובעלות
ישוע אל הספינה הלכו אחריו תלמידיו.
24 ולפתע הגיע לים סערה גדולה
עד שהגלים הגיעו אל הספינה, ואולם
ישוע שכב לישון. 25 ויגשו אליו
תלמידיו ויעירוהו לאמר: אדוני, הושיעה
אותנו! אבדנו! 26 ויאמר אליהם: מדוע
אתם מבהילים אמונה? ויקם ויגער
בגלים, ויבוא שקט גדול. 27 ותמהו
האנשים לאמר: מי הוא זה אשר
אפילו הרוחות והים שומעים לו?
28 ובבוא אל עבר הים אל ארץ הגדרעים
פגשו בו שני אנשים מתוך הקברים,
אשר היו מלאים רוח רעה, ולא יכלו
לעבור בדרך. 29 ויצעקו לאמר: מה לך
ולנו, בן אלוהים? הלום באת לענשנו
לפני הזמן? 30 ולא רחוק מהם עדר
חזירים רב מרעה. 31 ויבקשו הרוחות
לאמר: אם תגרשנו, שלחנו אל עדר
החזירים. 32 ויאמר אליהם: לכו לדרככם.
ויצאו הרוחות ויכנסו אל החזירים,
ויתרוצצו כל העדר מן הצוק אל הים
ויטבעו במים. 33 ורועי העדר נסו
אל העיר ויספרו לאנשי העיר את
אשר אירע לאנשים שבקברים. 34 ויצאו
כל אנשי העיר לקראת ישוע, ובראותם
אותו ביקשו מאתו לעזוב את גבולם.

9 1 ויעל ישוע אל הספינה ויעבור
אל עבר אחר, ויבוא אל עיר מולדתו.
2 והנה הביאו אליו אדם אחד מוכה
שיתוק, ובראות ישוע את אמונתם
אמר אל המוכה: בני, סר חטאיך.
3 ויאמר אחד מן הסופרים בלבו: הרי
מגדף הוא! 4 ויודע ישוע מחשבותיהם
ויאמר: מדוע אתם חושבים רע בלבבכם?
5 הלא מה נוח יותר לומר: סר חטאיך,
ולומר: קום והתהלך? 6 ולמען תדעו
כי לבן האדם יש רשות בארץ לסלח
חטאים, אמר אל המוכה: קום! 7 ויקם
המוכה ויעבור לביתו. 8 ובראות
האנשים ירא אלוהים, ויפארו אלוהים
אשר נתן רשות כזאת לבני אדם.
9 ובעבור ישוע הלאה ראה אדם אחד
יושב בבית המכס, ושמו מתי, ויאמר
אליו: לך אחרי, ויקם ויבא אחריו.
10 ובעת שישב ישוע לאכול בבית
אותו אדם, ובאו רבים מן המכסנים
והחוטאים לשבת עם ישוע ותלמידיו,
11 ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו:
מדוע אדונכם אוכל עם המכסנים
והחוטאים? 12 ויען ישוע ויאמר אל
אלה: לא הרופא לבריאים הוא נדרש,
אלא לחולים. 13 ולכו ולמדו מה פירוש
הדבר: חסד אני חפצתי, ולא זבח.
לא באתי לקרוא לצדיקים, אלא לחוטאים
לתשובה. 14 ובעת ההיא באו אל ישוע
תלמידי יוחנן לאמר: מדוע אנחנו
ותלמידי הפרושים מרבים בצום, ואין
תלמידיך מרבים בצום? 15 ויען ישוע
ויאמר: הלבני החתן אבלים בעוד
שהחתן אתם? אך ימים יבואו ויילקח
החתן מעליהם, ואז יצומו. 16 ואין
אדם תופר בד חדש לבגד ישן, כי
הבגד יקרע, ונוסף לכך יגדל הקרע.
17 ואין יין חדש נתון בנאדות ישנות,
כי אם הנאדות תקרענה, ויצא היין
ונאבדו הנאדות; אך יין חדש נתון
בנאדות חדשות, ושתי הנאדות נשמרות.
18 בעוד ישוע מדבר אל אלה, הנה בא
שר אחד ויכרע לפניו לאמר: בתי
הרגע מתה, אך בוא נא ושים ידך עליה
ותחיה. 19 ויקם ישוע ויבא אל בית
השר, ותלכנה אחריו תלמידיו. 20 ואשה
אחת אשר דמם זב שנים עשר לא יכלה
לרפא מחלתה, ותגש מאחורי ישוע
ותגע בציצית בגדו. 21 כי אמרה בלבה:
אם אגע בבגדו אבריא. 22 ויפן ישוע
ויראה אותה ויאמר: בתי, אל תיראי,
אמונתך הושיעה אותך. ותבריא האשה
מיום ההוא. 23 ובבוא ישוע אל בית
השר, וראה חלילנים ואת המון העם
מתאבל, 24 ויאמר אליהם: לכו מזה,
כי לא מתה הילדה אלא ישנה. ויצחקו
אליו. 25 ואולם, אחר שהוציא ישוע
את כל העם, נכנס אל הילדה ויאחז
בידה, ותקם הילדה. 26 ויצא שם
הדבר בכל הארץ ההיא. 27 ובעבור ישוע
הלאה נלוו אליו שני עיוורים ויצעקו
לאמר: בן דוד, חנו נא עלינו! 28 ובבוא
אל הבית ניגשו אליו העיוורים, ויאמר
אליהם ישוע: האם תאמינו כי אני
יכול לעשות זאת? ויענו: כן, אדוני.
29 ויגע בעיניהם לאמר: כאמונתכם
תהי לכם. 30 ותפקחנה עיניהם. ויזהר
ישוע לאמר: אל תגידו לאיש. 31 ואולם
הם יצאו ויפיצו את שמו בכל הארץ
ההיא. 32 ובעת שיצאו אלה, הנה הביאו
אל ישוע אדם אילם שרוח רעה בו.
33 ובגרש ישוע את הרוח הרעה מן האדם
ידבר האילם. ותמהו כל העם לאמר:
לא נראה כזה בישראל. 34 ואולם
הפרושים אמרו: בעל הרוחות הוא
מגרש הרוחות הרעות.

35 ויסע ישוע אל כל הערים
והכפרים, ויורה בבתי הכנסת
ומבשר את בשורת מלכות אלוהים,
ומרפא כל חולי ומכאוב. 36 ובראותו
את העם רחם עליהם, כי היו נבוכים
ונפוצים כצאן אין רועה. 37 ויאמר
אל תלמידיו: הקציר רב, ואולם
הפועלים מעטים. 38 לכן בקשו
מבעל הקציר שיוציא פועלים
לקצירו.

10 1 ויקרא אל שנים עשר
תלמידיו ויתן להם רשות לגרש
רוחות רעות ולרפא כל חולי ומכאוב.
2 ואלה שמות שנים עשר השליחים:
הראשון שמעון, אשר נקרא פטרוס,
ואנדרי אחיו; יעקב בן זבדי ויוחנן
אחיו; 3 פילפוס וברתולמי; תומא
ומתי המכס; יעקב בן חלפי ותדאי;
4 שמעון הקנאי ויהודה איש קריות.
5 אלה שנים עשר שלחם ישוע לאמר:
אל תלכו בדרך הגויים, ואל תבואו
לערי השומרונים; 6 אך לכו אל
הכבשים האבודות מבית ישראל.
7 ובלכתכם הכריזו לאמר: מלכות
אלוהים קרבה. 8 רפאו חולים, הקימו
מתים, טהרו מצורעים, גרשו רוחות
רעות. חנם קבלתם – חנם תנו.
9 אל תכינו לכם זהב וכסף ונחושת
בחגורותיכם, 10 ולא תרמיל לדרך
ולא כתונת חלופית ולא נעלים ולא
מקל, כי ראוי הפועל לאכלו. 11 ובכל
עיר ועיר אשר תבואו בה, חפשו אחר
אדם ראוי ושבו אצלו עד בצאתכם
מן העיר. 12 ובבואכם אל הבית
ברכו אותו לאמר: שלום לבית הזה.
13 ואם יהיה הבית ראוי, תבוא
ברכתכם עליו; ואם לא יהיה ראוי,
תשוב ברכתכם אליכם. 14 ואם לא
יקבלו אתכם ולא יקשיבו לדבריכם,
צאו מן הבית ההוא ומן העיר ההיא
ונערו את עפר רגליכם. 15 אמן אומר
אני לכם, ביום הדין יוקל לסדום
ועמורה מאשר לעיר ההיא.

16 הנני שולח אתכם כצאן בין
זאבים, לכן הוו חכמים כנחשים
ותמימים כיונים. 17 ובאו אל
הזהרו מאדם, כי ימסרו אתכם
לבתי הדין ויגלדו אתכם בשוטים
בבתי הכנסת. 18 ולמען אני תובאו
לפני שרים ומלכים, לעדות אליהם
ולגויים. 19 ובעת ימסרו אתכם
אל אל תדאגו לדבר, כי אם
אל אל תדאגו לדבר, כי אם
אל אל תדאגו לדבר, כי א

ומצא אותם מלך אשור בעמק ויעלם לא הכה אותם 8 ויאמר
לו ראה הראה ר׳ אבא בר אמי ר׳ אבא בר אבין ר׳ אלעזר
בשם ר׳ יוסי בר חנינא ר׳ אלעזר בשם ר׳ אבא בר כהנא ר׳ אלעזר
בשם ר׳ יוסי בר חנינא אמר ר׳ אלעזר בר אבינא אמר ר׳ אבא בר כהנא אמר
ר׳ אלעזר בר אבינא אמר ר׳ יוסי בר חנינא אמר ר׳ אלעזר בר אבינא אמר
ר׳ אבא בר כהנא אמר ר׳ אלעזר בר אבינא אמר ר׳ יוסי בר חנינא אמר
ר׳ אלעזר בר אבינא אמר ר׳ אבא בר כהנא אמר ר׳ אלעזר בר אבינא אמר

8 ראמה מלכם ראם אחאבעה ראם כי בי אל אמרה
איזחאיה אלאיאכיה ראיאל לכי ראיפיזיז ראיבא כמה ראם
ראשלי אי לכי ראיבה אמר אב אי״ה זמיאיה ראיבאיה אמלם
ראיבאמה ראיבי אמאיאיאיל, מאיבה אמאמה 2 אמאמה לכשה
מאיאל ראם זיז בי אמרה 3 אכיבאיז, מאלם אלה״אאיה
אמאה ראיבה לי אבאיה ראיאל לכי אל אל ראמלאיה
אבאיה ראיבה אי אבאיה ראיאל ראם אמר אב אי״ה מאמלם
אבאיבאיה איזחאיה אמה 4 ראיאמה אמר לכשה ראם אמאמה
מל אמר בי אמאמה 5 אמאמה ראיאל אלאיה אמיבה אמה
6 ראשבה אל אמה ראם איבאה ראיבאה ראיבאיה ראיבאיבה
מל אמה אמר אי״ה אמאמה אל אבה אבאיה אב
אבאיה אמאיה אמאיה אמאיה אמאיה אמאיה אמאיה אמאיה אמאיה
אמ

12 And Abram dwelt in the land of Canaan, and
Abram journeyed unto the place of Sichem,
unto the plain of Moreh. And the Canaanite
was then in the land. 13 And the LORD appeared
unto Abram, and said, Unto thy seed will I give
this land: and there builded he an altar unto
the LORD, who appeared unto him. 14 And he
removed from thence unto a mountain on the
east of Bethel, and pitched his tent, having
Bethel on the west and Hai on the east: and
there builded he an altar unto the LORD, and
called upon the name of the LORD. 15 And
Abram journeyed, going on still toward the
south. 16 And there was a famine in the land:
and Abram went down into Egypt to sojourn
there; for the famine was grievous in the land.
17 And it came to pass when he was near to
enter into Egypt, that he said unto Sarai his
wife, Behold now, I know that thou art a fair
woman to look upon: 18 Therefore it shall come
to pass, when the Egyptians shall see thee,
that they shall say, This is his wife: and they
will kill me, but save thee alive. 19 Say, I
pray thee, thou art my sister: that it may be
well with me for your sake; and my soul shall
live because of thee. 20 And Pharaoh commanded
concerning him: and they brought him
forward, and his wife, and all that he had.
21 And he went from the south even to Bethel,
unto the place where his tent had been at the
beginning, between Bethel and Hai, unto the
place of the altar which he had made there at
first: and there Abram called on the name of
the LORD. 22 And Lot also, which went with
Abram, had flocks, and herds, and tents.
23 And the land was not able that they might
dwell together: for their substance was great,
so that they could not dwell together.
24 And there was a strife between the herdmen
of Abram's cattle and the herdmen of Lot's
cattle: and the Canaanite and the Perizzite
dwelled then in the land. 25 And Abram said
unto Lot, Let there be no strife, I pray thee,
between me and thee, and between my herdmen
and thy herdmen; for we be men brethren.
26 Is not the whole land before thee? separate
thyself, I pray thee, from me: if thou will take
the left hand, then I will go to the right;
or if thou depart to the right hand, then I
will go to the left. 27 Then Lot lifted up his
eyes, and beheld all the plain of Jordan, that
it was well watered everywhere, before
destroyed Sodom and Gomorrah, even as the
garden of the LORD, like the land of Egypt,
as thou comest unto Zoar. 28 Then Lot chose
him all the plain of Jordan; and Lot journeyed
eastward: and they separated themselves the
one from the other. 29 Abram dwelt in the land
of Canaan, and Lot dwelt in the cities of the
plain, and pitched his tent toward Sodom.
30 But the men of Sodom were wicked and
sinners before the LORD exceedingly. 31 And
the LORD said unto Abram, after that Lot was
separated from him, Lift up now thine eyes,
and look from the place where thou art
northward, and southward, and eastward,
and westward: 32 For all the land which thou
seest, to thee will I give it, and to thy seed
forever. 33 And I will make thy seed as the
dust of the earth: so that if a man can
number the dust of the earth, then shall
your seed also be numbered. 34 Arise, walk
through the land in the length of it and
in the breadth of it; for I will give it unto
thee. 35 Then Abram removed his tent,
and came and dwelt in the plain of Mamre,
which is in Hebron, and built there an altar
unto the LORD. 36 And it came to pass in the
days of Amraphel king of Shinar, Arioch king
of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and
Tidal king of nations; 37 That these made war
with Bera king of Sodom, and with Birsha
king of Gomorrah, Shinab king of Admah,
and Shemeber king of Zeboim, and the king
of Bela, which is Zoar. 38 All these joined
together in the vale of Siddim, which is the
salt sea.

10 And it came to pass in the days of
Amraphel king of Shinar, Arioch king
of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam,
and Tidal king of nations; 2 That these made
war with Bera king of Sodom, and with
Birsha king of Gomorrah, Shinab king of
Admah, and Shemeber king of Zeboim,
and the king of Bela, the same is Zoar.
3 All these were joined together in the
vale of Siddim, which is the salt sea.
4 Twelve years they served Chedorlaomer,
and in the thirteenth year they rebelled.
5 And in the fourteenth year came
Chedorlaomer, and the kings that were
with him, and smote the Rephaims in
Ashteroth Karnaim, and the Zuzims
in Ham, and the Emims in Shaveh
Kiriathaim, 6 And the Horites in
their mount Seir, unto El-paran,
which is by the wilderness. 7 And
they returned, and came to En-
mishpat, which is Kadesh, and
smote all the country of the
Amalekites, and also the Amorites,
that dwelt in Hazezon-tamar.
8 And there went out the king
of Sodom, and the king
of Gomorrah, and the king
of Admah, and the king
of Zeboim, and the king
of Bela (the same is
Zoar); and they joined
battle with them in
the vale of Siddim;
9 With Chedorlaomer
the king of Elam,
and with Tidal
king of nations,
and with Amraphel
king of Shinar,
and with Arioch
king of Ellasar;
four kings with
five. 10 Now the
vale of Siddim
was full of
slime pits;
and the kings
of Sodom and
Gomorrah fled,
and fell there
in; and they
that remained
fled to the
mountain.
11 And they
took all the
goods of
Sodom and
Gomorrah,
and all their
victuals,
and went
their way.
12 And they
took Lot,
Abram's
brother's
son, who
dwelt in
Sodom.
13 There
came one
that had
escaped,
and told
Abram the
Hebrew,
which
dwelt in
the plain
of Mamre
the Amorite,
brother
of Eshcol,
and brother
of Aner:
these were
confederate
with Abram.
14 And
when Abram
heard that
his brother
was taken
captive,
he armed
his trained
servants,
born in
his house,
three
hundred
and
eighteen,
and pursued
unto Dan.
15 And
he divided
himself
against
them,
he and
his servants,
by night,
and smote
them,
and pursued
them unto
Hobah,
which is
on the
left hand
of Damascus.
16 And
he brought
back all
the goods,
and also
brought
again his
brother
Lot,
and his
goods,
and the
women
also,
and the
people.
17 And
the king
of Sodom
went out
to meet
him
(after
his
return
from
the
slaughter
of
Chedorlaomer,
and of
the kings
that
were
with
him)
unto
the
valley
of
Shaveh,
which
is the
king's
dale.
18 And
Melchizedek
king
of Salem
brought
forth
bread
and
wine:
and
he
was
the
priest
of
the
Most
High
God.
19 And
he
blessed
him,
and
said,
Blessed
be
Abram
of
the
Most
High
God,
possessor
of
heaven
and
earth:
20 And
blessed
be
the
Most
High
God,
which
hath
delivered
thy
enemies
into
thy
hand.
And
he
gave
him
tithes
of
all.
21 And
the
king
of
Sodom
said
unto
Abram,
Give
me
the
persons,
and
take
the
goods
to
thyself.
22 But
Abram
said
unto
the
king
of
Sodom,
I
lift
up
mine
hand
unto
the
LORD,
the
Most
High
God,
the
possessor
of
heaven
and
earth,
23 That
I
will
not
take
from
a
thread
even
to
a
shoe
latchet,
and
that
I
will
not
take
any
thing
that
thine
is,
lest
thou
shouldest
say,
I
have
made
Abram
rich:
24 Save
only
that
which
the
young
men
have
eaten,
and
the
portion
of
the
men
which
went
with
me,
Aner,
Eshcol,
and
Mamre,
let
them
take
their
portion.

לא ידע מדוע נשבר כלי מבית אביו ונגנב
מבית אביו ונתן לבית אדונו, ולא ידע מדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו של
עבד אדונו, ולא ידע מדוע נתלה אדונו
בעץ ומת. 23 ומדוע מת אדונו ונגנב כלי
מבית אביו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 24 ומדוע
נשבר כלי מבית אביו ונגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 25 ומדוע
לא ידע מדוע נשבר כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת, ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי מבית
אביו ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו
ונמצא בתרמילו של עבד אדונו ומדוע
נתלה אדונו בעץ ומת. 26 ומדוע נשבר
כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 27 ומדוע
מת אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת. 28 ומדוע נשבר כלי מבית אביו
ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת. 29 ומדוע מת אדונו
ונגנב כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף
מבית אדונו ונמצא בתרמילו של עבד
אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת,
ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי מבית
אביו ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו
ונמצא בתרמילו של עבד אדונו ומדוע
נתלה אדונו בעץ ומת. 30 ומדוע לא
ידע מדוע נשבר כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת, ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 31 ומדוע
לא ידע מדוע נשבר כלי מבית אביו
ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת. 32 ומדוע לא ידע מדוע
נשבר כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף
מבית אדונו ונמצא בתרמילו של עבד
אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת.
33 ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נשבר כלי מבית
אביו ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 34 ומדוע
לא ידע מדוע נשבר כלי מבית אביו
ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת. 35 ומדוע לא ידע מדוע
נשבר כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף
מבית אדונו ונמצא בתרמילו של עבד
אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת.
36 ומדוע מת אדונו ונגנב כלי מבית
אביו ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 37 ומדוע
מת אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת. 38 ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 39 ומדוע
מת אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת, ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 40 ומדוע
מת אדונו ומדוע לא ידע מדוע נשבר
כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 41 ומדוע
לא ידע מדוע נשבר כלי מבית אביו
ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת. 42 ומדוע לא ידע מדוע
נשבר כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף
מבית אדונו ונמצא בתרמילו של עבד
אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת.
43 ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת, ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נשבר כלי מבית
אביו ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 44 ומדוע
מת אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת. 45 ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת,
ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת. 46 אבל אדונו נתלה
בעץ ומת ולא ידע מדוע נגנב הכסף
מבית אדונו ונמצא בתרמילו של עבד
אדונו. 47 ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו
ונמצא בתרמילו של עבד אדונו ומדוע
נתלה אדונו בעץ ומת ולא ידע מדוע
נשבר כלי מבית אביו. 48 ומדוע לא ידע
מדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת ולא ידע מדוע נשבר
כלי מבית אביו.

11

1 ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ומדוע
נשבר כלי מבית אביו ומדוע נתלה אדונו
בעץ ומת ולא ידע מדוע נגנב הכסף
מבית אדונו ונמצא בתרמילו של עבד
אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת.
2 ומדוע נשבר כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת. 3 ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו
ונמצא בתרמילו של עבד אדונו ומדוע
נתלה אדונו בעץ ומת. 4 ומדוע נשבר
כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 5 ומדוע
מת אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת, ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 6 ומדוע
מת אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת, ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 7 ומדוע
לא ידע מדוע נשבר כלי מבית אביו
ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת. 8 ומדוע מת אדונו,
ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת. 9 ומדוע לא ידע מדוע
נשבר כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף
מבית אדונו ונמצא בתרמילו של עבד
אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת.
10 ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי מבית
אביו ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו
ונמצא בתרמילו של עבד אדונו ומדוע
נתלה אדונו בעץ ומת. 11 ומדוע נגנב
הכסף מבית אדונו ומדוע נשבר כלי מבית
אביו ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 12 ומדוע
מת אדונו ומדוע לא ידע מדוע נשבר
כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 13 ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ומדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע לא ידע מדוע נשבר
כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 14 ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ומדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע לא ידע מדוע נשבר
כלי מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 15 ומדוע
מת אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת. 16 ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 17 ומדוע
מת אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת. 18 ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 19 ומדוע
לא ידע מדוע נשבר כלי מבית אביו
ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא
בתרמילו של עבד אדונו ומדוע נתלה
אדונו בעץ ומת. 20 ומדוע נגנב הכסף
מבית אדונו ומדוע נשבר כלי מבית אביו
ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי מבית
אביו ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו
ונמצא בתרמילו של עבד אדונו ומדוע
נתלה אדונו בעץ ומת. 21 ומדוע מת
אדונו ונגנב כלי מבית אביו ומדוע
נגנב הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו
של עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת, ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 22 ומדוע
מת אדונו ומדוע נגנב הכסף מבית אדונו
ונמצא בתרמילו של עבד אדונו ומדוע
נתלה אדונו בעץ ומת, ומדוע לא ידע
מדוע נשבר כלי מבית אביו ומדוע נגנב
הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו של
עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת. 23 ומדוע מת אדונו ומדוע נגנב
הכסף מבית אדונו ונמצא בתרמילו של
עבד אדונו ומדוע נתלה אדונו בעץ
ומת. 24 ומדוע לא ידע מדוע נשבר כלי
מבית אביו ומדוע נגנב הכסף מבית
אדונו ונמצא בתרמילו של עבד אדונו
ומדוע נתלה אדונו בעץ ומת. 25 ומדוע
לא ידע מדוע נגנב הכסף מבית אדונו
ונמצא בתרמילו של עבד אדונו ומדוע
נתלה אדונו בעץ ומת ולא ידע מדוע
נשבר כלי מבית אביו.

26 ויהי בעת ההיא ויאשיהו ישב את המקדש
ויצא יהוא מן העיר לדרך אל בית אלהים
לאמר אל תירא כי אם אל בית אלהים
27 ויאמר אליו יהוא אמר כה אמר יהוה
בבית אלהים אשר נקרא שם עליו
28 ומת עד
הבקר ויבא אל בית אלהים ויאמר אליו
ויאמר אל תירא כי אם אמר אמר יהוה
אל בית אלהים אל תירא מפני אשר
29 ויהי
ביום אשר אמר אליו יהוא אל בית אלהים
ויבא בית אלהים ויאמר אליו יהוא
ויאמר אל תירא כי אם אמר אמר יהוה
30 ויעזר בית אלהים לאמר
בכתר

12

בשבע שנים למלך יהוא מלך יואש
ויאמר אל בית אלהים ויאמר אליו יהוא
בכל אשר ישאל יואש
2 ויעשה יואש הישר
בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע
הכהן: 3 אך הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים בבמות:
4 ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף
הקדשים אשר יובא בית אלהים כסף
מעבר איש כסף נפש ערכו כל כסף
אשר יעלה על לב איש להביא בית
אלהים: 5 יקחו לו הכהנים איש מאת
מכרו ויחזקו הם את בדק הבית
בכל אשר ימצא שם בדק: 6 ויהי
בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש
לא חזקו הכהנים את בדק הבית:
7 ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן
ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אתם
מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו
כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנו
אותו: 8 ויאבו הכהנים לבלתי קחת
כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק
הבית: 9 ויקח יהוידע הכהן פרוש
אחד בארון ויקב חור בדלתו ויתן
אותו אצל המזבח בימין באשר יבא
איש בית יהוה ונתנו הכהנים שמרי
הסף את כל הכסף אשר יובא בית
יהוה: 10 והיה כראות כי רב הכסף
בארון ויעל סופר המלך והכהן הגדול
ויצרו ויספרו את הכסף אשר נמצא
בבית יהוה: 11 ויתנו את הכסף המתכן
על ידי עשי המלאכה הפקדים בבית
יהוה ויוצאו אל גזברים עשי המלאכה
אשר בבית יהוה: 12 אל חרשי עצים
ובנים הבנים בית יהוה ולקירים
ולגזרי אבן לקחת עצים ואבני מחצב
לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר
יצא על הבית לחזקו: 13 אך לא יעשה
לבית יהוה ספות כסף מזרקות מזמרות
כפרים וחצצרות כל כלי זהב וכלי כסף
מן הכסף המובא בבית יהוה:
14 כי אם
לתת הכסף לעשי המלאכה וחזקו בו
את בית יהוה: 15 ולא יחשבו את האנשים
אשר יתן הכסף ביד עשי המלאכה
לתת אל יד אנשים אשר יקחו אותו
בעבור עשות כן כי באמונה המה עושים:
16 כסף אשם
 וכסף חטאת לא יובא בית יהוה
הכהנים היו: 17 אז עלה חזאל מלך
ארם וילחם על גת ויתקה אותה
ויעל חזאל לשום פניו לעלות לירושלים:
18 ויקח יואש מלך יהודה את כל
הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם
ואחזיה אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו
ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה
ובית המלך וישלח חזאל מלך ארם
ויעל מעל ירושלים: 19 ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה:
20 ועבדיו קמו
ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא
אשר בית סלא: 21 יוזכר בן שמעת
ויהוזבד בן שמר עבדיו הכו אתו וימת
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד
ויהי בנו תחתיו:

13

בשנת שלשים ושבע שנה למלך יואש
בן אחזיה מלך יהודה מלך יהואחז בן
יהוא על ישראל בשמרון שנים עשרה
שנה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה
ויסר אחרי חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה:
3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם
ביד חזאל מלך ארם ויד בן הדד בן
חזאל כל הימים: 4 ויעתר יהואחז
פני יהוה ויחן אתו כי ראה לחץ
ישראל אשר לחצם מלך ארם:
5 ויתן יהוה
מושיע לישראל ויצא מתחת יד ארם
ויישבו בני ישראל באהליהם כתמול
שלשם: 6 אך לא סרו מחטאת בית
ירבעם אשר החטיא את ישראל בה
הלך ואף האשרה עמדה בשמרון:
7 כי לא
הותר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים
ועשרת אלפי רגלים כי אבדם מלך
ארם וישמם כעפר לדיש: 8 ויתר דברי
יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה: 9 ויישן יהואחז עם אבתיו
ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו
תחתיו: 10 בשנת שלש ושלשים
שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן
יהואחז על ישראל בשמרון שנתים
עשרה שנה: 11 ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מכל חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל בה הלך:
12 ויתר דברי
יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
עם אמציה מלך יהודה הלוא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: 13 ויישן יואש עם אבתיו
וישב ירבעם על כסאו ויואש קבר
בשמרון עם מלכי ישראל:
14 ואלישע חלה
את חליו אשר ימות בו ויבא אליו
יואש מלך ישראל וייבך על פניו
ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו:
15 ויאמר אליו אליש
קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים:
16 ויאמר אל מלך ישראל
רכב ידך על הקשת וירכב ידו ויסמך
אליש את ידיו על ידי המלך:
17 ויאמר
פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אליש
ירה ויירה ויאמר חץ תשועה ליהוה
וחץ תשועה באר ברמת ארם והכית
את ארם בבן עד כלתם: 18 ויאמר
קח החצים ויקח ויאמר אל מלך ישראל
הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד:
19 ויקצף
עליו איש האלהים ויאמר הכות חמש
או שש אז הכית את ארם עד כלתו
עתה שלש פעמים תכה את ארם:
20 ויקבר אליש
ויקברו אתו ובאי מואב יבאו בארץ
בתחלת השנה: 21 והיה המה קברים
איש ויראו את הגדוד ויטלו את האיש
אל קברת אליש ויפל האיש ויגע בעצמות
אליש ויחי ויעמד על רגליו:
22 וחזאל מלך
ארם לחץ את ישראל כל ימות יהואחז:
23 ויחנן יהוה אתם וירחם אתם
ויסב אתם למען בריתו את אברהם
יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם
ולא השליכם מעל פניו עד עתה:
24 וחזאל מלך
ארם מת וימלך בן הדד בנו תחתיו:
25 ויתר יואש בן יהואחז
את הערים אשר לקח בן הדד בן חזאל
מיד יהואחז אביו בן הדד שלש פעמים
הכהו יואש וישב את ערי ישראל:

16 ܡܬܝ ܕܠܐ ܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܡܢܝܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܕܢܬܠܝܢ ܡܢܗ ܡܠܟܘܬܐ 17 ܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܢܐ ܗܘܝܬ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܗܢܐ ܕܐܬܝܬ ܠܥܠܡܐ ܕܢܣܗܕ ܩܫܬܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ 18 ܡܪܝ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܢ ܗܢܐ
ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܝ ܕܠܘ ܡܢ ܗܢܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܝ ܕܡܫܬܡܫܝܢ
ܠܝ ܡܫܡܫܝ ܕܝܗܘܕܝܐ ܠܗܝܢ ܗܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܝ ܡܢ ܗܢܐ
19 ܐܡܪ ܠܗ ܦܝܠܛܘܣ ܠܡܢܐ ܠܝ ܡܠܟܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
20 ܡܫܝܚܐ ܠܡܢܐ ܠܝ ܡܠܟܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ
21 ܡܪܝ ܠܗ ܠܡܢܐ ܠܝ ܡܠܟܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܠܝ ܡܠܟܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܗܢܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܠܝ ܡܠܟܐ ܠܝ ܡܠܟܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ 22 ܡܫܬܡܫ
ܒܫܘܒܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܠܝ ܡܠܟܐ
ܕܠܡܢ ܕܢܬܒ ܡܢ ܠܟ ܡܪܝ ܠܝ ܩܕܡ ܕܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܗܢܐ
ܠܝ ܩܕܡ 23 ܟܝ ܡܬ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܗܢܐ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ
24 ܡܪܝ ܠܗ ܦܝܠܛܘܣ ܠܡܢܐ ܠܝ ܡܠܟܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ
25 ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟ

ומלך אל אל אל

לפניהם 40 ופלגה יהי בתוך המחנות לטוב
ולרע כאשר יהיו מחניהם 41 ויעל ישראל
מבאר לחי רואי ויהי אחרי הדבר הזה

16

ויבא אל־אבשלום ואל־כל־אנשי־ישראל
אל־העיר ויאמר חושי רע אבשלום אל־
אחיתפל העצו־נא מה־נעשה ויאמר אחיתפל
אל־אבשלום בא־נא אל־פלגשי אביך אשר
הניח לשמר הבית וכל־ישראל ישמעו כי
נבאש אביך את־פלגשיו וחזקו ידי כל־
אשר אתך׃ 2 ויטו לאבשלום האהל על־
הגג ויבא אבשלום אל־פלגשי אביו לעיני
כל־ישראל׃ 3 ואחיתפל יעץ לאמר אם־נא
אני אלך ואדרשה אחרי דוד הלילה׃ 4 ואבא
עליו והוא יגע ורפה ידים והבעתיו ונס כל־
העם אשר אתו והכיתי את־המלך לבדו׃
5 והשיבתי כל־העם אליך כשוב הכלה
אל־איש אתה בקש־נפשו כל־העם יהיה
שלום׃ 6 וישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני
כל־זקני ישראל׃ 7 ויאמר אבשלום אל־
חושי גם־אתה ראה אשר־אמר אחיתפל
הכן־נא מה־אמר׃ 8 ויאמר חושי אל־
אבשלום לא־טוב העצה אשר יעץ אחיתפל
הפעם׃ 9 כי אתה ידעת את־אביך ואת־
אנשיו כי גבורים הם ומרי־נפש הם כדב
שדה שכולה ואביך איש מלחמה הוא
ולא־ילין את־העם׃ 10 הנה־נא הוא־הסתר
בפחתים או באחד המקומות׃ ויהי אם־
יפלו־בו בראשונה ושמע אמר אל־אחרי
העם אשר אחרי אבשלום׃ 11 וגם־הוא בן־
חיל אשר־לבו כלב־אריה אשר־יתמוגג
יתמוגג כי־ידע כל־ישראל את־אביך כי
גבורים אנשים אשר עמו׃ 12 ואני אלך
הנני בקרבו עד־אשר־אמצא אותו ובאנו
אליו כטל־הנופל על־האדמה ולא־נותר
בו גם־כל־האנשים אשר־עמו׃ 13 ואם־
אל־עיר אחת יאסף כל־ישראל אל־העיר
ההיא ונגררנו אל־הנחל עד־אשר לא־
נמצא שם גם־אבן׃ 14 ויאמר אבשלום
וכל־איש ישראל טוב עצת חושי הארכי
מעצת אחיתפל׃ כי־צוה יהוה להפר את־
עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה
אל־אבשלום את־הרעה׃ 15 ויאמר חושי
אל־צדוק הכהן ואל־אביתר הכהנים כה
וכה יעץ אחיתפל את־אבשלום ואת־זקני
ישראל ואני יעצתי כה וכה׃ 16 ועתה
שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל־
תלן הלילה בערבות המדבר וגם־עבור
תעבר פן־יבלע המלך וכל־העם אשר־
אתו׃ 17 יונתן ואחימעץ עמדים
בעין רגל ולא יוכלו לבוא בעיר ותלך
השפחה ואמרה להם ואם־הלוך יהלכו
לגד המלך׃ 18 ונער ראה אותם
ויגד לאבשלום ויהלכו שניהם מהרה
ויבאו־בית־איש בבחורים אשר־לו
בבחורים ויורדו הבור׃ 19 ותקח האשה
את־הסך ותפרש־עליו פני הבור ותשר
עליו את־הרכה׃ ולא־נודע דבר׃ 20 ויבאו
עבדי אבשלום אל־האשה הבית ותאמר
אליהם אנה אחימעץ ויונתן ותאמר
אליהם עברו מעבר למים׃ ויבקשו ולא
מצאו וישבו ירושלם׃ 21 והיה אחרי
לכתם ויעלו מן־הבור וילכו להגיד
המלך דוד ויאמרו אל־דוד קומו ועברו
את־המים׃ 22 ויקם דוד ואת־כל־העם
אשר־עמו ויעברו את־הירדן עד־אור
הבקר עד־אחד נעדר אשר לא־עבר את־
הירדן׃

ומשפחותיהם בית אב לאלפים ומאה
שבעים וחמשה׃ 28 בני שמעון לדגם
לאלפים ומאה׃ 29 בנימן בלע בכרו
אשבל שני נחרא׃ 30 אחיה רא
גרא אבי אחוד׃ 31 אבישוע נעמן
אחוח׃ 32 רא גרא אבי אחוד׃
33 ומשפחותיהם בית אב לאלפים
ומאה׃ 34 אלה בני בלע בכרו
אשבל שני נחרא׃

18 ובני נפתלי בלעם
2 ויעזיאל ויריאל ויחמי ושמי
ושלם׃ 3 ובני בלעם אדר
ונעמן אחוח׃ 4 ולרא גרא
ושפופן וחורם׃ 5 ובני אדר
אשבל גרא נעמן אחוח׃
6 ובני בלע בכרו אשבל
ומשפחותיהם׃ 7 ובני אשבל
יעיאל ואבי ונעמן אחוח
ורא׳ ומרמות ועבדיה ואשן
8 ובני בכרו אבי אחוד
ונעמן ואבישוע ומרא׳ ובלע
ותמר׃ 9 אלה בני אדר
לראשי אבות מבחר גבורי
חיל מאתים׃ 10 ובני
ידיעאל לבלהן בלהן
ויעיש׃ 11 כל בני
לבלהן לראשי אבות מבחר
גבורי חיל שבעה עשר
אלף ומאתים׃ 12 שפים
וחפים בני אתר׃
13 בני נפתלי יחציאל
וגוני ויצר ושלם בני
בלהה׃ 14 בני מנשה
אסריאל אשר ילדה
ארמית פלגש גלעד
אביר׃ 15 ומכיר
לקח אשה לחפים
ולשפים ושם אחתו
מעכה׃ 16 ומעכה
אשת מכיר ילדה בן
ושם אחיו פרש
ושרש׃ 17 ובני
אולם רדם ובדן
אלה בני גלעד
בן מכיר בן מנשה׃
18 ואחותו המלכת
ילדה את אישהוד
ואת אבי עזר ואת
מחלה׃ 19 ובני
שמידע היו אחיען
ושכם וליקחי ואניעם׃
20 ואלה בני אפרים
שותלח ובכר ואזבן
אחיו׃ 21 ורפח
בנו ואלעדה בנו
ותחת בנו׃ 22 ואלעדה
אביהם אחרי אשר
בא אל בנות אדם
לקחתם׃ 23 ויבא
אל אשתו ותהר
ותלד בן ויקרא
שמו בריעה כי
ברעה היתה בביתו׃
24 ובת שארה
בנתה את בית חורן
התחתון ואת בית
חורן העליון ואת
אזן שארה׃ 25 ורפח
בנו ורשף ותלח
בנו ותחן בנו׃
26 לעדן בנו עמיהוד
בנו אלישמע בנו׃
27 נון בנו יהושע
בנו׃ 28 ואחוזתם
ומושבתם בית אל
ובנותיה ומזרח
נערן ומערבה גזר
ובנותיה ושכם
ובנותיה עד עזה
ובנותיה׃ 29 ועל
גבול בני מנשה
בית שאן ובנותיה
תענך ובנותיה
מגדו ובנותיה
דור ובנותיה
בבאלה ובנותיה
אלה ישבו בני
יוסף בן ישראל׃
30 בני אשר ימנה
ישוה ישוי
ובריעה ואחותם
שרח׃ 31 ובני
בריעה חבר
ומלכיאל הוא
אבי ברזית׃
32 חבר הוליד
את יפלט
ואת שומר
ואת חותם
ואת שועה
אחותם׃ 33 בני
יפלט פסך
ובמהל ועלא
אלה בני יפלט
לבתיהם׃ 34 בני
שמר אחי חותם
חמי ורמיע
אלה בני שמר
אחותם׃
35 ובני הלם
צופח ויעע
וארץ׃ 36 אלה
בני צופח
וחרנפר ושועל
וביעי ושרעה
ויתרן וביארה׃
37 בצר והוד
ושמה ושלשה
ושרן׃ 38 ובני
יתר יפנה
ופספה וארא׃
39 ובני עלא
ארח וחניאל
וריא׃ 40 כל
אלה בני אשר
ראשי אבות
מבחר גבורי
חיל ראשי
הנשאים
לצבא למלחמה
מספרם
אנשים
ששה עשר
אלף׃

אמרתם לעשות לי מדוע כעס לא מדע כעס לי אל הכלי ה׳ אמר אל
אדם מי שם פה לאדם אלם או חרש או פקח או עור הלא אני ה׳
18 ועתה לך ואני אעזר בפיך והורתיך אשר תדבר 19 ויאמר
משה בי אדני שלח נא ביד תשלח 20 ויחר אף ה׳ במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא
יצא לקראתך וראך ושמח בלבו 21 ודברת אליו ושמת את הדברים
בפיו ואנכי אעזר בפיך ובפיו והורתי אתכם את אשר תעשון
22 והוא ידבר לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה
לו לאלהים 23 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו
אתות 24 וילך משה וישב אל יתרו חתנו ויאמר אליו אלכה נא
ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו
למשה לך לשלום 25 ויאמר ה׳ אל משה במדין לך שוב מצרים
כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך 26 ויקח משה את אשתו
ואת בניו וירכיבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה
את מטה האלהים בידו 27 ויאמר ה׳ אל אהרן לך לקראת משה
המדבר וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו 28 ויגד משה
לאהרן את כל דברי ה׳ אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו
ה׳ 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל
30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר ה׳ אל משה ויעש
האתות לעיני העם 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד ה׳ את בני
ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו

19 אחר כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר ה׳
אלהי ישראל שלח את עמי וחגו לי במדבר 2 ויאמר פרעה מי
ה׳ אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את ה׳ וגם
את ישראל לא אשלח 3 ויאמרו אלהי העברים נקרה נא עלינו
דרך שלשת ימים נלכה נא במדבר ונזבחה לה׳ אלהינו פן יפגענו
בדבר או בחרב 4 ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן
תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם 5 ויאמר פרעה הן
רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם 6 וצו פרעה
ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר 7 לא תוסיפון
תת תבן לעם לעשות לבנים כתמול שלשם הנה הם הולכים
וקששים תבן 8 את תכין המלאכה אשר הם עשים תמול שלשם
לא תגרעו ממנה כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה
נזבחה לאלהינו 9 תכבד העבודה על האנשים ויעבדו בה
ואל ישעו בדברי שקר 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו
אל העם לאמר כה אמר פרעה איננו נתן לכם תבן 11 אתם לכו
קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין גרע מעבדתכם דבר 12 ויתפרץ
העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן 13 הנגשים אצים לאמר
כלו מלאכתיכם דבר יום ביומו כאשר היה בהיות התבן 14 ויכו
שטרי בני ישראל אשר שם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם
חקכם לבנת כתמול שלשם גם אתמול גם היום 15 ויבאו שטרי
בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך
16 תבן לא נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו ונה הנה עבדיך
מוכים וחטאת עמך 17 ויאמר רפים אתם רפים על כן אתם אמרים
נלכה נזבחה לה׳ 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותכן
לבנים תתנו 19 וירעו שטרי בני ישראל כי אמר לא תגרעו
מלבנתיכם דבר יום ביומו 20 ויפגעו את משה ואהרן הנצבים
לקראתם בצאתם מאת פרעה 21 ויאמרו אליהם יראה ה׳ עליכם
ושפט אשר הסרחתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת
חרב בידם להרגנו 22 וישב משה אל ה׳ ויאמר אדני למה הרעותה
לעם הזה למה זה שלחתני 23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך

20 ויאמר ה׳ אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד
חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו 2 דבר נא באזני העם
וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב
3 ויתן ה׳ את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד
בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם 4 ויאמר משה כה
אמר ה׳ כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים 5 ומתו כל בכור
בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה
אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה 6 והיתה צעקה גדולה בכל
ארץ מצרים אשר כמוהו לא נהיתה וכמוהו לא תסף 7 ולכל
בני ישראל לא חרץ כלב לשנו לאדם ולבהמה למען תדעון
אשר יפלה ה׳ בין מצרים לבין ישראל 8 וירדו כל עבדיך
אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך
ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף 9 וה׳ אמר אל משה
עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם
מזה כאשר יגרש יגרש אתכם מזה חבר יגרש אתכם מזה
10 ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק
ה׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו 11 ויאמר ה׳
אל משה ואל אהרן לאמר 12 הן אמר אל בני ישראל לאמר
אני ה׳ והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם
מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים
13 ולקחתי אתכם לי לעם והיה לכם לאלהים וידעתם כי אני
ה׳ אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים 14 והבאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם
ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני ה׳ 15 ודברת
אל בני ישראל לאמר אני ה׳ והוצאתי אתכם מתחת סבלות
מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים 16 ולקחתי אתכם לי לעם והיה לכם לאלהים
וידעתם כי אני ה׳ אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות
מצרים 17 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני ה׳
18 ויאמר אל בני ישראל לאמר אני ה׳ והוצאתי אתכם מתחת
סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע
נטויה ובשפטים גדלים 19 ולקחתי אתכם לי לעם והיה לכם
לאלהים וידעתם כי אני ה׳ אלהיכם המוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים 20 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה
אני ה׳ 21 ויגד משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה
מקצר רוח ומעבודה קשה 22 ויאמר ה׳ אל משה לאמר 23 בא
דבר אל פרעה מלך מצרים ויגרש את בני ישראל מארצו
24 ויאמר משה לפני ה׳ לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי
ואיך ישמעני פרעה ואנכי ערל שפתים 25 ויאמר ה׳ אל משה
ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר
ה׳ להם הוצאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם
27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
ממצרים הוא משה והוא אהרן 28 והיה ביום דבר ה׳ אל משה
בארץ מצרים 29 ויאמר ה׳ אל משה לאמר אני ה׳ דבר אל פרעה
מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך 30 ויאמר משה לפני
ה׳ הן אנכי ערל שפתים ואיך ישמעני פרעה

34 ואם אמר אדם לחברו ולא היה לו
בור ונפל שור לתוכו ומת הבעל
הבור ישלם לבעל הבהמה ואת
הבהמה המתה יהיה לו 35 ואם שור
איש אחד הזיק לשור איש אחר
ומת ומכרו את השור החי וחצו
את כספו וגם את הבהמה המתה יחצו
ביום אחד 36 ואם נודע כי היה
שור נגחן מלפני ולא שמר בעליו
אותו שלם ישלם שור תחת השור
ואת המת יקח לו 37 אם אדם גנב
שור או שה וטבחו או מכרו חמשה
בקר תחת השור וארבע צאן תחת
השה 38 אם בסתר ימצא הגנב
ומכהו איש ומת אין לו דמים
עליו 39 אם זרחה השמש עליו
דמים יש לו תחת גנבתו אם אין
לו ונמכר בגנבתו 40 אם בידו
תמצא הגנבה מן השור עד חמור
ועד שה חיים שני פעמים ישלם
הגנב אם שור הוא לו כפל יעשה
אם חמור הוא לו כפל יעשה אם
שה הוא לו כפל יעשה 41 אם
יגנב איש ונמכר בגנבתו ונמצא
בידו חי מאור עד שה חמור
לבדו

20

אם בא אדם לגנוב ולא נמצא
ונחתה עד המות אין לו דמים
2 אם זרחה השמש עליו אין
לו דמים אם אין לו לשלם ונמכר
בגנבתו אם אין לו לשלם ונמכר
בגנבתו 3 אם אין לו לשלם
ונמכר בגנבתו אם נמצא בידו
הגנבה מן השור עד חמור ועד
שה חיים שני פעמים יעשה לו
4 אם בא אדם ובער בשדה
אחר ושלח את בעירו ורעה
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו יעשה לו אם אש פרצה
ואכלה קציר אחר או הגדישים
הנצבים אם יעשה יעשה לו
שלם ישלם אדם את אחיו כסף
או כלים לשמור ונגנב מבית
האיש אם ימצא הגנב ישלם
שנים 6 אם לא נמצא הגנב
ונקרב בעל הבית אל האלהים
אם לא שלח ידו בכל מלאכת
רעהו 7 על כל דבר פשע על
שור על חמור על שה על שלמה
על כל אבדה אשר יאמר כי הוא
זה עד האלהים יבוא דבר שניהם
אשר ירשיעון אלהים יכפל לרעהו
8 אם לא מצא הגנב ונקרב בעל
הבית אל האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו 9 על כל
פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר
כי הוא זה עד האלהים יבוא דבר
שניהם אשר ירשיעון אלהים יכפל
לרעהו 10 כי יתן איש אל רעהו
חמור או שור או שה וכל בהמה
לשמר ומת או נשבר או נשבה
אין איש ראה 11 שבועת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו ולקח בעליו לא
ישלם 12 ואם גנב יגנב מעמו
ישלם לבעליו 13 אם טרף
יטרף יביאהו עד הטרף לא
ישלם 14 וכי יישאל איש מאת
רעהו ונשבר או מת בעליו אין
עמו שלם ישלם 15 אם בעליו
אתו לא ישלם אם שכיר הוא
בא בשכרו 16 ואם יפתה איש
בתולה אשר לא ארשה ושכב
עמה מהר יהרנה לו לאשה
17 אם מאן מאן אביה לתתה לו
כסף ישקל כמהר הבתולת
18 מכשפה לא תחיה 19 כל
שכב עם בהמה מות יומת
20 זבח לאלהים יחרם
בלתי ליהוה לבדו 21 וגר לא
תונה ולא תלחצנו כי גרים
הייתם בארץ מצרים 22 כל
אלמנה ויתום לא תענון
23 אם ענה תענה אותו כי
אם צעק יצעק אלי שמע
אשמע צעקתו 24 וחרה אפי
והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים
25 אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו
כנשה לא תשימון עליו נשך
26 אם חבל תחבל שלמת רעך
עד בא השמש תשיבנו לו
27 כי היא כסותו לבדה היא
שמלתו לעורו במה יישן והיה
כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון
אני 28 אלהים לא תקלל
ונשיא בעמך לא תאר
29 בכורך ומלאתך לא תאחר
בכור בניך תתן לי 30 כן תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה
עם אמו ביום השמיני תתן אתו
לי 31 ואנשי קדש תהיון לי
בשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשליכון אותו

16 ואם יפתה איש בתולה אשר
לא ארשה ושכב עמה מהר
יהרנה לו לאשה אם מאן מאן
אביה לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת 17 מכשפה
לא תחיה 18 כל שכב עם
בהמה מות יומת 19 זבח
לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לבדו 20 וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ
מצרים 21 כל אלמנה ויתום
לא תענון 22 אם ענה תענה
אותו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו 23 וחרה
אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים
24 אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו
כנשה לא תשימון עליו נשך
25 אם חבל תחבל שלמת רעך
עד בא השמש תשיבנו לו
26 כי היא כסותו לבדה היא
שמלתו לעורו במה יישן והיה
כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון
אני 27 אלהים לא תקלל
ונשיא בעמך לא תאר
28 בכורך ומלאתך לא תאחר
בכור בניך תתן לי 29 כן תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה
עם אמו ביום השמיני תתן אתו
לי 30 ואנשי קדש תהיון לי
בשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשליכון אותו

21

מפי שקר תשא אל תשת ידך עם
רשע להיות עד חמס 2 לא תהיה
אחרי רבים לרעות ולא תענה על
ריב לנטות אחרי רבים להטות
3 וגם דל לא תהדר בריבו
4 כי תפגע שור אויבך או חמרו
תועים השב תשיבנו לו 5 כי
תראה חמור שנאך רבץ תחת
משאו וחדלת מעזב עזב תעזב
עמו 6 לא תטה משפט אביונך
בריבו 7 מדבר שקר תרחק
ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע 8 ושחד לא תקח
כי השחד יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים 9 וגר לא תלחץ
ואתם ידעתם את נפש הגר כי
גרים הייתם בארץ מצרים
10 ושש שנים תזרע את ארצך
ואספת את תבואתה 11 ובשנה
השביעית תשמטנה ונטשתה
ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל
חיתו השדה כן תעשה לכרמך
לזיתך 12 ששת ימים תעשה
מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרך ויפש
בן אמתך והגר 13 ובכל
אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכירו
לא יישמע על פיך 14 שלש
רגלים תחג לי בשנה 15 את
חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר צויתיך לעת
חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא יראו פני ריקם 16 וחג
הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע
בשדה וחג האסף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה
17 שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדון יהוה
18 לא תזבח על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד בקר
19 ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו

לחשוב 4 ומנין אתה מביט אל הארון אשר
בו הלוחות אשר כרתו בהר חורב ולא
נמצא בו דבר מלבד שני לוחות אבן
אשר הניח שם משה בחורב 5 ועתה אל
תביט אל הארון ואל הלוחות אשר בו
ותמיד ותמיד אל תביט אל הארון
ואל הלוחות אשר בו כי אם תביט אל
הארון ואל הלוחות אז תמות 6 ובעת
אשר יבא אל הארון ואל הלוחות אשר
בו אז תמות ומשה הקים את הארון
ואת הלוחות 7 ויהי ביום אשר הקים
משה את הארון ויבא אל אהל מועד
ויבא אל הארון ויראה כי אין בו דבר
מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 8 ויבא אל אהל מועד ויבא
אל הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
9 ויבא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב 10 ויבא
אל אהל מועד ויבא אל הארון ויראה
כי אין בו דבר מלבד לוחות אבן אשר
הניח משה בחורב 11 ויבא אל אהל
מועד ויבא אל הארון ויראה כי אין בו
דבר מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 12 ויבא אל אהל מועד ויבא
אל הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
13 ויבא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות אבן
אשר הניח משה בחורב 14 ויבא
אל אהל מועד ויבא אל הארון ויראה
כי אין בו דבר מלבד לוחות אבן אשר
הניח משה בחורב 15 ויבא אל אהל
מועד ויבא אל הארון ויראה כי אין בו
דבר מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 16 ויבא אל אהל מועד ויבא
אל הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
17 ויבא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות אבן
אשר הניח משה בחורב 18 ויבא אל
אהל מועד ויבא אל הארון ויראה כי
אין בו דבר מלבד לוחות אבן אשר
הניח משה בחורב 19 ויבא אל אהל
מועד ויבא אל הארון ויראה כי אין בו
דבר מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 20 ויבא אל אהל מועד ויבא
אל הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
21 ויבא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות אבן
אשר הניח משה בחורב 22 ויבא אל
אהל מועד ויבא אל הארון ויראה כי אין
בו דבר מלבד לוחות אבן אשר הניח
משה בחורב 23 ויבא אל אהל מועד
ויבא אל הארון ויראה כי אין בו דבר
מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 24 ויבא אל אהל מועד ויבא
אל הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
25 ויבא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות אבן
אשר הניח משה בחורב 26 ומדוע
אמר משה אל בני ישראל אל תביטו
אל הארון ואל הלוחות אשר בו כי
אם תביטו אל הארון ואל הלוחות
אז תמות ומשה אמר אל בני ישראל
אל תביטו אל הארון ואל הלוחות
אשר בו 27 ויבא אל אהל מועד
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב, כאשר
ראה אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב 28 ובני
ישראל, בראות כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
ויבא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב 29 ובעת
אשר בא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב 30 ומדוע
אמר משה אל בני ישראל אל תביטו
אל הארון ואל הלוחות אשר בו, מדוע
אמר לבני ישראל אל תביטו אל הארון
ואל הלוחות אז תמות 31 ובעת בא
אל אהל מועד ויבא אל הארון ויראה
כי אין בו דבר מלבד לוחות אבן אשר
הניח משה בחורב 32 ויבא אל אהל
מועד ויבא אל הארון ויראה כי אין בו
דבר מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 33 ומדוע אמר משה אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות 34 ומדוע אמר משה אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות אז תמות ומדוע אמר משה
אל בני ישראל אל תביטו אל הארון
ואל הלוחות, אם לא, אז תמות, ומדוע
אמר משה אל בני ישראל אל תביטו
אל הארון ואל הלוחות אז תמות
35 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
36 ובעת אשר בא אל אהל מועד
ויבא אל הארון ויראה כי אין בו דבר
מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב, ומדוע
37 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
38 ומדוע אמר משה אל בני ישראל
אל תביטו אל הארון ואל הלוחות
אשר בו, כי אם אמר אמר אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות אז תמות 39 ובעת אשר
בא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב, ומדוע
אמר משה אל בני ישראל אל תביטו
אל הארון ואל הלוחות אז תמות
40 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב

22

2 ומדוע אמר משה אל בני ישראל
אל תביטו אל הארון ואל הלוחות
אשר בו, כי אם אמר אמר אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות אז תמות 3 ומדוע אמר
משה אל בני ישראל אל תביטו אל
הארון ואל הלוחות אשר בו כאשר
ראה אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב, ומדוע
אמר משה אל בני ישראל אל תביטו
אל הארון ואל הלוחות אז תמות
4 ומדוע אמר משה אל בני ישראל
אל תביטו אל הארון ואל הלוחות
אשר בו כי אם אמר אמר אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות אז תמות 5 ובעת אשר בא
אל אהל מועד ויבא אל הארון ויראה
כי אין בו דבר מלבד לוחות אבן
אשר הניח משה בחורב 6 ובעת
אשר בא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
7 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
8 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
9 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
10 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
11 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
12 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
13 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
14 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
15 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
16 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
17 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
18 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
19 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
20 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
21 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
22 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
23 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
24 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
25 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
26 ומדוע אמר משה אל בני ישראל
אל תביטו אל הארון ואל הלוחות
אשר בו, כי אם אמר אמר אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות אז תמות ומשה אמר אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות אשר בו 27 ויבא אל אהל
מועד ויבא אל הארון ויראה כי אין בו
דבר מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב, כאשר ראה אל אהל מועד
ויבא אל הארון ויראה כי אין בו דבר
מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 28 ובני ישראל, בראות כי אין
בו דבר מלבד לוחות אבן אשר הניח
משה בחורב ויבא אל אהל מועד
ויבא אל הארון ויראה כי אין בו דבר
מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 29 ובעת אשר בא אל אהל
מועד ויבא אל הארון ויראה כי אין בו
דבר מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב 30 ומדוע אמר משה אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות, אם לא, אז תמות, ומדוע
אמר משה אל בני ישראל אל תביטו
אל הארון ואל הלוחות אז תמות
31 ובעת בא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
32 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
33 ומדוע אמר משה אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות 34 ומדוע אמר משה אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות אז תמות ומדוע אמר משה
אל בני ישראל אל תביטו אל הארון
ואל הלוחות, אם לא, אז תמות, ומדוע
אמר משה אל בני ישראל אל תביטו
אל הארון ואל הלוחות אז תמות
35 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
36 ובעת אשר בא אל אהל מועד
ויבא אל הארון ויראה כי אין בו דבר
מלבד לוחות אבן אשר הניח משה
בחורב, ומדוע
37 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב
38 ומדוע אמר משה אל בני ישראל
אל תביטו אל הארון ואל הלוחות
אשר בו, כי אם אמר אמר אל בני
ישראל אל תביטו אל הארון ואל
הלוחות אז תמות 39 ובעת אשר
בא אל אהל מועד ויבא אל הארון
ויראה כי אין בו דבר מלבד לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב, ומדוע
אמר משה אל בני ישראל אל תביטו
אל הארון ואל הלוחות אז תמות
40 ויבא אל אהל מועד ויבא אל
הארון ויראה כי אין בו דבר מלבד
לוחות אבן אשר הניח משה בחורב

ומלך ארם היה לחם עם ישראל
ויאמר אל עבדיו לאמר הלוא
5 אגיד לי איש מאלי מלך
ישראל ויאמר אחד מעבדיו לא
אדני המלך כי אלישע הנביא
אשר בישראל מגיד לאלישע
6 את הדברים אשר תדבר בחדר
משכבך ויהי ביום השלישי
ויבא אל אלישע לתור אחריו
7 ויהי אלישע בא שונמה
אשר החיה את בנו בתפלה
ויבא אל אלישע ויאמר לו
8 ויהי אלישע בא שונמה
אל האלהים לאמר אל תרד
9 ויאמר אל אלישע הנה
נא ידעתי כי איש אלהים
קדוש הוא עבר הנה תמיד
10 ויאמר אל האשה לכי
ועשית עליה עלית קיר
קטן ונתן לנו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה
בבאו אלינו יסור שמה
11 ויהי יום אחד ויבא
אל עליתו וישכב שמה
12 ויאמר אל גחזי נערו
לאמר קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותעמד לפניו
13 ויאמר אליו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו
את כל החרדה הזאת מה
לעשות לך הדבר לך אל
המלך או אל הצבא ותאמר
בתוך עמי אנכי יושבת
14 ויאמר מה לעשות לה
ויאמר גחזי אמנם בן אין
לה ואדני זקן 15 ויאמר
קרא לה ותעמד בפתח
16 ויאמר לעת חיה
אתה חבקת בן ותאמר
אל תכזב אדני איש האלהים
17 ותהר האשה ותלד בן
לעת חיה אשר דבר אליה
אלישע כעת הזאת כאשר
יחיה 18 ויגדל הנער
ויהי היום ויצא אל אביו
אל הקצרים 19 ויאמר
אל אביו ראשי ראשי
הנער ויאמר אל נער שאהו
אל אמו 20 ויישאהו
ויביאהו אל אמו עד צהרים
וישב על ברכיה עד הצהרים
וימת 21 ותעל ותשכבהו
על מטת איש האלהים
ותסגר בעדו ותצא 22 ותקרא
אל אישה ותאמר שלחה נא
לי אחד מן הנערים ואתת
אחת מן האתנות וארצה
עד איש האלהים ואשובה
23 ותאמר אליו מדוע אתה
הולך אליו היום לא חדש
ולא שבת ותאמר שלום
24 ותאסר האתון ותאמר
אל נערה נהג ולך אל תעצר
לי מרכבה אם לא אמרתי
אליך 25 ותלך ותבא אל
איש האלהים אל הר הכרמל
ויהי כראות איש האלהים
אותה מרחוק ויאמר אל גחזי
נערו הנה השונמית הלוא
אלה לקראתה ויאמר אליה
השלום לך השלום לאישך
השלום לילד ותאמר שלום
26 רוץ נא לקראתה ואמר
אליה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד ותאמר
27 ותבא אל איש האלהים
ותחזק ברגליו ויגש גחזי
להדפה ויאמר איש האלהים
הרפה לה כי נפשה מרה לה
ויהוה העלים מני ולא הגיד
לי 28 ותאמר הלאדני שאלתי
בן מאת אדני לא אמרתי
לא תשלה אותי 29 ויאמר
אל גחזי חגר מתניך וקח
משענתי בידך לך אם תמצא
איש לא תברכנו ואם יברכך
איש לא תענה אותו ושמת
משענתי על פני הנער
30 ותאמר אם חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך
ויקם וילך אחריה 31 וגחזי
עבר לפניהם וישם את
המשענת על פני הנער
ואין קול ואין מענה וישב
לקראתו ויגד לו לאמר
לא הקיץ הנער

23 1 ואלישע שב
גלגלה ואין דבר רע
בגלגל ויאמר אליו אל
נא פה כי יהוה שלחני
עד בית אל ויאמר אליו
חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ותבאנה בית אל
2 ויצאו בני הנביאים
אשר בבית אל אל אלישע
ויאמר אליו הידע אתה
כי היום יקח יהוה את
אדניך מעל ראשך ויאמר
גם אני ידעתי השתקו
3 ויאמר אליו אליהו
אל נא פה כי יהוה שלחני
יריחו ויאמר חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך
ותבאנה יריחו 4 ויגשו
בני הנביאים אשר ביריחו
אל אלישע ויאמר אליו
הידע אתה כי היום יקח
יהוה את אדניך מעל
ראשך ויאמר גם אני
ידעתי השתקו 5 ויגשו
בני הנביאים יריחו אל
אלישע ויאמר אליו הידע
אתה כי היום יקח יהוה
את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי
השתקו 6 ויאמר אליו
אליהו שב נא פה כי יהוה
שלחני עד הירדן ויאמר
חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך וילכו שניהם
7 וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו
מול מרחק והם שניהם
עמדו על הירדן 8 ואליהו
לקח את מעילו ויגלם
ויכה את המים ויחצו
הלם ושם עברו שניהם
בחרבה 9 והיה כעבר
אליהו ואלישע אמר
אליו שאל מה אעשה
לך בטרם לקחתי מעמך
ויאמר אלישע יהי נא
פי שנים ברוחך אליך
10 ויאמר הקשית לשאת
אם תראני לקוח מעמך
יהי לך כן ואם לא לא
יהי כן 11 והיה הם
הולכים הלוך ודבר
והנה רכב אש וסוסי אש
ויפרידו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה
השמים 12 ואלישע
רואה ומצעק אבי אבי
רכב ישראל ופרשיו
ולא ראהו עוד ויחזק
בבגדיו ויקרעם לשני
קרעים 13 וירם את
מעיל אליהו אשר נפל
מעליו וישב ויעמד על
שפת הירדן 14 ויקח את
מעיל אליהו אשר נפל
מעליו ויכה את המים
ויאמר איה יהוה אלהי
אליהו גם הוא ויכו את
המים הלם והם חצו
ויעבר אלישע 15 ובני
הנביאים אשר ביריחו
מנגד ראו לו ויאמרו
נחה רוח אליהו על
אלישע ויבאו לקראתו
וישתחוו לו ארצה
16 ויאמרו אליו הנה
נא עם עבדיך חמשים
אנשים בני חיל ילכו
נא ויבקשו את אדניך
פן נשאו אותו רוח יהוה
ויטלהו אל אחד ההרים
ואל אחת הגבעות ויאמר
לא תשלחו 17 ויפצירו
בו עד בוש ויאמר שלחו
וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשת הימים
ולא מצאוהו 18 ויבא
אליו והוא יושב בירחו
ויאמר אליהם הלא אמרתי
אליכם לא תלכו 19 ואנשי
העיר אמרו אל אלישע
הנה נא מושב העיר
טוב כאשר אדני רואה
ורעה המים ורעה הארץ
20 ויאמר קחו לי צלוחית
חדשה ושימו שם מלח
ויביאו אליו 21 ויצא
אל מוצא המים וישלך
שם מלח ויאמר כה אמר
יהוה רפאתי המים האלה
לא יהיה משם עוד מות
ומשכלת 22 ויתרפאו
המים עד היום הזה כדבר
אלישע אשר דבר
23 ויעל משם בית אלה
והוא עולה בדרך ונערים
קטנים יצאו מן העיר
ויתלעגו בו ויאמרו אליו
עלה קרח עלה קרח
24 ויפן אחריו ויראם
ויקלל אותם בשם יהוה
ותצאנה שתים דבים
מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושנים ילדים
25 וילך משם אל הר הכרמל
ומשם שב שמרונה

ומשפחותם ויהי בן־שלשים ומאתים
שנה ויקבר בגלעד׃ 29 ויעמד לבנעם מלכו
תחת אביו ויהי כמות אביו׃ 30 ויתר דברי
לבנעם וכל־אשר עשה הלא הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 31 ויתר
דברי נדב וכל־אשר עשה הלא הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 32 ויהי
מלחמה בין אסא מלך־יהודה
ובעשא מלך־ישראל כל־ימיהם׃ 33 בשנת
שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן־אחיה
על־כל־ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה׃
34 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל׃

24

35 ויהי דבר־יהוה אל־יהוא בן־חנני
לאמר׃ 2 יען אשר הגבהתיך מן־העפר
ואתן אותך נגיד על־עמי ישראל
ותלך בדרך ירבעם ותחטא את־עמי
ישראל להכעיסני בחטאתם׃ 3 הנני מבער
אחרי בעשא ואחרי ביתו והיה בית־
אתך כבית ירבעם בן־נבט׃ 4 המת לבעשא
בעיר יאכלו כלבים ומת לו בשדה יאכלו
עוף השמים׃ 5 ויתר דברי בעשא וגבורתו
אשר עשה הלא הם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ 6 וישכב בעשא
עם־אבתיו ויקבר בתרצה ויתמלך אלה
בנו תחתיו׃ 7 וגם ביד יהוא בן־חנני
הנביא היה דבר־יהוה אל־בעשא
ואל־ביתו על כל־הרעה אשר עשה
לעיני יהוה להכעיסו במעשי ידיו
להיות כבית ירבעם ובעבור אשר הכה
אתו׃ 8 ויתר דברי אלה וכל־אשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃ 9 בשנת
עשרים ושתים לאסא מלך יהודה
מלך אלה בן־בעשא על־ישראל בתרצה
שנתים׃ 10 ויקשר עליו עבדו זמרי
שר מחצית הרכב ויהי בתרצה שתה
שכר בית ארצא אשר על־הבית׃
11 ויבא זמרי ויכהו ויהרגהו בשנת
עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו׃ 12 ויכת זמרי את־כל־
בית בעשא לא השאיר משתין בקיר
וגאליו ורעיהו׃ 13 על כל־חטאת בעשא
וחטאת אלה בנו אשר חטאו
ואשר החטיאו את־ישראל להכעיס
את־יהוה אלהי ישראל בהבליהם׃
14 ויתר דברי אלה וכל־אשר עשה
הלא הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ 15 בשנת עשרים
ושבע לאסא מלך יהודה מלך זמרי
בתרצה שבעת ימים והעם חנים
על־גבעתון אשר לפלשתים׃
16 וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי
ויכה את־המלך גם־הוא היום ההוא
בתרצה ויתמלכו כל־ישראל את־עמרי
שר־צבא על־ישראל ביום ההוא
בתרצה׃ 17 ויעל עמרי וכל־ישראל
עמו מגבתון ויצרו על־תרצה׃
18 ויהי כראות זמרי כי נתפשה העיר
ויבא אל־היכל בית־המלך ויצת עליו
את־בית המלך באש וימת׃
19 בחטאתיו אשר חטא לעשות הרע
בעיני יהוה בלכתו בדרך ירבעם
ובחטאתו אשר עשה להחטיא את־
ישראל׃ 20 ויתר דברי זמרי וקשרו אשר
קשר הלא הם כתובים על־ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ 21 אז יחלק העם
ישראל לשנים חצי העם היה אחרי
תבני בן־גינת למליכו וחצי העם היה
אחרי עמרי׃ 22 ויחזק העם אשר אחרי
עמרי את־תבני בן־גינת וימת תבני
ויתמלך עמרי׃ 23 בשנת שלשים
ושתים לאסא מלך יהודה מלך עמרי
על־ישראל שתים עשרה שנה בתרצה
מלך שש שנים׃ 24 ויקן את־אדן
שמרון מאת שמר בכסף שתים
כנרות כסף ויבן את־ההר ויקרא
שם־העיר אשר בנה על־שם שמר
אדן שמרון׃ 25 ויעש הרע בעיני יהוה
ויתר לעשות מכל אשר־עשו אבתיו׃
26 וילך בכל־דרך ירבעם בן־נבט
ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל
להכעיס את־יהוה אלהי ישראל
בהבליהם׃ 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה
וגבורתו אשר בנה הלא הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
28 וישכב עמרי עם־אבתיו ויקבר
בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו׃

25

29 ואחאב בן־עמרי מלך על־ישראל
בשנת שלשים ושתים לאסא מלך
יהודה וימלך אחאב בן־עמרי על־
ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה׃
2 ויעש אחאב בן־עמרי הרע בעיני
יהוה מכל אשר היו לפניו׃ 3 ויהי
הנקל בהלכו בחטאות ירבעם בן־נבט
אשר החטיא את־ישראל ויעבד את־
הבעל וישתחו לו׃ 4 ויקם מזבח לבעל
בית הבעל אשר בנה בשמרון׃
5 ויעש אשרה ויוסף אחאב לעשות
להכעיס את־יהוה אלהי ישראל מכל
אשר־היו מלכי־ישראל אשר היו
לפניו׃ 6 בימיו בנה חיאל בית־האלי
את־יריחו באבירם בכרו יסדה
בשגיב צעיריו כדבר יהוה אשר
דבר ביהושע בן־נון׃ 7 ויאמר אליהו
התשבי מתשבי גלעד אל־אחאב
חי־יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי
לפניו אם־יהיה השנים האלה
טל ומטר׃ 8 ויהי דבר־יהוה אליו
לאמר׃ 9 לך מזה וסבת קדמה
והסתרת אל־נחל כרית אשר על־
פני הירדן׃ 10 ויהי מן־הנחל תשתה
ואת־הערב צויתי לכלכלך שם׃
11 ויהי כאשר יבש הנחל כי לא היה
גשם בארץ׃ 12 ויהי דבר־יהוה אליו
לאמר׃ 13 קום לך צרפתה אשר לצידון
ושבת שם הנה צויתי שם אשה
אלמנה לכלכלך׃ 14 ויקם ויילך צרפתה
ובאו עד־פתח העיר והנה שם אשה
אלמנה מקשטת עצים ויקרא אליה
ויאמר קחי־נא־לי מעט־מים בכלי
ואעברה׃ 15 ותלך לקחת ויקרא אליה
ויאמר קחי־נא־לי פת־לחם בידך׃
16 ותאמר חי־יהוה אלהיך אם־יש־לי
עוגה כי אם־מלא כף־קמח בכד
ומעט שמן בצפחת והנה אנכי מלקט
שני עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני
ואכלנוהו ומתנו׃ 17 ויאמר אליה אליהו
אל־תיראי בואי עשי כדבר אמרך
אך עשי־לי מהשם עוגה קטנה
והוצאת אלי ולך ולבנך תעשי
אחרון׃ 18 כי־כה אמר יהוה אלהי
ישראל כד־קמח לא־תכלה וצפחת
השמן לא־תחסר עד יום אשר יתן
יהוה מטר על־פני האדמה׃
19 ותלך ותעש כדבר אליהו
ותאכל הוא והאשה וביתה ימים׃
20 כד־קמח לא כלתה וצפחת השמן
לא חסרה כדבר יהוה אשר דבר
ביד אליהו׃ 21 ויהי אחרי הדברים
האלה חלה בן־האשה בעל־הבית
הולך וחלה עד־אין־נותר בו נשמה׃
22 ויאמר אל־אליהו מה־לי ולך
איש האלהים הבאת אלי לזכר
עוני להמית את־בני׃ 23 ויקח
אליהו את־הילד ויורד מעלית
הבית אל־הבית ויתנהו לאמו
ויאמר אליהו אליה ראי חי בנך׃
24 ותאמר האשה אל־אליהו עתה
זאת ידעתי כי־איש אלהים אתה
ודבר־יהוה בפיך אמת׃

לא אבל אם בשם הזה יסבלו אותכם
כי רוח אלוהים ורוח כבוד נמצאים
עליכם. 15 אבל אל יסבלו אותכם
רק אם הם רוצחים, גנבים, רעים
ומתערבים בעניינים לא שלהם.
16 אבל אם הם סובלים בגלל
שהם נוצרים, אל יבוישו מזה
אלא יודו לאלוהים בגלל
שהם נקראים בשם הזה. 17 הגיע
הזמן שבו אלוהים ישפוט
את עמו, ואם אנחנו הראשונים
לסבול, מה יהיה סופם של
אלה שלא מאמינים בבשורה
של אלוהים? 18 "ואם הצדיק
בקושי ניצל, מה יהיה גורלם
של הרשעים והחוטאים?"
19 לכן, אם אתם סובלים
בגלל רצון אלוהים, תנו לו
לשמור עליכם כמו
שאתם עושים לבורא
הנאמן ביותר.

5 אני מבקש מהזקנים
בכנסייה, כי גם אני
זקן כמוהם ועד
לידותיו של המשיח
אני רואה איך
הוא סבל ואיך
הוא יקבל כבוד
ומלכות. 2 אני
מבקש מהזקנים
לדאוג לעדר
אלוהים, לא
מתוך חובה
אלא מתוך
אהבה, לא
בגלל כסף
אלא בגלל
רצון טוב.
3 אל תנהגו
בעריצות
בעניינים
שלכם, אלא
תהיו דוגמה
לעדר. 4 ואם
המשיח הרועה
הראשי יגיע
אליכם, אז
תקבלו כתר
מפאר ונצחי.
5 ואתם הצעירים
כבדו את
הזקנים
בכנסייה.
ובינכם לבין
עצמכם
תתנהגו
בענווה
ובאדיבות
כלפי
אחרים,
כי אלוהים
מתנגד
לגאים
ומעניק
חסד
לענווים.
6 לכן
הכנעו
עצמכם
לאלוהים
הגדול
ותנו לו
לרומם
אתכם
בזמן
המתאים.
7 תנו
לו את
כל
דאגותיכם
כי הוא
דואג
לכם.
8 הקשיבו
לאזהרה
ונשארו
ערים
ומוכנים
לקרב
כי
אויבכם
הוא
השטן
הרוצח
שמסתובב
כאריה
רעב
ומחפש
מישהו
לטרוף.
9 עמדו
איתן
בפניו
ותראו
לו
שאתם
מאמינים
בדברי
אלוהים
ומוכנים
לסבול
בגלל
אמונתכם
בדיוק
כמו
אחיכם
בכל
העולם.
10 אחרי
שתסבלו
מעט
אלוהים
יעניק
לכם
חיים
נצחיים
בגלל
שהוא
אוהב
אתכם
ובגלל
שבחר
בכם
לשרת
אותו
בתור
עדר
שלו.
11 לו
תהיה
הרשות
לעולם
ועד.
אמן.
12 אני
כותב
לכם
בעזרת
אחי
הנאמן
סילס
ומעודד
אתכם
לעמוד
איתן
בתור
עדר
אלוהים.
13 אחיכם
בבבל
שגם
הוא
נבחר
כמו
אתם
שולח
אליכם
ברכות
ואני
מבקש
מאתכם
לנשק
אחד
את
השני
בנשיקת
אהבה.
14 אני
מקווה
שכולכם
תהיו
מאוחדים
בקשר
של
אהבה
אמיתית.
אמן.

26

אם
אלוהים
רוצה
שנסבל
בגלל
שאנחנו
מאמינים
בו
אנחנו
יודעים
שהוא
יעזור
לנו
לעמוד
איתן
ולא
לוותר
לו.
2 אנחנו
יודעים
שאם
נעבוד
קשה
אלוהים
יגמול
לנו
בגן
עדן
ולא
נצטרך
לחכות
לו
עד
שנמות
אבל
הוא
יגמול
לנו
עוד
בחיינו
הנוכחיים
3 אבל
אנחנו
לא
יודעים
מתי
הוא
יבוא
לכן
אל
תפסיקו
לעבוד
אל
תפסיקו
לחכות
לו
בסבלנות
4 בזמן
שאתם
מחכים
אל
תתנהגו
כמו
אלה
שלא
מאמינים
בו
אל
תדאגו
לגורלם
כי
אלוהים
לא
אוהב
אותם
5 אלוהים
בחר
בכם
לעבוד
אותו
ולא
בחר
בעבדים
אחרים
6 אל
תנסו
לשלוט
בעדר
שלו
אלא
תהיו
דוגמה
לעדר
7 אל
תדאגו
מה
יגיע
אליכם
אבל
תמיד
תזכרו
שאלוהים
אוהב
אתכם
8 הקשיבו
לאזהרה
ונשארו
ערים
ומוכנים
לקרב
כי
אויבכם
הוא
השטן
הרוצח
שמסתובב
כאריה
רעב
ומחפש
מישהו
לטרוף.
9 אני
מבקש
מאתכם
לעמוד
איתן
בפניו
ותראו
לו
שאתם
מאמינים
בדברי
אלוהים
ומוכנים
לסבול
בגלל
אמונתכם
בדיוק
כמו
אחיכם
בכל
העולם.
10 אחרי
שתסבלו
מעט
אלוהים
יעניק
לכם
חיים
נצחיים
בגלל
שהוא
אוהב
אתכם
ובגלל
שבחר
בכם
לשרת
אותו
בתור
עדר
שלו.
11 לו
תהיה
הרשות
לעולם
ועד.
אמן.

27

בפסוק
הבא,
פטרוס
מזכיר
לקוראיו
שאם
הם
מאמינים
בבשורה
הם
יצטרכו
לסבול
בגלל
אמונתם
2 אבל
אלוהים
יגמול
לכם
אם
תתנהגו
בקדושה
ובצדק
כי
אם
תעשו
זאת
אלוהים
יגמול
לכם
בגן
עדן
ולא
בעולם
הזה.
3 אל
תנסו
לנקום
בעצמכם
אלא
תנו
לאלוהים
לנקום
בשבילכם
כי
הוא
יודע
מי
אשם
ומי
לא
אשם
ומי
צריך
לקבל
עונש
ומי
לא
צריך
לקבל
עונש.
4 אל
תתנהגו
כמו
אלה
שלא
מאמינים
בו
אל
תדאגו
לגורלם
כי
אלוהים
לא
אוהב
אותם
5 אלוהים
בחר
בכם
לעבוד
אותו
ולא
בחר
בעבדים
אחרים
6 אל
תנסו
לשלוט
בעדר
שלו
אלא
תהיו
דוגמה
לעדר
7 אל
תדאגו
מה
יגיע
אליכם
אבל
תמיד
תזכרו
שאלוהים
אוהב
אתכם
8 הקשיבו
לאזהרה
ונשארו
ערים
ומוכנים
לקרב
כי
אויבכם
הוא
השטן
הרוצח
שמסתובב
כאריה
רעב
ומחפש
מישהו
לטרוף.
9 אני
מבקש
מאתכם
לעמוד
איתן
בפניו
ותראו
לו
שאתם
מאמינים
בדברי
אלוהים
ומוכנים
לסבול
בגלל
אמונתכם
בדיוק
כמו
אחיכם
בכל
העולם.
10 אחרי
שתסבלו
מעט
אלוהים
יעניק
לכם
חיים
נצחיים
בגלל
שהוא
אוהב
אתכם
ובגלל
שבחר
בכם
לשרת
אותו
בתור
עדר
שלו.
11 לו
תהיה
הרשות
לעולם
ועד.
אמן.

אשר בא אל־אביו ויגד לו את־דברי
עשו בנו הבכר׳ ויאמר לו אביו אי־זה
הוא הצד צידה ויביא לי ואכלה מכל
טרם אברכך׳ גם ברוך יהיה׳ 34 ויחרד
יצחק חרדה גדולה עד־מאד ויאמר מי
אפוא הוא הצד־צידה ויביא לי ואכל
מכל בטרם תבוא ואברכהו׳ גם ברוך
יהיה׳ 35 ויאמר׳ בא אחיך במרמה
ויקח את־ברכתך׳ 36 ויאמר׳ הכי קרא
שמו יעקב׳ ויעקבני זה פעמים׳ את
בכרתי לקח׳ והנה עתה לקח ברכתי׳
ויאמר׳ הלא־אמרת לי׳ 37 ויען יצחק
ויאמר לעשו׳ גביר שמתיו לך׳ ואת־כל
אחיו נתתי לו לעבדים׳ ודגן ותירש
סמכתיו׳ ולך׳ אפוא׳ מה־אעשה בני׳
38 ויאמר עשו׳ אל־אביו׳ הברכה אחת
היא לך׳ אבי׳ ברכני גם־אני׳ אבי׳
ויפן עשו׳ ויבך׳ 39 ויען יצחק אביו
ויאמר׳ אליו׳ הנה׳ משמני הארץ׳ יהיה
מושבך׳ ומטל השמים׳ מעל׳ 40 ועל־
חרבך תחיה׳ ואת־אחיך תעבד׳ והיה
כאשר תריד׳ ופרקת עלו׳ מעל צוארך׳
41 ויעקב׳ שטם׳ את־עשו׳ על הברכה
אשר ברכו אביו׳ ויאמר עשו׳ בלבבו׳
יקרבו ימי אבל אבי׳ והרגתי׳ את־
יעקב אחי׳ 42 ותגד לרבקה׳ את־דברי
עשו בנה הגדול׳ ותשלח׳ ותקרא׳ ליעקב
בנה הצעיר׳ ותאמר׳ אליו׳ הנה׳ עשו
אחיך׳ מתנחם לך׳ להרגך׳ 43 ועתה׳
בני׳ שמע בקולי׳ וקום׳ ברח׳ אל־
לבן אחי׳ חרנה׳ 44 וישבת׳ עמו׳
ימים׳ אחדים׳ עד׳ אשר תשוב׳
חמת אחיך׳ 45 עד־שוב׳ אף אחיך׳
ממך׳ ושכח׳ את־אשר עשית׳ לו׳
ושלחתי׳ ולקחתיך׳ משם׳ הגם׳
אשכל׳ גם־שניכם׳ יום׳ אחד׳ 46
ותאמר׳ רבקה׳ אל־יצחק׳ קצתי׳
בחיי׳ מפני בנות חת׳ אם־לקח
יעקב׳ אשה׳ מבנות חת׳ כאלה׳
מבנות הארץ׳ למה־זה לי׳ חיים׳
28 ויקרא׳ יצחק׳ אל־יעקב׳ ויברכהו׳
ויצו אתו׳ ויאמר׳ לו׳ לא תקח׳
אשה׳ מבנות כנען׳ 2 קום׳ לך׳
פדנה׳ ארם׳ בית׳ בתואל׳ אבי׳
אמך׳ וקח׳ לך׳ משם׳ אשה׳
מבנות לבן׳ אחי׳ אמך׳ 3 ואל־
שדי׳ יברך׳ אתך׳ ויפרך׳ והרבך׳
והיית׳ לקהל׳ עמים׳ 4 ויתן׳ לך׳
את־ברכת׳ אברהם׳ לך׳ ולזרעך׳
אתך׳ לרשת׳ את־ארץ׳ מגריך׳
אשר׳ נתן׳ אלהים׳ לאברהם׳
5 וישלח׳ יצחק׳ את־יעקב׳ ויילך׳
פדנה׳ ארם׳ אל־לבן׳ בן־בתואל׳
הארמי׳ אחי׳ רבקה׳ אם׳ יעקב׳ ועשו׳
6 ועשו׳ ראה׳ כי־ברך׳ יצחק׳ את־
יעקב׳ ושלח׳ פדנה׳ ארם׳ לקחת׳
לו׳ משם׳ אשה׳ בברכו׳ אתו׳ ויצו
עליו׳ לאמר׳ לא תקח׳ אשה׳ מבנות
כנען׳ 7 ויעקב׳ שמע׳ אל־אביו׳
ואל־אמו׳ וילך׳ פדנה׳ ארם׳
8 וירא׳ עשו׳ כי־רעות׳ בנות כנען׳
בעיני׳ אביו׳ יצחק׳ אביו׳ ויעל׳
עשו׳ אל־ישמעאל׳ ויקח׳ את־מחלת׳
בת־ישמעאל׳ בן־אברהם׳ אחות׳
נבית׳ על־נשיו׳ לו׳ לאשה׳ 9
ויעקב׳ שמע׳ אל־אביו׳ ואל־אמו׳
ויילך׳ פדנה׳ ארם׳ 10 ויצא׳
יעקב׳ מבאר׳ שבע׳ וילך׳ חרנה׳
11 ויפגע׳ במקום׳ וילן׳ שם׳ כי־בא
השמש׳ ויקח׳ מאבני׳ המקום׳ וישם׳
מראשתיו׳ וישכב׳ במקום׳ ההוא׳
12 ויחלם׳ והנה׳ סלם׳ מצב׳ ארצה׳
וראשו׳ מגיע׳ השמימה׳ והנה׳ מלאכי
אלהים׳ עלים׳ וירדים׳ בו׳ 13
והנה׳ יהוה׳ נצב׳ עליו׳ ויאמר׳
אני׳ יהוה׳ אלהי אברהם׳ אביך׳
ואלהי יצחק׳ הארץ׳ אשר׳ אתה׳
שכב׳ עליה׳ לך׳ אתננה׳ ולזרעך׳
14 והיה׳ זרעך׳ כעפר׳ הארץ׳
ופרצת׳ ים׳ וקדמה׳ וצפונה׳
ונגבה׳ ונברכו׳ בך׳ כל־משפחת׳
האדמה׳ ובזרעך׳ 15 והנה׳ אנכי׳
עמך׳ ושמרתיך׳ בכל׳ אשר׳
תלך׳ והשבתיך׳ אל־האדמה׳ הזאת׳
כי׳ לא אעזבך׳ עד׳ אשר׳ אם־עשיתי׳
את־אשר׳ דברתי׳ לך׳ 16 ויקץ׳
יעקב׳ משנתו׳ ויאמר׳ אכן׳ יש׳
יהוה׳ במקום׳ הזה׳ ואנכי׳ לא
ידעתי׳ 17 ויירא׳ ויאמר׳ מה־
נורא׳ המקום׳ הזה׳ אין׳ זה׳
כי׳ אם־בית׳ אלהים׳ וזה׳ שער׳
השמים׳ 18 וישכם׳ יעקב׳ בבקר׳
ויקח׳ את־האבן׳ אשר׳ שם׳ מראשתיו׳
וישם׳ אתה׳ מצבה׳ ויצק׳ שמן׳
על־ראשה׳ 19 ויקרא׳ את־שם׳
המקום׳ ההוא׳ בית׳ אל׳ ואולם׳
לוז׳ שם׳ העיר׳ לראשונה׳ 20
וידר׳ יעקב׳ נדר׳ לאמר׳ אם׳
יהיה׳ אלהים׳ עמדי׳ ושמרני׳
בדרך׳ הזה׳ אשר׳ אנכי׳ הולך׳
ונתן׳ לי׳ לחם׳ לאכל׳ ובגד׳
ללבש׳ 21 ושבתי׳ בשלום׳ אל־
בית׳ אבי׳ והיה׳ יהוה׳ לי׳
לאלהים׳ 22 והאבן׳ הזאת׳
אשר׳ שמתי׳ מצבה׳ יהיה׳
בית׳ אלהים׳ וכל׳ אשר׳ תתן׳ לי׳
עשר׳ אעשרנו׳ לך׳ 29 ויבא׳
יעקב׳ ארצה׳ בני׳ קדם׳ וירא׳
והנה׳ באר׳ בשדה׳ והנה׳ שם׳
שלשת׳ עדרי צאן׳ רבצים׳ עליה׳
כי׳ מן־הבאר׳ ההוא׳ השקו׳ העדרים׳
ואבן׳ גדולה׳ על־פי׳ הבאר׳
2 ונגללו׳ כל־העדרים׳ ורעו׳
את־הצאן׳ והשיבו׳ את־האבן׳
על־פי׳ הבאר׳ למקומה׳ 3 ויאמר׳
אליהם׳ אחי׳ מאין׳ אתם׳
ויאמרו׳ מחרן׳ אנחנו׳ 4 ויאמר
אליהם׳ הכרתם׳ את־לבן׳ בן־נחור׳
ויאמרו׳ הכרנו׳ 5 ויאמר׳ אליהם׳
השלום׳ לו׳ ויאמרו׳ שלום׳ לו׳
ויאמרו׳ הן׳ רחל׳ בתו׳ באה׳
עם־הצאן׳ 6 ויאמר׳ הן־עוד׳
היום׳ גדול׳ לא׳ עת׳ האסף׳
המקנה׳ השקו׳ הצאן׳ ולכו׳
רעו׳ 7 ויאמרו׳ לא׳ נוכל׳
עד׳ אשר׳ יקבצו׳ כל־העדרים׳
וגללו׳ את־האבן׳ מעל׳ פי׳
הבאר׳ והשקינו׳ הצאן׳ 8
בעודנו׳ מדבר׳ עם׳ הנשים׳
ורחל׳ בתו׳ בא׳ עם׳ הצאן׳
אשר׳ לאביה׳ כי׳ היא׳ רעה׳
9 והיה׳ כאשר׳ ראה׳ יעקב׳
את־רחל׳ בת׳ לבן׳ אחי׳ אמו׳
ויגש׳ יעקב׳ ויגל׳ את־האבן׳
מעל׳ פי׳ הבאר׳ וישק׳ את־צאן׳
לבן׳ אחי׳ אמו׳ 10 ויעקב׳
נשק׳ לרחל׳ וישא׳ את־קולו׳
ויבך׳ 11 ויגד׳ יעקב׳ לרחל׳
כי אחי׳ הוא׳ לאביה׳ וכי בן־
רבקה׳ הוא׳ ותרץ׳ הנערה׳
ותגד׳ לאביה׳ 12 ויהי׳
כשמע׳ לבן׳ את־שם׳ יעקב׳ בן־
אחתו׳ וירץ׳ לקראתו׳ וחבק׳
לו׳ ונשק׳ לו׳ ויבא׳ אתו׳
אל־ביתו׳ ויספר׳ ללבן׳ את־כל
הדברים׳ האלה׳ 13 ויאמר׳
לו׳ לבן׳ אך׳ עצם׳ ובשרי׳
אתה׳ וישב׳ עמו׳ חדש׳ ימים׳
14 ויאמר׳ לו׳ לבן׳ הכי׳ אחי׳
אתה׳ ועבדתני׳ חנם׳ הגידה׳
לי׳ מה׳ משרתך׳ 15 ולבן׳
היה׳ לו׳ שתי׳ בנות׳ שם׳
הגדולה׳ לאה׳ ושם׳ הקטנה׳
רחל׳ 16 ועינ׳ לאה׳ רכות׳
ורחל׳ היתה׳ יפת׳ תאר׳ ויפת׳
מראה׳ 17 ויעקב׳ אהב׳ את־
רחל׳ ויאמר׳ אעבדך׳ שבע׳
שנים׳ ברחל׳ בתך׳ הקטנה׳
18 ויאמר׳ לבן׳ טוב׳ תתי׳
אתה׳ לך׳ מתתי׳ אתה׳ לאיש׳
אחר׳ שבה׳ עמדי׳ 19 ויעבד׳
יעקב׳ ברחל׳ שבע׳ שנים׳
ויהיו׳ בעיניו׳ כימים׳
אחדים׳ באהבתו׳ אתה׳
20 ויאמר׳ יעקב׳ אל־לבן׳
הבה׳ את־אשתי׳ כי׳ מלאו׳
ימי׳ ואבואה׳ אליה׳ 21
ויאסף׳ לבן׳ את־כל־אנשי׳
המקום׳ ויעש׳ משתה׳
22 והיה׳ בערב׳ ויקח׳
את־לאה׳ בתו׳ ויבא׳
אתה׳ אליו׳ ויבא׳
אליה׳ 23 ויתן׳ לו׳ לבן׳
את־זלפה׳ שפחתו׳ לאה׳
בתו׳ שפחה׳ 24 והנה׳
היא׳ לאה׳ ויאמר׳
אל־לבן׳ מה׳ זאת׳
עשית׳ לי׳ הלא׳
ברחל׳ עבדתי׳
עמך׳ ולמה׳
רמיתה׳ לי׳
25 ויהי׳
בבקר׳ והנה׳
לאה׳ ויאמר׳
אל־לבן׳ מה׳
זאת׳ עשית׳
לי׳ לא׳
ברחל׳ עבדתי׳
עמך׳ ולמה׳
רמיתה׳ לי׳
26 ויאמר׳
לבן׳ לא׳
יעשה׳ כן׳
במקומנו׳
לתת׳ הצעירה׳
לפני׳ הבכירה׳
27 מלא׳
שבע׳ זאת׳
ונתנה׳ לך׳
גם׳ את־
אחרת׳
בעבודה׳
אשר׳
תעבד׳
עמדי׳
עוד׳
שבע׳
שנים׳
אחרות׳
28 ויעש׳
יעקב׳ כן׳
וימלא׳
שבע׳
זאת׳
ויתן׳
לו׳
את־רחל׳
בתו׳
לאשה׳
29 ויתן׳
לבן׳
לרחל׳
בתו׳
את־בלהה׳
שפחתו׳
שפחה׳
30 ויבא׳
גם׳
אל־רחל׳
ויאהב׳
גם׳
את־רחל׳
מאלאה׳
ויעבד׳
עמו׳
עוד׳
שבע׳
שנים׳
אחרות׳
31 וירא׳
יהוה׳
כי־שנואה׳
לאה׳
ויפתח׳
את־רחמה׳
ורחל׳
עקרה׳
32 ותהר׳
לאה׳
ותלד׳
בן׳
ותקרא׳
שמו׳
ראובן׳
כי׳
אמרה׳
כי׳
ראה׳
יהוה׳
בעניי׳
אולי׳
יאהבני׳
אישי׳
33 ותהר׳
עוד׳
ותלד׳
בן׳
ותאמר׳
כי׳
שמע׳
יהוה׳
כי׳
שנואה׳
אנכי׳
ויתן׳
לי׳
גם׳
את־זה׳
ותקרא׳
שמו׳
שמעון׳
34 ותהר׳
עוד׳
ותלד׳
בן׳
ותאמר׳
עתה׳
הפעם׳
ילוה׳
אישי׳
אלי׳
כי׳
ילדתי׳
לו׳
שלשה׳
בנים׳
על־כן׳
קרא׳
שמו׳
לוי׳
35 ותהר׳
עוד׳
ותלד׳
בן׳
ותאמר׳
הפעם׳
אודה׳
את־יהוה׳
על־כן׳
קרא׳
שמו׳
יהודה׳
ותעמד׳
מלדת׳
30 ורחל׳
ראתה׳
כי׳
לא׳
ילדה׳
ליעקב׳
ותקנא׳
ברחל׳
אחותה׳
ותאמר׳
אל־יעקב׳
הבה׳
לי׳
בנים׳
ואם׳
אין׳
מתה׳
אנכי׳
2 ויחר׳
אף־יעקב׳
ברחל׳
ויאמר׳
התחת׳
אלהים׳
אנכי׳
אשר׳
מנע׳
ממך׳
פרי׳
בטן׳
3 ותאמר׳
הנה׳
אמתי׳
בלהה׳
בא׳
אליה׳
ותלד׳
על־
ברכי׳
ואבנה׳
גם׳
אני׳
ממנה׳
4 ותתן׳
לו׳
את־בלהה׳
שפחתה׳
לאשה׳
ויבא׳
יעקב׳
אליה׳
5 ותהר׳
בלהה׳
ותלד׳
ליעקב׳
בן׳
6 ותאמר׳
רחל׳
נדנני׳
אלהים׳
וגם׳
שמע׳
בקולי׳
ויתן׳
לי׳
בן׳
על־כן׳
קרא׳
שמו׳
דן׳
7 ותהר׳
עוד׳
ותלד׳
בלהה׳
שפחת׳
רחל׳
בן׳
שני׳
8 ותאמר׳
רחל׳
נפתולי׳
אלהים׳
נפתלתי׳
עם׳
אחותי׳
גם׳
יכלתי׳
ותקרא׳
שמו׳
נפתלי׳
9 ותרא׳
לאה׳
כי׳
עמדה׳
מלדת׳
ותקח׳
את־
זלפה׳
שפחתה׳
ותתן׳
אתה׳
לאשה׳
ליעקב׳
10 ותלד׳
זלפה׳
שפחת׳
לאה׳
בן׳
ליעקב׳
11 ותאמר׳
לאה׳
בגד׳
גד׳
ותקרא׳
שמו׳
גד׳
12 ותלד׳
זלפה׳
שפחת׳
לאה׳
בן׳
שני׳
ליעקב׳
13 ותאמר׳
לאה׳
אשרי׳
כי׳
אשרוני׳
בנות׳
ותקרא׳
שמו׳
אשר׳
14 וילך׳
ראובן׳
בימי׳
קציר׳
חטים׳
וימצא׳
דודאים׳
בשדה׳
ויבא׳
אל־לאה׳
אמו׳
ותאמר׳
רחל׳
אל־לאה׳
תני׳
נא׳
לי׳
מדודאי׳
בנך׳
15 ותאמר׳
לה׳
המעט׳
קחתך׳
אישי׳
ולקחת׳
גם׳
את־דודאי׳
בני׳
ותאמר׳
רחל׳
לכן׳
ישכב׳
עמך׳
הלילה׳
תחת׳
דודאי׳
בנך׳
16 ויעקב׳
בא׳
מן־השדה׳
בערב׳
ותצא׳
לאה׳
לקראתו׳
ותאמר׳
אלי׳
תבוא׳
כי׳
שכר׳
שכרתיך׳
בדודאי׳
בני׳
וישכב׳
עמה׳
בלילה׳
ההוא׳
17 ויעש׳
אלהים׳
אל־לאה׳
ותהר׳
ותלד׳
ליעקב׳
בן׳
חמישי׳
18 ותאמר׳
לאה׳
נתן׳
אלהים׳
שכרי׳
אשר׳
נתתי׳
שפחתי׳
לאישי׳
ותקרא׳
שמו׳
יששכר׳
19 ותהר׳
עוד׳
ותלד׳
לאה׳
בן׳
ששי׳
20 ותאמר׳
לאה׳
זבדני׳
אלהים׳
אותי׳
זבד׳
טוב׳
הפעם׳
יזבלני׳
אישי׳
כי׳
ילדתי׳
לו׳
שבעה׳
בנים׳
ותקרא׳
שמו׳
זבולון׳
21 ואחר׳
ילדה׳
בת׳
ותקרא׳
שמה׳
דינה׳
22 וזכר׳
אלהים׳
את־רחל׳
ויעתר׳
אליה׳
אלהים׳
ויפתח׳
את־רחמה׳
23 ותהר׳
ותלד׳
בן׳
ותאמר׳
אסף׳
אלהי׳
את־חרפתי׳
24 ותקרא׳
את־שמו׳
יוסף׳
לאמר׳
יסף׳
יהוה׳
לי׳
בן׳
אחר׳
25 ויהי׳
כאשר׳
ילדה׳
רחל׳
את־יוסף׳
ויאמר׳
יעקב׳
אל־לבן׳
שלחני׳
ואלכה׳
אל־מקומי׳
ולארצי׳
26 תנה׳
את־נשי׳
ואת־ילדי׳
אשר׳
עבדתי׳
אתך׳
בהן׳
ואלכה׳
כי׳
אתה׳
ידעת׳
את־עבדתי׳
אשר׳
עבדתיך׳
27 ויאמר׳
לו׳
לבן׳
אם־נא׳
מצאתי׳
חן׳
בעיניך׳
נחשתי׳
ויברכני׳
יהוה׳
בגלל׳
28 ויקרא׳
אל־יעקב׳
נקבה׳
שכרך׳
ואתנה׳
29 ויאמר׳
אליו׳
אתה׳
ידעת׳
את־אשר׳
עבדתיך׳
ואת־אשר׳
היה׳
מקנה׳
30 כי׳
מעט׳
אשר׳
היה׳
לפני׳
ויפרץ׳
לרב׳
ויברך׳
יהוה׳
אותך׳
לרגלי׳
ועתה׳
מתי׳
אעשה׳
גם׳
אני׳
לביתי׳
31 ויאמר׳
מה׳
אתן׳
לך׳
ויאמר׳
יעקב׳
לא׳
תתן׳
לי׳
מאומה׳
אם׳
תעשה׳
לי׳
את־הדבר׳
הזה׳
אשובה׳
ארעה׳
צאנך׳
אשמר׳
32 אעבר׳
בכל׳
צאנך׳
היום׳
הסר׳
משם׳
כל־
שה׳
נקד׳
וברד׳
וכל׳
שה׳
חום׳
בכבשים׳
וטלוא׳
וברד׳
בעזים׳
והיה׳
שכרי׳
33 וענתה׳
בי׳
צדקתי׳
ביום׳
מחר׳
כי׳
תבוא׳
על־שכרי׳
אשר׳
אתה׳
לפניך׳
כל׳
אשר׳
איננו׳
נקד׳
וברד׳
בעזים׳
וחום׳
בכבשים׳
הוא׳
גנוב׳
אתי׳
34 ויאמר׳
לבן׳
הן׳
לו׳
יהי׳
כדבריך׳
35 ויסר׳
ביום׳
ההוא׳
את־
התישים׳
העקדים׳
והטלאים׳
כל׳
אשר׳
לבן׳
בו׳
וכל׳
אשר׳
חום׳
בכבשים׳
וכל׳
אשר׳
לבן׳
בו׳
ויתן׳
ביד׳
בניו׳
36 וישם׳
דרך׳
שלשת׳
ימים׳
בינו׳
ובין׳
יעקב׳
ויעקב׳
רעה׳
את־צאן׳
לבן׳
37 ויקח׳
יעקב׳
מקל׳
לבנה׳
ולז׳
ולערמון׳
ויפצל׳
בהן׳
פצלות׳
לבן׳
מחשפת׳
38 ויצג׳
את־המקלות׳
אשר׳
פצל׳
בשתות׳
המים׳
אשר׳
תבאנה׳
הצאן׳
לשתות׳
נגד׳
הצאן׳
ויתיחמן׳
בבאן׳
לשתות׳
39 ויתיחמו׳
הצאן׳
אל־המקלות׳
ותלדנה׳
הצאן׳
עקדים׳
נקדים׳
וברדים׳
40 והכבשים׳
הפרידם׳
יעקב׳
ויתן׳
פני׳
הצאן׳
אל־עקד׳
וכל׳
חום׳
בצאן׳
לבן׳
וישת׳
עדרים׳
לבדם׳
ולא׳
שתם׳
על־צאן׳
לבן׳
41 והיה׳
בכל׳
יחמם׳
הצאן׳
הבכרות׳
ויצג׳
יעקב׳
את־המקלות׳
לעיני׳
הצאן׳
ברהטים׳
42 ובעטף׳
הצאן׳
לא׳
יצג׳
והיה׳
העטופים׳
ללבן׳
והבכירים׳
ליעקב׳
43 ויפרץ׳
האיש׳
מאד׳
מאד׳
ויהי׳
לו׳
צאן׳
רבות׳
ושפחות׳
ועבדים׳
וגמלים׳
וחמרים׳
31 וישמע׳
את־דברי
בני־לבן׳
לאמר׳
לקח׳
יעקב׳
את־כל־
אשר׳
לאבינו׳
ומאשר׳
לאבינו׳
עשה׳
את־כל־
הכבוד׳
הזה׳
2 ויראה׳
יעקב׳
את־פני
לבן׳
והנה׳
איננו׳
עמו׳
כתמול׳
שלשום׳
3 ויאמר׳
יהוה׳
אל־יעקב׳
שוב׳
אל־ארץ׳
אבתיך׳
ואל־
מולדתך׳
ואהיה׳
עמך׳
4 ויקרא׳
יעקב׳
ויאמר׳
אל־רחל׳
ואל־לאה׳
השדה׳
אל־
צאנו׳
5 ויאמר׳
אליהן׳
אני׳
רואה׳
את־פני
אבי׳
כי׳
איננו׳
עמדי׳
כתמול׳
שלשום׳
ואלהי
אבי׳
היה׳
עמדי׳
6 ואתן׳
אתכן׳
כל־
כחי׳
אבי׳
7 ואבי׳
התל׳
בי׳
והחליף
את־
משכרתי׳
עשרת׳
מנים׳
ולא׳
נתנו׳
אלהים׳
לרעתי׳
8 אם׳
כה׳
יאמר׳
נקדים׳
יהיה׳
שכרך׳
ותלדנה׳
הצאן׳
כל׳
עקדים׳
ואם׳
כה׳
יאמר׳
עקדים׳
יהיה׳
שכרך׳
ותלדנה׳
הצאן׳
כל׳
נקדים׳
9 ויצל׳
אלהים׳
את־
מקנה׳
אביכם׳
ויתנהו׳
לי׳
10 והיה׳
בעת׳
יחם׳
הצאן׳
ואשא׳
עיני׳
ואראה׳
בחלום׳
והנה׳
העתודים׳
העלים׳
על׳
הצאן׳
עקדים׳
נקדים׳
וברדים׳
11 ויאמר׳
אלי׳
מלאך׳
האלהים׳
בחלום׳
ואמר׳
יעקב׳
ואני׳
אמר׳
הנני׳
12 ויאמר׳
שא׳
נא׳
עיניך׳
וראה׳
כל׳
העתודים׳
העלים׳
על׳
הצאן׳
עקדים׳
נקדים׳
וברדים׳
כי׳
ראיתי׳
את׳
כל׳
אשר׳
לבן׳
עשה׳
לך׳
13 אנכי׳
האל׳
בית׳
אל׳
אשר׳
משחת׳
שם׳
מצבה׳
אשר׳
נדרת׳
לי׳
שם׳
עתה׳
קום׳
צא׳
מן־הארץ׳
הזאת׳
ושוב׳
אל־ארץ׳
מולדתך׳
14 ותען׳
רחל׳
ולאה׳
ותאמרנה׳
לו׳
העוד׳
לנו׳
חלק׳
ונחלה׳
בבית׳
אבינו׳
15 הלא׳
נכרי׳
נחשבנו׳
לו׳
כי׳
מכרנו׳
ואכל׳
גם׳
אכל׳
את־כספנו׳
16 כי׳
כל׳
הון׳
אשר׳
הצל׳
אלהים׳
מאבינו׳
לנו׳
הוא׳
ולבנינו׳
ועתה׳
כל׳
אשר׳
אמר׳
אלהים׳
אליך׳
עשה׳
17 ויקם׳
יעקב׳
וישא׳
את־
בניו׳
ואת־נשיו׳
על׳
הגמלים׳
18 ויסע׳
את־כל־
מקנהו׳
וכל׳
רכושו׳
אשר׳
רכש׳
מקנה׳
קנינו׳
אשר׳
רכש׳
בפדן׳
ארם׳
לבוא׳
אל־יצחק׳
אביו׳
ארצה׳
כנען׳
19 ולבן׳
הלך׳
לגז׳
צאנו׳
ורחל׳
גנבה׳
את׳
תרפים׳
אביה׳
20 ויגנב׳
יעקב׳
את־לב
לבן׳
הארמי׳
על׳
בלתי׳
הגיד׳
לו׳
כי׳
בורח׳
הוא׳
21 ויברח׳
הוא׳
וכל׳
אשר׳
לו׳
ויקם׳
ויעבר׳
את׳
הנהר׳
וישם׳
את׳
פניו׳
הר׳
הגלעד׳
22 ויגד׳
ללבן׳
ביום׳
השלישי׳
כי׳
ברח׳
יעקב׳
23 ויקח׳
את־אחיו׳
עמו׳
וירדף׳
אחריו׳
דרך׳
שבעת׳
ימים׳
וידבק׳
בהר׳
הגלעד׳
24 ויבא׳
אלהים׳
אל־לבן׳
הארמי׳
בחלום׳
הלילה׳
ויאמר׳
אליו׳
השמר׳
לך׳
פן׳
תדבר׳
עם׳
יעקב׳
מטוב׳
עד׳
רע׳
25 וידבק׳
לבן׳
את׳
יעקב׳
ויעקב׳
תקע׳
את׳
אהלו׳
בהר׳
ולבן׳
תקע׳
את׳
אחיו׳
בהר׳
הגלעד׳
26 ויאמר׳
לבן׳
אל־יעקב׳
מה׳
עשית׳
ותגנב׳
את־לבבי׳
ותנהג׳
את־בנותי׳
כשבויות׳
חרב׳
27 למה׳
נסתרת׳
לברח׳
ותגנב׳
אותי׳
ולא׳
הגדת׳
לי׳
ואשלחך׳
בשמחה׳
ובשירים׳
בתף׳
ובכנור׳
28 ולא׳
נתתני׳
לנשק׳
לבני׳
ולבנותי׳
עתה׳
הסכלת׳
עשות׳
29 יש׳
לאל׳
ידי׳
רע׳
עמכם׳
ואלהי
אביכם׳
אמש׳
אמר׳
אלי׳
לאמר׳
השמר׳
לך׳
מדבר׳
עם׳
יעקב׳
מטוב׳
עד׳
רע׳
30 ועתה׳
הלוך׳
הלכת׳
כי׳
נכסף׳
נכספת׳
בית׳
אביך׳
למה׳
גנבת׳
את־אלהי׳
31 ויען׳
יעקב׳
ויאמר׳
אל־לבן׳
כי׳
יראתי׳
כי׳
אמרתי׳
פן׳
תגזל׳
את׳
בנותיך׳
מעמי׳
32 אשר׳
תמצא׳
את־אלהיך׳
לא׳
יחיה׳
נגד׳
אחינו׳
הכר׳
לך׳
מה׳
עמדי׳
וקח׳
לך׳
ויעקב׳
לא׳
ידע׳
כי׳
רחל׳
גנבתם׳
33 ויבא׳
לבן׳
באהל׳
יעקב׳
ובאהל׳
לאה׳
ובאהל׳
שתי׳
השפחות׳
ולא׳
מצא׳
ויצא׳
מאהל׳
לאה׳
ויבא׳
באהל׳
רחל׳
34 ורחל׳
לקחה׳
את׳
התרפים׳
ותשמם׳
בכר׳
הגמל׳
ותשב׳
עליהם׳
וימש׳
לבן׳
את׳
כל׳
האהל׳
ולא׳
מצא׳
35 ותאמר׳
אל־אביה׳
אל׳
יחר׳
בעיני׳
אדני׳
כי׳
לא׳
אוכל׳
מפני׳
אשר׳
דרך׳
נשים׳
לי׳
ויחפש׳
ולא׳
מצא׳
את׳
התרפים׳
36 ויחר׳
ליעקב׳
ויריב׳
בלבן׳
ויען׳
יעקב׳
ויאמר׳
אל־לבן׳
מה׳
פשעי׳
מה׳
חטאתי׳
כי׳
דלקת׳
אחרי׳
37 כי׳
מש׳
את׳
כל׳
כלי׳
מה׳
מצאת׳
מכל׳
כלי׳
ביתך׳
שים׳
פה׳
נגד׳
אחי׳
ואחיך׳
ויוכחו׳
בין׳
שנינו׳
38 זה׳
עשרים׳
שנה׳
אנכי׳
עמך׳
רחליך׳
ועזיך׳
לא׳
שכלו׳
ואילי׳
צאנך׳
לא׳
אכלתי׳
39 טרפה׳
לא׳
הבאתי׳
אליך׳
אנכי׳
אחטנה׳
מידי׳
תבקשנה׳
גנבתי׳
יום׳
גנבת׳
ויום׳
גנבת׳
40 הייתי׳
יום׳
אכלני׳
חרב׳
וקרח׳
ונדדה׳
שנה׳
מעיני׳
41 זה׳
לי׳
עשרים׳
שנה׳
בבית׳
אשר׳
עבדתיך׳
ארבע׳
עשרה׳
שנה׳
בשתי׳
בנותיך׳
ובשש׳
שנים׳
בצאנך׳
ותחלף׳
את׳
משכרתי׳
עשרת׳
מנים׳
42 לולי׳
אלהי׳
אבי׳
אלהי׳
אברהם׳
ופחד׳
יצחק׳
היה׳
לי׳
כי׳
עתה׳
ריקם׳
שלחתני׳
את׳
עני׳
ואת׳
יגיעת׳
כפי׳
ראה׳
אלהים׳
ויוכח׳
43 ויען׳
לבן׳
ויאמר׳
אל־יעקב׳
הבנות׳
בנותי׳
והצאן׳
צאני׳
וכל׳
אשר׳
אתה׳
רואה׳
לי׳
הוא׳
ולבנותי׳
מה׳
אעשה׳
לאלה׳
היום׳
או׳
לבניהן׳
אשר׳
ילדו׳
44 ועתה׳
לכה׳
נכרתה׳
ברית׳
אני׳
ואתה׳
והיה׳
לעד׳
בינו׳
ובינך׳
45 ויקח׳
יעקב׳
אבן׳
וירימה׳
מצבה׳
46 ויאמר׳
יעקב׳
לאחיו׳
לקטו׳
אבנים׳
ויקחו׳
אבנים׳
ויעשו׳
גל׳
ויאכלו׳
שם׳
על׳
הגל׳
47 ויקרא׳
לו׳
לבן׳
יגר׳
שהדותא׳
ויעקב׳
קרא׳
לו׳
גלעד׳
48 ויאמר׳
לבן׳
הגל׳
הזה׳
עד׳
היום׳
בינו׳
ובינך׳
על׳
כן׳
קרא׳
שמו׳
גלעד׳
49 והמצפה׳
אשר׳
אמר׳
יצף׳
יהוה׳
בינו׳
ובינך׳
כי׳
נסתר׳
אנחנו׳
איש׳
מרעהו׳
50 אם׳
תענה׳
את׳
בנותי׳
ואם׳
תקח׳
נשים׳
על׳
בנותי׳
אין׳
איש׳
עמנו׳
ראה׳
אלהים׳
עד׳
בינו׳
ובינך׳
51 ויאמר׳
לבן׳
אל־יעקב׳
הנה׳
המצבה׳
הזאת׳
והנה׳
המצבה׳
אשר׳
יריתי׳
בינו׳
ובינך׳
52 עדה׳
המצבה׳
ועד׳
המצבה׳
אם׳
אני׳
לא׳
אעבר׳
אליך׳
את׳
הגל׳
הזה׳
ואם׳
אתה׳
לא׳
תעבר׳
אלי׳
את׳
הגל׳
הזה׳
ואת׳
המצבה׳
הזאת׳
לרעה׳
53 אלהי׳
אברהם׳
ואלהי
נחור׳
ישפטו׳
בינינו׳
אלהי׳
אביהם׳
ויעקב׳
נשבע׳
בפחד׳
אביו׳
יצחק׳
54 ויעקב׳
זבח׳
זבח׳
בהר׳
ויקרא׳
לאחיו׳
לאכל׳
לחם׳
ויאכלו׳
לחם׳
וילינו׳
בהר׳
55 ולבן׳
השכים׳
בבקר׳
וינשק׳
לבניו׳
ולבנותיו׳
ויברך׳
אתם׳
ויסע׳
לבן׳
וישב׳
מקומו׳
32 ויעקב׳
הלך׳
לדרכו׳
ויפגעו׳
בו׳
מלאכי
אלהים׳
2 ויאמר׳
יעקב׳
כאשר׳
ראם׳
מחנה׳
אלהים׳
זה׳
ויקרא׳
שם׳
המקום׳
ההוא׳
מחנים׳
3 ויעקב׳
שלח׳
מלאכים׳
לפניו׳
אל׳
עשו׳
אחיו׳
ארצה׳
שעיר׳
שדה׳
אדום׳
4 ויצו׳
אתם׳
לאמר׳
כה׳
תאמרון׳
לאדני׳
לעשו׳
כה׳
אמר׳
עבדך׳
יעקב׳
עם׳
לבן׳
גרתי׳
ואחר׳
עד׳
עתה׳
5 ויהי׳
לי׳
בקר׳
וחמר׳
וצאן׳
ועבד׳
ושפחה׳
ואשלחה׳
להגיד׳
לאדני׳
למצא׳
חן׳
בעיניך׳
6 וישבו׳
המלאכים׳
אל׳
יעקב׳
לאמר׳
באנו׳
אל׳
אחיך׳
אל׳
עשו׳
וגם׳
הולך׳
לקראתך׳
וארבע׳
מאות׳
איש׳
עמו׳
7 ויירא׳
יעקב׳
מאד׳
ויצר׳
לו׳
ויחלק׳
את׳
העם׳
אשר׳
אתו׳
והצאן׳
והבקר׳
והגמלים׳
לשני׳
מחנות׳
8 ויאמר׳
אם׳
יבא׳
עשו׳
אל׳
המחנה׳
האחת׳
והכהו׳
והיה׳
המחנה׳
הנשאר׳
לפליטה׳
9 ויאמר׳
יעקב׳
אלהי׳
אבי׳
אברהם׳
ואלהי
אבי׳
יצחק׳
יהוה׳
האמר׳
אלי׳
שוב׳
לארצך׳
וולדתך׳
ואיטיבה׳
עמך׳
10 קטנתי׳
מכל׳
החסדים׳
ומכל׳
האמת׳
אשר׳
עשית׳
את׳
עבדך׳
כי׳
במקלי׳
עברתי׳
את׳
הירדן׳
הזה׳
ועתה׳
הי׳
מחנות׳
11 הצילני׳
נא׳
מיד׳
אחי׳
מיד׳
עשו׳
כי׳
אני׳
יראתי׳
אתו׳
פן׳
יבא׳
והכני׳
אם׳
על׳
בנים׳
12 ואתה׳
אמרת׳
הטב׳
איטב׳
עמך׳
ושמתי׳
את׳
זרעך׳
כחול׳
הים׳
אשר׳
לא׳
יספר׳
מרב׳
13 ויהי׳
שם׳
הלילה׳
ויקח׳
מן־הבא׳
בידו׳
מנחה׳
לעשו׳
אחיו׳
14 עזים׳
מאתים׳
ותישים׳
עשרים׳
רחלים׳
מאתים׳
ואילים׳
עש

7 אם ראית אחיך בא אליך אל תגיד לו
אל תגיד לו ראה נא אני ראיתי לך אחיך אמר כה אמר
יהוה אלהים מאחרית אל המלך הגדול ר מצרי ראה אמר
ראה הרחבה הארצה הפלגה הנה, מהרה 8 אחריתו
מגיד, המלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא
אמר אל תבא אל העיר הזאת לא יורה שם חץ
אמר אל תגיד מלך ראה אחר אל תגיד לו אמר אם
אמר אל תגיד מלך אמר אל תגיד לו אמר אם 9 הנה שמע
אמר אל תגיד מלך אמר אל תגיד לו אמר אם
אמר אל תגיד מלך אמר אל תגיד לו אמר אם 10 אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 11 הנה
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 12 הגוים
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 13 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 14 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 15 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 16 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 17 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 18 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 19 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 20 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 21 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 22 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 23 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 24 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 25 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 26 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 27 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 28 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 29 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 30 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם 31 אל
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר
אל תגיד לו אמר אם אמר אל תגיד לו אמר אם אמר

ܡܬܬܝܐܘܢ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܗܘܐ ܕܝܠܕ ܝܘܚܢܢ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܝܡܘܣܐ ܕܝܫܥܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܒܝܗܘܕܝܐ ܒܝܘܡܬܗ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܐܬܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪܕܟܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܒܝܓܐܠ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܠܝܦܙܬ ܘܐܬܘ ܬܪܬܝܢ ܒܢܝ ܕܐܝܠܝܬܗ ܕܐܝܠܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܥܙܪܝܐ ܘܐܝܠܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܝܪܡ ܘܐܝܠܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܝܪܡ ܘܐܝܠܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܥܡܝܢܕܒܒ ܘܐܝܠܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܢܚܫܘܢ ܒܪܗ ܕܥܡܝܢܕܒܒ ܘܢܚܫܘܢ ܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܒܥܙ ܘܒܥܙ ܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܪܝ ܘܐܪܝ ܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܗܘܫܦܛ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܗܘܪܡ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܥܘܙܝܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܘܬܡ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܚܙ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܚܙܩܝܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܡܢܫܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܦܪܝܡ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܫܝܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܘܫܝܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܘܚܢܢ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܗܘܝܩܝܡ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܟܢܝܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܒܝܬܪ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܡܬܬܝܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܝܘܝܪܝܒ

20 Therefore by the deeds of the law there
shall no flesh be justified in his sight:
for by the law is the knowledge of sin.
21 But now the righteousness of God
without the law is manifested, being
witnessed by the law and the prophets;
22 even the righteousness of God which
is by faith of Jesus Christ unto all
and upon all them that believe: for
there is no difference: 23 for all have
sinned, and come short of the glory
of God; 24 being justified freely by
his grace through the redemption that
is in Christ Jesus: 25 whom God hath
set forth to be a propitiation through
faith in his blood, to declare his
righteousness for the remission of
sins that are past, through the
forbearance of God; 26 to declare,
I say, at this time his righteousness:
that he might be just, and the justifier
of him which believeth in Jesus.
27 Where is boasting then? It is
excluded. By what law? of works?
Nay: but by the law of faith.
28 Therefore we conclude that a man
is justified by faith without the deeds
of the law. 29 Is he the God of the
Jews only? is he not also of the
Gentiles? Yes, of the Gentiles also:
30 Seeing it is one God, which shall
justify the circumcision by faith,
and uncircumcision through faith.
31 Do we then make void the law
through faith? God forbid: yea, we
establish the law.

4 What shall we say that Abraham our
father, as pertaining to the flesh,
hath found? 2 For if Abraham were
justified by works, he hath whereof
to glory; but not before God.
3 For what saith the scripture? Abraham
believed God, and it was counted
unto him for righteousness. 4 Now
to him that worketh is the reward
not reckoned of grace, but of debt.
5 But to him that worketh not,
but believeth on him that justifieth
the ungodly, his faith is counted
for righteousness. 6 Even as David
also describeth the blessedness of
the man, unto whom God imputeth
righteousness without works,
7 Saying, Blessed are they whose
iniquities are forgiven, and whose
sins are covered. 8 Blessed is the
man to whom the Lord will not
impute sin. 9 Cometh this blessedness
upon the circumcision only, or upon
the uncircumcision also? for we say
that faith was reckoned to Abraham
for righteousness. 10 How was it
then reckoned? When he was in
circumcision, or in uncircumcision?
Not in circumcision, but in
uncircumcision. 11 And he received
the sign of circumcision, a seal of
the righteousness of the faith which
he had yet being uncircumcised:
that he might be the father of all
them that believe, though they be
not circumcised; that righteousness
might be imputed unto them also:
12 And the father of circumcision
to them who are not of the circumcision
only, but who walk also in the steps
of that faith of our father Abraham,
which he had being yet uncircumcised.
13 For the promise, that he should
be the heir of the world, was not
to Abraham, or to his seed, through
the law, but through the righteousness
of faith. 14 For if they which are
of the law be heirs, faith is made
void, and the promise made void:
15 Because the law worketh wrath:
for where no law is, there is no
transgression. 16 Therefore it is
of faith, that it might be by grace;
to the end the promise might be
sure to all the seed; not to that
only which is of the law, but to
that also which is of the faith
of Abraham; who is the father of
us all, 17 (As it is written,
I have made thee a father of many
nations,) before him whom he believed,
even God, who quickeneth the dead,
and calleth those things which be
not as though they were. 18 Who
against hope believed in hope,
that he might become the father of
many nations, according to that
which was spoken, So shall thy
seed be. 19 And being not weak
in faith, he considered not his
own body now dead, when he was
about an hundred years old,
neither yet the deadness of
Sarah's womb: 20 He staggered
not at the promise of God through
unbelief; but was strong in faith,
giving glory to God; 21 And being
fully persuaded that, what he had
promised, he was able also to perform.
22 And therefore it was imputed
unto him for righteousness. 23 Now
it was not written for his sake alone,
that it was imputed to him;
24 But also for our sake, to whom it
shall be imputed, if we believe
on him that raised up Jesus our
Lord from the dead; 25 Who was
delivered for our offences,
and was raised again for our
justification.

מיכאל הלא 19 ויאמר אמנם הכמת הכמת אנשי הכסלה
אשר הכם כי אמנם אשר מיכאל בקרבם הכם מלאכותיהם
לא אמלו: הכמה הכמה 20 ואשר אשר הכמה הכמה בעבר
אלהים הכמה שמה שמה אל אלהים לא אלהים הכמה
מן אלהי הכמה אמנם 21 אמלו אלהים הכמה הכמה
ולכל מן אנשיהם אום אלה אחרים 22 ויחרה לחרה אמנם אמלו
אנשיהם: אום אנשיהם הכמה הכמה אום אלה 23 ום הכמה אלף
אלהי אלה אב אלה 24 ולכל מלאכותיהם הכמה אלהים
כי אשמה אמנם אלהי אמנה לחי: אמנם כמה אמנם אלהים
אמנם אמנה אלה מעם אלה אלהי אמנם 25 אשר אנשי
כמה אשר אמנה אלה אלהי אמנם אמנה אלה אמנם

5

אלה אלהי הכמה מלאכותיהם הכמה אמנם לי אלהים
מלאכותיהם מה 2 הכמה אמנם אמנם כחי אמלו אנשי
מלאכותיהם אלהים הכמה אלהי אלהים מלאכותיהם
אמנם אמנה הכמה אלה 3 אמלו אלהים מלאכותיהם אלהים
אמנם אלהים אמנם אלהים אמנם אלהים אמנם אלהים אב
אלהים אמנם אמנם אלהים אמנם אלהים אמנם אלהים אמנם

7 אם לא תיטיב לא לפתח חטאת רובץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃ **2** ועתה בני שמעו אלי לבלתי סור מאמרי אשר אני מצוה אתכם׃ **3** אם תלכו בדרכי ותשמרו משמרתי ומצותי כל הימים אשר אני מצוה אתכם׃ **4** אז אני אורך לכם ומלכותי תכון לעולם׃ **5** הנה אני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי׃ **6** ועתה צוה יהוה עלי לבנות בית המקדש אשר הקדשתי לעולם׃ **7** ועתה הנה הארון אשר כרת יהוה עם אבותינו בצאתו מארץ מצרים׃ **8** ויהי אז בהיות שלמה מלך תחת אביו ויחזק על ממלכתו׃ **9** ויעל אל מזבח יהוה אשר לפני אהל מועד ויעל עליו עולות׃ **10** בלילה ההוא נראה אלהים אל שלמה ויאמר אליו שאל מה אתן לך׃ **11** ויאמר שלמה אל האלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפני באמת ובצדקה וביושר לבב עמך׃ **12** ועתה יהוה אלהי אמת דבר נא אל דוד אבי כי אתה המלכתני תחת עמי אשר רבו כעפר הארץ׃ **13** אל נא יכון לבבך אל תירא אל תחת מלכך אל תגר מפניהם׃ **14** ויאמר אלהים אל שלמה יען אשר היה זאת בלבבך ולא שאלת נכסים עשר וכבוד ונפש שנאיך ולא שאלת ימים רבים׃ **15** הנה אם כן אשר אמר אל אביך אשר אמר אל אביך אם אמר אל אביך אם אמר אל אביך אם

ἀπὸ τῆς ἀβύσσου ἀναβαίνει καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ
θαυμασθήσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ οὐ γέγραπται
τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
βλεπόντων τὸν θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ παρέσται.
9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ κεφαλαὶ ἑπτὰ ὄρη εἰσίν,
ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν· καὶ βασιλεῖς εἰσιν ἑπτά·
οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθεν· καὶ ὅταν
ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι. καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ
ἔστιν, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστιν καὶ εἰς
ἀπώλειαν ὑπάγει. καὶ οἱ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς
εἰσίν, οἵτινες βασιλείαν οὐκ ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς
βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου. ταῦτα
οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν
αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδόασιν. οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν,
καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων καὶ βασιλεὺς
βασιλέων ἐστίν, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ
πιστοί. καὶ λέγει μοι· τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται,
λαοί εἰσιν καὶ ὄχλοι καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. καὶ τὰ δέκα κέρατα
ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην καὶ
ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν καὶ τὰς σάρκας
αὐτῆς φάγονται καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν πυρί· ὅτι ἔδωκεν
ὁ θεὸς εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ
καὶ ποιῆσαι γνώμην μίαν καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν
τῷ θηρίῳ, ἄχρις οὗ τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ.
καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα
βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης
αὐτοῦ. καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν ἔπεσεν
Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητὴριον δαιμόνων καὶ
παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου
καὶ μεμισημένου· ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας
αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς
δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν. καὶ ἤκουσα
ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἐξέλθετε ὁ λαός μου
ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς καὶ
ἵνα μὴ τῶν πληγῶν αὐτῆς λάβητε· ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς
αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ
ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπεδόκει καὶ
διπλώσατε διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ
ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλᾶ. ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ
ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος·
ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα καὶ
χήρα οὐκ εἰμὶ καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός,
καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ
κρίνας αὐτήν. καὶ κλαύσουσιν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὴν οἱ
βασιλεῖς οἱ τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες,
ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν
ἑστηκότες διὰ τὸν φόβον τῶν βασανισμῶν αὐτῆς λέγοντες·
Οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά,
ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς
κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς
ἀγοράζει οὐκέτι γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου
καὶ μαργαριτῶν καὶ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ σηρικοῦ καὶ
κοκκίνου καὶ πᾶν ξύλον θύινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον
καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου
καὶ μαρμάρου, καὶ κινάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα καὶ
μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ
σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα καὶ ἵππων καὶ ἁμαξῶν καὶ
σωμάτων καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας
τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ
τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εὑρήσουσιν
αὐτά. οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς μακρόθεν
στήσονται διὰ τὸν φόβον τῶν βασανισμῶν αὐτῆς κλαίοντες
καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον,
καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαριτῶν,
ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη τοσοῦτον πλοῦτος. καὶ πᾶς κυβερνήτης
καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν
ἐργάζονται ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν καὶ ἔκραζον βλέποντες
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ
πόλει τῇ μεγάλῃ; καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαὶ οὐαί,
ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ πλουτοῦσαν πάντες οἱ ἔχοντες
πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι ἐν μιᾷ
ὥρᾳ ἠρημώθη. εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανὲ καὶ οἱ ἅγιοι καὶ
οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα
ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλινον
μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων· Οὕτως ὁρμήματι
βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι·
καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν
οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης
οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ
ἐν σοὶ ἔτι· καὶ λύχνου φῶς οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ
νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί
σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου
πλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ
ἁγίων εὑρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐστὶν ἀνάγκη καὶ οὐκ ἐξεστὶν τοῖς ἀνθρώποις
τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ἀγνοεῖν τὴν ἀλήθειαν ἣν
ἐγὼ λαλῶ πρὸς σε ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ
ἵνα μὴ ἀπόλωμαι ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ταύτῃ
ἀλλὰ ἵνα ὦμεν ἡμεῖς ἅπαντες ἕν καθὼς
ἐγὼ καὶ σὺ πατὴρ ἐν σοὶ ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ὦσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι
σὺ με ἀπέστειλας καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν
δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ὦσιν
ἕν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ
σὺ ἐν ἐμοί ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς
ἕν καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με
ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς
ἐμὲ ἠγάπησας πάτερ οὓς δέδωκάς μοι
θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν
μετ᾽ ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν
ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἠγάπησάς με
πρὸ καταβολῆς κόσμου πάτερ δίκαιε
καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω ἐγὼ δὲ σε
ἔγνων καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ
ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη
ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν
αὐτοῖς

11 Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξῆλθεν σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου
τῶν Κεδρών ὅπου ἦν κῆπος εἰς ὃν
εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
2 ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν τὸν τόπον ὅτι πολλάκις συνήχθη
ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
3 ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ
ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων
ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ λαμπάδων
καὶ φανῶν καὶ ὅπλων 4 Ἰησοῦς οὖν
εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ᾽ αὐτὸν
προῆλθεν καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνα
ζητεῖτε 5 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον λέγει αὐτοῖς Ἐγώ
εἰμι εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν μετ᾽ αὐτῶν 6 ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς
Ἐγώ εἰμι ἀπῆλθαν εἰς τὸ ὀπίσω καὶ
ἔπεσαν χαμαί 7 πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν
αὐτοὺς Τίνα ζητεῖτε οἱ δὲ εἶπαν Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον 8 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι εἰ οὖν ἐμὲ
ζητεῖτε ἀφετε τούτους ὑπάγειν 9 ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν Ὅτι οὓς
δέδωκάς μοι οὐκ ἀπολεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα 10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων
μάχαιραν εἷλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν
τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν
αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν ἦν δὲ
τὸ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος 11 εἶπεν
οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Βάλε τὴν
μάχαιραν εἰς τὴν θήκην τὸν κάλυκα
ὃν δέδωκέν μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πίω
αὐτό 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος
καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων
συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν
αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον ἦν γὰρ
πενθερὸς τοῦ Καϊάφου ὃς ἦν ἀρχιερεὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου 14 ἦν δὲ Καϊάφας
ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι
συμφέρει ἕν ἄνθρωπον ἀπολέσθαι
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ 15 Ἠκολούθει δὲ τῷ
Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος
μαθητής ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν
γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνεισῆλθεν
μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως 16 ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει
πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω ἐξῆλθεν οὖν ὁ
μαθητὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ
ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ
εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον 17 λέγει οὖν
ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ
Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου λέγει ἐκεῖνος Οὐκ
εἰμί 18 εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ
οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες
ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο
ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ᾽ αὐτῶν
ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος 19 Ὁ οὖν
ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς
διδαχῆς αὐτοῦ 20 ἀπεκρίθη αὐτῷ
Ἰησοῦς Ἐγὼ παρρησίᾳ λελάλημαι
τῷ κόσμῳ ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν
συναγωγῇ καὶ ἐν ἱερῷ ὅπου πάντοι
οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται καὶ ἐν κρυπτῷ
οὐδὲν ἐλάλησα 21 τί με ἐρωτᾷς
ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα
αὐτοῖς ἰδοὺ οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον
ἐγώ 22 ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς
παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν
ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών Οὕτως
ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ 23 ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Εἰ κακῶς ἐλάλησα
μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ εἰ δὲ
καλῶς τί με δέρεις 24 ἀπέστειλεν
οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς
Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα 25 Ἦν δὲ
Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος
εἶπαν οὖν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶ ἠρνήσατο ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν Οὐκ εἰμί 26 λέγει εἷς
τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως συγγενὴς
ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸν ὦτα
οὐκ σε εἶδον ἐγώ ἐν τῷ κήπῳ μετὰ
τοῦ Ἰησοῦ 27 πάλιν οὖν ἠρνήσατο
καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν 28
Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ
Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον πρωΐ καὶ
αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον
ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ
πάσχα 29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος
πρὸς αὐτοὺς καὶ φησίν Τίνα κατηγορίαν
φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου
30 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ
Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός οὐκ ἂν σοι
παρεδώκαμεν αὐτόν 31 εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς
καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε
αὐτόν εἶπαν οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι
Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα
32 ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ
ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
ἔμελλεν ἀποθνήσκειν 33 Εἰσῆλθεν
οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος
καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν
αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων
34 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἀπὸ σεαυτοῦ
σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοί εἶπαν
περὶ ἐμοῦ 35 ἀπεκρίθη Πιλᾶτος Μή
τι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι σὸν ἔθνος καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς παρέδοσάν σοι ἐμέ τί
ἐποίησας 36 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἡ
βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή οἱ
ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα
μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις νῦν
δὲ οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ
ἐντεῦθεν 37 εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος
Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς
εἰμι ἐγώ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ
εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον
ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ πᾶς ὁ
ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς
φωνῆς 38 λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος Τί
ἐστιν ἀλήθεια καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν
ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ
λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ αἰτίαν 39 ἔστιν δὲ συνήθεια
ὑμῖν ἵνα ἕνα σοι ἀπολύω ἐν τῷ
πάσχα βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν
τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων 40 κραυγάσαντες
οὖν πάλιν λέγουσιν Μὴ τὸν τοῦτον
ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς
λῃστής

מלאכים מלחמתם עם כוכבי השמים נלחמו
עם סיסרא׳ 2 ויאל הנחל קישון סחפם
נחל קדומים נחל קישון רמסי נפשי עוזי
1 ויהי בימי שפט השופט בימי יעל חדלו
ארחות ויתהלכו נתיבות הלכו אורחים
2 חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי
אני דבורה שקמתי אם בישראל 3 שמעו
מלכים האזינו רוזנים אני לה׳ אני אשיר
אזמר לה׳ אלהי ישראל 4 יה׳ בצאתך
משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה
גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים
5 הרים נזלו מפני ה׳ זה סיני מפני
ה׳ אלהי ישראל 6 בימי שמגר בן ענת
בימי יעל חדלו ארחות והולכי נתיבות
ילכו ארחות עקלתון 7 חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל
8 יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים
מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל
9 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם
ברכו יה׳ 10 רכבי אתון צחרות יושבי
על מדין והלכי בדרך שיחו 11 מקול
מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות
צדקות פרזונו בישראל אז ירד לשערים
עם יה׳ 12 עורי עורי דבורה עורי עורי
דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן
אבינעם 13 אז ירד שריד לאדירים עם
יה׳ ירד לי בגבורים 14 מאפרים שרשם
בעמלק אחריך בנימין בעמיך מן מכיר
ירדו מחוקקים ומן זבולן משכים בשבט
סופר 15 ושרי יששכר עם דבורה וגם
יששכר כן ברק שלח בעמק רגלו בפלגות
ראובן גדולות חקרי לב 16 למה שבת
בין השפתים לשמע שרקות עדרים פלגות
ראובן גדולות חקרי לב 17 גלעד בעבר
הירדן שכן ודן למה יגור אניות חוף
ים על מפרציו יישכן 18 זבולן עם חרף
נפשו נפתלי על מרומי שדה 19 באו
מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען
בתענך על מי מגידו בצע כסף לא לקחו
20 מן השמים נלחמו הכוכבים ממסלותם
נלחמו עם סיסרא׳ 21 נחל קישון גרפם
נחל קדומים נחל קישון דרכי נפשי
תדרכי עז 22 אז דהרו עקבי סוס מדהרות
אבירים מדהרות אבירים 23 אמר מלאך
ה׳ ארו ארו יושבי עיר כי לא באו לעזרת
ה׳ לעזרת ה׳ בגבורים 24 תברך מנשים
יעל אשת חבר הקני מנשים באהל תברך
25 מים שאל חלב נתנה בסל אדירים
הקריבה חמאה 26 ידה אל יתד תשלחנה
וימינה אל הלמות עמלים והלמה מחקה
ראשו ומחצה וחלפה רקתו 27 בין רגליה
כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל
אשר כרע שם נפל שדוד 28 בעד החלון
השקיפה ותיבב אם סיסרא׳ בעד האשנב
מדוע בושש רכבו לבוא מדוע אחרו
פעמי מרכבותיו 29 חכמות שרותיה
אף היא תשיב אמריה לה׳ 30 הלא
ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש
גבר שלל צבעים צבע רקם צבעים
רקמה צוארי שלל רקמתים 31 כן יאבדו
כל אויביך ה׳ ואהביו כצאת השמש
בגבורתו ותשקט הארץ ארבעים שנה
6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני ה׳
ויתנם ה׳ ביד מדין שבע שנים 2 ותעז
יד מדין על ישראל מפני המדינים
עשו להם בני ישראל את המחתרות
אשר בהרים ומערות ומצדות 3 והיה
אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק
ובני קדם ועלו עליו 4 וחנו עליהם
ושחתו את יבול הארץ עד בואך עזה
ולא השאירו מחיה בישראל וצאן
ושור וחמור לא השאירו 5 כי הם
ומקניהם יעלו באו בתם כארבה לרב
ולגמליהם אין מספר ובאו בארץ
לשחתה 6 ודל מאד ישראל מפני
מדין ויצעקו בני ישראל אל ה׳
7 ויהי כי צעקו בני ישראל אל ה׳
על מדין שלח ה׳ איש נביא אל בני
ישראל ויאמר אליהם כה אמר ה׳
אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם
מן המצרים והוצאתי אתכם מבית
עבדים 9 והצלתי אתכם מיד מצרים
ומיד כל לחציכם וגרשתי אותם
מפניכם ואתן לכם את ארצם 10 ואמר
אליכם אני ה׳ אלהיכם לא תיראו
את אלהי האמרי אשר אתם יושבים
בארצו ולא שמעתם בקולי 11 ויבא
מלאך ה׳ וישב תחת האלה אשר
בעפרה אשר ליואש אבי העזרי
וגדעון בנו חובט חטים בגת
להניס מפני מדין 12 וירא מלאך
ה׳ אליו ויאמר לו ה׳ עמך גבור
החיל 13 ויאמר אליו גדעון בי
אדני ויש ה׳ עמנו למה מצאתנו כל
זאת ואי הם כל נפלאותיו אשר
סיפרו לנו אבתינו לאמר הלא מן
מצרים העלנו ה׳ ועתה נטשנו ה׳
ויתננו בכף מדין 14 ויפן אליו ה׳
ויאמר לך בכחך זה והושעת את
ישראל מכף מדין הלא שלחתיך
15 ויאמר אליו בי אדני במה אושיע
את ישראל הנה אלפי דלת המנשה
ואנכי הצעיר בבית אבי 16 ויאמר
אליו כי אהיה עמך והכיתה את
מדין כאיש אחד 17 ויאמר אליו אם
נא מצאתי חן בעיניך ועשית עמדי
אות אתה מדברתי עמי אל תזז מזה
עד בואי אליך והוצאתי מנחתי
ושמתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד
שובך 18 ויבא גדעון ועשה גדי עזים
ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל
והמרק שם בפירור ויוצא אליו תחת
האלה והגש 19 ויאמר אליו מלאך
האלהים קח את הבשר והמצות
הנח על הצור הזה ושפך המרק
ויעש כן 20 ויושט מלאך ה׳ את
קצה המטה אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל אש מן הצור ותאכל
את הבשר ואת המצות ומלאך ה׳
הלך מעיניו 21 וראה גדעון כי מלאך
ה׳ הוא ויאמר גדעון אהה אדני
אלהים כי על כן פנים אל מלאך
ה׳ פנים אל פנים 22 ויאמר לו
שלום לך אל תירא לא תמות 23 ויבן
גדעון שם מזבח לה׳ ויקרא לו ה׳
שלום עד היום עדו אבי העזרי
24 ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו
ה׳ קח פר השור אביך ופר שור
שני שבע שנים וגם הרס את מזבח
הבעל אשר לאביך וגם כרת את
האשרה אשר עליו 25 ובנית מזבח
לה׳ אלהיך על ראש המעוז הזה
בערכה וקחת פר השור השני
והעלית עולה בעצי האשרה אשר
תכרת 26 ובנית מזבח לה׳ אלהיך
על ראש המעוז הזה בערכה ולקחת
את הפר השני והעלית עולה בעצי
האשרה אשר תכרת 27 ויקח גדעון
עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר
דבר אליו ה׳ והיה ירא את בית
אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם
ויעש לילה 28 וישכימו אנשי העיר
בבקר והנה נתוץ מזבח הבעל אשר
לאביו וכרות האשרה אשר עליו
ומזבח הבעל בנוי 29 ויאמרו איש
אל רעהו מי עשה הדבר הזה ויבקשו
וידרשו ויאמרו גדעון בן יואש
הדבר הזה עשה 30 ויאמרו אנשי
העיר אל יואש הוצא בנך ויומת
כי נתץ מזבח הבעל וכי כרת האשרה
אשר עליו 31 ויאמר יואש לכל
הצבאים עליו הרבים אתם לריב
לו אם אתם תושיעון לבעל אם
אתם תגאלון לו המריב לו יומת
עד הבקר אם אל הוא יריב לו כי
נתץ מזבחו 32 וקרא ביום ההוא
לגדעון ירבעל לאמר יריב בו בעל
כי נתץ מזבחו 33 וכל מדין עמלק
בני קדם נאספו יחדו ויעברו וחנו
בעמק יזרעאל 34 ורוח ה׳ לבשה
את גדעון ויתקע בשופר ויזעק
אביעזר אחריו 35 ומלאכים שלח
בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו
ומלאכים שלח באשר ובזבולן ובנפתלי
ויעלו לקראתם 36 ויאמר גדעון
אל האלהים אם יש אתה מושיע
בידי את אשר דברת 37 הנני מניח
את גז הצמר בגרן אם טל יהי
לבדו על הגז ויבש לבדו הארץ
כל סביב אם טל יהי על הארץ
38 ויהי כן וישכם ממחרת ויסך
הגז ויזר הטל מן הגז מלא הסף
מים 39 ויאמר גדעון אל האלהים
אל יחר אפך בי אך אדברה אך
אנסה נא אך בגז לבדו יהי יבש
ועל הארץ כל סביב יהי טל
40 ויעש אלהים כן בלילה ההוא
ויהי יבש לבדו הגז ועל הארץ כל
סביב היה טל
14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר כדרלעומר מלך
עילם ותדעל מלך גוים עשו מלחמה
את ברע מלך סדם ואת בירשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר
מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער
2 אלה חברו אל עמק השדים הוא
ים המלח ארבע שנים ואת שתים
עשרה שנה עבדו את כדרלעומר
ובשלשה עשרה שנה מרדו 3 וכל
אלה חברו אל עמק השדים הוא ים
המלח 4 שתים עשרה שנה עבדו
את כדרלעומר ובשלשה עשרה שנה
מרדו 5 ובארבע עשרה שנה בא
כדרלעומר ואת המלכים אשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים
ואת זוזים בהם ואת האמים בשוה
קריתים 6 ואת החרי בהר שעיר
עד אלפארן אשר על המדבר 7 ויפנו
ויבאו אל עין משפט הוא קדש
ויכו את כל שדה העמלקי וגם
האמרי היושב בחצצון תמר
8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך
בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים 9 את כדרלעומר מלך
עילם ואת תדעל מלך גוים ואמרפל
מלך שנער ואריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את החמשה 10 ועמק
השדים באר באר חמרים ומלך סדם
ועמרה נפלו שמה והנשארים הר
נסו 11 ויקחו את כל רכוש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו
12 ויקחו את לוט ואת רכושו בן
אחי אברם ויילכו והוא יושב בסדם
13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא האמרי
אחי אשכול ואחי ענר ואלה בעלי
ברית אברם 14 וישמע אברם כי נשבה
אחיו ויריק את חניכיו ילידי ביתו
שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד
דן 15 ויחלק עליהם לילה הוא
ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה
אשר משמאל לדמשק 16 וישב את כל
הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו
ונם את הנשים ואת העם 17 ויצא
מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות
את כדרלעומר ואת המלכים אשר
אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך
18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא
לחם ויין והוא כהן לאל עליון
19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל
עליון קנה שמים וארץ 20 וברוך
אל עליון אשר מגן צריך בידך
ויתן לו מעשר מכל 21 ויאמר מלך
סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש
קח לך 22 ויאמר אברם אל מלך
סדם הרימתי ידי אל ה׳ אל עליון
קנה שמים וארץ 23 אם מחוט ועד
שרוך סנאל ואם אקח מכל אשר
לך ולא תאמר אני העשרתי את
אברם 24 בלעדי רק אשר אכלו
הנערים ואת חלק האנשים אשר
הלכו אתי ענר אשכול וממרא
יקחו חלקם
15 אחרי הדברים האלה היה דבר
ה׳ אל אברם במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
מאד 2 ויאמר אברם אדני אלהים
מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר
3 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע
והנה בן ביתי יורש אותי 4 והנה
דבר ה׳ אליו לאמר לא יירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט
נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אותם ויאמר לו כה יהיה
זרעך 6 והאמן בה׳ והחשבה לו
צדקה 7 ויאמר אליו אני ה׳ אשר
הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרשתה 8 ויאמר אדני
אלהים במה אדע כי אירשנה
9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור
וגוזל יונה 10 ויקח לו את כל אלה
ויבתר אתם בתוך ואת הציפר לא
בתר 11 וירד העיט על הפגרים
וישב אתם אברם 12 והיה השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו
13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה 14 וגם
את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכש גדול
15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה 16 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד הנה 17 והיה השמש באה
והעלטה היתה והנה תנור עשן
ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
18 ביום ההוא כרת ה׳ את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת 19 את הקני והקנזי
והקדמני 20 והחתי והפרזי והרפאים
21 והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי
16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו
ולה שפחה מצרית ושמה הגר
2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא
עצרני ה׳ מלדת בא נא אל שפחתי
אולי אבנה ממנה וישמע אברם
לקול שרי 3 ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר
שנים לשבת אברם בארץ כנען
ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה
4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי
הרתה ותקל גברתה בעיניה
5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא
כי הרתה ואקל בעיניה ישפט ה׳
ביני וביניך 6 ויאמר אברם אל
שרי הנה שפחתך בידך עשי לה
הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח
מפניה 7 ומצאה מלאך ה׳ על עין
המים במדבר על העין בדרך שור
8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה
באת ואי מזה תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי ברחת 9 ויאמר
לה מלאך ה׳ שובי אל גברתך והתעני
תחת ידיה 10 ויאמר לה מלאך ה׳
הרבה ארבה את זרעך ולא יספר
מרב 11 ויאמר לה מלאך ה׳ הנך
הרה וילדת בן וקרא שמו ישמעאל
כי שמע ה׳ אל עניך 12 והוא יהיה
פרא אדם ידו בכל וידי כל בו
ועל פני כל אחיו ישכן 13 ותקרא
שם ה׳ הדבר אליה אתה אל ראי
כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי
ראי 14 על כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה בין קדש ובין ברד
15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא
אברם שמו בנו אשר ילדה הגר
ישמעאל 16 ואברם בן שמנים שנה
ושש שנים בהולד הגר לאברם
17 ויהי אברם בן תשע שנים
ותשע שנה וירא ה׳ אל אברם
ויאמר אליו אני אל שדי התהלך
לפני והיה תמים 2 ואתנה בריתי
ביני וביניך וארבה אותך במאד
מאד 3 ויפל אברם על פניו
וידבר אתו אלהים לאמר 4 אני
הנני אתך והיית לאב המון גוים
5 ולא יקרא עוד את שמך אברם
והיה שמך אברהם כי אב המון
גוים נתתיך 6 והפרתי אתך במאד
מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך
יצאו 7 והקימתי את בריתי ביני
וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם
לברית עולם להיות לאלהים לך
ולזרעך אחריך 8 ונתתי לך ולזרעך
אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ
כנען לאחזת עולם והיתי להם
לאלהים 9 ויאמר אלהים אל אברהם
ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך
אחריך לדרתם 10 זאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך
אחריך המול לכם כל זכר 11 ונמלתם
את בשר ערלתכם והיה לאות ברית
ביני וביניכם 12 בן שמנת ימים
המול לכם כל זכר לדרתיכם יליד
בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר
לא מזרעך הוא 13 המול יומל
יליד ביתך ומקנת כסף בריתי
בבשרכם לברית עולם 14 וערל זכר
אשר לא יומל את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר
15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי
אשתך לא תקרא את שמה שרי כי
שרה שמה 16 וברכתי אתה וגם
נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו
17 ויפל אברהם על פניו וצחק
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד
אם שרה בת תשעים שנה תלד
18 ויאמר אברהם אל האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך 19 ויאמר
אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך
בן וקרא את שמו יצחק והקימתי
את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
אחריו 20 ולישמעאל שמעתיך הנה
ברכתי אתו והפרתי אתו והרביתי
אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים
יולד והשמתיו לגוי גדול 21 ואת
בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך
שרה למועד הזה בשנה האחרת
22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים
מעל אברהם 23 ויקח אברהם את
ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו
וכל מקנת כסף כל זכר באנשי בית
אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר דבר אתו אלהים
24 ואברהם בן תשע שנים ותשע
שנה בהמלו את בשר ערלתו
25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה
שנה בהמלו את בשר ערלתו
26 בעצם היום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו 27 וכל אנשי ביתו
ילידי בית וקנת כסף מאת בן נכר
נמלו אתו

ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς τὸ πρότερον ἀπειθοῦντες
ἐπλανώμεθα, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ
ἡδοναῖς παντοίαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ
διάγοντες, στυγητοὶ ἀλλήλους μισοῦντες·
4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, 5 οὐκ
ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν
ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν
ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ
ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, 6 οὗ
ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, 7 ἵνα
δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι
γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.
8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων
βούλομαι σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα οἱ
πεπιστευκότες θεῷ φροντίζωσιν καλῶν
ἔργων προΐστασθαι· ταῦτα καλὰ καὶ
ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· 9 μωρὰς δὲ
ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας
καὶ μάχας νομικὰς παραιτοῦ, εἰσὶν γὰρ
ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι. 10 αἱρετικὸν
ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν
νουθεσίαν παραιτοῦ, 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται
ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος.
12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν,
σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν·
ἐκεῖ γὰρ κεκρίκαμεν παραχειμάσαι.
13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼς
σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς
λείπῃ. 14 μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι
καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας
χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. 15 Ἀσπάζονταί σε
οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπάσασθε οὓς φιλοῦμεν
ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

16 Ἀδελφοὶ ὅσοι ἐν οὐρανοῖς κλῆσιν
μετέχετε, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ
ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, 2 πιστὸν
ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν καθὼς καὶ Μωυσῆς
ἐν πάσῃ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 3 οὗτος γὰρ δόξης
ἀξιωθεὶς παρὰ τὸν Μωυσῆν, καθὸ κατὰ τὸν
οἶκον τὴν τιμὴν ἔχει ὁ κατασκευάσας αὐτόν·
4 πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος,
ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας θεός. 5 καὶ
Μωυσῆς μὲν πιστὸς ἦν ἐν ὅλῃ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ
ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων·
6 Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ,
οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν
καὶ τὸν καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους
βεβαίαν κατάσχωμεν. 7 Διὸ καθὼς λέγει
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε, 8 μὴ σκληρύνετε τὰς
καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ,
κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ, 9 οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν
ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου
τεσσαράκοντα ἔτη. 10 διὸ προσώχθισα
τῇ γενεᾷ ταύτῃ καὶ εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται
τῇ καρδίᾳ, οἱ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς
μου· 11 οὓς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.
12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μή ποτε ἔσται ἐν τινὶ
ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ
ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος, 13 ἀλλὰ
παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ
σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῆς
ἁμαρτίας· 14 μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ
Χριστοῦ, ἐὰν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως
μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· 15 ἐν τῷ
λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας
ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. 16 τινὲς
γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκρανον· ἀλλ' οὐχὶ
πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ
Μωυσέως. 17 τίσιν δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα
ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, οὗ τὰ κῶλα
ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; 18 τίσιν δὲ ὤμοσεν
μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ
εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; 19 καὶ βλέπομεν
ὅτι οὐ δυνήθησαν εἰσελθεῖν διὰ τὴν ἀπιστίαν.

17 Φοβηθῶμεν οὖν μή ποτε καταλειπομένης
ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι·
2 καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ
κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς
ἀκοῆς μὴ συγκεκραμένους τῇ πίστει τοῖς
ἀκούσασιν. 3 εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν
κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν·
Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου, καίτοι τῶν ἔργων
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενομένων. 4 εἴρηκεν
γὰρ ἐν τινι τῷ ἑβδόμῳ οὕτως· Καὶ κατέπαυσεν
ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων
τῶν ἔργων αὐτοῦ· 5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν·
Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.
6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰς αὐτὴν
εἰσελθεῖν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες
οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν, 7 πάλιν ὁρίζει
ἡμέραν τινά, Σήμερον λέγων ἐν Δαυὶδ μετὰ
τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προείρηται· Σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ
σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν. 8 εἰ γὰρ
αὐτοὺς κατέπαυσεν Ἰησοῦς, οὐκ ἂν περὶ
ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. 9 Ἄρα
οὖν ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ
θεοῦ· 10 ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. 11 Σπουδάσωμεν
οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν,
ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις πέσῃ τῆς ἀπειθείας
παραδείγματι. 12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μάχαιραν δίστομον καὶ διικνούμενος
ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος,
ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς
ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· 13 καὶ
οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ,
πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.
14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα
τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ,
κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· 15 οὐ γὰρ ἔχομεν
ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον κατὰ πάντα
καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. 16 προσερχώμεθα
οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος,
ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς
βοήθειαν εὐκαίρως.

18 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος
ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν,
ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ
ἁμαρτιῶν· 2 μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς
ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
περίκειται ἀσθένειαν· 3 καὶ διὰ ταύτην
ὀφείλει καθὼς περὶ λαοῦ οὕτω καὶ περὶ
ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν. 4 καὶ
οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ
καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθάπερ καὶ
Ἀαρών. 5 οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν
ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας
πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε· 6 καθὼς καὶ ἐν ἄλλῳ λέγει·
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισέδεκ. 7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν
δυνάμενον σῴζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ
κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενεγκάμενος
εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, 8 καίπερ
ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν·
9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς
ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου,
10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. 11 Περὶ οὗ πολὺς
ἡμῖν λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν,
ἐπεὶ νωθροὶ γεγένησθε ταῖς ἀκοαῖς.
12 καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ
τὸν χρόνον πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν
ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων
τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε οἱ χρείαν ἔχοντες
γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς· 13 πᾶς γὰρ
ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης,
νήπιος γάρ ἐστιν· 14 τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ
τροφή, τῶν διὰ τὴν ἕξιν γυμνασμένα τὰ
αἰσθητήρια ἔχοντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ
τε καὶ κακοῦ.

19 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ
λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα,
μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι
μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως
ἐπὶ θεόν, 2 βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς
τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν καὶ
κρίματος αἰωνίου. 3 καὶ ταῦτα ἐπιτρέψομεν
ὁ θεός. 4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας
γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου
καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου
5 καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα καὶ
δυνάμεις μελλούσης αἰῶνος 6 καὶ παραπεσόντας
πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας
ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.
7 γῆ γὰρ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις
ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ τίκτουσα βοτάνην
εὐθετοῦσαν ἐκείνοις οὓς καὶ γεωργεῖται
παρὰ τοῦ θεοῦ μεταλαμβάνει εὐλογίας·
8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους
ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, οὗ τὸ τέλος
εἰς καῦσιν. 9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν,
ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα
σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν· 10 οὐ γὰρ
ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν
καὶ τῆς ἀγάπης ἣν ἐνεδείξασθε εἰς τὸν
αὐτοῦ ὄνομα, διακονήσαντες καὶ διακονοῦντες
τοῖς ἁγίοις. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν
πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι
τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ
δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.
13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός,
ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὀμόσαι,
ὤμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, 14 λέγων· Εἰ μὴν
εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων
πληθυνῶ σε. 15 καὶ οὕτως μακροθυμήσας
ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. 16 ἄνθρωποι γὰρ
κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσιν, καὶ πάσης
αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν
ὁ ὅρκος. 17 ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος
ὁ θεὸς τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας
δεῖξαι τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ
ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων
ἀμεταθέτων, οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν,
ἰσχὺν παράκλησιν οἱ καταφυγόντες κρατήσωμεν
τῆς προκειμένης ἐλπίδος· 19 ἣν ὡς ἄγκυραν
ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν
καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸν μυχὸν τοῦ καταπετάσματος,
20 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς,
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος
εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Ὁ γὰρ Μελχισέδεκ οὗτος, βασιλεὺς
Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὃς
συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς
κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτὸν,
2 ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν
Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος
βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ
βασιλεὺς Σαλὴμ, ὅ ἐστιν βασιλεὺς εἰρήνης,
3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε
ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων,
ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει
ἱερεὺς διηνεκές. 4 Θεωρεῖτε δὲ πόσος οὗτος,
ᾧ καὶ δεκάτην ἔδωκεν Ἀβραὰμ ἐκ τῶν
ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. 5 καὶ οἱ μὲν
τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες
ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν
κατὰ νόμον, τουτέστιν τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς
ὀσφύος Ἀβραάμ· 6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος
ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραὰμ καὶ τὸν
ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. 7 χωρὶς
δὲ παντὸς ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ
κρείττονος εὐλογεῖται· 8 καὶ ὧδε μὲν
δεκατοῦται θνήσκοντες ἄνθρωποι, ἐκεῖ δὲ
μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. 9 καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν
διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ λαμβάνων τὰς
δεκάτας δεδεκάτωται, 10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ
ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ
Μελχισέδεκ. 11 Εἰ οὖν τελείωσις διὰ τῆς
Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ'
αὐτῇ νενομοθέτηται, τί ἔτι χρεία κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἕτερον ἀνίστασθαι
ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λεγόμενον;
12 μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ
ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται·
13 ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἄλλης
μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδείς προσέσχηκεν
τῷ θυσιαστηρίῳ· 14 πρόδηλον γὰρ ὅτι
ἐξ Ἰούδου ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν,
εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης
Μωυσῆς ἐλάλησεν. 15 καὶ περισσότερον
κατάδηλον, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα
Μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,
16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης
γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς
ἀκαταλύτου· 17 μαρτυρεῖται γάρ· Σὺ ἱερεὺς
εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ.
18 ἀθετεῖται γὰρ προαγουσα μὲν ἐντολὴ
διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές,
19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ
δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἣς ἐγγίζομεν
τῷ θεῷ. 20 καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας·
οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν
ἱερεῖς γεγονότες, 21 ὁ δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας
διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὤμοσεν
κύριος καὶ οὐ μετανοήσει· Σὺ ἱερεὺς εἰς
τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ·
22 κατὰ τοσοῦτο κρείττονος διαθήκης
γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. 23 καὶ οἱ μὲν
πλείονες γεγόνασιν ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ
κωλύεσθαι παραμένειν· 24 ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν
αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν
ἱερωσύνην· 25 ὅθεν καὶ σῴζειν εἰς τὸ παντελὲς
δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ
θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ
αὐτῶν. 26 τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν
ἀρχιερεὺς ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος,
κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ
ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος,
27 οὗ οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην
ὁ θεὸς τῶν ἀρχιερέων ἀναφέρειν θυσίας
ἐπὶ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, ἔπειτα τῶν τοῦ
λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἅπαξ ἑαυτὸν
ἀνενέγκας. 28 ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν,
ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν
νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

21 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις·
τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 2 τῶν ἁγίων λειτουργὸς
καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἣν ἔπηξεν
ὁ κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. 3 πᾶς γὰρ
ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ
θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀνάγκη καὶ τοῦτον
ἔχειν τι καὶ προσενέγκῃ. 4 εἰ μὲν οὖν ἦν
ἐπὶ γῆς οὐδ' ἂν ἦν ἱερεύς, ὄντων τῶν
ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον
τὰ δῶρα, 5 οἵτινες ὑποδείγματι καὶ
σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς
κεχρηματίσθαι Μωυσῆν μέλλοντα ἐπιτελεῖν
τὴν σκηνήν· Ὅρα γάρ, φησίν, ποιήσεις
πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεικθέντα σοι
ἐν τῷ ὄρει. 6 νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν
λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονος ἐστὶν
διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν
ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. 7 Εἰ γὰρ ἡ
πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας
ἐζητεῖτο τόπος. 8 μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς
λέγει· Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος,
καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν·
9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς
πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου
μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν
ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν,
λέγει κύριος· 10 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν
διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς
ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος· διδοὺς
νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ
ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς,
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ αὐτοί
μοι εἰς λαόν· 11 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων· Γνῶθι τὸν
κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με ἀπὸ
μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν· 12 ὅτι
ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ
ὧν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν
πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηρᾷ
ἐγγὺς τοῦ ἀφανισμοῦ.

22 Εἶχεν μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα
λατρείας καὶ τὸ ἅγιον κοσμικόν· 2 σκηνὴ
γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἥ τε
λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις
τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια· 3 μετὰ δὲ
τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη
ἅγια ἁγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον
καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης πανταχόθεν
κατακεκαλυμμένην χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος
χρυσῆ τὸ μανναν ἔχουσα καὶ ἡ ῥάβδος
Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς
διαθήκης· 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς χερουβὶν
δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον·
περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος.
6 Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων εἰς
μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν
οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες,
7 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τὸ ἐνιαυτὸν
μόνος ὁ ἀρχιερεὺς οὐ χωρὶς αἵματος ὃ
προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων· 8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ
πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ πεφανερῶσθαι
τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης
σκηνῆς ἔχουσης στάσιν· 9 ἥτις παραβολὴ
εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα καθ' ἣν
δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται αἱ μὴ
δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι
τὸν λατρεύοντα, 10 μόνον ἐπὶ βρώμασιν
καὶ πόσεσιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς
καὶ δικαιώμασιν σαρκὸς μέχρι καιροῦ
διορθώσεως κείμενα. 11 Χριστὸς δὲ παρὼν
ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς
μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου
τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ
δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων διὰ δὲ τοῦ
ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια
αἰωνίαν λύτρωσιν εὑρόμενος. 13 εἰ γὰρ
τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς
δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους
ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,
14 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς
διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν
ἄμωμον τῷ θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν
ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν
θεῷ ζῶντι; 15 καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης
καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου
γενομένου εἰς λύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ
διαθήκῃ παραβάσεων λάβωσιν οἱ κεκλημένοι
τὴν ἐπαγγελίαν τῆς αἰωνίου κληρονομίας.
16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη
φερομένου τοῦ διαθεμένου· 17 διαθήκη γὰρ
ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει
ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. 18 ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη
χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται· 19 λαλήσαντος
γὰρ παντὸς ἐντολῆς κατὰ νόμον πρὸς
πάντα τὸν λαὸν Μωυσέως, λαβὼν τὸ αἷμα
τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος
καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε
τὸ βιβλίον καὶ πάντας τοὺς λαοὺς ἐρράντισεν,
20 λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς
ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· 21 καὶ τὴν
σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας
ὁμοίως τῷ αἵματι ἐρράντισεν· 22 καὶ
σχεδὸν πάντα ἐν αἵματι καθαρίζεται κατὰ
τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ
γίνεται ἄφεσις. 23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν
παραδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια
κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας· 24 οὐ γὰρ
εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς,
ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλὰ εἰς αὐτὸν
τὸν οὐρανὸν νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ
τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδὲ ἵνα πολλάκις
προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὡς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται
εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρί

Revelation

1 The revelation of Yeshua the Messiah, which God gave him
to show his servants what must soon happen. He made it known
by sending his angel to his servant Yochanan, 2 who testified
to the word of God and to the witness borne by Yeshua the Messiah,
namely, everything he saw. 3 Blessed is the one who reads aloud
the words of this prophecy and those who hear and keep what is
written in it, for the time is near. 4 Yochanan, to the seven
congregations in the province of Asia: Grace to you and shalom
from the Adonai who is and who was and who is coming, and from
the seven spirits before his throne, 5 and from Yeshua the Messiah,
the faithful witness, the firstborn from the dead, the ruler
of the kings of the earth. To him who loves us and has freed us
from our sins by his blood, 6 and has made us a kingdom, kohanim
for our God and Father — to him be the kavod and the power
forever and ever! Amen. 7 Look! He is coming with the clouds!
Every eye will see him, even those who pierced him; and all
the peoples of the earth will mourn because of him. Yes,
Amen. 8 "I am the Aleph and the Tav," says the Adonai Elohim,
who is and who was and who is coming, the Almighty.
9 I, Yochanan, your brother who share with you in Yeshua
the suffering and the kingship and the patient endurance,
was on the island called Patmos because of the word of God
and the witness borne by Yeshua. 10 On the Day of Adonai I
was in the Ruach, and I heard behind me a loud voice like
a shofar, 11 saying, "What you see write in a scroll and
send it to the seven congregations: to Efesos, to Smyrna,
to Pergamos, to Tiatira, to Sardis, to Philadelphia,
to Laodikeya." 12 I turned to see who was speaking to me,
and when I turned I saw seven menorot made of gold,
13 and among the menorot someone like a Ben-Adam, dressed
in a robe reaching down to his feet and with a gold sash
around his chest. 14 His head and his hair were white
as white wool, as snow; his eyes were like a flame of
fire; 15 his feet were like burnished bronze refined
in a furnace; his voice was like the roar of many waters.
16 In his right hand he held seven stars; from his mouth
came a sharp double-edged sword; and his face was like
the sun when it shines at its strongest. 17 When I saw him,
I fell at his feet as though I were dead. But he laid
his right hand on me and said, "Do not be afraid! I am
the Rishon and the Acharon, 18 the living one. I was dead,
but look! I am alive forever and ever! And I have the
keys of Sheol and of Mavet. 19 So write down what you
have seen, what is now happening and what will happen
later. 20 As for the secret meaning of the seven stars
you saw in my right hand and the seven menorot of gold:
the seven stars are the malachim of the seven congregations,
and the seven menorot are the seven congregations.

2 To the malach of the congregation in Efesos write:
This is what the one who holds the seven stars in his right
hand, who walks among the seven menorot of gold, says:
2 I know your ma'aseh, your labor and your patient endurance.
I know that you cannot put up with evil people, that you
have put to the test those who say they are shlichim but
are not, and have found them to be false. 3 You have
patient endurance and have borne much for my Shem
without growing weary. 4 But I have against you that
you have left your first ahavah. 5 Remember, then, how far
you have fallen! Repent and do the ma'aseh you did at first.
If you don't repent, I will come to you and remove your
menorah from its place. 6 But this much in your favor:
you hate what the Nicolaitan sect does, just as I do.
7 Let him who has an ear listen to what the Ruach says
to the congregations. To the victor I will give the right
to eat from the Etz Chayim, which is in the Gan Eden
of God. 8 To the malach of the congregation in Smyrna
write: This is what the Rishon and the Acharon says,
he who was dead but came back to life: 9 I know your
ma'aseh, your tribulation and your poverty — but you are
rich! I know the slander against you by those who say
they are Yehudim but are not, they are a synagogue
belonging to the Satan. 10 Don't be afraid of what you
are going to suffer. Look, the Satan is going to put
some of you in prison to test you, and you will have
tribulation for ten days. Be faithful even to the point
of death, and I will give you the Atarah of Chayim.
11 Let him who has an ear listen to what the Ruach says
to the congregations. The victor will not be harmed
by the second Mavet. 12 To the malach of the congregation
in Pergamos write: This is what the one who has the
sharp double-edged sword says: 13 I know where you live,
where the Kisei Satan is located. But you are holding
on to my Shem and you did not deny your emunah in me
even in the days when Antipas, my witness, my faithful
one, was killed among you, where the Satan lives.
14 But I have against you a few things: you have there
people who follow the teaching of Bilaam, who taught
Balak how to put a stumbling block before the Bnei Yisrael
so they would eat what was sacrificed to idols and
commit zenut. 15 So you too have people who follow the
teaching of the Nicolaitan sect. 16 Repent! Otherwise
I will come to you soon and will make war against them
with the sword of my mouth. 17 Let him who has an ear
listen to what the Ruach says to the congregations.
To the victor I will give some of the manna that is
hidden away; I will also give him a white stone with
a new name written on it, a name known only to the
one who receives it. 18 To the malach of the congregation
in Tiatira write: This is what the Ben-Elohim says,
he whose eyes are like a flame of fire and whose feet
are like burnished bronze: 19 I know your ma'aseh,
your ahavah and your emunah and your avodah and your
patient endurance, and that your ma'aseh now are more
than your ma'aseh at first. 20 But I have against you
that you put up with the woman Izevel, who calls herself
a navi and teaches my talmidim and misleads them into
committing zenut and eating what was sacrificed to
idols. 21 I have given her time to repent, but she
refuses to repent of her zenut. 22 So I will throw
her into a sick bed, and those who commit zenut with
her will be in great tzarot unless they repent of
what she has made them do. 23 Yes, I will strike her
children dead. Then all the congregations will know
that I am the one who searches minds and hearts,
and I will give each one of you what your ma'aseh
deserves. 24 But to the rest of you who are in Tiatira,
who do not follow this teaching and who have not
learned what people call the Sodei Satan, I say
this: I will not place any other burden on you.
25 Only hold on to what you have until I come.
26 To the victor, to the one who keeps my ma'aseh
until the end, I will give authority over the goyim,
27 and he will rule them with a shevet barzel and
smash them like clay pots, just as I received
authority from my Av. 28 I will also give him the
Kochav Boker. 29 Let him who has an ear listen
to what the Ruach says to the congregations.

3 To the malach of the congregation in Sardis write:
This is what the one who has the seven ruchot of God
and the seven menorot says: I know your ma'aseh;
you have a reputation for being alive, but you are
dead. 2 Be alert! Strengthen what remains, what is
about to die, for I have not found your ma'aseh
complete in the sight of my Elohim. 3 So remember
what you received and what you heard; keep it and
repent. If you don't be alert, I will come like a
ganav, and you will not know what time I will come
against you. 4 But there are a few in Sardis who
have not soiled their bigdei lavan; they will walk
with me in lavan because they are worthy. 5 The victor
will be dressed in lavan, and I will never erase his
name from the Sefer Chayim; I will acknowledge his
name before my Av and before his malachim. 6 Let him
who has an ear listen to what the Ruach says to the
congregations. 7 To the malach of the congregation
in Philadelphia write: This is what the Kadosh,
the Emet, the one who has the Mafteach of David,
the one who opens and no one will close, the one who
closes and no one will open, says: 8 I know your
ma'aseh. Look! I have placed before you a delet
that no one can close, because you have little koach
but you have kept my Dvar and have not denied my Shem.
9 Look! I will make those of the Satan's Edah who say
they are Yehudim but are not — they are a synagogue
belonging to the Satan — I will make them come and
bow down at your feet and acknowledge that I have
ahavah for you. 10 Because you have kept my Dvar
about patient endurance, I will keep you safe from
the time of the nisyon that will come upon the whole
olam to test the yoshvei haaretz. 11 I am coming
soon. Hold on to what you have, so that no one will
take your atarah. 12 The victor — I will make him
a pillar in the Heichal of my Elohim, and he will
never be moved from it. I will write on him the Shem
of my Elohim and the name of the Yerushalayim
Chadashah, the city of my Elohim, which comes down
from Shamayim from my Elohim, and my own new Shem.
13 Let him who has an ear listen to what the Ruach
says to the congregations. 14 To the malach of the
congregation in Laodikeya write: This is what the
Amen says, the witness that is faithful and true,
the beginning of the Yetzirah of God: 15 I know your
ma'aseh. You are neither cold nor hot. I wish you
were either cold or hot! 16 So because you are
lukewarm, neither hot nor cold, I will spit you
out of my mouth. 17 You say, "I am rich, I have
become wealthy, I need nothing," but you don't
realize that you are miserable, pitiful, poor,
blind and naked. 18 My advice to you is that you
buy from me gold refined in the furnace so that
you may become rich; also buy white bigdei lavan
so that you may be clothed and your embarrassing
nakedness not be exposed; also buy eyesalve to
put on your eyes so that you may see. 19 Those
whom I love I reprove and discipline; so be
zealous and repent. 20 Look! I stand at the door
and knock. If someone hears my voice and opens
the door, I will come in to him and share the
seudah with him, and he with me. 21 To the victor
I will give the right to sit with me on my kisei,
just as I myself have won victory and sat down
with my Av on his kisei. 22 Let him who has an
ear listen to what the Ruach says to the congregations.

ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܒܢܘܪܐ ܘܠܝܬ ܠܟܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܠܝܬ ܗܘ ܡܠܬܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܟܘܢ ܐܠ

הנשים עד כאשר עמדתי לפניך לדבר עליהן רע 4 אז
לא יבוש איש מפני דבריו ולא יכלמו לא יכלו לכסות
פניהם כדברים אשר דברתי אליך לכן הנני יסף
לתת לך חלק עם הגדולים ועם עצומים יחלק שלל
תחת אשר הערה לנפשו למות ואת פשעים נמנה
6 והוא נשא חטא רבים והפגיע בעד הפשעים
7 הנה אני אגיד לך מה אשר יראה אליך ואל תירא
אל תחת אל אנוש אל תחת אל בן אדם אשר אין
בו ישועה 8 הנה חלם חלם לך אשר אמרת אל
אחיך לאמר אל תירא אל תחת אל אנוש אל
תחת 9 הן לא נבחר אף לא אמר אל אחיך
אל תירא אל תחת אל אנוש מחמת חלבלבה
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
10 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
11 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
12 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
13 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
14 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
15 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
16 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
17 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
18 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
19 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
20 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש

7

אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
לא נפחד 2 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל
תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש 3 אל תירא
אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
4 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
5 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
6 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
7 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
8 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
9 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
10 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
11 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
12 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
13 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
14 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
15 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
16 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
17 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
18 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
19 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
20 אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש
אל תירא אל תחת אל אנוש אל תירא אל תחת אל אנוש

אין אמת אל מי שאין לו שום שותף
ואין אמת אל מי שיש לו שותף
אמר אל אמת אל מי שיש לו בן
ואין אמת אל מי שיש לו בן
37 ולא יגיע אליו אל אמת לא בגבר
אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
38 בגבר אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
39 אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
40 אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר

8

1 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
2 אין אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
3 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
4 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
5 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
6 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
7 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
8 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
9 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
10 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
11 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
12 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
13 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר (aiōn g165)

9

1 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
2 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
3 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
4 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
5 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
6 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
7 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
8 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר
9 אל אמת אל מי שלא אל אל אמת בגבר

ܗܘܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܡܫܕܐ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܚܪܒ ܠܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܐ (aiōn g165) 12 ܘܡܠܐܟܐ ܕܫܒܥܐ ܩܡܘ ܘܬܩܥܘ ܩܠܝܗܘܢ ܠܫܒܥܬܐ ܕܩܪܢܐ ܕܫܘܪܐ ܘܐܬܝܗܒ ܠܗ ܕܢܣܒ ܠܡܫܚܬ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܥܠ ܝܡܐ ܘܥܠ ܢܗܪܐ ܘܠܐ ܢܫܕܪ ܠܗ ܠܡܐ ܕܢܫܬܠܚ ܠܗ ܠܡܫܚܬ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܥܠ ܝܡܐ ܘܥܠ ܢܗܪܐ ܘܢܣܒ

הנביא אל ירבעם הנשים ויקומו ויבא שלה
ויהי בבואה בפתח העיר ויפגע בה אבי
הנער ויאמר אליה אשת ירבעם הלוא אני
הגיד לי מי את ואת אמרת אלי לאמר
אנכי שלוחה אליך קשה הדבר אל אדני
אל תירא כי גם כי הכה יהוה בישראל
כאשר נוע בקנה במים הנהר אשר נתן
את הטוב הזה לאבתיהם אשר צוה את
אבתיהם לעבד את יהוה ויתעם ישראל
מאחרי יהוה ויחטאו חטאת אשר חטא
ירבעם אשר הדיח את ישראל ותלך
אשת ירבעם ותקם ותלך ותבא תרצה
בבואה אל הבית ויגע הנער בסף הבית
ויבא אל הבית ויגע הנער בסף הבית
ויבא אל הבית ויגע הנער בסף הבית
ויבא

אל אל אשר אין אל אל אל

ᴀᴍᴏs 8 ᴛʜᴇ ᴡᴏʀᴅ ᴏꜰ ᴛʜᴇ ʟᴏʀᴅ ᴛʜᴀᴛ ᴄᴀᴍᴇ ᴛᴏ ᴊᴏᴇʟ, ᴛʜᴇ ᴘʀᴏᴘʜᴇᴛ,
ᴀᴍᴏs 9 ᴛʜᴜs ᴛᴇʟʟs ᴛʜᴇ ʟᴏʀᴅ ᴏᴡᴇᴅ ᴍᴇ ᴀ ᴄᴏᴜᴘʟᴇ ᴏꜰ ᴄᴏᴜᴘʟᴇs
ᴏꜰ ᴛʜᴇ ᴄᴏᴜᴘʟᴇs ᴏꜰ ᴛʜᴇ ᴄᴏᴜᴘʟᴇs ᴏꜰ ᴛʜᴇ ᴄᴏᴜᴘʟᴇs ᴏꜰ ᴛʜᴇ

ד-מתיאה

1 מלאכי משא דבר יהוה אל ישראל
ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה
ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת
עשו שנאתי ואשם את הריו לתנים
מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב
ונבנה חרבות יכה צבאות אמר כה אמר
יהוה המה יבנו ואני אהרס ונקרא להם
גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי
עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן
יכבד אב ואם איה כבודי ואם אדון
איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם
הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו
את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם
ואמרתם במה גאלנוך אמרתם שלחן
יהוה נבזה הוא׃ 8 וכי תגישו עור
לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה
אין טוב הקריבהו נא לפחתך הרצך
אם פני׳ישא אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה
חלו נא את פני אל ויחנן אתנו
מיד היתה זאת מידכם לא אשא פניכם
אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם
ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם
אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה
לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש
ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל
מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה
כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃
12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן
אדני הוא מגאל ונובו נבזה׃ 13 ואמרתם
הנה מתלאה ונפחתם אמר יהוה צבאות
והבאתם הגזול והפסח והבאתם את
המנחה הארצה אקח מידכם אמר יהוה׃
14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר
ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול
אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃
2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את המארה׃ 3 הנני גער
לכם את הזרע וזרתי פרש על פניכם
פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם
את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי
אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתן אתם לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃
6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא
נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך
אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן
ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם
סרתם מן הדרך הכשלתם רבים
בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה
צבאות׃ 9 גם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם
שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה׃
10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד
בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל
ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל
יהוה קדש אהב ובעל בת אל נכר׃
12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער
ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה
צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות
את מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד
פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃
14 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד
בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת
בה ואת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא
אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם
ואיש אל תבגד׃ 16 כי שנא שלח אמר
יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו
אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה
רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ
או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני
והאדון אשר אתם מבקשים יבא אל
היכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל
את יום בואו ומי העמד בהראותו כי
הוא כאש צורף וכבורסי מכבסים׃
3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני
לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהוה
מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמניות׃ 5 וקרבתי אליכם
למשפט והיתי עד מהר בעדים על
המנאפים ועל הנשבעים לשקר ועל
עושקי שכר אלמנה ויתום והטי גר
ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כליתם׃ 7 למן ימי אבתיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אל יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים
כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה
קבעתיך המעשר והתרומה׃ 9 בארור
אתם הארור אתם הגוי כלו קבעתי׃
10 הבו את כל המעשר אל בית האוצר
ויהי טרף בביתי והבחנו נא בזאת
אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה
עד בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם
האכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה
ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה
צבאות׃ 12 ואשרוכם כל הגוים כי
תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃
13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם
שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו
משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים
ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש
אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב
ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אעשה segula ואמלתם כאשר
יחמל איש על בנו העבד אשר עבדו׃
18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע
בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃
19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל
זדים וכל עשי רשע קש ולהט אתם
היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם יראי
שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ועשיתם
רשע כי היו אפר תחת כפות רגליכם
ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃
22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי
אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃
23 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃
24 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ
חרם׃

ומה 10 שבעים שבועות נחתכו על עמך ועל
עיר קדשך, כדי לכלות הפשע, ולחתום
חטאות, ולכפר עון, ולהביא צדק עולמים,
ולחתום חזון ונביא, ולמשח קדש קדשים.
11 וידעת ותשכל, מן מוצא דבר להשיב
ולבנות ירושלים עד משיח נגיד שבעה
12 ושבעים שבועות ונחתכו שבעים
ושתים לעמך ולעיר קדשך, לכלות הפשע
ולחתום חטאות ולכפר עון, ולהביא צדק
13 עולמים ולחתום חזון ונביא, ולמשח
קדש קדשים. 14 ותדע ותשכל, מן מוצא
דבר להשיב ולבנות ירושלים עד משיח
נגיד שבעה ושבעים ושתים יהיו רחוב
ומצוק, ובנוי רחוב וחרוץ בעתות הימים.
15 ואחרי השבעים ושתים יכרת משיח
ואין לו, ועם נגיד הבא ישחיתו את העיר
והקדש, וקצו בשטף ועד קצה מלחמה
נחרצה שממות. 16 והגביר ברית לרבים
שבוע אחד, וחצי השבוע יבטל זבח
ומנחה, ועל כנף שקוצים משמם ועד
כלה ונחרצה תתך על שמם. 17 ויגבר
מלכות אחרת, אחר אשר כלה מלכות
ראשונה, ומלכות רביעית תגבר מאד
מאד, ותגבר ארבע רוחות השמים.
18 ומן מלכות אחרת אשר תגבר
ותגבר מלכות אחרת אשר תגבר
ותגבר מלכות אחרת אשר תגבר
ותגבר

אמרתי לבלתי אחטא לך ואת־חרון אפך
אל־תשיב ריקם אלי׳ כי אם־עשה את־
אשר חפצתי והצליח בדבר אשר שלחתיו
בו׳ 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון
הרים וגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי
השדה ימחאו כף׳ 13 תחת הברוש יעלה
ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה לה׳
לשם לאות עולם לא יכרת׳ 14 כה אמר
יהוה צבאות׳ אם־תלך בדרכי ואם־תשמר
משמרתי׳ גם־אתה תדין את־ביתי וגם־
תשמר את־חצרי׳ ונתתי לך מהלכים בין
העמדים האלה׳ 15 שמע־נא יהושע הכהן
הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך׳ כי־אנשי
מופת הם׳ הנני מביא את־עבדי צמח׳
16 כי־הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע׳
על־אבן אחת שבעה עינים׳ הנני מפתח
פתחה נאם־יהוה צבאות׳ ומשתי את־עון
הארץ ההוא׳ ביום אחד׳ 17 ביום ההוא
נאם־יהוה צבאות׳ תקראו איש לרעהו
תחת גפן ותחת תאנה׳

8

ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׳ 2 כה אמר
יהוה צבאות׳ קנאתי לציון קנאה גדולה
וחמה גדולה קנאתי לה׳ 3 כה אמר יהוה׳
שבתי אל־ציון ושכנתי בתוך ירושלם׳
ונקרא ירושלם עיר האמת׳ והר־יהוה
צבאות הר הקדש׳ 4 כה אמר יהוה צבאות׳
עוד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם׳
איש משענתו בידו מרב ימים׳ 5 ורחבות
העיר יהלו׳ ילדים וילדות׳ משחקים
בחוצותיה׳ 6 כה אמר יהוה צבאות׳
כי יפלא בעיני שארית העם הזה׳ בימים
האלה׳ גם אל־עיני יפלא׳ נאם יהוה
צבאות׳ 7 הנני מושיע את־עמי מארץ
מזרח ומארץ מבוא שמש׳ 8 והביאתים
ושכנו בתוך ירושלם׳ והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים׳ באמת ובצדקה׳
9 כה אמר יהוה צבאות׳ יד־תעזנה
ידיכם׳ השמעים בימים האלה את־
הדברים האלה׳ מפי הנביאים׳ אשר
ביום יסד בית־יהוה צבאות׳ ההיכל׳
להבנות׳ 10 כי לפני הימים ההם׳
שכר האדם׳ לא היה׳ ושכר הבהמה׳
לא היה׳ ולצאת ולבא׳ אין־שלום
לצר׳ מפני האויב׳ ואת־כל־האדם׳
אזרתי איש ברעהו׳ 11 ועתה׳ לא
כימי הראשונים׳ אני׳ נאם־יהוה צבאות׳
לשארית העם הזה׳ 12 כי זרע השלום׳
הגפן תתן פריה׳ והארץ תתן יבולה׳
והשמים יתנו טלם׳ והנחלתי את־שארית
העם הזה׳ את כל־אלה׳ 13 והיה׳ כאשר
הייתם קללה בגוים׳ בית יהודה ובית
ישראל׳ כן אושיע אתכם׳ והיו׳ ברכה׳
אל־תיראו׳ תחזקנה ידיכם׳ 14 כי כה
אמר יהוה צבאות׳ כאשר זמותי לרעתכם׳
בהקציף אבתיכם אותי׳ אמר יהוה צבאות׳
ולא נחמתי׳ 15 כן־שבתי זמותי בימים
האלה׳ להיטיב את־ירושלם ואת־בית
יהודה׳ אל־תיראו׳ 16 אלה הדברים
אשר תעשו׳ דברו אמת איש את־רעהו׳
אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם׳
17 ואיש רעת רעהו אל־תחשבו בלבבכם׳
ושבועת שקר אל־תאהבו׳ כי את־כל־אלה
שנאתי׳ נאם־יהוה׳ 18 ויהי דבר־יהוה
צבאות אלי׳ לאמר׳ 19 כה אמר יהוה
צבאות׳ צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי׳ יהיה לבית־יהודה
לששון ולשמחה ולמועדים טובים׳ והאמת
והשלום׳ אהבו׳ 20 כה אמר יהוה צבאות׳
עוד יבאו עמים׳ ויושבי ערים רבות׳
21 ויושבי אחת׳ אל־אחרת׳ לאמר׳
הלוך נלכה׳ לחלות את־פני יהוה׳
ולבקש את־יהוה צבאות׳ גם־אני׳ אלך׳
22 וגם־רבים עמים׳ וגוים עצומים׳
יבואו לבקש את־יהוה צבאות׳ בירושלם׳
ולחלות את־פני יהוה׳

6 ויאמר אליהם אל תרעו ואל תבעתו כי אלהי
אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב אבותיכם
7 ויבא אל־אבי־אבי־אבי

מלכות הארץ ומלכי הארץ ומלכי הארץ ומלכי הארץ
אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים מיסוד עולם
14 ראו את הבהמה אשר היתה ואינה ועתיד
לעלות מן הבור ואל אבדון ילכו ויתמהו יושבי
הארץ אשר לא כתובים שמותם על הספר החיים
15 ראו את הבהמה אשר היתה ואינה ואינה
ותעמד לפני הכסא ונתן לה כח ומלכות
ותשלט על ארבע הרוחות העולם 16 ותגדף
אל הגבורה ואל הכבוד ואל המלכות ואל
אלהי הקדמונים ותרע לקדושים ותשמח
בעשותה רע ותאמר אני אמלוך ואין מי
שיגבר עלי ואני אעשה כל אשר אחפוץ
17 ותתגאה בלבבה ותאמר אני אשב
לבדי ואין זולתי ולא אראה אלמנה
ולא אדע שכול 18 ולא תזכר לשמחה
19 ועתה הנה שתי אלה תבאנה אליך
ביום אחד אלמנה ושכול תבאנה
אליך בתכף ומיד על כן בא עליך
כל אלה בתכלית הכשף ובעצומי
הלחשים 20 אלה אשר בחרת בם
בעבור אשר בגדת בם ולא נשבעת
בשם אל חי ולא בשם אל אמת
ולא בשם אל הרחמים ולא בשם
אל הנקמות ולא בשם אל הנוקם
21 אל אפך ולא אל חמתך ולא אל
הנוקם בעבור אשר אמרת בלבבך
אני אשב לבדי ואין זולתי ולא
אראה אלמנה ולא אדע שכול
22 אל תבוא אל
אל תמיד ואל תבא
23 אל
אמת ואל תאמר אל
אמת ואל תבא
אמת ואל תבא
24 אל
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
25 אל תלך אל
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
26 אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
27 אל תבוא אל
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
28 ולא תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
29 אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא
30 אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא, אל תבוא אל תבוא 31 ואמרתי אמרתי אל
(aiōn אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
g165) 32 בהנחמתי אל שאלתי את בנותיי אל תבוא
אל תבוא ולא תבוא אל תבוא אל תבוא 33 אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא, אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא

12

ואל לי אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
2 אל תבוא, אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
3 אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
4 אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא
5 אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא אל תבוא

ګرځئ او د الله د نعمتونو څخه برخه ولټوئ او الله ډېر یاد کړئ
څو چې تاسې بریالي شئ ۱۱ او کله چې هغوی سوداګرۍ او لوبې
ولیدې نو ګډ یې ورته ورغلې او تا یې ولاړ پرېښود. ویې ویل:
زموږ لپاره الله ګټور دی له لوبې او سوداګرۍ څخه ډېر غوره
دی او الله ښه روزي ورکوونکی دی. ۱۲ ای پیغمبره! ورته وواې
چې هغه څه چې الله ستاسو لپاره ګټور دي له لوبې او سوداګرۍ
څخه ډېر غوره دي او الله ښه روزي ورکوونکی دی. ۱۳ ای مؤمنانو!
که تاسې الله ویرېږئ نو الله ستاسو لپاره یو ځانګړی رڼا
ګرځوي او ستاسو ګناهونه له تاسې څخه لرې کوي او ستاسو
ګناهونه بخښي. الله ډېر فضل لرونکی دی. ۱۴ او کله چې
مومنانو ته وویل شي چې ایا تاسې ته د الله د رسول له خوا
د ګټور خبرونه رسېدلي دي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۵ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۶ او
کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۷ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۸ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۹ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۲۰
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۲۱ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۲۲ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۲۳ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۲۴
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۲۵ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۲۶ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۲۷ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۲۸
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۲۹ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۳۰ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۳۱ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۳۲
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۳۳ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۳۴ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۳۵ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۳۶
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۳۷ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۳۸ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۳۹ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۴۰
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۴۱ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۴۲ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۴۳ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۴۴
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۴۵ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۴۶ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۴۷ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۴۸
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۴۹ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۵۰ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۵۱ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۵۲
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۵۳ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۵۴ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۵۵ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۵۶
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۵۷ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۵۸ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۵۹ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۶۰
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۶۱ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۶۲ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۶۳ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۶۴
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۶۵ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۶۶ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۶۷ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۶۸
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۶۹ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۷۰ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۷۱ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۷۲
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۷۳ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۷۴ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۷۵ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۷۶
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۷۷ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۷۸ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۷۹ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۸۰
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۸۱ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۸۲ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۸۳ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۸۴
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۸۵ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۸۶ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۸۷ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۸۸
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۸۹ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۹۰ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۹۱ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۹۲
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۹۳ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۹۴ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۹۵ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۹۶
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۹۷ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۹۸ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۹۹ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۰۰
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۰۱ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۰۲ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۰۳ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۰۴
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۰۵ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۰۶ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۰۷ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۰۸
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۰۹ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۱۰ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۱۱ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۱۲
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۱۳ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۱۴ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۱۵ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۱۶
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۱۷ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۱۸ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۱۹ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۲۰
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۲۱ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۲۲ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۲۳ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۲۴
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۲۵ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۲۶ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۲۷ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۲۸
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۲۹ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۳۰ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۳۱ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۳۲
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۳۳ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۳۴ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۳۵ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۳۶
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۳۷ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۳۸ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۳۹ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۴۰
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۴۱ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۴۲ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۴۳ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۴۴
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۴۵ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۴۶ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۴۷ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۴۸
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۴۹ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۵۰ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۵۱ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۵۲
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۵۳ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۵۴ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۵۵ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۵۶
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۵۷ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۵۸ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۵۹ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۶۰
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۶۱ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۶۲ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۶۳ او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او
د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۶۴
او کله چې د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول
د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي. ۱۶۵ او کله چې د الله
د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي
چې موږ ایمان راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د
ګټور خبرونه ګرځي. ۱۶۶ او کله چې د الله د رسول د ګټور
خبرونه د ګټور خبرونه ګرځي نو ویې وایي چې موږ ایمان
راوړو او د الله د رسول د ګټور خبرونه د ګټور خبرونه
ګرځي. ۱۶۷ او کله چې د الله د رسول د ګ

1

ܡܠܬܐ ܕܝܠܝܗ ܕܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܠܡܕܥܬܐ ܘܠܡܪܕܘܬܐ
2 ܠܡܝܕܥ ܡܠܝܢܐ ܘܡܠܦܢܘܬܐ ܠܡܝܠܦ ܡܠܝܢܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܪܝܡܘܬܐ
3 ܠܡܣܒܪ ܠܒܪ ܡܠܦܢܘܬܐ ܘܙܕܩܬܐ ܘܕܝܢܐ ܘܡܝܪܘܬܐ ܕܢܗܘܢ ܠܦܬܝܡܐ
ܠܡܬܠܐ ܠܥܪܡܐ ܘܠܛܠܝܐ ܘܠܡܫܪܝ ܠܥܪܡܐ ܘܠܛܠܝܐ ܕܝܕܥ ܡܠܬܐ
4 ܠܡܬܠ ܠܦܬܝܡܐ ܠܛܠܝܐ ܘܠܡܪܥܐ ܕܝܕܥ ܡܠܬܐ ܘܡܫܬܘܬܐ ܕܡܫܬܘܢ
ܠܛܠܝܐ ܘܡܠܬܐ ܕܛܥܡ ܠܛܠܝܐ ܘܡܠܬܐ ܕܛܥܡ ܠܛܠܝܐ ܘܡܠܬܐ ܕܛܥܡ
5 ܠܡܫܡܥ ܠܚܟܝܡ ܢܫܡܥ ܘܢܣܒܪ ܡܠܬܐ ܠܡܬܠܐ ܘܠܡܬܪܓܡܢܘܬܐ
(aiōn g165) ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ ܠܡܠܬ
6 ܠܡܬܠ ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ ܠܡܠܬ
ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ
ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ ܘܠܡܬܪܓܡ ܠܡܠܬ ܠܚܟܝܡ
7 ܡܫܬܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܪܫܝܬ ܕܝܕܥܬܐ ܚܟܡܬܐ ܘܡܪܕܘܬܐ ܠܐܝܢܘܢ
ܚܟܝܡܐ ܘܡܪܕܘܬܐ ܠܐܝܢܘܢ ܚܟܝܡܐ ܘܡܪܕܘܬܐ ܠܐܝܢܘܢ ܚܟܝܡܐ ܘܡܪܕܘܬܐ
8 ܫܡܥ ܒܪܝ ܠܡܪܝ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܕܥܐ ܕܐܡܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܕܥܐ
ܕܐܡܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܕܥܐ ܕܐܡܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܕܥܐ ܕܐܡܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ
9 ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܡܬܠܐ ܠܪܝܫܟ ܘܡܢܝܢ ܠܩܪܘܒܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܕܥܐ
ܕܐܡܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܕܥܐ ܕܐܡܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܕܥܐ ܕܐܡܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ
10 ܒܪܝ ܐܢ ܚܛܝܢܝܢ ܠܟ ܠܐ ܬܨܬܪ ܒܗܘܢ ܠܡܫܕܐ ܕܕܡܐ ܕܙܟܝܐ
ܕܢܫܬܐܠ ܠܟ ܡܝܬܐ ܕܢܫܬܐܠ ܠܟ ܡܝܬܐ ܕܢܫܬܐܠ ܠܟ ܡܝܬܐ ܕܢܫܬܐܠ ܠܟ
11 ܢܒܠܥܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܫܐܘܠ ܠܫܐܘܠ ܘܢܡܘܬ ܠܙܕܝܩܐ ܕܠܐ ܡܓܪܝ
ܠܗ ܡܓܪ ܠܟ ܡܢܝ ܢܫܕܐ ܠܟ ܡܢܝ ܢܫܕܐ ܠܟ ܡܢܝ ܢܫܕܐ ܠܟ ܡܢܝ ܢܫܕܐ
12 ܢܫܬܠܡ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܫܐܘܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
13 ܡܛܠ ܕܢܫܬܠܡ ܠܗܘܢ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
14 ܠܡܢܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
15 ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
16 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
17 ܠܡܢܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
18 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
19 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
20 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
21 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
22 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
23 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
24 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ

2

ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
2 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
3 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
4 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
5 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
6 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ
7 ܡܛܠ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ
ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܡܝܬܐ ܕܢܬܒܠܥ ܠܬܪܬܝܗܘܢ

8 ܗܘܝܢ ܕܥܒܕܘ ܥܡܗ ܒܫܠܡܐ ܘܫܪܝܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܕܐܪܬܚܫܬܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕ ܘܐܝܟ ܕܟܬܒܬܐ ܕܫܠܝܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܥܠ ܪܫܗ ܕܝܠܗ ܗܘܝܬ ܒܫܠܡܐ ܘܒܫܪܝܪܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܗܘܝܬ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܡܐ ܢܗܘܐ ܥܡ ܪܒܝܢ ܘܥܡ ܩܫܝܫܐ ܘܥܡ ܣܒܐ ܘܥܡ ܥܪܝܢ ܘܥܡ ܬܪܥܐ ܕܟܠ ܫܒܛܝ ܝܫܪܝܠ ܩܪܒܢ ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܗܘܢ ܠܗ ܠܫܡܐ ܕܐܠܗ ܫܡܝܐ ܕܢܫܪܐ ܥܠ ܡܕܒܚܗ ܕܒܝܬ ܐܠܗܗ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܠܡܢܚ ܠܗ ܒܟܣܦܐ ܘܒܕܗܒܐ ܕܡܠܟܐ ܘܠܒܢܝܗ ܕܝܗܘܕ ܘܒܝܪܘܫܠܡ ܕܒܐܘܪܝܬܐ ܕܐܠܗ ܫܪܐ ܕܝܠܗ ܒܝܪܘܫܠܡ ܘܟܠ ܕܨܒܐ ܕܢܨܒ ܠܡܬܠ ܕܐܠܗ ܫܪܐ ܕܝܠܗ ܒܒܝܬ ܟܣܦܐ ܘܕܗܒܐ ܕܡܬܝܗܒ ܡܢ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܘܡܢ ܪܒܝܗܝܢ ܕܝܗܒ ܠܗ ܠܡܐ ܕܢܗܘܢ ܥܡ ܐܚܝܟ ܠܟܣܦܐ ܘܠܕܗܒܐ ܕܥܒܕ ܠܡܐ ܕܐܠܗ ܫܡܝܐ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܠܡܢܚ ܠܗ ܠܡܐ ܕܢܫܪܐ ܥܠ ܡܕܒܚܗ ܕܒܝܬ ܐܠܗ ܫܡܝܐ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܒܐܘܨܪܐ ܕܟܣܦܐ ܘܕܗܒܐ ܕܐܢܬ ܘܐܚܝܟ ܠܡܥܒܕ ܥܡ ܫܪܝܬܐ ܕܝܗܘܕ ܘܒܝܪܘܫܠܡ ܠܡܬܒܥ ܠܗ ܠܡܐ ܕܐܠܗ ܫܡܝܐ ܕܝܗܒ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܘܒܝܕ ܫܒܥܬ ܒܢܘܗܝ ܕܢܥܒܕ ܥܡ ܟܠ ܕܨܒܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܝܕ ܐܠܗܟ ܘܒܝܕ ܫܪܝܬܐ ܕܟܣܦܐ ܘܕܗܒܐ ܕܢܥܒܕ ܠܡܐ ܕܐܠܗ ܫܡܝܐ ܕܝܗܒ

6 אמר מנשה בנו אשר לא נאבד בני אשר
אבותי 7 כבשו אויבי בחרב אשר אשלחנם אליו אשר אשלחנו
8 ויעמיקו אל מיצרו: ובחרבו הנה בעלים אלפים מלחמי
מלחמה מלאי מגינה: 9 ובחנה הם כי אדם אל בחנה
בחרבו: ובחר בחנה אשר לבחר אשר 10 בחנה אשלחנו
מנגינות הם בחנה בנגון אשרה בעלי מחזיקות אל מיצר
אשלחנו בחנה אלה אשר בו אשר 11 מנגינה כי אנגון
מלחמה מל הלכתיה בחנה אנגון אנגון מנגון בחנה
בנגון בעל בעמקי אמקים כבד בו בנגינה 12 אמרו
אשר בעלי מנגינה הם אשרי בו בעלי 13 בחנה
בחנה אשר אשרה אל בחנה בחנה מנגינה אמרו אל בחנה
אנגון בחנה אשר בחנה בנגון 14 אלה אנגון בו בחנה בעלי אנגון
אל 15 אמרו אנגון אנגון בחנה, כבד אלהים אלהי
בו בו כי בו אנגון אנגון בעלי אנגון אנגון בחנה בחנה בו בו
בחנה בעלי אנגון אנגון בו בחנה 16 אמרו אנגון
אנגון בחנה אנגון בו אנגון בחנה 17 בחנה אנגון בחנה כי אל אנגון אנגון אל
אנגון בחנה בחנה אנגון בחנה בחנה בחנה בו אנגון
בעלי בו בחנה אנגון אנגון בו בו אנגון אנגון בחנה אנגון
אל בעלי בחנה אנגון אנגון 18 בחנה בעלי אנגון
אנגון בו אנגון אנגון בחנה בחנה בחנה

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ
ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ׃ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ
ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ׃ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ׃ ܘܢܚܫܘܢ
ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ׃ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܡܢ ܪܘܬ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ
ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ
ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 11 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ
ܘܐܚܘܗܝ ܒܙܒܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ 12 ܘܡܢ ܒܬܪ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ
ܠܫܠܬܝܐ ܘܫܠܬܝܐ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ׃ 13 ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ
ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ׃ 14 ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ
ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܢ ܘܐܟܝܢ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ
ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܘܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ
ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܡܢܗ ܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܩܪܝܐ ܡܫܝܚܐ׃
17 ܟܠܗ ܕܪܘܪܝܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܫܥܬ ܪܘܪܝܐ׃ ܘܡܢ
ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܫܥܬ ܪܘܪܝܐ׃ 18 ܘܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ
ܗܘܬ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܡܫܝܚܐ ܡܟܪܙܐ ܗܘܬ׃ ܡܛܠ ܕܐܬܪܨܕ
ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܐܬܪܥܝܬ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܫܕܝܗ
ܠܡܓܠܝܬܗ ܒܥܠܡ ܕܝܢ׃ 20 ܘܗܢܘܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܠܡܫܕܝܗ ܗܐ ܡܠܐܟܐ
ܕܡܪܝܐ ܐܬܪܐܝ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܐܡܪ ܠܡܪ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ
ܕܬܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܛܠ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܝ ܕܒܗ׃ 21 ܘܬܝܠܕ
ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܘܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ׃
22 ܟܠܗ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܥܠ ܦܘܡܗ ܕܢܒܝܐ
ܕܐܡܪ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܗܘܐ ܒܟܪܣ ܘܢܝܠܕ ܒܪܐ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ
ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܬܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ׃

2 ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܒܝܘܡܬܐ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ׃
ܗܐ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܐܬܘ ܠܝܪܘܫܠܡ׃ 2 ܘܐܡܪܝܢ ܐܝܟܐ ܕܝܠܕ
ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܚܙܝܢܢ ܟܘܟܒܐ ܕܡܫܪܩܐ ܘܐܬܝܢܢ
ܠܡܣܓܕ ܠܗ׃ 3 ܫܡܥ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃
4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ׃ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܝܗܘܕܐ׃ ܗܟܝܠ ܡܟܬܒ
ܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܥܕܡܝ
ܝܗܘܕܐ׃ ܡܢܟ ܢܦܩ ܪܥܝܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃ 7 ܗܝܢܘܢ
ܗܪܘܕܣ ܩܪܐ ܠܡܓܘܣܐ ܒܣܬܪܐ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܥܕܢܐ ܕܟܘܟܒܐ
ܕܐܬܚܙܝܘ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܐܙܠܘ
ܒܥܘ ܫܦܝܪ ܕܬܫܬܪܘܢ ܠܛܠܝܐ׃ ܘܟܕ ܬܫܬܪܘܢ ܐܬܘ ܠܝ ܕܐܙܠ
ܐܢܐ ܕܢܣܓܕ ܠܗ׃ 9 ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ ܐܙܠܘ׃ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ
ܕܚܙܘ ܒܡܕܢܚܐ ܡܩܕܡ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ׃ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܐܡ ܥܠ
ܕܐܬܪ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃ 10 ܘܚܕܘ ܫܓܝܐ ܒܣܓܝܐ ܠܚܕܐ׃ 11 ܘܥܠܘ
ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܘܚܙܘ ܠܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ
ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ׃ ܕܗܒ ܘܠܒܘܢܐ ܘܡܪ׃
12 ܘܡܬܬܪܥܝܢ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܬܗܦܟܘܢ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ׃ ܘܐܙܠܘ
ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐܬܪܗܘܢ׃ 13 ܘܟܕ ܐܙܠܘ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ
ܚܙܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܐ ܘܐܬܪ ܠܡܨܪܝܡ
ܘܬܐܒܕ ܠܗ׃ ܡܛܠ ܕܗܪܘܕܣ ܨܒܐ ܕܢܒܥܐ ܠܛܠܝܐ ܕܡܐܒܕ ܠܗ׃
14 ܘܩܡ ܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ 15 ܘܐܙܠ ܬܡܢ
ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܐܡ ܥܠ ܕܐܬܪ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃ ܕܡܠܐ ܕܢܦܠ ܠܡܐܡܪ
ܕܡܢ ܡܨܪܝܡ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃ 16 ܗܝܢܘܢ ܕܗܘ ܡܬܬܪܥܝܢ ܠܗܪܘܕܣ
ܕܠܐ ܐܬܐ ܠܗ ܠܡܚܙܐ ܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܗܘ ܡܫܘܙܒ ܠܥܡܗ׃
17 ܗܠܝܢ ܕܡܬܡܠܝ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ 18 ܩܠܐ ܒܪܡܬܐ ܐܫܬܡܥ
ܒܟܝܐ ܘܝܠܝܠܬܐ ܣܓܝܐ׃ ܪܚܝܠ ܠܡܒܟܝ ܒܢܝܗا ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܬܬܢܚܡ
ܥܠ ܒܢܝܗا׃ ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ׃ 19 ܕܟܕ ܡܠܝܘ ܝܘܡܝܗܘܢ ܕܗܪܘܕܣ
ܡܝܬ׃ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܚܙܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܒܡܨܪܝܡ׃
20 ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܘ
ܕܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ ܡܝܘ׃ 21 ܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃
ܗܐ ܕܡܟܝܠ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܬܚܬܘܗܝ ܕܗܪܘܕܣ׃ ܡܢ ܗܢܐ
ܠܡܐܙܠ ܠܬܡܢ׃ 22 ܘܟܕ ܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟ ܒܬܪ ܐܒܘܗܝ
ܥܠ ܝܗܘܕܐ׃ ܡܬܪܥܐ ܗܘܐ ܠܡܐܙܠ ܬܡܢ׃ ܘܐܬܬܪܥܐ ܒܚܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܠܬܚܘܡ ܓܠܝܠܐ׃ 23 ܘܐܬܐ ܘܣܟܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܢܨܪܬ׃
ܕܡܬܡܠܝ ܥܠ ܦܘܡ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ ܕܢܨܪܝܐ ܢܬܩܪܐ׃

ם ראמר אליהם לא כאלמי בי דבל אבפנה אל אלהיה אלה אלהיה אבל
אבפנה ואין, מתאבר אחל אחיה כאבה אבפנה 14 אבלאבפנה
אבפנה ראבפנה אלאמתאר אל אמתאבפנה מנאבה אם 15 אבפנה
אלבפנה מאבפנאבפנה אלאבה אבר אל אבל לבל 16 אבינאבה
אבפנה ואבל 17 אבל אבפנאבפנה מנאבה פאלאבפנה
אבפנאבה אבפנאבה אבפנאבה אבפנאבה אבפנאבה אבפנאבה אבפנאבה
אבפנה אבמל אבל אבפנאבה 18 אבפנאבה לאבפנאבה אבל אבפנאבה
אבפנאבה אבפנאבה 19 אבפנאבה אבפנאבה אבפנאבה אבפנאבה אבפנאבה
אבמל אבל אבל אב

23 ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܐ ܢܣܝ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܘܠܗܕܝܟ ܬܣܓܕ
ܘܠܗܝܢܘܢ ܠܒܕܝܟ ܬܦܠܚ 24 ܗܐܝܟܢܐ ܕܢܣܝ ܒܪܢܫܐ ܡܕܡ ܕܢܣܝ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܐܦ ܐܢܐ ܡܪܝܡ ܕܢܬܚܝܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܣܝ
ܒܫܡܝܐ ܐܦ ܗܢܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܒܬܡܢ ܡܪܝܐ 25 ܕܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܡܢܘܢ ܡܫܬܠܡܢܢ 26 ܡܢܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܡܫܬܠܡ ܒܗ
ܕܒ ܡܫܝܚ ܡܫܬܠܡ ܡܫܬܠܡܢܢ 27 ܡܫܠܚܘܗܝ ܡܢܘܢ ܕܢܣܝ
ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܡܢ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܢ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܢ

הושע

1 דבר יהוה אל־הושע בתחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ **2** וילך ויקח את־גמר בת־דבלים׃ **3** ותהר ותלד־לו בן׃ **4** ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי־עוד מעט ופקדתי את־דם יזרעאל על־בית יהוא׃ **5** והיה ביום ההוא ושברתי את־קשת ישראל׃ **6** ותהר עוד ותלד בת ויאמר אליו קרא שמה לא רחמה׃ כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל׃ **7** ואת־בית יהודה ארחם׃ והושעתים ביהוה אלהיהם׃ ולא אושיעם בקשת׃ ובחרב׃ ובמלחמה׃ בסוסים׃ ובפרשים׃ **8** ויגמל את־לא רחמה׃ ותהר ותלד־בן׃ **9** ויאמר יהוה קרא שמו לא עמי׃ כי־אתם לא עמי׃ ואנכי לא אהיה לכם׃ **10** והיה מספר בני־ישראל׃ כחול הים׃ אשר לא־ימד ולא יספר׃ והיה׃ במקום׃ אשר יאמר להם׃ לא עמי׃ יאמר להם׃ בני אל־חי׃ **11** ונקבצו׃ בני יהודה׃ ובני ישראל׃ יחדו׃ ושמו׃ להם׃ ראש אחד׃ ועלו׃ מן־הארץ׃ כי־גדול׃ יום יזרעאל׃

2 אמרו׃ לאחיכם׃ עמי׃ ולאחותיכם׃ רחמה׃ **2** הריבו׃ באמכם׃ הריבו׃ כי־היא׃ אשתי׃ ואנכי׃ לא־אישה׃ ותסר זנותה׃ מפניה׃ ונאפופיה׃ מבין שדיה׃ **3** פן־אפשיטנה׃ ערומה׃ והצגתיה׃ כיום׃ היותה׃ ולא־אשיתנה׃ כמדבר׃ ושמתיה׃ כארץ׃ ציה׃ והמיתיה׃ בצמא׃ **4** ובניה׃ לא־ארחם׃ כי־בני זנונים׃ הם׃ **5** כי־זנתה׃ אמם׃ הבישה׃ הרתם׃ כי־אמרה׃ אלכה׃ אחרי מאהבי׃ נתני׃ לחמי׃ ומימי׃ צמרי׃ ופשתי׃ שמני׃ ומשקי׃ **6** לכן׃ הנני׃ משיך׃ את־דרכך׃ בסירים׃ וגדרתי׃ את־גדרה׃ ונתיבותיה׃ לא תמצא׃ **7** ורדפה׃ את־מאהביה׃ ולא תשיגם׃ ובקשתם׃ ולא תמצא׃ ואמרה׃ אלכה׃ ואשובה׃ אל־אישי׃ הראשון׃ כי־טוב׃ לי׃ אז׃ מעתה׃ **8** ואנכי׃ לא ידעתי׃ כי־אנכי׃ נתתי לה׃ הדגן׃ והתירוש׃ והיצהר׃ ותרבה׃ לה׃ כסף׃ וזהב׃ עשו׃ לבעל׃ **9** לכן׃ אשוב׃ ולקחתי׃ דגני׃ בעתו׃ ותירושי׃ בזמנו׃ והצלתי׃ צמרי׃ ופשתי׃ לכסות׃ ערותה׃ **10** ועתה׃ אגלה׃ נבלתה׃ לעיני׃ מאהביה׃ ואיש׃ לא־יצילנה׃ מידי׃ **11** והשבתי׃ כל־משוש׃ חגה׃ חדשה׃ ושבתה׃ וכל־מועדה׃ **12** ושממתי׃ גפנה׃ ותאנתה׃ אשר אמרה׃ אתנה־לי׃ אלה׃ שכרי׃ אשר׃ נתנו׃ לי׃ מאהבי׃ ושמתים׃ ליער׃ ואכלם׃ חית׃ השדה׃ **13** ופקדתי׃ עליה׃ את־ימי׃ הבעלים׃ אשר׃ תקטיר׃ להם׃ ותעד׃ נזמה׃ וחליה׃ ותלך׃ אחרי מאהביה׃ ואתי׃ שכחה׃ נאם־יהוה׃ **14** לכן׃ הנני׃ מפתיה׃ והלכתיה׃ המדבר׃ ודברתי׃ על־לבה׃ **15** ונתתי׃ לה׃ כרמיה׃ משם׃ ואת־עמק׃ עכור׃ לפתח׃ תקוה׃ וענתה׃ שם׃ כימי׃ נעוריה׃ וכיום׃ עלותה׃ מארץ׃ מצרים׃ **16** והיה׃ ביום׃ ההוא׃ נאם־יהוה׃ תקרא׃ אישי׃ ולא־תקרא׃ עוד׃ בעלי׃ **17** והסרתי׃ את־שמות׃ הבעלים׃ מפיה׃ ולא־יזכרו׃ עוד׃ בשמם׃ **18** וכרתי׃ להם׃ ביום׃ ההוא׃ ברית׃ עם־חית׃ השדה׃ ועם־עוף׃ השמים׃ ורמש׃ האדמה׃ וקשת׃ וחרב׃ ומלחמה׃ אשבר׃ מן־הארץ׃ והשכבתים׃ לבטח׃ **19** וארשתיך׃ לי׃ לעולם׃ וארשתיך׃ לי׃ בצדק׃ ובמשפט׃ ובחסד׃ וברחמים׃ **20** וארשתיך׃ לי׃ באמונה׃ וידעת׃ את־יהוה׃ **21** והיה׃ ביום׃ ההוא׃ אענה׃ נאם־יהוה׃ אענה׃ את־השמים׃ והם׃ יענו׃ את־הארץ׃ **22** והארץ׃ תענה׃ את־הדגן׃ ואת־התירוש׃ ואת־היצהר׃ והם׃ יענו׃ את־יזרעאל׃ **23** וזרעתיה׃ לי׃ בארץ׃ ורחמתי׃ את־לא רחמה׃ ואמרתי׃ ללא־עמי׃ עמי׃ אתה׃ והוא׃ יאמר׃ אלהי׃

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה׃ אהובת רע׃ ומנאפת׃ כאהבת׃ יהוה׃ אל־בני׃ ישראל׃ והם׃ פנים׃ אל־אלהים׃ אחרים׃ ואהבי׃ אשישי׃ ענבים׃ **2** וכרתיה׃ לי׃ בחמשה׃ עשר׃ כסף׃ וחומר׃ שעורים׃ ולתך׃ שעורים׃ **3** ואמר׃ אליה׃ ימים׃ רבים׃ תשבי׃ לי׃ לא תזני׃ ולא תהיי׃ לאיש׃ וגם׃ אני׃ אליך׃ **4** כי׃ ימים׃ רבים׃ ישבו׃ בני׃ ישראל׃ אין׃ מלך׃ ואין׃ שר׃ ואין׃ זבח׃ ואין׃ מצבה׃ ואין׃ אפוד׃ ותרפים׃ **5** אחר׃ ישבו׃ בני׃ ישראל׃ ובקשו׃ את־יהוה׃ אלהיהם׃ ואת־דוד׃ מלכם׃ ופחדו׃ אל־יהוה׃ ואל־טובו׃ באחרית׃ הימים׃

4 שמעו׃ דבר־יהוה׃ בני׃ ישראל׃ כי׃ ריב׃ ליהוה׃ עם׃ יושבי׃ הארץ׃ כי׃ אין׃ אמת׃ וחסד׃ ואין׃ דעת׃ אלהים׃ בארץ׃ **2** אלה׃ וכחש׃ ורצח׃ וגנב׃ ונאף׃ פרצו׃ ודמים׃ בדמים׃ נגעו׃ **3** על־כן׃ תאבל׃ הארץ׃ ואמלל׃ כל־יושב׃ בה׃ בחית׃ השדה׃ ובעוף׃ השמים׃ וגם׃ דגי׃ הים׃ יאספו׃ **4** אך׃ איש׃ אל־יריב׃ ואל־תוכח׃ עם׃ כמוך׃ כהן׃ **5** ונכשלת׃ היום׃ וכשל׃ גם־נביא׃ עמך׃ דמיתי׃ אם׃ **6** נדמו׃ עמי׃ מחסר׃ דעת׃ יען׃ כי־אתה׃ דעת׃ אני׃ אמאס׃ כהן׃ מלי׃ כהנה׃ ואשכח׃ תורת׃ אלהיך׃ אשכח׃ גם׃ אני׃ בניך׃ **7** כרבם׃ כן חטאו׃ לי׃ כבודם׃ אמיר׃ בקלון׃ **8** חטאת׃ עמי׃ יאכלו׃ ואל־עונם׃ ישאו׃ נפשם׃ **9** והיה׃ כעם׃ ככהן׃ ופקדתי׃ עליו׃ דרכיו׃ ומעלליו׃ אשיב׃ לו׃ **10** ואכלו׃ ולא׃ ישבעו׃ זנו׃ ולא׃ יפרצו׃ כי׃ את־יהוה׃ עזבו׃ לשמר׃ **11** זנות׃ ותירוש׃ ותירוש׃ יקח׃ לב׃ **12** עמי׃ בעצו׃ יבקש׃ ומקלו׃ יגיד׃ לו׃ כי׃ רוח׃ זנונים׃ התעה׃ ויזנו׃ מתחת׃ אלהיהם׃ **13** על־ראשי׃ ההרים׃ יזבחו׃ ועל־הגבעות׃ יקטירו׃ תחת׃ אלה׃ ולבנה׃ ואלה׃ כי־טוב׃ צלם׃ על־כן׃ תזנינה׃ בנותיכם׃ ועל־כלתיכם׃ תנאפנה׃ **14** לא־אפקד׃ על־בנותיכם׃ כי־תזנינה׃ ועל־כלתיכם׃ כי־תנאפנה׃ כי׃ הם׃ עם׃ הבדלים׃ יזבחו׃ **15** אם־תזנה׃ אתה׃ ישראל׃ אל־יאשם׃ יהודה׃ ואל־תבאו׃ הגלגל׃ ואל־תעלו׃ בית־און׃ ואל־תשבעו׃ חי׃ יהוה׃ **16** כי׃ כפרה׃ סררה׃ ישראל׃ עתה׃ ירעם׃ יהוה׃ ככר׃ במרחב׃ **17** חבור׃ אפרים׃ עצבים׃ הנח׃ לו׃ **18** סר׃ סבאם׃ זנה׃ זנו׃ אהבו׃ קלון׃ מגניה׃ **19** צרור׃ כנפיה׃ ברוח׃ ויבשו׃ מזבחותם׃

5 שמעו׃ זאת׃ הכהנים׃ והקשיבו׃ בית׃ ישראל׃ ובית׃ המלך׃ האזינו׃ כי׃ לכם׃ המשפט׃ כי׃ פח׃ היתם׃ למצפה׃ ורשת׃ פרוסה׃ על־תבור׃ **2** ושחטה׃ פשעים׃ העמיקו׃ ואני׃ מוסר׃ לכם׃ **3** אני׃ ידעתי׃ אפרים׃ וישראל׃ לא־נכחדו׃ ממני׃ כי׃ עתה׃ היית׃ זנה׃ אפרים׃ נטמא׃ ישראל׃ **4** לא־יתנו׃ מעלליהם׃ לשוב׃ אל־אלהיהם׃ כי׃ רוח׃ זנונים׃ בקרבם׃ ואת־יהוה׃ לא־ידעו׃ **5** וענה׃ גאון׃ ישראל׃ בפניו׃ ויכשלו׃ ישראל׃ ואפרים׃ יכשל׃ גם־יהודה׃ עמם׃ **6** בצאנם׃ ובבקרם׃ ילכו׃ לבקש׃ את־יהוה׃ ולא׃ ימצא׃ חלף׃ מהם׃ **7** בי׃ בגדו׃ כי׃ בנים׃ זרים׃ ילדו׃ עתה׃ יאכלם׃ חדש׃ את־חלקיהם׃ **8** תקעו׃ שופר׃ בגבעה׃ חצצרה׃ ברמה׃ הריעו׃ בית־און׃ אחרי׃ בנימן׃ **9** אפרים׃ לשמה׃ תהיה׃ בתוכחת׃ הודעתי׃ נאמנה׃ **10** היו׃ שרי׃ יהודה׃ כמסיגי׃ גבול׃ עליהם׃ אשפוך׃ כמים׃ עברתי׃ **11** עשוק׃ אפרים׃ רצוץ׃ משפט׃ כי׃ הואיל׃ הלך׃ אחרי׃ צו׃ **12** ואני׃ כעש׃ לאפרים׃ וכרקב׃ לבית׃ יהודה׃ **13** וירא׃ אפרים׃ את־חליו׃ ויהודה׃ את־מזרו׃ וילך׃ אפרים׃ אל־אשור׃ ושלח׃ אל־מלך׃ ירב׃ והוא׃ לא־יוכל׃ לרפא׃ מכם׃ ולא׃ יגרע׃ מזרכם׃ **14** כי׃ אני׃ כשחל׃ לאפרים׃ וככפיר׃ לבית׃ יהודה׃ אני׃ אני׃ אטרף׃ ואלך׃ אסיר׃ ואין׃ מציל׃ **15** אלך׃ אשובה׃ אל־מקומי׃ עד׃ אשר׃ יאשמו׃ ובקשו׃ פני׃ בצר׃ להם׃ ישחרוני׃

6 לכו׃ ונשובה׃ אל־יהוה׃ כי׃ הוא׃ טרף׃ וירפאנו׃ יך׃ ויחבשנו׃ **2** יחיינו׃ מיומים׃ ביום׃ השלישי׃ יקימנו׃ ונחיה׃ לפניו׃ **3** ונדעה׃ נרדפה׃ לדעת׃ את־יהוה׃ כשחר׃ נכון׃ מוצאו׃ ויבא׃ כגשם׃ לנו׃ כמלקוש׃ יורה׃ ארץ׃ **4** מה־אעשה׃ לך׃ אפרים׃ מה־אעשה׃ לך׃ יהודה׃ וחסדכם׃ כענן׃ בקר׃ וכטל׃ משכים׃ הולך׃ **5** על־כן׃ חצבתי׃ בנביאים׃ הרגתים׃ באמרי׃ פי׃ ומשפטי׃ אור׃ יצא׃ **6** כי׃ חסד׃ חפצתי׃ ולא׃ זבח׃ ודעת׃ אלהים׃ מעולות׃ **7** והם׃ כאדם׃ עברו׃ ברית׃ שם׃ בגדו׃ בי׃ **8** גלעד׃ קריה׃ פעלי׃ און׃ עקבה׃ מדם׃ **9** וכחכי׃ אנשים׃ חבר׃ כן׃ חברים׃ ירצחו׃ דרך׃ שכמה׃ כי׃ זמה׃ עשו׃ **10** בבית׃ ישראל׃ ראיתי׃ שם׃ זנות׃ לאפרים׃ נטמא׃ ישראל׃ **11** גם׃ יהודה׃ שת׃ קציר׃ לך׃ בשובי׃ שבות׃ עמי׃

7 ברפאי׃ לישראל׃ וגלה׃ עון׃ אפרים׃ ורעות׃ שומרון׃ כי׃ עשו׃ שקר׃ ובא׃ גנב׃ יפשט׃ גדוד׃ חוצה׃ **2** ולבבם׃ לא׃ אמרו׃ כל־רעתם׃ זכרתי׃ עתה׃ סבבום׃ מעלליהם׃ נגדו׃ פני׃ **3** בטובתם׃ ישמחו׃ מלך׃ ובשרריהם׃ כחש׃ **4** כלם׃ מנאפים׃ כתנור׃ בער׃ אפה׃ מחדש׃ בלילה׃ שנתו׃ בבקר׃ הוא׃ בער׃ כלהבת׃ אש׃ **5** יום׃ המלך׃ חללו׃ שרים׃ הם׃ הכאיב׃ חמת׃ היין׃ משך׃ יד׃ את־לצים׃ **6** כי׃ קרבו׃ כתנור׃ לבם׃ בארבם׃ כל־הלילה׃ ישן׃ אפם׃ בבקר׃ הוא׃ בער׃ כאש׃ להבה׃ **7** כלם׃ חמים׃ כתנור׃ ואכלו׃ את־שפטיהם׃ כל־מלכיהם׃ נפלו׃ אין־קרא׃ בם׃ **8** אפרים׃ בעמים׃ יתבולל׃ הוא׃ אפרים׃ היה׃ עגה׃ לא׃ הפוכה׃ **9** אכלו׃ זרים׃ כחו׃ והוא׃ לא־ידע׃ גם׃ שיבה׃ פזרה׃ בו׃ והוא׃ לא־ידע׃ **10** וענה׃ גאון׃ ישראל׃ בפניו׃ ולא׃ שבו׃ אל־יהוה׃ אלהיהם׃ ולא־בקשוהו׃ בכל־זאת׃ **11** והיה׃ אפרים׃ כיונה׃ פתה׃ אין׃ לב׃ מצרים׃ קראו׃ אשור׃ הלכו׃ **12** כאשר׃ ילכו׃ אפרש׃ עליהם׃ רשתי׃ אורידם׃ כעוף׃ השמים׃ איסרם׃ כשמע׃ עדתם׃ **13** אוי׃ להם׃ כי׃ נדדו׃ מני׃ שד׃ להם׃ כי׃ פשעו׃ בי׃ ואני׃ אפדם׃ ודברו׃ עלי׃ כזבים׃ **14** ולא׃ זעקו׃ אלי׃ בלבבם׃ כי׃ יילילו׃ על־משכבתם׃ לדגן׃ ותירוש׃ יתגודדו׃ אל־יסרו׃ **15** אני׃ יסרתי׃ חזקתי׃ זרועתם׃ ואלי׃ יחשבו׃ רע׃ **16** ישובו׃ לא׃ על׃ כן׃ היו׃ כקשת׃ רמיה׃ יפלו׃ בחרב׃ שריהם׃ מעברת׃ לשונם׃ זאת׃ יהיה׃ לעג׃ בארץ׃ מצרים׃

8 אל־חכך׃ שופר׃ כנשר׃ על־בית׃ יהוה׃ יען׃ כי־עברו׃ בריתי׃ ועל־תורתי׃ פשעו׃ **2** אלי׃ יזעקו׃ אלהי׃ ידענוך׃ ישראל׃ **3** זנח׃ ישראל׃ אל־יהוה׃ אל־אויב׃ ירדפנו׃ **4** הם׃ המליכו׃ ולא׃ מני׃ הם׃ שרו׃ ולא׃ ידעתי׃ כספם׃ וזהבם׃ עשו׃ לם׃ עצבים׃ למען׃ יכרת׃ **5** זנח׃ עגלך׃ שמרון׃ חרה׃ אפי׃ בם׃ עד׃ מתי׃ לא׃ יוכלו׃ נקיון׃ **6** כי׃ מן־ישראל׃ והוא׃ חרש׃ עשהו׃ ולא׃ אלהים׃ הוא׃ כי׃ שבבים׃ יהיה׃ עגל׃ שמרון׃ **7** כי׃ רוח׃ יזרעו׃ וסופתה׃ יקצרו׃ קמה׃ אין׃ צמח׃ בלי׃ יעשה׃ קמח׃ אם׃ כן׃ יעשה׃ זרים׃ יבלעהו׃ **8** נבלע׃ ישראל׃ עתה׃ היו׃ בגוים׃ ככלי׃ אין׃ חפץ׃ בו׃ **9** כי׃ הם׃ עלו׃ אשור׃ פרא׃ בודד׃ לו׃ אפרים׃ התנו׃ אהבים׃ **10** גם׃ כי׃ יתנו׃ בגוים׃ עתה׃ אקבצם׃ וחלו׃ מעט׃ משא׃ מלך׃ שרים׃ **11** כי׃ הרבה׃ אפרים׃ מזבחות׃ לחטא׃ היו׃ לו׃ מזבחות׃ לחטא׃ **12** אכתב׃ לו׃ רבי׃ תורתי׃ כמו׃ זר׃ נחשבו׃ **13** זבחי׃ הבל׃ יזבחו׃ בשר׃ ואכלו׃ יהוה׃ לא׃ רצם׃ עתה׃ יזכר׃ עונם׃ ויפקד׃ חטאתם׃ הם׃ מצרים׃ ישובו׃ **14** ויבנו׃ ישראל׃ את־עשהו׃ היכלות׃ ויהודה׃ הרבה׃ ערים׃ בצרות׃ ושלחתי׃ אש׃ בעריו׃ ואכלה׃ ארמנותיה׃

9 אל־תשמח׃ ישראל׃ אל־גיל׃ כעמים׃ כי׃ זנית׃ מאלהיך׃ אהבת׃ אתנן׃ על־כל־גרנות׃ דגן׃ **2** גרן׃ ויקב׃ לא׃ יאכלם׃ ותירוש׃ יכחש׃ בה׃ **3** לא׃ ישבו׃ בארץ׃ יהוה׃ ושב׃ אפרים׃ מצרים׃ ובאשור׃ הם׃ יאכלו׃ טמא׃ **4** לא׃ יערכו׃ יין׃ ליהוה׃ לא׃ יערבו׃ לו׃ זבחיהם׃ כלחם׃ אנים׃ כל־אכליו׃ יטמאו׃ כי׃ לחמם׃ לנפשם׃ לא׃ יבא׃ בית׃ יהוה׃ **5** מה־תעשו׃ ליום׃ מועד׃ וליום׃ חג׃ יהוה׃ **6** כי׃ הנה׃ הלכו׃ משד׃ מצרים׃ תקבצם׃ נף׃ תקברם׃ חמדת׃ כספם׃ קמוש׃ יירשם׃ בתיהם׃ **7** באו׃ ימי׃ הפקדה׃ באו׃ ימי׃ השלם׃ ידעו׃ ישראל׃ אויל׃ הנביא׃ משגע׃ הרוח׃ על־רב׃ עונך׃ ומשטמה׃ **8** צופה׃ אפרים׃ עם׃ אלהי׃ נביא׃ פח׃ יקוש׃ על־כל־דרכיו׃ משטמה׃ בבית׃ אלהיו׃ **9** השחיתו׃ עמקו׃ כימי׃ גבעה׃ יזכר׃ עונם׃ יפקד׃ חטאתם׃ **10** כענבים׃ במדבר׃ מצאתי׃ ישראל׃ כבכורה׃ בתאנה׃ בראשיתה׃ ראיתי׃ אבתיכם׃ הם׃ באו׃ אל־בעל׃ פעור׃ ויפרדו׃ לבשת׃ והיו׃ שקצים׃ כאהבם׃ **11** אפרים׃ כעוף׃ יעופו׃ כבוד׃ מלדת׃ ומבטן׃ ומהרון׃ ומהריון׃ **12** כי׃ אם׃ יגדלו׃ בניהם׃ ושכלתים׃ מאדם׃ גם׃ כי׃ אשורם׃ מהם׃ **13** אפרים׃ כאשר׃ ראיתי׃ לצור׃ נטוע׃ בנעים׃ ואפרים׃ יוציא׃ אל־הרג׃ בניו׃ **14** תן׃ יהוה׃ מה׃ תתן׃ תן׃ להם׃ רחם׃ משכלת׃ ושדים׃ צרים׃ **15** כל־רעתם׃ בגלגל׃ כי׃ שם׃ שנאתים׃ על־רוב׃ מעלליהם׃ מביתי׃ אגרשם׃ לא׃ אוסיף׃ אהבתם׃ כל־שריהם׃ סררים׃ **16** הוכה׃ אפרים׃ שרשם׃ יבש׃ פרי׃ בלתי׃ יעשה׃ גם׃ כי׃ יולידון׃ והמתי׃ מחמדי׃ בטן׃ **17** מאסם׃ אלי׃ אלהי׃ כי׃ לא׃ שמעו׃ לו׃ ויהיו׃ נדדים׃ בגוים׃

10 בקקים׃ ישראל׃ הוא׃ לו׃ פרי׃ המרבה׃ לו׃ מזבחות׃ לפי׃ טובו׃ הטיב׃ מצבותיו׃ **2** חלק׃ לבם׃ עתה׃ יאשמו׃ הוא׃ יערף׃ מזבחותם׃ ישחית׃ מצבותם׃ **3** כי׃ עתה׃ יאמרו׃ אין׃ מלך׃ לנו׃ כי׃ לא׃ יראנו׃ יהוה׃ והמלך׃ מה׃ יעשה׃ לנו׃ **4** דברו׃ דברים׃ אלות׃ כרות׃ ברית׃ ופרח׃ כראש׃ שדי׃ בתלמי׃ הארץ׃ **5** שכנים׃ יגורו׃ עגלות׃ בית׃ און׃ כי׃ אם׃ יגור׃ עמו׃ כמרים׃ על־כבודו׃ כי׃ גלה׃ ממנו׃ **6** גם׃ הוא׃ לאשור׃ יובל׃ מנחה׃ למלך׃ ירב׃ בושת׃ תקח׃ ויעצת׃ מעשיו׃ **7** נדמה׃ שמרון׃ כי׃ הכרתה׃ מלכה׃ כקצף׃ על־פני׃ מים׃ **8** ונשמדו׃ במות׃ און׃ חטאת׃ ישראל׃ קוץ׃ ותדבה׃ על־מזבחותם׃ ואמרו׃ אל־ההרים׃ כסו׃ אתנו׃ ולגבעות׃ נפלו׃ עלינו׃ **9** מימי׃ הגבעה׃ חטאת׃ ישראל׃ שם׃ עמדו׃ לא׃ תשיגם׃ בני׃ עולה׃ **10** בתאוה׃ אסרם׃ ויקבצו׃ עמים׃ עליהם׃ באסרם׃ לשתם׃ שתי׃ עונותם׃ **11** אפרים׃ עגלה׃ מלמדת׃ אהבתי׃ ואני׃ עברתי׃ על־טוב׃ צוארה׃ אעביר׃ אפרים׃ יחרש׃ יהודה׃ יעבד׃ יעקב׃ לו׃ **12** זרעו׃ לצדקה׃ קצרו׃ לפי׃ חסד׃ נירו׃ לכם׃ ניר׃ דעת׃ דרשו׃ את־יהוה׃ עד׃ אשר׃ יבא׃ ויורה׃ צדק׃ לכם׃ **13** חרשתם׃ רשע׃ עולה׃ קצרתם׃ אכלתם׃ פרי׃ כחש׃ כי׃ בטחת׃ בדרכך׃ ברב׃ גבורתיך׃ **14** ונשאו׃ שאון׃ בעמך׃ וכל׃ מבצריך׃ ישדד׃ כשלמן׃ שלמן׃ בית׃ ארבאל׃ ביום׃ המלחמה׃ אם׃ על־בנים׃ **15** כן׃ עשה׃ לכם׃ בית׃ אל׃ מפני׃ רע׃ מעלליכם׃ בשחר׃ נדמה׃ יכרת׃ מלך׃ ישראל׃

11 כי׃ נער׃ ישראל׃ ואהבהו׃ ומן־מצרים׃ קראתי׃ לבני׃ **2** ככן׃ קראו׃ לו׃ כן׃ הלכו׃ מפניהם׃ לבעלים׃ יזבחו׃ ולפסלים׃ יקטירו׃ **3** ואנכי׃ תרגלתי׃ לאפרים׃ קחם׃ על־זרועתיו׃ ולא׃ ידעו׃ כי׃ רפאתים׃ **4** בחבלי׃ אדם׃ אמשכם׃ בעבתות׃ אהבה׃ והאיתי׃ אל־לחיו׃ ואט׃ אליו׃ אוכיל׃ **5** לא׃ ישוב׃ אל־ארץ׃ מצרים׃ ואשור׃ הוא׃ מלכו׃ כי׃ מאנו׃ לשוב׃ **6** וחלה׃ חרב׃ בעריו׃ וכלתה׃ בדיו׃ ואכלה׃ מן־מעצותיהם׃ **7** ועמי׃ תלוים׃ למשובתי׃ ואל־על׃ יקרא׃ יחדו׃ לא׃ ירים׃ **8** איך׃ אתנך׃ אפרים׃ אמגנך׃ ישראל׃ איך׃ אשימך׃ כאדמה׃ אשיתך׃ כצבאים׃ נהפך׃ לבי׃ יחד׃ נכמרו׃ נחומי׃ **9** לא׃ אעשה׃ חרון׃ אפי׃ לא׃ אשוב׃ לשחת׃ אפרים׃ כי׃ אל׃ אנכי׃ ולא׃ איש׃ בקרבך׃ קדוש׃ ולא׃ אבוא׃ בעיר׃ **10** אחרי׃ יהוה׃ ילכו׃ כאריה׃ ישאג׃ כי׃ הוא׃ ישאג׃ ונחרדו׃ בנים׃ מים׃ **11** יחרדו׃ כצפור׃ ממצרים׃ וכיונה׃ מארץ׃ אשור׃ והושבתים׃ על־בתיהם׃ נאם׃ יהוה׃ **12** סבבני׃ בכחש׃ אפרים׃ ובמרמה׃ בית׃ ישראל׃ ויהודה׃ עוד׃ רד׃ עם׃ אל׃ וקדושים׃ נאמן׃

12 אפרים׃ רעה׃ רוח׃ ורודף׃ קדים׃ כל־היום׃ כזב׃ ושד׃ ירבה׃ וברית׃ עם־אשור׃ כרתו׃ ושמן׃ למצרים׃ יובל׃ **2** ריב׃ ליהוה׃ ולפקד׃ על־יעקב׃ כדרכיו׃ כמעלליו׃ ישיב׃ לו׃ **3** בבטן׃ עקב׃ את־אחיו׃ ובאונו׃ שרה׃ אל׃ **4** וישר׃ מלאך׃ ויכל׃ בכה׃ ויתחנן׃ לו׃ בבית׃ אל׃ ימצאנו׃ ושם׃ דבר׃ אתנו׃ **5** יהוה׃ אלהי׃ צבאות׃ יהוה׃ זכרו׃ **6** ואתה׃ אל׃ תשוב׃ חסד׃ ומשפט׃ שמר׃ וקוה׃ אל־אלהיך׃ תמיד׃ **7** כנען׃ בידו׃ מאזני׃ מרמה׃ לעשק׃ אהב׃ **8** ואמר׃ אפרים׃ אך׃ עשרתי׃ מצאתי׃ און׃ לי׃ כל־יגיעי׃ לא׃ ימצאו׃ לי׃ עון׃ אשר׃ חטא׃ **9** ואנכי׃ יהוה׃ אלהיך׃ מארץ׃ מצרים׃ עוד׃ אושיבך׃ באהלים׃ כימי׃ מועד׃ **10** ואדבר׃ על־הנביאים׃ ואנכי׃ חזון׃ הרביתי׃ ובידי׃ הנביאים׃ אדמה׃ **11** אם־גלעד׃ און׃ אך׃ שוא׃ היו׃ בגלגל׃ שורים׃ זבחו׃ גם׃ מזבחותם׃ כגלים׃ על־תלמי׃ שדה׃ **12** וברח׃ יעקב׃ שדה׃ ארם׃ ובאשה׃ היה׃ שמר׃ **13** ובנביא׃ העלה׃ יהוה׃ את־ישראל׃ ממצרים׃ ובנביא׃ נשמר׃ **14** הכעיס׃ אפרים׃ תמרורים׃ ודמיו׃ עליו׃ יטוש׃ וחרפתו׃ ישיב׃ אדניו׃ לו׃

13 בדבר׃ אפרים׃ נשא׃ חת׃ הוא׃ אשם׃ בבעל׃ ויחי׃ ויוסף׃ עתה׃ לחטא׃ **2** ועתה׃ הוסיפו׃ לחטא׃ ויעשו׃ לם׃ נסכים׃ כסם׃ עצבים׃ מעשה׃ חרשים׃ כלם׃ הם׃ אמרים׃ זבחי׃ אדם׃ עגלים׃ ישקון׃ **3** לכן׃ יהיו׃ כענן׃ בקר׃ וכטל׃ משכים׃ כמץ׃ יפוץ׃ מגרן׃ וכעשן׃ מארבה׃ **4** ואנכי׃ יהוה׃ אלהיך׃ מארץ׃ מצרים׃ ואלהים׃ זולתי׃ לא׃ תדע׃ ומושיע׃ אין׃ בלתי׃ **5** אני׃ ידעתיך׃ במדבר׃ בארץ׃ תלאות׃ **6** כמרעיתם׃ שבעו׃ רעו׃ שבעו׃ ורם׃ לבם׃ על־כן׃ שכחוני׃ **7** ואהי׃ לם׃ כשחל׃ אשור׃ אצפנו׃ דרך׃ **8** אפגשם׃ כדב׃ שכול׃ אקרע׃ סגר׃ לבם׃ ואכלם׃ שם׃ כלביא׃ חיה׃ תבקעם׃ **9** שחתך׃ ישראל׃ כי׃ בי׃ בעזרך׃ **10** אי׃ מלכך׃ עתה׃ ויושיעך׃ בכל׃ עריך׃ ושופטיך׃ אשר׃ אמרת׃ תן׃ לי׃ מלך׃ ושרים׃ **11** אתן׃ לך׃ באפי׃ ואקח׃ בעברתי׃ **12** צרור׃ עון׃ אפרים׃ צפונה׃ חטאתו׃ **13** חבלי׃ יולדה׃ יבאו׃ לו׃ הוא׃ בן׃ לא׃ חכם׃ כי׃ עתה׃ לא׃ יעמד׃ במשבר׃ בנים׃ **14** מיד׃ שאול׃ אפדם׃ ממות׃ אם׃ אגאלם׃ אי׃ דבר׃ אם׃ אי׃ קטבך׃ נחם׃ לא׃ יראה׃ מעני׃ **15** כי׃ הוא׃ בין׃ אחים׃ יפרה׃ יבא׃ קדים׃ רוח׃ יהוה׃ מעלה׃ ויבש׃ מקורו׃ ויחרב׃ מעינו׃ הוא׃ יבז׃ אוצר׃ כל־כלי׃ חמדה׃ **16** תאשם׃ שמרון׃ כי׃ מרתה׃ באלהיה׃ בחרב׃ יפלו׃ עלליהם׃ וריציהם׃ יבקעו׃ והרותיהם׃ יבקעו׃

14 שובה׃ ישראל׃ עד׃ יהוה׃ אלהיך׃ כי׃ כשלת׃ בעונך׃ **2** קחו׃ אתכם׃ דברים׃ ושובו׃ אל־יהוה׃ אמרו׃ אליו׃ כל־תשא׃ עון׃ וקח׃ טוב׃ ונשלמה׃ פרים׃ שפתינו׃ **3** אשור׃ לא׃ יושיענו׃ על־סוס׃ לא׃ נרכב׃ ולא׃ נאמר׃ עוד׃ אלהינו׃ מעשה׃ ידינו׃ אשר׃ בך׃ ירחם׃ יתום׃ **4** ארפא׃ משובתם׃ אאהבם׃ נדבה׃ כי׃ שב׃ אפי׃ ממנו׃ **5** אהיה׃ כטל׃ לישראל׃ יפרח׃ כשושנה׃ ויך׃ שרשיו׃ כלבנון׃ **6** יצאו׃ יונקותיו׃ והי׃ כזית׃ הודו׃ וריחו׃ כלבנון׃ **7** ישבו׃ תחת׃ צלו׃ יחיו׃ דגן׃ ויצמיחו׃ כגפן׃ זכרו׃ יין׃ לבנון׃ **8** אפרים׃ מה׃ לעוד׃ לי׃ עצבים׃ אני׃ עניתי׃ ואשורנו׃ אני׃ כברוש׃ רענן׃ ממני׃ פרי׃ נמצא׃ **9** מי׃ חכם׃ ויבן׃ אלה׃ נבון׃ וידעם׃ כי׃ ישרים׃ דרכי׃ יהוה׃ וצדיקים׃ ילכו׃ בם׃ ופשעים׃ יכשלו׃ בם׃

ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܘܝܬ ܐܪܥܐ
ܬܗܘܬܐ ܘܒܘܣܬܐ ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܦܓܪܐ ܕܬܗܘܡܐ ܘܪܘܚܐ
ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܥܠ ܦܓܪܐ ܕܡܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܗܘܐ
ܢܗܝܪܐ ܘܗܘܬ ܢܗܝܪܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܢܗܝܪܐ ܕܛܒܐ
ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ ܒܝܢ ܢܗܝܪܐ ܠܒܝܢ ܚܫܘܟܐ ܘܩܪܐ ܠܢܗܝܪܐ
ܝܘܡܐ ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܐ ܘܗܘܐ ܡܪܝܡܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ
ܝܘܡܐ ܚܕܐ 6 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܓܘܐ ܕܡܝܐ
ܘܢܦܪܫ ܡܝܐ ܡܢ ܡܝܐ ܘܗܘܐ ܦܪܫܢܐ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܪܩܝܥܐ
ܫܡܝܐ ܘܗܘܐ ܡܪܝܡܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܪܝܢ 7 ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܚܙܐ
ܝܒܫܬܐ ܗܘܬ ܗܕܟܝ ܘܗܘܬ ܐܝܟܢܐ 8 ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ
ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ ܘܠܡܟܢܫܬܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܐ ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ
ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܬ ܗܕܟܝ 9 ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܦܪܫܘܢ
ܡܢ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ
ܘܗܘܬ ܗܕܟܝ 10 ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ ܘܠܡܟܢܫܬܐ
ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘܐ
ܛܒ ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܒܨܪ ܥܣܒܐ ܕܥܠܬܐ ܘܙܪܥ
ܙܪܥ ܦܪܝܬ ܕܒܗ ܠܦܪܝܬܗ ܕܝܠܗ ܒܪܥܐ ܕܒܗ ܙܪܥ ܠܙܪܥ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܬ ܥܣܒܐ ܕܡܪܒܝܐ ܘܦܪܝܬ ܕܙܪܥ ܠܦܪܝܬ
ܕܒܗ ܠܙܪܥ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܛܒ
ܠܡܚܙܐ ܘܗܘܐ ܡܪܝܡܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬܝܐ
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܦܪܫ
ܡܢ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ
ܘܗܘܬ ܗܕܟܝ 12 ܘܢܦܩ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ
ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܬ ܗܕܟܝ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܟܠ
ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܛܒ ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܬ
ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܬ ܗܕܟܝ 13 ܘܗܘܐ
ܡܪܝܡܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ
ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܦܪܫ ܒܝܢ ܝܘܡܐ ܘܒܝܢ ܠܠܝܐ
ܘܢܗܘܘܢ ܠܐܬܘܬܐ ܘܠܙܒܢܐ ܘܠܝܘܡܝܐ ܘܠܫܢܝܐ 15 ܘܢܗܘܘܢ
ܢܗܝܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܗܕܟܝ
ܘܗܘܐ ܡܪܝܡܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥܝܐ 16 ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ
ܬܪܬܝܢ ܢܗܝܪܐ ܪܒܐܐ ܠܡܫܠܛܐ ܒܝܘܡܐ ܘܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ
ܠܡܫܠܛܐ ܒܠܠܝܐ ܘܟܘܟܒܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܢܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ 17 ܘܠܡܫܠܛ ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܠܝܐ ܘܠܦܪܫ
ܒܝܢ ܢܗܝܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕ
ܗܘܐ ܛܒ ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܫܪܘܢ ܡܝܐ ܫܪܝܢܐ ܘܥܦܐ
ܕܦܪܚܐ ܥܠ ܦܓܪܐ ܕܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܦ ܥܠ ܦܪܚܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܬܢܝܢܐ ܪܒܐܐ ܘܠܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܡܬܪܡܫܐ
ܕܡܝܐ ܫܪܝܢܐ ܕܡܝܢ ܠܡܝܢܗ ܘܦܪܚܐ ܕܡܝܢ ܠܡܝܢܗ ܘܗܘܐ
ܛܒ ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܒܪܟ ܠܗܘܢ ܠܡܝܪ ܘܠܡܬܪܒܐ
ܒܝܡܐ ܘܢܦܫܬܐ ܕܥܦܐ ܢܬܪܒܐ ܒܐܪܥܐ 21 ܘܗܘܐ ܡܪܝܡܐ
ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܡܝܐ
ܡܢ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܬ ܗܕܟܝ
ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܛܒ ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ ܢܫܪܘܢ ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܕܥܠ ܦܓܪܐ ܕܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܦ ܥܠ ܦܪܚܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܬܢܝܢܐ ܪܒܐܐ ܘܠܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܡܬܪܡܫܐ
ܕܡܝܐ ܫܪܝܢܐ ܕܡܝܢ ܠܡܝܢܗ ܘܦܪܚܐ ܕܡܝܢ ܠܡܝܢܗ ܘܗܘܐ
ܛܒ ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܒܪܟ ܠܗܘܢ ܠܡܝܪ ܘܠܡܬܪܒܐ
ܒܝܡܐ ܘܢܦܫܬܐ ܕܥܦܐ ܢܬܪܒܐ ܒܐܪܥܐ 23 ܘܗܘܐ ܡܪܝܡܐ
ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܡܝܐ ܡܢ
ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܬ ܗܕܟܝ
ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ ܘܠܡܟܢܫܬܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ
ܝܡܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܛܒ ܠܡܚܙܐ
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܪܒܐ ܡܝܐ ܫܪܝܢܐ ܘܥܦܐ ܕܦܪܚܐ
ܥܠ ܦܓܪܐ ܕܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܦ ܥܠ ܦܪܚܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܬܢܝܢܐ ܪܒܐܐ ܘܠܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܡܬܪܡܫܐ
ܕܡܝܐ ܫܪܝܢܐ ܕܡܝܢ ܠܡܝܢܗ ܘܦܪܚܐ ܕܡܝܢ ܠܡܝܢܗ ܘܗܘܐ
ܛܒ ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܒܪܟ ܠܗܘܢ ܠܡܝܪ ܘܠܡܬܪܒܐ
ܒܝܡܐ ܘܢܦܫܬܐ ܕܥܦܐ ܢܬܪܒܐ ܒܐܪܥܐ

4

ܘܗܘܐ ܡܪܝܡܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ
ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ
ܝܒܫܬܐ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ ܘܠܡܟܢܫܬܐ ܕܡܝܐ
ܩܪܐ ܝܡܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܛܒ
ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ
ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܬ ܗܕܟܝ 3 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܟܢܫ
ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ
ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ ܘܠܡܟܢܫܬܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ
ܝܡܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܛܒ ܠܡܚܙܐ
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܪܒܐ ܡܝܐ ܫܪܝܢܐ ܘܥܦܐ ܕܦܪܚܐ
ܥܠ ܦܓܪܐ ܕܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܦ ܥܠ ܦܪܚܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܬܢܝܢܐ ܪܒܐܐ ܘܠܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܡܬܪܡܫܐ
ܕܡܝܐ ܫܪܝܢܐ ܕܡܝܢ ܠܡܝܢܗ ܘܦܪܚܐ ܕܡܝܢ ܠܡܝܢܗ ܘܗܘܐ
ܛܒ ܠܡܚܙܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܒܪܟ ܠܗܘܢ ܠܡܝܪ ܘܠܡܬܪܒܐ
ܒܝܡܐ ܘܢܦܫܬܐ ܕܥܦܐ ܢܬܪܒܐ ܒܐܪܥܐ 4 ܘܗܘ ܠܗ ܫܢܐ
ܡܐܬܝܢ ܘܫܬܝܢ ܕܚܝܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܘܠܐ
ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܠܐ ܡܠܬ

הושע

1 דבר יהוה אל־הושע בתחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 2 ויהי בתחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשה זנה וילדי זנונים כי־זנה הארץ זנות מאחרי יהוה׃ 3 וילך ויקח את־גמר בת־דבלים ותהר ותלד־לו בן׃ 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את־דם יזרעאל על־בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל׃ 5 והיה ביום ההוא אשבר את־קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר יהוה אליו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל׃ 7 ואת־בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת וברב ובמלחמה בסוסים ובפרשים׃ 8 ותגמל את־לא רחמה ותהר ותלד בן׃ 9 ויאמר יהוה קרא שמו לא עמי כי אתם לא־עמי ואני לא אהיה לכם׃ 10 והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא־עמי יאמר להם בני אל־חי׃ 11 ונקבצו בני־יהודה ובני ישראל יחדו וישתו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי גדול יום יזרעאל׃ 12 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃ 13 ריבו באמכם ריבו כי־היא לא־אשתי ואנכי לא־אישה ותסר זנותה מפניה ונאפופיה מבין שדיה׃ 14 פן־אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר והמתיה בארץ ציה׃ 15 וגם־את־בניה לא־ארחם כי בני זנונים הם׃ 16 כי זנתה אמם הבישה הרתה אמם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוי׃ 17 לכן הנני שך את־דרכך בסירים ובגדרתי את־גדרה ונתיבותיה לא תמצא׃ 18 ורדפה את־מאהביה ולא תשיגם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל־אישי הראשון כי־טוב לי אז מעתה׃ 19 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה את־הדגן ואת־התירוש ואת־היצהר ואת־כסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל׃ 20 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי בזמנו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את־ערותה׃ 21 ועתה אגלה את־נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי׃ 22 והשבתי כל־משוש חגה חדשה ושבתה וכל מועדה׃ 23 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה זאת־לי אהביי נתנו־לי׃ 24 ופקדתי עליה את־ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליה ותלך אחרי מאהביה ואתי לא שכחה׃ 25 לכן הנני מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על־לבה׃ 26 ונתתי לה את־כרמיה משם ואת־עמק עכור לפתח תקוה׃ 27 (aiōn g165) ועתה אל־ישראל אל־תשמח׃ 28 אל־תגיל כעמים׃ 29 כי־זנית מאלהיך אהבת אתנן׃ 30 אהבת אתנן בכל גרנות׃ 31 רעה לא־יכלו לכל־גרנות׃ 32 ויין תירוש יכחש׃ 33 כי־אם־אמר אל־יהוה׃ 34 ואל־יהוה׃ 35 ואל־יהוה׃ 36 ואל־יהוה׃ 37 ואל־יהוה׃ 38 ואל־יהוה׃ 39 ואל־יהוה׃ 40 ואל־יהוה׃ 41 ואל־יהוה׃ 42 ואל־יהוה׃ 43 ואל־יהוה׃ 44 ואל־יהוה׃ 45 ואל־יהוה׃ 46 ואל־יהוה׃ 47 ואל־יהוה׃ 48 ואל־יהוה׃ 49 ואל־יהוה׃ 50 ואל־יהוה׃ 51 ואל־יהוה׃ 52 ואל־יהוה׃ 53 ואל־יהוה׃ 54 ואל־יהוה׃ 55 ואל־יהוה׃ 56 ואל־יהוה׃ 57 ואל־יהוה׃ 58 ואל־יהוה׃ 59 ואל־יהוה׃ 60 ואל־יהוה׃ 61 ואל־יהוה׃ 62 ואל־יהוה׃ 63 ואל־יהוה׃ 64 ואל־יהוה׃ 65 ואל־יהוה׃ 66 ואל־יהוה׃ 67 ואל־יהוה׃ 68 ואל־יהוה׃ 69 ואל־יהוה׃ 70 ואל־יהוה׃ 71 ואל־יהוה׃ 72 ואל־יהוה׃ 73 ואל־יהוה׃ 74 ואל־יהוה׃ 75 ואל־יהוה׃ 76 ואל־יהוה׃ 77 ואל־יהוה׃ 78 ואל־יהוה׃ 79 ואל־יהוה׃ 80 ואל־יהוה׃ 81 ואל־יהוה׃ 82 ואל־יהוה׃ 83 ואל־יהוה׃ 84 ואל־יהוה׃ 85 ואל־יהוה׃ 86 ואל־יהוה׃ 87 ואל־יהוה׃ 88 ואל־יהוה׃ 89 ואל־יהוה׃ 90 ואל־יהוה׃ 91 ואל־יהוה׃ 92 ואל־יהוה׃ 93 ואל־יהוה׃ 94 ואל־יהוה׃ 95 ואל־יהוה׃ 96 ואל־יהוה׃ 97 ואל־יהוה׃ 98 ואל־יהוה׃ 99 ואל־יהוה׃ 100 ואל־יהוה׃ 101 ואל־יהוה׃ 102 ואל־יהוה׃ 103 ואל־יהוה׃ 104 ואל־יהוה׃ 105 ואל־יהוה׃ 106 ואל־יהוה׃ 107 ואל־יהוה׃ 108 ואל־יהוה׃ 109 ואל־יהוה׃ 110 ואל־יהוה׃ 111 ואל־יהוה׃ 112 ואל־יהוה׃ 113 ואל־יהוה׃ 114 ואל־יהוה׃ 115 ואל־יהוה׃ 116 ואל־יהוה׃ 117 ואל־יהוה׃ 118 ואל־יהוה׃ 119 ואל־יהוה׃ 120 ואל־יהוה׃ 121 ואל־יהוה׃ 122 ואל־יהוה׃ 123 ואל־יהוה׃ 124 ואל־יהוה׃ 125 ואל־יהוה׃ 126 ואל־יהוה׃ 127 ואל־יהוה׃ 128 ואל־יהוה׃ 129 ואל־יהוה׃ 130 ואל־יהוה׃ 131 ואל־יהוה׃ 132 ואל־יהוה׃ 133 ואל־יהוה׃ 134 ואל־יהוה׃ 135 ואל־יהוה׃ 136 ואל־יהוה׃ 137 ואל־יהוה׃ 138 ואל־יהוה׃ 139 ואל־יהוה׃ 140 ואל־יהוה׃ 141 ואל־יהוה׃ 142 ואל־יהוה׃ 143 ואל־יהוה׃ 144 ואל־יהוה׃ 145 ואל־יהוה׃ 146 ואל־יהוה׃ 147 ואל־יהוה׃ 148 ואל־יהוה׃ 149 ואל־יהוה׃ 150 ואל־יהוה׃ 151 ואל־יהוה׃ 152 ואל־יהוה׃ 153 ואל־יהוה׃ 154 ואל־יהוה׃ 155 ואל־יהוה׃ 156 ואל־יהוה׃ 157 ואל־יהוה׃ 158 ואל־יהוה׃ 159 ואל־יהוה׃ 160 ואל־יהוה׃ 161 ואל־יהוה׃ 162 ואל־יהוה׃ 163 ואל־יהוה׃ 164 ואל־יהוה׃ 165 ואל־יהוה׃ 166 ואל־יהוה׃ 167 ואל־יהוה׃ 168 ואל־יהוה׃ 169 ואל־יהוה׃ 170 ואל־יהוה׃ 171 ואל־יהוה׃ 172 ואל־יהוה׃ 173 ואל־יהוה׃ 174 ואל־יהוה׃ 175 ואל־יהוה׃ 176 ואל־יהוה׃ 177 ואל־יהוה׃ 178 ואל־יהוה׃ 179 ואל־יהוה׃ 180 ואל־יהוה׃ 181 ואל־יהוה׃ 182 ואל־יהוה׃ 183 ואל־יהוה׃ 184 ואל־יהוה׃ 185 ואל־יהוה׃ 186 ואל־יהוה׃ 187 ואל־יהוה׃ 188 ואל־יהוה׃ 189 ואל־יהוה׃ 190 ואל־יהוה׃ 191 ואל־יהוה׃ 192 ואל־יהוה׃ 193 ואל־יהוה׃ 194 ואל־יהוה׃ 195 ואל־יהוה׃ 196 ואל־יהוה׃ 197 ואל־יהוה׃ 198 ואל־יהוה׃ 199 ואל־יהוה׃ 200 ואל־יהוה׃ 201 ואל־יהוה׃ 202 ואל־יהוה׃ 203 ואל־יהוה׃ 204 ואל־יהוה׃ 205 ואל־יהוה׃ 206 ואל־יהוה׃ 207 ואל־יהוה׃ 208 ואל־יהוה׃ 209 ואל־יהוה׃ 210 ואל־יהוה׃ 211 ואל־יהוה׃ 212 ואל־יהוה׃ 213 ואל־יהוה׃ 214 ואל־יהוה׃ 215 ואל־יהוה׃ 216 ואל־יהוה׃ 217 ואל־יהוה׃ 218 ואל־יהוה׃ 219 ואל־יהוה׃ 220 ואל־יהוה׃ 221 ואל־יהוה׃ 222 ואל־יהוה׃ 223 ואל־יהוה׃ 224 ואל־יהוה׃ 225 ואל־יהוה׃ 226 ואל־יהוה׃ 227 ואל־יהוה׃ 228 ואל־יהוה׃ 229 ואל־יהוה׃ 230 ואל־יהוה׃ 231 ואל־יהוה׃ 232 ואל־יהוה׃ 233 ואל־יהוה׃ 234 ואל־יהוה׃ 235 ואל־יהוה׃ 236 ואל־יהוה׃ 237 ואל־יהוה׃ 238 ואל־יהוה׃ 239 ואל־יהוה׃ 240 ואל־יהוה׃ 241 ואל־יהוה׃ 242 ואל־יהוה׃ 243 ואל־יהוה׃ 244 ואל־יהוה׃ 245 ואל־יהוה׃ 246 ואל־יהוה׃ 247 ואל־יהוה׃ 248 ואל־יהוה׃ 249 ואל־יהוה׃ 250 ואל־יהוה׃ 251 ואל־יהוה׃ 252 ואל־יהוה׃ 253 ואל־יהוה׃ 254 ואל־יהוה׃ 255 ואל־יהוה׃ 256 ואל־יהוה׃ 257 ואל־יהוה׃ 258 ואל־יהוה׃ 259 ואל־יהוה׃ 260 ואל־יהוה׃ 261 ואל־יהוה׃ 262 ואל־יהוה׃ 263 ואל־יהוה׃ 264 ואל־יהוה׃ 265 ואל־יהוה׃ 266 ואל־יהוה׃ 267 ואל־יהוה׃ 268 ואל־יהוה׃ 269 ואל־יהוה׃ 270 ואל־יהוה׃ 271 ואל־יהוה׃ 272 ואל־יהוה׃ 273 ואל־יהוה׃ 274 ואל־יהוה׃ 275 ואל־יהוה׃ 276 ואל־יהוה׃ 277 ואל־יהוה׃ 278 ואל־יהוה׃ 279 ואל־יהוה׃ 280 ואל־יהוה׃ 281 ואל־יהוה׃ 282 ואל־יהוה׃ 283 ואל־יהוה׃ 284 ואל־יהוה׃ 285 ואל־יהוה׃ 286 ואל־יהוה׃ 287 ואל־יהוה׃ 288 ואל־יהוה׃ 289 ואל־יהוה׃ 290 ואל־יהוה׃ 291 ואל־יהוה׃ 292 ואל־יהוה׃ 293 ואל־יהוה׃ 294 ואל־יהוה׃ 295 ואל־יהוה׃ 296 ואל־יהוה׃ 297 ואל־יהוה׃ 298 ואל־יהוה׃ 299 ואל־יהוה׃ 300 ואל־יהוה׃ 301 ואל־יהוה׃ 302 ואל־יהוה׃ 303 ואל־יהוה׃ 304 ואל־יהוה׃ 305 ואל־יהוה׃ 306 ואל־יהוה׃ 307 ואל־יהוה׃ 308 ואל־יהוה׃ 309 ואל־יהוה׃ 310 ואל־יהוה׃ 311 ואל־יהוה׃ 312 ואל־יהוה׃ 313 ואל־יהוה׃ 314 ואל־יהוה׃ 315 ואל־יהוה׃ 316 ואל־יהוה׃ 317 ואל־יהוה׃ 318 ואל־יהוה׃ 319 ואל־יהוה׃ 320 ואל־יהוה׃ 321 ואל־יהוה׃ 322 ואל־יהוה׃ 323 ואל־יהוה׃ 324 ואל־יהוה׃ 325 ואל־יהוה׃ 326 ואל־יהוה׃ 327 ואל־יהוה׃ 328 ואל־יהוה׃ 329 ואל־יהוה׃ 330 ואל־יהוה׃ 331 ואל־יהוה׃ 332 ואל־יהוה׃ 333 ואל־יהוה׃ 334 ואל־יהוה׃ 335 ואל־יהוה׃ 336 ואל־יהוה׃ 337 ואל־יהוה׃ 338 ואל־יהוה׃ 339 ואל־יהוה׃ 340 ואל־יהוה׃ 341 ואל־יהוה׃ 342 ואל־יהוה׃ 343 ואל־יהוה׃ 344 ואל־יהוה׃ 345 ואל־יהוה׃ 346 ואל־יהוה׃ 347 ואל־יהוה׃ 348 ואל־יהוה׃ 349 ואל־יהוה׃ 350 ואל־יהוה׃ 351 ואל־יהוה׃ 352 ואל־יהוה׃ 353 ואל־יהוה׃ 354 ואל־יהוה׃ 355 ואל־יהוה׃ 356 ואל־יהוה׃ 357 ואל־יהוה׃ 358 ואל־יהוה׃ 359 ואל־יהוה׃ 360 ואל־יהוה׃ 361 ואל־יהוה׃ 362 ואל־יהוה׃ 363 ואל־יהוה׃ 364 ואל־יהוה׃ 365 ואל־יהוה׃ 366 ואל־יהוה׃ 367 ואל־יהוה׃ 368 ואל־יהוה׃ 369 ואל־יהוה׃ 370 ואל־יהוה׃ 371 ואל־יהוה׃ 372 ואל־יהוה׃ 373 ואל־יהוה׃ 374 ואל־יהוה׃ 375 ואל־יהוה׃ 376 ואל־יהוה׃ 377 ואל־יהוה׃ 378 ואל־יהוה׃ 379 ואל־יהוה׃ 380 ואל־יהוה׃ 381 ואל־יהוה׃ 382 ואל־יהוה׃ 383 ואל־יהוה׃ 384 ואל־יהוה׃ 385 ואל־יהוה׃ 386 ואל־יהוה׃ 387 ואל־יהוה׃ 388 ואל־יהוה׃ 389 ואל־יהוה׃ 390 ואל־יהוה׃ 391 ואל־יהוה׃ 392 ואל־יהוה׃ 393 ואל־יהוה׃ 394 ואל־יהוה׃ 395 ואל־יהוה׃ 396 ואל־יהוה׃ 397 ואל־יהוה׃ 398 ואל־יהוה׃ 399 ואל־יהוה׃ 400 ואל־יהוה׃ 401 ואל־יהוה׃ 402 ואל־יהוה׃ 403 ואל־יהוה׃ 404 ואל־יהוה׃ 405 ואל־יהוה׃ 406 ואל־יהוה׃ 407 ואל־יהוה׃ 408 ואל־יהוה׃ 409 ואל־יהוה׃ 410 ואל־יהוה׃ 411 ואל־יהוה׃ 412 ואל־יהוה׃ 413 ואל־יהוה׃ 414 ואל־יהוה׃ 415 ואל־יהוה׃ 416 ואל־יהוה׃ 417 ואל־יהוה׃ 418 ואל־יהוה׃ 419 ואל־יהוה׃ 420 ואל־יהוה׃ 421 ואל־יהוה׃ 422 ואל־יהוה׃ 423 ואל־יהוה׃ 424 ואל־יהוה׃ 425 ואל־יהוה׃ 426 ואל־יהוה׃ 427 ואל־יהוה׃ 428 ואל־יהוה׃ 429 ואל־יהוה׃ 430 ואל־יהוה׃ 431 ואל־יהוה׃ 432 ואל־יהוה׃ 433 ואל־יהוה׃ 434 ואל־יהוה׃ 435 ואל־יהוה׃ 436 ואל־יהוה׃ 437 ואל־יהוה׃ 438 ואל־יהוה׃ 439 ואל־יהוה׃ 440 ואל־יהוה׃ 441 ואל־יהוה׃ 442 ואל־יהוה׃ 443 ואל־יהוה׃ 444 ואל־יהוה׃ 445 ואל־יהוה׃ 446 ואל־יהוה׃ 447 ואל־יהוה׃ 448 ואל־יהוה׃ 449 ואל־יהוה׃ 450 ואל־יהוה׃ 451 ואל־יהוה׃ 452 ואל־יהוה׃ 453 ואל־יהוה׃ 454 ואל־יהוה׃ 455 ואל־יהוה׃ 456 ואל־יהוה׃ 457 ואל־יהוה׃ 458 ואל־יהוה׃ 459 ואל־יהוה׃ 460 ואל־יהוה׃ 461 ואל־יהוה׃ 462 ואל־יהוה׃ 463 ואל־יהוה׃ 464 ואל־יהוה׃ 465 ואל־יהוה׃ 466 ואל־יהוה׃ 467 ואל־יהוה׃ 468 ואל־יהוה׃ 469 ואל־יהוה׃ 470 ואל־יהוה׃ 471 ואל־יהוה׃ 472 ואל־יהוה׃ 473 ואל־יהוה׃ 474 ואל־יהוה׃ 475 ואל־יהוה׃ 476 ואל־יהוה׃ 477 ואל־יהוה׃ 478 ואל־יהוה׃ 479 ואל־יהוה׃ 480 ואל־יהוה׃ 481 ואל־יהוה׃ 482 ואל־יהוה׃ 483 ואל־יהוה׃ 484 ואל־יהוה׃ 485 ואל־יהוה׃ 486 ואל־יהוה׃ 487 ואל־יהוה׃ 488 ואל־יהוה׃ 489 ואל־יהוה׃ 490 ואל־יהוה׃ 491 ואל־יהוה׃ 492 ואל־יהוה׃ 493 ואל־יהוה׃ 494 ואל־יהוה׃ 495 ואל־יהוה׃ 496 ואל־יהוה׃ 497 ואל־יהוה׃ 498 ואל־יהוה׃ 499 ואל־יהוה׃ 500 ואל־יהוה׃ 501 ואל־יהוה׃ 502 ואל־יהוה׃ 503 ואל־יהוה׃ 504 ואל־יהוה׃ 505 ואל־יהוה׃ 506 ואל־יהוה׃ 507 ואל־יהוה׃ 508 ואל־יהוה׃ 509 ואל־יהוה׃ 510 ואל־יהוה׃ 511 ואל־יהוה׃ 512 ואל־יהוה׃ 513 ואל־יהוה׃ 514 ואל־יהוה׃ 515 ואל־יהוה׃ 516 ואל־יהוה׃ 517 ואל־יהוה׃ 518 ואל־יהוה׃ 519 ואל־יהוה׃ 520 ואל־יהוה׃ 521 ואל־יהוה׃ 522 ואל־יהוה׃ 523 ואל־יהוה׃ 524 ואל־יהוה׃ 525 ואל־יהוה׃ 526 ואל־יהוה׃ 527 ואל־יהוה׃ 528 ואל־יהוה׃ 529 ואל־יהוה׃ 530 ואל־יהוה׃ 531 ואל־יהוה׃ 532 ואל־יהוה׃ 533 ואל־יהוה׃ 534 ואל־יהוה׃ 535 ואל־יהוה׃ 536 ואל־יהוה׃ 537 ואל־יהוה׃ 538 ואל־יהוה׃ 539 ואל־יהוה׃ 540 ואל־יהוה׃ 541 ואל־יהוה׃ 542 ואל־יהוה׃ 543 ואל־יהוה׃ 544 ואל־יהוה׃ 545 ואל־יהוה׃ 546 ואל־יהוה׃ 547 ואל־יהוה׃ 548 ואל־יהוה׃ 549 ואל־יהוה׃ 550 ואל־יהוה׃ 551 ואל־יהוה׃ 552 ואל־יהוה׃ 553 ואל־יהוה׃ 554 ואל־יהוה׃ 555 ואל־יהוה׃ 556 ואל־יהוה׃ 557 ואל־יהוה׃ 558 ואל־יהוה׃ 559 ואל־יהוה׃ 560 ואל־יהוה׃ 561 ואל־יהוה׃ 562 ואל־יהוה׃ 563 ואל־יהוה׃ 564 ואל־יהוה׃ 565 ואל־יהוה׃ 566 ואל־יהוה׃ 567 ואל־יהוה׃ 568 ואל־יהוה׃ 569 ואל־יהוה׃ 570 ואל־יהוה׃ 571 ואל־יהוה׃ 572 ואל־יהוה׃ 573 ואל־יהוה׃ 574 ואל־יהוה׃ 575 ואל־יהוה׃ 576 ואל־יהוה׃ 577 ואל־יהוה׃ 578 ואל־יהוה׃ 579 ואל־יהוה׃ 580 ואל־יהוה׃ 581 ואל־יהוה׃ 582 ואל־יהוה׃ 583 ואל־יהוה׃ 584 ואל־יהוה׃ 585 ואל־יהוה׃ 586 ואל־יהוה׃ 587 ואל־יהוה׃ 588 ואל־יהוה׃ 589 ואל־יהוה׃ 590 ואל־יהוה׃ 591 ואל־יהוה׃ 592 ואל־יהוה׃ 593 ואל־יהוה׃ 594 ואל־יהוה׃ 595 ואל־יהוה׃ 596 ואל־יהוה׃ 597 ואל־יהוה׃ 598 ואל־יהוה׃ 599 ואל־יהוה׃ 600 ואל־יהוה׃ 601 ואל־יהוה׃ 602 ואל־יהוה׃ 603 ואל־יהוה׃ 604 ואל־יהוה׃ 605 ואל־יהוה׃ 606 ואל־יהוה׃ 607 ואל־יהוה׃ 608 ואל־יהוה׃ 609 ואל־יהוה׃ 610 ואל־יהוה׃ 611 ואל־יהוה׃ 612 ואל־יהוה׃ 613 ואל־יהוה׃ 614 ואל־יהוה׃ 615 ואל־יהוה׃ 616 ואל־יהוה׃ 617 ואל־יהוה׃ 618 ואל־יהוה׃ 619 ואל־יהוה׃ 620 ואל־יהוה׃ 621 ואל־יהוה׃ 622 ואל־יהוה׃ 623 ואל־יהוה׃ 624 ואל־יהוה׃ 625 ואל־יהוה׃ 626 ואל־יהוה׃ 627 ואל־יהוה׃ 628 ואל־יהוה׃ 629 ואל־יהוה׃ 630 ואל־יהוה׃ 631 ואל־יהוה׃ 632 ואל־יהוה׃ 633 ואל־יהוה׃ 634 ואל־יהוה׃ 635 ואל־יהוה׃ 636 ואל־יהוה׃ 637 ואל־יהוה׃ 638 ואל־יהוה׃ 639 ואל־יהוה׃ 640 ואל־יהוה׃ 641 ואל־יהוה׃ 642 ואל־יהוה׃ 643 ואל־יהוה׃ 644 ואל־יהוה׃ 645 ואל־יהוה׃ 646 ואל־יהוה׃ 647 ואל־יהוה׃ 648 ואל־יהוה׃ 649 ואל־יהוה׃ 650 ואל־יהוה׃ 651 ואל־יהוה׃ 652 ואל־יהוה׃ 653 ואל־יהוה׃ 654 ואל־יהוה׃ 655 ואל־יהוה׃ 656 ואל־יהוה׃ 657 ואל־יהוה׃ 658 ואל־יהוה׃ 659 ואל־יהוה׃ 660 ואל־יהוה׃ 661 ואל־יהוה׃ 662 ואל־יהוה׃ 663 ואל־יהוה׃ 664 ואל־יהוה׃ 665 ואל־יהוה׃ 666 ואל־יהוה׃ 667 ואל־יהוה׃ 668 ואל־יהוה׃ 669 ואל־יהוה׃ 670 ואל־יהוה׃ 671 ואל־יהוה׃ 672 ואל־יהוה׃ 673 ואל־יהוה׃ 674 ואל־יהוה׃ 675 ואל־יהוה׃ 676 ואל־יהוה׃ 677 ואל־יהוה׃ 678 ואל־יהוה׃ 679 ואל־יהוה׃ 680 ואל־יהוה׃ 681 ואל־יהוה׃ 682 ואל־יהוה׃ 683 ואל־יהוה׃ 684 ואל־יהוה׃ 685 ואל־יהוה׃ 686 ואל־יהוה׃ 687 ואל־יהוה׃ 688 ואל־יהוה׃ 689 ואל־יהוה׃ 690 ואל־יהוה׃ 691 ואל־יהוה׃ 692 ואל־יהוה׃ 693 ואל־יהוה׃ 694 ואל־יהוה׃ 695 ואל־יהוה׃ 696 ואל־יהוה׃ 697 ואל־יהוה׃ 698 ואל־יהוה׃ 699 ואל־יהוה׃ 700 ואל־יהוה׃ 701 ואל־יהוה׃ 702 ואל־יהוה׃ 703 ואל־יהוה׃ 704 ואל־יהוה׃ 705 ואל־יהוה׃ 706 ואל־יהוה׃ 707 ואל־יהוה׃ 708 ואל־יהוה׃ 709 ואל־יהוה׃ 710 ואל־יהוה׃ 711 ואל־יהוה׃ 712 ואל־יהוה׃ 713 ואל־יהוה׃ 714 ואל־יהוה׃ 715 ואל־יהוה׃ 716 ואל־יהוה׃ 717 ואל־יהוה׃ 718 ואל־יהוה׃ 719 ואל־יהוה׃ 720 ואל־יהוה׃ 721 ואל־יהוה׃ 722 ואל־יהוה׃ 723 ואל־יהוה׃ 724 ואל־יהוה׃ 725 ואל־יהוה׃ 726 ואל־יהוה׃ 727 ואל־יהוה׃ 728 ואל־יהוה׃ 729 ואל־יהוה׃ 730 ואל־יהוה׃ 731 ואל־יהוה׃ 732 ואל־יהוה׃ 733 ואל־יהוה׃ 734 ואל־יהוה׃ 735 ואל־יהוה׃ 736 ואל־יהוה׃ 737 ואל־יהוה׃ 738 ואל־יהוה׃ 739 ואל־יהוה׃ 740 ואל־יהוה׃ 741 ואל־יהוה׃ 742 ואל־יהוה׃ 743 ואל־יהוה׃ 744 ואל־יהוה׃ 745 ואל־יהוה׃ 746 ואל־יהוה׃ 747 ואל־יהוה׃ 748 ואל־יהוה׃ 749 ואל־יהוה׃ 750 ואל־יהוה׃ 751 ואל־יהוה׃ 752 ואל־יהוה׃ 753 ואל־יהוה׃ 754 ואל־יהוה׃ 755 ואל־יהוה׃ 756 ואל־יהוה׃ 757 ואל־יהוה׃ 758 ואל־יהוה׃ 759 ואל־יהוה׃ 760 ואל־יהוה׃ 761 ואל־יהוה׃ 762 ואל־יהוה׃ 763 ואל־יהוה׃ 764 ואל־יהוה׃ 765 ואל־יהוה׃ 766 ואל־יהוה׃ 767 ואל־יהוה׃ 768 ואל־יהוה׃ 769 ואל־יהוה׃ 770 ואל־יהוה׃ 771 ואל־יהוה׃ 772 ואל־יהוה׃ 773 ואל־יהוה׃ 774 ואל־יהוה׃ 775 ואל־יהוה׃ 776 ואל־יהוה׃ 777 ואל־יהוה׃ 778 ואל־יהוה׃ 779 ואל־יהוה׃ 780 ואל־יהוה׃ 781 ואל־יהוה׃ 782 ואל־יהוה׃ 783 ואל־יהוה׃ 784 ואל־יהוה׃ 785 ואל־יהוה׃ 786 ואל־יהוה׃ 787 ואל־יהוה׃ 788 ואל־יהוה׃ 789 ואל־יהוה׃ 790 ואל־יהוה׃ 791 ואל־יהוה׃ 792 ואל־יהוה׃ 793 ואל־יהוה׃ 794 ואל־יהוה׃ 795 ואל־יהוה׃ 796 ואל־יהוה׃ 797 ואל־יהוה׃ 798 ואל־יהוה׃ 799 ואל־יהוה׃ 800 ואל־יהוה׃ 801 ואל־יהוה׃ 802 ואל־יהוה׃ 803 ואל־יהוה׃ 804 ואל־יהוה׃ 805 ואל־יהוה׃ 806 ואל־יהוה׃ 807 ואל־יהוה׃ 808 ואל־יהוה׃ 809 ואל־יהוה׃ 810 ואל־יהוה׃ 811 ואל־יהוה׃ 812 ואל־יהוה׃ 813 ואל־יהוה׃ 814 ואל־יהוה׃ 815 ואל־יהוה׃ 816 ואל־יהוה׃ 817 ואל־יהוה׃ 818 ואל־יהוה׃ 819 ואל־יהוה׃ 820 ואל־יהוה׃ 821 ואל־יהוה׃ 822 ואל־יהוה׃ 823 ואל־יהוה׃ 824 ואל־יהוה׃ 825 ואל־יהוה׃ 826 ואל־יהוה׃ 827 ואל־יהוה׃ 828 ואל־יהוה׃ 829 ואל־יהוה׃ 830 ואל־יהוה׃ 831 ואל־יהוה׃ 832 ואל־יהוה׃ 833 ואל־יהוה׃ 834 ואל־יהוה׃ 835 ואל־יהוה׃ 836 ואל־יהוה׃ 837 ואל־יהוה׃ 838 ואל־יהוה׃ 839 ואל־יהוה׃ 840 ואל־יהוה׃ 841 ואל־יהוה׃ 842 ואל־יהוה׃ 843 ואל־יהוה׃ 844 ואל־יהוה׃ 845 ואל־יהוה׃ 846 ואל־יהוה׃ 847 ואל־יהוה׃ 848 ואל־יהוה׃ 849 ואל־יהוה׃ 850 ואל־יהוה׃ 851 ואל־יהוה׃ 852 ואל־יהוה׃ 853 ואל־יהוה׃ 854 ואל־יהוה׃ 855 ואל־יהוה׃ 856 ואל־יהוה׃ 857 ואל־יהוה׃ 858 ואל־יהוה׃ 859 ואל־יהוה׃ 860 ואל־יהוה׃ 861 ואל־יהוה׃ 862 ואל־יהוה׃ 863 ואל־יהוה׃ 864 ואל־יהוה׃ 865 ואל־יהוה׃ 866 ואל־יהוה׃ 867 ואל־יהוה׃ 868 ואל־יהוה׃ 869 ואל־יהוה׃ 870 ואל־יהוה׃ 871 ואל־יהוה׃ 872 ואל־יהוה׃ 873 ואל־יהוה׃ 874 ואל־יהוה׃ 875 ואל־יהוה׃ 876 ואל־יהוה׃ 877 ואל־יהוה׃ 878 ואל־יהוה׃ 879 ואל־יהוה׃ 880 ואל־יהוה׃ 881 ואל־יהוה׃ 882 ואל־יהוה׃ 883 ואל־יהוה׃ 884 ואל־יהוה׃ 885 ואל־יהוה׃ 886 ואל־יהוה׃ 887 ואל־יהוה׃ 888 ואל־יהוה׃ 889 ואל־יהוה׃ 890 ואל־יהוה׃ 891 ואל־יהוה׃ 892 ואל־יהוה׃ 893 ואל־יהוה׃ 894 ואל־יהוה׃ 895 ואל־יהוה׃ 896 ואל־יהוה׃ 897 ואל־יהוה׃ 898 ואל־יהוה׃ 899 ואל־יהוה׃ 900 ואל־יהוה׃ 901 ואל־יהוה׃ 902 ואל־יהוה׃ 903 ואל־יהוה׃ 904 ואל־יהוה׃ 905 ואל־יהוה׃ 906 ואל־יהוה׃ 907 ואל־יהוה׃ 908 ואל־יהוה׃ 909 ואל־יהוה׃ 910 ואל־יהוה׃ 911 ואל־יהוה׃ 912 ואל־יהוה׃ 913 ואל־יהוה׃ 914 ואל־יהוה׃ 915 ואל־יהוה׃ 916 ואל־יהוה׃ 917 ואל־יהוה׃ 918 ואל־יהוה׃ 919 ואל־יהוה׃ 920 ואל־יהוה׃ 921 ואל־יהוה׃ 922 ואל־יהוה׃ 923 ואל־יהוה׃ 924 ואל־יהוה׃ 925 ואל־יהוה׃ 926 ואל־יהוה׃ 927 ואל־יהוה׃ 928 ואל־יהוה׃ 929 ואל־יהוה׃ 930 ואל־יהוה׃ 931 ואל־יהוה׃ 932 ואל־יהוה׃ 933 ואל־יהוה׃ 934 ואל־יהוה׃ 935 ואל־יהוה׃ 936 ואל־יהוה׃ 937 ואל־יהוה׃ 938 ואל־יהוה׃ 939 ואל־יהוה׃ 940 ואל־יהוה׃ 941 ואל־יהוה׃ 942 ואל־יהוה׃ 943 ואל־יהוה׃ 944 ואל־יהוה׃ 945 ואל־יהוה׃ 946 ואל־יהוה׃ 947 ואל־יהוה׃ 948 ואל־יהוה׃ 949 ואל־יהוה׃ 950 ואל־יהוה׃ 951 ואל־יהוה׃ 952 ואל־יהוה׃ 953 ואל־יהוה׃ 954 ואל־יהוה׃ 955 ואל־יהוה׃ 956 ואל־יהוה׃ 957 ואל־יהוה׃ 958 ואל־יהוה׃ 959 ואל־יהוה׃ 960 ואל־יהוה׃ 961 ואל־יהוה׃ 962 ואל־יהוה׃ 963 ואל־יהוה׃ 964 ואל־יהוה׃ 965 ואל־יהוה׃ 966 ואל־יהוה׃ 967 ואל־יהוה׃ 968 ואל־יהוה׃ 969 ואל־יהוה׃ 970 ואל־יהוה׃ 971 ואל־יהוה׃ 972 ואל־יהוה׃ 973 ואל־יהוה׃ 974 ואל־יהוה׃ 975 ואל־יהוה׃ 976 ואל־יהוה׃ 977 ואל־יהוה׃ 978 ואל־יהוה׃ 979 ואל־יהוה׃ 980 ואל־יהוה׃ 981 ואל־יהוה׃ 982 ואל־יהוה׃ 983 ואל־יהוה׃ 984 ואל־יהוה׃ 985 ואל־יהוה׃ 986 ואל־יהוה׃ 987 ואל־יהוה׃ 988 ואל־יהוה׃ 989 ואל־יהוה׃ 990 ואל־יהוה׃ 991 ואל־יהוה׃ 992 ואל־יהוה׃ 993 ואל־יהוה׃ 994 ואל־יהוה׃ 995 ואל־יהוה׃ 996 ואל־יהוה׃ 997 ואל־יהוה׃ 998 ואל־יהוה׃ 999 ואל־יהוה׃ 1000 ואל־יהוה׃

3 אם כן מה יתר היהודי ומה תועלת המול׳ 2 הרבה בכל
דרכים; ראשית כי אמרתי אל היהודים אמרות אל׳ 3 ואם
יש אמונים אשר לא האמינו, הלא אמונתם תבטל אמונת
אל? 4 חלילה! אמת אל יהי אמת ואדם כל כזב, כאשר
כתוב: לצדקתך תצדק ותנצח בדברך ובשפטך תזכה׳ 5 ואם
עולתנו מראה צדקת אל, מה נאמר? הלא לא עול אל
בהוציאו אל׳ (אני מדבר כאדם) 6 חלילה! אם כן איך
ישפוט אל את העולם׳ 7 ואם אמונת אל׳ בגלל כזבי
הרבה יתרבה לכבוד אל, מדוע אני עוד נשפט כחוטא׳
8 ולא נאמר כדברי אלה: נעשה רע, לבל תבוא
הטובה? אלה אשר יגיעם הדין הוא צדק׳ 9 מה
אם כן? הרי אנו יותר מן הגויים? לא כלל׳ כי
הוכחנו כי כל אדם, יהודי ויון, תחת חטא׳ 10 כאשר
כתוב: אין צדיק, לא אחד׳ 11 אין מבין, אין דורש
את אל׳ 12 כולם סרו מדרך הישר, יחדו נטמאו;
אין עושה טוב, לא אחד׳ 13 קבר פתוח גרונם, בלשונם
רימו׳ חמת אפעה תחת שפתיהם׳ 14 פיהם מלא
קללה ומרירות׳ 15 רגליהם חפזות לשפך דם׳
16 שבר ומפלה בדרכיהם׳ 17 ודרך שלום לא
ידעו׳ 18 אין יראת אל לנגד עיניהם׳ 19 ואנו
יודעים כי כל אשר אמר התורה אל׳ אמר לאלה
אשר בתורה, לבלתי יפתח כל פה ויהי כל העולם
חייב לאל׳ 20 כי לא יצדק אדם בעשות מעשי
התורה לפניו; כי אם בתורה יבוא הדעת׳ 21 אך
עתה נגלה צדק אל לא בתורה׳ אמת כי אם
בתורה ונביאים׳ 22 צדק אל׳ אמונת ישוע המשיח
לכל אשר יאמינו בו׳ אין הבדל׳ 23 כי חטאו כל
אדם ויחסרו כבוד אל׳ 24 ונצדקו חנם בחסדו
בגאולת ישוע המשיח׳ 25 אשר אל הקים אותו
לכפרה בדמו, לקבל אמונתנו׳ ולהראות
צדקתו בסלחו לחטאים אשר חטאו בעבר׳
26 ולהראות צדקתו בזמן הזה׳ לבלתי יהיה
לו לאל לבדו, אלא גם לכל מאמין בישוע׳
27 אם כן איה הגאוה? אבדה׳ מדוע? בגלל
מעשי התורה? לא, אלא בגלל האמונה׳
28 כי אנו מאמינים כי לא בעשות מעשי
התורה יצדק אדם, אלא בגלל האמונה׳
29 אם אל׳ אל היהודים בלבד? הלא גם
לגויים׳ 30 אל אחד הוא׳ ויצדק המול
מאמונתו ואת הערל באמונתו׳ 31 הנבטל
אם כן התורה? חלילה! אדרבה, אנו
מקיימים את התורה׳

4 מה נאמר אם כן אל אברהם אבינו בבשר?
2 אם אברהם הוצדק במעשיו׳ אז יש לו
תהלה׳ אך לא אל׳ 3 כי מה אומר הכתוב? ויאמן
אברהם באל׳ והחשב לו לצדקה׳ 4 ולעובד
אין חשבון׳ אם לא כחסד׳ אלא כחוב׳ 5 ולעובד
לא׳ אך מאמין בו׳ המצדיק את הרשע׳ אמונתו
נחשבת לצדקה׳ 6 כאשר אמר דוד׳ אשרי
האדם אשר אל׳ מחשב לו צדקה׳ בלי מעשים׳
7 אשרי אשר נסלחו פשעיו׳ וכסויים חטאיו׳
8 אשרי אדם אשר לא יחשב אל חטאו׳
9 האם אשרי זה׳ המול׳ אם גם הערל׳ כי אמרנו
אמונתו נחשבה לו לצדקה׳ 10 איך נחשבה׳
בעודו מול׳ ולא בעודו ערל׳ 11 ואות המול
נתן לו׳ חותם הצדקה׳ אמונתו בעודו ערל׳
לבלתי יהיה לו לאל׳ אבי כל המאמינים בעודו
ערל׳ 12 ולבני המול׳ לא המולים בלבד׳
אבל גם הולכים בדרך אמונתו׳ אשר היתה
לאבינו אברהם בעודו ערל׳ 13 כי לא בגלל
מצות התורה׳ הבטיח אל לאברהם ולזרעו
לרשת את העולם׳ אלא בגלל אמונתו׳
14 אם יורשי התורה׳ אמונתו בטלה׳ ונבטל
הבטחון׳ 15 כי התורה מביאה לידי כעס׳
16 לכן הבטחון בא בגלל האמונה׳ לבלתי
יהיה לבטחון חסד׳ אלא לבטחון מלא
לכל הזרע׳ לא לבני התורה בלבד׳ כי אם
לבני האמונה׳ אבינו אברהם׳ 17 כאשר
כתוב: אב לגויים רבים נתתיך׳ לפני
אל׳ אשר האמין בו׳ המחיה מתים
וקורא לדברים אינם כאילו הם׳
18 אברהם הבטחון׳ אמונתו
בתקוה׳ אל׳ אמונתו בזרעו׳ כאשר
אמר׳ כן יהיה זרעך׳ 19 ולא חלש
באמונתו׳ ולא הביט אל גופו׳ אשר
מת׳ כבן מאה שנה׳ ולא אל מות
שרה׳ 20 ולא נפל ספק בבטחון אל׳
אל׳ אמונתו׳ כי אם חזק׳ 21 כי ידע
בבטחון׳ אל׳ אל׳ יכל לעשות׳ 22 ולכן
נחשבה לו לצדקה׳ 23 ולא אל׳ בלבד
כתוב׳ 24 אלא אל׳ אל׳ אל׳ אל׳
אל׳ אל׳ אל׳ אל׳

ᚱᚮᚢᚦᚮᚴᚮᚾ-ᚱ

1 ᚠᚮᚱᚮᚾᚮᚴᚮᚾᚮᚾ ᚱᚮᚴᚮᚾᚮᚴᚮᚾᚮᚴᚮᚾ

ܕܢܬܚܙܘܢ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ 5 ܘܡܢܗܝܢ
ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܗܘܐ ܕܢܬܚܙܐ
ܠܬܠܡܝܕܐ ܕܟܠܗ ܐܚܐ ܕܡܬܪܐܝܐ ܗܘܐ ܕܢܬܚܙܐ
ܠܟܐܦܐ ܕܐܚܐ ܕܡܬ ܟܕ ܐܬܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܐܚܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ 7 ܘܗܘܝܢ
ܐܚܝ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܘܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ 8 ܕܢܬܚܙܐ
ܠܡܬܥܒܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ
ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ
ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 9 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܐܚܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܘܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ
ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 10 ܐܦ ܠܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 11 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 12 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 13 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 14 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 15 ܡܢܗ ܕܐܝܟ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 16 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 17 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 18 ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ

5 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ
ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ
2 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ
ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ 3 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ 4 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
5 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ
ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ
ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ 6 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ 7 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 8 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 9 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 10 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 11 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 12 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 13 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 14 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 15 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 16 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 17 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ 18 ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ

ܡܬܝܠܐܝܬܐ-ܒ

1 ܡܬܝܠܐܝܬܐ ܕܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܠܡܕܥܬܐ ܘܠܡܬܠܐ
ܠܡܠܦܘܬܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ 2 ܠܡܣܟܠܘܬܐ ܘܠܡܣܪܬܐ ܠܡܫܕܥ ܡܠܝܢ
ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܠܡܣܟܠܘܬܐ ܕܫܘܪܝ ܠܝܗ ܠܒܪܢܫܐ ܠܡܣܬܟܠ ܒܫܘܪܐ
3 ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ ܕܝܢ ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܟܠܘܬܐ ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ
ܠܗ ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܟܠ
ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ
ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ
ܠܗ ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܟܠ ܕܫܘܪܐ ܕܢܣܒ ܠܗ

1 אמלרי מדברבר אשרי האיש אשר לא הלך
בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב
לצים לא ישב׃ 2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו
יהגה יומם ולילה׃ 3 והיה כעץ שתול על־פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל־אשר יעשה
יצליח׃ 4 לא־כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו
רוח׃ 5 על־כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים
בעדת צדיקים׃ 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך
רשעים תאבד׃

2 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃ 2 יתיצבו מלכי־ארץ
ורוזנים נוסדו יחד על־יהוה ועל־משיחו׃ 3 נתקה
את־מוסרותימו ונשליכה מעלינו עבותימו׃ 4 יושב
בשמים יצחק אדני ילעג למו׃ 5 אז ידבר אליהם
באפו ובחרונו יבהלמו׃ 6 ואני נסכתי מלכי על־
ציון הר־קדשי׃ 7 אספרה אל־חק יהוה אמר אלי
בני אתה אני היום ילדתיך׃ 8 שאל ממני ואתנה
גוים נחלתך ואחזתך אפסי־ארץ׃ 9 תרעם בשבט
ברזל תנפצם כיוצר כלי־יפרשם׃ 10 ועתה מלכים
השכילו הוסרו שופטי ארץ׃ 11 עבדו את־יהוה
ביראה וגילו לו ברעדה׃ 12 נשקו־בר פן־יאנף
ותאבדו דרך כי־יבער כמעט אפו אשרי כל־חוסי
בו׃

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו׃ 2 יהוה
מה־רבו צרי רבים קמים עלי׃ 3 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה׃ 4 ואתה יהוה מגן
בעדי כבודי ומרים ראשי׃ 5 קולי אל־יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה׃ 6 אני שכבתי ישנתי
הקיצותי כי יהוה יסמכני׃ 7 לא־אירא מרבבות
עם אשר סביב שתו עלי׃ 8 קומה יהוה הושיעני
אלהי כי הכית את־כל־אויבי לחי שני רשעים
שברת׃ 9 ליהוה הישועה על־עמך ברכתך סלה׃

4 למנצח בנגינות מזמור לדוד׃ 2 בקראי ענני
אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי׃
3 בני אדם עד־מה כבודי לכלמה תאהבו ריק
תבקשו כזב סלה׃ 4 ודעו כי הפלה יהוה חסיד
לו יהוה שמע בקראי אליו׃ 5 רגזו ואל־תחטאו
אמרו אל־לבבכם על־משכבכם ודומו סלה׃
6 זבחו זבחי־צדק ובטחו אל־יהוה׃ 7 רבים אמרים
מי יראנו טוב נשא עלינו אור פניך יהוה׃ 8 נתת
שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם׃ 9 בשלום יחדו
אשכבה ואישן׃ כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

5 למנצח אל־נחילות מזמור לדוד׃ 2 אמרי האזינה
יהוה בינה הגיגי׃ 3 הקשיבה לקול שועי מלכי
ואלהי׃ כי אליך אתפלל׃ 4 יהוה בקר תשמע
קולי בבקר אערך־לך ואצפה׃ 5 כי לא־אל חפץ
רשע אתה לא־יגורך רע׃ 6 לא־יתיצבו הללים
לנגד עיניך שנאת כל־פעלי און׃ 7 תאבד דברי
כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃ 8 ואני ברב
חסדך אבוא בית־אלך אשתחוה אל־היכל קדשך
ביראתך׃ 9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
הישר דרכך׃ 10 כי אין בפיהו נכונה קרבם
הוות קבר־פתוח גרונם לשונם יחליקו׃
11 האשימם אלהים יפלו מעצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃ 12 וישמחו כל־חוסי
בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלצו בך אהבי
שמך׃ 13 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון
תעטרנו׃

6 למנצח בנגינות על־השמינית מזמור לדוד׃
2 יהוה אל־באפך תוכיחני ואל־בחמתך תיסרני׃
3 חנני יהוה כי־אמלל אני רפא יהוה כי נבהלו
עצמותי׃ 4 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד־
מתי׃ 5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען
חסדך׃ 6 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃
7 יגעתי באנחתי אשחה בכל־לילה מטתי אמיסה
בדמעתי׃ 8 עשתה מכאוב עיני עתקה בכל־צוררי
׃ 9 סורו ממני כל־פעלי און כי שמע יהוה קול
בכיי׃ 10 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃
11 יבשו ויבהלו מאד כל־אויבי יבשו רגע׃

7 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על־דברי כוש
בן־ימיני׃ 2 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל־
רדפי והצילני׃ 3 פן־יטרף כאריה נפשי פרס
ואין מציל׃ 4 יהוה אלהי אם־עשיתי זאת אם־יש
עול בכפי׃ 5 אם־גמלתי שלם את־רעי ואחלצה
צר־ריקם׃ 6 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ
חיי וכבודי לעפר ישכן׃ 7 קומה יהוה באפך
הנשא בעברות אויבי ועורה אלי משפט צויתה׃
8 ועדת לאמים תסבבך ועליה למרום שובה׃
9 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי
עלי׃ 10 יגמר־נא רע רשעים וכונן צדיק ובחן
לבות וכליות אלהים׃ 11 מגני על־אלהים מושיע
ישרי־לב׃ 12 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל־
יום׃ 13 אם לא ישוב חרבו יצהר קשתו דרך
ויכוננה׃ 14 ולו הכין כלי־מות חציו לדלקים
יפעל׃ 15 הן יחיל און והרה עמל וילד שקר׃
16 באר וחפר בו ויפל בשחת יפעל׃ 17 ישב עמלו
בראשו ועל־קדקדו חמסו ירד׃ 18 אודה יהוה
כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׃

8 למנצח על־הגתית מזמור לדוד׃ 2 יהוה אדנינו
מה־אדיר שמך בכל־הארץ אשר־תנה הודך על־
השמים׃ 3 מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען
צריך להשבית אויב ומתנקם׃ 4 כי־אראה שמיך
מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה׃
5 מה־אנוש כי תזכרנו ובן־אדם כי תפקדנו׃
6 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו׃
7 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו׃
8 צאן ובקר כלם ואף בהמות שדי׃ 9 צפור
שמים ודגי הים עוברי ארחות ימים׃ 10 יהוה
אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ׃

9 למנצח על־מות לבן מזמור לדוד׃ 2 אודה
יהוה בכל־לבבי אספרה כל־נפלאותיך׃ 3 אשמחה
ואעלצה בך אזמרה שמך עליון׃ 4 בשוב אויבי
אחור יכשלו ויאבדו מפניך׃ 5 כי עשית משפטי
ודיני ישבת לכסא שופט צדק׃ 6 גערת גוים
אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד׃ 7 האויב
תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם
המה׃ 8 ויהוה לעולם יכין כסאו למשפט׃
9 והוא ידין תבל במישר ידין לאמים׃
10 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה׃
11 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך
יהוה׃ 12 זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים
עלילותיו׃ 13 כי דרש דמים אותם זכר לא־שכח
צעקת ענוים׃ 14 חנני יהוה ראה עניי משנאי
מרוממי משערי מות׃ 15 למען אספרה כל־
תהלתיך בשערי בת־ציון אגילה בישועתך׃
16 טבעו גוים בשחת עשו ברשת־זו טמנו נלכדה
רגלם׃ 17 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו
נוקש רשע׃ 18 יהגו רשעים לשאולה כל גוי
שכחי אלהים׃ 19 כי לא לנצח יהיה אביון
תקות ענוים תאבד׃ 20 קומה יהוה אל־יעז
אנוש יישפטו גוים על־פניך׃ 21 שיתה יהוה
מורה להם ידעו גוים אנוש המה׃

מלכים ראשון ב 2 ויקרבו ימי דויד למות
ויצו את שלמה בנו לאמר 3 אני הולך
בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש
ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו לשמר חקיו מצותיו ומשפטיו
ועדותיו כאשר כתוב בתורת משה למען
תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר
תפנה שם 4 למען יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך
דרכם להתהלך לפני באמת בכל לבבם
ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל 5 וגם אתה ידעת את
אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה
לשני צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא
בן יתר אשר הרגם וישם דמי מלחמה
בשלום ויתן דמי מלחמה בשלו אשר
בחגרו אשר במתניו ואשר בנעליו
ברגליו 6 ועשית כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלום שאול 7 ולבני ברזלי
הגלעדי עשה חסד והיו מאכלי שלחנך
כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום
אחיך 8 והנה עמך שמעי בן גרא
בן הימיני מבחרים אשר קלל קללה
נמרצת ביום לכתי מחנים ואשר ירד
לקראתי הירדן ואשר נשבעתי לו ביהוה
לאמר אם אמיתך בחרב 9 ועתה אל
תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את
אשר תעשה לו והורדת את שיבתו
בדם שאול 10 וישכב דויד עם אבתיו
ויקבר בעיר דויד 11 והימים אשר
מלך דויד על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלים
מלך שלשים ושלש שנים 12 ושלמה
ישב על כסא דויד אביו ותכן מלכותו
מאד 13 ויבא אדניה בן חגית אל
בת שבע אם שלמה ותאמר השלום
בואך ויאמר שלום 14 ויאמר דבר לי
אליך ותאמר דבר 15 ויאמר אתה
ידעת כי לי היתה המלוכה
ואלי שמו כל ישראל פני להמליך
ותסב המלוכה ותהי לאחי כי לו היתה
מאת יהוה 16 ועתה שאלה אחת
אנכי שאל מאתך אל תשיבני את פני
ותאמר אליו דבר 17 ויאמר דבר נא
אל שלמה המלך כי לא ישיב את פניך
ותתן לי את אבישג השונמית לאשה
18 ותאמר בת שבע טוב אני אדבר
אל המלך בעדך 19 ותבא בת שבע
אל המלך שלמה לדבר אתו על אדניה
ויקם המלך לקראתה וישתחו לה
וישב על כסאו ויכן כסא לאם המלך
ותשב לימינו 20 ותאמר שאלה קטנה
אנכי שאל מאתך אל תשיבני את פני
ותאמר לה המלך שאלי אמי כי לא
אשיב את פניך 21 ותאמר יתן
אבישג השונמית את אדניה אחיך לאשה
22 ויען המלך שלמה ותאמר לאמו
ולמה את שאלת אבישג השונמית
לאדניה הלא שאל לו את הממלכה
כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר
הכהן וליואב בן צרויה 23 וישבע
המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה
אלהים לי וכה יוסיף כי אם לנפשו
דבר האדנה הזאת 24 ועתה חי יהוה
אשר הכין אותי וישיבני על כסא
דויד אבי ואשר עשה בית לי כאשר
דבר כי היום אמות 25 וישלח
המלך שלמה ביד בנה יהויעדע
ויפגע בו וימת

6

ואל יואב בן צרויה נס אל אהל יהוה
ויחזק בקרנות המזבח 29 ויגד למלך
שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה
והנה אצל המזבח ויאמר שלמה לבנה
יהויעדע לאמר לך פגע בו 30 ויבא
בנה יהויעדע אל אהל יהוה ויאמר לו
כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה
אמות ויאשב בנה יהויעדע את הדבר
אל המלך לאמר כדבר אשר דבר יואב
וכאשר דבר אלי ויאמר המלך אליו
עשה כדבר אשר דבר ופגע בו וקברתו
ויסר דם חנם מעלי ומעל בית אבי
אשר שפך יואב דם חנם בהפגע בו
בחרב ואבי דויד לא ידע את אבנר
בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן
יתר שר צבא יהודה הם טובים ממני
וישבו בחרב דם מלחמה בשלום
ישיבו דם מלחמה בחגרו אשר במתניו
ובנעלו אשר ברגליו 32 ויפל דמם
בראשם ודם מלחמה בשלום ישיבו
בחגרו אשר במתניו ובנעלו אשר
ברגליו 33 (aiōnios g166) ויפל דמם
בראש יואב ובראש זרעו לעולם
ולדויד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהי
שלום עד עולם מעם יהוה 34 ויעל
בנה יהויעדע ויפגע בו וימיתהו
ויקבר בביתו במדבר 35 ויתן המלך
את בנה יהויעדע תחתיו על הצבא
ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת
אביתר 36 וישלח המלך ויקרא לשמעי
ויאמר אליו בנה לך בית בירושלים
ושבת שם ולא תצא משם אנה ואנה
37 והיה ביום צאתך ועברת את נחל
קדרון דע תדע כי מות תמות דמך
בראשך 38 ויאמר שמעי אל המלך
הדבר טוב כאשר דבר אדני המלך
כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלים
ימים רבים 39 ויהי מקצה שלש
שנים וברחו שני עבדים לשמעי אל
אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי
לאמר הנה עבדיך בגת 40 ויקם שמעי
וחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש
לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא
עבדיו מגת 41 ויגד לשלמה כי הלך
שמעי מירושלים גתה ושב 42 וישלח
המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו
הלא השבעתיך ביהוה ואעיד בך לאמר
דע תדע ביום צאתך והלכת אנה ואנה
כי מות תמות ואתה אמרת אלי הדבר
אשר שמעתי טוב 43 ולמה לא שמרת
את שבועת יהוה ואת המצוה אשר
צויתיך 44 ויאמר המלך אל שמעי
אתה ידעת את כל הרעה אשר ידעה
לבבך אשר עשית לדויד אבי והשיב
יהוה את רעתך בראשך 45 והמלך
שלמה ברוך וכסא דויד יהיה נכון
לפני יהוה עד עולם 46 ויצו המלך
בנה יהויעדע ויצא הוא ויפגע בו
וימת ותכן הממלכה ביד שלמה

5

ויעש שלמה חתן לפרעה מלך מצרים
ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דויד
עד כלתו לבנות את בית יהוה ואת בית
ירושלים סביב 2 רק העם מזבחים
במות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד
הימים האלה 3 ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דויד אביו רק בבמות
הוא זבח ומקטיר 4 וילך המלך גבעונה
לזבח שם כי היא הבמה הגדלה אלף
עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא
בגבעון 5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה
בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה
אתן לך 6 ויאמר שלמה אתה עשית
עם עבדך דויד אבי חסד גדול כאשר
הלך לפניך באמת ובצדקה וביושר לבב
עמך עמך לו החסד הגדול הזה ותתן
לו בן ישב על כסאו כיום הזה 7 ועתה
יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך
תחת דויד אבי ואנכי נער לא אדע צאת
ובוא 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת
עם רב אשר לא יספר ולא יתמנה מרב
9 ונתת לעבדך לב שומע לשפט את
עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל
לשפט את עמך הכבד הזה 10 וישב
הדבר בעיני אדני כאשר שאל שלמה את
הדבר הזה 11 ויאמר אליו אלהים יען
אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת
לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר
לך ולא שאלת נפש אויביך כי אם
שאלת לך הבין לשמע משפט 12 הנה
עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם
ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחרי
לא יקום כמוך 13 וגם את אשר לא
שאלת נתתי לך גם עשר וכבוד אשר
לא היה איש כמוך בכל המלכים
14 והיה אם תלך בדרכי לשמר חקי
ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי
את ימיך 15 ויקץ שלמה והנה חלום
ויבא ירושלים ויעמד לפני ארון ברית
אדני ויעל עולות ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו

16 אז יבא מלכות שבא לדרש את
שלמה בחידות בחיל כבד מאד
מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב
רב מאד ואבן יקרה ויבאו אל שלמה
ויגד לו את כל אשר היה עם לבבו
2 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא
נעלם דבר מן שלמה אשר לא הגיד לה
3 וכאשר ראתה חכמת שלמה והבית
אשר בנה 4 ומאכל שלחנו ומושב
עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושם
ומשקיו ומעלתו אשר העלה בית יהוה
ולא היה עוד בה רוח 5 ותאמר אל
המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי
בארצי על דבריך ועל חכמתך 6 ולא
האמנתי לדברים עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי
הרבה חכמה ושמועה יספת אל השמועה
אשר שמעתי 7 אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד
השמעים את חכמתך 8 יהי יהוה
אלהיך ברוך אשר חפץ בך לשומך על
כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל
לעלם ויתנך למלך לעשות משפט
וצדקה 9 ותתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן
יקרה לא בא כבשם הנה אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה 10 וגם עבדי
חירם אשר נשא זהב מאופיר עצי
אלגומים ואבן יקרה 11 ויעשו עצי
אלגומים למסלות לבית יהוה ולבית
המלך ונבלים וכנרות לשרים ונבלים
לא נראו כן עד היום הזה 12 המלך
שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה
אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל
המלך ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה
13 ומלכת שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר נתן לה המלך שלמה
ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה
14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
בשנה אחת ששים וששת אלפים
כ"ר זהב 15 מלבד אנשי הרכלים
וסחר הרוכלים וכל מלכי הערב
ופחות הארץ 16 ויעש המלך שלמה
מגנים זהב שבע מאות זהב הר
המגן אחד ומגנים שלשת אלפים
זהב הר המגן אחד בבית יער הלבנון
17 וכסא שן גדול עשה המלך ויצף
אותו זהב טהור 18 שש מעלות לכסא
ושפת זהב לכסא מאחז בו ושתי
אריות עמדות אצל הידות 19 ושתים
עשרה אריות עמדות שם על שש
המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל
ממלכות הארצות 20 וכל כלי מקשה
זהב כל כלי בית יער הלבנון זהב
סגור אין כסף לא היה נחשב בימי
שלמה כי גם אניות תרשיש היו הולכות
בים עם אניות חירם אחת לשלש שנים
תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף
שן וקופים ותכלים 22 ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה
23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן
אלהים בלבבו 24 והם מביאים איש
מנחתו כלי כסף וכלי זהב ובגדים
נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה 25 ויהי לשלמה ארבעת
אלפי אבוסות לסוסים ולרכב ושתים
עשר אלף פרשים אשר הניח בערי
הרכב ועם המלך בירושלים 26 ויהי
מרדכי-ה

הבשורה לפי מרקוס

1 תחילת הבשורה על ישוע המשיח בן האל׃
2 כאשר כתוב בנביאים, הנני שולח מלאכי לפניך,
אשר יכין את דרכך׃ 3 קול קורא במדבר, הכינו את
דרך אדוני, יישרו נתיבותיו׃ 4 יוחנן הטבל היה
במדבר ומטיף לטבילת תשובה לסליחת חטאים׃
5 ואל המדבר יצאו כל יושבי יהודה וירושלים,
ונטבלו בירדן על ידיו, מתודים את חטאיהם׃
6 יוחנן לבש בגדי שער גמלים, וחגר חגורת עור
על מתניו, ואכל חגבים ודבש יער׃ 7 והטיף לאמר,
אחרי בא אדון חזק ממני, אשר אינני ראוי לכרוע
ולהתיר רצועות נעליו׃ 8 אני טבלתי אתכם במים,
אבל הוא יטבול אתכם ברוח הקודש׃
9 ויהי בימים ההם, בא ישוע מנצרת הגליל
ונטבל בירדן על ידי יוחנן׃ 10 ומיד בעלותו
מן המים, ראה את השמים נפתחים, ואת הרוח
יורדת אליו כיונה׃ 11 וקול בא מן השמים,
אמר, אתה בני האהוב, בך חפצתי׃
12 ומיד הוציא אותו הרוח אל המדבר׃
13 ויהי שם במדבר ארבעים יום, ונסה על ידי
השטן, וחי עם החיות, ומלאכים שרתו אותו׃
14 אחרי אשר נתפס יוחנן, בא ישוע אל גליל
הגויים, ומטיף לבשורת אלהים׃ 15 ואמר, עת
מלאה, ומלכות אלהים קרובה, שובו ממעשיכם
הרעים, והאמינו בבשורה׃ 16 ויהי בעברו
ליד ים גליל, ראה שמעון ואנדרי אחיו
מטילים רשת בים, כי דייגים היו׃ 17 ויאמר
אליהם, לכו אחרי, ואעשה אתכם לדייגי אדם׃
18 ומיד עזבו את רשתם, והלכו אחריו׃
19 ובעברו מעט הלאה, ראה יעקב בן זבדי
ויוחנן אחיו, בסירתם מתקנים את הרשתות׃
20 ומיד קרא אליהם, ויעזבו את אביהם זבדי
בסירה עם שכירים, והלכו אחריו׃
21 ויבאו אל כפר נחום, ומיד בשבת נכנס
אל בית הכנסת ולימד׃

ספר שמואל ב

1 אחרי מות שאול ודוד שב מהכות
בעמלק ודוד יושב בצקלג שני ימים׃
2 והנה ביום השלישי בא איש מן־המחנה
מאת שאול וּבגדיו קרועים וַאדמה על־
ראשו ויהי כבאו אל־דוד ויפל לארצה
וישתחו׃ 3 ויאמר אליו דוד מאין תבא
ויאמר אליו מן־מחנה ישראל נמלטתי׃
4 ויאמר אליו דוד מה־היה הדבר הגד־
נא לי ויאמר העם נס מן־המלחמה וגם
רבו מן־העם נפלו וגם־מת שאול ויונתן
בנו׃ 5 ויאמר דוד אל־הנער המגיד אתו
איך ידעת כי־מת שאול ויונתן בנו׃
6 ויאמר הנער המגיד אתו מקרה נקרה
אותי אל־הר גלבע והנה שאול נשען
על־חניתו והנה הרכב והפרשים דבקו
בו׃ 7 ויפן אחריו וירא אתי ויקרא אלי
ואמר הנני׃ 8 ויאמר אלי מי אתה ויאמר
אלי עמלקי אנכי׃ 9 ויאמר אלי עמד־נא
עלי והמיתני כי אחזתני השבלת ועודי
חי׃ 10 ואעמד אליו והמיתיו כי ידעתי
אחרי נפלו יחיה לא יחיה אבד אבדו
אתו מיד אויבי ומיד שאול׃ 11 ויחזק
דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל־האנשים
אשר־אתו׃ 12 ויספדו ויבכו ויצומו עד־
הערב על־שאול ועל־יונתן בנו ועל־עם
יהוה ועל־בית ישראל כי נפלו בחרב׃
13 ויאמר דוד אל־הנער המגיד אתו אי־
מזה אתה ויאמר בן־איש־גר עמלקי אנכי׃
14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח
ידך לשחת את־משיח יהוה׃ 15 ויקרא דוד
אל־אחד מן־הנערים ויאמר גש פגע־בו
ויכהו־מות׃ 16 ודמו אתך על־ראשך כי
פיך־ענה בך לאמר אני המתי את־משיח
יהוה׃ 17 ויקונן דוד את־הקינה הזאת
על־שאול ועל־יונתן בנו׃ 18 ואמר ללמד
בני יהודה קשת הנה כתובה על־ספר
הישר׃ 19 צבי ישראל על־במתיך חלל
איך נפלו גבורים׃ 20 אל־תגידו בגת
אל־תבשרו בחוצות אשקלון פן־תשמחנה
בנות פלשתים פן־תעלזנה בנות הערלים׃
21 הרי גלבע אל־טל ואל־גשם עליכם
ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים
מגן שאול בלתי משיח בשמן׃ 22 מדם
חללים מחלב גבורים קשת יונתן לא
תשוג ואחור חרב שאול לא תשוב ריקם׃
23 שאול ויונתן האהבים והנעימים בחיהם
ובמותם לא נפרדו על־נשרים קלו מאריות
גברו׃ 24 בנות ישראל על־שאול בכינה
אתכם שני־תולעת המלבשתכם עדנים
המעלה עדי־זהב על־לבושכם׃ 25 איך
נפלו גבורים בתוך המלחמה יונתן על־
במותיך חלל׃ 26 צר־לי עליך אחי יונתן
נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת
נשים׃

2 ויהי אחרי־כן וישאל דוד ביהוה
לאמר האעלה אחד מערי יהודה ויאמר
יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה
ויאמר אל־חברון׃ 2 ויעל שמה דוד ושתי
נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי׃ 3 ואת־אנשי אשר עמו
העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון
׃ 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו־שם את־
דוד למלך על־בית יהודה ויגידו לדוד
לאמר אנשי יבש גלעד הם קברו את־שאול׃
5 וישלח דוד מלאכים אל־אנשי יבש גלעד
ויאמר אליהם ברוכים אתם ליהוה אשר
עשיתם החסד הזה עם־אדניכם עם־שאול
ותקברו אתו׃ 6 ועתה יעשה יהוה עמכם
חסד ואמת וגם־אני אעשה עמכם הטובה
הזאת אשר עשיתם הדבר׃ 7 ועתה תחזקנה
ידיכם והיו לבני חיל כי־מת אדניכם שאול
וגם־אתו בית יהודה משחו למלך עליהם׃
8 ואבנר בן־נר שר־צבא אשר לשאול לקח
את־איש־בשת בן־שאול ויעבירהו מחנים
׃ 9 וימליכהו אל־הגלעד ואל־האשורי
ואל־יזרעאל ואל־אפרים ואל־בנימן ואל־
כל־ישראל׃ 10 בן־שנה איש־בשת בשאול
בהמלכו על־ישראל שנתים מלך אך בית
יהודה היו אחרי דוד׃ 11 ויהי המספר
הימים אשר היה דוד מלך בחברון על־
בית יהודה שבע שנים וששת־חדשים׃
12 ויצא אבנר בן־נר ועבדי אישבשת בן־
שאול מחנים גבעונה׃ 13 ויוצא יואב בן־
צרויה ועבדי דוד ויפגשו יחדו על־בריכת
גבעון ויהי אלה ישבים הזה על־הבריכה
הזה׃ 14 ויאמר אבנר אל־יואב יקומו־נא
הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו
׃ 15 ויקומו ויעברו במספר לשנים עשר
מן־בנימן לאישבשת בן־שאול ומן־עבדי
דוד׃ 16 ויחזיקו איש בראש רעהו וחרבו
בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא
חלקת הצרים אשר בגבעון׃ 17 ותהי
המלחמה קשה מאד ביום ההוא וינגף
אבנר ואנשי ישראל׃ 18 ושם היו שלשת
בני צרויה יואב ואבישי ועשאל ועשאל
היה קל־רגלו כאחד הצבאים אשר בשדה׃
19 וירדף עשאל אחרי אבנר ולא־סר
מאחרי אבנר לא־סר ימין ולא־שמאל מאחרי
אבנר׃ 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
זה עשאל׃ 21 ויאמר אליו אבנר נטה־לך
לימין או לשמאל והחזק לך בנער וקח לך
את־חלצו ולקח עשאל את־חלצו׃
22 ויסף אבנר עוד לאמר אל־עשאל סור
מאחרי למה אכה־ארצה ואיך אשא פני
אל־יואב אחיך׃ 23 ויתמה לסור ולא־סר
לנטות ימין ושמאל מאחרי אבנר ויכהו
אבנר בחד הרמח אל־נכח החמש ויצא
הרמח מאחריו ויפל־שם ויעמד תחתיו כל
הבא אל־מקום אשר־נפל־שם עשאל עמד
׃ 24 וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר
ושמש באה בעלות־השחר ואל־גבעת אמה
אשר־לפני גיח דרך מדבר גבעון׃
25 ויתקבצו בני־בנימן אחרי אבנר ויהי
לאגדה אחת ויתיצבו אל־ראש גבעה אחת׃
26 ויקרא אבנר אל־יואב ויאמר הלעד
תאכל־חרב כי־ידעת כי־מר תהיה באחרית
ועד־מתי לא תאמר לעם לשוב מרדף
אחרי אחיו׃ 27 ויאמר יואב חי־האלהים
אם־לולי דברת אז בבקר יעלה העם איש
מרדף אחרי אחיו׃ 28 ויתקע יואב בשופר
ויעמדו כל־העם ולא־רדפו עוד אחרי
ישראל ולא־יספו עוד להלחם׃
29 ואבנר והאנשים אשר־אתו הלכו בערבה
כל־הלילה ההוא׃ 30 ויעבר אבנר הירדן
ויתהלך כל־הבתרון׃ 31 ויאסף יואב
מאחרי אבנר ויקבץ את־כל־העם׃
32 ואת־עשאל לקחו ויקברו בקבר אביו
אשר בבית־לחם׃ 10 ויהי מן־המלחמה
ארכה מאד ויכה אבנר לפני עבדי דוד׃

הנה אנחנו מאמינים כך נכון
לכם אנחנו מתפארים מאמין כך נכון
בשבח אנחנו מתפארים בגלל אמונתכם
בכל הרדיפות ובכל הצרות אשר אתם סובלים
בגלל אמונתכם בכל הדברים אשר אתם סובלים
בגלל אמונתכם בכל הדברים אשר אתם סובלים
בגלל אמונתכם בכל הדברים

1 בשנת שבע עשרה למלכו מרד מואב
בישראל פשע: ויאמר אחזיה אל־כל־
אשר־אתו לאמר לכו דרשו את־בעל
זבוב אלהי עקרון אם־אחיה מזה׳ 2 ואחזיה
נפל מן־הסבך אשר בעלית־לו בשמרון
ויחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו
דרשו בעל זבוב אלהי עקרון אם־אחיה
מזה׳ 3 ומלאך יהוה דבר אל־אליה התשבי
לקראת מלאכי מלך־שמרון ואמרת אליהם
הלוא מאין אלהים בישראל אתם הולכים
לדרוש בעל זבוב אלהי עקרון׳ 4 לכן כה־אמר
יהוה המטה אשר עלית שם לא־תרד
ממנה כי־מות תמות׳ וילך אליה׳ 5 ויבאו
המלאכים אליו ויאמר אליהם מדוע שבתם
אמר אליהם׳ 6 ויאמרו אליו איש עלה
לקראתנו ויאמר אליהם לכו שבו אל־
המלך אשר שלחכם ודברתם אליו כה
אמר יהוה הלוא מאין אלהים בישראל
אתה שלח לדרוש בעל זבוב אלהי עקרון
לכן המטה אשר עלית שם לא־תרד
ממנה כי־מות תמות׳ 7 ויאמר אליהם
מה־משפט האיש אשר עלה לקראתכם
ויגד־לו׳ 8 ויענו אתו איש בעל־שער
וזנת־עור אזורו׳ ויאמר אליהו התשבי
הוא׳ 9 וישלח אליו שר־חמשים
וחמשיו׳ ויעל אליו והנה יושב על־
הר׳ ויאמר אליו איש האלהים המלך
צוה לאמר רד׳ 10 ויען אליהו ויאמר
אל־שר־חמשים אם־איש האלהים
אנכי תרד־אש מן־השמים ותאכל אתך
ואת חמשיך׳ ותרד אש מן־השמים
ותאכל אתו ואת חמשיו׳ 11 וישב עוד
ויקרא אליו שר־חמשים אחר ויאמר
אליו איש האלהים כה־אמר המלך
מהר רד׳ 12 ויען אליהו ויאמר אליהם
אם־איש האלהים אנכי תרד־אש מן־
השמים ותאכל אתך ואת חמשיך׳ ותרד
אש־אלהים מן־השמים ותאכל אתו
ואת חמשיו׳ 13 וישב ויקרא שר־חמשים
שלישי׳ ויעל שר־חמשים שלישי ויבא
ויכרע על־ברכיו׳ לנגד אליהו׳ ויתחנן
אליו ויאמר אליו איש האלהים תיקר
נא נפשי ונפש עבדיך אלה׳ חמשים
נפשם׳ 14 הנה־ירדה אש מן־השמים
ותאכל שני שרי־חמשים הראשנים
ואת־חמשיהם׳ ועתה תיקר נפשי׳
15 ויאמר מלאך יהוה אל־אליה׳ רד
אתו אל־תירא מפניו׳ ויקם ויירד
אתו׳ אל־המלך׳ 16 ויאמר אליו כה־
אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים
לדרוש בעל זבוב אלהי עקרון׳ הלוא
מאין אלהים בישראל׳ לדרוש בדברו׳
לכן המטה אשר עלית שם לא־תרד
ממנה כי־מות תמות׳ 17 ויבא דבר־
אליהו׳ אשר דבר אליהו׳ ויחי יהורם
בן־אחאב׳ תחת אחזיה׳ בשנת שתים
ליהורם בן־יהושפט מלך יהודה׳ כי לא
היה לו בן׳ 18 ויתר דברי אחזיה׳ אשר
עשה׳ הלוא־הם כתובים׳ על־ספר דברי
הימים׳ למלכי ישראל׳

2 ויהי׳ בהעלות יהוה׳ את־אליה׳
בסערה׳ השמים׳ ואליהו׳ והלך אליהו
ואלישע׳ מן־הגלגל׳ 2 ויאמר אליהו׳
אל־אלישע׳ שב־נא פה׳ כי־יהוה שלחני
עד־בית־אל׳ ויאמר אלישע׳ חי־יהוה
וחי־נפשך׳ אם־אעזבך׳ וירדו בית־אל׳
3 ויצאו בני הנביאים׳ אשר בבית־אל׳
אל־אלישע׳ לאמר׳ הידעת׳ כי־היום׳
יהוה׳ לקח׳ את־אדניך׳ מעל ראשך׳
ויאמר׳ גם־אני׳ ידעתי׳ הסו׳ 4 ויאמר׳
לו אליהו׳ שב־נא פה׳ כי־יהוה׳ שלחני
יריחו׳ ויאמר׳ חי־יהוה׳ וחי־נפשך׳
אם־אעזבך׳ ויבאו׳ יריחו׳ 5 ויגשו׳
בני הנביאים׳ אשר ביריחו׳ אל־אלישע׳
לאמר׳ הידעת׳ כי־היום׳ יהוה׳ לקח׳
את־אדניך׳ מעל ראשך׳ ויאמר׳ גם־אני׳
ידעתי׳ הסו׳ 6 ואליהו׳ אמר לו שב־נא
פה׳ כי־יהוה׳ שלחני׳ הירדנה׳ ויאמר׳
חי־יהוה׳ וחי־נפשך׳ אם־אעזבך׳ וילכו
שניהם׳ לבדם׳ 7 וחמשים׳ איש׳ מבני
הנביאים׳ הלכו׳ ויעמדו׳ מנגד׳ והם׳
עמדו׳ שניהם׳ על־הירדן׳ 8 ואליהו׳
לקח׳ את־אדרתו׳ ויגלם׳ ויכה׳ את־
המים׳ ויחצו׳ הלם׳ והלם׳ ויעברו׳
שניהם׳ ביבשה׳ 9 והיה׳ כאשר׳
עברו׳ ואליהו׳ אמר׳ אל־אלישע׳
בקש׳ מה־אעשה׳ לך׳ בטרם׳ אלקח׳
מעמך׳ ויאמר׳ אלישע׳ יהי־נא׳ פי־שנים׳
ברוחך׳ אלי׳ 10 ויאמר׳ הקשית׳ לשאול׳
אם־תראה׳ אותי׳ לקוח׳ מאתך׳ יהי־לך׳
כן׳ ואם־לא׳ לא׳ יהי׳ 11 והם׳
הולכים׳ הלוך׳ ודבר׳ והנה׳ רכב׳
אש׳ וסוסי׳ אש׳ ויפרידו׳ בין׳
שניהם׳ ויעל׳ אליהו׳ בסערה׳ השמים׳
12 ואלישע׳ רואה׳ ומלא׳ קרא׳ אבי׳
אבי׳ רכב׳ ישראל׳ ופרשיו׳ ולא׳
ראהו׳ עוד׳ ויחזק׳ בבגדיו׳ ויקרעם׳
לשני׳ קרעים׳ 13 וירם׳ את־אדרת׳
אליהו׳ אשר׳ נפלה׳ מעליו׳ וישב׳
ויעמד׳ על־שפת׳ הירדן׳ 14 ויקח׳
את־אדרת׳ אליהו׳ אשר׳ נפלה׳ מעליו׳
ויכה׳ את־המים׳ ויאמר׳ איה׳ אליהו׳
אלהי׳ אף־הוא׳ ויכה׳ את־המים׳
ויחצו׳ הלם׳ והלם׳ ויעבר׳ אלישע׳
15 וראו׳ בני הנביאים׳ אשר׳ מול׳
יריחו׳ ויאמרו׳ נחה׳ רוח׳ אליהו׳
על־אלישע׳ ויבאו׳ לקראתו׳ וישתחוו׳
לו׳ ארצה׳ 16 ויאמרו׳ אליו׳ הנה׳
נא׳ יש׳ עם־עבדיך׳ חמשים׳ אנשים׳
בני־חיל׳ ילכו׳ נא׳ ויבקשו׳ את־
אדניך׳ פן׳ נשאו׳ אתו׳ רוח׳ יהוה׳
ויטלהו׳ אחד׳ מן־ההרים׳ או׳ אחד׳
מן־הגאיות׳ ויאמר׳ אל־תשלחו׳
אנשים׳ 17 ויפצר׳ בו׳ עד׳ אשר׳
בוש׳ ויאמר׳ שלחו׳ ישלחו׳ חמשים׳
איש׳ ויבקשו׳ שלשת׳ הימים׳ ולא׳
מצאו׳ אתו׳ 18 והם׳ שבים׳ אליו׳
והוא׳ יושב׳ בירחו׳ ויאמר׳ אליהם׳
הלוא׳ אמרתי׳ אליכם׳ לא׳ תלכו׳

1 Timothy

1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the
command of God our Saviour and of Christ
Jesus our hope, 2 to Timothy, my true son
in the faith: Grace, mercy and peace from
God the Father and Christ Jesus our Lord.
3 As I urged you when I was on my way to
Macedonia, stay there in Ephesus so that
you may command certain men not to teach
false doctrine 4 any longer, nor to devote
themselves to myths and genealogies that
promote speculations rather than God's
5 work, which is by faith. The goal of this
command is love, which comes from a pure
heart, a good conscience and a sincere
6 faith. Some have strayed from these and
have turned to meaningless talk. They want
to be teachers of the law, but they do not
understand what they are talking about
7 and what they so confidently affirm.
8 Now we know that the law is good if one
uses it lawfully. We know that the law is
not for the righteous but for those who
are lawless and disobedient, for those who
are ungodly and sinful, for those who
9 are unholy and profane; for those who
murder their fathers or their mothers,
for murderers, for those who are sexually
immoral, for those who practice
homosexuality, for those who are
10 slave traders, for those who lie and
for those who testify falsely—and for
whatever else is contrary to the sound
11 doctrine that flows from the glorious
gospel of the blessed God, with which I
12 have been entrusted. I thank Christ
Jesus our Lord, who has given me strength,
13 because he has found me faithful and
has appointed me to his service. Even
though I was a blasphemer and persecutor
and a violent man, I was shown mercy
14 because I did it in ignorance and
unbelief. The grace of our Lord
15 was more than enough, and he poured
it out on me along with the faith and
love that are found in Christ Jesus.
This is a trustworthy saying that all
16 people should accept: Christ Jesus
came into the world to save sinners—
and I am the worst of them. But God
17 showed me mercy so that I, the worst
of sinners, might be an example to
18 those who would believe in him and
receive his eternal life. Now to the
19 King who rules the universe—the
unseen, eternal, immortal, invisible
20 God who is the only wise God—be
honor and glory forever and ever.
Amen. My son Timothy, I am
21 entrusting you with this instruction
because of the prophecies spoken about
you in the past. With your faith and
22 good conscience, you can fight the
battle we are fighting against the
23 evil powers of this world. Some
people have ruined their faith by
24 not listening to their good
25 consciences. Hymenaeus and Alexander
are two examples of such people.

1 ܡܬܝܠܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܠܦ ܘܬܫܥܐ ܕܝܠܗ ܕܝܠܝܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܘܚܢܢ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܥܩܘܒ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܘܠܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܠܦܪܨ ܘܠܙܪܚ ܡܢ ܦܪܨ ܠܚܨܪܘܢ ܘܠܐܪܡ ܡܢ ܚܪܡ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܠܥܡܝܢܕܒ ܡܢ ܢܚܫܘܢ ܠܢܚܫܘܢ ܘܠܢܚܫܘܢ ܡܢ ܫܠܡܐ ܠܫܠܡܐ ܘܠܫܠܡܐ ܡܢ ܐܪܡ ܠܐܪܡ ܘܠܐܪܡ ܡܢ ܥܡܝܢܕܒ ܠܢܚܫܘܢ ܘܠܢܚܫܘܢ ܡܢ ܫܠܡܐ ܠܫܠܡܐ ܘܠܫܠܡܐ ܡܢ ܐܪܡ ܠܐܪܡ ܘܠܐܪܡ ܡܢ ܚܪܡ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܠܥܡܝܢܕܒ ܡܢ ܢܚܫܘܢ

בשביל שיבטל מן המצות שהם רמ"ח
12 מצות עשה ואם תאמר הרי נמצאת
אומר שאין מבטלין מצוה לעשות
מצוה אחרת אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה
13 שבלב ומצוה שבלב אינה מבטלת
מצוה שבלב אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה
14 שבלב ומצוה שבלב אינה מבטלת
מצוה שבלב אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה
15 שבלב ומצוה שבלב אינה מבטלת
מצוה שבלב אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה
16 שבלב ומצוה שבלב אינה מבטלת
מצוה שבלב אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה
17 שבלב ומצוה שבלב אינה מבטלת
מצוה שבלב אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה
18 שבלב ומצוה שבלב אינה מבטלת
מצוה שבלב אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה
19 שבלב ומצוה שבלב אינה מבטלת
מצוה שבלב אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה
20 שבלב ומצוה שבלב אינה מבטלת
מצוה שבלב אלא אם כן יש בה
מעלה יתירה כגון שהיא מרובה
בשכר ומצוה זו מרובה בשכר
מצוה אחרת לפי שהיא מצוה
שבלב ומצוה אחרת אינה מצוה
שבלב הרי זו מבטלת מצוה

5 אל תבטל מצוה קלה מפני
מצוה חמורה ואל תבטל מצוה
חמורה מפני מצוה קלה שאין
מצוות כנגד מתן שכרן אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שאין מתן שכרן ידוע
2 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שאין מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
3 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
4 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
5 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
6 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
7 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
8 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
9 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
10 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
11 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
12 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
13 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
14 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
15 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
16 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
17 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
18 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
19 מפני מצוה אחת שיש מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש
מתן שכרן ידוע אל תבטל
מצוה אחת מפני מצוה אחת
שיש מתן שכרן ידוע אל
תבטל מצוה אחת מפני מצוה
אחת שיש מתן שכרן ידוע
20 אל תבטל מצוה אחת מפני
מצוה אחת שיש מתן שכרן
ידוע אל תבטל מצוה אחת
(aiōn g165) מפני מצוה אחת שיש מתן שכרן ידוע

7 אמר רבי אלעזר, מפני מה
הקדים הכתוב מצוה קלה לחמורה
אלא שיודיע כל מקום כל מצוה
ומצוה שהיא מתן שכרן ידוע
2 מתבטל מפני מצוה שאין מתן
שכרן ידוע אל תבטל מצוה
אחת מפני מצוה אחת שיש

אל אבי הבן ואל אמו אל תאמרו כי
אם אל כל אשר אשלח אתך תלך ואת
כל אשר אצוך תדבר׃ 8 אל תירא מפניהם
כי אתך אני להצילך נאם יהוה׃ 9 ויש
יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה
אלי הנה נתתי דברי בפיך׃ 10 ראה
הפקדתי היום עליך על הגוים ועל
הממלכות לנתוש ולנתץ ולאבד ולהרס
לבנות ולנטע׃ 11 ויהי דבר יהוה אלי
לאמר מה אתה רואה ירמיהו ואמר
מקל שקד אני רואה׃ 12 ויאמר יהוה
אלי היטב ראיתה כי שקד אני עתיד
על דברי לעשתו׃ 13 ויהי דבר יהוה
אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר
סיר נפוח אני רואה ומפניו מצפונה׃
14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה
על כל יושבי הארצות׃ 15 כי הנני קורא
לכל משפחות ממלכות צפון נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי
ירושלים ועל כל חומותיה סביב ועל
כל ערי יהודה׃ 16 ודברתי משפטי אתם
על כל רעתם אשר עזבוני ויקטירו
לאלהים אחרים ולהשתחות למעשי
ידיהם׃ 17 ואתה תאזר מתניך וקמת
ודברת אליהם את כל אשר אנכי
מצוך אל תחת מפניהם פן אחתך
לפניהם׃ 18 (aiōn g165) ואני הנה נתתיך
היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל
ולחומת נחושת על כל הארץ למלכי
יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃
19 והלחמו אליך ולא יוכלו לך כי
אתך אני נאם יהוה להצילך׃ 20 ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ 21 לך וקראת
באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה׃
22 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתו
כל אכליו יאשמו רעה תבוא אליהם
נאם יהוה׃ 23 שמעו דבר יהוה בית
יעקב וכל משפחות בית ישראל׃
24 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי
עול כי הרחיקו מעלי וילכו אחרי
הבל ויהבלו׃ 25 (aiōn g165) ולא אמרו
איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים
המולך אתנו במדבר בארץ ציה
ופחת בארץ צלמות בארץ לא עבר בה
איש ולא ישב אדם שם׃ 26 ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה
וטובה ובאתם וטמאתם את ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה׃ 27 הכהנים
לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה
לא ידעוני הרעים פשעו בי והנביאים
נבאו בבעל וילכו אחרי לא יועילו׃
28 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו
נא אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר
ערייך היו אלהיך יהודה׃ 29 מדוע
תריבו אלי כולכם פשעתם בי נאם
יהוה׃ 30 לשוא הכיתי את בניכם
מוסר לא לקחו אכלה חרבכם את
נביאיכם כאריה משחית׃ 31 דור
אתם ראו דבר יהוה הייתי לישראל
מדבר או ארץ מאפלה מדוע אמרו
עמי רדנו לא נבוא עוד אליך׃
32 התשכח בתולה עדיה כלה קשריה
ועמי שכחוני ימים אין מספר׃
33 מה תיטבי דרכך לבקש אהבה
אף את למדת את הרעות דרכיך׃
34 גם בכנפיך נמצאו דם נפשות
אביונים לא במחתרת מצאתים
כי אם על כל אלה׃ 35 ואמרת
כי נקיתי אך שב אפו ממני
הנני נשפט אתך על אמרך לא חטאתי׃
36 מה תתרי מאד לשנות דרכך
גם מצרים תבושי כאשר בושת
מאשור׃ 37 גם מאת זה תצאי
וידיך על ראשך כי מאס יהוה
במבטחיך ולא תצליחי בהם׃
9 האם יאמר אם ישלח איש את
אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש
אחר הישוב אליה עוד הלא
חנף תחנף הארץ ההוא ואת
זנית רעים רבים ושובי אלי
נאם יהוה׃ 2 שא עיניך אל שפים
וראי איה לא שכבת רועת בדרכים
ישבת להם כערבי במדבר וחנפת
הארץ בזנותיך וברעתך׃ 3 ויעצרו
רבבים ומלקוש לא היה ומצח
אשה זונה מאנת הכלם׃ 4 הלא
מעתה קרא לי אבי אלוף נעורי
אתה׃ 5 הלעולם יטור אם ישמר
לנצח הנה דברת הרעות ותוכלנה׃
6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
המלך הראית אשר עשתה משובה
ישראל הלכה על כל הר גבה
ותחת כל עץ רענן ושם זנתה׃
7 ואמרתי אחר עשותה כל אלה
תשובי עדי ולא שבה ותרא בגדתה
יהודה אחותה׃ 8 וראיתי כי על
כל אשר נאפו משובה ישראל
שלחתיה ואתן לה ספר כריתתה
אשר לא יראה בגדתה יהודה אחותה
גם היא׃ 9 והיה מקול זנותה
וחנפה את הארץ ותנאף את אבן
ועץ׃ 10 וגם בכל זאת לא שבה
אליי בגדתה יהודה אחותה בשקר
נאם יהוה׃ 11 ויאמר יהוה אלי
צדקה נפשי משובה ישראל מבגדתה
יהודה׃ 12 הלך וקראת את הדברים
האלה צפונה ואמרת שובה משובה
ישראל נאם יהוה לא אפיל פני
בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא
אטור לעולם׃ 13 אך דעי עונך
כי בפשעך פשעת ביהוה אלהיך
ותפיצי את דרכיך לזרים תחת
כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם
נאם יהוה׃ 14 שובו בנים שובבים
נאם יהוה כי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושני משפחה
והבאתי אתכם ציון׃ 15 ונתתי
לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעת
והשכיל׃ 16 והיה כי תרבו ופריתם
בארץ בימים ההם נאם יהוה לא
יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא
יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא
יפקד ולא יעשה עוד׃ 17 בעת
ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה
וקוו אליה כל הגוים לשם יהוה
לירושלים ולא יהלכו עוד אחרי
שררות לבם הרע׃ 18 בימים ההם
תלך בית יהודה אל בית ישראל
יבואו יחדו מארץ צפון אל הארץ
אשר הנחלתי את אבותיכם׃
19 ואני אמרתי איך אשיתך בבנים
ואתן לך ארץ חמדה צבי צבאות
גוים ואמרתי אבי תקראי לי ומאחרי
לא תשובי׃ 20 אכן בגדה אשה מרעה
כן בגדתם בית ישראל נאם יהוה׃
21 קול על שפים נשמע בכי תחנונים
בני ישראל כי העוו דרכם שכחו
את יהוה אלהיהם׃ 22 שובו בנים
שובבים ארפא משובתיכם הנם אלינו
באים כי אתה יהוה אלהינו׃
23 אמנה מגבעות שאון הרים אמנה
יהוה אלהינו לבדו לישועת ישראל׃
24 והבשת אכלה את יגיע אבתינו
מנעורינו את צאנם ואת בקרם את
בניהם ואת בנותיהם׃ 25 (aiōn g165)
נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי
יהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבתינו
מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו׃
8 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי
אם אלי תשוב ואם תסיר שקציך
מלפני לא תנוע׃ 2 ונשבעת חי יהוה
באמת במשפט וצדקה והתברכו בו
גוים ובו יתהללו׃ 3 כי כה אמר
יהוה לאיש יהודה ולירושלים נירו
לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים׃

ܗܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܗܕܐ ܥܠܡܐ ܘܒܗܕܐ ܥܠܡܐ ܕܐܬܝ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ

ہے

11 مسیح یسوع کے غلام کی طرف سے مکاشفہ جو خدا نے اُسے عطا کیا
تھا تاکہ وہ اپنے غلاموں کو دکھائے کہ جلد ہی کیا کچھ ہونا ہے۔ اُس نے
اپنے فرشتے کو بھیج کر یہ مکاشفہ اپنے خادم یوحنا کو دکھایا۔ 3 مبارک
ہے وہ جو اس نبوت کو پڑھتا ہے اور جو سنتے اور اس میں لکھی باتوں
پر عمل کرتے ہیں۔ کیونکہ وقت نزدیک ہے۔ 4 یوحنا کی طرف سے
آسیا کی سات کلیسیاؤں کو۔ جو ہے اور جو تھا اور جو آنے والا ہے
(aiōn g165) اور اُن سات روحوں کی طرف سے جو تخت کے سامنے ہیں۔
اور یسوع مسیح کی طرف سے جو وفادار گواہ ہے اور مُردوں میں سے
پہلا جی اٹھا اور زمین کے بادشاہوں کا حاکم ہے۔ اُس کی طرف سے
جو ہمیں محبت کرتا ہے اور جس نے اپنے خون سے ہمارے گناہوں
سے ہمیں آزاد کیا۔ 6 اور ہمارے لئے بادشاہت اور اپنے خدا اور
باپ کے لئے کاہن بنایا۔ اُس کا جلال اور قدرت ہمیشہ ہمیشہ تک
ہو۔ آمین۔ 7 دیکھو وہ بادلوں کے ساتھ آتا ہے اور ہر آنکھ اُسے
دیکھے گی۔ یہاں تک کہ جنہوں نے اُسے چھیدا تھا وہ بھی اُسے
دیکھیں گے اور زمین کی سب قومیں اُس کے سبب سے ماتم کریں گی۔
ہاں آمین۔ 8 خدا وند خدا فرماتا ہے جو ہے اور جو تھا اور جو آنے
والا ہے میں الف اور یے ہوں۔ 9 میں یوحنا جو تمہارا بھائی اور
یسوع کی بادشاہت اور صبر میں تمہارا شریک ہوں اُس جزیرے میں
پہنچا جو پطمس کہلاتا ہے خدا کے کلام اور یسوع کی گواہی کے
سبب سے۔ 10 خداوند کے دن میں مجھ پر روح کا قبضہ ہوا اور
میں نے اپنے پیچھے بڑی آواز سنی جو نرسنگے کی آواز کی مانند
تھی۔ 11 وہ یہ کہتی تھی کہ جو کچھ تُو دیکھتا ہے اُسے کتاب میں
لکھ کر اُن سات کلیسیاؤں کو بھیج دے جو افسس اور سمرنا اور
پرگمس اور تھیاترا اور سردیس اور فلادلفیا اور لاودکیہ میں ہیں۔
12 پس میں نے مڑ کر اُس آواز کو جو مجھ سے بول رہی تھی دیکھنے
کے لئے مُڑا۔ اور مُڑ کر میں نے سات سونے کے چراغ دان دیکھے۔
13 اور چراغ دانوں کے بیچ میں ایک ایسے شخص کی مانند جو
آدمی کا بیٹا معلوم ہوتا تھا۔ وہ پاؤں تک لمبا لباس پہنے اور
سینے پر سونے کا پٹکا باندھے ہوئے تھا۔ 14 اُس کے سر اور بال
تو سفید اُون کی مانند بلکہ برف کی مانند سفید تھے اور اُس کی
آنکھیں آگ کے شعلے کی مانند تھیں۔ 15 اُس کے پاؤں چمکتے
ہوئے پیتل کی مانند تھے جو بھٹی میں تپایا گیا ہو اور اُس کی
آواز بہتے پانیوں کی سی تھی۔ 16 اُس نے اپنے داہنے ہاتھ میں
سات ستارے تھامے ہوئے تھے اور اُس کے مُنہ سے دونوں طرف
سے تیز دو دھاری تلوار نکلتی تھی اور اُس کا چہرہ پورے زور
سے چمکتے ہوئے سورج کی مانند تھا۔ 17 جب میں نے اُسے دیکھا
تو مُردہ کی مانند اُس کے پاؤں پر گر پڑا۔ اُس نے اپنا داہنا ہاتھ
مجھ پر رکھ کر کہا کہ مت ڈر۔ میں ہی اوّل اور آخر ہوں۔ 18 اور
زندہ ہوں۔ میں مُردہ تھا اور دیکھ میں ابد تک زندہ ہوں۔ اور
موت اور پاتال کی کنجیاں میرے ہاتھ میں ہیں۔ 19 پس جو کچھ تُو
نے دیکھا ہے اور جو کچھ ہے اور جو کچھ اِس کے بعد ہونے والا
ہے اُسے لکھ لے۔ 20 اُن سات ستاروں کا بھید جو تُو نے میرے
داہنے ہاتھ میں دیکھا اور اُن سات سونے کے چراغ دانوں کا بھید
یہ ہے کہ سات ستارے تو سات کلیسیاؤں کے فرشتے ہیں اور سات
چراغ دان سات کلیسیائیں ہیں۔ 21 اور افسس کے فرشتے کو لکھ
کہ جو داہنے ہاتھ میں ستاروں کو تھامے ہوئے اور سونے کے
چراغ دانوں کے بیچ میں چلتا ہے یہ فرماتا ہے۔ 22 میں تیرے
کاموں کو جانتا ہوں کہ تُو نے محنت اور صبر کو برداشت کیا
ہے اور تُو بدکاروں کو برداشت نہیں کر سکتا اور جو رسول
ہونے کا دعویٰ کرتے ہیں مگر رسول نہیں ہیں اُن کو تُو نے
آزمایا اور اُنہیں جھوٹا پایا۔ 23 اور میں جانتا ہوں کہ تُو
صبر کرتا ہے اور میرے نام کی خاطر تُو نے برداشت کیا اور
تھکا نہیں۔ 24 لیکن میرا یہ کہنا ہے کہ تُو نے اپنی پہلی
محبت کو چھوڑ دیا ہے۔ 25 پس یاد کر کہ تُو کہاں سے گرا
ہے اور توبہ کر اور پہلے کے کام کر۔ ورنہ میں تیرے پاس آؤں
گا اور اگر تُو توبہ نہ کرے تو میں تیری شمع کو اُس کی جگہ
سے ہٹا دُوں گا۔ 26 جو غالب آئے اور آخر تک میرے کام کرتا
رہے میں اُسے قوموں پر اختیار دُوں گا۔ 27 وہ اُنہیں لوہے کی
لاٹھی سے چرواہے کی مانند چلائے گا اور وہ مٹی کے برتنوں کی
مانند چکنا چور کئے جائیں گے۔ جیسا میں نے اپنے باپ سے پایا
ہے۔ 28 اور میں اُسے صبح کا ستارہ بھی دُوں گا۔ 29 جو کان
رکھتا ہو وہ سُنے کہ روح کلیسیاؤں سے کیا کہتا ہے۔

12 اور جو غالب آئے اور آخر تک میرے کاموں پر عمل کرے میں
اُسے قوموں پر اختیار دُوں گا۔ 2 اور وہ اُنہیں لوہے کی لاٹھی
سے چرواہے کی مانند چلائے گا اور وہ مٹی کے برتنوں کی مانند
چکنا چور کئے جائیں گے۔ جیسا میں نے اپنے باپ سے پایا ہے۔
3 اور میں اُسے صبح کا ستارہ بھی دُوں گا۔ جو کان رکھتا ہو وہ
سُنے کہ روح کلیسیاؤں سے کیا کہتا ہے۔ 4 لاودکیہ کی کلیسیا کے
فرشتے کو لکھ کہ آمین کہنے والے کا یہ فرمان ہے جو وفادار
اور سچا گواہ ہے اور خدا کی مخلوقات کا اصل ہے۔ 5 میں تیرے
کاموں کو جانتا ہوں کہ تُو نہ ٹھنڈا ہے نہ گرم۔ کاش کہ تُو ٹھنڈا
یا گرم ہوتا۔ 6 پس چونکہ تُو نیم گرم ہے اور نہ ٹھنڈا نہ گرم
تو میں تجھے اپنے مُنہ سے اُگل دُوں گا۔ 7 تُو کہتا ہے کہ میں
دولتمند ہوں اور مالدار ہو گیا ہوں اور مجھے کسی چیز کی
ضرورت نہیں۔ مگر تُو نہیں جانتا کہ تُو ہی دُکھی اور رحم کے
لائق اور کنگال اور اندھا اور ننگا ہے۔ 8 میں تجھے صلاح دیتا
ہوں کہ تُو مجھ سے آگ میں تپایا ہوا سونا خرید تاکہ تُو دولتمند
ہو جائے اور سفید پوشاکیں خرید تاکہ تُو پہنے اور تیری ننگی
شرمندگی ظاہر نہ ہو اور آنکھوں میں سُرمہ لگا تاکہ تُو دیکھ
سکے۔ 9 جتنے کو میں پیار کرتا ہوں اُنہیں میں ملامت کرتا اور
تربیت دیتا ہوں پس غیرت کر اور توبہ کر۔ 10 دیکھ میں دروازے
پر کھڑا ہوا کھٹکھٹاتا ہوں۔ اگر کوئی میری آواز سُنے اور
دروازہ کھولے تو میں اُس کے پاس اندر آؤں گا اور اُس کے ساتھ
کھاؤں گا اور وہ میرے ساتھ۔ 11 جو غالب آئے اُسے میں اپنے
تخت پر بیٹھنے دُوں گا جیسا میں غالب آیا اور اپنے باپ کے
ساتھ اُس کے تخت پر بیٹھ گیا۔ 12 جو کان رکھتا ہو وہ سُنے کہ
روح کلیسیاؤں سے کیا کہتا ہے۔

ܕܐܝܟ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟܘܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܐܝܟ
ܡܙܪܥܐ ܛܒܐ ܕܙܪܥ ܒܚܩܠܗ ܕܚܛܐ ܗܘ ܕܒܪܢܫܐ ܢܐܡܪ ܠܗ ܠܡܢܐ
ܠܝܬ ܠܢ ܐܢܬ ܢܦܩ ܘܢܟܢܫ ܠܗ ܠܥܫܒܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܛܠ ܕܢܦܩ
ܥܫܒܐ ܕܚܛܐ ܢܬܥܩܪܘܢ ܟܠܗ ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܘܢܬܩܛܪܘܢ ܠܗ ܠܚܙܡܐ
ܘܠܚܛܐ ܢܬܩܛܪ ܠܗ ܠܡܢܐ ܕܢܬܟܢܫ ܟܠܗ ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܡܢ ܒܝܬܝ
ܘܢܟܢܫ ܠܟܠܗ ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܠܡܚܙܢܘܬܝ ܘܢܫܪܐ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܠܙܪܥܐ ܛܒܐ ܕܙܪܥ ܒܚܩܠܗ ܕܒܪܢܫܐ ܕܡܙܪܥ ܙܪܥܐ
ܛܒܐ ܒܚܩܠܗ ܕܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܕܢܐܬܐ ܒܝܘܡܐ ܕܚܨܕܐ ܘܢܫܪܐ
ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܠܡܪܓܐ ܕܙܪܥ ܒܚܩܠܗ ܕܚܛܐ ܗܘ
ܕܒܪܢܫܐ ܢܐܡܪ ܠܗ ܠܡܢܐ ܕܢܬܟܢܫ ܟܠܗ ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܡܢ ܒܝܬܝ
ܘܢܟܢܫ ܠܟܠܗ ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܠܡܚܙܢܘܬܝ ܘܢܫܪܐ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܠܡܪܓܐ ܕܙܪܥ ܒܚܩܠܗ ܕܚܛܐ ܗܘ ܕܒܪܢܫܐ ܢܐܡܪ ܠܗ
ܠܡܢܐ ܕܢܬܟܢܫ ܟܠܗ ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܡܢ ܒܝܬܝ ܘܢܟܢܫ ܠܟܠܗ
ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܠܡܚܙܢܘܬܝ ܘܢܫܪܐ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ
ܠܡܪܓܐ ܕܙܪܥ ܒܚܩܠܗ ܕܚܛܐ ܗܘ ܕܒܪܢܫܐ ܢܐܡܪ ܠܗ ܠܡܢܐ
ܕܢܬܟܢܫ ܟܠܗ ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܡܢ ܒܝܬܝ ܘܢܟܢܫ ܠܟܠܗ ܥܫܒܐ
ܕܒܝܫܐ ܠܡܚܙܢܘܬܝ ܘܢܫܪܐ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܠܡܪܓܐ
ܕܙܪܥ ܒܚܩܠܗ ܕܚܛܐ ܗܘ ܕܒܪܢܫܐ ܢܐܡܪ ܠܗ ܠܡܢܐ ܕܢܬܟܢܫ ܟܠܗ
ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܡܢ ܒܝܬܝ ܘܢܟܢܫ ܠܟܠܗ ܥܫܒܐ ܕܒܝܫܐ ܠܡܚܙܢܘܬܝ
ܘܢܫܪܐ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܠܡܪܓܐ ܕܙܪܥ ܒܚܩܠܗ ܕܚܛܐ
ܗܘ

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃
5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃
6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש
אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל
לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃
9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃
10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃
11 ותדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים
את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה
ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ
על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃
23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־ארץ
למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חיתו הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש
על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים
את כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים
את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃
4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃
5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה
את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃
11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃
12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון
הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן
אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר
כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים
ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם
לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח
אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח
מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש
את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים
האדם והאשתו ולא יתבוששו׃

3 Now the serpent was more crafty
than any of the wild animals
the LORD God had made. He asked
the woman, "Did God really say
you must not eat from any tree
in the garden?" 2 The woman
answered the serpent, "We may
eat the fruit from the trees
in the garden, 3 except from
the tree in the middle of the
garden, for God said, "You
must not eat from it or even
touch it, or you will die."
4 "You will not surely die,"
the serpent hissed to the
woman. 5 "For God knows that
when you eat from it your
eyes will be opened, and you
will be like God, knowing
good and evil." 6 The woman
saw that the tree was
beautiful and desirable,
and she wanted the wisdom it
could give her. So she took
some of the fruit and ate it.
She also gave some to her
husband, who was with her,
and he ate it. 7 Suddenly,
they both saw clearly
(Geenna g1067) that they were
naked! So they sewed fig
leaves together to make
aprons for themselves.
8 That evening they heard
the LORD God walking in the
garden, and they hid from
him among the trees. 9 The
LORD God called to the man,
"Where are you?" 10 He
answered, "I heard you
walking in the garden, and
I hid because I was naked."
11 "Who told you you were
naked?" God asked. "Have you
eaten from the tree I
commanded you not to eat
from?" 12 The man replied,
"It was the woman you
gave me who gave me the
fruit, and I ate it."
13 Then the LORD God asked
the woman, "What have you
done?" She replied, "The
serpent deceived me, and
I ate the fruit."
14 So the LORD God said to
the serpent, "Because you
have done this, you will
be cursed more than any
animal, wild or tame.
You will slither on your
belly and eat dust all
your life. 15 And I will
put enmity between you
and the woman, and between
your offspring and her
offspring. He will crush
your head, and you will
strike his heel." 16 Then
he said to the woman,
"I will greatly increase
your pain in childbirth,
and you will bear your
children in pain. And you
will be ruled by your
husband." 17 Then he
said to Adam, "Because
you listened to your wife
and ate the fruit I
forbade you to eat,
the ground will be
cursed because of you.
You will eat your food
from it only by
continual toil and
sweat. 18 It will
produce thorns and
thistles for you,
and you will eat
the plants of the
field. 19 You will
earn your bread by
the sweat of your
face until you
return to the
ground from which
you were taken.
For you were made
from dust, and
you will return
to dust."

4 Now Adam had sex with
his wife Eve, and she
became pregnant. When
she gave birth to Cain,
she said, "With the
LORD's help I have
produced a man!"
2 Later she gave
birth to his brother,
Abel. Abel became a
shepherd, but Cain
became a farmer.
3 When it was time
for the harvest,
Cain presented some
of his crops as a
gift to the LORD.
4 But Abel gave the
LORD the fat from
the first born of
his flock. The
LORD was pleased
with Abel and his
gift, 5 but he
was not pleased
with Cain and his
gift. So Cain
became very angry,
and his face
showed his
anger. 6 The
LORD said to
Cain, "Why are
you so angry?
Why has your
face fallen?
7 If you do
what is
right, you
will be
accepted.
But if you
do not do
what is
right,
sin is
crouching
like a
wild
animal
outside
your door
eager to
pounce on
you. You
must
master
it."
8 Cain
invited
his
brother
Abel to
go with
him to
the
fields.
And
while
they
were
there
together
in the
fields,
Cain
attacked
his
brother
and
killed
him.
9 Then
the
LORD
asked
Cain,
"Where
is your
brother
Abel?"
Cain
replied,
"How
should
I know?
Am I
my
brother's
keeper?"
10 But
the
LORD
said,
"What
have
you
done?
Your
brother
lies
dead
on the
ground
because
you
killed
him.
11 So
now
you
are
cursed
and
must
leave
the
ground
that
has
drunk
your
brother's
blood
you
have
spilled.
12 From
now
on
when
you
till
the
ground
it
will
not
yield
any
crops
for
you.
You
will
be
a
fugitive
and
a
wanderer
on
the
earth."
13 Cain
replied
to
the
LORD,
"My
punishment
is
more
than
I
can
bear.
14 You
have
driven
me
off
this
land
and
from
your
presence
and
you
will
make
me
a
fugitive
and
a
wanderer
on
the
earth,
and
anyone
who
sees
me
will
kill
me."
15
But
the
LORD
said
to
him,
"
No
one
will
kill
you
for
this
crime
because
I
will
take
seven
times
more
revenge
against
the
person
who
does
it."
So
the
LORD
put
a
mark
on
Cain
so
that
anyone
who
saw
him
would
not
kill
him.
16
Then
Cain
left
the
LORD
and
settled
in
the
land
of
Nod
,
east
of
Eden.
17
Cain
had
sex
with
his
wife
,
and
she
became
pregnant
and
gave
birth
to
a
son
named
Enoch
.
Cain
also
built
a
city
and
named
it
after
his
son
Enoch
.
18
Later
Enoch
became
the
father
of
Irad
,
who
was
the
father
of
Mehujael
,
who
was
the
father
of
Methushael
,
who
was
the
father
of
Lamech
.
19
Lamech
married
two
women
,
Adah
and
Zillah
.
20
Adah
gave
birth
to
Jabal
,
who
became
the
ancestor
of
those
who
live
in
tents
and
raise
livestock
.
21
His
brother
was
Jubal
,
who
became
the
ancestor
of
all
who
play
the
lyre
and
flute
.
22
Zillah
also
gave
birth
to
a
son
,
Tubal-cain
,
who
made
all
kinds
of
tools
out
of
bronze
and
iron
.
Tubal-cain
had
a
sister
named
Naamah
.
23
One
day
Lamech
said
to
his
wives
,
"
Adah
and
Zillah
,
listen
to
me
.
You
wives
of
Lamech
,
listen
to
what
I
say
.
I
killed
a
man
who
attacked
me
,
and
I
would
do
it
again
if
I
had
to
.
24
If
Cain
must
be
avenged
seven
times
,
then
Lamech
must
be
avenged
seventy
-
seven
times
!"
25
Adam
had
sex
with
his
wife
again
,
and
she
gave
birth
to
a
son
.
She
named
him
Seth
,
saying
,
"
God
has
given
me
another
child
to
take
the
place
of
Abel
,
since
Cain
killed
him
."
26
When
Seth
grew
up
,
he
also
had
a
son
,
and
they
named
him
Enosh
.
At
that
time
people
began
to
call
on
the
LORD
by
name
.

मेरे प्रेमी! मेरा मन मेरे भीतर से गिरकर मेरा नहीं रहा,
मेरे भीतर गिरकर वहाँ मेरेपन को ले उड़ा। 18 मेरी गवाही
मेरापन ही मेरी ले जाता है और मैं नहीं 19 मानने योग्य
प्रकाशित वाणी हूँ। 20 मेरी ही है, मनमोहन गोपालन
गोपाल ही मक्खन मेरा मथानेवाला गोपाली ही मेरी
प्रेमिका, मनमोहन गोपाल वह मेरा,

Daniel

1 In the third year of the reign of Jehoiakim king of Judah, Nebuchadnezzar king of Babylon came to Jerusalem and besieged it. 2 And the Lord gave into his hand Jehoiakim king of Judah, and some of the vessels of the house of God. And he brought them to the land of Shinar, to the house of his god, and he placed the vessels in the treasury of his god. 3 Then the king commanded Ashpenaz, his chief eunuch, to bring some of the people of Israel, both of the royal family and of the nobles, 4 young men in whom there was no blemish, but good looking, and skillful in all wisdom, endowed with knowledge, understanding learning, and able to serve in the king's palace, and to teach them the literature and language of the Chaldeans. 5 The king appointed for them a daily portion of the king's rich food and of the wine he drank, that they should be trained for three years, at the end of which they should stand before the king. 6 Among these there were from the people of Judah Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah. 7 To them the chief eunuch gave new names, calling Daniel Belteshazzar, Hananiah Shadrach, Mishael Meshach, and Azariah Abednego. 8 But Daniel resolved that he would not defile himself with the king's rich food and with the wine he drank. Therefore he asked the chief eunuch for permission not to defile himself this way. 9 Now God had brought Daniel to favor and compassion with the chief eunuch, 10 who said to Daniel, "I fear my lord the king, who appointed your food and your drink; for why should he see your faces looking more dejected than those of the young men your age? Then you would endanger my head with the king." 11 Daniel then said to the steward whom the chief eunuch had appointed over Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah, 12 "Please test your servants for ten days; let us be given vegetables to eat and water to drink. 13 Then let our appearance be observed before you, and the appearance of the young men who eat the portion of the king's rich food; and as you see, deal with your servants." 14 So he listened to them in this matter, and tested them for ten days. 15 At the end of ten days it was found that they looked better and healthier than all the young men who had been eating the king's rich food. 16 So the steward took away their portion of the rich food and the wine they were to drink, and gave them vegetables instead. 17 As for these four young men, God gave them knowledge and skill in all literature and wisdom; and Daniel had understanding in all visions and dreams. 18 At the end of the time when the king had said they should be brought in, the chief eunuch presented them before Nebuchadnezzar. 19 The king talked with them, and among all of them there was none found like Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah; so they entered the king's service. 20 In every matter of wisdom and understanding concerning which the king inquired of them, he found them ten times better than all the magicians and astrologers in his entire realm. 21 And Daniel remained there until the first year of King Cyrus.

2 In the second year of the reign of Nebuchadnezzar, Nebuchadnezzar had dreams; his spirit was troubled and he could not sleep. 2 So the king commanded that the magicians, astrologers, sorcerers, and Chaldeans be called to tell the king his dreams. So they came and stood before the king. 3 The king said to them, "I have had a dream, and my spirit is troubled to understand the dream." 4 Then the Chaldeans spoke to the king in Aramaic, "O king, live forever! Tell your servants the dream, and we will show the interpretation." 5 The king replied to the Chaldeans, "My decision is firm: if you do not make known to me the dream and its interpretation, you will be torn limb from limb, and your houses will be turned into dung heaps. 6 But if you do make known the dream and its interpretation, you will receive from me gifts, rewards, and great honor. Therefore, make known to me the dream and its interpretation." 7 They replied again, "Let the king tell his servants the dream, and we will show its interpretation." 8 The king said, "I know for certain that you are trying to gain time, because you see my decision is firm: 9 if you do not make known the dream, there is but one decree for you. You have agreed to speak lying and corrupt words before me, hoping that the situation will change. Therefore, tell me the dream, so I will know that you can show me its interpretation." 10 The Chaldeans replied to the king, "There is no one on earth who can do what the king asks! No king, however great and powerful, has ever asked such things of any magician, astrologer, or Chaldean. 11 What the king asks is too difficult; no one except the gods can tell it to the king, and they do not live among mortals." 12 This made the king very angry and furious, and he ordered the execution of all the wise men of Babylon. 13 So the decree was issued that the wise men should be killed, and Daniel and his friends were included among those who were to be killed. 14 Then Daniel spoke with wisdom and discretion to Arioch, the king's executioner, who was about to kill the wise men of Babylon. 15 He said to the king's officer, "Why is the decree so harsh?" Then Arioch explained the matter to Daniel. 16 Daniel went to the king and asked for more time, so that he could interpret the dream for him. 17 Then Daniel went home and told his friends Hananiah, Mishael, and Azariah what had happened. 18 He told them to pray to the God of heaven for his mercy concerning this secret, so that Daniel and his friends would not be killed along with the other wise men of Babylon. 19 That night God revealed the secret to Daniel in a vision, and Daniel blessed God of heaven 20 saying, "Blessed be the name of God forever and ever, for wisdom and power belong to him. 21 He controls the times and seasons; he deposes kings and establishes others. He gives wisdom to the wise and knowledge to those who understand. 22 He reveals deep and hidden things; he knows what lies in darkness, and light is with him. 23 I thank and praise you, God of my ancestors, for you have given me wisdom and power; you have now revealed to me what we asked of you, for you have revealed to us the king's dream." 24 Then Daniel went to Arioch, whom the king had appointed to kill the wise men of Babylon, and said to him, "Don't kill the wise men of Babylon! Take me to the king, and I will interpret his dream." 25 Arioch took Daniel to the king and said, "I have found among the exiles from Judah someone who can interpret the king's dream!" (aiōn g165)

22 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
23 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
24 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
25 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν

3 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
2 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
3 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
4 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
5 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
6 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
7 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
8 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
9 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
10 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
11 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
12 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
13 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
14 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
15 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
16 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
17 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
18 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
19 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν

5 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
2 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
3 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܕܢܦܠܘܢ ܒܝܕ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܠܗ

2-Timothy

1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the will of God according to the promise of life
2 which is in Christ Jesus, to Timothy, my beloved child: Grace, mercy, and peace
from God the Father and Christ Jesus our Lord. 3 I thank God, whom I serve
with a clear conscience, as my forefathers did, when I remember you
4 in my prayers night and day. Recalling your tears, I long to see you
so that I may be filled with joy. 5 I am reminded of your sincere faith,
which first lived in your grandmother Lois and your mother Eunice
and now, I am sure, lives also in you. 6 For this reason I remind you to
fan into flame the gift of God, which you received when my hands
laid upon you. 7 For God did not give us a spirit of timidity, but
of power, love, and self-discipline. 8 So do not be ashamed to testify
about our Lord, nor be ashamed of me, his prisoner. Instead, share
with me in suffering for the sake of the gospel, by the power of God.
9 He saved us and called us to a holy life—not because of our
efforts but because of his own purpose and grace. This grace
was given us in Christ Jesus before the beginning of time, 10 but it
has now been revealed through the appearing of our Savior, Christ
Jesus, who has broken the power of death and has brought
life and immortality to light through the gospel. 11 For this
gospel I was appointed a herald and an apostle and a teacher.
12 That is why I suffer as I do. But I am not ashamed, for I know
whom I have believed, and I am convinced that he is able to
guard what I have entrusted to him for that day. 13 Hold
fast the pattern of sound teaching you heard from me, in the faith
and love in Christ Jesus. 14 Guard the precious truth entrusted
to you, with the help of the Holy Spirit who lives within us.
15 You know that everyone in the province of Asia has turned
away from me, including Phygelus and Hermogenes. 16 May the
Lord bless the family of Onesiphorus because he often encouraged
me and didn't care that I was a prisoner. 17 When he came to
Rome, he searched for me until he found me. 18 May the Lord
give him his reward from the Lord on that day! You know how
many things he did for me in Ephesus.

2 My child, be strong in the grace that is in Christ Jesus.
2 What you have heard from me, you should entrust to faithful men who
will be able to teach others also. 3 Suffer with me like a good soldier
of Christ Jesus. 4 No soldier on active duty gets involved in
business affairs, for he must please his commanding officer.
5 (Tartaroō g5020) Athletes must follow the rules if they want to win the
race. 6 The farmer who works the land should be the first one
to share the harvest. 7 Think about what I say, for the Lord will
give you understanding in all things. 8 Remember that Jesus Christ,
descended from King David, was raised from the dead, as my
gospel proclaims. 9 For this gospel I suffer even to the point of
being chained like a criminal, but God's message is not chained.
So I endure everything for the sake of those God chosen, that they
too may obtain the salvation in Christ Jesus and the glory that
will last forever. 11 This is a faithful saying: If we have died
with him, we will also live with him; 12 if we endure, we will
also reign with him. If we deny him, he will deny us. 13 If we
are faithless, he remains faithful, for he cannot deny himself.
14 Remind them of these things, and warn them in the presence
of God not to argue about words. This does no good at all and
only ruins those who listen. 15 Do your best to present yourself
to God as a workman who has no need to be ashamed, a workman
who correctly handles the word of truth. 16 Avoid the babbling
of those who want to be spiritual, for it will lead people into
more and more ungodliness. 17 Their teaching will spread like
a cancer. Among those who have been teaching this are Hymenaeus
and Philetus. 18 They have strayed from the truth. They say
that the resurrection has already taken place, and they are
upsetting the faith of some people. 19 But God's firm foundation
stands firm, and it has this seal upon it: "The Lord knows
those who belong to him," and "Everyone who calls on the name
of the Lord must turn away from evil." 20 In a wealthy home
there are not only dishes made of gold and silver, but also
others made of wood and clay. Some are used for special occasions,
others for everyday use. 21 If someone cleans himself
by avoiding these things, he will be a special vessel
dedicated to God, useful to his master and prepared
to do any good work he wishes to do.

22 לפני חג הפסח, כאשר ידע ישוע שעתו
הגיעה לעבור מן העולם אל האב, אהב את
תלמידיו אשר היו בעולם עד הקצה.

3

ובעת הסעודה, כאשר כבר הכניס השטן
לבו של יהודה איש קריות, בן שמעון,
2 לבגוד בישוע, ידע ישוע כי האב נתן
בידיו הכל, וכי הוא יצא מאת האלוהים
וחוזר אל האלוהים. 3 לכן קם ישוע מן
הסעודה, הניח את בגדיו, ולקח מגבת
והתאזר בה. 4 אחר כך יצק מים לתוך
כיור, והחל לרחוץ את רגלי תלמידיו
ולנגב אותן במגבת אשר אזר בה. 5 אולם
כאשר הגיע אל שמעון כיפא, אמר לו
שמעון: אדוני, אתה רוחץ את רגלי?
6 ענה ישוע ואמר לו: מה שאני עושה
עתה אינך יודע עכשיו, אך תדע אחר
כך. 7 אמר לו כיפא: לעולם לא תרחץ
את רגלי. ענה לו ישוע: אם לא ארחץ
אותך, אין לך חלק עמי. 8 אמר לו שמעון
כיפא: אדוני, לא רגלי בלבד, אלא גם
ידי וראשי. 9 אמר לו ישוע: מי שרחוץ
אינו צריך אלא לרחוץ רגליו, כי הוא
טהור כולו. ואתם טהורים, אך לא כולכם.
10 כאשר נגמר הרחצת רגלי תלמידיו
לקח ישוע את בגדיו, ושב אל השולחן.
אמר אליהם: הבנתם מה עשיתי לכם?
11 אתם קוראים לי רבי ואדוני, ונכון
הוא, כי כך אני. 12 ואם אדוני ורבכם
רחץ את רגלי, גם אתם חייבים לרחוץ
זה את רגלי זה. 13 אמן, אמן אומר לכם:
עבד אינו גדול מאדונו, ולא שליח גדול
מן השולח אותו. 14 אם יודעים אתם
דברים אלה, אשרי אתם אם תעשו אותם.
15 אינני מדבר אל כולכם, כי יודע אני
את אלו שבחרתי. אך הכתוב יתקיים:
האוכל לחמי הרים עליי עקב. 16 אמן,
אמן אומר לכם: שליח אינו גדול מן
השולח אותו. 17 אם יודעים אתם דברים
אלה, אשרי אתם אם תעשו אותם. 18 לא
כולכם אני מדבר. אני יודע את אלו
שבחרתי בהם. אולם הכתוב יתקיים:
האוכל לחמי הרים עליי עקב. 19 עתה
אני אומר לכם לפני שיתקיים, כדי
שתאמינו כאשר יתקיים: אני הוא.
(aiōn בעולם הזה, בעולם הבא, בדורות
g165)

1 המחברים לבן מי הוא, מתחילת ומה בא מי הבטיח לבן ה מתחילת ומה בטיחה, בחטיב שיש ה בחבר מתחילת 2 ושנה מלחמה מלכות מתחילת ומה מלכות מלך ושנה לבן מי שנה הלבן ומה המתחילת ומה מלכות בן 3 בחבר ושנה בחבר ה (aiōnios g166) לי מלכות מלך בחבר ומה בן מלכות מלך לבן מי מלכות בן 4 ושנה בחבר בחבר בין מלך בחבר מלך בן מתחילת מלך ומה 5 מלחמה בחבר ומה בחבר מלכות לבן בחבר ומה בן ומה מלחמה לבן מי בחבר מלכות מלך בחבר בחבר מלכות בן 6 בן מלך לבן מלכות בחבר מלכות בן 7 לבן מלכות בחבר בחבר מלכות בן מלכות בן מלכות בן מלכות בן מלכות, מתחילת ומה בן מלכות בחבר בחבר בין מלכות בן מלכות לבן מלכות בחבר בין בחבר מלכות בחבר בחבר מלכות בן מלכות לבן מלכות בחבר בחבר מלכות בן 8 בן מלכות לבן מלכות לבן מלכות בחבר בחבר מלכות בן 9 בן ומה בחבר בחבר מלכות בן 10 בן מלכות בחבר בחבר מלכות בן מלכות בחבר בחבר מלכות בן מלכות בחבר בחבר מלכות

לא הלכתי אל אדם ולא אל בשר ודם׳ לא עלה
אל ירושלים אל אלו אשר היו לי לשליחים
לפני׳ אבל הלכתי לערב׳ ואחר שבתי שוב
אל דמשק׳ 16 ואל ירושלים לא עליתי׳ אבל
אל ארץ ערב׳ ואל דמשק׳ ואל ירושלים׳
אל אלו אשר היו לי לשליחים׳ לא עליתי׳
אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ 17 ואל אלו אשר לא ראו את
פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר
לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
18 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
19 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
20 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
21 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
22 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
23 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
24 ואל אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל
ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳

4 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
2 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
3 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
4 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
5 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
6 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
7 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
8 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
9 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
10 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
11 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
12 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
13 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
14 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
15 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
16 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
17 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
18 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
19 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
20 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
21 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳

5 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
2 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
3 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
4 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
5 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
6 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
7 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
8 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
9 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
10 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
11 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
12 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
13 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
14 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
15 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
16 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
17 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
18 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
19 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
20 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳
21 אבל אל ארץ יהודה׳ ואל אלו אשר לא
ראו את פני׳ אבל אל ארץ יהודה׳ ואל
אלו אשר לא ראו את פני׳ אבל אל ארץ
יהודה׳ ואל אלו אשר לא ראו את פני׳

ܡܬܝܘܢ ܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܠܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܠܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃
2 ܘܠܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ׃ ܘܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃
3 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ (aiōn g165)
4 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ׃ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
5 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃
ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ׃ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ׃
ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ
ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ׃
ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 7 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃
ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ׃ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ׃ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ׃ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
8 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃
ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃
ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ 9 ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܪ׃ ܘܐܡܘܪ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ׃
ܘܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܩܝܡ׃ ܘܝܘܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܪܝܐ׃
ܘܥܙܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃
ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ 10 ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ׃ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃
ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ׃
ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ 11 ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܐܚܘܗܝ
ܕܝܠܝܗ׃ ܘܒܥܕܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ ܘܐܚܝܗ ܕܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ׃
12 ܘܐܚܪܝ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ ܠܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܠܬܝܐ׃ ܘܫܠܬܝܐ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ׃
ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ׃ ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ׃ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ׃
ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ׃ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ׃ ܘܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃
13 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ׃ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܬܝܐ׃ ܘܡܬܬܝܐ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃

ראשון-ב

1 מעשה לבעלים שהיו שבעה אחים ואחד מהם נקרא יוסף 2 ויהי בעוד יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את צאן אחיו בצאן והנער היה עם בני בלהה ובני זלפה נשי אביו ויביא יוסף את דבתם רעה אל אביהם 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא ועשה לו כתנת פסים 4 ויראו אחיו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו ויתעבו אותו ולא יכלו דברו לשלום 5 וחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אותו 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם משתחוים לאלמתי 8 ויאמרו לו אחיו המלוך תמלוך עלינו אם משול תמשל בנו ויוסיפו עוד שנא אותו על חלומותיו ועל דבריו 9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה 11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר 12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר אליו הנני 14 ויאמר אליו לך נא ראה את שלום אחיך ושלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה 15 ומצאהו איש והנה תועה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש

רומים

1 שאול עבד ישוע המשיח נקרא לשליחות
ונבחר לבשר את הבשורה של אלוהים 2 אשר
הבטיח מראש דרך נביאיו בכתבי הקודש
3 בנו, שנולד לצאצא של דוד לפי הבשר
ונבחר לבן אלוהים בכוח לפי רוח הקודש
מתוך תחיית המתים. זהו ישוע המשיח
אדוננו, 4 אשר דרכו קיבלנו חסד ושליחות
להביא את בשורת האמונה לכל העמים
למען כבודו. גם אתם, קוראי רומא, נקראתם
לשייך לו. 5 אני, שאול, כותב אליכם
מתוך אהבה לאלוהינו ולאדוננו ישוע המשיח.
אני מברך אתכם בברכת שלום ואומר
לכולכם, אהובי אלוהים, קדושים לעם
אלוהינו. 6 בזכות אמונתכם אלוהים
בחר בכם לשרתו. 7 (aïdios g126) אני מאחל
לכולכם חסד ושלום מאלוהינו אבינו
ומאדוננו ישוע המשיח. 8 (aiōnios g166) ראשית
אני מודה לאלוהי על כולכם, כי אמונתכם
נודעת בכל העולם. 9 אלוהים, אותו אני
משרת בלב שלם בבשורת בנו, עד כדי
שאני מזכיר אותכם בכל תפילותי. 10 אני
מבקש מאלוהים שיאפשר לי לבוא אליכם
בקרוב, אם רצונו. 11 אני מתגעגע לראות
אתכם ולחלוק עמכם מתנה רוחנית
שתחזק אתכם. 12 כלומר, אני רוצה
שנעודד זה את זה באמונתנו, אני ואתם
כאחים. 13 אחי, אני רוצה שתדעו
שרבות פעמים תכננתי לבוא אליכם
אבל נמנעתי מכך עד עכשיו. אני רוצה
שאגיע אליכם ואביא פרי בדיוק כפי
שעשיתי בשאר העמים. 14 (aiōn g165)
אני חייב לכל האנשים, הן יוונים והן
לא יוונים, הן חכמים והן פשוטי עם.
15 לכן אני מוכן ומצפה לבוא אליכם
גם אתם, קוראי רומא. 16 אני לא מתבייש
בבשורת המשיח, כי היא כוח אלוהים
לישועת כל המאמינים, קודם היהודים
ואחר כך הגויים. 17 בבשורה זו מגלה
אלוהים את צדקתו לאדם, מאמונה
ועד אמונה, כפי שכתוב: "הצדיק יחיה
באמונתו". 18 אלוהים מגלה את כעסו
מן השמים על כל אי-צדק ועוולה
של בני אדם, אנשים אשר דוכאים
את האמת בעוולתם. 19 אמת זו ידועה
לכולם, כי אלוהים הודיע לכולם
אודותיו. 20 מאז בריאת העולם
אלוהים מגלה את עצמו לעין כל
בדברים שברא, כגון כוחו הנצחי
ואופיו האלוהי. לכן אין לאדם
תירוץ לא להאמין. 21 אמנם הם
הכירו את אלוהים, אבל לא כיבדו
אותו כאלוהים ולא הודו לו על
הטובות שהעניק להם. מחשבותיהם
הפכו לריקות ולבם הפך לחשוך
ומבולבל. 22 (aiōnios g166) בעוד הם
טוענים שהם חכמים, הם הפכו
לטיפשים. 23 הם החליפו את כבוד
אלוהים הנצחי בדמויות עשויות
מבני אדם, בעופות, בבהמות ובזוחלים.
24 לכן אלוהים הרשה להם לעשות
מה שלבם חפץ, לטמא את גופם
ולבזות זה את זה. 25 הם החליפו
את האמת האלוהית בשקר, הם
עבדו את הבריאה ולא את הבורא
שראוי לכל הכבוד. אמן. (aiōn g165)

Revelation

1 The revelation of Yeshua the Messiah, which Elohim gave him to show his servants what must soon happen; and he made it known by sending his messenger to his servant Yochanan, 2 who testified to the word of Elohim and to the testimony of Yeshua the Messiah, even to all he saw. 3 Blessed is he who reads aloud and those who hear the words of this prophecy and keep what is written in it; for the time is near. 4 Yochanan, to the seven congregations in the province of Asia: Grace to you and shalom from Yahweh, who is and who was and who is coming, and from the seven spirits before his throne, 5 and from Yeshua the Messiah, the faithful witness, the firstborn from the dead, and the ruler of the kings of the earth. To him who loves us and has released us from our sins by his blood, 6 and has made us a kingdom, priests to his Elohim and Father, to him be the glory and the power forever and ever. Amen. 7 Behold, he is coming with the clouds, and every eye will see him, even those who pierced him; and all the tribes of the earth will mourn because of him. Even so, Amen. 8 "I am the Aleph and the Tav," says Yahweh Elohim, who is and who was and who is coming, the Almighty. 9 I, Yochanan, your brother and partner in the suffering and the kingdom and the patient endurance in Yeshua, was on the island called Patmos because of the word of Elohim and the testimony of Yeshua. 10 I was in the spirit on the Day of Yahweh, and I heard behind me a loud voice like a trumpet, 11 saying, "Write what you see on a scroll and send it to the seven congregations: to Ephesus, to Smyrna, to Pergamum, to Thyatira, to Sardis, to Philadelphia, and to Laodicea." 12 I turned to see the voice that was speaking to me, and when I turned I saw seven golden lampstands, 13 and among the lampstands one like a son of man, clothed in a long robe and with a golden sash around his chest. 14 His head and his hair were white as white wool, as snow; his eyes were like a flame of fire, 15 his feet were like burnished bronze refined in a furnace, and his voice was like the roar of many waters. 16 In his right hand he held seven stars, and from his mouth came a sharp two-edged sword; and his face was like the sun when it shines at its full strength. 17 When I saw him, I fell at his feet as though I were dead. But he laid his right hand on me and said, "Do not be afraid. I am the Aleph and the Tav, the first and the last, 18 and the living one. I died, but now I live forever and ever! And I have the keys of death and Hades. 19 Write down what you have seen, what is now happening and what will happen later. 20 The secret meaning of the seven stars you saw in my right hand and of the seven golden lampstands is this: the seven stars are the angels of the seven congregations, and the seven lampstands are the seven congregations.

2 To the angel of the congregation in Ephesus write: This is the message of him who holds the seven stars in his right hand and who walks among the seven golden lampstands. 2 I know all about your deeds, your hard work and your patient endurance. I know that you cannot put up with evil people, and you have put to the test those who say they are apostles but are not, and you have found them to be liars. 3 You have patiently endured many things for my name's sake and have not grown weary. 4 But I have this against you: you have left your first love. 5 Remember how far you have fallen! Repent and do the things you did at first. If you refuse to repent, I will come to you and remove your lampstand from its place among the congregations. 6 But you have this in your favor: you hate the practices of the Nicolaitans, just as I do. 7 Let everyone who has ears listen to what the Spirit says to the congregations. To the victor who overcomes I will give the right to eat from the tree of life, which is in the garden of Elohim.

8 To the angel of the congregation in Smyrna write: This is the message of the first and the last, who died and came back to life. 9 I know all about your troubles and your poverty—but you are rich! I know how the people who say they are Yehudim slander you. But they are not Yehudim; they are a synagogue of Satan. 10 Don't be afraid of what you will suffer. The devil will put some of you in prison to test you, and you will have ten days of trouble. Be faithful even if you face death, and I will give you the crown of life. 11 Let everyone who has ears listen to what the Spirit says to the congregations. The victor who overcomes will not be hurt by the second death.

12 To the angel of the congregation in Pergamum write: This is the message of the one who has the sharp two-edged sword. 13 I know that you live where Satan's throne is located. But you are holding fast to my name and you haven't denied your faith in me even when Antipas, my faithful witness, was killed in your city, where Satan lives. 14 But I have a few things against you: some of you are following the teaching of Balaam, who taught Balak how to make the people of Yisrael sin by eating food offered to idols and committing immorality. 15 In the same way, some of you are following the teaching of the Nicolaitans. 16 So repent! If you don't, I will come to you soon and will fight against them with the sword of my mouth. 17 Let everyone who has ears listen to what the Spirit says to the congregations. To the victor who overcomes I will give some of the hidden manna. I will also give a white stone with a new name written on it, a name known only by the one who receives it.

18 To the angel of the congregation in Thyatira write: This is the message of the Son of Elohim, whose eyes are like a flame of fire and whose feet are like burnished bronze. 19 I know all about your deeds, your love and your faith, your service and your patient endurance. I know that you are now doing more than you did at first. 20 But I have this against you: you let that woman Yezebel, who calls herself a prophetess, teach and lead my servants astray so they commit immorality and eat food offered to idols. 21 I have given her time to repent, but she refuses to repent of her immorality. 22 So I will throw her into a sickbed, and those who commit immorality with her will suffer great pain unless they repent of her evil deeds. 23 I will also kill her followers. Then all the congregations will know that I am the one who searches minds and hearts, and I will give each one of you what your deeds deserve. 24 But the rest of you who live in Thyatira, who don't follow her teaching and don't know what people call her secret teachings, I will place no other burden on you except that you must hold on to what you have until I come. 25 To the victor who overcomes and who keeps my deeds to the end, I will give authority over the nations. 26 He will rule them with a rod of iron and they will be like clay pots that I will break in pieces, just as I have received authority from my Father. 27 And I will give him the morning star. 28 To the victor who overcomes I will give the same authority I have received from my Father. 29 Let everyone who has ears listen to what the Spirit says to the congregations.

לעיר הראיתי 27 הרחבת לב הרחבת לב הקלת מן אלף, בדר יצוה
בשרה הזנות הקלת הטיה הטיה הזנות הקשה בשרה הטיה לעיר הרחב
לעיר הראיתי 28 אלף מן לחמדיכי פיה, אדם לב אדם נשבה הטיה
הנה 29 הטיה לעיר נשבה הזנות הטיה הרחב הזנות מן

3 אם יתיר הרחם בחלה הנוגה הנחנה הרחלה
הטיה בדר הרחבת הרחבה הטלה הטיה בשרה מן הטיה
2 הטיה הנחנה הטיה הטיה לא הטיה הרחבה הטבה
לא הרחבת הטיה הנחנה הבלע הטיה הנחנה הטבה, אמה
יבלה 3 הטלה מדר הטבה הרחבת הנחנה הנחנה יבש
הטיה הנחנה לא הטיה אמה הטיה הנחנה הטבה הרחב
הטיה הטיה הנחנה הדר הלא הרחב הטיה הלב הטיה
הלא 4 הלבה לא הטיה הלא הטיה הנחנה הנחנה הלא הטיה
הלא הטיה הנחנה הטבה הנחנה הנחנה הנחנ

16 Repent, then! If you don't, I'll come to you
quickly and fight against them with the sword
of my mouth. 17 Let anyone who has an ear
listen to what the Spirit is saying to the
churches. To the victor, I will give some of
the hidden manna. I will also give a white
stone with a new name written on it, a name
known only by the one who receives it.

18 To the angel of the church in Thyatira
write: This is the message from the Son of
God, whose eyes are like blazing fire and
whose feet are like polished bronze. 19 I
know your deeds, your love and faith, your
service and patience, and your deeds of
late are greater than your deeds at first.
20 But I have this against you: You tolerate
that woman Jezebel, who calls herself a
prophet. By her teaching she misleads my
servants into committing sexual sin and
eating food offered to idols. 21 I have
given her time to repent, but she refuses
to repent of her immorality. 22 So I will
throw her on a sick bed, and those who
commit adultery with her will suffer
greatly if they don't repent of her evil
deeds. 23 I will also strike her children
dead. Then all the churches will know that
I am the one who searches minds and
hearts, and I will give each of you what
you deserve. 24 But the rest of you in
Thyatira who don't follow her teaching
and haven't learned her so-called "deep
secrets" — I don't demand anything else
from you. 25 Just hold on to what you have
until I come. 26 To the victor who
faithfully obeys my commands to the end,
I will give authority over the nations.
27 He will rule them with a rod of iron
and smash them like pottery, just as I
received authority from my Father to do
the same. 28 I will also give him the
morning star. 29 Let anyone who has an
ear listen to what the Spirit is saying
to the churches.

3 1 To the angel of the church in Sardis
write: This is the message from the one who
has the seven spirits of God and the seven
stars. I know your deeds. People think you
are alive, but you are dead. 2 Wake up!
Strengthen what little life you have left
before it also dies. For I have found your
deeds incomplete in the sight of my God.
3 Remember what you received and heard.
Obey it and repent. If you don't wake up,
I will come like a thief, and you will
have no idea when I will come to you.
4 But there are some in Sardis who haven't
soiled their clothes with sin. They will
walk with me in white because they are
worthy. 5 The victor will be dressed in
white like them. I will never erase his
name from the book of life but will
acknowledge it before my Father and his
angels. 6 Let anyone who has an ear listen
to what the Spirit is saying to the
churches. 7 To the angel of the church in
Philadelphia write: This is the message
from the holy one, the true one, who has
the key of David. What he opens no one
can close, and what he closes no one can
open. 8 I know your deeds. Look! I have
placed before you an open door that no
one can close. You have little strength,
but you have obeyed my word and haven't
denied my name. 9 Look! I will force
those who belong to the synagogue of
Satan — those who say they are Jews but
aren't, because they are liars — I will
force them to come and bow at your feet
and acknowledge that I have loved you.
10 Because you have obeyed my command
to persevere, I will keep you safe from
the time of testing that will come upon
the whole world to test the people on
earth. 11 I am coming soon. Hold on to
what you have, so no one will take your
crown. 12 As for the victor, I will make
him a pillar in the temple of my God.
He will never be removed from it. I will
also write on him the name of my God and
the name of the city of my God, the new
Jerusalem, which will come down from my
God out of heaven, and my own new name.
13 Let anyone who has an ear listen to
what the Spirit is saying to the churches.

14 To the angel of the church in Laodicea
write: This is the message from the
Amen, the faithful and true witness,
the beginning of God's creation. 15 I
know your deeds, that you are neither
hot nor cold. I wish you were one or the
other! 16 But since you are lukewarm —
neither hot nor cold — I will spit you
out of my mouth. 17 You say, "I am rich;
I have prospered and need nothing."
But you don't realize how miserable you
are. You are poor, blind, and naked.
18 My advice to you is to buy from me
gold refined by fire so you can become
rich; buy white garments so you can be
clothed and your shameful nakedness will
not be exposed; and buy eye salve so you
can see clearly. 19 I rebuke and discipline
those I love. So be earnest about your
spiritual life and repent of your
lukewarmness. 20 Look! I stand at the
door and knock. If anyone hears my voice
and opens the door, I will come in and
we will eat together as friends.
21 To the victor I will give the
privilege of sitting with me on my
throne, just as I overcame and sat down
with my Father on his throne. 22 Let
anyone who has an ear listen to what
the Spirit is saying to the churches.

4 1 After this I looked and saw a door
standing open in heaven. The voice I had
heard speaking to me like a trumpet said,
"Come up here, and I will show you what
must happen in the future." 2 At once I
was in the Spirit, and there before me
was a throne in heaven with someone
sitting on it. 3 The one sitting there
looked like a jasper and a ruby. A
rainbow that looked like an emerald
encircled the throne. 4 Surrounding
that throne were twenty other thrones
with twenty elders sitting on them.
They were dressed in white and had
golden crowns on their heads. 5 Flashes
of lightning and rumbles and peals of
thunder came from the throne. In front
of the throne burned seven torches of
fire, which are the seven spirits of
God. 6 Also in front of the throne was
something like a sea of glass, as clear
as crystal. In the center, around the
throne, were four living creatures
covered with eyes in front and in back.
7 The first creature was like a lion,
the second like a calf, the third had a
face like a human being, and the fourth
was like an eagle in flight. 8 Each of
these four creatures had six wings and
was covered with eyes inside and out.
Day and night they never stop singing
this song: "Holy, holy, holy is the
Lord God Almighty, who was, who is, and
who is coming." 9 (Hadēs g86) Whenever
the creatures give glory and honor and
thanks to the one who sits on the
throne and who lives forever and ever,
10 the twenty elders fall down before
him and worship the one who lives
forever and ever. They lay their
crowns before the throne and say,
11 "You are worthy, our Lord and God,
to receive glory and honor and power.
For you created everything, and it
exists because you wanted it and
created it."

5 1 I then saw in the right hand of
the one who was sitting on the throne a
scroll with writing on both sides and
sealed with seven seals. 2 And I saw a
powerful angel who was shouting out
loud, "Who is worthy to break the seals
and open the scroll?" 3 But there was
no one in heaven or on earth or under
the earth who was able to open the
scroll or even to look at it. 4 I began
to weep because there was no one worthy
to open the scroll and look at it.
5 But one of the elders said to me,
"Don't weep! Look! The Lion from the
tribe of Judah, the descendant of
David, has won the victory. He is
worthy to open the scroll and its seven
seals." 6 Then I saw a Lamb standing
between the throne and the four living
creatures and the elders. The Lamb
looked as though he had been killed.
He had seven horns and seven eyes,
which are the seven spirits of God
sent out to the whole world. 7 The
Lamb came and took the scroll from the
hand of the one who was sitting on the
throne. 8 As he took the scroll, the
four living creatures and the twenty
elders fell down before the Lamb.
Each one had a harp and golden bowls
full of incense, which are the prayers
of God's people. 9 They were singing a
new song: "You are worthy to take the
scroll and to break its seals, because
you were killed and your blood paid for
people from every tribe, language,
nation, and ethnic group to be God's
own. 10 You made them into a kingdom
and priests to our God, and they will
reign on the earth." 11 Then I looked
and heard the voice of many angels
around the throne, the living creatures
, and the elders. There were
thousands upon thousands and millions
upon millions of them. 12 They were
shouting out loud, "The Lamb who was
killed is worthy to receive power and
riches and wisdom and strength and
honor and glory and blessing!"
13 Then I heard every creature in
heaven, on the earth, under the earth,
and on the sea, and everything in them
, shouting, "Blessing and honor and
glory and power belong to the one who
sits on the throne and to the Lamb
forever and ever!" 14 The living
creatures kept saying, "Amen!" and the
elders fell down and worshiped.

6 1 I watched as the Lamb broke the
first of the seven seals. Then I heard
one of the four living creatures say
in a voice like thunder, "Come!"
2 So I looked, and there before me was
a white horse! Its rider held a bow,
and he was given a crown. He rode out
to win more victories. 3 When the Lamb
broke the second seal, I heard the
second living creature say, "Come!"
4 This time a fiery red horse came out.
Its rider was given a great sword and
the power to take peace away from the
earth so that people would kill each
other. 5 When the Lamb broke the third
seal, I heard the third living creature
say, "Come!" So I looked, and there
before me was a black horse! Its rider
held a set of scales in his hand.
6 Then I heard what sounded like a
voice from the four living creatures
saying, "A quart of wheat for a day's
pay, and three quarts of barley for a
day's pay! But don't waste the olive
oil and the wine!" 7 When the Lamb
broke the fourth seal, I heard the
voice of the fourth living creature
say, "Come!" 8 So I looked, and there
before me was a pale green horse! Its
rider's name was Death, and Hades
followed close behind him. They were
given power over one-fourth of the
earth to kill people by war, famine,
disease, and wild animals. 9 (Hadēs
g86) When the Lamb broke the fifth
seal, I saw under the altar the souls
of those who had been killed because
of God's word and because they had
borne faithful witness to God. 10 They
called out to God, saying, "How long,
holy and true Master, will you wait
before you judge the people on earth
and avenge our blood against those who
killed us?" 11 Then each of them was
given a white robe and told to wait
quietly for a little longer until the
number of their fellow servants and
brothers who will be killed for their
faithfulness to God is complete.
12 Then I watched as the Lamb broke the
sixth seal. There was a great
earthquake, and the sun turned black
like a piece of sackcloth made from
goat's hair, and the full moon became
red as blood. 13 The stars in the sky
fell to the earth like figs dropping
from a fig tree when it is shaken by a
strong wind. 14 The sky disappeared
like a rolled-up scroll, and every
mountain and island was moved from its
place. 15 Then the kings of the earth,
the princes, the generals, the rich,
the powerful, and everyone else, slaves
and free people, hid themselves in
caves and among the rocks on the
mountains. 16 They kept calling to the
mountains and to the rocks, "Fall on
us and hide us from the face of the
one who sits on the throne and from the
wrath of the Lamb! 17 For the great
day of their wrath has come, and who
can stand before it?"

7 After this I saw four angels
standing at the four corners of the
earth, holding back the four winds so
that no wind could blow on the land or
the sea or any tree. 2 Then I saw
another angel coming up from the east
with the seal of the living God. He
called out to the four angels who had
been given power to harm the land and
the sea, 3 saying, "Don't harm the
land or the sea or the trees until we
have put God's seal on the foreheads
of his servants." 4 I heard how many
were sealed — 144,000 from the tribes
of Israel. 5 From the tribe of Judah
12,000 were sealed, from the tribe of
Reuben 12,000, from the tribe of Gad
12,000, 6 from the tribe of Asher
12,000, from the tribe of Naphtali
12,000, from the tribe of Manasseh
12,000, 7 from the tribe of Simeon
12,000, from the tribe of Levi
12,000, from the tribe of Issachar
12,000, 8 from the tribe of Zebulun
12,000, from the tribe of Joseph
12,000, from the tribe of Benjamin
12,000.

9 After this I looked and saw a great
crowd that no one could count, from
every nation, tribe, people, and
language, standing before the throne
and before the Lamb. They were dressed
in white and were holding palm branches
in their hands. 10 They were crying
out in a loud voice, saying, "Our
salvation belongs to our God who sits
on the throne, and to the Lamb!"
11 All the angels were standing around
the throne and around the elders and
the four living creatures. They fell
down on their faces before the throne
and worshiped God, 12 saying, "Amen!
Blessing and glory and wisdom and
thanksgiving and honor and power and
strength belong to our God forever and
ever. Amen!" 13 Then one of the elders
asked me, "Who are these people in
white robes, and where did they come
from?" 14 I replied, "Sir, you know."
And he said, "These are those who have
come through great tribulation. They
have washed their robes and made them
white in the blood of the Lamb.
15 That is why they are before God's
throne and serve him day and night in
his temple. And the one who sits on
the throne will protect them. 16 They
will never be hungry or thirsty again.
The sun will not burn them, nor any
scorching heat. 17 For the Lamb who is
in the center of the throne will be
their shepherd. He will lead them to
springs of living water. And God will
wipe away all their tears.

ברכתי אתכם 6 ועתה מה אתם אמר
אדני אלהים אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לתת לכם את הארץ הזאת לרשת
אותה כאשר היום הזה 7 ועתה הנה הבכור
ישראל אשר אמר אדני אלהים אתם
מדבר אתם לאמר הנה בכור ישראל הוא
אל אל אלהים אמר אדני אלהים אמר אל
ישראל אשר אמר אתם ראו ראיתי את
עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי
מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו 8 וארד
להצילם מיד מצרים ולהעלות אתם מן
הארץ ההוא אל הארץ הטובה והרחבה
אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
וגם את לחץ מצרים ראיתי אותם
10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא
את עמי בני ישראל ממצרים 11 ויאמר
משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל
פרעה והוצאתי את בני ישראל ממצרים
12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות
אשר שלחתיך בהוצאתך את העם
תעבדון את האלהים על ההר הזה
13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי
בא אל בני ישראל ואמרתי אליהם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי
מה שמו מה אמר אליהם 14 ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה
שלחני אליכם 15 עוד
אמר אלהים אל משה כה תאמר
אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה
זכרי לדר דר 16 לך
ואספת את זקני ישראל
ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם
נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב
לאמר פקד פקדתי אתכם
17 ואמר אעלה אתכם מעני
מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אל ארץ
זבת חלב ודבש 18 ושמעו
לקולך ובאת אתה וזקני
ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה אלהי
העברים נקרה עלינו
ועתה נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו
19 ואני ידעתי כי לא
יתן מלך מצרים אתכם
להלך ולא ברזא חזקה
20 ושלחתי את ידי
והכיתי את מצרים
בכל נפלאתי אשר
אעשה בקרבו ואחרי
כן ישלח אתכם
21 ונתתי את חן העם
הזה בעיני מצרים
והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם
22 ושאלה אשה
משכנתה וגרת
ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלות
ושמתם על בניכם
ועל בנתיכם
ונצלתם את מצרים
10 ויענו משה
ואמר הן לא יאמינו
לי ולא ישמעו בקולי
כי יאמרו לא נראה
אליך יהוה 2 ויאמר
יהוה אליו מה זה
לך ויאמר מטה
3 ויאמר השליכהו
ארצה וישליכהו
ארצה והיה לנחש
ויברח משה מפניו
4 ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך
ואחז בזנבו ויהי
לטה בכפו
5 למען יאמינו
כי נראה אליך
יהוה אלהי אבתם
אלהי אברהם
אלהי יצחק
ואלהי יעקב
6 ויאמר יהוה
אליו עוד הבא
נא ידך בחיקך
ויבא ידו בחיקו
והוצא ידו
והנה ידו
מצרעת כשלג
7 ויאמר
השב ידך אל
חיקך וישב
ידו אל חיקו
והוצא מחיקו
והנה שבה
כבשרו
8 והיה
אם לא
יאמינו
לך ולא
ישמעו
לקול
האות
הראשון
והאמינו
לקול
האות
האחרון
9 והיה
אם לא
יאמינו
גם
לשתי
האתות
האלה
ולא
ישמעו
בקולך
ולקחת
מימי
היאר
והיצקת
היבשה
והיו
המים
אשר
תקח
מן
היאר
והיו
לדם
היבשה
10 ויאמר
משה אל
יהוה בי
אדני לא
איש דברים
אנכי
גם
מתמול
גם
משלשם
גם
מאז
דברך
אל עבדך
כי
כבד
פה
וכבד
לשון
אנכי
11 ויאמר
יהוה אליו
מי שם
פה לאדם
או מי
ישם אלם
או חרש
או פקח
או עור
הלא
אנכי
יהוה
12 (Abyssos g12) ועתה
לך
ואנכי
אהיה
עם
פיך
והורתיך
אשר
תדבר
13 ויאמר
בי אדני
שלח
נא
ביד
תשלח
14 ויחר
אף יהוה
במשה
ויאמר
הלא
אהרן
אחיך
הלוי
ידעתי
כי
דבר
ידבר
הוא
גם
הנה
הוא
יצא
לקראתך
וראך
ושמח
בלבו
15 ודברת
אליו
ושמת
את
הדברים
בפיו
ואנכי
אהיה
עם
פיך
ועם
פיהו
והורתי
אתכם
אשר
תעשון
16 והוא
ידבר
הוא
לעם
אליך
והיה
הוא
יהיה
לך
לפה
ואתה
תהיה
לו
לאלהים
17 ואת
המטה
הזה
קח
בידך
אשר
תעשה
בו
אתת

אם שאינו מאמין, מתחרט ומאמין
בי אינו ראוי לי. 10 ומי שאינו נוטל
את צלבו ומלך אחרי, אינו ראוי לי.
11 כי מי שרוצה לשמור על נפשו
יאבד אותה, ומי שיאבד את נפשו
בגלל, ימצא אותה. 12 אמן אמרתי
לכם, אם לא יפרה גרעין חיטה
שנפל לארץ ויתרקב – הוא נשאר
לבדו; אבל אם יפרה – הוא נושא
פרי רב. 13 מי שאוהב את נפשו
– יאבד אותה, ומי שמוותר על
נפשו בעולם הזה – ישמרנה לחיי
עולם. 14 אם מישהו רוצה לשרת
אותי – יבוא אחרי, ואני – שם
יהיה משרתי. אם מישהו משרת
אותי – אבי יכבד אותו. 15 עתה
נבהלה נפשי, ומה אגיד? אבי,
הושע אותי מן השעה הזאת!
אבל בגלל זה באתי לשעה הזאת.
16 אבי, כבד את שמך! אז יצא
קול מן השמים: "כבדתי ואכבד
עוד". 17 העם שעמד שם שמע
את הקול ואמר: "רעם!" ואחרים
אמרו: "מלאך דיבר אליו!"
18 אבל לא בגלל קולי, אלא בגלל
אלוהים – בגלל הדבר הזה נגלה
אליכם. 19 עתה הגיע הדין לעולם
הזה, ועתה יגורש שר העולם הזה
מן המקום הזה. 20 ואני, אם
אגבה מן הארץ, אמשוך אליי
הכול. 21 אמר זאת כדי לרמוז
איזה מוות אמור למות. 22 אז
הגיבו לו: "אנחנו שומעים מן
התורה שמשיח יחיה לעולם,
ואיך אתה אומר שבן האדם
אמור לעלות? מי הוא בן האדם
הזה?" 23 אז אמר להם: "האור
עוד אתכם לזמן קצר. לכו בעוד
האור אתכם, כדי שלא יתפסו
אתכם החושך; כי מי שהולך
בחושך – לא יודע לאן הוא הולך.
24 בעוד האור אתכם – האמינו
באור, כדי שתהיו בני אור."
אחרי שאמר זאת, הלך ישוע
והסתתר מהם. 25 אף על פי
שעשה אותות כאלה לפניהם,
לא האמינו בו. 26 כך התקיים
דברי הנביא ישעיה: "אדוני,
מי האמין לדבר שלנו? ולמי
נגלתה זרוע אדוני?" 27 לכן
לא יכלו להאמין, כי אמר
ישעיה עוד: "עיניהם עיוור,
ולבם קשה, כדי שלא יראו
בעיניהם ולא יבינו בלבם
ולא ישובו ואני ארפא אותם."
28 ישעיה אמר זאת כי ראה
את כבודו ודיבר עליו. 29 אבל
גם מן הראשים רבים האמינו
בו, אבל מפני הפרושים לא
הודו בו, כדי שלא יגורשו
מבית הכנסת. 30 כי אהבת
הכבוד שלהם גברה על אהבת
אלוהים. 31 ישוע קרא ואמר:
"מי שמאמין בי לא מאמין בי
בלבד, אלא בשולחי. 32 ומי
שרואה אותי – רואה את שולחי.
33 אני, אור העולם, באתי
לעולם, כדי שלא יישאר אף
אחד בחושך. 34 ואם מישהו
שומע את דברי ולא מקיים
אותם – אני לא אשפוט אותו,
כי לא באתי לשפוט את העולם,
אלא לגאול אותו. 35 מי שדוחה
אותי ולא מקבל את דברי –
יש לו שופט: הדבר שדיברתי
– הוא ישפוט אותו ביום האחרון.
36 כי לא מדעתי דיברתי, אלא
אבי שלח אותי – הוא נתן לי
פקודה מה לומר ומה לדבר.
37 ואני יודע שפקודתו – חיי
עולם. לכן, מה שאני אומר –
אני אומר כפי שאבי אמר לי."

13

לפני חג הפסח, כאשר ישוע ידע
שהגיע זמנו לעבור מן העולם
הזה אל אבי, אחרי שאהב את
אנשיו שבעולם – אהב אותם
עד הסוף. 2 בזמן הארוחה,
כאשר השטן כבר הכניס לליבו
של יהודה בן שמעון איש קריות
את הרעיון לבגוד בישוע,
3 ישוע ידע שאבי נתן לו הכול
בידיו, שהוא יצא מאת אלוהים
ושאלוהים שולח אותו אליו.
4 אז קם ישוע מן השולחן, הוריד
את בגדיו העליונים, לקח מגבת
וחגר אותה לגופו. 5 אחר כך
יצק מים לתוך כיור ורחץ את
רגלי תלמידיו, וייבש אותן
במגבת שחגר לגופו. 6 כאשר
הגיע לשמעון כיפא, אמר כיפא
לישוע: "אדוני, אתה רוחץ את
רגלי?" 7 ישוע ענה לו: "מה
שאני עושה עכשיו אינך יודע
עכשיו, אבל תדע אחר כך."
8 כיפא אמר לו: "לא תרחץ את
רגלי לעולם!" ישוע ענה לו:
"אם לא ארחץ אותך – אין לך
חלק אתי." 9 שמעון כיפא אמר
לו: "אדוני, לא רגלי בלבד,
אלא גם ידי וראשי!" 10 ישוע
אמר לו: "מי שרחץ – אין לו
צורך לרחוץ אלא רגליו, כי
הוא נטהר כולו. אתם נטהרתם,
אבל לא כולכם." 11 ישוע ידע
מי יבגוד בו, ולכן אמר: "לא
כולכם נטהרתם." 12 אחרי
שרחץ את רגלי תלמידיו, לבש
את בגדיו ושב אל שולחן האוכל.
הוא שאל אותם: "הבנתם מה
עשיתי לכם? 13 אתם קוראים
לי 'רבי' ו'אדוני', ואתם צודקים
– כי אני הוא. 14 אם אני, אדוניכם
ורבכם, רחצתי את רגלי
תלמידי – גם אתם חייבים
לרחוץ זאת לרגלי חברים.
15 כי נתתי לכם דוגמה, כדי
שגם אתם תעשו כמו שעשיתי
לכם. 16 אמן אמרתי לכם:
עבד אינו גדול מאדונו, ושליח
אינו גדול מן שולחו. 17 אם
אתם יודעים את הדברים
האלה – אשרי אתם אם תעשו
אותם. 18 לא כולכם – אני
יודע את מי בחרתי. אבל
הכתוב אומר: 'מי שאוכל
לחמי הרים עליי עקב.' 19 אני
אומר לכם עכשיו, לפני שיקרה,
כדי שכאשר יקרה – תאמינו
שאני הוא. 20 אמן אמרתי לכם:
מי שקבל אדם שאני שולח –
קיבל אותי; ומי שקבל אותי –
קיבל את שולחי."

12

אחרי שישוע אמר דברים אלה,
הוא נבהל מאוד ואמר: "אמן
אמרתי לכם: אחד מכם יבגוד
בי." 2 התלמידים הביטו זה בזה
בתמיהה, לא יודעים על מי הוא
מדבר. 3 אחד מתלמידיו, שישוע
אהב אותו, ישב ליד שולחן האוכל
ונשען על חזהו. 4 שמעון כיפא
רמז לו שיבקש מישוע לגלות
מי הוא. 5 אז נשען אותו תלמיד
אל חזה ישוע ושאל: "אדוני,
מי הוא?" 6 ישוע ענה: "הוא
שאני אתן לו את הפת אחרי
שאטבול אותה." ואז הרים ישוע
פת וטבל אותה, ונתן ליהודה
בן שמעון איש קריות. 7 אחרי
שיהודה אכל את הפת, נכנס
בו השטן. ישוע אמר לו: "מה
שאתה עומד לעשות – עשה
מהר." 8 אבל אף אחד מן
הנוכחים לא הבין מדוע אמר
לו ישוע דבר כזה. 9 כמה מן
התלמידים חשבו, מפני שיהודה
נושא את הכיס, שישוע אמר לו
לקנות מה שצריך לחג, או
לתת משהו לעניים. 10 אחרי
שיהודה יצא מן המקום, הוא
הלך לילה. 11 אז אמר ישוע:
"עתה הגיע הזמן שבן האדם
יתפאר, ואלוהים יתפאר בו.
12 אם אלוהים יתפאר בו,
אלוהים יכבד אותו בעצמו,
ומיד יכבד אותו. 13 בני,
אני עוד אתכם לזמן קצר.
תחפשו אותי, ומה שאמרתי
ליהודים – אומר עכשיו גם
לכם: אי אפשר לבוא אל
מקום שאליו אני הולך.
14 מצוה חדשה אני נותן
לכם: אהבו זה את זה, כפי
שאהבתי אותכם – אהבו
אותם. 15 אם תאהבו זה את
זה, כולם יידעו שאתם
תלמידיי." 16 אז אמר לו
כיפא: "אדוני, לאן אתה
הולך?" ישוע ענה: "לאן
שאני הולך – לא יכול
לבוא אתי עכשיו, אבל
אחר כך תבוא אחרי."
17 כיפא שאל: "אדוני,
מדוע לא יכול לבוא אתך
עכשיו? אני מוכן אפילו
למות בשבילך!" 18 ישוע
ענה: "אם אתה מוכן
למות בשבילי – אמן
אמרתי לך: לא יקרא
התרנגול עד שתכחיש
אותי שלוש פעמים."

14

"אל יפרע לבבכם! אם
אתם מאמינים בי – אל
יפרע לבבכם! 2 בבית
אבי יש מקומות רבים
לרבים; אם לא – הייתי
אומר לכם. אני הולך
לשם, כדי לבנות מקום
לכם. 3 ואם אני הולך
לבנות מקום לכם – אני
אבוא ואקח אתכם אליי,
כדי שגם אתם תהיו
שם איפה שאני נמצא.
4 ואתם יודעים את הדרך
אל המקום שאני הולך
אליו." 5 תומא אמר לו:
"אדוני, לא יודעים לאן
אתה הולך – איך אפשר
לדעת את הדרך?"
6 ישוע אמר לו: "אני
הדרך, האמת והחיים.
אי אפשר לבוא אל אבי
אלא דרכי. 7 אם הכרתם
אותי – הכרתם גם את
אבי. מעתה אתם יודעים
אותו ורואים אותו."
8 פיליפוס אמר לו: "אדוני,
הראה לנו את אבי – זה
יספיק לנו." 9 ישוע ענה
לו: "כל כך הרבה זמן
אני אתכם, ועדיין לא
הכרת אותי, פיליפוס?
מי שרואה אותי – רואה
את אבי. 10 אם אני
באבי ואבי בי – הלא
תאמינו בדברים שאני
אומר לכם? לא מדעתי
אני מדבר אליכם, אלא
אבי שנמצא בי – הוא
עושה את מלאכתו.
11 אם לא – אמינו
בדברים שאני אומר לכם,
אם לא – אמינו בגלל
המלאכות שעשיתי.
12 אמן אמרתי לכם:
מי שמאמין בי – גם
המלאכות שאני עושה
הוא יעשה, ואף גדולות
מאלה יעשה, כי אני
הולך אל אבי. 13 ומה
שתבקשו בשמי – אני
אעשה, כדי שיתפאר
אבי בבן. 14 אם תבקשו
דבר בשמי – אני אעשה
אותו. 15 אם אתם
אוהבים אותי – שמרו
את מצוותי. 16 ואני
אבקש מאבי, והוא יתן
לכם מנחם אחר, שיהיה
אתכם לעולם ועד.
17 הוא רוח האמת,
שהעולם לא יכול לקבל
אותו, כי לא רואים אותו
ולא יודעים אותו. אבל
אתם יודעים אותו, כי
הוא נמצא אתכם ויהיה
בתוככם. 18 לא אעזוב
אתכם יתומים – אני
אבוא אליכם. 19 עוד
מעט ולא יראו אותי
העולם, אבל אתם תראו
אותי – כי אני חי, ואתם
תחיו. 20 ביום ההוא
תדעו שאני באבי ואתם
בי ואני בכם. 21 מי
שמקיים את מצוותי –
הוא אוהב אותי; ומי
שאוהב אותי – אבי
יאהב אותו, ואני
אאהב אותו ואגלה לו
את עצמי." 22 יהודה
(לא איש קריות) אמר
לישוע: "אדוני, מדוע
אתה רוצה לגלות את
עצמך לנו ולא לעולם?"
23 ישוע ענה: "אם
אוהבים אותי – שומרים
את דברי, ואבי יאהב
אותו, ואנו נבוא אליו
ונשכן אתו. 24 מי
שאינו אוהב אותי –
אינו שומר את דברי.
הדברים שאתם שומעים
– לא דברי הם, אלא
דברי אבי שלח אותי.
25 אמרתי לכם דברים
אלה בעודי אתכם.
26 אבל הרוח הקדוש,
שאבי יתן לכם בשמי,
הוא יורה לכם הכול
ויזכיר לכם את כל
אשר אמרתי לכם.
27 שלום אני מניח לכם,
שלום שלי אני נותן
לכם. לא כפי שהעולם
נותן אני נותן לכם.
אל יפרע לבבכם! אל
תיבהלו! 28 שמעתם
שאמרתי לכם: אני
הולך ואני בא אליכם.
אם אהבתם אותי –
הייתם שמחים
שאני הולך אל אבי,
כי אבי גדול ממני.
29 ועתה אני אומר
לכם, לפני שיקרה –
כדי שכאשר יקרה –
תאמינו. 30 לא אדבר
עוד אתכם הרבה,
כי בא שר העולם
הזה. אין לו
שום כוח עליי.
31 אבל אני
עושה כך
כדי
שיבינו
העולם
שאני
אוהב
את
אבי,
ומקיים
את
מצוותו.
קומו,
נלך
מכאן.

17 ܐܡܬܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܐܢܘܢ ܠܗ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܡܫܬܟܚܝܢ
ܡܕܡ ܕܢܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐ ܡܕܡ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ
ܡܢܗܝܢ ܡܫܝܚ 18 ܡܬܬܝܐ ܡܫܬܟܚ ܐܢ ܢܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܢܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ, ܡܬܬܟܢܝܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܢܗܝܢ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܐܝܟ ܐܢ ܡܫܬܟܚ

14 ܡܬܬܝܐ ܐܢܬ ܐܝ ܡܪܝܐ ܠܗ ܡܢ ܡܫܬܟܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܢܗ
ܡܬܬܝ ܐܢܬ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ 2 ܐܢܬ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܡܫܬܟܚ, ܡܬܬܝ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ, ܡܬܬܝ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
3 ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ , ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ 4 ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ, ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ
5 ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ ܡܫܬܟܚ

13 Ephraim's iniquity is bound up;
his sin is kept in storage.
14 The pangs of a woman giving birth will come upon him;
he is a foolish child.
For at the time he should be born,
he will not have the sense to come out of the womb.
15 Should I redeem them from the power of Sheol?
Should I redeem them from death?
Where are your plagues, O death?
Where is your destruction, O Sheol?
I will not see any more compassion.
16 Because he has been fruitful among his brothers,
the east wind will come,
the wind of Yahweh will come up from the desert.
Then his spring will be dried up,
and his fountain will be parched.
He will plunder his treasury of all valuable goods.
17 Samaria will be held responsible,
because she has rebelled against her God.
They will fall by the sword;
their little children will be dashed to pieces,
and their pregnant women will be ripped open.

18 Return, Israel, to Yahweh your God,
because you have fallen because of your iniquity.
2 Take with you words and return to Yahweh.
Say to him, "Take all our iniquity away and accept what is good,
so we will offer the fruit of our lips instead of bulls.
3 Assyria will not save us; we will not ride on horses;
we will never say anymore to the work of our hands, 'You are our gods.'
For in you the orphan will find mercy."
4 I will heal their apostasy; I will love them freely,
because my anger has turned away from them.
5 I will be like the dew to Israel;
he will blossom like the lily and take root like the cedar of Lebanon.
6 His shoots will spread out;
his splendor will be like the olive tree and his fragrance like Lebanon.
7 People will live in his shade again;
they will flourish like the grain and blossom like the vine.
His reputation will be like the wine of Lebanon.
8 What more have I to do with idols, Ephraim?
I will answer and care for him.
I am like a green juniper tree;
your fruit comes from me.
9 Who is wise? Let him understand these things.
Who is discerning? Let him know them.
For the ways of Yahweh are straight;
the righteous walk in them,
but the rebellious stumble in them.

Joel

1 The word of Yahweh that came to Joel, the son of Pethuel.
2 Hear this, elders;
listen, all you who live in the land.
Has this happened in your days
or in your ancestors' days?
3 Tell your children about it;
let your children tell their children,
and their children the next generation.
4 What the cutting locust left behind,
the swarming locust has eaten;
what the swarming locust left behind,
the hopping locust has eaten;
what the hopping locust left behind,
the devastating locust has eaten.
5 Wake up, you drunkards, and weep!
Howl, all you who drink wine,
because it has been taken away from your mouth.
6 For a nation has invaded my land,
powerful and countless.
Its teeth are like those of a lion,
its fangs like those of a lioness.
7 It has made my vine a desolation
and my fig tree a splinter.
It has stripped them bare and cast them down;
their branches have become white.
8 Lament like a young woman
who has put on sackcloth because of her husband's death.
9 Because the grain offering and the libation
have been cut off from the house of Yahweh,
the priests, Yahweh's ministers, are mourning.
10 The fields are devastated,
the land is mourning,
because the grain has been destroyed,
the new wine has been cut off,
and the fresh oil has been used up.
11 Be ashamed, farmers,
howl, you who care for the vineyards,
because of the wheat and the barley,
because the harvest of the field has been destroyed.
12 The vine has been cut off,
the fig tree has been used up.
The pomegranate, the palm tree, the apple tree,
and all the trees of the field have been dried up.
Indeed, joy has been cut off
from the sons of men.
13 Gird yourselves and lament, priests!
Howl, you who minister at the altar!
Come, you who minister to my God,
spend the night in sackcloth!
Because the grain offering and the libation
have been cut off from the house of your God,
14 proclaim a fast,
call a solemn assembly,
gather the elders
and all the people who live in the land
to the house of your God,
and cry to Yahweh.
15 Alas for the day!
For the day of Yahweh is near,
and it will come like destruction from the Almighty.
16 Isn't food cut off before our eyes,
joy and gladness from the house of our God?
17 The seed has rotted away in its clods;
the storehouses are desolate,
the barns are in ruins,
because the grain has been destroyed.
18 How the animals groan!
The herds of cattle are confused
because there is no pasture for them;
even the flocks of sheep are suffering.
19 To you, Yahweh, I call,
because a fire has devoured the pastures of the wilderness
and a flame has burned all the trees of the field.
20 Even the animals of the field pant for you,
because the streams of water have dried up
and a fire has devoured the pastures of the wilderness.
21 Do not fear, land;
be glad and rejoice,
because Yahweh has done great things.
Do not fear, animals of the field,
because the pastures of the wilderness have become green.
The trees have borne their fruit;
the fig tree and the vine have yielded their full harvest.
22 Children of Zion, be glad and rejoice in Yahweh your God,
because he has given you the early rain in proportion to your needs.
He has caused the rain to come down for you,
the early rain and the latter rain, just as before.
23 The threshing floors will be full of grain,
and the vats will overflow with new wine and fresh oil.
24 I will make up for the years
that the swarming locust has eaten,
the hopping locust, the devastating locust, and the cutting locust,
my great army that I sent against you.
25 You will have plenty to eat, you will be satisfied,
and you will praise the name of your God,
who has dealt with you wonderfully.
Never again will my people be ashamed.
26 You will know that I am in the midst of Israel,
that I am your God and there is no other.
Never again will my people be ashamed.
27 Then you will know that I am in the midst of Israel,
that I am Yahweh your God and there is no other.
Never again will my people be ashamed.
28 Afterward, I will pour out my spirit on all people.
Your sons and your daughters will prophesy,
your old men will dream dreams,
your young men will see visions.
29 Even on the servants and the maidservants
I will pour out my spirit in those days.
30 I will show wonders in the heavens and on the earth,
blood, fire, and pillars of smoke.
31 The sun will be turned into darkness
and the moon into blood
before the great and terrible day of Yahweh comes.
32 Everyone who calls on the name of Yahweh will be saved.
For on Mount Zion and in Jerusalem there will be those who escape,
just as Yahweh has said,
among the survivors whom Yahweh calls.

2 Blow the trumpet in Zion!
Sound the alarm on my holy mountain!
Let all the people who live in the land tremble,
because the day of Yahweh is coming.
It is near,
2 a day of darkness and gloom,
a day of clouds and thick darkness.
Like the dawn spreading across the mountains,
there will be a great and powerful army.
Such a thing has never been before
and will never be again
for many generations.
3 A fire will devour before them,
and behind them a flame will burn.
The land will be like the garden of Eden before them,
but behind them it will be a desolate wilderness.
Nothing will escape them.
4 Their appearance will be like that of horses;
they will run like cavalry.
5 They will leap like chariots on the tops of the mountains,
like the crackling of a flame of fire devouring stubble,
like a powerful army drawn up for battle.
6 At their approach, nations will be in anguish;
all faces will become pale.
7 They will charge like warriors,
they will climb walls like men of war.
Each one will go his own way;
they will not change their paths.
8 They will not jostle one another;
each will go his own way.
They will burst through the defenses
and will not be stopped.
9 They will rush upon the city,
they will run on the walls,
they will climb into the houses,
they will enter through the windows like a thief.
10 The earth will quake before them,
the heavens will tremble,
the sun and the moon will become dark,
and the stars will withdraw their shining.
11 Yahweh will thunder before his army,
because his camp is very large;
he will carry out his command.
Indeed, the day of Yahweh is great and very terrible;
who can endure it?
12 Now, declares Yahweh,
return to me with all your heart,
with fasting, weeping, and mourning.
13 Tear your hearts,
not your garments,
and return to Yahweh your God.
Because he is gracious and compassionate,
slow to anger and full of loyal love,
he relents from sending disaster.
14 Who knows?
He may turn and relent
and leave a blessing behind him,
a grain offering and a libation
for Yahweh your God.
15 Blow the trumpet in Zion!
Proclaim a fast,
call a solemn assembly,
16 gather the people,
consecrate the congregation,
assemble the elders,
gather the children,
even those who are still nursing.
Let the bridegroom come out of his room
and the bride from her chamber.
17 Let the priests, Yahweh's ministers,
weep between the porch and the altar.
Let them say,
"Have pity, Yahweh, on your people,
and don't let your inheritance be a disgrace,
a proverb among the nations.
Why should they say among the people,
'Where is their God?'"
18 Then Yahweh was jealous for his land
and had pity on his people.
19 Yahweh answered and said to his people,
"I will send you grain, new wine, and fresh oil
so you will be satisfied with them.
I will never make you a disgrace among the nations.
20 I will drive the northern army far away from you
and will drive it into a land that is dry and desolate.
Its front part will be driven into the eastern sea
and its rear part into the western sea.
Its stench will rise up,
its putrefaction will be very bad."
Indeed, he has done great things.
21 Do not fear, land;
be glad and rejoice,
because Yahweh has done great things.
22 Do not fear, animals of the field,
because the pastures of the wilderness have become green.
The trees have borne their fruit;
the fig tree and the vine have yielded their full harvest.
23 Children of Zion, be glad and rejoice in Yahweh your God,
because he has given you the early rain in proportion to your needs.
He has caused the rain to come down for you,
the early rain and the latter rain, just as before.
24 The threshing floors will be full of grain,
and the vats will overflow with new wine and fresh oil.
25 I will make up for the years
that the swarming locust has eaten,
the hopping locust, the devastating locust, and the cutting locust,
my great army that I sent against you.
26 You will have plenty to eat, you will be satisfied,
and you will praise the name of your God,
who has dealt with you wonderfully.
Never again will my people be ashamed.
27 You will know that I am in the midst of Israel,
that I am your God and there is no other.
Never again will my people be ashamed.
28 Afterward, I will pour out my spirit on all people.
Your sons and your daughters will prophesy,
your old men will dream dreams,
your young men will see visions.
29 Even on the servants and the maidservants
I will pour out my spirit in those days.
30 I will show wonders in the heavens and on the earth,
blood, fire, and pillars of smoke.
31 The sun will be turned into darkness
and the moon into blood
before the great and terrible day of Yahweh comes.
32 Everyone who calls on the name of Yahweh will be saved.
For on Mount Zion and in Jerusalem there will be those who escape,
just as Yahweh has said,
among the survivors whom Yahweh calls.

3 Blow the trumpet in Zion!
Sound the alarm on my holy mountain!
Let all the people who live in the land tremble,
because the day of Yahweh is coming.
It is near,
2 a day of darkness and gloom,
a day of clouds and thick darkness.
Like the dawn spreading across the mountains,
there will be a great and powerful army.
Such a thing has never been before
and will never be again
for many generations.
3 A fire will devour before them,
and behind them a flame will burn.
The land will be like the garden of Eden before them,
but behind them it will be a desolate wilderness.
Nothing will escape them.
4 Their appearance will be like that of horses;
they will run like cavalry.
5 They will leap like chariots on the tops of the mountains,
like the crackling of a flame of fire devouring stubble,
like a powerful army drawn up for battle.
6 At their approach, nations will be in anguish;
all faces will become pale.
7 They will charge like warriors,
they will climb walls like men of war.
Each one will go his own way;
they will not change their paths.
8 They will not jostle one another;
each will go his own way.
They will burst through the defenses
and will not be stopped.
9 They will rush upon the city,
they will run on the walls,
they will climb into the houses,
they will enter through the windows like a thief.
10 The earth will quake before them,
the heavens will tremble,
the sun and the moon will become dark,
and the stars will withdraw their shining.
11 Yahweh will thunder before his army,
because his camp is very large;
he will carry out his command.
Indeed, the day of Yahweh is great and very terrible;
who can endure it?
12 Now, declares Yahweh,
return to me with all your heart,
with fasting, weeping, and mourning.
13 Tear your hearts,
not your garments,
and return to Yahweh your God.
Because he is gracious and compassionate,
slow to anger and full of loyal love,
he relents from sending disaster.
14 Who knows?
He may turn and relent
and leave a blessing behind him,
a grain offering and a libation
for Yahweh your God.
15 Blow the trumpet in Zion!
Proclaim a fast,
call a solemn assembly,
16 gather the people,
consecrate the congregation,
assemble the elders,
gather the children,
even those who are still nursing.
Let the bridegroom come out of his room
and the bride from her chamber.
17 Let the priests, Yahweh's ministers,
weep between the porch and the altar.
Let them say,
"Have pity, Yahweh, on your people,
and don't let your inheritance be a disgrace,
a proverb among the nations.
Why should they say among the people,
'Where is their God?'"
18 Then Yahweh was jealous for his land
and had pity on his people.
19 Yahweh answered and said to his people,
"I will send you grain, new wine, and fresh oil
so you will be satisfied with them.
I will never make you a disgrace among the nations.
20 I will drive the northern army far away from you
and will drive it into a land that is dry and desolate.
Its front part will be driven into the eastern sea
and its rear part into the western sea.
Its stench will rise up,
its putrefaction will be very bad."
Indeed, he has done great things.
21 Do not fear, land;
be glad and rejoice,
because Yahweh has done great things.
22 Do not fear, animals of the field,
because the pastures of the wilderness have become green.
The trees have borne their fruit;
the fig tree and the vine have yielded their full harvest.
23 Children of Zion, be glad and rejoice in Yahweh your God,
because he has given you the early rain in proportion to your needs.
He has caused the rain to come down for you,
the early rain and the latter rain, just as before.
24 The threshing floors will be full of grain,
and the vats will overflow with new wine and fresh oil.
25 I will make up for the years
that the swarming locust has eaten,
the hopping locust, the devastating locust, and the cutting locust,
my great army that I sent against you.
26 You will have plenty to eat, you will be satisfied,
and you will praise the name of your God,
who has dealt with you wonderfully.
Never again will my people be ashamed.
27 You will know that I am in the midst of Israel,
that I am your God and there is no other.
Never again will my people be ashamed.
28 Afterward, I will pour out my spirit on all people.
Your sons and your daughters will prophesy,
your old men will dream dreams,
your young men will see visions.
29 Even on the servants and the maidservants
I will pour out my spirit in those days.
30 I will show wonders in the heavens and on the earth,
blood, fire, and pillars of smoke.
31 The sun will be turned into darkness
and the moon into blood
before the great and terrible day of Yahweh comes.
32 Everyone who calls on the name of Yahweh will be saved.
For on Mount Zion and in Jerusalem there will be those who escape,
just as Yahweh has said,
among the survivors whom Yahweh calls.

Amos

1 The words of Amos, who was among the herdsmen of Tekoa,
concerning what he saw about Israel
in the days of King Uzziah of Judah
and in the days of King Jeroboam, the son of Joash of Israel,
two years before the earthquake.
2 He said:
Yahweh roars from Zion
and shouts from Jerusalem.
The pastures of the shepherds will be devastated
and the top of Carmel will be withered.
3 This is what Yahweh says:
For three transgressions of Damascus,
even for four, I will not relent.
Because they threshed Gilead with iron sledges,
4 I will send a fire against the house of Hazael
that will consume the palaces of Ben-Hadad.
5 I will break the bars of Damascus
and cut off the inhabitants from the Valley of Aven
and the one who holds the scepter from Beth-Eden.
The people of Aram will go into exile
to Kir, says Yahweh.
6 This is what Yahweh says:
For three transgressions of Gaza,
even for four, I will not relent.
Because they deported whole communities
to sell them to Edom,
7 I will send a fire against the walls of Gaza
that will consume its palaces.
8 I will cut off the inhabitants from Ashdod
and the one who holds the scepter from Ashkelon.
I will turn my hand against Ekron
and the remnant of the Philistines will perish,
says the Lord Yahweh.
9 This is what Yahweh says:
For three transgressions of Tyre,
even for four, I will not relent.
Because they deported whole communities to Edom
and did not remember the covenant of brotherhood,
10 I will send a fire against the walls of Tyre
that will consume its palaces.
11 This is what Yahweh says:
For three transgressions of Edom,
even for four, I will not relent.
Because he pursued his brother with a sword
and destroyed his compassion,
his anger tore continually
and he kept his wrath forever,
12 I will send a fire against Teman
that will consume the palaces of Bozrah.
13 This is what Yahweh says:
For three transgressions of the Ammonites,
even for four, I will not relent.
Because they ripped open the pregnant women of Gilead
in order to enlarge their territory,
14 I will set ablaze a fire against the walls of Rabbah
that will consume its palaces
amid the battle cry on the day of battle
and the storm on the day of the whirlwind.
15 Their king will go into exile,
he and his officials together,
says Yahweh.

ויאמר אל־יונה עוד פעם שנית לאמר׃ 1 ויהי
אחרי־כן ויקם יהוה׃ ויאמר אליו מה־תראה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 2 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 3 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 4 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 5 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 6 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 7 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 8 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 9 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 10 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 11 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 12 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 13 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 14 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 15 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 16 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 17 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 18 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 19 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 20 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 21 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 22 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 23 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 24 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃

19 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 2 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 3 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 4 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 5 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 6 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 7 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 8 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 9 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 10 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 11 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 12 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 13 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 14 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 15 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 16 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 17 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃ 18 ויאמר יהוה אל־יונה׃ מה־אתה
יונה׃ ויאמר אמרתי מקרה אלהים׃ ויאמר יהוה
אליו לא־כן׃

21 בעז הלך השערה ויבא שם והנה הגאל עבר אשר
דבר בעז אל־פלני סר שבה׳ אלמלך׳ ויקרא׳ ויאמר׳ אליו׳ אמר׳
2 ויקח׳ עשרה׳ אנשים׳ מזקני׳ העיר׳ ויאמר׳ שבו׳ פה׳ וישבו׳
3 ויאמר׳ לגאל׳ חלקת׳ השדה׳ אשר׳ לאחינו׳ לאלימלך׳ מכרה׳
נעמי׳ השבה׳ מארץ׳ מואב׳ 4 ואני׳ אמרתי׳ גלתי׳ אזנך׳ לאמר׳
קנה׳ נגד׳ הישבים׳ ואם־לא׳ יגאל׳ הגיד׳ לי׳ ואדע׳ כי׳ אין׳
זולתך׳ לגאל׳ ואני׳ אחריך׳ ויאמר׳ אני׳ אגאל׳ 5 ויאמר׳
בעז׳ ביום׳ קנות׳ השדה׳ מיד׳ נעמי׳ תקנה׳ גם׳ את־רות׳
המואבית׳ אשת׳ המת׳ להקים׳ שם המת׳ על־נחלתו׳ 6 ויאמר׳
הגאל׳ לא׳ אוכל׳ לגאל׳ לי׳ פן־אשחית׳ את־נחלתי׳ גאל׳
לך׳ את־גאולתי׳ כי׳ לא׳ אוכל׳ לגאל׳ 7 וזאת׳ לפנים׳ בישראל׳
על־הגאולה׳ והתמורה׳ לקיים׳ כל־דבר׳ שלף׳ איש׳ נעלו׳
ונתן׳ לרעהו׳ וזאת׳ התעודה׳ בישראל׳ 8 ויאמר׳ הגאל׳
לבעז׳ קנה׳ לך׳ ויגל׳ נעלו׳ 9 ויאמר׳ בעז׳ אל־הזקנים׳
ואל־כל־העם׳ עדים׳ אתם׳ היום׳ כי־קניתי׳ את־כל־אשר׳
לאלימלך׳ ואת־כל־אשר׳ לכליון׳ ומחלון׳ מיד׳ נעמי׳
10 וגם׳ את־רות׳ המואבית׳ אשת׳ מחלון׳ קניתי׳ לי׳ לאשה׳
להקים׳ שם־המת׳ על־נחלתו׳ ולא־יכרת׳ שם־המת׳ מעם׳
אחיו׳ ומשער׳ מקומו׳ עדים׳ אתם׳ היום׳ 11 ויאמר׳
כל־העם׳ אשר׳ בשער׳ והזקנים׳ עדים׳ יתן׳ יהוה׳ את־האשה׳
הבאה׳ אל־ביתך׳ כרחל׳ וכלאה׳ אשר׳ בנו׳ את־בית׳
ישראל׳ ועשה׳ חיל׳ באפרתה׳ וקרא׳ שם׳ בבית׳ לחם׳
12 ויהי׳ בית׳ פרץ׳ אשר׳ ילדה׳ יהודה׳ לתמר׳ מן־הזרע׳
אשר׳ יתן׳ יהוה׳ לך׳ מן־הנערה׳ הזאת׳ 13 ויקח׳
בעז׳ את־רות׳ ותהי׳ לו לאשה׳ ויבא׳ אליה׳ ויתן׳
יהוה׳ לה׳ הרון׳ ותלד׳ בן׳ 14 ותאמרנה׳ הנשים׳
אל־נעמי׳ ברוך׳ יהוה׳ אשר׳ לא־השבית׳ לך׳ גאל׳
היום׳ ויקרא׳ שמו׳ בישראל׳ 15 והיה׳ לך׳ למשיב׳
נפש׳ וכלכל׳ את־שיבתך׳ כי׳ כלתך׳ אשר׳ אהבתך׳
יולדתו׳ טוב׳ לך׳ משבעת׳ בנים׳ 16 ותקח׳ נעמי׳
את־הילד׳ ושתה׳ בחיקה׳ והיתה׳ לו לאומנת׳ 17 ותקראנה׳
לו׳ השכנות׳ שם׳ לאמר׳ ילד׳ בן׳ לנעמי׳ ותקרא׳
שמו׳ עובד׳ הוא׳ אבי׳ ישי׳ אבי׳ דוד׳ 18 ואלה׳ תולדות׳
פרץ׳ פרץ׳ הוליד׳ את־חצרון׳ 19 וחצרון׳ הוליד׳ את־רם׳
ורם׳ הוליד׳ את־עמינדב׳ 20 ועמינדב׳ הוליד׳ את־נחשון׳
ונחשון׳ הוליד׳ את־שלמון׳ 21 ושלמון׳ הוליד׳ את־בעז׳
ובעז׳ הוליד׳ את־עובד׳ 22 ועובד׳ הוליד׳ את־ישי׳
וישי׳ הוליד׳ את־דוד׳ 23 ומלחמת׳ פלשתים׳ היתה׳
בימי׳ שאול׳ ויהי׳ דוד׳ בן־שלשים׳ שנה׳ בהיותו׳
מלך׳ ומלך׳ ארבעים׳ שנה׳ 24 בחברון׳ מלך׳ על־
יהודה׳ שבע׳ שנים׳ ושלשת׳ חדשים׳ ובירושלים׳
מלך׳ שלשים׳ ושלש׳ שנים׳ על־כל־ישראל׳ ויהודה׳
25 ויעל׳ דוד׳ ירושלים׳ אל־הר׳ הזיתים׳ ויבך׳
בעלותו׳ ראשו׳ ורגליו׳ יחף׳ וכל־העם׳ אשר׳
עמו׳ עלו׳ איש׳ ראשו׳ חפו׳ ויעלו׳ בבכי׳
26 ודוד׳ עלה׳ במעלה׳ הזיתים׳ בכה׳ הלך׳
ורגל׳ לו׳ כל־העם׳ אשר׳ עמו׳ איש׳ חפה׳
ראשו׳ ועלו׳ בבכי׳ 27 ומלך׳ אמר׳ לצדוק׳
הכהן׳ לאמר׳ הלא׳ אתה׳ הרואה׳ שובו׳
אל־העיר׳ בשלום׳ ואחימעץ׳ בנך׳ ויונתן׳
בן־אביתר׳ שני׳ בניכם׳ אתכם׳ 28 ראה׳
אני׳ מתמהמה׳ בערבות׳ המדבר׳ עד־בוא׳
דבר׳ מאתכם׳ להגיד׳ לי׳ 29 וישב׳ צדוק׳
הכהן׳ וגם׳ אביתר׳ את־ארון׳ האלהים׳
ירושלים׳ ויתיצבו׳ שם׳ 30 ודוד׳ עלה׳
במעלה׳ הזיתים׳ עלה׳ ובכה׳ וראשו׳
חפוי׳ והולך׳ יחף׳ וכל־העם׳ אשר׳
עמו׳ חפו׳ ראשם׳ ועלו׳ עולה׳ ובכה׳
31 ויגד׳ לדוד׳ לאמר׳ אחיתפל׳ בקשר׳
עם־אבשלום׳ ויאמר׳ דוד׳ הסכל׳ נא׳
עצת׳ אחיתפל׳ 32 ויהי׳ דוד׳ בא׳
עד־הראש׳ אשר׳ ישתחוה׳ שם׳ לאלהים׳
והנה׳ חושי׳ הארכי׳ קרע׳ כתנתו׳
ואדמה׳ על־ראשו׳ 33 ויאמר׳ לו׳ דוד׳
אם־עברת׳ אתי׳ והיית׳ לי׳ למשא׳
34 ואם־העיר׳ תשוב׳ ואמרת׳ לאבשלום׳
עבדך׳ אני׳ אמלך׳ אבי׳ ועתה׳ אני׳
עבדך׳ אז׳ הפר׳ לי׳ את־עצת׳
אחיתפל׳ 35 הלא׳ אתם׳ שם׳ עמך׳
צדוק׳ הכהן׳ ואביתר׳ הכהנים׳ והיה׳
כל־אשר׳ תשמע׳ מן־בית׳ המלך׳
תגיד׳ לצדוק׳ הכהן׳ ואביתר׳
הכהנים׳ 36 הנה׳ שם׳ עמם׳ בניהם׳
אחימעץ׳ לצדוק׳ ויונתן׳ לאביתר׳
ושלחתם׳ בידם׳ אלי׳ כל־דבר׳
אשר׳ תשמעו׳ 37 ויבא׳ חושי׳
רעה׳ דוד׳ העיר׳ וארבשלם׳ בא׳
ירושלים׳

22 ודוד׳ עבר׳ מעט׳ מן־הראש׳ והנה׳ ציבא׳
נער׳ מפיבשת׳ לקראתו׳ וצמד׳ חמרים׳
חבשים׳ ועליהם׳ מאתים׳ לחם׳ ומאה׳
צמוקי׳ ומאה׳ קיץ׳ ונבל׳ יין׳ 2 ויאמר׳
המלך׳ אל־ציבא׳ מה־אלה׳ לך׳ ויאמר׳
ציבא׳ החמרים׳ לרכוב׳ המלך׳ ולבית׳
אבות׳ לאכל׳ הלחם׳ והקיץ׳ לנערים׳
לשתות׳ היין׳ לשכר׳ העיף׳ במדבר׳
3 ויאמר׳ המלך׳ אי־זה׳ בנך׳ ויאמר׳
ציבא׳ אל־המלך׳ הנה׳ הוא׳ יושב׳
בירושלים׳ כי׳ אמר׳ היום׳ ישיבו׳
לי׳ בית׳ ישראל׳ את־ממלכות׳ אבי׳
4 ויאמר׳ המלך׳ אל־צבא׳ הנה׳ לך׳
כל־אשר׳ למפיבשת׳ ויאמר׳ צבא׳
השתחויתי׳ אמצא׳ חן׳ בעיניך׳
אדני׳ המלך׳ 5 ויאמר׳ המלך׳
בעבדו׳ אל־בית׳ שאול׳ עוד׳ חסד׳
אעשה׳ עמך׳ ויאמר׳ המלך׳ אל־
אחיתפל׳ הלך׳ הלכי׳ ויאמר׳ אחיתפל׳
(aiōn g165) 6 לא׳ יראה׳
אל־המלך׳ ואל־כל־הבא׳ אל־המלך׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
ויאמר׳ אל־המלך׳ הנה׳ לך׳ אל־
בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
7 ויאמר׳ המלך׳ אל־אחיתפל׳
הנה׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 8 הן׳ אל־בית׳ אבי׳
אל־המלך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳
ואל־נגיד׳ אל־המלך׳ 9 ויאמר׳
לא׳ יראה׳ המלך׳ אל־בית׳ אבי׳
ואל־נגיד׳ אל־המלך׳ ויאמר׳
אל־המלך׳ הנה׳ לך׳ אל־בית׳
אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
(Limnē Pyr g3041 g4442) 9
אל־המלך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ הנה׳ לך׳ אל־בית׳
אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
10 ויאמר׳ המלך׳ אל־אחיתפל׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 11 ויאמר׳ המלך׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 12 ויאמר׳ המלך׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 13 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 14 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 15 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 16 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 17 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 18 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 19 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 20 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 21 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 22 ויאמר׳ אל־אחיתפל׳
אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳ אל־המלך׳
הנה׳ לך׳ אל־בית׳ אבי׳ ואל־נגיד׳
אל־המלך׳ 23 ומלחמת׳ פלשתים׳ היתה׳
בימי׳ שאול׳ ויהי׳ דוד׳ בן־שלשים׳ שנה׳
בהיותו׳ מלך׳ ומלך׳ ארבעים׳ שנה׳
24 בחברון׳ מלך׳ על־
יהודה׳ שבע׳ שנים׳ ושלשת׳ חדשים׳
ובירושלים׳ מלך׳ שלשים׳ ושלש׳
שנים׳ על־כל־ישראל׳ ויהודה׳
25 ויעל׳ דוד׳ ירושלים׳ אל־הר׳
הזיתים׳ ויבך׳ בעלותו׳ ראשו׳
ורגליו׳ יחף׳ וכל־העם׳ אשר׳
עמו׳ עלו׳ איש׳ ראשו׳ חפו׳
ויעלו׳ בבכי׳ 26 ודוד׳ עלה׳
במעלה׳ הזיתים׳ בכה׳ הלך׳
ורגל׳ לו׳ כל־העם׳ אשר׳ עמו׳ איש׳ חפה׳
ראשו׳ ועלו׳ בבכי׳ 27 ומלך׳ אמר׳ לצדוק׳
הכהן׳ לאמר׳ הלא׳ אתה׳ הרואה׳ שובו׳
אל־העיר׳ בשלום׳ ואחימעץ׳ בנך׳ ויונתן׳
בן־אביתר׳ שני׳ בניכם׳ אתכם׳ 28 ראה׳
אני׳ מתמהמה׳ בערבות׳ המדבר׳ עד־בוא׳
דבר׳ מאתכם׳ להגיד׳ לי׳ 29 וישב׳ צדוק׳
הכהן׳ וגם׳ אביתר׳ את־ארון׳ האלהים׳
ירושלים׳ ויתיצבו׳ שם׳ 30 ודוד׳ עלה׳
במעלה׳ הזיתים׳ עלה׳ ובכה׳ וראשו׳
חפוי׳ והולך׳ יחף׳ וכל־העם׳ אשר׳
עמו׳ חפו׳ ראשם׳ ועלו׳ עולה׳ ובכה׳
31 ויגד׳ לדוד׳ לאמר׳ אחיתפל׳ בקשר׳
עם־אבשלום׳ ויאמר׳ דוד׳ הסכל׳ נא׳
עצת׳ אחיתפל׳ 32 ויהי׳ דוד׳ בא׳
עד־הראש׳ אשר׳ ישתחוה׳ שם׳ לאלהים׳
והנה׳ חושי׳ הארכי׳ קרע׳ כתנתו׳
ואדמה׳ על־ראשו׳ 33 ויאמר׳ לו׳ דוד׳
אם־עברת׳ אתי׳ והיית׳ לי׳ למשא׳
34 ואם־העיר׳ תשוב׳ ואמרת׳ לאבשלום׳
עבדך׳ אני׳ אמלך׳ אבי׳ ועתה׳ אני׳
עבדך׳ אז׳ הפר׳ לי׳ את־עצת׳
אחיתפל׳ 35 הלא׳ אתם׳ שם׳ עמך׳
צדוק׳ הכהן׳ ואביתר׳ הכהנים׳ והיה׳
כל־אשר׳ תשמע׳ מן־בית׳ המלך׳
תגיד׳ לצדוק׳ הכהן׳ ואביתר׳
הכהנים׳ 36 הנה׳ שם׳ עמם׳ בניהם׳
אחימעץ׳ לצדוק׳ ויונתן׳ לאביתר׳
ושלחתם׳ בידם׳ אלי׳ כל־דבר׳
אשר׳ תשמעו׳ 37 ויבא׳ חושי׳
רעה׳ דוד׳ העיר׳ וארבשלם׳ בא׳
ירושלים׳

𐤀𐤋𐤄 𐤔𐤌𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤀 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤕 𐤓𐤔𐤕 𐤀𐤕 𐤔𐤌𐤔𐤗 𐤕𐤀𐤓𐤔 𐤔𐤌𐤔𐤗 𐤕𐤀𐤓𐤔𐤗 𐤔𐤌𐤔𐤗𐤀
𐤀𐤓𐤔𐤀 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤗 𐤀𐤌𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤌 𐤗𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤕 𐤀𐤗𐤓 𐤀𐤋𐤀 𐤗𐤓𐤔𐤀 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤕
𐤀𐤌𐤓 𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤔𐤔𐤀 𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤌𐤓 𐤔𐤀 𐤓𐤔𐤗 𐤔𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤔𐤗
21:2,3 𐤔𐤓𐤗

Reader's Guide

ܐܝܘܢܝܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܡܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Strongs: g12
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Strongs: g126
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek
Speech: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Strongs: g165
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Strongs: g166
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Strongs: g1067
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Strongs: g86
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Strongs: g3041 g4442
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol
Language: Hebrew
Speech: proper noun, place
Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses
Strongs: h7585
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Strongs: g5020
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Aramaic-NT-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܡܝܡܠܟ
7:10 ܡܬܪܥܝܢ
1:9 ܡܠܟܐ
2:9 ܡܠܟܐ
11:9 ܡܠܟܐ
7:11 ܡܠܟܐ
8:17 ܡܠܟܐ
1:20 ܡܠܟܐ
3:20 ܡܠܟܐ

aïdios

20:1 ܡܬܪܥܝܢ
6:1 ܥܠܡܐ

aiōn

32:12 ,ܥܠܡ
22:13 ,ܥܠܡ
39:13 ,ܥܠܡ
40:13 ,ܥܠܡ
49:13 ,ܥܠܡ
19:21 ,ܥܠܡ
3:24 ,ܥܠܡ
20:28 ,ܥܠܡ
29:3 ܡܝܡܬܐ
19:4 ܡܝܡܬܐ
30:10 ܡܝܡܬܐ
14:11 ܡܝܡܬܐ
33:1 ܡܝܡܠܟ
55:1 ܡܝܡܠܟ
70:1 ܡܝܡܠܟ
8:16 ܡܝܡܠܟ
30:18 ܡܝܡܠܟ
34:20 ܡܝܡܠܟ
35:20 ܡܝܡܠܟ
14:4 ܥܠܡ
51:6 ܥܠܡ
58:6 ܥܠܡ
35:8 ܥܠܡ
51:8 ܥܠܡ
52:8 ܥܠܡ
32:9 ܥܠܡ
28:10 ܥܠܡ
26:11 ܥܠܡ
34:12 ܥܠܡ
8:13 ܥܠܡ
16:14 ܥܠܡ
21:3 ܥܠܡܐ
18:15 ܥܠܡܐ
25:1 ܡܬܪܥܝܢ
5:9 ܡܬܪܥܝܢ
36:11 ܡܬܪܥܝܢ
2:12 ܡܬܪܥܝܢ
27:16 ܡܬܪܥܝܢ
20:1 ܡܫܡܝܢܐ-ܐ
6:2 ܡܫܡܝܢܐ-ܐ
7:2 ܡܫܡܝܢܐ-ܐ
8:2 ܡܫܡܝܢܐ-ܐ
18:3 ܡܫܡܝܢܐ-ܐ
13:8 ܡܫܡܝܢܐ-ܐ
11:10 ܡܫܡܝܢܐ-ܐ
4:4 ܡܫܡܝܢܐ-ܒ
9:9 ܡܫܡܝܢܐ-ܒ
31:11 ܡܫܡܝܢܐ-ܒ
4:1 ܡܠܟܐ
5:1 ܡܠܟܐ
21:1 ܡܫܝܚܐ
2:2 ܡܫܝܚܐ
7:2 ܡܫܝܚܐ
9:3 ܡܫܝܚܐ
11:3 ܡܫܝܚܐ
21:3 ܡܫܝܚܐ
12:6 ܡܫܝܚܐ
20:4 ܡܫܝܚܠܗ
26:1 ܡܫܝܚܐ
17:1 ܡܐܪܟܢܝܠܐ-ܐ
17:6 ܡܐܪܟܢܝܠܐ-ܐ
10:4 ܡܐܪܟܢܝܠܐ-ܒ
18:4 ܡܐܪܟܢܝܠܐ-ܒ
12:2 ܡܠܟܘܬܐ
2:1 ܡܪܝܡ
8:1 ܡܪܝܡ
6:5 ܡܪܝܡ
5:6 ܡܪܝܡ
20:6 ܡܪܝܡ
17:7 ܡܪܝܡ
21:7 ܡܪܝܡ
24:7 ܡܪܝܡ
28:7 ܡܪܝܡ
26:9 ܡܪܝܡ
3:11 ܡܪܝܡ
8:13 ܡܪܝܡ
21:13 ܡܪܝܡ
23:1 ܡܝܬܐ-ܐ
25:1 ܡܝܬܐ-ܐ
11:4 ܡܝܬܐ-ܐ
11:5 ܡܝܬܐ-ܐ
18:3 ܡܝܬܐ-ܒ
17:2 ܥܡܐ-ܐ
2:1 ܥܡܐ-ܒ
13:1 ܐܝܡܐ
25:1 ܐܝܡܐ
6:1 ܡܠܟܐ
18:1 ܡܠܟܐ
9:4 ܡܠܟܐ
10:4 ܡܠܟܐ
13:5 ܡܠܟܐ
12:7 ܡܠܟܐ
6:10 ܡܠܟܐ
15:11 ܡܠܟܐ
11:14 ܡܠܟܐ
7:15 ܡܠܟܐ
3:19 ܡܠܟܐ
10:20 ܡܠܟܐ
5:22 ܡܠܟܐ

aiōnios

8:18 ,ܥܠܡ
16:19 ,ܥܠܡ
29:19 ,ܥܠܡ
41:25 ,ܥܠܡ
46:25 ,ܥܠܡ
29:3 ܡܝܡܬܐ
17:10 ܡܝܡܬܐ
30:10 ܡܝܡܬܐ
25:10 ܡܝܡܠܟ
9:16 ܡܝܡܠܟ
18:18 ܡܝܡܠܟ
30:18 ܡܝܡܠܟ
15:3 ܥܠܡ
16:3 ܥܠܡ
36:3 ܥܠܡ
14:4 ܥܠܡ
36:4 ܥܠܡ
24:5 ܥܠܡ
39:5 ܥܠܡ
27:6 ܥܠܡ
40:6 ܥܠܡ
47:6 ܥܠܡ
54:6 ܥܠܡ
68:6 ܥܠܡ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
19:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

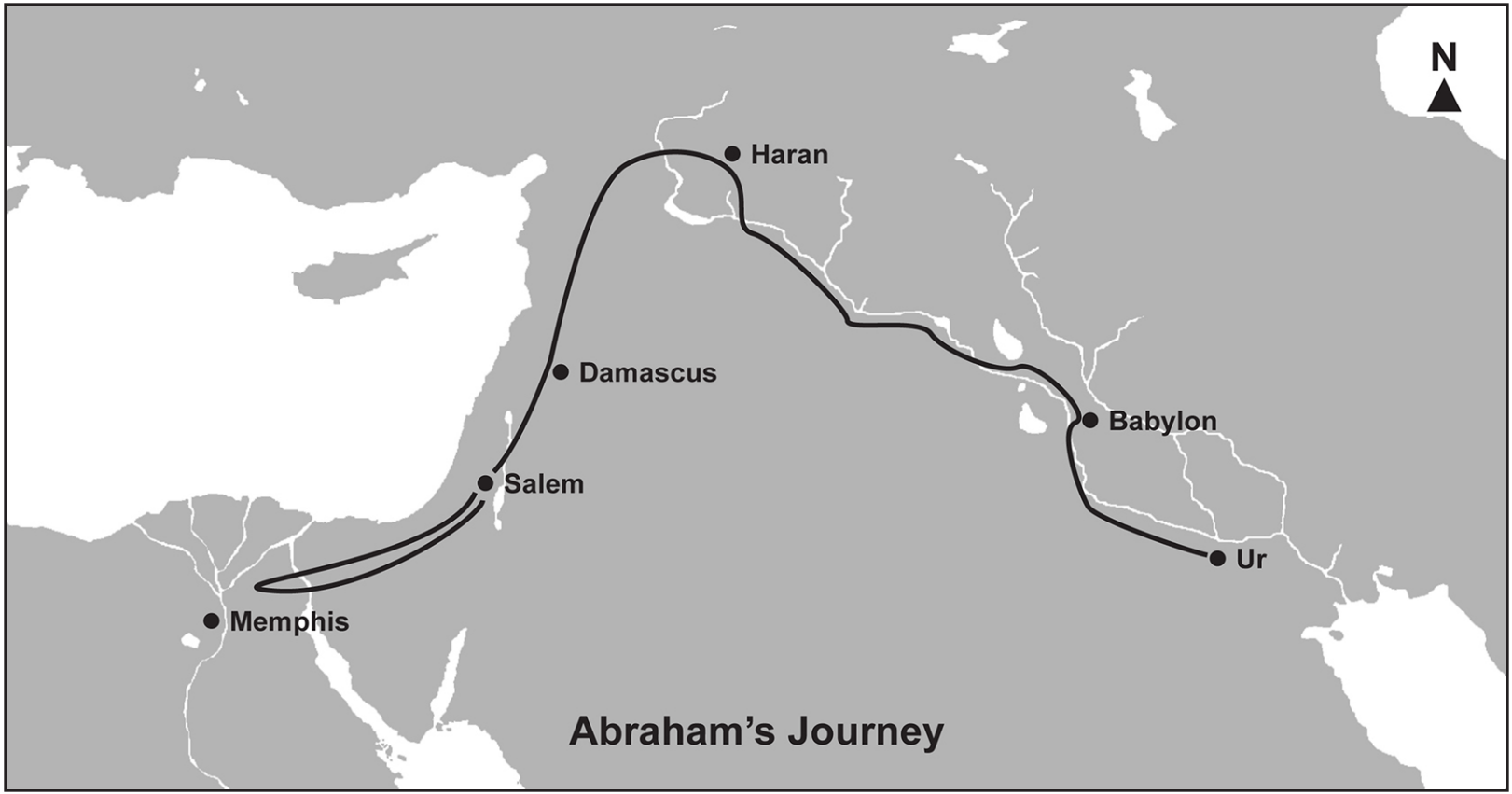

11:8 ركّحت - لإبر ركبرل ردم حبر كل جر مقبر ركهمهزل حصبر ردم بهجبر ردم ربهبرل مدهبر حجهبعر زمهبر جر حمزحبر ركهمحبصمح

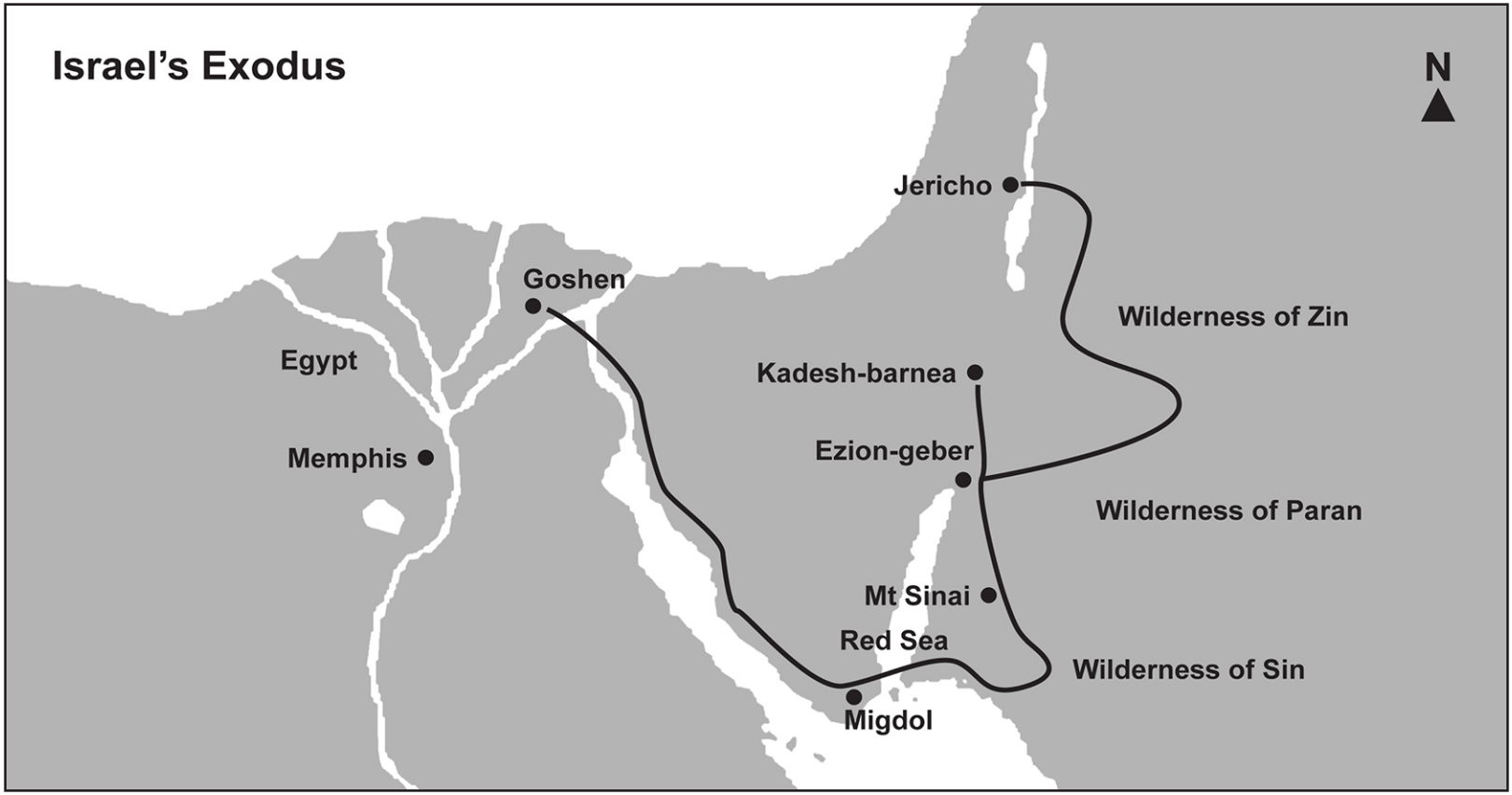

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

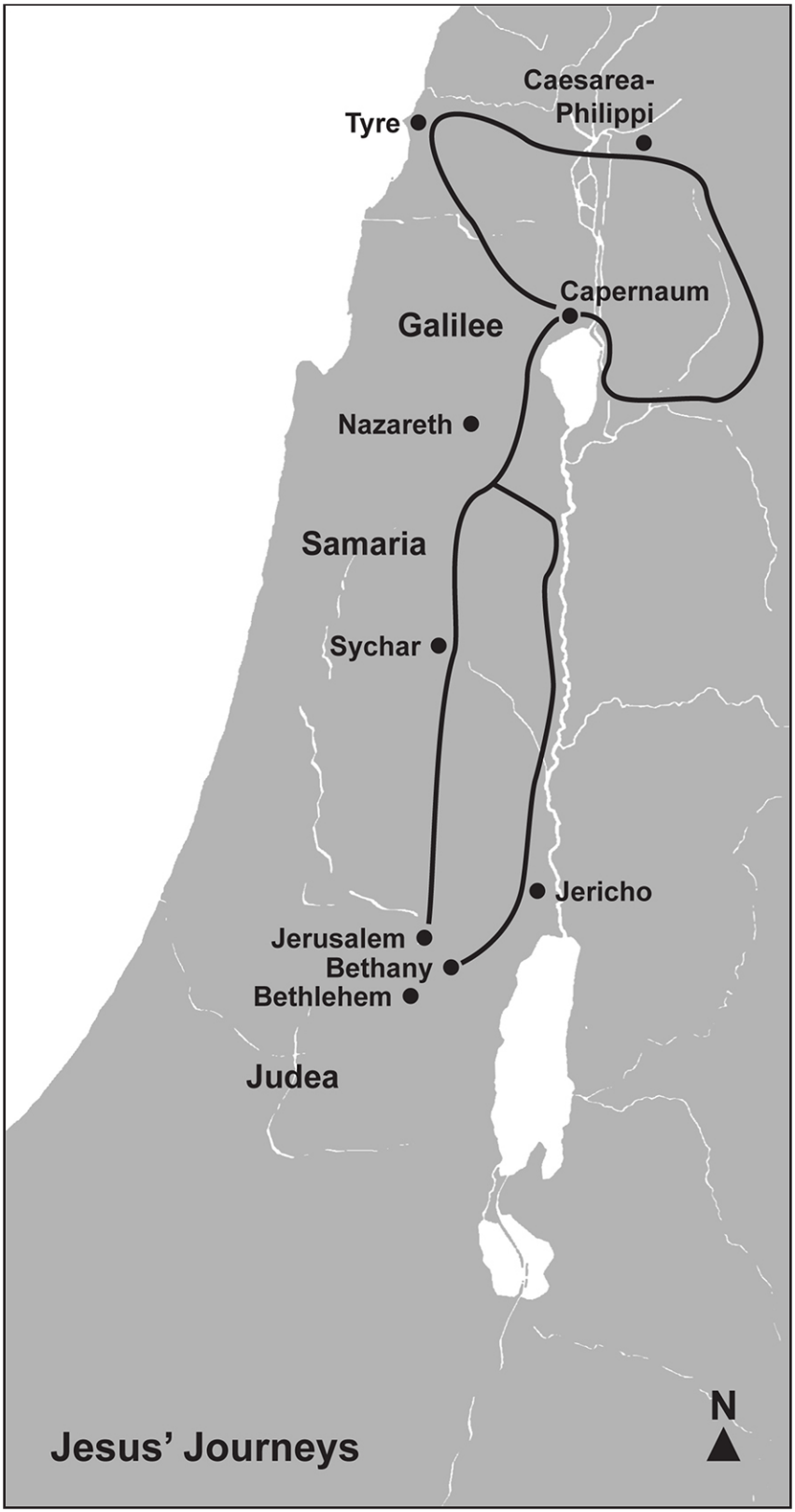

10:45 ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܘܢܬܠ ܢܦܫܗ ܦܪܘܝܐ ܠܣܓܝܐܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ

1:1 ܡܬܬܝܐ - ܡܬܬܝ ܒܫܘܠܝܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Prepared for the Devil and his Angels

ܥܠܝܐ at AionianBible.org/Lake-of-Fire

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

لله جميعا ۝ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ ۝ - سورة الشورى 42:49